I 24948

2022

REVISTA PĂDURILOR

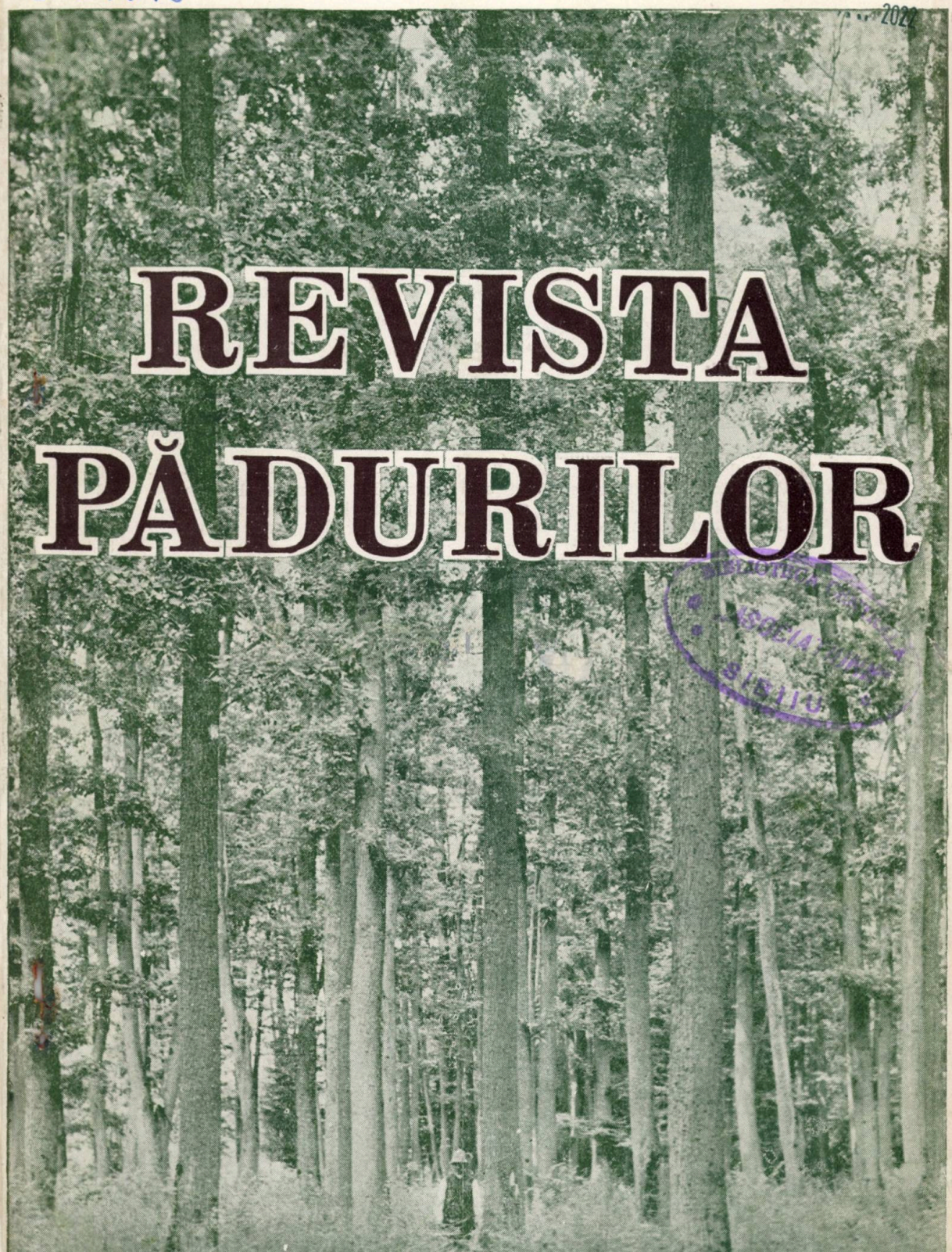

BIBLIOTECA CENTRALĂ
ASOCIAȚIA FORESTIERĂ
SIBIU

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

IANUARIE - FEBRUARIE 1942

ANUL 54 — Nr. 1-2

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54 — Nr. 1—2 IANUARIE—FEBRUARIE 1942

SUMARUL:

Studii:

S. Pașcovschi: Din efectele gerurilor asupra plantelor lemnoase — — — 1

P. Crețoiu: Distribuția geografică generală a plantelor lemnoase din România (IV) — — — — — — — — — — — — — — — 17

Comentarii — Insemnări:

M. Rădulescu: Ameliorarea pădurilor Statului — — — — — — — — 19

I. Vlad: Contribuțiuni la sistematica tratamentelor din regimul codru — 26

C. Fedorovici: Curățirea rapidă a zăpezii de pe liniile ferate silvice — — 34

I. Lupe: Perdelele agro-forestiere și importanța lor din punct de vedere militar — — — — — — — — — — — — — — — 37

At. Haralamb: Insemnări din Transnistria — — — — — — — — 45

Vânătoare — Pescuit:

V. Cota: Câteva lipsuri ale legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei — — — — — — — — — — — — — — — 49

Cronica internă (p. 55), *Cronica externă* (p. 64), *Cronica cinegetică* (p. 67), *Cronica mercurială* (p. 70), *Cărți* (p. 75), *Reviste* (p. 77), *Informații* (p. 83), *Decrete* (p. 85), *Soc. Progresul Silvic* (p. 89), *Publicații* (p. 91).

SOMMAIRE:

Études:

Des effets des gelées sur les plantes ligneuse — S. Pașcovschi

La distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie (IV) — — — — — P. Crețoiu

Commentaires:

Amélioration des forêts de l'Etat — — — — — M. Rădulescu

Contributions à la systématique des traitements dans le régime de la futaie — — — — — I. Vlad

L'enlèvement rapide de la neige accumulée sur les voies ferrées forestières C. Fedorovici

Les rideaux agro-forestières au point de vue militaire — — — — I. Lupe

Notes de Transnistrie — At. Haralamb

Chasse et Pisciculture:

Quelques lacunes de la loi pour la protection du gibier — — — — — V. Cota

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Lois, Société „Progresul Silvic", Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Ueber die Wirkungen des Frostes auf die Holzpflanzen — — — — S. Pașcovschi

Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung — — — — P. Cretzoiu

Mitteilungen:

Verbesserung in der Kultur der Staatswälder — M. Rădulescu

Beiträge zur systematik der betriebsformen — I. Vlad

Beseitigungsmittel des Schnees von den Forsteisenbahnen — — — C. Fedorovici

Die Bedeutung der Schutzwaldstreifen von militärischen Standpunkt — I. Lupe

Forstliche Notizen aus Transnistrien — — — At. Haralamb

Jagd und Fischerei:

Einige Mängel des Jagdgesetzes — — — — V. Cota

Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten, Gesetze, Verein „Progresul Silvic".

I 24948

Sequoia gigantea Dec. în Arboretum experimental de la Sabed jud. Mureș
Sequoia gigantea Dec. dans l'Arboretum expérimental de Sabed Dép. Mureș.
Sequoia gigantea Dec. von dem Versuchsforstgarten Sabed, Bez. Mureș.

2005
2014

Pinus monticula Don. în Arboretum experimental dela Sabed jud. Mureș.
Pinus monticola Don. dans l'Arboretum expérimental de Sabed Dép. Mureș.
Pinus monticula Don von dem Versuchsforstgarten Sabed, Bez. Mureș.

BIBLIOTECA „STRA" SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 54 — Nr. 1—2/1942

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră

DIN EFECTELE GERURILOR ASUPRA PLANTELOR LEMNOASE

de Ing. S. PAŞCOVSCHI

Chestiunea rezistenţei diferitelor plante lemnoase la ger se pune destul de des în discuţie. De obiceiu lumea forestieră se interesează de efectele gerurilor târzii şi timpurii, mai rar de ale gerurilor excepţionale de iarnă. Eu însă am căutat să urmăresc tocmai consecinţele iernilor grele asupra diferitelor esenţe şi în cele ce urmează vreau să discut observaţiunile, ce am reuşit să culeg în această privinţă; la urmă adaog şi câteva date asupra gerurilor târzii, rezultatul observaţiunilor făcute cu totul fugitiv.

Pentru a intra în chestiunea efectelor gerurilor de iarnă, trebuie precizat dela început că este foarte greu de urmărit pe baze într'adevăr ştiinţifice. Anume este greu de prins legătura între îmbolnăvirea sau moartea arborelui şi starea timpului. In primul rând iarna fenomenele vegetative sunt sistate sau reduse la minimum; n'ai după ce să observi că planta suferă. De multe ori starea maladivă, datorită gerului de iarnă, se manifestă mult mai târziu, în plin sezon de vegetaţie; n'ai de unde să ştii, ce anume fenomene meteorologice din lungul iernii, când timpul s'a schimbat de atâtea ori, au provocat-o. In al doilea rând, ceea ce obişnuim a numi „îngheţarea" sau „degerarea" plantei poate fi provocat pe căi foarte diferite. In lucrările de specialitate se găsesc date concludente asupra acestui punct (P. Sorauer, op. cit., pag. 513—514; C. Georgescu, op. cit., pag. 175—177). Moartea unui organ al plantei însemnează moartea ţesuturilor lui. Ori ţesuturile pot fi omorîte prin frig în diferite feluri. Se poate întâmpla efectiv o „îngheţare", adică

39822

transformarea în ghiaţă a substanţelor lichide din interiorul celulelor, ceeace aduce distrugerea lor; desigur acest caz poate avea loc numai dacă gerul surprinde ţesuturile pline de sevă. In alte cazuri substanţa protoplasmică din celule ajunge din cauza frigului într'o stare de înţepenire; dacă durează timp prea mult, această înţepenire poate trece pe nesimţite în moarte sau să producă o stare bolnăvicioasă, care să se manifeste mult timp după aceea. Un ger foarte puternic poate produce moartea bruscă a unei plante întregi sau a unui organ al ei, chiar dacă a durat timp scurt; se cunoaşte că fiecare plantă are temperatura ei minimă, sub care nu poate trăi. In fine variaţiunile bruşte de temperatură cu amplitudini mari pot şi ele să omoare sau să îmbolnăvească ţesuturile; în special desgheţul brusc în timpul primăvereii după un ger puternic poate omorî chiar o plantă rezistentă, pe când desgheţul lent după un frig tot atât de aspru face ca şi speciile sensibile să scape bine.

In urma acestor spicuiri sumare din literatură devine clar cât este de dificil să lămureşti ce anume a vătămat planta, pe care primăvara o găsim moartă sau bolnavă. Ar trebui să execuţi singur observaţiunile meteorologice, să notezi din timpul iernii tot ce ar putea fi eventual primejdios şi apoi, în sezonul de vegetaţie, să controlezi dacă plantele s'au resimţit într'adevăr. Mărturisesc că n'am lucrat în felul acesta. Am făcut tocmai invers: am observat vara că unii arbori suferă, pe semne din cauza gerului, şi abia atunci am căutat să restabilesc starea timpului din iarna precedentă şi să deduc ce anume ar fi putut provoca această suferinţă. Datele asupra timpului le-am extras din Buletinele Institutului Meteorologic; trebuie notat că felul în care se publică observaţiunile în acest Buletin nu corespunde uneori scopului prea special urmărit de mine şi nu mi-a permis să trag totdeauna concluzii absolut precise. Totuşi rezultatele obţinute îmi par destul de interesante ca să fie publicate.

In ultimii ani următoarele trei ierni s'au remarcat prin lungime şi temperaturi minime scăzute: 1928—29, 1931—32 şi 1939—40. Mai interesante au fost iernile 1928—29 şi 1939—40, care au durat mult timp şi au adus geruri extrem de mari. Iarna 1931—32 a fost cea mai lungă, dar în puţine locuri din ţară s'au înregistrat temperaturi prea scăzute; în schimb desgheţul de primăvară a fost în general brusc, iar în unele regiuni au intervenit şi variaţii sensibile de temperatură chiar în

cursul iernii. In urma acestor trei ierni am putut observa vătămări la diferite plante lemnoase.

Desigur şi în alţi ani am avut ierni interesante. In 1935—36 timpul s'a menţinut foarte cald până în Februarie, apoi au venit zapezi mari şi geruri, care însă au durat puţin. Am putut observa în acea iarnă la Gurghiu înflorirea alunului dela 22 Ianuarie, dar un ger mic survenit la 24—25.I. a făcut ca florile deschise să se vestejească; între 26—31.I, încălzindu-se iarăşi timpul, alunul a înflorit în masă; la câteva zile după această au apărut şi ghioceii. Gerurile foarte mari dela 10—15 Februarie au întrerupt primăvara pornită şi au distrus florile femele de alun ce au legat fructul; la 20.II primăvara a reînceput în toată regula, dar alune în acel an n'au mai fost. Urmări mai serioase asupra vegetaţiei esenţelor lemnoase nu s'au observat.

In 1938—39 s'au înregistrat temperaturi foarte scăzute în prima decadă a lunii Ianuarie, dar au durat numai câteva zile; nu cunosc să fi suferit pe undeva plantele lemnoase de pe urma lor.

Să examinăm acum pe rând efectele celor trei ierni, ce se pot considera ca excepţional de grele. In primăvara 1929 la Cetatea Albă s'a constatat că toţi salcâmii sunt uscaţi. Oraşul, până atunci plin de verdeaţă, a ajuns pustiu şi dezolant, căci cel puţin 90% din arborii plantaţi pe străzi şi în grădini erau salcâmi. N'au scăpat decât prea puţine exemplare tinere, crescute la adăpost, mai ales lângă pereţii sudici ai clădirilor.

Această iarnă la Cetatea Albă (staţiunea meteorologică se află chiar în oraş) a avut următoarele caractere: se poate considera că a durat aproximativ 125 zile, dela 20.XI până la 25.III, dar şi mai târziu temperatura a scăzut de mai multe ori sub 0°; totalul zilelor cu îngheţ efectiv ajunge astfel la 135. Temperatura minimă absolută a fost de —26,8° la 10.II. Faţă de temperaturi medii normale în Decembrie şi Ianuarie nu s'au înregistrat abateri sensibile; în Februarie însă media lunară a fost de —11,3°, deci cu 10,1° sub normală de —1,2°, iar în Martie a atins —2,0°, deci cu 5,2° sub normală de +3,2° (normală în Decembrie este +0,6°, în Ianuarie —2,1°). Aceste abateri trebuie considerate ca foarte mari (A. Ionescu, „Iarna anului 1928—29"). In fine faptul că la 26 Martie s'a înregistrat +12,5° ne-ar permite să vorbim de un desgheţ rapid.

Ce anume a provocat uscarea salcâmului? Cred că temperaturile neobişnuit de scăzute pentru acea regiune, care au durat timp îndelungat, în Februarie şi Martie, aproape două luni. Salcâmul a murit pentru că organele lui au fost supuse prea mult timp unei temperaturi neobişnuit de mici; deci moartea prin „înţepenirea protoplasmei", cazul menţionat mai sus. Explicaţia se potriveşte şi cu faptul că în cea mai friguroasă regiune a ariei sale naturale din America, statul Pennsylvania, n'are de suportat în Ianuarie-Februarie temperaturi medii mai scăzute de —3,3°, cel mult —4,3°. (C. A. Schenck, op. cit., vol. I, pag. 176—180 şi 184—186, vol. III, pag. 564). Nu cred să-l fi omorît brusc gerul prea mare, care ar fi trecut de minimum suportabil pentru această specie; în alte regiuni din ţară s'au întâmplat, fie în acelaş an, fie în alţi, temperaturi tot atât de joase, dar nu s'a semnalat de nicăeri pieirea salcâmului în masă. Deasemenea în America creşte sălbatic în regiuni, unde se înregistrează temperaturi minime de —28°, până la —30° şi pe alocuri trecând chiar sub această din urmă cifră (ibidem). Desgheţul brusc, după părerea mea, nici el n'a putut fi cauza morţii salcâmului. Clima la Cetatea Albă este foarte capricioasă, şi variaţii mari şi bruşte de temperatură constituie regula. Deci plantele de acolo trebuie să fie obişnuite cu ele. Nu este exclus însă că anumite exemplare nu ar fi pierit din cauza gerului de iarnă, au ajuns în primăvară, dar foarte slăbite; desgheţul brusc ar putea fi lovitura de graţie, care le-a omorît.

Trebuie să mai menţionez că, în general salcâmul nu se arată absolut rezistent iernilor din Sudul Basarabiei; degerarea lui era cunoscută şi mai înainte la Cetatea Albă. Răposatul meu tată, care se ocupa mult cu horticultura, îmi arăta deseori primăvara exemplare de salcâm uscate, după spusele lui din cauza gerului din iarna precedentă; era însă vorba totdeauna de cazuri izolate, câte un arbore ici-colo. Se uscau arbori de dimensiuni destul de mari, până la 25—30 cm la bază. Tatăl meu avea un criteriu de a recunoaşte salcâmul degerat: scoarţa se desprinde foarte uşor de pe trunchiu, iar cambiul este transformat într'o mâzgă negricioasă şi lipicioasă.

Alt fenomen provocat de geruri din iarna 1928—29 a fost uscarea în masă a mojdreanului din Arboretul Experimental Sabed, de lângă Târgu Mureş. E adevărat că am văzut

lucrurile mult mai târziu, dar făcând anumite socoteli am ajuns la concluzia că aceiași iarnă grea le-a provocat. Mojdreanul a fost plantat pe aici în cantitate mare pe coaste degradate (spontan nu există). A crescut în general sub formă de tufe. In 1935, când am trecut prima dată pe acolo, am fost surprins de aspectul curios al acestor tufe: aveau la mijloc un buchet de tulpini groase, complect uscate, iar împrejur mai multe tulpini tinere, lăstărite dela baza celor vechi. După creșterile anuale în înălțime (care la specii din genul Fraxinus se cunosc destul de bine pe câțiva ani în urmă) am putut aprecia vârsta tulpinilor tinere la cca. 5—6 ani. Am găsit și o plantație, unde tulpinile noi păreau mai tinere, abia de 2—3 ani; deci trebuie să fi fost iarna 1931—32, care a vătămat această plantație.

In ce privește caracteristicile acestor ierni în regiunea Sabedului, din nefericire nu pot da date precise. Cele mai apropiate stațiuni meteorologice sunt tocmai la Cluj (cca. 65 km distanță în linie dreaptă) și la Câmpia Turdei (cca. 55 km). Totuși în lipsa altor date și ținând seama că aceste două localități se află într'o regiune geografică asemănătoare [1]), voi reproduce aceste date. La Cluj în 1928—29 iarna a durat cca. 140 zile, cu 126 zile de îngheț efectiv și cu minima absolută de —32,5° la 11.II; media lunii Februarie a fost de —7,4°, adică cu 4,7° sub normala de —2,7° (este o diferență destul de mare, dar nu exagerată); media lunii Martie a fost de 0°, adică cu 3,5° sub normală, dar nescoborînd sub 0° nu mai poate juca rol mare; media celorlalte luni de iarnă nu s'a depărtat de normală decât prin puțin (normala în Decembrie este de —1,2°, în Ianuarie —4,5°); variații prea bruște de temperatură nu par să se fi produs. La Câmpia Turdei nu s'au făcut observații în acel an. In 1931—32 la Cluj iarna a durat aproximativ 160 zile, la care se mai pot adăoga câteva zile cu geruri târzii din Aprilie; numărul total al zilelor cu îngheț efectiv a fost de 144, iar minima absolută de —22,7° la 15.II; în luna Decembrie temperatura medie a fost de —4,6°, adică cu 3,4° sub normală, în Ianuarie a fost de —7,2°, adică cu 2,7° sub normală, în Februarie a atins —9,9°, adică cu 8,3° sub normală, în Martie a fost —3,2°, adică cu 6,7° sub normală; variații prea bruște de temperatură nu par să se fi produs. La

1) Sabedul se află la marginea estică a Câmpiei Ardealului, iar Clujul și Câmpia Turdei la marginea ei vestică.

Câmpia Turdei iarna a durat în acel an cca. 155 zile, plus oarecari geruri târzii în Aprilie; numărul total al zilelor cu îngheţ a fost 152, iar minima absolută a atins —28,7° la 14.II; variaţii prea bruşte de temperatură nu par să se fi produs, cu excepţia gerului târziu din Aprilie, când la data de 10 a fost îngheţ de —0,4°, iar la 13 s'a înregistrat +21°; în ce priveşte diferenţele faţă de valorile normale, nu se pot stabili, căci nu se cunosc aceste din urmă valori.

In posesia datelor de mai sus, să încercăm a restabili cauzele pieirii mojdreanului dela Sabed. Din nefericire n'am putut afla de unde au fost aduşi puieţii sau seminţele; se ştie că în asemenea cazuri clima locului de origină joacă un rol de maximă importanţă. Astfel rămânem întru câtva fără puncte de reper. In orice caz cred că minima de —32,5° ar fi greu de suportat pentru această specie. In regiunile din ţară, unde creşte spontan, asemenea temperaturi nu prea au loc (cât se poate judeca după datele climaterice de care dispunem). Deasemenea în Câmpia Ardealului constituie o excepţie: minimile de aici în mod aproape regulat ating valori între —20° şi —30°, dar sub această din urmă cifră scoboară cu totul rar (de ex. în anii din urmă, cu excepţia lui 1929, numai în Ianuarie 1940 a atins —30,0° la Cluj şi —30,2° la Câmpia Turdei). Prin urmare se impune concluzia: în iarna 1928—29 tulpinile mojdreanului la Sabed au fost omorîte brusc de un ger prea puternic. Pieirea unui număr mai restrâns de exemplare în 1931—32 cred că trebuie explicată astfel: prin iarna prea lungă, când temperaturile medii s'au menţinut tot timpul sub normale, iar în Februarie-Martie această abatere a atins valori foarte mari (fără ca totuşi minimile absolute să scadă sub valori insuportabile pentru această specie). Deci ar fi o omorîre lentă a ţesuturilor, caz analog pieirii salcâmului la Cetatea Albă. Pentru 1928—29 o atare explicaţie nu s'ar potrivi, căci diferenţele faţă de normale au fost mult mai mici, decât în 1931—32, şi s'au produs într'un interval mult mai scurt de timp; pagubele însă au fost incomparabil mai însemnate.

Uscarea mojdreanului am observat-o şi în alt punct, mult îndepărtat de cel dintâiu. In vara 1938 cercetând valea Bela Reca (un afluent al cunoscutei văi a Sirinei), în apropiere de Drencova, jud. Caraş, am fost surprins de aspectul mojdreanului, care creşte spontan şi foarte abundent pe acolo: ace-

leaşi tufe, ca la Sabed, cu buchete de tulpini uscate la mijloc şi tulpini tinere vii împrejur. Dar aici aprecierea timpului, când s'a produs uscarea, mi-a părut mult mai dificilă; fără îndoială tot cele două ierni 1928—29 şi 1931—32 trebuie puse în discuţie, însă n'am putut ajunge la o concluzie definitivă; mă înclin totuşi a crede că aici iarna 1931—32 a produs paguba cea mai mare. Date meteorologice pentru Drencova n'avem nici cu atâta aproximaţie, ca pentru Sabed. Staţiunea cea mai apropiată este la Turnu Severin (cca. 60 km în linie dreaptă). Regiunea s'ar părea asemănătoare, dar nu trebuie uitat că între cele două localităţi se interpun Porţile de Fier şi Cazanele, ceeace poate aduce schimbări sensibile în aspectul climei. In orice caz voi reproduce datele dela Turnu Severin şi voiu căuta să trag concluzii pe baza lor. In 1928—29 iarna a durat cca. 120 zile, în plus au mai fost geruri târzii în Aprilie; totalul zilelor de îngheţ 102, iar minima absolută a fost de —26,6° la 22.II; în Ianuarie temperatura medie a fost de —6,1°, deci cu 4,8 sub normală de —1,3°, în Februarie a atins —9,9°, deci cu 9,1° sub normală de —0,8°; în Decembrie a fost apropiată de normală (normal în Decembrie +1,4°), în Martie a fost mult sub normală, s'a ridicat însă peste 0°, cu toate că la începutul lunii au mai fost geruri puternice; au avut loc şi variaţii sensibile de temperatură la intervale scurte: dela —26,6° la 22.II s'a trecut la +5° la 27.II şi iarăsi la —22,5° la 4.III. In 1931—32 iarna a durat aproximativ 155 zile, iar totalul zilelor efective de îngheţ a fost 123; minima absolută a atins —22,0° la 23.XII; temperaturile medii n'au arătat diferenţe mari faţă de normale; dar aceasta rezultă din cauza oscilaţiilor bruste de temperatură, tocmai în a doua jumătate a iernii, când sunt mai periculoase pentru vegetaţie: dela —9,5° la 26.I până la +11,6° la 30.I, dela +7,8° la 9.II până la —18,0° la 12.II, apoi în tot cursul lunii Martie îngheţ cu numai trei zile, în care temperatura s'a ridicat peste 0°, dar într'una din ele a şi atins +10,3° (18.III), iar dela 1.IV încălzirea rapidă, cu +24,0° la 5.IV.

In faţa acestor date şi din cauză că pe teren nu am ajuns la concluzie precisă asupra anului, în care s'a produs uscarea, încercarea de a stabili ce anume a provocat-o se loveşte de greutăţi multe. In tot cazul temperaturi prea joase, care să scoboare sub minima suportabilă pentru mojdrean, nu par să

fi avut loc; de ex. mojdreanul cultivat la Casa Verde, pe care îl am continuu sub observaţie, nu s'a resimţit nici la temperaturi mai joase; la fel pare să se compoarte şi cel dela Sabed, pe care l-am mai revăzut şi în 1940 şi n'am observat nici o vătămare, deşi iarna precedentă a adus temperaturi foarte scăzute. Rămân însă alte două ipoteze, care par să aibă acelaş grad de probabilitate: sau frigul destul de intens, care a durat prea mult timp în Ianuarie-Februarie 1929 şi ar fi provocat moartea prin înţepenirea ţesuturilor, sau oscilaţiile prea dese şi mari de temperatură, şi mai ales desgheţul brusc, din Ianuarie-Aprilie 1932.

După Prof. C. Georgescu, care deasemenea a făcut observaţii asupra mojdreanului din regiunea Drencovei, la uscarea lui contribuie şi o altă cauză, anume insolaţia prea puternică din timpul verii. După d-sa, cauza principală rămân totuşi gerurile de iarnă [1]). Cred că şi la Sabed poate fi vorba de acelaş lucru, căci plantaţiile de acolo se găsesc pe un versant sudic repede şi insolaţia este foarte puternică în timpul verii.

După iarna 1939—40 am putut face o serie de observaţiuni interesante la Timişoara şi în Parcul Bazoş (15 km la Est de Timişoara), în ce priveşte comportarea diferitelor specii de arbori şi arbuşti cultivaţi. Cum este vorba de mai multe esenţe, originare din ţări diferite, voi discuta întâiu caracterele acestei ierni la Timişoara, ca să mă pot referi la ele, când va veni rândul fiecărei specii. Iarna propriu zisă a durat aproximativ 105 zile şi a fost foarte uniformă, numai cu câteva zile de desgheţ; astfel, adăogând gerurile timpurii şi târzii, putem socoti numărul zilelor cu îngheţ efectiv tot la 105; au fost 37 zile, în care minima a scăzut sub 10°, iar minima absolută a atins —27,2° la 16.II; temperatura medie în Ianuarie a fost de —7,3°, deci cu 5,4° sub normală de —1,9°, iar în Februarie —5,0°, adică cu 5,4° sub normală de +0,4°; în Decembrie a fost apropiată de normală (normala în Decembrie +1,2°), iar în Martie deşi a fost cu 3,6° sub normală de +5,8°, dar trecând deasupra lui 0° nu ne mai interesează; au fost oarecari variaţii de temperaturi, de ex. termometrul a arătat +5,0° la 23.I şi +7,6° la 29.II (maximele zilnice), pe când în jurul acestor zile a domnit frig aspru; desgheţul a fost în general lent.

1) Comunicare verbală.

Să trecem acum în revistă pagubele pricinuite esențelor lemnoase de această iarnă și să căutăm a le explica. In primul rând la Timișoara a avut mult de suferit Sophora japonica L., plantată ca arbore de aleie în două locuri, pe Calea Sacalazului și pe Aleia O. Goga, lângă Casa Verde. Câțiva arbori s'au uscat complect. La alți câțiva s'a uscat o parte din coronament, cu crăci groase până la 10—15 cm. Marea majoritate însă au pierdut numai ramurele subțiri, de 1—2 ani. Frunzișul s'a desvoltat destul de abundent din mugurii dormînzi ai ramurilor mai groase. Acești arbori prezentau în timpul verii un aspect foarte curios cu frunzișul des, aproape normal, care forma o coroană globuloasă și bine încheiată, iar din ea ieșiau în toate părțile ramuri uscate, galbene și țepene. Puține exemplare au scăpat neatinse. Inflorirea în această vară a fost cu totul slabă. In anii normali am observat o perioadă de înflorire foarte lungă, dela 15 Iulie până pe la 15, chiar 20 Septembrie; floarea se producea din abundență, atrăgând o mulțime de albine. Anul acesta numai exemplarele, ce au scăpat cu totul neatinse, au produs multă floare; dintre cele vătămate câteva au înflorit slab, iar majoritatea de loc. Perioada de înflorire s'a redus mult, chiar la arborii în aparență neatinși: primele flori au apărut abia către 1 August, iar la 10 Septembrie nu mai era nici una.

Cauza pagubelor produse poate fi căutată atât în gerul prea mare, cât și în durata mare a frigului. Din literatura, ce am avut la îndemână, nu m'am putut lămuri, care este minima absolută suportabilă pentru această specie în patria ei din China și Corea. La C. A. Schenck (op. cit., vol. I, pag. 248—249 și vol. III, pag. 576) nu găsim date precise asupra porțiunilor nordice din aria ei, unde crește sporadic; în ce privește regiunile situate mai la Sud, unde se găsește în abundență, minimele absolute nu scoboară acolo sub —20,0°. Deci presupunerea că gerul din această iarnă la Timișoara s'a apropiat de minimum, la care poate rezista, este pe deplin îndreptățită. In ce privește presupunerea a doua, din datele climatologice ale lui C. A. Schenck ar rezulta că această esență în Corea suportă temperaturi medii lunare până la —11,5° în Ianuarie și —7,5° în Februarie; dar în marea parte a ariei sale aceste temperaturi oscilează între —0,4° și —3,7°, cel mult scoboară la —4,7°, iar pe alocuri sunt deasupra lui 0°. Cu

alte cuvinte nu sunt mult depărtate de mediile normale ale Timişoarei. Faptul că în această iarnă temperatura la Timişoara s'a menţinut mult timp cu mult sub normală ar fi putut desigur aduce moartea lentă a ţesuturilor. Nu este exclus ca ambele fenomene să fi înfluenţat la fel de intens.

In parcul Şcolii Silvice Casa Verde au suferit câteva specii. Mai multe tufe de liliac (Syringa vulgaris L.) s'au uscat complect. S'ar putea atribui această uscare şi inundaţiilor, care au avut loc aici în primăvara 1940. Dar liliacul s'a uscat pe alocuri şi în oraş, unde nu au fost inundaţii. Prin urmare cred că iarna grea a fost cauza uscării. Este interesant că aceste exemplare la început şi-au desvoltat frunze în mod normal, iar uscarea s'a produs mai târziu, abia în Iulie-August; alte exemplare, alături de ele, au rămas cu totul sănătoase.

In cazul liliacului cred că explicaţia plauzibilă este durata prea mare a frigului intens. Temperatura de —27,2° nu pare prea scăzută, ca să omoare această plantă; se ştie că este cultivat cu succes şi în localităţi mai la Nord situate, unde asemenea temperaturi se întâmplă regulat; apoi faptul că tufele au înfrunzit primăvara şi s'au uscat abia mai târziu pledează deasemenea în contra presupunerii că ar fi fost vătămate de un ger prea mare. In schimb faptul că a trebuit să suporte în Ianuarie temperatura medie de —7,3°, iar în Februarie de —5,0° ar putea să-i fi fost fatal. Referindu-ne la aria lui naturală din ţară şi luând spre ex. tot Turnu Severin, vedem că mediile normale ale acestor luni sunt abia —1,3° şi +0,8°.

Tot în parcul Şcolii Silvice un exemplar bătrân de Carya pecan Engl. & Graeb. (= C. olivaeformis Nutt.) a înfrunzit mult mai târziu decât de obiceiu (dintr'o scăpare din vedere n'am notat data precisă), a înflorit foarte slab şi toamna a avut numai câteva fructe, care nici nu s'au copt, pe când în condiţiuni normale fructifică anual şi abundent.

Cauzele, care au influenţat aşa de nefavorabil vegetaţia acestei specii, trebuie căutate mai repede în durata neobişnuită a frigului, decât în gerul prea mare. In patria ei din America (Ch. S. Sargent, op. cit., pag. 177—179; C. A. Schenck, op. cit., vol. I, pag. 99—101, 109—112 etc.) are o arie întinsă cu condiţiuni climaterice foarte variabile. La limita nordică, în statul Iowa, găseşte o climă continentală pronunţată, cu minime absolute care scoboară până la —35°, chiar —40° şi cu

temperatura medie normală, care poate atinge —10° în Ianuarie, în unele regiuni aproape tot atâta şi în Februarie, şi chiar în luna Martie poate fi sub 0°. Deci condiţiuni incomparabil mai grele, decât cele din iarna 1939—40 la Timişoara. In cea mai mare parte din aria sa domneşte însă o climă cu temperaturile medii ale lunilor de iarnă deasupra sau puţin sub 0°, dar cu minimele absolute scoborând sub —30°. In fine, în părţile cele mai sudice, statele Louisiana şi Texas, iarna în mediu este foarte caldă, cu peste +10° în Ianuarie (ca media anuală la noi!), dar totuşi cu geruri rare, care pot atinge —16°. Acestea toate mă îndreptăţesc să cred că este o specie în general rezistentă la geruri mari de scurtă durată, în schimb sensibilă la prelungirea neobişnuită a timpului prea friguros. Probabil exemplarele cultivate la noi provin din statele mai sudice, unde este arborele cel mai frecvent din grădini şi mult căutat pentru fructele lui.

Un exemplar frumos de Pinus excelsa Wall. din curtea Şcolii Silvice deasemenea a suferit: o parte din ace s'au uscat, tot frunzişul avea o culoare gălbuie şi arborele a tânjit tot anul; totuşi şi-a desvoltat ace noi şi pare să revină treptat. Acest arbore originar din munţii Himalaia pare în general să se împace prost cu clima noastră. In patria lui are o arie extrem de întinsă, atât orizontal, cât şi vertical; date climaterice sunt cunoscute din prea puţin locuri. După C. A. Schenck (op. cit., vol. I, pag. 270—272, vol. II, pag. 375) minimele absolute nu scoboară sub —18° nicăeri în aria lui naturală; iar în staţiunea caracteristică minima absolută este abia de —11,2°, iar temperaturile medii ale lunilor de iarnă sunt peste +4°. Putem presupune deci că la noi s'a resimţit şi din cauza temperaturii minime prea scăzute şi din cauza duratei mari a frigului neobişnuit. Mentionez că exemplarul dela Casa Verde este cultivat la adăpost, lângă un perete expus spre sud.

Exemplarele de Chamaecyparis lawsoniana Murr. atât la Casa Verde, cât şi în Parcul M. Eminescu din Timişoara au pierdut şi ele o parte din cetină. Această esentă în patria ei, statele Oregon şi California, deşi are o arie relativ restrânsă, creşte în condiţiuni climaterice foarte diferite (C. A. Schenck, vol. I, pag. 43—44 şi 50, vol. II, pag. 120—121): în locurile mai joase minima absolută nu scoboară sub —9°, iar mediile lunilor de iarnă sunt mult deasupra lui 0°; în schimb la limita

superioară creşte în locuri, „unde iarna aduce 3 m de zăpadă, care deseori persistă până în Iunie" (date climaterice mai precise lipsesc). Necunoscând provenienţa precisă a exemplarelor cultivate la noi, e greu de spus, ce anume a putut să le vatăme; ca şi în cazul precedent cred că atât durata mare a timpului friguros, cât şi minima prea scăzută au putut influenţa.

In Parcul M. Eminescu s'au uscat complect câteva exemplare tinere de Cryptomeria japonica D. Don. plantate cu câţiva ani în urmă. In general, din câte ştiu, această specie peste tot unde s'a încercat, s'a dovedit incapabilă să suporte iernile noastre. In cazul descris este interesant că un exemplar mai mare a avut primăvara ramurile de jos verzi, iar în sus cetina complect înroşită; apoi s'a uscat tot. Se vede că ceea ce a fost acoperit de zăpadă, nu s'a resimţit; deci dacă arboraşul întreg ar fi fost învelit de ceva, ar fi rezistat.

Cred că se poate afirma cu precizie că la noi C. japonica este omorîtă de geruri prea mari, care scoboară sub minimum suportabil pentru ea. Din nefericire datele climaterice asupra ariei ei (fie naturală, fie cultivată) din Japonia, ce-mi stau la dispoziţie, sunt incomplecte (C. A. Schenck, vol. I, pag. 238—247, vol. II, pag. 146—147). Totuşi s'ar putea trage concluzia că la limita nordică rezistă la friguri prelungite, anume chiar trei luni cu mediile normale sub 0° şi mergând până la —3,3°; în schimb minimele absolute pe acolo nu scoboară sub —19°. Desigur la o astfel de esenţă cu aria destul de întinsă ar trebui să ţinem seama şi de origina plantelor cultivate la noi, dar ne lipsesc datele.

In Parcul Bazoş au suferit trei esenţe răşinoase. Abies nordmanniana Spach. a avut mulţi lujeri tineri complect uscaţi („cruciuliţe" întregi); dar n'a pierit nici un arbore. Intr'un grad mai slab uscarea parţială a cetinei s'a observat la Chamaecyparis lawsoniana Murr. şi la Picea orientalis Carr.; cel dintâiu pare să fi suferit ceva mai mult decât al doilea, şi mai mult decât la Timişoara; unui exemplar i s'a uscat tot vârful.

In ce priveşte caracterele iernii se pot admite cele dela Timişoara. Deci asupra lui Ch. lawsoniana nu este nimic de adăogat. Ar fi interesant să stabilim ce a putut vătăma celelalte două specii, originare din Caucaz şi Asia Mică, unde cresc natural în aceiaşi regiune şi formează arborete amestecate.

După C. A. Schenck (op. cit., vol. I, pag. 284—289, vol. II, pag. 83—84 şi 278—279) în patria lor trebuie să suporte o iarnă foarte aspră, cu 5 luni având temperaturi medii sub 0°, iar cea din Ianuarie putând ajunge —10° ; lipsesc datele asupra minimelor absolute, dar se poate presupune că într'o climă atât de rece ele trebuie să scoboare mult sub cele observate la Timişoara. Avem de a face deci cu esenţele foarte rezistente la frig. Ce anume a putut provoca vătămarea lor în 1939—40? Nu m'aşi încumeta să dau un răspuns. Poate cele câteva zile calde intervenite în Ianuarie şi Februarie au pus seva în circulaţie mai activă, iar mai târziu revenind ger aspru ţesuturile au fost omorîte din această cauză. După P. Sorauer (op. cit., pag. 571—572) asemenea întâmplări se cunosc chiar la molidul european şi la pinul silvestru în aria lor naturală de vegetaţie; de altfel sunt două esenţe cel puţin tot atât de rezistente la frig, ca şi cele de care ne ocupăm aici. Dar şi această explicaţie îmi pare niţel forţată, căci zilele calde au fost puţine şi temperatura n'a atins valori prea ridicate.

* * *

In ce priveşte efectele gerurilor târzii n'am prea multe de spus. Aceste geruri se întâmplă destul de frecvent la noi în ţară, în unele regiuni chiar regulat, aproape în fiecare primăvară. Fără îndoială înregistrarea lor sistematică, cu stabilirea pagubelor produse vegetaţiei lemnoase, poate prezenta un interes foarte mare. De altfel au fost deseori menţionate în paginile revistelor noastre de specialitate; cred totuşi că marea majoritate au scăpat nedescrise.

Mie personal mi-au atras atenţia până acum în două primăveri. In 1936, la Gurghiu s'a produs un ger târziu în prima decadă a lunii Aprilie. Se vede că a fost destul de slab, căci efectele lui nu s'au cunoscut decât în părţile cele mai de sus ale pădurii Mocear, la altitudini în jurul de 600 m. Au suferit puieţii din semînţişuri preexistente şi arbuştii din subarboret, de următoarele specii: păducel (Crataegus monogyna Jacq.), fag, carpin şi jugastru. Frunzele de curând deschise au fost pălite de ger şi s'au uscat; dar n'au fost atinse toate exemplarele, multe au scăpat tefere; în general primele două specii au fost mai puternic vătămate. După înălţimea, până la care

s'au uscat frunzele, se pare că stratul de aer rece a fost destul de subţire, cel mult 1—1½ m.

Mai puternic şi mult mai întins a fost gerul târziu din Mai 1940. Efectele lui le-am putut constata în trei puncte destul de îndepărtate. Intâiu pe domeniile UDR. la Văliug (jud. Caraş) am găsit foarte mulţi puieţi de fag din acest an, numai cu cotiledoane, uscaţi complect. Mai erau şi puieţi cu cotiledoane verzi, chiar printre cei uscaţi; fără îndoială însă aceştia au răsărit după ger. Au suferit şi seminţişuri mai mari de fag, chiar exemplare până la păriş. La acestea în general s'au uscat frunzele tinere abia desfăcute, dar mai târziu au dat altele destul de bine desvoltate; au fost însă destule, la care frunzişul nou era slab desvoltat şi clorotic (văzute la sfârşitul lunii Iunie). Dela o anumită altitudine în sus nu se mai găsiau exemplare vătămate; cauza, după afirmaţia colegului A. Tătărusanu, Şeful Ocolului Văliug, este că la data gerului (16—17 Mai în acea regiune) fagul din partea superioară a versanţilor nu era încă înfrunzit.

In pădurile Ocolului Silvic Radna (jud. Arad) am găsit deasemenea mulţi puieţi mici de fag uscaţi; aici însă seminţişurile ceva mai mari n'au suferit de loc, deci gerul nu s'a lăsat decât în straturile de jos ale aerului, imediat deasupra solului. Inghetul a avut loc probabil la 15 Mai, când l-a înregistrat staţiunea meteorologică Deva.

In fine la Gurghiu, în pădurea Mocearul de Sus, a suferit lăstarul de stejar pedunculat din partea de NV a pădurii. Exemplarele până la 2 m înălţime au pierdut frunzele cu desăvârşire. La data de 2 Iunie, când am trecut pe acolo, frunzele erau ca fierte, atârnând în smocuri în jos, puţin îngălbenite, dar încă pline de sevă (poate din cauza timpului foarte umed şi ploios uscarea lor a întârziat); alături de ele au şi apărut frunzuliţe noi, abia de câţiva mm la acea dată. Arborii mai mari din prăjinişurile de alături n'au fost atinşi de loc, deci stratul de aer rece nu s'a ridicat mai sus de 2 m. Deasemenea gerul pare să se fi localizat în partea aceasta a pădurii (aproape platou, cu altitudinea de cca. 450 m); mai în sus, pe coaste şi pe muche inclusiv porţiunea, unde am observat gerul târziu în 1936, n'am găsit nici un semn de trecerea lui. Şi aici înghetul trebuie să fi survenit în jurul datei de 15 Mai, când l-a înregistrat staţiunea meteorologică Târgu Mureş.

Literatura consultată:

C. Georgescu. „Curs de Botanică. II 2. Phytopatologie forestieră".
A. Ionescu. „Iarna anului 1928—29", în Buletinul Meteorologic Lunar, Nr. 2/1929.
Ch. S. Sargent. „Manual of the Trees of North Amerika". Boston & New York, 1933.
C. A. Schenck. „Fremdländische Wald- und Parkbäume". Berlin. 1939.
P. Sorauer. „Handbuch der Pflanzenkrankheiten". Berlin. 1924. Vol. I.
Buletinul Meteorologic Anual 1929.
Buletinul Meteorologic Lunar 1928, 1929, 1931, 1932, 1939, 1940.

Des effets des gelées sur les plantes ligneuses.

Über die Wirkungen des Frostes auf die Holzpflanzen.

Die Beobachtungen des Einflusses der Winterfröste auf die Holzpflanzen sind schwer zu verfolgen wegen zwei Ursachen: 1. die Pflanzen werden krank oder sterben manchmal viel später, während des Sommers; 2. das „Erfrieren" der Pflanzen kann eigentlich einige sehr verschiedene Phänomene bedeuten: der Tod durch die Bildung des Eisens in den Zellen der Pflanze; ein „starrender" Zustand des Protoplasmas wegen des grossen und langzeitigen Frostes, welcher den Tod bringt oder die Pflanze schwer erkrankt; der plötzliche Tod durch einen sehr grossen Frost, der obwohl eine kurze Zeit dauert, aber unter das für die Art ertragbare Minimum absteigt; endlich das absterben der Zellen durch grosse und plötzliche Schwankungen der Temperatur, besonders am Ende des Winters.

Drei Winter werden als sehr schwer bezeichnet: 1928—29, 1931—32 und 1939—40. In 1928—29 wurden fast alle Robinien (Robinia pseudoacacia L.) in Cetatea Albă durch den Frost zum Tod gebracht. Nach der Meinung des Verfassers besteht die Ursache des Absterbens der Pflanzen darin dass die grossen Fröste zu lange gedauert hatten: in Februar war die mittlere Temperatur —11,3° (10,1° unter Normal), in März —2,0° (5,2° unter Normal).

Die Blumeneschen (Fraxinus ornus L.) vom Versuchsarboretum Sabed (Distr. Mureș) wurden in demselben Winter sehr stark und wieder in 1931—32 nur zum Teil beschädigt. Im ersten Falle war die Ursache vielleicht, dass der Frost ein absolutes Minimum von —32,5° erreicht hatte, welches für diese Art schädlich sein sollte. In 1931—32 wäre gegenseitig das lange Dauern der verhälnissmässig grossen Frösten schuldig: die mittlere Temperatur war in Dezember —4,6° (3,4° unter Normal), in Januar —7,2° (2,7° unter Normal), in Februar —9,9° (8,3° unter Normal), in März —3,2° (6,7° unter Normal).

Das Erfrieren der Blumenesche wurde auch bei Drencova (Distr. Caraș) beobachtet; hier aber wurde es nur im Jahre 1938 beobachtet und es war unmöglich festzustellen, ob es den in Jahren 1928—29 oder

1931—32 geschehen ist. Die Ursache kann das lange Dauern der grossen Fröste in 1928—29 sein: Januar mit mittlerer Temperatur von —6,1° (4,8° unter Normal), Februar mit —9,9° (9,1° unter Normal). Oder können es auch die grossen Schwankungen der Temperatur in Winter und Frühling des Jahres 1932 sein.

Nach dem strengen Winter 1939—40 wurden in Timişoara und Umgebung viele Holzarten beschädigt. Das absolute Minimum der Temperatur war —27,2°; die mittlere Temperatur in Januar —7,3°, in Februar —5,0° (in beiden Monate mit 5,4° unter Normal). Die beschädigten Arten waren:

Sophora japonica L., deren einige Exemplare ganz ausgetrocknet sind, die mehrere aber fast alle 1—2 jährige Triebe verloren; die Ursachen können in dem zu grossen Frost, wie auch in das lange Dauern der Fröste, gesucht werden.

Einige Sträucher von Flieder (Syringa vulgaris L.) trockneten, viel später im Sommer aus. Die Ursache ist vielleicht das lange Dauern der Fröste.

Ein altes Exemplar von Carya pecan Engl. & Graeb. wurde stark beschädigt, vielleicht gleichweise durch das lange Dauern der Fröste.

Ein Pinus excelsa Wall. leidetete auch den ganzen Sommer hindurch; man kann glauben, dass der Frost viel zu gross für sie war und zu lange gedauert hatte.

Chamaecyparis Lawsoniana Murr. hat etwas Laub verloren; vielleicht, wie bei der vorrigen, wegen der beiden Ursachen.

Einige Exemplare von Cryptomeria japonica D. Don sind ganz ausgetrocknet; zweifellos wurden sie durch die niedrige minimale Temperatur zu Grunde gebracht.

Endlich leideten ein wenig auch zwei sehr widerstandfähige Arten, Abies Nordmanniana Spach. und Picea orientalis Carr. Die Ursachen sind schwer zu finden; vielleicht hatten einige plötzliche Erhebungen der Temperatur am Ende des Winters den Saft in Bewegung gebracht und die Fröste, die bald zurück kehrten, beschädigten die viel empfindlicher gewordenen Zellen.

Zum Schluss werden auch zwei Fälle der Spätfröste beschrieben. Der erste beschädigte im April 1936 bei Gurghiu (Distr. Mureş) junge Pflanzen von Weissdorn (Crataegus monogyna Jacq.), Rotbuche, Weissbuche und Feldahorn. Die Folgen des zweiten, am etwa 15.V.1940, wurden in drei Orten beobachtet: bei Văliug (Distr. Caraş) verloren die jungen Buchenbestände (bis 10—15 Jahren alt) fast alles Laub und viele Keimlinge trockneten ganz aus; bei Radna (Distr. Arad) hatten nur die Buchenkeimlinge zu leiden, von denen viele ganz ausgetrocknet sind; endlich bei Gurghiu wurden die jungen Stieleichenbestände (ein Niederwald bis 15 Jahre alt) sehr stark beschädigt und verloren fast das ganze Laub.

DISTRIBUŢIA GEOGRAFICĂ GENERALĂ A PLANTELOR LEMNOASE DIN ROMÂNIA (IV)

de P. CRETZOIU

Continuăm publicarea hărţilor de răspândire a plantelor lemnoase ce cresc spontan în ţara noastră, adăugând la gimnospermele deja tratate (în partea II—III) încă una:

12. Taxus baccata L. — In România Tisa are o răspândire sporadică, din Maramureş până la Dunăre în Cazane. La noi specia aceasta e reprezentată prin subsp. eubaccata Pildg. (pe harta alăturată arealul acesteia e însemnat cu 1); aceasta e o rasă geografică proprie Europei, Asiei-Mici şi regiunei mediteraniene. Spre Nord înaintează până la 61°30′ lat. N, în Norvegia şi Suedia, de unde coboară peste insula Aland drept spre Sud până în Carpaţii Nordici, trec apoi în lungul Carpaţilor până la Dunăre şi prin Bulgaria peste Asia-Mică până în Caucaz, Nordul Persiei şi Siria de Nord. O staţiune izolată în Est e Crimeia. Limita meridională a subspeciei eubaccata Pilg. include întreaga peninsulă balcanică şi toată regiunea mediteraniană a Europei, inclusiv peninsula iberică, trecând şi în Algeria; limita spre Vest include insulele Azore (pe aceste insule specia e azi distrusă complect de mâna omului), întreaga Europă occidentală şi insulele britanice.

Celelalte subspecii sau rase geografice au o răspândire foarte interesantă, locuind fiecare centre izolate şi îndepărtate unele de altele. Două din aceste subspecii se găsesc în Asia orientală şi meridională: subsp. Wallichiana (Zucc.) Pilg. (pe hartă arealul Nr. 2) şi subsp. cuspidata (Sieb. et Zucc.) Pilg. (pe hartă arealul Nr. 3). Alte patru subspecii sunt proprii Americii de Nord: subsp. brevifolia (Nutt.) Pilg. (pe harta alăturată arealul Nr. 4), subsp. canadensis (Marsh) Pilg. (pe hartă arealul Nr. 5), subsp. floridana (Chapm.) Pilg., (pe hartă arealul Nr. 6) şi în fine subsp. globosa (Schlechtd.) Pilg. (pe hartă arealul Nr. 7).

La distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie (IV).

Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung.

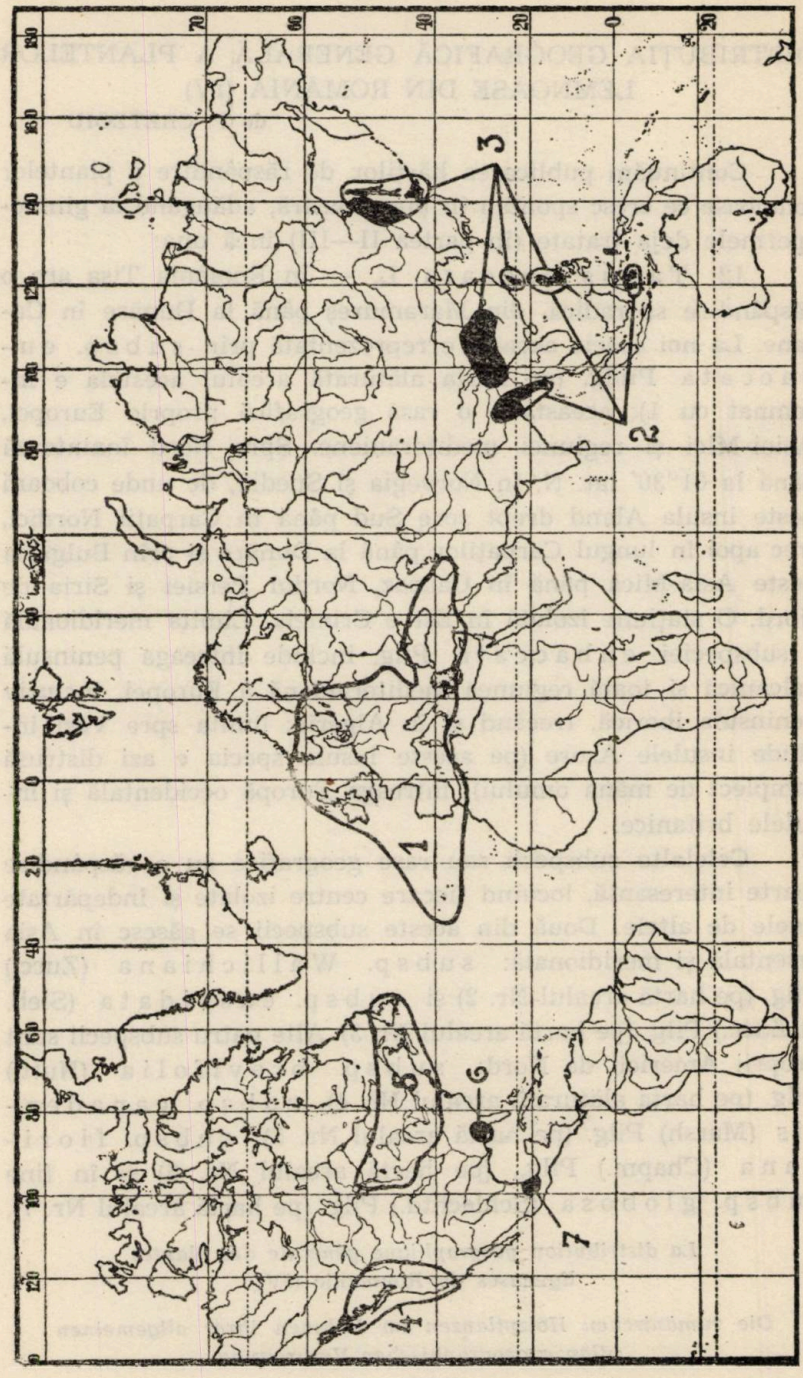
1
2
3
4
5
6
7

COMENTARII—INSEMNĂRI

AMELIORAREA PĂDURILOR STATULUI

de M. RĂDULESCU

O regulă de bună gospodărie forestieră recomandă ca pe lângă exploatarea cu raport susţinut şi regenerarea la timp a pădurilor, să se urmărească de aproape ameliorarea permanentă a masivelor. Cu alte cuvinte să se aplice stăruitor operaţiunile culturale, să se introducă speciile de amestec, indicate de staţiune, să se înfiinţeze subarboretul, unde se simte nevoia, să se îmbunătăţească solul etc. Şi acestea toate, ca să se asigure un procent mai mare de specii preţioase în masive, să se sporească creşterile, să se amelioreze condiţiile naturale de formarea trunchiurilor şi să se pună în valoare materialul, provenit din arborii învinşi în lupta pentru existenţă.

In ce priveşte economia noastră forestieră, trebuie notat, că primele două categorii de lucrări — exploatarea cu continuitate şi regenerarea la timp a pădurilor — au format obiectul preocupărilor administraţiei silvice încă dela înfiinţarea ei şi asupra lor se găsesc şi prevederi clare şi explicite în Codul silvic.

Ameliorarea masivelor în schimb a fost lăsată mult timp pe plan secundar. In oarecare măsură explicaţia o găsim poate în faptul că la noi pădurile au ocupat în trecut suprafeţe întinse, iar lemnul n'avea prea mare căutare.

Au fost însă şi împrejurări când lucrările dela acest capitol au fost greşit aplicate. Astfel mult timp nu s'a dat importanţa cuvenită mărăcinetului în pădure. De aceea a fost extras fără milă şi s'a vândut pe lucru de nimic la locuitori pentru garduri, unelte agricole etc. în loc să fie păstrat cu sfinţenie pentru protecţia solului, ori să fie folosit ca punct de plecare în lucrările de refacerea arboretelor degradate.

In aceiaşi ordine de idei, amintim că de multe ori, când

cererea pentru unele produse lemnoase (nuele, căpriori, grinzi, stâlpi de telegraf şi telefon, piloţi, tei pentru chibrituri etc.) era mare şi materialele respective nu se găseau în parchetele în rând de exploatare, ele se extrăgeau greşit din pădure „sub formă de operaţiuni culturale". Nu mai vorbim de practica păşunatului în pădure, care a adus atâtea prejudicii arboretelor noastre până în timpul din urmă.

E dela sine înţeles, că prin extracţiunile amintite, multe din pădurile statului, uşor accesibile, au fost sărăcite de materialele lor mai de preţ, li s'a înerbat şi înţelenit solul, li s'a întrerupt masivele, ori au fost transformate în arborete din specii secundare.

Exemple edificatoare în această privinţă se găsesc în pădurile statului din nordul Dobrogei şi în multe arborete de şleau din câmpie, din care s'a scos stejarul. De asemenea în pădurile de fag cu brad sau fag cu gorun, din care s'a extras bradul pentru şindrilă, ori gorunul pentru poduri, traverse, doage etc.

Dacă la acestea mai adăugăm şi stricăciunile produse prin păşunat — bătătorirea solului, distrugerea semiinţişurilor şi lăstarilor etc. — e clar că activitatea ce urmează să fie desfăşurată în domeniul ameliorării pădurilor noastre, va necesita multă muncă şi mult capital.

Cu toate greutăţile semnalate, găsim totuşi mulţi şefi de ocoale, cari n'au neglijat nici această latură nobilă a economiei forestiere, de care depinde îmbunătăţirea calităţii şi cantităţii produselor lemnoase şi sporirea veniturilor statului din păduri şi după care se judecă gradul de desvoltare al gospodăriei silvice româneşti şi simţul de prevedere al poporului nostru în materie de păduri. In acest scop, din proprie iniţiativă şi de cele mai multe ori numai prin plata muncei în natură (dijmă) au executat cu atenţia cuvenită diversele lucrări de cultură, cerute de conducerea raţională a masivelor, dela starea de „semiinţiş" până la reînceperea lucrărilor de exploatare şi regenerare.

Aceste frumoase manifestări, din domeniul culturii forestiere, legate de persoane cu tragere de inimă şi îndemn la lucru, trebuiau să fie însă generalizate şi la restul pădurilor statului. Pentru aceasta din anul 1933, Administraţia Caps a cerut ca fiecare ocol să execute anual în cadrul programului de împă-

durire, pepiniere, culegere de seminţe şi lucrările necesare de îngrijirea arboretelor tinere, de la starea de seminţiş şi până la închiderea masivelor.

In puţine cuvinte, aceste lucrări se referă la desţelenirea solului, în arboretele cu consistenţa mică, introducerea speciilor de amestec în arboretele pure, creerea subarboretului acolo unde lipseşte, degajarea seminţişurilor de ierburi şi specii cotropitoare, înfiinţarea perdelelor de protecţie la marginea masivelor şi receparea seminţişurilor cu creştere lâncedă.

Odată cu acestea se activează energic şi la înobilarea masivelor cu speciile preţioase din regiunile respective şi la refacerea arboretelor degradate.

Lucrările din acest domeniu sunt azi destul de înaintate şi se execută de toate ocoalele Caps în virtutea unui program întocmit pentru deceniul 1934—1944.

Datele mai jos ne pot da o idee de sforţările făcute de Caps în ultimii cinci ani cu privire la mobilizarea solului, degajarea şi receparea seminţişurilor.

Anul	Mobilizarea solului	Degajarea seminţişului	Receparea seminţişului	Suma cheltuită
		ha	ha	Lei
936/37	10.035	9.901	86	3.965.000
937/38	11.229	7.964	305	4.486.000
938/39	10.854	9.023	484	5.300.000
939/40	6.579	8.253	181	4.433.000
940/41 *)	3.930	5.639	139	3.762.000

Aceleaşi sforţări s'au făcut de altfel şi în compartimentul celorlalte lucrări de ameliorare amintite.

In ce priveşte operaţiunile culturale (curăţiri şi răriturі) în pădurile Statului, ele se execută în baza prevederi-

*) Datele pe 1940/41 nu cuprind lucrările privitoare la teritoriile cedate în Basarabia, Bucovina, Transilvania şi Dobrogea.

lor amenajamentelor sau memoriilor justificative, aprobate de Consiliul technic al pădurilor.

Spre a le intensifica şi urmări mai de aproape executarea, din anul 1936, ele se fac şi în baza unui program de lucru anual — după executarea căruia se întocmesc situaţii însoţite de dări de seamă amănunţite.

In general se lucrează în etajul dominat. Pe lângă higiena arboretelor prin aceste lucrări se caută să se împlinească şi o cerinţă de ordin social: satisfacerea populaţiei din vecinătatea pădurilor cu lemn de lucru şi foc, ieftin, obţinut de cele mai multe ori numai în schimbul muncii în pădure.

Se obişnueşte apoi şi personalul silvic inferior şi populaţia rurală cu munca migăloasă de cultura pădurilor.

In ultimă analiză se aduc venituri frumoase în Casa Statului, cu toate că lucrările din această categorie au în primul rând caracter cultural şi numai după aceea şi caracter financiar.

Datele de mai jos ne permit să cunoaştem activitatea desfăşurată de ocoalele silvice C.A.P.S. în ultimii cinci ani în cadrul operaţiunilor culturale (curăţiri şi răriturí) în pădurile Statului.

Anul	Spr. parc.	Materiale rezultate:				venituri	cheltueli	Procentul cheltuelilor din venituri
		lemn lucru	lemn foc	nuele	crăci			
	ha	m³	steri	grămezi	grămezi	lei	lei	
1936—37	84.070	118.000	425.000	52.000	106.000	42.000.000	4.200.000	9,5
1937—38	62.732	110.000	511.000	23.000	108.000	65.700.000	9.800.000	15
1938—39	51.603	113.000	595.000	26.000	103.000	84.200.000	14.250.000	17
1939—40	47.578	143.000	473.000	16.000	63.000	95.200.000	13.200.000	14
1940—41	42.662	82.000	564.000	18.000	72.000	150.000.000	22.500.000	15

Cifrele de sigur sunt modeste atât în ce priveşte suprafeţele parcurse cu lucrări, cât şi quantumul materialelor rezultate. De asemenea şi în ce priveşte veniturile realizate.

Trebuie menţionat însă, că până în prezent operaţiunile culturale se fac aproape numai în pădurile de câmpie şi în

*) Datele 1940/41 nu cuprind lucrările privitoare la teritoriile cedate în Basarabia, Bucovina şi Dobrogea.

cele accesibile din regiunea de deal. Multe din pădurile de câmpie au însă arboretele degradate, ori sunt cu consistența redusă. In consecință lucrările referitoare la curățiri și răriturі se limitează numai la extracția arborilor uscați, sau pe cale de a fi eliminați din masive în lupta pentru existență („îngroparea morților").

La deal, unde sunt masive întinse de fag sau fag cu ceva brad, din care s'ar putea scoate cantități mari de materiale, prin aplicarea operațiunilor culturale și în care arboretele reacționează puternic după răriturі, lucrările nu pot fi executate decât pe scară redusă.

Motivele principale sunt: lipsa drumurilor de scoatere și până de curând concurența produselor principale din pădurile tăiate pentru înființarea de pășuni comunale cum și cele din exploatarea pădurilor comunale și composesorale.

La munte de asemeni nu se pot aplica deocamdată operațiunile culturale din lipsă de drumuri și rentabilitate.

In ce privește pădurile de baltă până mai anii trecuți aproape nici lemnul din produsele principale de aci n'avea căutare. De aceea și operațiunile culturale sunt la început.

Acum însă lucrurile se schimbă: lemnul s'a împuținat și e din ce în ce mai căutat pe piață. De unde concluzia că operațiurile culturale vor putea fi aplicate mai ușor de aci înainte și în regiunile mai depărtate de așezările omenești, unde până acum „nu erau rentabile".

Pe lângă acestea trebuie menționat că pe lângă construcția de căi ferate înguste, pentru deschiderea masivelor înfundate, Casa Pădurilor Statului a început din anul 1941 o campanie intensă pentru dotarea ocoalelor cu rețele de drumuri *), cu scopul ca să înlesnească aplicarea unei gospodării forestiere mai fină și să se intensifice și producția.

Această politică sănătoasă trebuie urmată însă cu toată încordarea impusă de împrejurări, întru cât e fapt dovedit, că după scurt timp, cheltuelile investite în construcțiuni de drumuri se amortizează. Intâiu produsele pădurii se pot desface cu prețuri îndoite sau întreite „la cioată", iar în al doilea rând,

*) In anul financiar 1941/42 sunt în curs de executare 42 km. drumuri forestiere noui și reparare și consolidare 68 km. drumuri și 28 km. poteci cu suma totală de 14.190.000 lei.

o seamă de materiale, care până aci putrezeau în pădure, pot fi puse în valoare prin operaţiuni culturale. Totodată se dă de lucru şi populaţiei rurale pe timpul când muncile agricole stagnează. Conducerea raţională a masivelor, nu limitează însă aplicarea operaţiunilor culturale — curăţiri şi răriturı — numai la extragerea arborilor învinşi în lupta pentru existenţă, ci intervine energic şi în etajul dominant, cerând să se pună în valoare arborii predominanţi şi cu defecte de creştere, care împiedică desvoltarea elementelor de viitor. **)

In acest caz, venitul pădurilor din produsele secundare poate fi considerabil sporit în bani şi materiale, iar arboretul rămas în picioare se poate desvolta cu putere şi poate da şi material de calitate mai bună (trunchiuri înalte, drepte, pline şi fără noduri, cu creştere mai omogenă).

* * *

Pentru atingerea acestui scop, e necesar ca pe lângă intensificarea construcţiei de drumuri, serviciul nostru silvic:

— Să stăruie mai mult în lucrările de teren (regenerări, cultură, amenajare, sortarea şi industralizarea materialului etc.)

— Să se dea atenţia cuvenită pregătirii personalului silvic inferior, care prin firea lucrurilor e chemat să supravegheze şi să conducă lucrările pe teren.

— Cât priveşte personalul superior, e necesar să se înfiinţeze cât de curând cursuri de perfecţionare pentru completarea şi consolidarea cunoştinţelor profesionale şi punerea în curent cu realizările mai de seamă din diversele ramuri ale economiei forestiere din ţară şi peste hotare.

— In acelaşi timp să se simplifice, la maximum lucrările de birou şi cele de desfacerea materialelor provenite din exploatările în regie, ca personalul să poată activa mai mult pe teren.

Altfel riscăm să întârziem mult timp înflorirea economiei noastre forestiere şi să pricinuim pierderi incalculabile economiei naţionale, sub cuvânt că am avea o silvicultură tânără faţă de ţările cu civilizaţie veche din apusul Europei.

**) Răriturı în etajul dominant practicate de silvicultura franceză şi daneză.

Cu o organizare temeinică, adaptată la împrejurări şi cu o încordare mai mare a Corpului silvic, suntem siguri că în scurt timp lucrările de ameliorarea pădurilor statului vor putea lua întreaga sa desvoltare.

E credinţa justificată de realizările Administaţiei Caps din ultimul timp, pentru întărirea căreia orice inginer silvic trebuie să activeze cât mai intens.

Verbesserung in der Kultur der Staatswälder.

L'amélioration des forêts de l'Etat.

L'auteur fait un exposé sur les travaux d'amélioration exécutés dans les forêtes propriété de l'Etat, à partir de 1933. Il s'agit seulement des forêts situées dans la plaine ou dans la région de basses colinnes. Dans celles de hautes colinnes et de montagne on n'a pas pu intervenir faute de routes d'acces et de vidange.

On donne aussi les dépenses engagées par ces travaux et le revenu en argents réalisé par la vente des matériaux obtenus.

CONTRIBUŢIUNI LA SISTEMATICA TRATAMENTELOR DIN REGIMUL CODRULUI

de I. VLAD

Tratamentul se defineşte ca modalitatea în care, în cadrul unui anumit regim, se face exploatarea pădurii.

Cum însă, modul în care se intervine cu tăerile de exploatare într'o pădure, influenţează, în cel mai înalt grad, regenerarea, însemnează că, în mod implicit, în alegerea tratamentului de aplicat, se au în vedere şi posibilităţile, în care se poate obţine regenerarea.

Numai în puţine cazuri, s'ar putea spune numai într'un singur caz, exploatarea nu ţine seamă de mersul regenerării, şi anume, în cazul codrului cu tăeri rase pe suprafeţe mari. Şi nu se ţine seamă de acest lucru, deoarece, dela început, se ia hotărîrea, să se facă regenerarea pădurii pe cale artificială. Dar nici în acest caz nu este indiferent faptul, că tăerea se face pe suprafeţe, astfel alese ca mărime, încât să se poată veni imediat cu plantaţia, sau pe suprafeţe, din care cel puţin o parte, să rămână neplantate mult timp, când prin acoperirea solului cu o pătură ierbacee şi prin degradarea acestuia, se îngreuiază foarte mult chiar regenerarea artificială.

Intervenţia noastră, în felul cum se produce, în timp şi spaţiu, cu ocazia exploatării, influenţează nu numai regenerarea — ce se produce concomitent cu exploatarea, sau ca o urmare a acesteia, în unele cazuri putând să o şi precedeze — aceasta fiind determinantă şi în ceea ce priveşte forma, dar mai ales compoziţia viitoare a pădurei şi a componentelor acesteia, a arboretelor.

Numai în acest fel se explică faptul, că organizatorul exploatării, preocupat exclusiv de această operaţiune, cum ar rezulta din definiţia de mai sus, nu propune pretutindeni aplicarea tăerilor rase, care asigură, în cel mai înalt grad, orien-

tarea, ordinea, siguranța limitelor, ușurința unei exploatări concentrate, scutirea de cheltueli și muncă pentru construirea și întreținerea prea multor drumuri, etc., etc., toate atât de importante din punct de vedere al tehnicei întreprinderei forestiere, prin formarea înșiruirilor potrivite de tăeri, putându-se asigura și rezistența arboretelor contra răsturnărilor de vânt.

Amenajistul însă, ține seamă în fixarea cadrului, care să-i asigure avantagiile amintite, din punctul de vedere al organizării recoltării produselor și de faptul, ca silvicultorul să aibă mână cât mai liberă în modul de intervenție în arboretul bătrân.

Când spunem: codrul cu tăeri rase, codru cu tăeri succesive, codru cu tăeri în ochiuri, grădinărit propriu zis, grădinărit în ochiuri, codru cu tăeri în benzi, codru cu tăeri în culise, etc., vedem că numai în câteva cazuri, ne referim, în numirea tratamentului, la suprafața pe care se face exploatarea, această numire fiind dată, în genere, de felul în care se intervine în arboret, pentru obținerea, în condițiuni cât mai mulțumitoare a regenerării.

Prin urmare, făcând abstracție de tratamentul tăerilor rase, pe suprafețe întinse, tratament care caracterizează cultura forestieră cea mai primitivă și mai extensivă (din punct de vedere al preocupărilor culturale, nu și din punct de vedere a cheltuelilor de energie și bani ce atrage după sine) și căreia trebue să i se dea numele de devastare în loc de exploatare, în toate celelalte tratamente, preocuparea de căpetenie este pe lângă actul momentan al exploatării, asigurarea permanentei pădurei, actul exploatărei fiind intim legat de acel al regenerării.

Din cele de mai sus rezultă însă, că există și tratamente ale căror nume derivă, nu atât din modul în care se intervine cu exploatarea pe o anumită suprafață cât din modul cum a fost aleasă această suprafață — câmpul de acțiune pentru un anumit timp — care variază ca mărime, formă, situație și succesiune, după împrejurările în care se lucrează într'un loc sau altul.

Deci, după cum ne indică numele diverselor tratamente, pentru o sistematizare a acestora, trebue să ținem seamă de suprafața, ca mărime, formă, situație și succesiune, pe care

avem de trecut cu exploatarea, într'un anumit timp şi de modul în care intervenim în arboret, pentru ca să-i asigurăm regenerarea.

Metoda de mai sus a fost recomandată de Wappes (Centralblatt für das gesamte Forstwesen 1904) şi adoptată aproape de toţi silvicutorii germani de mai târziu, diferenţierile mai adânci făcute de unii dintre aceştia, constând mai mult în scoaterea la iveală a consecinţelor variaţiei celor 2 elemente de mai sus, decât din folosirea de noi elemente diferenţiale de bază.

După modul intervenţiei în arboret Wappes deosebeşte:

1. Tăerea grădinărită (extragerea de arbori izolaţi, sau extragerea de grupe de arbori, fără ca ochiurile ce iau naştere să mai fie lărgite ulterior).

2. Tăerea progresivă în vederea regenerării în grupe (extragerea de arbori izolaţi sau grupe de arbori, după care urmează lărgirea ochiurilor ce au luat naştere, operaţiunea făcându-se nu prin tăeri rase, adică progresându-se numai din punct de vedere al mărirei ochiurilor, ci şi din punct de vedere al rărirei masivului).

3. Tăeri succesive sau progresive de arbori, păstrându-se acoperişul uniform repartizat pe toată suprafaţa unui arboret, sau a unei părţi însemnate a acestuia şi rărindu-se treptat până la ridicarea totală.

4. Tăerea în ochiuri repartizate după şablonul unei table de şah.

5. Tăerea rasă.

Ţinând seama de suprafaţa pe care se lucrează, într'un timp dat, Wappes deosebeşte tăerea:

1. Pe puncte, adică arbori izolaţi, câmpul de activitate fiind pădurea întreagă sau o mare parte din aceasta (cuponul).

2. In benzi (la margine de masiv, cu o lăţime dela 1—2 înălţimi de arbori înconjurători).

3. Pe zone. (Ca mai sus. Lăţimea este mai mare).

4. Pe suprafaţa unui arboret sau pe suprafeţe mai mari.

Din combinaţia celor 2 elemente — câmpul de lucru şi modul de intervenţie — rezultă procedeul de regenerare şi implicit procedeul de exploatare pe care-l adoptăm. Intr'o pădure însă, având în vedere variaţia formelor sub care se prezintă arboretele, este greu de obţinut regenerarea numai prin

unul din procedeele de mai sus şi atunci va trebui să fie întrebuinţate mai multe procedee, în acelaşi timp, pe locuri diferite, sau vor fi întrebuinţate mai multe procedee, pe acelaşi loc, însă în mod succesiv (după Vanselow — Theorie und Praxis der natürlichen Verjüngung im Wirtschaftswald 1931 — metode aditive şi substitutive).

După mărimea, forma şi aşezarea câmpului de activitate care este definit de Chr. Wagner (Grundlegung einer forstlichen Betriebslehre, Berlin, 1935) ca suprafaţa de pădure cu limite bine distincte şi care trebue să fie exploatată într'un anumit interval de timp [1]), Rubner (Heske-Rubner: Die Vorratswirtschaft Berlin, 1936) distinge:

I. Suprafeţe mari, pe care nu se resimte influenţa arboretelor apropiate, decât pe o fâşie la margine.

II. Suprafeţe mai mici, pe care influenţa arboretului vecin se face simţită pe toată suprafaţa.

a) Fâşii de 5—10 m lăţime, de lungime variabilă, bucurându-se de adăpost lateral.

1. Situate la margine de arboret.

2. Situate în interiorul arboretului (ochiuri).

b) Benzi. (Mai late, fiind totuşi adăpostite lateral de arboretul bătrân).

1. Benzi la margine de masiv.

α) Partea dintr'o bandă ce se găseşte în afara acoperişului, bucurându-se numai de adăpost lateral (partea de pe care s'a ridicat în întregime acoperişul).

β) Partea de sub acoperiş, pe care contactul cu exteriorul masivului se face simţit (masivul numai rărit).

2. Benzi în interiorul arboretului (ochiuri).

c) Culise cu adăpost bilateral.

d) Ochiuri mici care rămân la mărimea iniţială, cu adăpost din toate părţile.

In ceea ce priveşte mărimea benzilor, Rubner indică, pentru porţiunea din afara acoperişului care trebue să fie mai mică decât cea de sub acoperiş, o lăţime variind între $^1/_2$ şi $^3/_4$ din înălţimea arborilor înconjurători. Lăţimea părţii de sub aco-

1) Noi înţelegem prin „câmp de activitate", în sens larg, locul pe care se intervine cu tăerile de regenerare, la un moment dat, fără să-i fixăm acestui loc limite în timp şi spaţiu, acest lucru depinzând de mersul regenerării arboretului respectiv.

periş poate atinge 1—2 înălţimi de arbori. In cazul tăerilor progresive în ochiuri, lăţimea unei benzi atinge două înălţimi de arbori exploatabili, iar dacă pe suprafaţa ochiului se taie, dela început, ras 1—1½ înălţimi. Pentru tăerile în culise se admite, în caz că se taie ras, 1—1½ înălţime de arbori, ca lăţime.

Bine înţeles, că toate aceste cifre sunt aproximative, variind cu staţiunea şi, mai ales, cu esenţele componente ale arboretelor, aşa încât experienţa locală este întotdeauna bine venită şi dă rezultate mai sigure.

Trecând la modul în care se recoltează materialul în pădure făcând abstracţie de suprafaţa pe care se lucrează (pădurea întreagă, cuponul, afectaţia, parchetul, ochiul de diverse mărimi, banda, făşia, culisa, etc.) deosebim 3 forme fundamentale de intervenţie:

1. Tăerea sub acoperiş (adăpost uniform).
2. Tăerea rasă (adăpost lateral sau de loc).
3. Tăerea grădinărită.

Aplicând tăerea sub acoperiş pe suprafeţele de mai sus obţinem:

I. Tăerea sub acoperiş pe suprafeţe mari (de ex. afectaţii) din codru cu tăeri succesive.

II. Tăerea sub acoperiş pe suprafeţe mai mici:

a) Tăerea progresivă în făşii de 5—10 m lăţime (esenţe cu temperament delicat).

1. Făşiile se găsesc la margine de masiv.
2. Făşii situate în interiorul arboretului (se deschide un ochiu, neridicându-se acoperişul decât în mod progresiv şi se lărgeşte, după aceea, prin făşii pe care se fac tot tăeri progresive — Femelschlag al lui Gayer).

b) Tăerea progresivă în benzi (esenţe care suportă mai greu umbra).

1. Benzi la margine de masiv.
2. Benzi în interiorul masivului.

c) Tăerea progresivă în culise.

d) Ridicarea acoperişului de pe suprafaţa ce rămâne constantă ca mărime a ochiului prin tăeri progresive.

Referindu-ne la al doilea mod de tăere, adică la tăerea rasă, se repetă aceleaşi forme, cu deosebirea că după tăerea rasă pe suprafeţe mari, nu ne mai putem aştepta la o regene-

rare naturală, decât dacă ne resemnăm să aşteptăm instalarea primilor pionieri, după care urmează toată succesiunea vegetală, până când se ajunge din nou la tipul de arboret exploatat.

In ceea ce priveşte tăerea rasă, pe câmpuri de acţiune mici (fâşii, benzi, ochiuri, etc.) este posibilă regenerarea naturală în toate formele arătate mai sus, cu condiţia ca cerinţele speciilor respective, în ceea ce priveşte factorul de migraţie în primul rând şi ceilalţi factori ecologici, în al doilea rând, să fie satisfăcute.

Şi mai limitată, ţinând seamă de variaţia ca mărime a câmpului de activitate, este posibilitatea regenerării naturale prin tăeri grădinărite, aceste tăeri fiind aplicate întotdeauna pe suprafaţa întregei păduri sau pe porţiuni mari din aceasta, pe cupoane.

Rezumând, putem să prezentăm variaţia tratamentelor, după felul intervenţiei şi câmpul de acţiune, după cum urmează:

I. Tăere grădinărită
- 1. grădinărit propriu zis
  - a) pe toată suprafaţa pădurii
  - b) pe cupoane
- 2. grădinărit în grupe (ochiuri de mărime constantă)
  - a) pe toată suprafaţa pădurii
  - b) pe cupoane

II. Tăere sub acoperiş (tăeri progresive)
- 1. în ochiuri (variab. în timp ca supraf.)
  - a) pe întreaga supraf.
  - b) pe afectaţii (zone)
- 2. în benzi şi fâşii [2])
- 3. culise [3])
- 4. pe afectaţii

III. Tăerea rasă
- 1. în ochiuri (supraf. variab.)
  - a) pe întreaga supraf.
  - b) pe afectaţii (zone)
- 2. în benzi şi fâşii
- 3. în culise
- 4. pe parchete

Dar, în schema mai sus arătată, nu am cuprins decât

2) Benzile şi fâşiile se aplică, de obiceiu, pe toată suprafaţa, sau pe „înşiruiri de tăeri".

3) Pentru culise se pot face aceleaşi diferenţieri ca pentru ochiuri.

tratamentele în forma lor cea mai simplă, adică tratamentele bazate pe un singur mod de intervenţie.

Presupunând, într'un caz dat, câmpul de acţiune constant şi dictat mai mult de consideraţii în legătură cu organizarea exploatării, asigurând însă un cadru larg intervenţiei în scop cultural, după cum am mai spus, condiţiile staţionale, starea, forma, compoziţia arboretelor, etc., nu ne vor permite să aplicăm, cu ocazia regenerării, un singur procedeu de intervenţie. Numai în amenajamentele noastre, nu a fost, decenii de-a-rândul, cunoscută, ca modalitate de tratament, decât aceea a „tăerilor succesive", care se aplica după cel mai strict şi acultural şablon tuturor arboretelor, indiferent de starea şi compoziţia acestora, pentru ca în urma rezultatelor dezastruoase obţinute, să se sară astăzi peste cal şi să se considere, în cele mai multe cazuri, ca salvatoare tăerea în ochiuri. Trebue însă, să se ţină seama, în aplicarea acestui tratament, de dificultăţile care se întâmpină, din primul moment, cu ocazia recoltării materialului, la aceste dificultăţi adăogându-se, pe măsură ce exploatarea înaintează, marginile de ochiuri cresc în lungime şi sunt expuse tot mai mult influenţei factorilor exteriori şi dificultăţile de ordin cultural, ajungându-se, în multe cazuri, să se renunţe, după un timp, la regenerarea naturală.

Cu această observaţie, încheiem consideraţiunile făcute asupra tratamentelor, rămânând să se stăruiască, cu altă ocazie, asupra combinaţiilor mai des întâlnite şi asupra împrejurărilor care au determinat aplicarea de tratamente combinate, fie în mod succesiv, fie în mod aditiv.

Contributions à la systématique des traitements dans le régime de la futaie.

Beiträge zur systematik der betriebsformen.

In Rahmen dises Aufsatzes beschäftigt sich der Verfasser mit den Gesichtspunkten nach welchen die Betriebsformen, zu unterscheiden sind.

Zwecks einer deutlichen Einteilung muss man die folgenden Elemente berücksichtigen: das Arbeitsfeld (im Sinne Chr. Wagners) der Schlag und die Hiebsart. Wenn aber das Arbeitsfeld, eine besondere Bedeutung vom betriebstechnischen Gesichtspunkt gewinnt, so sind die anderen zwei Elemente (Schlag und Hiebsart) vom Standpunkt des

waldbaulichen Eingriffs im Walde viel wichtiger. Es gibt auch Fälle, wo der Schlag sich i. d. R. über die ganze Fläche des Arbeitsfeldes ausdehnt, wie z. B. beim schlagweisen Hochwald und wiederum andere Fälle wo sich das Arbeitsfeld seine Bedeutung ganz verliert, da man auf der ganzen Fläche der Betriebsklasse arbeitet, wie z. B. beim Femelschlag, wenn die Waldfläche nicht zu gross ist.

Wenn man aber Schlag und Arbeitsfeld im weiterem Sinn, also als ein Teil des Waldes fasst, auf welcher man ohne Zeit- und Flächenbestimmung erntet und verjüngt, so ergibt sich, dass die einzigen ganz typischen Merkmale einer Betriebsform, wie Wappes (Centralblatt für das gesamte Forstwesen 1904) gezeigt hat, der Schlag und die Hiebsart sind. Jedoch, zeigt sich als angebracht, dass man auch das Arbeitsfeld, Vervollständigungs halber, mitberücksichtigt. In diesem Sinn hat der Verfasser eine Einteilung gedacht.

CURĂȚIREA RAPIDĂ A ZĂPEZII DE PE LINIILE FERATE SILVICE

de Ing. C. FEDOROVICI

Din cauza zăpezilor mari ce cad în mod obișnuit pe liniile căilor ferate silvice, se întâmplă foarte des înzăpezirea trenurilor și stagnarea circulației.

Intrucât CAPS-ul trebuie să-și continue fără întrerupere traficul pe căile sale silvice, pentru a menține continuitatea aprovizionării cu lemne de foc a autorităților militare, civile și populației Capitalei, trebuia găsită o soluție practică pentru înlăturarea acestui inconvenient.

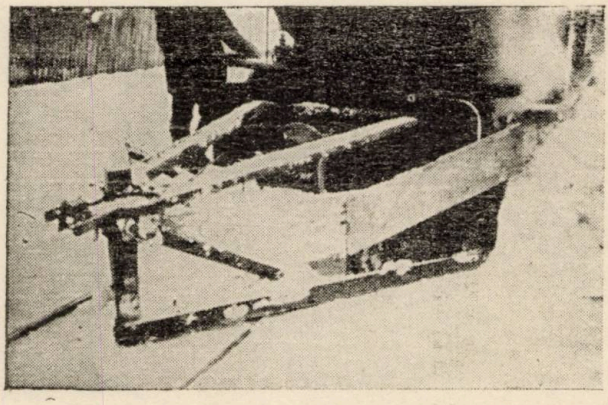

Fotogr. Nr. 1. — Plugul împins.

De obiceiu, desfundarea liniei se practică prin simpla ridicare a zăpezii cu lopețile de către lucrătorii întreținerei liniei. Dar pe lângă costul ridicat al acestor manopere, se mai adaugă și timpul inutil pierdut prin stagnarea circulației.

Pentru aceste motive am construit încă din anul 1940/1941 un plug de zăpadă care în iarna trecută ne-au dat rezultate apreciabile la desfundarea liniei ferate silvice a Centrului de

Exploatarea Curtea de Argeş, între Curtea de Argeş şi Cumpăna, ca şi a ramificaţiilor sale.

Dacă zăpada n'a trecut de 30 cm înălţime atunci plugul se ataşează la urma trenului (Fotografia Nr. 2). In cazul când zăpada este mai mare, plugul vine fixat în faţa locomotivei (Fotografia Nr. 1).

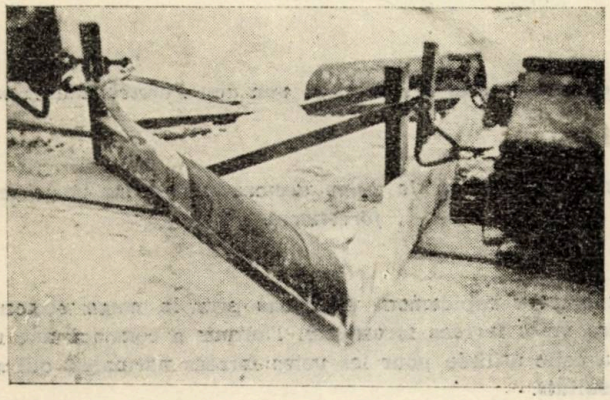

Fotogr. Nr. 2. — Plugul tras.

Acest plug are avantajul de a înlătura toată zăpada până la nivelul şinei şi pe o lăţime de circa 2,60 m, asvârlind masa de zăpadă, pe ambele părţi, la o distanţă de 2—3 m dela axa liniei.

Plugul constă dintr'un triunghiu construit din trei traverse de stejar sau fag, având înăuntrul acestei rame solide, o podină prinsă de marginile interioare ale traverselor. Totul este prins în buloane şi armat cu şini de fier colţari pe partea de jos, care vine în contact cu şina. Pe ambele părţi ale plugului din faţă, sunt prinse două aripi solide din tablă groasă de fier, sau din scânduri groase.

In faţă şi în spatele plugului sunt prevăzute câte un dispozitiv de cuplare, întrucât în cazul când el este tras, se mai cuplează în urma lui un vagonet pentru a evita plugului mişcările pendulare.

In cazul când plugul este împins, el este prins într'un jug care este fixat de locomotivă.

Este de observat însă ca toate capetele contraşinilor liniei la macazuri, treceri de pasagiu şi poduri, să nu fie mai înălţate decât nivelul şinelor, ci să fie îndoite în jos pentru a permite alunecarea plugului fără smucituri.

Acest plug ne-a adus reale servicii. In iarna 1940/41 am avut o economie de 200.000 lei.

Costul acestui plug se ridică la 5.000 lei şi se poate construi foarte uşor în oricare atelier.

Beseitigungsmittel des Schnees von den Forsteisenbahnen.

L'enlèvement rapide de la neige accumulée sur les voies ferrées forestières.

Pour enlever rapidement et à bas prix la neige accumulée en hiver sur les voies ferrées forestières, l'auteur a construi une charrue, semblable à celle utilisée pour les voies ferrées normales, qui a donné de bons résultats.

PERDELELE AGRO-SILVICE ŞI IMPORTANŢA LOR DIN PUNCT DE VEDERE MILITAR *)

de Ing. ION LUPE

Perdelele agro-silvice sau perdelele de protecţie, sunt lucrări silviculturale cari au ca prim scop protecţia culturilor agricole împotriva vânturilor uscate, a gerurilor şi a vânturilor reci de iarnă şi redarea unei mai mari cantităţi de umezeală solului prin reţinerea la adăpostul lor a zăpezii spulberate de vânt.

Acest gen de lucrări se fac de obiceiu în câmpiile întinse de stepă, lipsite de păduri şi unde cantitatea de apă ce cade sub formă de precipitaţii nu este suficientă, sau se află la limita inferioară, pentru culturile agricole.

In aceste câmpii, de stepă, economisirea apei joacă un foarte mare rol pentru cultura agricolă, care de cele mai multe ori e supusă la călduri mari, de lungă durată şi la vânturi ferbinţi, tocmai în perioada fecundării şi a creşterii bobului la cereale şi în special la grâu. In alte cazuri culturile tinere sunt supuse vânturilor reci de iarnă, fără zăpadă, cari le distrug prin îngheţ.

Perdelele agro-silvice vin să remedieze aceste desavantagii ale stepei prin adăpostul ce-l oferă împotriva vânturilor şi prin reţinerea zăpezii căzute pe sol şi a umezelii din aer şi sol, din cauza calmului ce se formează în spaţiul protejat de ele. Ele formează pentru câmpia agricolă un fel de irigaţie verde, dând totodată şi o anumită cantitate de lemn pentru contrucţii rurale şi întrebuinţări casnice.

O altă însemnătate în afară de aceia din punct de vedere economic, mai au aceste perdele forestiere pentru estetica şi peisagistica stepei, căreia îi reduce complect monotonia plictisitoare.

---

*) Lucrarea a fost prezentată la Institutul de cercetări şi experimentaţie forestieră.

Dar o valoare destul de mare prezintă aceste plantaţii forestiere din punct de vedere al apărării naţionale şi al operaţiilor militare în timp de răsboiu.

Rândurile de faţă au ca scop să scoată în evidenţă importanţa acestor plantaţii din punct de vedere militar.

Pentru ilustrarea celor ce vom afirma, vom da şi câteva exemple din campania actuală în Rusia, unde astfel de lucrări se găsesc din abundenţă în special în stepele din Sudul şi Sud-Estul ţării.

Trebue să ne exprimăm regretul că, din lipsa unui aparat fotografic, nu putem însoţi aceste rânduri cu fotografii, cari ar constitui dovezile cele mai bune a celor exprimate.

Descrierea importanţei perdelelor de protecţie din punct de vedere militar se poate face, fie luând ca punct de plecare operaţiile militare în diferite faze (ofensivă, defensivă, stabilizare) şi arătând efectele perdelelor, fie luând ca bază de plecare efectele perdelelor în diferitele faze ale operaţiilor militare. Noi vom urma calea doua, adică vom arăta care sunt contribuţiunile perdelelor în diferite faze ale operaţiunilor militare.

Vom urmări deci efectele perdelelor forestiere din punct de vedere al: camuflajelor, obstacolelor, materialelor lemnoase şi protecţiei contra intemperiilor.

Camuflaje.

Cea mai mare importanţă pe care o au perdelele forestiere, din punct de vedere militar, este aceia privitoare la camuflaje. Astfel, în organizarea lucrărilor de fortificaţii la frontierele ţării, ele pot ascunde în interiorul sau în spatele lor diferite lucrări de fortificaţie ca: şanţuri anti-car, cazemate, obstacole, linii ferate de transport, etc.

In timpul operaţiilor de răsboiu ele oferă deasemeni camuflaj atât în deplasare şi staţionare, cât şi în primele linii de luptă.

In deplasare. Cum perdelele de protecţie sunt plantate de obiceiu pe marginea drumurilor, ele oferă cel mai bun camuflaj contra vederilor terestre şi aeriene, în special pentru trupele pedestre şi coloanele în marş.

Astfel, o coloană care merge pe lângă o perdea cu căruţele împănate cu crengi verzi, începe să nu mai fie distinsă chiar dela distanţa de 4—500 m. Dacă sunt împănaţi şi caii

cu verdeață și coloana stă pe loc, nu mai poate fi distinsă chiar dela distanța de 2—300 m, dacă se proiectează pe perdea. Nu mai vorbim de mărșăluirea în dosul perdelei, când din cauza acesteia orice mișcare devine complect invizibilă pentru cei din partea opusă a perdelei, la orice distanță s'ar afla.

Trupele pedestre mărșăluind spre inamic, dacă au în lungul itinerariului de marș perdele forestiere, merg cu o siguranță mult mai mare decât în câmp deschis, unde sunt expuse mereu vederii aeriene și terestre din partea inamicului. La cea mai mică bănuială că ar putea fi descoperite, ele pot dispare în câteva clipe în frunzișul verde și des al perdelelor, astfel că nu mai pot fi văzute și reperate chiar dela câțiva metri.

Intr'o regiune cu perdele de protecție, camuflarea unei coloane se poate face și prin înșelare, imitând perdeaua. Astfel, coloana care se deplasează pe un drum lipsit de perdea, însă într'o zonă cu perdele și are căruțele și caii bine împănate cu ramuri verzi, dacă se oprește, apare din avion ca o perdea de protecție, înșelând pe inamic.

In staționare. Perdelele forestiere oferă și în staționare cel mai bun adăpost împotriva vederilor aeriene și terestre pentru trupele pedestre cât și pentru coloane și unități motorizate, fie că acestea staționează pentru mai mult timp în interiorul perdelei, fie că fac numai o haltă de odihnă.

Ele pot camufla deasemeni avantposturile și cuiburile de arme automate sau artileria anti-aeriană, cari fac siguranța comandamentelor în staționare.

Tot în staționare pot adăposti în ele: posturi de comandă instalate în adăposturi și posturi T. F. F. pe cari le camuflează complect în contra vederilor din avion, precum și depozite temporare de munitii sau alte materiale.

In campania actuală din Ucraina și Crimeia nu puține au fost cazurile când fiind atacați de aviația inamică ne-am găsit ascunzișul în tufișurile perdelelor de protecție. Ele ne-au oferit de multe ori liniște când, din cauza unei pene sau din alte motive, eram nevoiți să oprim mașinile sau coloana hipo, pentru câtva timp, în câmp și când aviația inamică sbura pe deasupra noastră, fără să ne poată vedea din cauza frunzișului protector al perdelelor.

In timpul luptei. In primele linii perdelele oferă

un camuflaj foarte bun pentru ocuparea bazei de plecare la atac, precum şi un loc foarte bun chiar ca bază de plecare la atac. Ele constitue şi aici cel mai bun camuflaj pentru lucrările de organizarea terenului ca: tranşee, locaşuri pentru arme automate şi guri de foc, fortificaţii de orice fel, etc.

Gurile de foc ale artileriei şi cuiburile de arme automate lucrează cu mult mai mare siguranţă atunci când sunt camuflate bine în tufişurile perdelelor.

Confirmarea celor afirmate mai sus ne-o dă majoritatea perdelelor din Ucraina şi Crimeia, cari sunt aproape peste tot brăzdate şi găurite de: tranşee, măşti individuale, locaşuri pentru arme automate şi guri de foc ale artileriei precum şi adăposturi pentru posturi de comandă. Cele mai mari lupte s'au dat acolo unde configuraţia terenului s'a complectat cu perdelele de protecţie, pentru a oferi condiţii prielnice unei bune rezistenţe. In aceste locuri perdelele au plătit scump adăpostul oferit. Ele au fost sdrobite complect, sacrificându-se ca şi acei ce au căzut loviţi de gloanţele ucigaşe pornite din armele automate ascunse în frunzişul perdelelor.

Poziţiile de rezistenţă cu perdelele distruse şi cimitirele din faţa Odesei, dela Malaja Belozerka (Marea de Azov) şi dela intrarea în Crimeia, sunt cele mai grăitoare mărturii a celor afirmate mai sus.

Obstacolele.

In afară de obstacolul de vedere pe care l-am descris la capitolul camuflajelor, perdelele de protecţie mai pot oferi, cu mici lucrări suplimentare, obstacole împotriva înaintării infanteriei şi carelor de luptă.

Obstacole împotriva trupelor pedestre. O perdea de protecţie poate fi împânzită cu sârmă ghimpată formând o reţea destul de bună şi totodată ascunsă în tufişul arborilor, astfel că trupele inamice nu iau cunoştinţă de existenţa ei decât atunci când vin în contact direct cu ea. Această reţea poate fi flancată cu foc de arme automate ascunse în tufişul perdelei. Un desavantaj îl prezintă aici perdelele prin faptul că sunt drepte şi nu în zig-zag cum se construesc de obiceiu reţelele, însă folosind succesiv şi după caz perdelele perpendiculare sau înclinate una faţă de alta şi cu complectări de reţele se poate înlătura în parte acest desavantaj.

Obstacole împotriva carelor de luptă. Dacă arborii din perdele ating dimensiuni destul de mari, având o grosime de 20—25 cm în diametru, sau chiar mai mult și dacă perdeaua e destul de lată având mai multe rânduri de arbori de talie mare, plantați la 1,50 sau 2,00 m pe rând, plantarea făcută în romb, perdeaua poate oferi obstacol împotriva carelor de luptă ușoare și autoblindatelor.

Dacă între arborii perdelei se mai plantează și mine anti-car, câte una între doui arbori pe rând, atunci obstacolul e și mai eficace. Nu mai vorbim de flancarea cu tunuri anti-car care pot bate din ascunziș carele, în timp ce ele ar căuta să se strecoare printre arbori sau în timpul mersului mai încet peste aceștia, în caz că sunt mai subțiri și-i culcă la pământ.

Dacă perdeaua are în față sau în interiorul ei un șanț anti-car, efectul este mult mărit.

Pentruca perdelele de protecție să poată servi cât mai bine și apărării naționale, în scopurile arătate mai sus, ar fi bine ca la întocmirea planului general al rețelei de perdele dintr'o regiune să ia parte și un delegat al Marelui Stat Major al Armatei, care să arate care sunt vederile și necesitățile apărării naționale, în acea regiune, pe cari le-ar putea satisface perdelele forestiere.

Materiale lemnoase

Perdelele de protecție fiind compuse de cele mai multe ori din mai multe esențe forestiere (salcâm, stejar, frasin, plop, ulm, glădiță, zarzăr și diferiți arbuști) și fiind plantate în regiuni lipsite de pădure, unde lemnul se găsește cu greu, pot servi ca sursă de material lemnos pentru întrebuințări ușoare.

Materialele lemnoase ce se pot obține din perdelele forestiere, pentru scopuri militare se pot clasa astfel:

a) Materiale pentru camuflaj. In afară de camuflajul propriu zis arătat la primul capitol, perdelele oferă materialul necesar pentru camuflarea vehiculelor în mers și în staționare.

Acest material constă din crengi și frunze cu care se împănează vehiculele de orice fel, uneori și caii și chiar oamenii, pentru a apărea dela distanță sub forma unor tufișuri, înșelând astfel pe inamic.

Tot cu crengi din arborii perdelelor se pot camufla diferite obiective importante aşezate, din diferite motive, în afara perdelelor, ca: baterii de artilerie, posturi de observaţie, posturi sau intrări în posturi de comandă, depozite de materiale şi muniţii, etc.

b) Materiale de transmisiuni. Ca materiale de transmisiuni perdelele pot oferi pari pentru linii permanente, când arborii sunt destul de groşi şi înalţi şi pari de campanie pentru liniile ce se întind pe câmp în zona de operaţii, cu cablu de campanie.

Când aceste linii cu cablu de campanie se întind în lungul perdelei, arborii acesteia formează suporţii naturali pe cari se întind firele.

Tot din arborii perdelei se pot confecţiona rolele de lemn şi traversele necesare întinderii liniilor de campanie.

In campania din Ucraina, în timpul marilor lupte dela Marea de Azov, distrugându-se foarte mult cablu, întins pe pământ, din cauza bombardamentului, am primit ordin să confecţionăm „cca 1000—1500 pari de campanie prin exploatare locală". Cum în regiune, în afară de perdelele de protecţie nu exista altă sursă de material lemnos, am recurs la acestea şi printr'o răritură condusă de autorul acestor rânduri, am obţinut o parte din parii ordonaţi.

c) Materiale de geniu. Perdelele oferă, ca material de geniu, ţăruşi pentru reţele de sârmă ghimpată sau schelete pentru arici şi cai de frizã.

Din crengile subţiri şi din arbuşti se obţin fascine foarte bune pentru căptuşirea taluzelor la şanţurile de tragere şi la şanţurile anti-car precum şi la pereţii adăposturilor construite în terenuri friabile.

La construcţia adăposturilor sub pământ şi a fortificaţiilor perdelele pot contribui, în afară de camuflaj şi fascine, cu lemnul necesar pentru cadre şi straturile de rezistenţă ale acoperişului precum şi pentru toate construcţiile mărunte în interiorul încăperilor adăpostului ca: paturi, scaune, mese, poliţe, cuiere, ş. a.

Tot ca material de geniu, arborii din perdele pot furniza lemnul necesar pentru reparaţii uşoare de podeţe sau poduri mai mari, ca şi acela pentru pavarea drumurilor la trecerea acestora prin terenuri mlăştinoase.

d) Material de caroserie și reparații diverse. Pe lângă întrebuințările arătate mai sus, perdelele mai pot furniza material lemnos pentru mici reparații imediate la vehiculele hipo- și chiar automobile întrebuințate în operații.

Astfel, din ele se pot lua materiale necesare pentru fasonarea multor din piesele de lemn ce alcătuesc o căruță sau un furgon, precum și unele piese mai ușoare pentru reparația caroseriilor la auto-camioane.

Tot astfel pot furniza materialul necesar pentru repararea uneltelor de lucru ale pionerilor (cozi de unelte ș. a.).

Contribuția perdelelor agro-silvice cu material lemnos este de-o foarte mare însemnătate, în regiunile lipsite de pădure, în toate timpurile, dar mai cu seamă în timp de războiu, când prezența lor economisește timp și mijloace de transport, cari astfel pot fi folosite în alte scopuri.

Protecția împotriva intemperiilor

Perdelele de protecție mai folosesc în timp de campanie și ca adăpost împotriva vântului și prafului pentru trupele ce mărșăluesc în lungul lor. Ele pot oferi adăpost, pe vreme de ploaie sau zăpadă, pentru trupele obligate de-a rămâne pe poziții și cari își pot confecționa din frunzișul arborilor perdelei mici acoperișuri împotriva ploii sau zăpezii.

In zilele călduroase de vară, ele oferă deasemeni răcoare și umbră, atât pentru cei ce mărșăluesc pe lângă ele, cât și pentru cei cari staționează la adăpostul lor.

Concluzii

Din cele arătate mai sus se observă că perdelele agro-silvice, în afară de marea lor importanță ce o au pentru agricultură și economia rurală în stepă, mai au o destul de mare însemnătate pentru apărarea națională în sensul că:

— oferă camuflaj în: deplasare, staționare, timpul operațiilor propriu-zise, la fortificațiile permanente și depozite de materiale și muniții,

— oferă, cu unele lucrări suplimentare, obstacol împotriva trupelor pedestre și carelor de luptă ușoare,

— dau materiale pentru: camuflaj, transmisiuni, lucrări de geniu și diverse reparații.

— oferă protecţie împotriva intemperiilor pentru trupele în marş şi staţionare.

Luând în considerare cele de mai sus, problema perdelelor de protecţie nu mai rămâne o problemă pur agro-silvică ci trece şi în rândul lucrărilor de interes militar şi ca atare aceste lucrări trebuesc proiectate şi executate în aşa fel încât să satisfacă cât mai bine ambele scopuri.

Proiectarea în mare a acestor lucrări pentru câmpiile româneşti, ar trebui să fie făcută în concordanţă cu vederile M. St. M. al Armatei. Acesta, printr'un delegat al său, ar trebui să ia parte la lucrările de proiectare, după amănunţite recunoaşteri în teren, alături de inginerul însărcinat cu conducerea şi executarea lucrărilor.

In acest fel perdelele agro silvice, pe lângă contribuţia însemnată ce o aduc producţiei agricole, ar contribui foarte mult şi la apărarea hotarelor ţării.

Die Bedeutung der Schutzwaldstreifen vom militärischen Standpunkt.

Les rideaux agro-forestières au point de vue militaire.

On relève l'importance des rideaux de protection au point de vue militaire, surtout dans les régions sans forêts.

Elles offrent la possibilité de camoufler les divers travaux de fortifications, ainsi que les troupes et les collonnes qui stationnent, marchent ou lutent. Elles constituent aussi de sérieux obstacles contre les armées de l'ennemi.

Puis elles fournisent d'importants matériaux ligneux pour camouflage, trasmission et divers autres besoins. Enfin elles abritent les troupes en cas d'intemperies.

ÎNSEMNĂRI DIN TRANSNISTRIA

de Ing. AT. HARALAMB

Insemnările de mai jos se referă la vegetaţia lemnoasă şi vânatul din colţul extrem din Sud-Vestul Transnistriei, limitat la porţiunea de teren cuprinsă între: Marea Neagră, Limanul Nistrului şi o linie care ar trece prin Ovidiopol şi Odesa [1]).

Regiune de stepă, unde vegetaţia lemnoasă se întâlneşte numai în cuprinsul satelor sau în compunerea perdelelor de protecţie răspândite mai peste tot câmpul.

Insemnările noastre s'au făcut în cursul lunilor Octombrie şi Noembrie 1941.

*

Limanul Nistrului, care în unele puncte atinge şi 7 km lăţime, are comunicaţie cu Marea Neagră numai printr'un canal îngust (de 100—200 m), al cărui nume este Sabulat. In rest, limanul este separat de mare printr'o limbă de nisip a cărei lăţime variază între 50 şi 500 m, cunoscută sub numele de peninsula Carolina (iniţial insulă).

Omul înţelegând să folosească şi aceste nisipuri, a plantat viţă de vie mai în tot cuprinsul peninsulei; azi este distrusă. Dintre speciile lemnoase semnalăm în primul rând prezenţa sălciei mirositoare (Eleagnus augustifolia L.), care în cuprinsul peninsulei este mai frecventă pe partea din spre liman. Au fost şi mai sunt încă exemplare groase de 30—40 cm. Pentru nevoile de camuflaj ale adăposturilor de luptă bolşevice, toate exemplarele au fost tăiate de jos pentru ca prin lăstărire să dea naştere la tufişuri. Vegetează destul de viguros.

In afară de această specie, în peninsulă se mai întâlnesc,

---

1) Itinerariul urmat: Bugaz (Basarabia), peninsula Carolina, Ternovi, Opt Verste, Dalinic, Baraboi, Tătarca, Limanul Suhoi, Acarşa Mică (Kleinliebenthal) şi Acarşa Mare (Grossliebenthal).

dar puţine ca număr, următoarele specii: dud, gutui, vişin, agriş. Deasemenea am găsit o vatră de oţetar sălbatic (Ailanthus glandulosa) cu 5—6 lăstari de 50—70 cm înălţime, precum şi o salcie de talie mică.

Peninsula Carolina. Tufe de Eleagnus pe malul Limanului

Lângă gara Carolina-Bugaz situată tot pe nisipurile peninsulei, dar imediat sub coasta platoului ucrainian lângă satul T'ernovi, se află câteva exemplare mari de arţar american (Acer negundo) cu diametre de 60 cm. Tot acolo mai există într'o uşoară denivelare a nisipului un buchet cu plopi de Canada cu diametre cuprinse între 10 şi 20 cm la înălţimea pieptului şi cu înălţimi de 8—9 m. Deasemenea există un nuc (Juglans regia) de 4—5 m înălţime şi 30 cm diametru.

Urcând pe platoul ucrainian, acesta domină marea dela o înălţime de 20—25 m. Terenul (până la Odesa) este şes, dar străbătut din loc în loc de cozile diverselor limanuri, unele din ele fiind uscate. Pe fundul acestor văi largi se scurge leneş câte un fir de apă, mărginit de o parte şi de alta, de cele mai multe ori, cu mari întinderi mlăştinoase.

Monotonia acestui ţinut stepic, cultivat agricol, este întreruptă de verdeaţa satelor (destul de rare) şi de perdelele

de protecţie. Cu toate acestea, în cuprinsul satelor nu este prea multă verdeaţă. In această privinţă se deosebesc satele din Bărăgan, care par că sunt ascunse sub bogăţia acoperişului arborilor plantaţi.

Remarcăm şi aici prin sate prezenţa şi dominanţa salcâmului, după care vin: arţarul american, ulmul, plopul alb şi piramidal, liliacul, agrişul, socul negru, glădiţa, dudul, oţetarul sălbatic. Prin satele populate în special de nemţi se mai pot zări prin curţi şi exemplare de Thuya.

O specie care se întâlneşte peste tot locul în această regiune este gărdurariţa (Lycium), folosită ca gard viu.

Perdelele de protecţie se compun din următoarele specii: salcâmul, salcia mirositoare (Eleagnus augustifolia L.), zarzărul, arţarul american (Acer negundo), Sofora (Sophora japonica), oţetarul sălbatic (Ailanthus glandulosa), Koelreuteria paniculata Lam., Prunus mahaleb L., Amorpha fruticosa L., Rhamnus catartica L. şi glădiţa.

Asupra constituirii şi felului cum vegetează perdelele de protecţie nădăjduim să revenim.

Pe linia ferată care duce dela Odesa la Bugaz, la km. 9 în apropiere de satul Suhoi Liman, pe o suprafaţă de circa 300 m^2 am aflat grupate următoarele specii: câteva tufe pipernicite de stejar (Quercus robur L.), Fraxinus excelsior (de 3 m înălţime şi 4—5 cm ⊖), Ulmus montana With. (cu dimensiuni mai mici decât ale frasinului), Sophora japonica, răsura (Rosa sp.), Cornus sanguinea L., Scumpia (Cotinus coggygria (L.) Scop. La data de 26 Octombrie când am văzut acest grup de specii, frasinul, ulmul şi sofora aveau frunzele căzute, la sânger erau pe cale de dispariţie, la scumpie puţin pălite, la răsură parte verzi parte îngălbenite, iar la stejar uscate dar încă menţinându-se pe ramuri.

Marea majoritate a speciilor semnalate sunt introduse. Doar gheorghinarul (Crataegus sp.), răsura (Rosa sp.) şi porumbarul (Prunus spinosa L.) credem că sunt spontane. Primele două se întâlnesc izolat ici şi colo peste câmpuri. Porumbarul l-am întâlnit izolat (câteva exemplare) dealungul liniei ferate lângă halta Opt Verste situată între gările Baraboi şi Carolina; la Suhai Liman, în schimb, l-am găsit într'o vâlcea, acoperind des o suprafaţă destul de mare.

Dintre animalele şi păsările sălbatece, se întâlnesc: epuri (mulţi în peninsula Carolina), prepeliţe şi mierle (prin perdelele de protecţie). Ceea ce apare însă ca specific al regiunei este prezenţa în număr extrem de mare a graurelui (Sturnus vulgaris). Se întâlneşte pe câmpuri în stoluri impresionant de mari, care în vârtejurile de sbor pe care le fac, uneori par că întunecă cerul. Prin sate graurii se amestecă uneori cu vrăbiile, străjuind prin arbori şi chiar pe sub streşinile caselor şi atenanselor.

De remarcat aproape inexistenţa ciorilor. Doar la Acarşa Mare şi Dalinic am zărit o singură dată câteva exemplare.

Se pare că în regiune ar exista şi dropia. Ar fi fost semnalată în două puncte (Baraboi şi Dalnic) de două persoane; una din ele ar fi văzut chiar un dropioi împuşcat.

In fine, pentru a încheia, notăm aci şi pasajul de gâşte din direcţia Odesa spre West (Limanul Nistrului), pasaj care a început din primele zile ale lui Octombrie şi a continuat până spre sfârşitul lunei Noembrie.

Forstliche Notizen aus Transnistrien.

Notes de Transnistrie.

Notes concernant les arbres et le gibier qu'on rencontre dans le coin Sud-Ouest de la Transnistrie (région comprise entre les fleuves Dniester et Boug).

La contrée ayant un caractère steppique, les arbres ont été plantés; font exception le prunnelier (Prunus spinosa), l'églantier (Rosa) et l'aubépine (Crataegus). Tous ces arbres se trouvent seulement en villages et dans les rideaux de protection agro-forestières.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

CÂTEVA LIPSURI ALE LEGII PENTRU PROTECŢIA VÂNATULUI ŞI REGLEMENTAREA VÂNĂTOAREI

de Ing. silv. VASILE COTTA

Actuala noastră lege de vânătoare are o vechime de peste 20 ani. S'a spus adeseori — şi cu toată dreptatea — că avem o lege bună, care a servit şi altor ţări ca model în legiferarea de acest gen. Abstracţie făcând de alte argumente, — numai faptul că legea s'a putut menţine timp de peste două decenii, este o dovadă că a corespuns — în genere — nevoilor dela noi.

Recunoaşterea părţilor ei bune (ca principii şi directive generale) — nu ne poate împiedeca însă, de a semnala şi unele lipsuri de amănunt. Că legea amintită are unele lacune o dovedeşte şi faptul că cercurile conducătoare vânătoreşti dela noi se şi ocupă cu gândul modificării ei. De altfel este şi firesc ca după 20 ani de aplicare să iasă la iveală lipsurile. Chiar admiţând că legea ar fi fost perfectă la data întocmirii ei (ceea ce nu este cazul în unele privinţe, după cum vom vedea mai jos), — modificarea ce se proectează acum este firească şi din alte motive:

Altele au fost împrejurările de acum 20 de ani şi altele sunt necesităţile vânătoarei româneşti astăzi.

Susţinând deci necesitatea modificării legii noastre de vânătoare, şi având convingerea că această modificare va deveni în curând un fapt împlinit, — să ne fie permis a semnala aci câteva lipsuri care neapărat vor trebui lecuite prin noua lege.

Terenurile de aplicaţii vânătoreşti la şcolile silvice.

Cunoştinţele teoretice se fixează mai bine în memoria elevilor dacă sunt urmate de aplicaţii practice. Această tendinţă este accentuată din ce în ce mai mult în învăţământul modern.

Cursurile de vânătoare dela toate şcolile silvice dela noi, au fost în mare parte stânjenite de lipsa unor terenuri didactice pe care să se poată face aplicaţii. O singură şcoală (din cele cinci pe care le avem), a reuşit să-şi creeze un teren didactic, — şi aceasta numai de doi ani încoace.

Legea noastră de vânătoare nu conţine nici o dispoziţie privitoare la rezervarea pentru necesităţile didactice vânătoreşti ale şcolilor silvice a terenurilor necesare, — aşa încât şcolile ori nu pot obţine terenuri la libera concurenţă, ori sunt expuse a se duce la mari depărtări, unde din cauza cheltuielilor mari de transport, terenurile nu pot fi folosite pentru scopul căruia i-au fost destinate.

Noua lege de vânătoare va trebui să cuprindă neapărat o dispoziţiune categorică în sensul că pentru aplicaţiile de vânătoare ale şcolilor silvice de orice grad, să se rezerve pădurile şi terenurile fără pădure, care vor fi cerute de şcolile respective, în întindere suficientă nu numai pentru demonstraţii, ci şi pentru vânători în toată regula, pentru ca elevilor să li se poată inocula încă în şcoală pasiunea de vânător. Trebuinţele didactice trebuie să aibă întâetate faţă de dorinţele vânătorilor particulari.

Dacă aceste terenuri vor fi formate din pădurile Statului, ele să fie cedate gratuit, — iar dacă în compunerea lor vor intra şi terenuri comune de vânătoare, arendarea să se facă prin bună învoială cu arenda medie a terenurilor înconjurătoare. Iar pentru a se ajunge cât mai de timpuriu scopul urmărit, — contractele actuale de arendare, în ce priveşte porţiunile ce urmează a intra în compunerea terenului didactic, trebuiesc reziliate prin însăşi prevederile legii.

Permisele de vânătoare ale elevilor.

O gravă omisiune s'a strecurat în legea de vânătoare din 1921, modificată în 1923, anume: singura înlesnire pe care o

face legea elevilor dela şcolile de silvicultură este aceea că prin art. 39 li-se face „favoarea de a plăti numai jumătate din taxele de vânat". Cu alte cuvinte, dascălii şcolilor respective nu pot face aplicaţii de vânătoare decât cu elevii cari au permise. Dacă elevul nu are bani pentru a-şi scoate un permis, — trebuie să stea acasă. Prirn urmare însăşi executarea programului analitic este împiedecată de o dispoziţie legală. Este ceva de neînţeles.

Această profund păgubitoare omisiune trebuie cât mai devreme înlăturată printr'o dispoziţiune, care să prevadă categoric că: elevii şcolilor silvice de orice grad, atunci când vânează în scop didactic sub conducerea profesorilor respectivi de vânătoare, sunt scutiţi de a poseda permis de vânătoare. Drept permis urmează a servi o dovadă din partea Direcţiunii şcolii respective că elevul urmează cursurile.

Dar atât nu ajunge. Elevilor trebuie să li-se înlesnească posibilitatea de a vâna şi în afară de supravegherea profesorilor. Ei trebuie să iasă din şcoală cu o practică de vânător cât mai întinsă iar pentru aceasta cele câteva vânători organizate sub conducerea profesorilor nu ajung. Cu deosebire, timpul stagiului de vară oferă un bun prilej pentru aceasta.

Iată de ce dispoziţiunea legală de mai sus trebue complectată cu alta care să sune aşa: Elevilor şcolilor de silvicultură de orice grad, la cererea şcolilor respective, li-se vor elibera permise de vânătoare. Aceste permise dau dreptul elevilor să vâneze în condiţiuni legale ca oricare vânător.

Şcolile silvice pregătesc elevii în ramura vânătorească nu pentru ele şi nici pentru Corpul Silvic. Viitorii slujitori ai pădurilor urmează a-şi pune cunoştinţele în serviciul colectivităţii vânătoreşti. Invăţământul silvic trebuie să dea în viitor o desvoltare mai mare pregătirii teoretice şi practice vânătoreşti. Din acest motiv, a menţine piedecile legale de care am vorbit mai sus, este pur şi simplu o monstruozitate.

Terenuri de vânătoare pentru personalul silvic.

Personalul silvic de teren, prin însăşi natura ocupaţiunilor sale este legat de regiunea unde activează. La cancelarie se lucrează ziua-noaptea; la pază şi exploatări personalul trebuie să fie prezent chiar şi în sărbători. El nu poate părăsi postul

pentru a se deplasa pentru 2—3 zile ca să vâneze într'o regiune mai mult sau mai puţin îndepărtată. In schimb de nenumărate ori trece prin pădurile ce administrează. O oră-două, o jumătate de zi când are răgaz, ar putea să-şi satisfacă pasiunea de vânător, fără cheltuială mare şi fără pierdere de timp, — dacă din pădurile ce administrează i s'ar rezerva o parte şi pentru nevoile sale. Ne putem da seama cât suferă un pasionat al vânătoarei — inginer silvic, brigadier sau pădurar — care trece în fiecare zi peste un teren de vânătoare format din pădurea de sub îngrijirea sa, admiră vânatul la a cărui ocrotire contribuie şi el — poate mai mult decât arendaşul — în schimb îi este interzis să tragă un singur foc de puşcă şi uneori chiar să poarte o armă la umăr. In asemenea condiţiuni trebuie să ai o exemplară tărie de caracter, pentru a continua să ocroteşti vânatul şi să dai concurs nelimitat arendaşului dreptului de vânătoare. Şi cu cât ar fi mai ridicat randamentul muncii inginerului silvic, dacă n'ar mai exista acest motiv de nemulţumire!

Din simpla examinare a acestei stări sufleteşti poate să tragă oricine concluzia logică: Prin viitoarea lege a vânatului, va trebui să se rezerve — în mod gratuit — la fiecare Ocol silvic cu păduri de ale Statului, o suprafaţă de 10—20% din totalul pădurilor Ocolului, aleasă dintre cele accesibile şi situată corespunzător faţă de reşedinţa Ocolului, unde personalul silvic să poată vâna, iar în cuprinsul acestui teren, precum şi în restul pădurilor Ocolului (pe lângă învoirea scrisă a arendaşului) să poată vâna şi fără permis de vânătoare. Permisul însă va fi obligator dacă vrea să vâneze în alte terenuri. Aceasta va fi o răsplată pentru eforturile ce va depune în opera de ocrotire a vânatului. De altfel, satisfăcându-se această justă doleanţă, nu s'ar face altceva decât să se restabilească o situaţie pe care am moştenit-o în Transilvania în anul 1918, dar pe care legiuitorul nostru n'a mai menţinut-o. La Ocoale cu păduri comunale, composesorale etc. personalul silvic al Ocolului respectiv, să aibă prioritate la arendare.

Personalul silvic să nu mai fie obligat a cere carte de recunoaştere ca paznic de vânătoare.

Art. 68 din legea pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei în alineatul penultim, prevede eliberarea unei

„cărți legalizate" fiecărui paznic privat de vânătoare, după ce în prealabil va fi depus jurământul. Pentru un cetățean care, ne fiind funcționar public, n'a depus nici un jurământ, era necesară această formalitate pentru a avea dreptul să încheie acte valabile înaintea justiției. Faptul împotriva căruia ne ridicăm este însă acela, că unii inspectori de vânătoare pretind și pădurarilor Statului să aibă asemenea cărți legalizate spre a putea fi angajați paznici de vânătoare. Considerăm această măsură ca un exces de zel, spre a nu o numi șicană.

Intr'adevăr: pădurarii și brigadierii silvici sunt funcționari ai Statului, cari au depus un jurământ la intrarea în serviciu. Deci situația lor nu este aceeaș cu a unui cetățean oarecare fără de nici o calitate oficială.

Dar nu este numai atât: Art. 48 din lege acordă pădurarilor dreptul de a controla dacă vânătorii găsiți pe teren au sau nu permis de vânătoare. Art. 94 din aceeaș lege, prevede că procesele verbale de flagrant delict de vânătoare, încheiate de agenții silvici ai Statului vor constitui o dovadă deplină până la înscrierea lor în falș. Prin urmare, prin însuș textul acestor două articole de lege agenții silvici sunt asimilați paznicilor privați cu carte de recunoaștere. Este așa dar o formalitate inutilă, care ușor poate fi considerată șicană sa umilire, atunci când unii inspectori de vânătoare cer și pădurarilor și brigadierilor să aibă cărți de recunoaștere.

Pentru a pune definitiv la punct această chestiune, — noua lege trebuie să prevadă în mod categoric că personalul silvic al Statului, de orice grad, în cazul când este angajat la paza vânatului nu are nevoie de „carte legalizată", ci ajunge o dovadă din partea Ocolului silvic respectiv, că este în serviciul Statului și că la intrarea în serviciu a depus un jurământ.

•

Sunt numeroase semnele ivite în ultimul timp, care ne arată că în raporturile dintre Corpul silvic și o bună parte din restul lumii vânătorești este pe cale de a se produce o destindere. Corpul silvic și-a manifestat în repetate rânduri dorința sinceră de a se înhăma la greaua muncă a redresării economiei noastre cynegetice. Oficialitatea noastră vânătorească lucrează spre a pune temelia nouă administrației sale.

In preajma acestor mari prefaceri, socotim că trebuie înlăturate toate motivele care ar putea da naștere în viitor la fricțiuni care nu ar putea fi decât în detrimentul randamentului muncii tuturora.

Acesta a fost motivul pentru care am ținut să semnalez în acest articol câteva din lipsurile actualei legi pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei.

Einige Mängel des Jagdgesetzes.

Quelques lacunes de la loi pour la protection du gibier.

L'auteur signale quelques lacunes de la loi roumaine sur la protection du gibier et la réglementation de la chasse. Il préconise qu'elles :soient completées par la prochaine modification de la loi. Ainsi:

1) Les élèves des diverses écoles forestières ne doivent pas payer les permis de chasse.

2) Les écoles doivent être dotées avec de terrains de chasse.

3) Le personnel forestier n'a pas besoin d'une légitimation spéciale comme les autre guardes-chasse qui n'appartiennent à l'Administration forestière.

CRONICA

INTERNĂ

Anul forestier 1941.

Incă un an, poate cel mai sbuciumat, din şirul celor ce de atâta vreme tălăzuiesc omenirea, şi-a depănat zilele, sub privirile îngrijorate, dar pline de nădejdi, ale atâtor popoare nepăstuite. După cum era şi de prevăzut, anul 1941 a stat în întregime sub influenţa evenimentelor externe, crunta apăsare a războiului.

In ţară, după sfâşierile de hotare, care umpluseră satele şi oraşele de refugiaţi şi după grozăviile unui cutremur de pământ fără precedent, care lăsase atâtea familii lipsite de adăpost în pragul iernii, a venit turburarea de la sfârşitul lui Ianuarie, care a adăogat încă o picătură amară, în paharul mult încercatului nostru neam.

Dar cu acestea, coborîşul destinelor noastre luase sfârşit. Cu sosirea primăverii întreaga naţie îşi încordează puterile spre a pune stavilă greutăţilor ce ne împovărau. O campanie agricolă temeinic organizată a acoperit toate ogoarele ţării cu semănături, iar armata şi-a desăvârşit şi mai mult pregătirea, spre a veghea la împlinirea năzuinţelor noastre sfinte.

In Martie şi Aprilie războiul cuprinde şi colţul sud-estic al Europei, iar campania din peninsula balcanică, deşi de scurtă durată, ne-a chemat privirile şi spre acele hotare, unde ni se părea că va dăinui pentru totdeauna liniştea. Tot ea a adus pe pământul patriei, mii şi mii de fraţi de peste Dunăre slujind sub steag străin, spre a găsi mângâiere şi ocrotire.

La începutul verii, când lucrurile păreau a se fi domolit, isbucneşte spre răsărit, încăierarea cea mai teribilă din toate, prin forţele angajate şi prin lungimea frontului de luptă. Nesăţiosul colos sovietic, care de 25 ani pândea prilejul să se reverse asupra Europei şi care abia cu un an înainte îşi mutase fără nici un sacrificiu, frontiera, cu sute de kilometri spre apus, dă semne, că nu mai poate aştepta, că vrea să profite din nou de presupusa slăbiciune a altora. Ingrămădind nenumărate armate şi maşini de război la graniţa germano-română, comuniştii aşteptau momentul potrivit, spre a invada întregul continent şi spre a realiza, în fine, visul lor de totdeauna: desfiinţarea statelor şi impunerea cu forţa a crezului bolşevic. De data aceasta însă, socotelile lor au fost greşite. In faţa teribilei ameninţări, armatele germane, la care s'au asociat curând italienii, românii, finlandezii şi alte popoare ale Europei au ridicat disciplinat zid de foc şi fier, pornind cea mai măreaţă campanie militară a tuturor timpurilor.

La flancul sudic al imensului front de luptă s'a aliniat, din prima zi a războiului, armata română sub conducerea D-lui General Ion Antonescu (azi Mareşal). Intr'un şir de bătălii de nimicire şi de încercuire, armatele aliate au împins hoardele bolşevice tot mai adânc spre inima Rusiei, depăşind liniile cele mai înaintate ale fostului front din 1917/18 şi ajungând la începutul iernii la porţile Leningradului şi Moscovei şi la picioarele Caucazului.

Viteaza noastră oştire a reuşit, încă din prima lună de război, să elibereze Bucovina de Nord şi Basarabia, dându-ne prilejul şi mângâierea rară a împlinirii hotarelor spre răsărit, după numai un an de la prăbuşirea lor. In memorabilele bătălii de la Odesa, stepele Nogailor şi Crimeia, regimentele noastre au reînviat şi au dat strălucire unor vechi virtuţi strămoşeşt, înscriind nepieritoare pagini de glorie, zestre nepreţuită a generaţiilor de mâine.

Cu venirea iernii, bătăliile s'au domolit, însă armatele noastre veghiază departe, la împlinirea destinului neamului, iar ţara le secondează eforturile, muncind disciplinat şi cu încredere în viitor.

Stând sub semnul războiului, gospodăria forestieră a ţării a trebuit să lucreze şi să se adapteze acestei situaţii. Dacă a bună parte din personalul silvic superior şi de pază a putut fi mobilizat pentru lucru în cadrul administraţiilor respective, tineretul a fost, din prima zi la datorie, în rândurilie armatei. Mulţi camarazi de ai noştri, mai ales din contingentele noi, au făcut întreaga campanie din răsărit, stând şi acum de pază, în câmpiile îngheţate ale Rusiei. Doi din ei au plătit cu viaţa lor tânără supremul sacrificiu pentru ţară şi nenumărate jertfe de sânge au fost aduse de atâţi camarazi răniţi. Lupta încă nu s'a terminat, dar noi preţuim de acum şi vom slăvi totdeauna sacrificiul făcut de acest viteaz tineret silvic, în slujba marilor idealuri ale patriei.

Prin schimbarea intervenită în Februarie, la conducerea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor au venit D-nii General Ion Sichitiu, ca ministru şi Aurelian Pană ca substretar de Stat. Drept colaborator pentru chestiuni silvice, D-lor şi-au ales şi de data aceasta, în postul de secretar general pe unul din rândurile noastre, pe D-l Ing. consilier silvic Horia Const. Lazăr. Pentru a 4-a oară, în ultimii 5 ani, un silvicultor ajunge înalt sfetnic pentru treburile forestiere, un semn deslușit al vremurilor şi o indicaţie îmbucurătoare a evoluţiei administraţiei Statului, care din ce în ce mai mult, face apel la specialişti pentru posturile de conducere.

Către sfârşitul anului, schimbări au intervenit şi în conducerea unora din administraţiile silvice importante: la Administraţia Casei Pădurilor a fost numit D-l Ing. cons. silvic N. G. Teodorescu, urmând D-lui A. Nedelcovici, iar la Fondul bisericesc din Cernăuţi, D-l Silviu Dimitrovici.

Din noianul de evenimente trăite în 1941 vom desprinde şi menţiona, în prima linie, pe acelea, care au cauzat griji mai adânci şi preocupări mai importante breslei noastre şi administraţiilor silvice.

Cu intrarea în război, economia generală a ţării a trebuit să sufere anumite adaptări şi restricţii inerente şi necesare în asemenea

împrejurări. Mobilizarea armatei a redus numărul braţelor de muncă disponibile la lucrările din păduri, din care cauză stocurile de lemne au fost de la început mai mici. De asemenea rechiziţiile de animale şi vehicule au diminuat transporturile de la păduri la staţiile de cale ferată. In fine, din cauza deplasărilor de trupe şi de materiale către front, transportul lemnelor — în special al celor de foc, către centrele de consumaţie, a avut de luptat cu multe dificultăţi. La începutul iernii se aduseseră în Capitală, de pildă, mai puţin de 1/2 din cantităţile prevăzute, iar alte oraşe de la câmpie se găseau în situaţii şi mai grele.

Un comisariat al guvernului, creat anume pentru organizarea aprovizionărilor cu lemne, a stimulat şi dirijat lucrările, fără a putea împlini toate lipsurile, inerente stării de război.

Ca o încercare în plus, încă din primele zile ale lui Noemvrie, s'a abătut asupra ţării, cea mai grea iarnă, ce s'a pomenit în ultimul secol. Cantităţi colosale de zăpadă au astupat drumurile, făcând circulaţia aproape imposibilă şi micşorând nădejdea, de a completa slabele disponibilităţi de combustibil, existente în oraşe la venirea iernii.

In Capitală şi în unele localităţii favorizate de apropierea zonei carbonifere sau petrolifere s'a recurs, în parte cu bune rezultate, la o înlocuire a lemnelor de foc prin cărbuni — din care de asemenea au existat cantităţi prea reduse în depozite — şi mai ales prin petrol lampant

S'a făcut raţionarea distribuţiei cantităţilor aflate în depozite, s'au creat trenuri-navetă pentru lemne de foc, în sfârşit s'a făcut tot ce a fost cu putinţă, spre a micşora suferinţele, dar greutăţile au fost prea numeroase şi greu de înlăturat. Nu mai puţin gravă a fost problema transporturilor de la depozite la domiciliu, aşa că frâna pusă de guvern urcării necontenite a preţurilor a înlesnit în oare care măsură şi populaţiei nevoiaşe aprovizionarea cu combustibil.

Activitatea diferitelor administraţii şi instituţii forestiere a avut deci de întâmpinat tot felul de greutăţi. Lucrând cu un personal redus numericeşte şi cu mijloace băneşti mai restrânse, dar având de plătit cheltuielile sporite, ca urmare a creşterii preţului — în special la mâna de lucru şi la transporturi, aceste administraţii au căutat şi au reuşit, în cea mai mare parte, să acopere nevoile de lemne ale armatei şi populaţiei civile, sprijinind efortul general al ţării, pentru ducerea războiului.

Nici preocupările pentru o mai bună organizare pentru viitor n'au lipsit. Printr'o Decizie ministerială din 1 Decembrie se regrupează serviciile silvice din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor în organe pentru îndrumare şi control, pe categorii de lucrări şi organe de administrare. S'a creat un serviciu de control general al Ministerului, pentru chestiunile forestiere şi o comisie mixtă de control gestionar.

S'au reînfiinţat Direcţiunile silvice, Inspectoratele, ocoalele şi serviciile din Bucovina de Nord şi Basarabia, încadrându-le cu personal de primă calitate şi dotându-le cu mijloace de lucru sporite.

Administraţia Fondului bisericesc din Bucovina, care în trecutul an de restriştе se refugiase la Vatra-Dornei, a revenit în Cernăuţi, re-

întregindu-şi patrimoniul şi recuperând o parte din actele şi dosarele lăsate în mâna cutropitorilor în Iunie 1940.

In ce stare se vor fi găsind pădurile acestor năpăstuite provincii, o ştiu desigur camarazii noştri, chemaţi să preia oficiile silvice din acele părţi de ţară. Vor trebui străduinţe continui, în anii de pace, ce vor veni, spre a reface tot ceeace s'a stricat acolo într'un an de anarhică administraţie.

In anul expirat, lipsite de o parte din colaboratori, ca şi de liniştea necesară, publicaţiile de specialitate au tânjit. „Revista Pădurilor", în al 53-lea an de la înfiinţare, s'a văzut nevoită să-şi restrângă volumul, apărând în total în 651 pagini, faţă de cele peste 1000 pagini ai anilor ante-belici.

Dintre celelalte publicaţii silvice, au apărut numai „Viaţa Forestieră" şi „Pădurea Românească" deasemenea în forme mai reduse, ca număr de pagini.

Institutul de Cercetări forestiere a dat la tipar volumul VII al Analelor sale, precum şi un număr de 10 lucrări din celelalte serii de publicaţiuni.

Tot în 1941 a apărut, într'o prezentare deosebit de îngrijită, a III-a ediţie a „Agendei forestiere" a D-lor Prof. V. Stinghe şi D. Sburlan. Apoi broşura „Conducere şi responsabilitate proprie în sectorul silvic" a D-lui Traian Heroiu.

Cu toată starea de război, doi tineri colegi, Ene Mircea şi Trifănescu Atanasie au fost trimişi de ICEF în străinătate, pentru completarea studiilor.

Invăţământul silvic, de toate gradele, a avut o activitate rodnică şi aproape normală. Graţie amânărilor pentru studii şi scutirilor de concentrare ale personalului didactic, şcolile silvice au putut pregăti inginerii, conductorii şi brigadierii de care au nevoie, din zi în zi mai mare, administraţiile noastre silvice.

Ca un răsunet al acestor nevoi crescânde, anul acesta s'au primit în anul I al Facultăţii de Silvicultură 78 studenţi, cel mai mare număr de la 1923 încoace.

Activitatea Societăţii „Progresul silvic" s'a desfăşurat şi ea potrivit împrejurărilor. Adunarea generală din acest an, onorată prin prezenţa D-lui Ministru General I. Sichitiu, fiind sorocită la 21 Mai, adică mult înainte de începerea războiului din răsărit, s'a putut ţine neturburat. S'a desbătut chestiunile:

1. Individualizarea conducerii economiei forestiere în cadrul noilor reforme.

2. Conducerea exploatărilor şi adaptarea valorificărilor forestiere la condiţiunile economiei actuale.

Prima a avut ca raportori pe d-nii: D. Grozescu, Tr. Heroiu şi Ilie Demetrescu. A doua pe d-nii: I. Zeicu, C. Emanoil şi D. Sburlan.

S'a reînoit mandatul expirat al D-lor consilieri A. Nedelcovici Horia Lazăr, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu şi Mircea Manoilescu.

Din cauza dificultăţilor de transport, s'a renunţat la excursia de studii, ce devenise o tradiţie a acestor adunări.

In cursul anului 1941 au trecut pragul veşniciei următorii membri ai Societăţii noastre: Al. Lazurian, Victor Pop de Harsanu, Iacob Antoniu, Teodor Spirescu, Theodor Sărăţeanu, Ernest Tomae, Horia Grecu, Roman Berenţan, P. Ghervasia, Andrei Ionescu, G. Teodorescu (Amicu) şi Em. Negoescu. Remarcăm moartea prematură a regretatului Ing. consilier silvic Andrei Ionescu, membru în cons. de administraţie al Societăţii şi fost secretar general şi vechiu luptător pentru revendicările corpului şi ale profesiunii noastre silvice.

Deasemenea ţinem să menţionăm la loc de cinste, moartea eroică, pe câmpul de luptă a scumpilor noştri camarazi: Inginerul şef silvic Roman Berenţan din serviciul Domeniilor Coroanei căzut la Odessa şi Ing. subinspector silvic Pant. Ghervasia, şeful Ocolului silvic Roman, răpus de gloanţele duşmane în luptele din stepa Nogailor.

Tuturor acestora, Societatea noastră prin membrii săi de azi şi de mâine, le va păstra memoria neuitată şi le va cinsti numele aşa cum se cuvine unor luptători pentru idealuri înalte şi curate.

Prof. D. A. Sburlan

● Conferinţă cu caracter silvic la Arad.

Cu toată vitregia vremurilor de azi, când atenţiunea tuturor e îndreptată pentru apărarea şi lărgirea hotarelor ţării, la graniţa de Vest (la Arad), veteranul nostru coleg D-l Ing. Inspector General silvic Victor Pascu a ţinut la sfârşitul anului trecut o conferinţă intitulată: „Metodele şi problemele ştiinţifice forestiere".

Conferinţa a avut loc în sala festivă a Liceului „Moise Nicoară" din Arad, în prezenţa colegilor ingineri silvici ai Direcţiei, convocaţi la sediul Direcţiei şi pentru o conferinţă de serviciu.

Spicuim mai jos un rezumat al interesantei D-sale conferinţe.

In introducere, D-sa arată importanţa cardinală pe care o are pădurea în mersul ascendent al culturii şi tinereţii omului, spunând că pădurea ar trebui să fie una din cele mai entusiaste preocupări ale omului de azi şi poate şi celui de totdeauna, sprijinindu-şi aceasta afirmaţie şi pe mărturisirile unor capete dintre cele mai fecunde şi organizate nu numai în cadrul unui popor, ci chiar în acela al unei întregi umanităţi (Rousseau, Chateaubriand, Humboldt, I. Simionescu). In partea finală a introducerii ne îndeamnă la un efort intens şi întreţinut de o permanentă voinţă, pentru a aduce vânt curăţitor în metodele de lucru învechite, instaurând altele, vii, crescute din şi prin efortul oamenilor din ultima vreme. Cu un cuvânt spiritul trebue scos de pe linia moartă a obişnuitului şi trecut în aerul ozonat al unor alte adevăruri.

Intrând în subiect, conferenţiarul, arată pe ce temelii nestatornice sunt aşezate aproape toate tezele silviculturii, bazate pe cercetări şi metode învechite. In continuare spune: „Ştiinţele forestiere au aplicat şi aplică în întregime metodele logice clasice, formulate de Aristotel, adică inducţia şi deducţia, cari nu sunt potrivite pentru descoperirea adevărurilor ştiinţifice, fiindcă e condiţia fundamentală a calculului logic e: permanenţa şi imutabilitatea, câtă vreme cunoaşterea, dimpotrivă

constă din necontenita lărgire a noţiunilor şi din găsirea a noui raporturi.

Adevărul este totdeauna cu mult mai complicat, ca să poată fi limitat în schemele logice. In natură, îndărătul fiecărui fenomen nu se găseşte numai o cauză stabilită, ci un întreg complex de cauze, astfel că metodele simple ale logicei nu se pot aplica niciodată cu succes si putem spune şi azi despre ele, ceeace a spus şi Huxley, că cele mai răspândite, sunt metodele obişnuite ale gândirii noastre zilnice şi că deja omul primitiv le-a întrebuinţat, ba chiar au fost utilizate şi mai înainte, ba chiar şi animalele mai superioare acţionează logic.

Astfel, ştiinţei i-a trebuit sisteme noui, mai adaptate cercetării, mai ales în domeniul ştiinţelor naturale. Şi ştiinţa a găsit astfel de sisteme.

In biologie, mari servicii a adus o ramură a matematicei: Calculul probabilităţilor, care după Laplace, nu e altceva decât introducerea în matematică a bunului simţ uman („le bon sens reduit au calcul").

In argumentarea celor expuse în partea primă a tratării sale D-l Pascu ne-a adus exemple interesante, de o valoare cu adevărat ştiinţifică, exemple alese cu un deosebit discernământ, atât din domeniul ştiinţelor naturale, cât şi din cel forestier, din care rezultă dărâmarea concluziilor deductive şi inductive ştiinţifice, care au persistat mult timp ca axiome, ajunse chiar la rangul de dogme.

In partea a doua a tratării ni se fac cunoscute metodele moderne, ce se aplică azi în cercetările ştiinţifice, îndeosebi în lumea organică şi cari incontestabil ar trebui utilizate în toate ştiinţele ce au obiect colectiv, dat fiind faptul că ştiinţa forestieră e o ştiinţă întemeiată pe aplicaţiile biologiei.

Ca urmare, se demonstrează în primul rând aplicaţia calculului probabilităţilor, care are două teoreme de importanţă metodică şi anume: teoria dimensiunilor biologice şi legea numerilor mari a lui Bernouilli.

Cu acestea, cercetătorul constată că în analiza fenomenelor nu hazardul (întâmplarea) va decide, sau că înapoia lui ar exista vre-o forţă mistică, ci fiecare fenomen are cauze precis stabilite care lucrează In cadrele nexului cauzal. Conferenţiarul afirmă pe drept cuvânt că „grupul cauzelor, îndeosebi a celor dinamice, este atât de complicat, încât o analiză precisă, atotcuprinzătoare e imposibilă şi după cum spunea şi marele fizician M. Planck: „pentru noi legile dinamice ale indivizilor biologici şi ale unor fenomene sunt inabordabile".

Dar în mai multe cazuri fenomenele, în afară de legile dinamice, mai au şi legi statistice, care pot fi analizate.

In legea numerilor mari găsim norma împrăştierii cazurilor posibile, cuprinse în formula generală binominală a lui Pascal, care reprezintă grafic curba de împrăştiere binominală a lui Gaus.

Norma împrăştierii s'a dovedit în multe mii de cazuri de dimensionări biologice, a fi adevărată lege a naturii — lege fizică —, care

împreună cu legea numerilor mari constitue baza cardinală a biometriei.

Biometria, această ştiinţă nouă, prin metodele ei a devenit auxiliara indispensabilă şi extrem de fertilă a tuturor ştiinţelor naturale în materie organică, în care primim analize desăvârşite ale grupelor de indivizi organici".

Pentru demonstrarea esenţei analizei biometrice, colegul V. Pascu a luat un caz foarte potrivit din domeniul forestier, anume ni s'au analizat şi grafic din punct de vedere al volumului 371 trunchiuri de pin silvestru, toţi cu diametrul terier de 36 cm, având volume, înălţimi şi coeficienţi de formă extrem de variaţi. Volumele trunchiurilor, fără coajă, variază între 0,5—1,5 m. c. deci cuprind o serie întreagă de volume a tabelelor de cubaj, într'o staţiune cu un sol, în aparenţă, pe deplin uniform.

Din demonstraţia grafică a rezultat, că împrăştierea volumelor coincide cu împrăştierea ideală (respectiv cu curba lui Gauss), micile abateri datorindu-se micimii numărului de trunchiuri.

Tot la fel a expus că se pot analiza şi seriile de valori ale înălţimilor şi coeficienţilor de formă ale grupului de 371 trunchiuri pini silv., cari au aceiaşi împrăştiere. Ba chiar ceva mai mult, analiza biometrică ne invederează conexiunea reciprocă ce există între cele trei elemente variabile: volumul, înălţimea şi coeficientul de formă, în care analiză biometrică se aplică: metodele corelaţiei. Aceste metode sunt potrivite şi pentru descoperirea nexului cauzal al celor două elemente variabile.

Spre încheiere colegul V. Pascu afirmă că nu aceea e greşala, ca şi cum ştiinţele forestiere n'ar fi adoptat îndeajuns metodele logicei clasice, precum a susţinut acest lucru Dr. Wappes, ci faptul că le-au adoptat chiar numai pe ele, şi anume exclusiv în legătură cu ficţiunile pe cari ficţiuni se bazează ştiinţele forestiere toate părţile lor esenţiale şi specifice. Susţinând teza sa conferenţiarul afirmă: „Metodele şi formulele dendrometriei au baze fictive, pornind dela supoziţia, ca şi cum trunchiurile ar fi corpuri rotative.

Tabelele de cubaj şi de producţie sunt cu totul fictive. Nu e suficient ca tabela de cubaj şi producţie să cuprindă numai valori medii „izolate" adică fictive, dacă se ţine cont de natural. Unde există o valoare medie, acolo trebue să existe şi serii de valori inferioare şi superioare în strânsă legătură una cu alta. Totalitatea varianţelor pozitive şi negative e cel puţin aşa de importantă ca o valoare medie. Extinderea variaţiei, mărimea dispersiunei (abaterii), coerenţa serii întregi, sunt tot aşa de importante, ca valoarea medie. Valori medii de sine stătătoare, n'au nici un sens şi nici o justificare.

Dar datele tabelelor noastre sunt nici măcar valori medii, ci incizii fictive, arbitrare, nemotivate în natură, în largul întregii variaţii.

Precum sunt legaţi împreună prin statistică indivizii societăţii omeneşti nu numai cu privire la vârstă, ci cu privire şi la dimensiuni şi aptitudini, neexcluzându-se nici cele spirituale, tot aşa de riguroasă

e şi legătura statistică între arborii unui masiv şi tocmai cu ajutorul biometriei putem analiza această legătură statistică.

Dar fiecare parte a ştiinţei forestiere se bazează pe ficţiuni. Amenajarera pădurilor, estimaţia valorii pădurilor, statistica forestieră, părţi de frunte ale ştiinţei noastre, se bazează pe ficţiuni himerice, irealizabile.

Deci ca să putem a ne familiariza cu adevăratele metode, trebue neapărat să căutăm contactul cu ştiinţele biometrice, pentru că în locul tabelelor de cubaj şi de producţie învechite şi fictive, să obţinem în viitorul apropiat tabele de cubaj şi de producţie „naturale", iar oamenii noştri de ştiinţă să ne ofere precepte şi îndrumări economico-silvice bazate pe legi sigure „biometrice".

Colegul V. Pascu şi-a încheiat conferinţa, însoţită de demonstraţiuni grafice şi matematice, astfel: „In definitiv şi silvicultura trebue să se ocupe în mod critic de metodele biometrice, ceeace îi poate fi numai de folos real, căci precum a afirmat-o odinioară filozoful francez Causin: „Critica e viaţa ştiinţei".

Ing. I. Diaconescu

● Elogiul salcâmului.

De câte ori şi de cine nu s'a scris bine despre salcâm? Se putea altfel în faţa atâtor însuşiri bune şi foloase pe cari ni le aduce?

Semnalăm acuma un articol publicat de d-l Romulus Dianu în ziarul „Curentul" cu data de 10.II.1942, provocat de ceea ce a văzut D-sa că s'a putut realiza în ţinutul arid al Anatoliei turceşti, prin folosirea salcâmului. Acest arbore a reuşit să dea acolo „şi humus pentru agricultură şi rezervă de apă în regiunile bătute de vânturi".

Arătând că noi am nesocotit orânduirea firii prin desfiinţarea pădurilor, din care pricină am ajuns să facem ţării noastre „o climă imposibilă", d-l Romulus Dianu conchide că după războiu „va trebui să punem la loc pădurile, cum vom şti, acolo unde au fost".

● Şcoală de brigadieri silvici şi de pădurari la Chişinău.

In Mon. Of. Nr. 6 din 8 Ianuarie a. c. s'a publicat condiţiunile de admitere în Şcoala de brigadieri silvici şi de pădurari din Chişinău. Deci avem o nouă şcoală pe lângă celelalte deja existente.

Pentru brigadieri, candidaţilor li se cere să aibă, ca studii 7 clase primare, iar vârsta să fie cuprinsă între 17 şi 29 ani. Cei reuşiţi la concurs vor fi bursieri. Numărul locurilor nu este fixat. Elevii sunt obligaţi să aducă anumite alimente şi să plătească o taxă de 500 lei pentru rechizite şcolare. In plus, li se cere un anumit echipament. Durata cursurilor este de 3 ani. Titlurile şi drepturile celor ce vor absolvi şcoala vor fi aceleaşi ca şi la celelalte şcoli din ţară. Absolvenţii sunt obligaţi să servească Statului, fără întrerupere, 3 ani. Altfel va trebui să restitue Statului câte 12000 lei pentru fiecare an şcolar.

Pentru p ă d u r a r i, se cere ca studii de bază numai 4 clase primare, iar durata cursurilor este numai de un an. Restul obligaţiunilor sunt aceleaşi. Locurile sunt limitate la 20.

● Adunarea generală a A. G. I. R.-ului.

A avut loc la 22 Februarie a. c. în sala de festivităţi a localului său propriu.

După ce, în cuvântul său de deschidere, d-l ing. Şt. Mihăescu, preşedintele asociaţiei, a omagiat memoria celor 17 ingineri căzuţi pentru Patrie în războiul de reîntregirea hotarelor, s'a citit darea de seamă asupra activităţii Consiliului în anul 1941 — cel de al 24-a an al existenţii asociaţiei.

Din darea de seamă, reţinem ceea ce a preocupat în deosebi Consiliul:

1. Românizarea întreprinderilor, problemă asupra căreia s'a stăruit în deosebi, nu fără rezultate.

2. Demersuri în legătură cu asimilarea inginerilor cu gradele militare în caz de concentrare sau de mobilizare. Propunerile se găsesc în studiul forurilor competinte.

3. O mai bună salarizare a inginerilor din serviciile publice. Un proiect de ameliorare a fost întocmit şi prezentat autorităţilor în drept să hotărască.

4. Studii şi ante proiecte privind modificarea legilor Corpului Tehnic şi a Colegiilor Inginerilor.

5. Memoriul privind vederile asociaţiei în legătură cu organizarea viitoare a profesiunilor.

6. Luarea în studiu a problemei unei Case de credit sau a unei Bănci a inginerilor.

După discuţiunea destul de amplă de care s'a bucurat această dare de seamă şi după descărcarea dată Consiliului asupra gestiunei financiare, Adunarea generală a ales, pentru o perioadă de 3 ani, patru noui membri în Consiliu şi anume pe d-nii: I. Cantuniari, Dem. Grozescu, I. Andriescu-Cale şi G. Popescu-Botoşani. S'au ales apoi cenzorii şi supleanţii lor.

● Administrarea islazurilor comunale.

In ziarele din Capitală cu data de 26 Februarie a. c. (Universul Nr. 55 şi Curentul Nr. 5040) s'a putut lua cunoştinţă de toată lumea că, în inspecţiile pe care le-a întreprins, d-l P. Strihan, subsecretar de Stat la Ministerul de Interne, a găsit nereguli în gestiunea islazului comunei Cornetu din judeţul Ilfov.

Faptul ar putea constitui prilej de ample şi interesante comentarii asupra felului cum s'a înţeles să se gospodărească până acum aceste bunuri comunale. Vremurile de azi nu sunt însă pentru astfel de discuţii. Socotim totuşi că un mai des control pe acest câmp de activitate nu poate fi decât spre bine şi în sensul celor dorite şi militate de noi.

T. H. Crivăţ

● **Dela Centrul internaţional de Silvicultură — Berlin.**

— Şi Croaţia a aderat oficial la statutele Centrului internaţional de Silvicultură dela Berlin—Wannsee, primind calitatea de membru activ, cu începere dela 1 Oct. 1941.

Domnul Ing. Ivica Frkovic, Ministrul Pădurilor şi al Minelor, a fost numit de către guvernul respectiv ca delegat în comitet.

(202)

● **Schimbări în învăţământul forestier elveţian.**

Odată cu închiderea anului şcolar 1940/41, Profesorul Henri Badoux, dela Secţiunea forestieră a Politehnicei dela Zürich, a ieşit la pensie. Această strălucită personalitate şi din câmpul scrisului de specialitate, a ilustrat catedra de Introducere în ştiinţele forestiere, Protecţia pădurii împotriva plantelor şi animalelor, torenţilor şi avalanşelor şi Politică forestieră, timp de 27 de ani. Cursurile sale se remarcau printr'o deosebită limpezime, o limpezime romană.

In legătură cu succesiunea deschisă prin pensionarea amintită, s'a pus şi întrebarea schimbării catedrei deţinute de Badoux. Intr'adevăr, întrunirea unor discipline atât de deosebite ca fire într'o singură catedră nu mai putea fi păstrată. Consiliul Politechnicei a hotărît să despărţească Protecţia pădurii de catedra respectivă, căreia i s'a adăugat, însă, Administraţia forestieră.

Ca urmaş al lui Badoux, de astădată la catedra de Politică şi Administraţie forestieră a Secţiei forestiere de pe lângă Politehnica dela Zürich, a fost ales, cu unanimitate, pe temeiul unui concurs, Charles Gonet, născut în 1892. Personalitatea noului profesor este în deobşte cunoscută în ţara sa şi chiar peste graniţă. A fost şi este un mare însufleţitor în materie de economie forestieră. Este, astfel, directorul Asociaţiei forestiere din Vaud şi al Oficiului cantonal al lemnului din Vaud. Gonet a făcut multe călătorii de studiu, în aproape întreaga Europă (Germania, Finlanda, Ţările baltice, Polonia, Austria, Cehoslovacia, România, Jugoslavia, Ungaria, Anglia, Olanda, Belgia), ocupându-se cu organizarea administraţiilor forestiere, cu industria şi comerţul lemnului. Prin numirea sa se păstrează tradiţia ca unul dintre profesorii Secţiei forestiere — Ecole forestière, cum îi zic elveţienii de limbă franceză — să fie de origină romandă, cea ce a pricinuit o adevărată satisfacţie în rândurile populaţiei din Elveţia romandă.

In acelaş timp, s'a mai produs şi expirarea mandatului de decan al Secţiunii forestiere, demnitate deţinută timp de cinci ani, de către

D-l Profesor H. Knuchel. Consiliul profesoral a ales drept urmaş, pentru perioada următoare pe D-l Profesor H. Leibundgut.

(După Journal fr. suisse, 1941/212).

(203)

● **Dela vecinii Bulgari.**

Imprumut pentru păduri şi împăduriri.

— Pe temeiul unei legi, a fost contractat un împrumut, în sumă de 675 milioane leva, dela Banca agricolă şi Cooperativă. Imprumutul va fi folosit astfel: 250 mil. pentru consolidarea şi împădurirea râpilor; 75 mil. pentru reîmpădurirea de arsuri şi tăeri rase şi pentru conversiunea crângului în codru; 250 mil. pentru construcţii şi întreţineri de drumuri de pădure; şi 100 mil. pentru construcţii de locuinţe pentru muncitori de pădure, hotărnicirea pădurilor, ş. a.

(204)

Tăere anticipată pentru întemeierea unui capital de exploatare.

— Ministerul Agriculturii din Bulgaria a fost împuternicit pe cale de lege să îngăduiască tăerea anticipată a unei posibilităţi din pădurile comunale.

Banii rezultaţi urmează a fi folosiţi ca un fel de capital de exploatare în pădurile numite, după un plan mai dinainte întocmit.

(205)

— De când cu anexarea Macedoniei şi a Traciei greceşti, cererea de cărbuni de lemn a crescut simţitor, deoarece ţinuturile denumite sunt deficitare în ce priveşte, atât lemnul de lucru, cât şi cel de foc. Mai înainte de aceasta, Bulgaria exporta cam jumătate din producţiunea sa de mangal (50.000 tone anual), în Grecia şi ţările Orientului apropiat.

După D. D. Fw., 1942/2, 34).

(206)

● **Spania se îngrijeşte serios de păduri.**

— Administraţia provinciei Murcia a deschis un credit de 2 mil. pesetas pentru ţeluri de reîmpădurire în timpul iernei. Se vorbeşte de plantaţiuni cu răşinoase.

— Faţă de lipsa de lemn, care bântuie ţara, schimbarea acestuia în mangal a fost înfrânată. Astfel, nu mai este îngăduit ca trunchiurile mai groase de 18 cm. diametru să fie întrebuinţaţi pentru facerea cărbunilor.

(207)

— Şi în ce priveşte seminţele forestiere, s'au luat o seamă de măsuri, în interesul culturii pădurilor. Astfel, exportul seminţelor recoltate în pădurile spaniole este oprit. Trimiterile de seminţe forestiere dintr'o provincie într'alta nu se pot face decât pe temeiul unui permis de transport eliberat de autoritatea forestieră provincială.

(După D. D. Fw., 1942/22, 34).

(208)

● **Vizite forestiere de specialişti germani în Slovacia.**

Domnii Director Ministerial Eberts şi Profesor Kollmann au întreprins, în cursul lunei Decembrie, o călătorie la Pressburg (Slovacia), în urma unei invitaţii a D-lui Medricky, Ministrul Economiei. Cu acest prilej, au avut loc convorbiri asupra proectului de lege forestieră şi al statisticii forestiere slovace. Deasemenea, s'a discutat şi întrebarea întemeierii unui institut pentru cercetarea lemnului, care ar fi să fie pus sub conducerea Profesorului Dr. Holik.

Invitaţii au ţinut şi câte o conferinţă publică la Universitatea locală şi anume, despre: „Principiile noii legislaţii forestiere germane şi „Rezultatele cercetărilor şi valorificărilor moderne ale lemnului în Germania".

Lucrurile s'au încheiat cu vizitarea unor păduri din Carpaţii păduroşi şi a zonei de protecţie Malacky.

(209)

● **Elveţia strânge fructele de pădure.**

Pe temeiul unei dispoziţii din 6 August 1941 a Ministerului Economiei, Serviciul agricol al Oraşului Zürich are dreptul să strângă şi să dispună de fructele sălbatice din ţinutul său.

Printr'o publicaţie de presă a Serviciului respectiv, de pe toamnă, se ocupă cu strângerea castanelor sălbatice (de Hippocastanum), a ghindei şi a jirului. Deosebit de sfaturile asupra felului cum trebuesc culese şi manipulate, se arată şi preţurile la care se vor cumpăra. Şi anume: Castanele cu 15 frs.; ghinda necojită 18 frs. iar jirul 45 frs. necojit, 75 frs. cojit de suta de kg.

Castanele şi ghinda sunt folosite pentru pregătirea de erzaţuri de cafea, iar jirul pentru scosul uleiului.

Pentru nevoile casnice proprii, poate fi reţinută o cantitate de 6 kg jir cojit de fiecare persoană din familie, în cazul că n'au putinţa să se aprovizioneze cu alte seminţe uleioase.

(210)

Ilie C. Demetrescu

● Carne de vânat pe piaţa Capitalei.

Vânătorul corect nu urmăreşte câştiguri materiale de pe urma îndeletnicirii de vânător. Folosul pe care-l caută este contactul cu natura — izvor de sănătate fizică şi sufletească. Fără să piardă nici un moment din vedere această ţintă de totdeauna, — ar fi totuşi o greşeală de neertat, să neglijeze valorificarea cât mai intensivă a produselor vânătoarei. Aceasta cu deosebire în vremuri de criză de supraconsumaţie ca cele pe care le trăim.

In preajma sărbătorilor Crăciunului şi după acestea, Casa Pădurilor Statului la dorinţa exprimată de Preşedinţia Consiliului de Miniştri, a trimis câtorva magazine din Capitală, spre a fi desfăcută populaţiei, peste 1200 kg carne de cervidee şi este în curs de expediere altă cantitate. Cunoscută fiind scăderea foarte mare a numărului de iepuri care a avut loc în Banat şi Crişana în anul 1940, — şi deoarece acestea erau regiunile care dădeau cele mai frumoase tablouri de vânat mic util cu păr, — nu s'a putut trimite în acest an pe piaţa Capitalei decât un mic număr de epuri şi fasani.

Am semnalat în această cronică iniţiativa de mai sus, nu atât pentru volumul şi valoarea produsului, cât pentru a scoate în evidenţă bunele intenţiuni şi faptul că începutul a fost făcut.

In Germania, unde stocul de vânat la unitatea de suprafaţă este mai mare decât în România, contribuţiunea produselor vânătoarei la îndulcirea crizei de carne de pe piaţă este mult mai simţită decât la noi. (5)

● Terenuri de vânătoare pentru propagandă naţională.

S'a vorbit şi s'a scris, nu odată, despre covârşitoarea importanţă pe care o are vânătoarea şi pescuitul sportiv, din punctul de vedere al propagandei naţionale. Frumuseţile naturale ale ţării, sufletul deschis şi primitor al Românului în puţine ocaziuni pot fi aşa de bine cunoscute ca atunci când cutreeri munţii şi stai în contact strâns cu băştinaşii. Altfel ţi-se întipăresc în memorie imaginile şi impresiile în fuga trenului sau cu prilejul unor recepţii, şi altfel în singurătatea codrului când spiritul îţi este odihnit, înregistrează trainic tot ceea ce percepe ochiul şi urechea.

Cine n'a auzit, apoi, despre aşa numitele „vânători diplomatice" şi „vânători politice"? Puţini ştiu câte foloase a tras unul dintre vecinii noştri şi duşmanul nostru de totdeauna — în detrimentul nostru — de pe urma propagandei făcute cu multă dibăcie, prin vânătoare.

Ceea ce s'a făcut la noi până acum în această materie, este extrem de puţin. Dar un fapt petrecut de curând ne dă cele mai frumoase nădejdi: Preşedinţia Consiliului de Miniştri sesizându-se de importanţa pe care o are vânătoarea din punctul de vedere al propagandei naţionale, a dat dispoziţiuni Direcţiunei Economiei Vânatului, să înfiinţeze un teren de vânătoare pentru propagandă naţională, — oferind mijloacele băneşti necesare. Direcţiunea Economiei Vânatului a hotărît să înfiinţeze deocamdată un teren de cerbi.

Cum însă un asemenea teren nu se poate improviza într'un an sau doi, şi cum pe de altă parte nevoia de a avea un teren de propagandă naţională este presantă, — Direcţiunea Economiei Vânatului probabil va încheia un aranjament cu Asociaţia Vânătorilor Ingineri Silvici din Bucureşti, — pentru a-i arenda în scop de propagandă, o parte din terenul său Caşin-Soveja, teren care cu multă trudă şi cheltuială a fost amenajat şi ocrotit.

Şi de data aceasta, trebuie să subliniem faptul extrem de îmbucurător, că însăşi Preşedinţia Consiliului de Miniştri s'a sesizat de efectul propagandistic pe care-l are vânătoarea. Pătrunderea până în cele mai înalte cercuri conducătoare a unor convingeri de această natură, nu poate decât să dea cele mai bune speranţe acelora care luptă pentru aşezarea vânătoarei româneşti la locul de cinste pe care-l merită.

(6)

● Vizita unor oaspeţi germani la Societatea „Progresul Silvic".

Vânătoarea românească a avut un nou prilej să servească interesele propagandei noastre naţionale.

O delegaţie a organizaţiei muncii germane în frunte cu D-l general Herzog, în cursul vizitei sale prin România a ţinut să vadă şi trofeul record mondial al D-lui ing. insp. silvic Romeo Stănescu. In acest scop, în ziua de 11 Februarie a. c. delegaţii germani au admirat trofeul amintit, expus în sala de lângă biblioteca Soc. „Progresul Silvic". Oaspeţii au fost primiţi de D-nii ingineri consilieri silvici C. M. Bunescu şi Valer Popovici, subadministratori C. A. P. S., precum şi D-nii A. M. Comşia, Directorul Economiei Vânatului, inginer insp. gl. silvic Valer Linţia din partea Direcţiunii Economiei Vânatului.

Vigoarea excepţională a cerbului nostru carpatin, care îşi găseşte expresie în trofeul record Romeo Stănescu, a dat înalţilor oaspeţi un prilej de adevărată desfătare vânătorească şi — poate — le-a încolţit în inimă dorinţa de a ne cerceta mai des.

Pentru zilele următoare, în cinstea oaspeţilor noştri, s'a proectat o vânătoare de mistreţi şi lupi în regiunea Rupea din jud. Târnava Mare. (7)

● Cadre vânătoreşti în serviciul exterior al Casei Pădurii Statului.

Administraţia C. A. P. S. în exercitarea atribuţiunilor ce are în materie de gospodărie vânătorească, face un nou pas în direcţiunea aşezării pe baze solide a organizării sale exterioare. Simţindu-se necesita-

tea continuităţii în activitatea din exterior, printr'un ordin circular a dat dispoziţiunile următoare:

— La fiecare Direcţiune regională, lucrările cu caracter vânătoresc şi piscicultură în apele de munte, să fie încredinţate unui inginer silvic din centrala Direcţiunii — dintre cei mai pasionaţi vânători, indiferent de grad, care pe cât este posibil să aibă stabilitate în Direcţiunea respectivă. Toate lucrările cu caracter vânătoresc şi piscicol vor fi repartizate spre a fi lucrate, acestui inginer, care va fi colaboratorul directorului regional în această materie.

La Ocoale, pe lângă şeful de ocol, care de drept are în atribuţiunile sale şi pe cele de acest gen, un brigadier silvic de preferinţă dintre cei de control, precum şi doi pădurari de pază vor constitui ajutoarele prin intermediul cărora şeful de ocol va aplica pe teren toate dispoziţiunile ce primeşte.

Aceste cadre, ţinute la curent cu toate dispoziţiunile vânătoreşti şi piscicole, vor forma un organ permanent pe toată ţara şi sunt menite a contribui la îmbunătăţirea condiţiunilor cinegetice dela noi. Nu înseamnă că restul personalului silvic nu va activa şi de aci înainte în această direcţiune. Scopul urmărit este numai acela de a avea continuitate în lucrări. (8)

● **Modificarea legii asupra portului şi vânzării armelor.**

Din cauza restricţiunilor impuse de starea excepţională prin care trece ţara, vânătorimea românească a fost supusă unor formalităţi greoae în ce priveşte portul armelor de vânătoare. Şirul acestor inevitabile neplăceri este departe de a se fi sfârşit.

Legea No. 677, asupra portului şi vânzării armelor, publicată în M. Of. No. 173 din 24 Iulie 1941, a fost modificată şi complectată prin legea apărută în M. Of. No. 26 din 31 Ianuarie 1942.

Dacă noua lege aduce o îmbunătăţire prin faptul că, dă şi minorilor dreptul de a obţine permise de port armă în anumite condiţiuni, — în schimb menţine formalităţile greoaie din trecut (art. 14) privitor la eliberarea nouilor permise (certificat de bună purtare, certificat dela cazierul judiciar şi viza organelor militare). Ceea ce este mai grav, este faptul că legea face (prin art. 4 şi 15) trimiteri la regulamentul ei de aplicare, regulament care n'a apărut încă nici pentru legea din 24 Iulie 1941, iar organele militare refuză să elibereze noui permise fără acest regulament. Este imperios necesar să se remedieze cât mai neîntârziat această stare de lucruri profund dăunătoare vânătorimii. (9)

Vasile Cotta

MERCURIALE

● **Evoluţia pieţii internaţionale a lemnului în noua conjunctură de răsboi.**

Exportul European de lemnărie, cifrat anual la cca. 38—40 milioane m. c. lemnărie de diferite sortimente, a fost deţinut până în anul 1938, de către 12 ţări exportatoare, cari, potrivit situaţiei lor geografice şi a debuşeurilor naturale, au avut următoarele cote:

Ţările nordice (Norvegia, Suedia, Finlanda) . . .	39,6%
Ţările baltice (Estonia, Letonia, Lituania) . . .	6,8 „
U. R. S. S.	19,9 „
Polonia	10,7 „
Europa Centrală (Cehoslovacia, Austria)	11,7 „
Ţările Sudice (România, Iugoslavia)	11,3 „
	100 %

Mai mult ca trei sferturi din exportul total de lemnărie al ţărilor nordice e absorbit de pieţele importatoare din Vestul Europei şi din Bazinul Mediteranian.

Ţările din Europa Centrală şi Sudică îşi plasau deasemeni produsele lor forestiere în bazinul Mediteranian şi o mică parte în ţările din Vestul Europei.

Anexarea Austriei la Germania, făcută în Septembrie 1938 şi a Cehoslovaciei în Martie 1939, a dus la dirijarea întregului stoc pentru export al acestor ţări, spre interiorul Germaniei, reducându-se prin aceasta exportul total de lemnărie al Europei cu cca. 12%, fără a produce perturbări în structura celorlalte ţări exportatoare de lemnărie.

Războiul germano-franco-polonez, isbucnit în Septembrie 1939, a modificat însă completamente structura exportului european de lemnărie.

Sub imperiul măsurilor de blocadă a Anglo-Francezilor, ţările exportatoare din Bazinul Baltic, n'au mai putut trimite mărfurile angajate în ţările din Vestul Europei, deoarece Germanii au declarat lemnul, pasta de celuloză şi pasta de hârtie, drept material de război şi orice transporturi încărcate cu aceste mărfuri riscau să fie scufundate.

Războiul Ruso-Finlandez, a făcut ca şi puţinele transporturi de lemnărie ce mai erau posibile, să fie evitate completamente.

In situaţia creiată de conflictul armat european, comerţul de lemnărie s'a transformat în aprovizionări locale, în bazinul Mării Baltice şi al Mediteranei.

De această situaţie au beneficiat Canada şi U. S. A., cari au putut mări considerabil transporturile lor de lemnărie pentru Anglia, Franţa şi Belgia.

Lemnul din Congo-Belgian, a găsit plasamente rentabile pe pieţele ţărilor industriale din Vestul Europei.

Exportul european de lemnărie, în anul 1940, a fost prin excelenţă, format din lemnul românesc şi iugoslav.

Inainte de isbucnirea conflictului armat germano-anglo-francez, existau în Europa două pieţe pentru comerţul de lemnărie din Europa:

a) piaţa Baltică, formată din ţările baltice, Suedia, U. R. S. S., Finlanda, Norvegia şi Polonia, cari deţineau 75% din comerţul total de lemnărie al Europei.

b) piaţa Sud-Estică, formată din România-Iugoslavia şi Austria cari deţineau restul de cca. 25%.

Preţurile lemnului românesc şi iugoslav erau determinate de cotaţiunile lemnului din Nord, dela bursa din Londra.

In anul 1940, prin desfiinţarea aproape totală a pieţii baltice, preţurile lemnului din România şi Iugoslavia au încercat majorări sensibile, putând fi dictate de exportatori, ce-au impus totodată caetele lor de sarcini a produselor exportabile.

In cronica lemnului din lunile Aprilie şi Mai 1940, sugeram exportatorilor noştri să nu se grăbească de a angaja comenzi mari şi cu termene lungi de livrare, pentru că numai în acest mod pot beneficia realmente de majorările de preţuri ce surveneau dela o lună la alta.

Poziţia României în comerţul internaţional al lemnului.

Datorită situaţiei internaţionale, poziţia României în compartimentul comerţului european de lemnărie a devenit excepţional de bună, astfel încât, în anul 1940, România a avut cuvântul hotărîtor pe piaţa internaţională a lemnului.

Caracteristica exportului forestier al României, în anul 1940, o formează deplasarea produselor exportate spre ţările cu devize forte.

Exportul forestier spre Ungaria şi Germania a scăzut din cauza funcţionării defectuoase a convenţiei de plăţi cu aceste ţări, dar în schimb, s'au mărit cantităţile exportate în Siria, Palestina, Egipt şi chiar în Anglia.

Toate ţările cereau cantităţi mari de lemnărie pentru nevoile armatelor engleze, australiene, etc. cât şi pentru consumul intern. Transporturile pentru Orientul apropiat cum ajungeau în Byrouth, Tel-Aviv, Haiffa sau Alexandria erau distribuite armatelor direct din vapoare.

Se cereau orice dimensiuni şi de orice calitate.

Italia a importat cantităţi mari din România pentru Libia şi Abisinia prin porturile Bengazi şi Masaua.

Turcia, care în ceilalţi ani avea angajamente mari de lemnărie din Polonia, a importat în 1940 din România cca. 30.000 m^3 cherestea de brad şi cca. 20.000 m^3 lemn de mină.

In anul 1940, România a avut mari cereri de lemnărie din toate ţările din Bazinul Mediteranian! Europa de Vest, Africa de Nord şi

America de Sud. Exportul a fost însă limitat din cauza greutăţilor de navigaţie şi a lipsei liniilor de navigaţie ce au fost desfiinţate în majoritate.

Exportul lemnului european în 1941.

Războiul european, declanşat în 1939, a trecut în anul 1940 peste Franţa, Danemarca, Belgia, Olanda, Norvegia şi s'a extins în 1941 cuprinzând Iugoslavia şi Grecia pentru a se localiza în vara trecută pe frontul din Răsărit sub forma unei coaliţii a tuturor ţărilor din Europa, în frunte cu formidabila armată a Germaniei.

Datorită desfiinţării liniilor de navigaţie, ce formau baza transporturilor de lemnărie, din cauza eftinătăţii lor, faţă de transporturile feroviare, exportul european de lemnărie s'a redus în 1941 la aprovizionări locale dela un port la altul.

Transporturi mai mari s'au putut face în Marea Neagră în lunile Martie—Mai 1941, pentru U. R. S. S. şi Turcia, celelalte mări fiind transformate în teatre de operaţiuni.

Exportul lemnului Românesc în anul 1941.

Sub influenţa factorilor externi, ce-au dus la suprimarea treptată a tuturor căilor de comunicaţie pe apă, exportul de lemnărie al Europei a fost redus în anul 1941, ajungând să fie determinat numai de transporturile locale de coastă, efectuate între porturile aparţinând aceluiaş bazin maritim (Marea Baltică, Marea Adriatică şi Marea Neagră).

La aceste transporturi trebuesc adăogate şi transporturile transoceanice din Atlantic, sub forma convoaelor armate, ce-au asigurat plasarea lemnului canadian în insulele britanice.

In anul 1941, România, prin poziţia sa geografică, a avut un export de lemnărie în toate lunile, mai mare în primele 6 luni, când s'au exportat cantităţi mai mari în bazinul Mării Negre cu destinaţia Turcia şi U. R. S. S., şi mai mic în restul anului.

Pentru a ne face o idee precisă de modul cum a evoluat exportul nostru forestier în anul 1941, dăm mai jos cantităţile de lemnărie, pe sorturi, exportate în anii 1939, 1940 şi 1941, exprimate în tone metrice:

Felul materialului	1939	1940	1941
lemne de foc	28.064	—	510
lemn rotund pt. gatere .	24.081	10.296	5.964
lemne de mină . . .	22.677	12.225	667
lemn pentru hârtie . .	32.889	15.705	5.248
traverse	1.299	700	306
cioplitură	37.408	18.274	—
doage	3.605	938	115
cherestea	574.210	266.810	115.215
părţi de lăzi	25.011	11.399	—
%	100	49	19

Din compararea cantităţilor de lemnărie exportate în anii 1939—1941, reese că exportul de lemnărie a fost redus cu 51% în 1940 şi cu 83% în 1941, fiind o consecinţă a greutăţilor de export provocate de complicaţiile internaţionale ce-au dus la desfiinţarea majorităţii liniilor maritime de navigaţie.

Pe natură de esenţe forestiere, s'au exportat următoarele cantităţi de lemnărie:

	1939	1940	1941
lemne de foc	28.064	—	510
lemn rotund foioase	10.689	5.629	3.553
lemn rotund răşinoase	68.959	23.227	8.327
cioplitură răşinoase	36.464	18.078	—
cioplitură foioase	2.243	896	306
doage	3.605	938	115
cherestea brad	497.651	250.821	104.217
cherestea foioase	76.559	15.989	10.998
	749.244 tone	336.977 tone	128.025 tone

Baza exportului nostru forestier o formează cheresteaua de brad, care reprezintă până la 80% din totalul cantităţilor exportate, după care urmează lemnul rotund de răşinoase şi cioplitura de brad.

Foioasele reprezintă 6—12% din totalul exportului forestier.

* * *

Deoarece în anul 1941, majoritatea exportului nostru forestier este format din cherestea de răşinoase, dăm mai jos cantităţile de cherestea de răşinoase exportate în anii 1939—1941.

	1939	1940	1941
Anglia	68.670	14.721	—
Olanda	7.574	2.153	—
Belgia	1.450	—	—
Franţa	1.157	722	—
Germania	120.554	31.148	37.123
Ungaria	54.989	17.299	—
Italia	49.094	15.684	4.527
Grecia	29.075	21.684	—
Turcia	8.008	9.245	5.810
Palestina	30.621	48.898	—
Siria	27.350	26.179	—
Egipt	65.565	51.097	—
U. R. S. S.	—	—	56.691
Alte ţări	34.544	11.991	66
	497.651 tone	250.821 tone	104.217 tone

In anul 1939 s'au exportat cantităţi mari de lemnărie pentru Germania, Italia şi Ungaria.

In anul 1940, exportul nostru de răşinoase a fost dirijat spre ţările cu devize forte, adică: spre Egipt, Siria, Palestina, Olanda şi Anglia.

Exportul din 1941 a fost determinat de posibilităţile de transport, adică în Germania cu vagoanele C.F.R. şi în Turcia, U. R. S. S. şi Italia cu vapoarele S.M.R.-ului pe Marea Neagră şi cu şlepurile N.F.R.-ului pe Dunăre.

Peste 50% din totalul cantităţii de cherestea de răşinoase şi aproape jumătate din exportul forestier total al României din 1941, a fost absorbit de Uniunea Sovietică, pentru lichidarea leilor noştri rămaşi în Basarabia.

Cantitatea de 5.669 vagoane cherestea vândută U. R. S. S.-ului şi care a fost livrată în lunile Martie—Mai 1941, prin porturile Galaţi şi Constanţa, a fost transportată cu vasele sovietice în porturile Odesa, Nicolaev, Sevastopol, Feodosia, Mariopol şi Rostov.

Majoritatea materialelor livrate în 1941 U. S. R. S.-ului a reintrat însă în patrimoniul Statului Român, sub formă de captură de răsboi.

* * *

Tot în anul 1941 s'au mai exportat:
buşteni de foioase pentru Elveţia (264 vag.) şi Turcia (45 vag.),
lemn pentru mine în Turcia (241 vag.),
lemn pentru hârtie în Italia (438 vag.) şi Bulgaria (32 vag.).

* * *

După înlăturarea pericolului bolşevic dela Prut şi gurile Dunării, s'au expediat din Galaţi în lunile Iulie—Octombrie 1941 cca. 450 vagoane cherestea de brad, fag şi lemn pentru celuloză, cu destinaţia Italia, aflate în depozitele Soc. „Foresta".

Materialele au fost transportate cu şlepurile pe Dunăre şi Sava până la ultimul port navigabil, de unde au fost expediate în Italia de Nord cu vagoane C. F.

Reducerea exportului nostru forestier a fost determinată şi prin măsurile luate de Ministerul Economiei Naţionale de a nu se mai exporta lemnul subţire de răşinoase, destinat pentru fabricele de celuloză din Italia şi Germania.

Ing. Vasile C. Filip

RECENZII

CĂRŢI

Die Prüfung nichtmetallischer Baustoffe. Hrsg. v. Otto Graf, vol. III din Handbuch der Werkstoffprüfung, hrog. v. E. Siebel. XXVI, 800 pag. Berlin: J. Springer 1941.

Al treilea volum din seria de şase volume privitoare la încercarea materialelor, scoasă sub îngrijirea prof. Erich Siebel cu concursul institutelor pentru încercarea şi studiul materialelor de pe lângă şcolile superioare, soc. Kaiser-Wilhelm şi industria din Germania şi al Institutului de încercarea materialelor din Zürich, cuprinde încercarea materialelor nemetalice. Acest volum este prelucrat sub îngrijirea prof. O. Graf de mai mulţi specialişti în materialele din categoria celor nemetalice.

Din bogatul material pe care îl cuprinde volumul acesta, direct interesantă pentru noi este partea privitoare la încercarea lemnului de construcţie tratată de Dozent Dr.-Ing. habil. K. Egner, Dr. W. Erdmann, Oberingenieur F. Kaufmann, Prof. Dr.-Ing. F. Kollmann, Prof. Dr. J Liese şi Prof. Rr. R. Trendelenburg şi partea privitoare la încercarea cleiurilor tratată de Dr.-Ing. habil. E. Mörath.

După examinarea procedeelor de determinare a speciei şi de cercetare a structurii lemnului, de apreciere a însuşirilor de creştere (mersul fibrelor, nodurile, inelul anual), se trece la expunerea procedeelor de măsurare a umidităţii, umflăturii, contragerii şi greutăţii specifice a lemnului.

O extensiune deosebită are capitolul încercării rezistenţelor lemnului la compresiune, flambaj, întindere, încovoiere, forfecare, isbire, despicare, torsiune, solicitări repetate şi uzură, şi al măsurării durităţii şi elasticităţii.

Urmează studierea comportării lemnului faţă de ciuperci, insecte şi foc, duşmani ai lemnului care mult timp l-au scos dintre materialele superioare de construcţie, prezentarea metodelor de încercare a lemnelor impregnate cu diverse substanţe prezervative, spre a se vedea puterea fungicidă, insecticidă şi ignifugă, precum şi compoziţia şi proveniența acestor substanţe.

Un capitol special se ocupă de problemele în legătură cu încercările plăcilor uşoare le construcţie, materiale fabricate din lemn, care au câştigat o foarte extinsă întrebuinţare în construcţii.

Comun tratării tuturor problemelor de mai sus este prezentarea critică a metodelor şi procedeelor de încercare întrebuinţate până acum şi a rezultatelor încercărilor executate după normele în vigoare, evidenţierea condiţiunilor de îndeplinit pentru obţinerea unor cifre practic valabile şi stabilirea nevoilor încă de împlinit de studiile şi încercările materialelor.

Forma și mărimea pieselor de probă, locul de unde să fie luate probele, mersul fibrelor și inelelor anuale față de direcțiile solicitărilor, umiditatea probelor sunt elemente la care se referă toate considerațiunile ce se fac asupra fiecărui fel de încercare a lemnului și aplicării rezultatelor în practică. In modul acesta se lămurește, în mare măsură, neînțelegerea multor din însușirile lemnului și se deduc condițiunile unei bune întebuințări a acestui material în construcție.

Partea privitoare la încercarea cleiurilor prezintă mai întâi o clasificare a cleiurilor după materialele de bază din care sunt preparate, o analizare a compoziției chimice a cleiurilor și a mijloacelor de determinat însușirile lor. Se arată apoi încercările pieselor încleiate, care constau din analiza chimică pentru identificarea naturii cleiului întrebuințat, din încercări mecanice pentru stabilirea rezistențelor și din încercări biologice pentru a se vedea comportarea față de bacterii și ciuperci.

Deasemenea, cunoștințe interesante în legătură cu lemnul și materialele fabricate din el sau cu materiile întrebuințate în industriile consumatoare de lemn, sunt cuprinse în partea privitoare la încercarea hârtiei și cartonului ca material de construcție (tapete, cartoane gudronate, etc.), în partea care tratează însușirile gudroanelor și asfalturile (gudroanele pentru impregnat lemnul, carbolineumul pentru spoit lemnul, cartoanele și plăcile de fibră pentru izolație) și în aceea a încercării vopselelor.

Evident nu sunt lipsite de interes și celelalte părți din această carte privitoare la ciment, beton, sticlă, piatră, mortare, etc., atât prin cifrele pe care le oferă pentru practică, cât mai ales pentru imaginea de ansamblu, din care se văd căile urmate în studiul diverselor materiale, stadiul în care s'a ajuns și prin aceasta lipsurile pe care le are încă cunoașterea lemnului față de celelalte materiale.

Cunoașterea cât mai largă a încercării materialelor poate conduce deasemenea la o bază solidă de lucru pentru realizarea unor cât mai uniforme metode și procedee de încercat, fapt care ar face mai ușor comparabile rezultatele obținute la diverse materiale.

In marea mulțime de publicații apărute în domeniul încercării materialelor în vremea din urmă, se simțea tot mai acută nevoia unei priviri de ansamblu. Această sinteză este realizată în condițiuni optime de volumele apărute din seria Handbuch der Werkstoffprüfung. Volumele următoare sunt așteptate cu deosebit interes.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 4 (1941), Caietul 11 (Nov.).

B. Huber, W. Holdheide şi K. Raack.

Zur Frage der Unterscheidbarkeit des Holzes von Stiel- und Traubeneiche.

Deosebirea dintre lemnul de stejar şi gorun.

Deosebirea anatomică dintre lemnul de stejar şi gorun este o problemă încă nerezolvată. Autorii articolului au făcut numeroase încercări de determinare luând în considerare toate elementele anatomice ale lemnului, mărimea, frecvenţa, aşezarea lor, etc. S'a ajuns la un procedeu de determinare care nu dă însă mai mare siguranţă decât 90% pentru gorun şi 75% pestru stejar.

Th. Ploetz:

Versuche über den Aufschluss des Holzes.

Incercări asupra descompunerii lemnului.

Găsirea unui procedeu de preparare a celulozei, care să asigure un randament mare şi un produs stabil, are deosebită importanţă în industriile care prelucrează mai departe celuloza pe cale chimică. Autorul arată că printr'o prealabilă preparare a lemnului cu acizi diluaţi la temperatură ridicată se obţin rezultate foarte bune. Se arată condiţiunile aplicării procedeului în diferitele cazuri de prelucrare chimică a lemnului pentru obţinerea celulozei.

K. Egner şi H. Sinn:

Über die Holztrocknung mit Grosschaukeln.

Asupra uscării lemnului cu balansoare mari.

Se arată rezultatele încercărilor făcute cu balansoare mari, încercări prealabile fiind făcute încă din 1939 cu balansoare mici.

Incercările au fost făcute în şoproane închise, în aer liber şi în şoproane încălzite, scândurile fiind aşezate în diferite feluri.

Articolul este foarte interesant.

Mici comunicări:

Congresul Academiei pentru studiul construcţiilor în Passau la 10-11 Oct. 1941.

Caiete de sarcini pentru celuloza în Finlanda.

Industria tanantelor în Norvegia.

Materii prime noi pentru fabricarea celulozei.

Fabricarea celulozei şi hârtiei în Finlanda.

Mărirea fabricării fibrelor artificiale în Franţa.

Standardizarea gaterelor.

Dimensionarea schelelor de lemn.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 51 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

H. Janssonius: Anatomische Bestimmungstabelle für die javanischen Hölzer.

V. Dieterich: Forstliche Betriebswirtschaftslehre.

H. Herklotz şi O. Biermann: Sägetechnische Prüfungsfragen für den Sägewerker.

H. Narath: Holzbearbeitungsmaschinen.

K. Berlitz: Belastungen und Beanspruchungen im Hochbau (Mauerwerk, Holz und Stahl).

Un tabel cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de mahon.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 4/1941.

A. Bourquin:

La récolte des écorces à tan dans les coupes d'hiver.

Recoltarea scoarţei de tanin din t'ăierile de iarnă. (8 pag.).

Recoltarea scoarţei de tanin nu se poate face decât depe arborii în sevă.

Din cercetări făcute în Germania şi în Elveţia rezultă că se poate recolta scoarţa şi primăvara din tăierile făcute iarna, căci seva circulă şi în arborii doborîţi.

Calitatea scoarţei recoltată este foarte variabilă. Cantitatea de muncă depusă este mai mare, deci şi preţul muncii. Lemnul rămas iarna în scoarţă, odată cu revenirea sezonului frumos, este expus bostrichizilor.

Karl-Alf. Meyer:

La haie, un type forestier du moyen âge.

Hăţişurile, un tip forestier din Evul Mediu. (6 pag.).

Flora forestieră elveţiană n'a suferit schimbări frapante de cel puţin 2000 ani. In acest timp ea a fost supusă la tratamente foarte variate, mergând dela devastare la îngrijiri culturale din cele mai rafinate.

Asupra acestui tip forestier s'a scris îndeajuns. Autorul articolului dă ceva indicaţii bibliografice.

In articol pretinde a spune ceva nou.

Intre marile defrişări şi primele manifestări ale lipsei de lemn, adică în cursul secolelor XIII—XVIII, importanţa pădurei a fost eclipsată de aceia a păşunii, în regiunile dens populate.

Speciile care compun aceste haturi sunt de lumină, stejarul pedunculat dominând chiar dacă în apropiere este şi gorunul.

Acest tip forestier procură populaţiei de la ţară lemn de foc şi pentru întrebuinţări rurale, formând în acelaşi timp şi hotar între proprietăţi.

Tipul este sinonim cu ceea ce francezii numesc bocage, englezii hedgerows sau enclosures, germanii Knicks, Strut, Loh.

F. Roten:

Compte rendu du cours sur les avalanches, donné aux fonctionnaires forestiers suisses, du 15 au 21 Décembre 1940. (7 pag.).

Dare de seamă a cursului asupra avalanşelor predat personalului forestier la

15—21 Dec. 1940. (Urmare şi sfârşit).

3. Meteorologie şi avalanşe cu d-l Chr. Thams.

4. Demonstraţii şi lucrări pe teren — cu d-l Jost.

M. B.:

De la force de résistence des constructions en bois.

Despre forţa de rezistenţă a construcţiilor de lemn. (2 pag.).

Prof. E.-J. Moe din Oslo a studiat gradul de rezistenţă, la acţiunea diverselor catastrofe, a caselor de lemn, de cărămidă şi de beton.

Dacă la incendiu — cum este şi natural — cele de lemn sunt cele mai expuse, în schimb în caz de bombardament ele s'au dovedit mult mai rezistente decât celelalte. Sunt constatări făcute în Norvegia şi Finlanda.

Nr. 5/1941.

M. Petitmermet:

Aperçu sur notre ravitaillement en bois. (6 pag.).

Privire asupra aprovizionării noastre cu lemn.

In cursul celor 10 ani cari au precedat războiul actual, pădurea elveţiană a produs anual în medie 3.020.000 m^3 lemn din care 1.370.000 m^3 (45,4%) lemn de lucru şi 1.650.000 m^3 (54,6%) lemn de foc şi de hârtie. Aceste cantităţi nu acoperă nevoile ţării, căci se importă încă 226.770 m^3 lemn de lucru brut, 128.000 m^3 cherestea şi 323.400 m^3 lemn de foc şi pentru hârtie (678.170 m^3 în total). Consumul total al ţării a fost de 3.657.500 m^3.

Nevoile în lemn sunt şi mai mari azi din cauza lucrărilor cerute de apărarea naţională. Importul de benzină şi cărbuni este micşorat cu mult, astfel că mulţi din cei ce abandonase folosirea lemnului trebue să revie.

Se arată planul de lucru stabilit pentru a se putea face faţă cât de cât nevoilor, din pădurile ţării.

A. Bourquin:

Des écorces! Encore des écorces! (2 pag.).

Scoarţă! Mereu scoarţă!

Războiul obligă Elveţia şi în ceea ce priveşte produsele tanante să se limiteze la ceea ce poate produce. Isvoarele indigene sunt trei: lemnul de castan, cel de stejar şi cel de răşinoase. Exploatarea primelor două categorii nu poate fi extinsă prea mult. In schimb exploatarea scoarţei de molid se poate face pe o scară mai mare.

Se face un apel în acest sens.

In anul precedent recolta a atins 2000 tone, depăşind cu 600 tone media celor 2 ani precedenţi. Şi această cantitate este insuficientă.

Preţul de vânzare al scoarţei a crescut ca să se poată exploata cât mai mult. Se vor organiza şi cursuri speciale.

A. Barbey:

Reminiscences de la forêt yougoslave. (3 pag.).

Reminiscenţe din pădurea iugoslavă.

Câteva cuvinte despre: pădurile de stejar ale Serbiei; pinetele din Bosnia (o rasă bosniacă a pinului negru); resturile de Pinus leucodermis (o specie vecină cu pinul negru, şi ea calcicolă); Picea omorica din re-

giunile muntoase ale Serbiei, Bosniei şi Muntenegrului; regiunea de Karst; pădurile de munte constituite din molid, brad, fag, arţar.

* * * :

Convention relative aux livraisons d'écorces à tan pendant l'année 1941.

Convenţie relativ la livrarea scoarţei de tanin pentru anul 1941.

Intre asociaţia producătorilor indigeni de scoarţă şi asociaţia proprietarilor fabricilor de tăbăcit. Primii se oblibă să producă mult, cei de al doilea să cumpere tot.

Scoarţa trebue să fie:

Cea de molid: sănătoasă, uscată, fără mucegaiu, fără prea mulţi solzi, livrată în rulouri.

Cea de stejar: sănătoasă, uscată, netedă, provenind dela arbori de 20-30 ani.

Preţul a 100 kg este fixat la 14.II. 1941, la 12 fr. pentru molid şi 20 fr. pentru stejar.

* * * :

Arrêté du Conseil fédéral concernant l'extension des cultures et la compensation de défrichement.

Hotărîrea Consiliului federal privind extinderea culturilor şi compensarea defrişărilor. (1 pag.).

Un plan federal a hotărît să se defrişeze o suprafaţă păduroasă de 2000 ha pentru ca terenul să se dea culturei agricole.

In schimb, prin compensaţie, să se planteze o suprafaţă egală în regiunile de munte.

Statul acordă în acest scop o subvenţie. Deasemenea, Cantoanele sunt autorizate să perceapă o taxă de 1-10 franci de fiecare ar defrişat, pentru a constitui un fond de ameliorăţiuni forestiere.

Decretul intră în vigoare la 1.IV. 1941.

* * * :

Circulaire No. 64 de l'Ofice de guerre pour l'industrie et le travail concernant la fourniture d'écorce à tan. (1 pag.).

Circulara Nr. 64 a Oficiului de răsboiu pentru industrie şi muncă, privind furnizarea scoarţei de tanin.

Annales de l'Institut de recherches forestières. Vol. XXI, fasc. 2; 244 pages; 1939; 12 fr.

Cuprinde:

1. H. Knuchel: Recherches sur le façonnage et l'utilisation des bois de feu.

Cercetări asupra fasonării şi utilizării lemnului de foc. (Prima comunicare).

2. H. Burger: Propriétés physiques des sols boisés et nus. 4-ème communication: La forêt, source de santé et lieu de délassement.

Proprietăţile fizice ale solurilor împădurite şi goale.

Comunicarea a 4-a: Pădurea isvor de sănătate şi loc de destindere.

3. W. Naegeli: Mesures de lumière en plein champ et à l'intérieur de peuplements.

Măsuri de lumină în plin câmp şi în interiorul arboretelor.

4. H. Burger: De l'accroissement en plein champ et à l'intérieur de l'appareil foliaire. 4-ème communication.

Despre creşteri în funcţie de arbore şi aparatul foliaceu. Comunicarea a 4-a.

5. K.-A. Meyer: Alternance des essences et répartition ancienne du chêne en Suisse occidentale.

Alternanţa speciilor şi repartizarea din trecut a stejarului în Elveţia occidentală.

Nr. 6/1941.

J. P. C.:

Hérédité et sélection.

Ereditate şi selecţiune. (5 pag.).

Sam. Aubert:

A propos de la colonisation des sols rocheux. (3 pag.).

Despre colonizarea solurilor stâncoase.

Arătând cum natura lucrează pentru acoperirea cu vegetaţie a unui teren stâncos, indică unele specii ierboase sau lemnoase cari se instalează mai întâiu: Globularia cordifolia, Campanula pusilla, cimbrul, Salix retusa, o specie de Citisus, ş. a.

H. B.:

Divers sur le parc national suisse de l'Engadine.

Asupra parcului naţional elveţian din Engadina.

S'au împlinit 25 ani dela înfiinţarea acestui parc. Cuprinde azi 160 km^2, repartizaţi pe teritoriul a 4 comune. Aceste comune primesc indemnizaţiuni anuale. In perioada 1914—1939 li s'a plătit 700.000 fr.

Se dă variaţia numărului diferitelor specii de animale: Cerbii s'au înmulţit dela 20 câţi erau în 1919 la 350 exemplare în 1939. Căprioarele dela 40 la 2000, Caprele negre dela 600 la 1300, Muflonii (introduşi în 1924) dela 12 la 88.

Flora şi fauna parcului sunt sustrase la orice intervenţie din partea omului.

* * * :

Instructions du 25 Mars 1941 pour l'exécution des défrichements.

Instrucţiunile din 25 Martie 1941 pentru executarea defrişărilor.

Nr. 7/1941.

A. Barbey:

La plus grande peupleraie d'Europe.

Cea mai mare suprafaţă cu plop din Europa. (7 pag.).

Este vorba de marea suprafaţă mlăştinoasă dela Nord de lacul Bourget din Franţa (situată între Lyon, lacul Geneva şi Aix-les-Bains) care începând din 1936 a fost plantată de Serviciul de reîmpăduriri din Chambéry, folosind plopul de Canada.

Suprafaţa plantată are 750 ha. Plantaţia s'a făcut cu exemplare de 3 ani având 3—4 m înălţime. Distanţa de plantat a fost 4—5 m.

In prealabil s'a făcut 54 km canale de drenare, de 3 categorii, cele principale având o înclinare de 1‰.

Intrucât terenul era acid, la fiecare exemplar, în momentul plantării, s'a pus 500 g sgură de defosforaţiune.

Plantaţia este ameninţată însă de a fi atacată de Saperda carcharias L.

H. Badoux:

Projets de réorganisation forestière dans le canton de Berne.

Proiecte de reorganizare forestieră în Cantonul Berna. (3 pag.).

Emile Basset:

Les gros chênes de la forêt communale de Goumoëns-la-Ville.

Stejarii groşi din pădurea comunală Goumoëns-la-Ville. (1 pag.).

E vorba de arbori de dimensiuni mari pe care-i produce o porţiune anume din pădurea comunală, constituind obiect de exploatare după amenajament.

* * * :

Extraits du rapport de gestion pour 1940 de l'Inspection fédérale des forêts.

Extrase din raportul de gestiune din 1940 al Inspecţiei federale a pădurilor. (3 pag.).

Interesante date privind activitatea administraţiei forestiere elveţiană în cursul anului 1940.

Ch. Gut:

Abri transportable pour bûcherons.

Adăpost transportabil pentru tăietorii de lemne. (1 pag.).

Se dă fotografiile a două barăci mici de adăpost pentru lucrătorii cari lucrează în pădure. Aceste adăposturi au următoarele dimensiuni: 3×3 m deschis şi 3×1,50 m închis.

Nr. 8/941.

E. Graff:

A propos des défrichements.

In legătură cu defrişările. (6 pag.).

Autorul arată că nu trebue să se alarmeze lumea prea mult de faptul că împrejurările grele prin care trece acum Europa au dus la hotărîrea de a se defrişa câteva sute de ha pădure pentru a se da terenul agriculturei. De altfel se vor face plantaţii în compensaţie în regiunile de munte.

Arată că în decursul vremurilor suprafaţa pădurilor Elveţiei a variat tot funcţie de împrejurări.

F. Roten:

Une canalisation originale en bois de mélèze.

O canalizare originală cu lemn de larice.

S'au împlinit 100 ani de când isvoarele de apă caldă dela Pfaefers au fost captate dintr'un loc inaccesibil şi duse la 4 km distanţă la Bad Ragaz. Conducta folosită a fost făcută din lemn de larice şi construită ca un butoi, având 10 doage legate cu cercuri de fier. Temperatura apei, care la origină este de 37°, se răceşte până la instalaţiile de băi numai cu 1,5°—2°.

Tuburile durează 30 ani.

Incercările făcute în anii din urmă de a se înlocui conducta de lemn cu o alta din alt material decât lemn n'au dat rezultate concludente, aşa că s'a rămas şi pe mai departe tot la lemn.

C. Albisetti:

Le peuplier. De son importance forestière et économique.

Plopul. Despre importanţa sa forestieră şi economică. (2 pag.).

Numeroasele fabrici de furniruri şi mobilă din Elveţia au nevoie de mult material, care în parte era adus din străinătate.

Azi când graniţele sunt închise impune ca proprietarii de păduri să se gândească la folosirea plopului, pentru care s'ar găsi şi locuri potrivite şi preţuri remuneratorii.

Aug. Barbey:

La forêt: Usine de carbonisation.

Pădurea: uzină de carbonizare. (2 pag.).

Se dau date privind fabricarea cărbunelui de lemn în Franţa meridională necesar gazogenelor, folosindu-se nişte cuptoare tip „Magnein". Fiecare cuprinde 4—5 steri. Lemnele de fag, stejar, frasin, cireş, teiu se taie în bucăţi de câte 1 m. Un ster produce 55—65 kg cărbune din lemn moale şi 65—85 kg din lemn tare. Patru cuptoare produc, în 48 ore, 10000 kg cărbune. Un m^3 cărbune de lemn atârnă 200—250 kg. Puterea calorică este de 7500—8000 calorii la kg.

At. Har.

INFORMAŢIUNI

Revista a apărut cu întârziere din lipsă de hârtie.

— D-l Ing. Dem. Sburlan profesor cu titlu provizoriu la catedra de drumuri şi instalaţii de transporturi forestiere şi maşini unelte dela Facultatea de Silvicultură a Politehnicei din Bucureşti a fost definitivat în postul ce ocupă. (Mon. Of. 18 din 22.I.942).

— Prin decizia ministerială Nr. 1955 din 23 Ianuarie 1942, d-l Cornel Popescu director în Administraţia centrală a Ministerului a fost numit membru în Consiliul de protecţie al pădurilor în locul d-lui inspector general administrativ V. Florescu.

— D-l Neagoe Nic. ing. şef silvic se menţine în centrul Inspectoratului silvic Focşani, revenindu-se asupra repartizării D-sale la Serv. silvic judeţean Covurlui. (Mon. Of. 15/942).

— D-l Gheorghiu Ion ing. şef silvic, din Centrul Direcţiei Silvice se repartizează la cerere, pe data de 15.I.1942, ca şef la Serv. silvic judeţean Covurlui.

— D-l Ing. silvic Frigură D. a fost reprimit în serviciul silvic al statului, la Casa Pădurilor Statului, pe data de 1 Febr. 1942, fiind repartizat ca şef al ocolului silvic Tismana (Mon. Of. 33/942).

— D-l I. Berliba Boris ing. silvic a fost primit în Serviciul Casei Pădurilor Statului pe data de 15.II.a. c. şi repartizat ca şef al ocolului silvic Talmaz din Basarabia.

— D-l Ing. subinsp. silvic Vasile Rusu a fost mutat dela Serv. silvic judeţean Alba în Centrul Inspectoratului silvic Alba Iulia.

— Pe data de 1 Ianuarie 1942, au fost numiţi în Administraţia Casei Pădurilor Statului următorii ingineri silvici: N. Damian inginer şef silvic şi Dincă Dumitru, Iordache Mircea, Budiu Emil, Popescu Stelian ingineri stagiari silvici (Mon. Of. Nr. 21/942).

— D-l Ing. şef Mih. Ştefănescu a fost mutat, în interes de serviciu, dela Şcoala de brigadieri silvici Gurghiu (Târgovişte) la conducerea Serviciului silvic judeţean Alba. (Mon. Of. 24/942).

— D-l Ing. Popescu D. Ioan fost ajutor al ocolului silvic Cislău a fost pus în disponibilitate din serviciul Casei Pădurilor Statului pe data de 17 August 1941.

— Ministerul de agricultură şi domenii a fost autorizat prin Jurnalul Consiliului de Miniştri Nr. 8/942 să angajeze temporar 95 funcţionari pentru Direcţiile regionale silvice Chişinău şi Cernăuţi pendinte de Administraţia Casei Pădurilor Statului. (Mon. Of. 19/942).

— Prin Decizia Ministerului Agriculturii şi Domeniilor Nr. 1264/942 s'a aprobat rezultatul examenului Inginerilor Şefi Silvici, candidaţi la gradul de Subinspector silvic, în ordinea clasificaţiei astfel după cum urmează:

Fedeleş Constantin, Mircea Emilian, Niculescu S. Victor, Băncilă Mircea, Popescu D. Ioan, Dumitrescu Aurel, Anghelide P. Mihai, Predescu Gheorghe, Stelorian Dan, Vlad Ioan, Dan Constantin, Nicolau V. Gh. Bârlad, Petrescu Nicolae, Coban Diomid, Amzărescu Constantin, Ciolac Daniel, Manolescu C-tin, Marinescu M. Mihail, Gherghieş Constantin, Cojoc Gheorghe, Niţescu C-tin, Ursu Victor, Neagoe Nicolae, Stancu Sârbu, Constantinescu Gh. C-tin, Bimbaşu Alexandru, Popescu C. Sinaia, Constantin I. Ioan, Andreescu Andrei, Baranowschi Vladimir, Gheorghiu Ioan, Lugojanu Lucian, Râpeanu I. Ioan, Vasilescu Grigore, Florescu Gh. Ilie, Dinulescu Gh. Ioan, Mihăescu Ioan, Constantinescu Al Ioan, Mircea Romulus, Andreescu Grigore, Belcea Traian, Brebenaru Gheorghe, Popovici Iosif şi Melenciuc Alexandru.

— In Mon. Of. Nr. 26 din 31 Ianuarie 1942 a apărut Decretul-Lege pentru „modificarea unor dispoziţiuni din legea Nrr. 677/941 asupra portului şi vânzării armelor".

— Preţurile de vânzare ale pulberilor de vânat, notate mai jos s'au modificat cu începere dela 12 Februarie după cum urmează:

Pulbere de vânat fină în cutii a 200 gr., lei 335 kg.; idem în cutii à 1 kg., lei 300 kg.; pulbere de vânat extrafină, în cutii a 200 gr., lei 370 kg.; idem în cutii a 1 kg. lei 335 kg.

— D-l Ing. I. Andriescu-Cale Secretar general la Ministerul Lucrărilor Publice a ţinut la Soc. Naţională de agricultură, în ziua de 22 Ianuarie a. c., o conferinţă tratând despre: „Pentru o politică a apelor".

— In Mon. Of. 188 din 11 August 1941 a apărut Jurnalul Consiliului de Miniştri Nr. 886 din 15 Iulie 1941, prin care se aprobă decretarea următoarelor noui monumente ale naturii: Cinci stejari seculari la Mânăstirea dintr'un lemn (Jud. Vâlcea); trei stejari seculari la Mânăstirea „Ghighiu" din Jud. Prahova; Muntele Şesul Craiului din jud. Turda proprietatea bisericilor din comuna Posaga de Sus, în suprafaţă de 7 jug. 90 st. s.

— La Institutul de cercetări şi experimentaţie forestieră sunt vacante următoarele posturi:

1 bibliograf (translator)
1 preparator
2 dactilografi(e)
2 conductori silvici
3 brigadieri silvici
1 fotograf
1 laborant

Condiţiunile de ocuparea lor sunt publicate în Mon. Of. Nr. 184 din 6 Aug. şi Nr. 249 din 20 Oct. 1941. Concursul are loc la 15 Febr. 1942 ora 10. Cererile se primesc la Secretariatul Institutului în Şos. Kisselef 55 Bucureşti până la data de 10 Februarie 1942.

DECRETE-LEGI

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

DECIZIE

(Mon. Of. Nr. 14 din 17 Ianuarie 1942).

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii si Domeniilor;

Având în vedere dispoziţiunile legii de organizare a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor;

Având în vedere deciziunile noastre Nr. 33.076, 27.265, 29.820 şi 38.563 din 1941;

Având în vedere referatul dela jurnalul d-lui secretar general pentru executarea lucrărilor referitoare la noua regrupare a organelor silvice centrale ale Ministerului;

In conformitate cu dispoziţiunile decretului-lege Nr. 1.066 din 1938, completat cu legea interpretativă din 13 Iunie 1941;

Decidem:

Art. I. Organele însărcinate cu dirijarea economiei forestiere sunt: de îndrumare, control şi administraţie.

Organele de îndrumare sunt: Consiliul tehnic al pădurilor, Indrumarea economiei forestiere şi Institutul de cercetări şi experimentaţii forestiere (I. C. E. F.).

Pentru controlul îndrumării tehnice şi gestionare sunt: Corpul inspectorilor de control general şi Comisiunea mixtă de control gestionar.

Organele de administraţie şi gospodăria pădurilor sunt:

a) Administraţia Casei Pădurilor Statului (Caps) pentru pădurile Statului;

b) Direcţiunea pădurilor persoanelor juridice, pentru pădurile instituţiunilor publice şi ale colectivităţilor;

c) Direcţia silvică, pentru pădurile particulare;

d) Serviciul corecţiunii torenţilor şi al ameliorării terenurilor degradate, ale cărui lucrări referindu-se la toate categoriile de proprietari funcţionează independent de organele de administraţie, lucrând pe lângă Secretariatul general al pădurilor;

e) Serviciul corpului Invăţământului silvic şi al contabilităţii, urmând a lucra concomitent cu toate organele de îndrumare, control şi administraţie, va funcţiona pe lângă Secretariatul general al pădurilor.

Art. II. Personalul existent la Direcţiile: Silvică, Pădurilor persoanelor juridice şi Casa Pădurilor Statului, se încadrează şi se repartizează, pe data prezentei deciziuni, la Direcţiile şi Serviciile silvice arătate la art. I, după cum urmează:

Nr. 964.

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

DECIZIE

(Mon. Of. Nr. 16 din 20 Ianuarie 1942).

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Pentru a stabili modul de funcţionare a Comisiei mixte de control gestionar, prevăzută de art. 5, a deciziei noastre Nr. 38.189 din 1 Decemvrie 1941,

Decidem:

Art. I. Comisia mixtă de control gestionar se compune din 3 membri şi anume: doi ingineri silvici şi un expert contabil, din cadrul ministerului, care vor funcţiona sub preşedinţia celui mai mare şi mai vechiu în grad dintre cei doi ingineri.

Art. II. Controlul gestionar se extinde asupra tuturor instituţiunilor silvice, pendinte sau controlate de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor şi anume: Casa Pădurilor Statului, Direcţia silvică, Direcţia pădurilor persoanelor juridice şi Institutul de cercetări forestiere.

Prin decizii speciale, comisiunea poate fi însărcinată şi cu controlul gestionar al altor instituţiuni sau asociaţiuni, unde se manipulează un ban public, angajat de vreun organ al Ministerului de Agricultură şi Domenii, în interesul producţiei forestiere sau al valorificării lemnului.

Şefii instituţiunilor de mai sus sunt obligaţi a pune la dispoziţia comisiei întreg materialul documentar, pe care acesta l-ar găsi necesar, pentru a-şi îndeplini însărcinarea ce are.

Art. III. Comisiunea are următoarele obligaţiuni:

a) Să execute din oficiu sau prin delegaţie cât mai dese descinderi inopinate la Administraţiile centrale şi unităţile exterioare pendinte de acestea, pentru controlul:

Inventarului şi al tuturor fondurilor în administrare;

Modului cum se execută bugetul la venituri şi la cheltuieli;

Modului cum sunt ţinute operaţiunile contabile în bani şi materiale;

Numerarului din casierii şi al garanţiilor primite în păstrare;

Veniturilor, cheltuielilor, randamentului şi rentabilităţii realizărilor;

Angajamentelor, evidenţei şi executării lor;

Aplicării legilor şi regulamentelor financiare-contabile în vigoare.

b) Să examineze bilanţurile, conturile de gestiune şi dările de seamă, care vor analiza separat venitul net rezultat din administraţia patrimoniului forestier şi separat rentabilitatea şi beneficiul rezultat din

exploatările în regie, prezentate de instituţiile enumerate la art. II, înainte de depunerea lor la minister pentru aprobare.

Art. IV. Constatările comisiunii se vor consemna în procese-verbale, care vor fi semnate de membrii comisiei şi şeful instituţiei sau unităţii supuse verificării sau delegatului său.

Art. V. Din constatările făcute comisiunea va trage concluziuni asupra:

Rolului economic sau social pe care îl îndeplinesc aceste instituţiuni sau unităţile lor exterioare în raport cu sumele cheltuite;

Dificultăţile de orice fel pe care le întâmpină aceste instituţiuni;

Modul cum organele gestionare şi cele de control îşi îndeplinesc îndatoririle ce au;

Prejudiciilor cauzate prin abuz, nereguli, neglijenţe sau incapacitate, indicând suma şi persoanele vinovate.

Art. VI. Pe baza concluziunilor, comisiunea va face propuneri concrete, care se vor depune prin Direcţia de îndrumare şi control din minister, pentru decidere şi luare de măsuri.

Art. VII. In executarea îndatoririlor sale, comisiunea va fi ajutată de un secretar, delegat dintre personalul repartizat cu decizia Nr. 38.563 din 5 Decemvrie 1941.

Art. VIII. D-l şef al serviciului personalului din minister este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei deciziuni.

Dată la 14 Ianuarie 1942.

Nr. 752.

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

DECRET-LEGE

privitor la modificarea unor dispoziţiuni din legea pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina

(Mon. Of. Nr. 41 din 17 Febr. 1942).

Art. I. Dispoziţiunile art. 18, alin. 1 şi 2, art. 20, 26 şi 23 din legea pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, astfel cum au fost modificate prin legea Nr. 134 din 1941, se modifică cum urmează:

Art. 18, alin. 1. — „Veniturile şi cheltuielile Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, se vor fixa într'un buget propriu, care după verificarea lui de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, precum şi de către Ministerul Culturii Naţionale şi al Cultelor va fi aprobat prin lege.

Art. 18. alin. 2. — „Bugetul se va executa de Eforie sub supravegherea şi controlul Ministerului Agricultuii şi Domeniilor, în ce priveşte administrarea şi punerea în valoare a bunurilor Fondului, precum şi de Mitropolia Bucovinei sub supravegherea şi controlul Ministerului Culturii Naţionale şi al Cultelor, în ce priveşte fondurile globale acordate Mitropoliei, drept contribuţie pentru plata personalului bisericesc

din Bucovina, nevoile cultului şi susţinerea operelor culturale şi de binefacere ale Eparhiei.

Art. 20. — „Ordonanţarea cheltuielilor ordinare şi extraordinare prevăzute în buget pentru personal, materiale şi orice sarcini în legătură cu administrarea şi punerea în valoare a bunurilor acestui Fond, se va face de Eforie prin administraţia Fondului şi casieria lui.

Ordonanţarea privind plata personalului bisericesc din Bucovina, nevoile cultului şi susţinerea operelor culturale şi de binefacere ale Eparhiei, se va face de Mitropolia Bucovinei şi casieria ei, în limita sumelor globale prevăzute în bugetul Fondului drept contribuţie pentru aceste scopuri.

Art. 26. — „Controlul aplicării bugetului se va exercita de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, precum şi de Ministerul Culturii Naţionale şi al Cultelor, prin o comisie de control compusă din 2 ispectori special delegaţi, câte unul de fiecare departament. Unul din inspectori va trebui să aibă calificarea de expert contabil.

Comisiunea va fi prezidată de către delegatul Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Comisiunea de control va trimite rezultatul verificărilor ei concomitent Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, Ministerului Culturii Naţionale şi al Cultelor, precum şi Inaltei Curţi de Conturi.

Art. 28. — „Controlul preventiv al cheltuielilor se va exercita în conformitate cu dispoziţiunile legii de organizare a Inaltei Curţi de Conturi, a legii asupra contabilităţii publice şi asupra controlului bugetului şi patrimoniului public cum şi a legii Nr. 969 din 1941, pentru organizarea controlului şi judecăţii gestiunilor publice din Basarabia şi Bucovina".

Art. II. Se abrogă art. 27 şi art. 28 din legea pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina.

Dat în Bucureşti la 16 Februarie 1942.

Nr. 456.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate şi Iubite Coleg,

In conformitate cu art. 21 din statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă că sunteţi convocat la a 56-a **adunare generală ordinară,** care se va ţine în ziua de 17 Mai 1941, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bd. Tache Ionescu No. 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de statute, adunarea generală se va ţine irevocabil în a 8-a zi liberă, adică **Duminică 24 Mai 1941,** la aceiaş oră şi în acelaş loc, cu orice număr de membri prezenţi, fără o nouă convocare.

Programul adunării generale este următorul:

Ziua I-a 24 Mai 1942

1 Cuvântarea de deschidere a Domnului Preşedinte.

2. Cuvântările invitaţilor.

3. Darea de seamă a Consiliului de administraţie şi raportul cenzorilor pe 1941.

4. Aprobarea Bilanţului şi contului de Venituri şi Cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1940 şi descărcarea Consiliului de administraţie de gestiunea pe 1941.

5. Aprobarea Bugetului pe 1942.

6. Alegerea a 6 membri în Consiliul de administraţie pe 4 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1943, conf. art. 28 alin. 5 din statute, în locul Domnilor: Butoi Al., Comşia Aurel, Georgescu P. C., Grozescu D., Haralamb At. şi Minescu G., — al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1942.

7. Alegerea pentru 1942 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

Ziua II-a 25 Mai 1942

Prezentarea referatelor şi discuţiuni asupra problemelor.

1. Problema combustibilului în raport cu criza de lemn de foc.

Raportori: Al. Butoi, I. D. Popescu şi N. Ghelmeziu.

2. Regenerarea pădurilor în urma exploatărilor forţate din timpul războiului.

Raportori: D. Grozescu, I. Zeicu şi M. Rădulescu.

Ziua III-a 26 Mai 1942

Excursie de studii cu un program ce se va anunța la timp.

* * *

Pentruca desbaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme:

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 1 Mai 1942, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă;

3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A4 297×210 m.m.);

4. Rapoartele generale vor fi astfel desvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;

5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor;

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății;

7. In ședință se vor citi numai rapoartele generale;

8. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe de probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în aceiași chestiune.

* * *

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la desbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte,
Prof. M. DRĂCEA.

Secretar general,
C. Emanoil.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Drănic, judeţul Dolj, proprietatea Fundaţiei Culturale I. C. Mihail, în suprafaţă de 337 ha. 4471 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bârza Horezu Poenari, judeţul Dolj, proprietatea Fundaţiei Culturale I. C. Mihail, în suprafaţă de 450 ha. 1586 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 2318/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Piscul Turcilor, judeţul Muscel, proprietatea Dumitru Băjan, în suprafaţă de 552 ha. 4000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 80 ani, şi una serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Bucşani, judeţul Vlaşca, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 296 ha. 1121 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani pentru elementul crâng şi 90 ani pentru codru. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Lunca, judeţul Bihor, proprietatea Prepozitului romano-catolic din Oradea, în suprafaţă de 278 ha. 4200 mp. Regim şi tratament codru simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Mocrea, judeţul Arad, proprietatea comunei Mocrea, în suprafaţă de 138 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Ineu, judeţul Arad, proprietatea Coloniei Ineu, în suprafaţă de 33 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Bohoş, judeţul Arad, proprietatea Societăţii de Cumpărare de pădure Covăsinţi, în suprafaţă de 432 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani, pentru elementul crâng şi 90 ani pentru rezerve. Revizuirea la finele revoluţiei.

La fiecare zece ani se va face tabloul comparativ al prevederilor şi realizărilor.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 2317/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Cordurea, judeţul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urbarial Hărţăgani, în suprafaţă de 395 ha. 1100 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 4 Februarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 3237/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Vaideeni, judeţul Vâlcea, proprietatea Statului, formând Seriile V, VI şi VII din ocolul silvic Horez, în suprafaţă de 3806 ha. 8500 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani; una serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 96 ani şi una serie de protecţie cu explicabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Vintilă Vodă, Modruzeşti-Căpreşti ş. a., judeţul Buzău, proprietatea Statului, formând Seriile I şi II-a din ocolul silvic Vintilă Vodă, în suprafaţă de 2881 ha. 2600 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 14 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 910/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Tulca, judeţul Bihor, proprietatea comunei Tulca, în suprafaţă de 279 ha. 8400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Lipoveni, judeţul Suceava, proprietatea comunei Lipoveni, în suprafaţă de 94 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Hamnica, judeţul Buzău, judeţul Buzău, proprietatea Ştefan N. M. Popescu, în suprafaţă de 52 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Broşteni, judeţul Vâlcea, proprietatea Ecaterina Păcuraru, în suprafaţă de 40 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Hălăuceşti, judeţul Roman, proprietatea Alexandru Guţulescu, în suprafaţă de 30 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Ruşii Ciomârtan, judeţul

Dorohoi, proprietatea Ioan Iordache Lupaşcu, în suprafaţă de 18 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 17 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 1275/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Sicula, judeţul Arad, proprietatea comunei Sicula, în suprafaţă de 186 ha. 4500 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Popa Roman, judeţul Teleorman, proprietatea Marin şi Ion Stan Cojoacă, în suprafaţă de 61 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 1277/942.

---

a) Amenajamentul pădurilor din Ocolul Silvic Crucea Domeniul Broşteni, judeţul Neamţ, proprietatea A. S. R. Principelui Nicolae, în suprafaţă de 11396 ha. 7855 mp., tratată în 5 Serii de codru cu tăieri rase şi revoluţia 100 ani; o serie de codru grădinărit cu termenul exploatabilităţii 100 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitate fizică. Revizuirea în anul 1946.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Hodoş-Bodrog, judeţul Arad, proprietatea Mânăstirei Hodoş-Bodrog, în suprafaţă de 76 ha. 7200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Mărunţişul, judeţul Dâmbovita, proprietatea C. Bosianu, în suprafaţă de 61 ha. 8263 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Dată astăzi 2 Martie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 6068/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Andronicescu, judeţul Câmpulung, proprietatea Nistor D. Andronicescu şi soţia, în suprafaţă de 132 ha. 7100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri grădinărite. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăplazi, judeţul R.-Sărat, proprietatea Gh. Popescu Baldovin, în suprafaţă de 45 ha. 3745 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Talpoş, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Talpoş, în suprafaţă de 337 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Socoleşti, judeţul Mehedinţi, proprietatea moştenitorilor A. Delcescu, în suprafaţă de 24 ha. 4300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii Râpa, judeţul Bihor, proprietatea comunei Râpa, în suprafaţă de 298 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Barna, judeţul Roman, proprietatea comunei Boghicea, în suprafaţă de 63 ha. 5300 mp. Regimul crâng. Revoluţia se va stabili la data începerii exploatărilor. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pravăţ, judeţul Huniedoara, proprietatea statului, în suprafaţă de 513 ha. 4100 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia 80 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Fevruarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 3778/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Dângeşti, judeţul Argeş, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 1834 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dumbrava, judeţul Alba, proprietatea Episcopiei Romano-catolice din Alba Iulia, în suprafaţă de 377 ha. 9400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 105 ani Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Lucieni, judeţul Muscel, D-tru şi Alex. Vlădescu, în suprafaţă de 141 ha. 900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Piciorul Jedului, judeţul Alba, proprietatea Bisericei Greco-catolice Răchiş, în suprafaţă de 106 ha. 5600 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pârâul Porcului, judeţul Alba, proprietatea comunei Ciugudul de Jos, în suprafaţă de 104 ha. 800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Sasului şi Chicioara, judeţul Alba, proprietatea Erdt Iosif, în suprafaţă de 86 ha. 6300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Bârseşti, judeţul Argeş, proprietatea Augusta P. Băltescu, în suprafaţă de 32 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 28 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Fevruarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 3777/942.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menţionate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor pentru protecţia monumentelor naturii, pădurile necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept

definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu şi I. Paladian.**
Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu şi Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA P

Redactor-şef : N. V.

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **C. Emanoil**

Secretari : **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**
Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75
Numărul	

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

...NA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

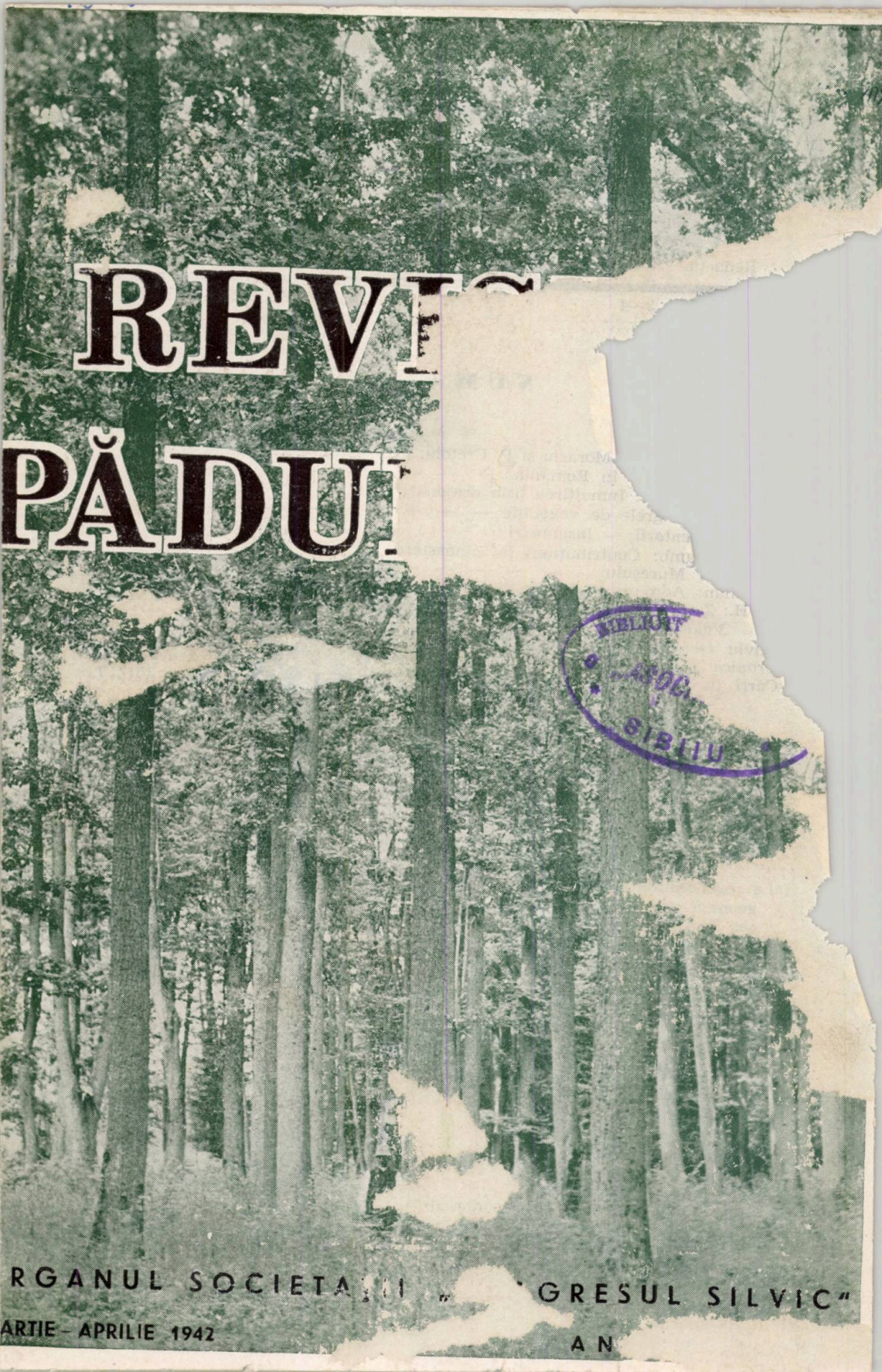

REVI~
PĂDU~

BIBLIOT
ASOC
SIBIIU

RGANUL SOCIETA[illegible] "GRESUL SILVIC"

ARTIE - APRILIE 1942

AN

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

3—4 MARTIE—APRILIE 1942

SUMARUL:

...Morariu și P. Crețoiu: Contribuțiuni la studiul speciilor ... în România — — — — — — — — — — — — 97

... Inmulțirea prin drajonare la unele specii lemnoase în con... grele de vegetație — — — — — — — — — — — 105

...entarii — *Insemnări:*

...mb: Contribuțiuni la cunoașterea răspândirii cerului în basi... Mureșului — — — — — — — — — — — — — 109

...ian: Administratorii obștiilor de moșneni și ai composesoratelor — 115

H.: Zece porunci pentru protecția ta — — — — — — — — — 122

Vânătoare — Pescuit:

...lviu Georgescu: Amenajarea pădurilor destinate culturei fazanului — 122

...ronica internă (p. 126), *Cronica externă* (p. 133), *Cronica cinegetică* (p. 136), *Cărți* (p. 140), *Reviste* (p. 142), *Informațiuni* (p. 148), *Necrolog* (p. 151), *Legi* (p. 153), *Soc. „Progresul Silvic"* (p. 154).

SOMMAIRE:

Études:

Contributions à l'étude des espèces de chêne de Roumanie. Quercus Virgiliana Ten. — — C. Georgescu, I. Morariu și P. Crețoiu

La régénération par drageons à certaines espèces ligneuses en situations difficiles de végétation — — — — S. Pașcovschi

Commentaires:

Contributions à la connaissance de la répartition du chêne chevelu dans le bassin de Mureș At. Haralamb

Les administrateurs des forêts appartenant aux collectivités — — — S. Silian

Dix régles pour ta protection — — — — Tr. H.

Chasse et Pisciculture:

L'aménagément des forêts destinées à la culture du faisan — — S. Georgescu

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Lois, Soc. „Progresul Silvic".

INHALT:

Abhandlungen:

Beiträge zur Kenntnis der Quercus-Arten in Rumänien. Quercus Virgiliana Ten. — — — C. Georgescu, I. Morariu u. P. Cretzoiu

Wurzelausschlagsvermehrung einiger unter ungünstigen Umständen wachsenden Holzarten. S. Pașcovschi

Mitteilungen:

Beiträge zur Kenntnis der Zerreichenverbreitung des Mureșgebietes — At. Haralamb

Die Verwalter der gemeinschaftlichen Bauern und Kommpossessoralwälder — — — — S. Silian

Zehn Gebote zu deinem Schutz — — — — Tr. H.

Jagd und Fischerei:

Einrichtung der Wälder zur Fasanenzüchtung— S. Georgescu

Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten, Nachruf.

124999

Clișeu S. Pașcovschi.

Populus robusta Schneid. în grădina dendrologică dela Bazoș (jud. Timiș) care aparține Institutului de cercetări și experimentație forestieră.

Populus robusta Schneid. dans le jardin dendrologique de Bazoș (dép. Timiș), appartenant à l'Institut de recherches forestières de Roumanie.

UL. 2005

Clişeu S. Paşcovschi.

Cercis canadensis L. în floare, în grădina dendrologică dela Bazos (jud. Timiş), care aparţine Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră.
Cercis canadensis L. en fleure, dans le jardin dendrologique de Bazoş (dép. Timiş), appartenant à l'Institut de recherches forestières de Roumanie.

BIBL[illegible]STRA"

S T U D I I

CONTRIBUȚIUNI LA STUDIUL SPECIILOR DE QUERCUS DIN ROMÂNIA

Quercus Virgiliana Ten.

de C. C .GEORGESCU, I. MORARIU și P. CRETZOIU

In Flora Romaniae Exsiccata [1]) s'a distribuit la Nr. 2197 un exemplar de Quercus Virgiliana Ten. recoltat din Banat de prof. Al. Borza. Aceasta constitue o descoperire interesantă pentru flora arborescentă a României. In articolul de față noi

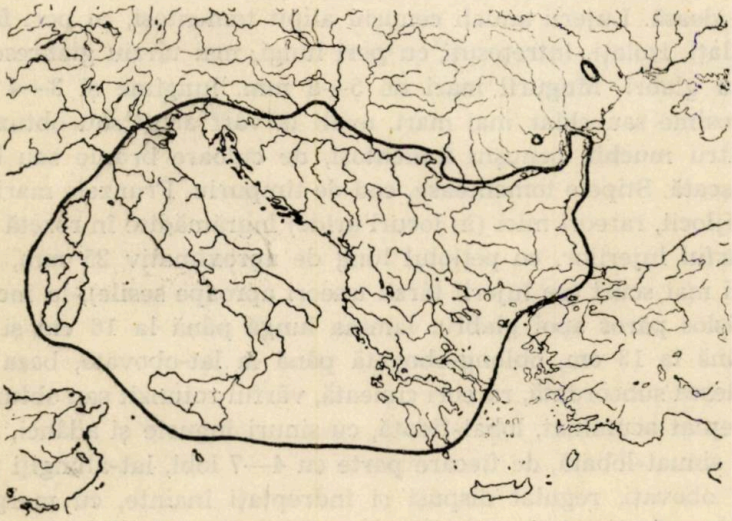

Fig. 1. — Arealul lui Quercus Virgiliana Ten.

suntem în măsură a arăta prezența acestei specii în mai multe părți ale țării și în acelaș timp să determinăm unitățile reprezentate în flora noastră din această specie. Totodată dăm la

1) Bul. Grăd. Bot. și Muz. Cluj, la Timișoara. XXI. 1941.

39823

fiecare unitate caracterele de recunoaștere și alăturăm o cheie de determinare a tuturor unităților întâlnite de noi.

Quercus Virgiliana Ten., Fl. Neap. V (1836) 262; ap. Swartz, O., Mon. d. Eich. I (1937) 154.

Q. Streimii Heuff. in Wacht., Zeitschr. Nat. Heilk. I (1850) 97.; Freyn. Verh. Zool. Bot. Wien XXVII (1877) 422. Q. Budayana Haberle ap. Heuff. in Wacht. l. c. 97. Q. Esculus Bert. Fl. it. X (1854) 215 p. pte. Q. Robur ssp. sessiliflora γ Virgiliana p. pte. DC. Prodr. XVI, 2 (1868) 7. Q. saxicola Vuk. Form. Querc. croat. (1883) p. pte. Q. Hirciana Vuk. ap. Hirc, Rad. jugosl. Ak. LXIX (1884) 212. Q. Dalechampii Wenzig, Jahrb. Bot. Gart. Berlin IV (1886) 191 p. pte.; Asch. et Gräbn., Syn. IV (1911) 478. Q. apennina Posp., (Fl. Öst. Küstenl. I (1897) 318; Asch. et Gräbn. Syn. IV (1910) 940. Q. croatica Posp., l. c. 320. Q. pubescens vor. provincialis Camus, Les chênes (1936) II Atl., pl. 130, expl. p. 35 și nota.

Arbore înalt, rareori arbustiv, cu coroana întinsă, destul de deasă. Lujerii anuali cenușiu alipit tomentoși, cu peri fasciculați, izolați, întreţesuți cu peri lungi, mai târziu glabrescenți sau glabri. Mugurii mari de 5—8 mm. lungime și 3—4 mm grosime sau chiar mai mari, ovali la vârf acuți sau obtuzi, în patru muchii, cenușiu tomentoși, de culoare brunie sau brun roșcată. Stipele tomentoase, cad de timpuriu. Frunzele mari sau mijlocii, rareori mici (în locuri aride) îngrămădite în rozetă spre vârful lujerilor, cu peţiolul lung de aproximativ 25 mm, uneori mai scurt (pe lujerii târzii uneori aproape sesile), la început pâslos păros apoi glabru, lamina lungă până la 16 cm și lată până la 13 cm, oblong-obovată până la lat-obovată, baza mai adesea subcordată, rareori cuneată, vârful rotunzit sau obtuz sau treptat acuminat, lobat-fidată, cu sinuri înguste și adânci, până la sinuat-lobată, de fiecare parte cu 4—7 lobi, lat-alungiți până la obovați, regulat dispuși și îndreptați înainte, cu marginea întreagă, scurți și rotunziți, sau sublobați cu 1—3 lobi ascuțiți sau obtuzi, fața superioară păroasă, adesea devenind glabră și lucioasă de culoare verde închisă, fața inferioară cu toment des cenușiu constând din peri stelați, peri fasciculați mărunți și peri simpli întreţesuți, adesea mai târziu glabrescentă și glaucescentă. Nervurile laterale proeminente, 6—8 de fiecare parte, îndepărtate, cele bazale ± perpendiculare (< 80°), cele supe-

rioare diverg în unghi ascuţit (40°), cu numeroase nervuri intercalare, reţeaua de nervuri fină deasă şi ± neregulată.

Amenţii masculi lungi până la 8 cm, lânoşi, sepalele lanceolate 6—8, antere oblongi şi aproape tot atât de lungi cât şi filamentele, de coloare verde închisă; florile femele cu pedunculii lungi de 6—8 cm, în raceme de câte 2—5, laciniile perigonului alungit-ovale, păroase.

Fructele 2—4 pe un peduncul, gros şi tomentos, lung de 3—8 cm, uneori prin avortare subsesile şi subsolitare. Cupula destul de mare înaltă de 12—30 mm şi largă de 10—18 mm în diametru, cu pereţii groşi, cenuşiu mătăsoşi tomentoasă pe dinafară, scvame ovat-lanceolate, puţin gheboase slab adpres im-

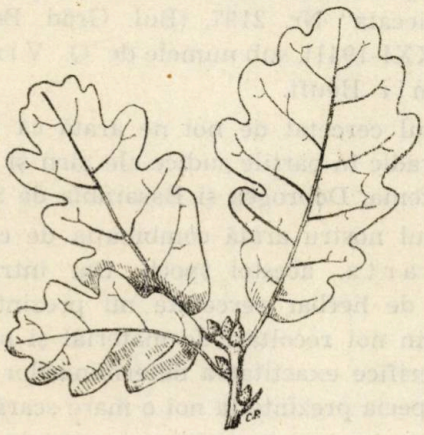

Fig. 2. — Quercus Virgiliana f. typica (Posp.) Schwz. loc. Curt-Bunar distr. Durostor, 1/3 măr. nat.

bricate şi cu vârful îngustat într'un apendice obtuz şi gălbui. Ghinda elipsoidal ovată ascuţită, lungă până la 40 mm şi groasă până la 22 mm diametru.

Semnalat de Schwartz, din regiunile europene sudice şi mediteraniene, unde este patria lui şi anume: începând din Corsica peste Sicilia, Italia, Peninsula Balcanică, spre N până în Croaţia, Ungaria de S., Bulgaria, Serbia, Muntenegru, Albania, Macedonia, Thracia estică, spre S până în Eubea, Attica şi Nordul Peloponezului.

După lucrarea autorului sus menţionat am putut alcătui harta (Fig. 1) alăturată cu răspândirea speciei de faţă. Din această hartă se vede că Quercus Virgiliana este o specie Central mediteraniană cu o răspândire certă în Italia, Peninsula

Balcanică; probabil că se află şi în Sudul Franţei, de unde s'a identificat de A. Camus sub numele de Quercus pubescens var. provincialis şi pe cari noi l-am trecut în sinomia lui Quercus Virgiliana Ten.

După cât se vede, în arealul acestei specii arătat de autorul susmenţionat, nu este cuprinsă în România, deoarece în literatura anterioară nu se află citată specia din teritoriul nostru. S'ar fi putut bănui prezenţa sa din faptul că la Q. apennina, o sinonimie a lui Q. Virgiliana, Ascherson şi Gräbner (l. cit. 491) menţionează cu semnul întrebării o rasă a lui Q. pendulina, din Ardeal şi Ungaria. Rezultă că descoperirea speciei în flora noastră se datoreşte d-lui Prof. Al. Borza, care o publică şi o distribuie, cum s'a văzut, în „Flora Romaniae Exiccata" Nr. 2197, (Bul. Grăd. Bot. şi Muz. Cluj la Timişoara XXI-1941), sub numele de Q. Virgiliana Ten. var. Streimii Heuff.

Materialul cercetat de noi ne arată că în România este răspândit sporadic în părţile sudice ale ţării şi anume în Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea şi Basarabia de Sud.

Materialul nostru arată combinaţia de caractere proprie, după Schwartz, acestei specii. Dar întrucât majoritatea exemplarelor de herbar cercetate nu prezintă şi fructe este necesar ca prin noi recoltări de material şi prin observaţii de teren să se verifice exactitatea determinărilor noastre. Este de remarcat că specia prezintă la noi o mare scară de variabilitate.

var. congestoides C. Georg. et I. Mor. n. var. Folia magna vel mediocra, petiolata; petiolus usque ad 18 mm longus, lamina coriacea, obovata usque obovata-oblonga, basi cordata usque attenuata, sinuato lobata, lobis utrinque 4-5 (-6), rotundatis vel emarginatis, paris lobis inferioris saepe patentibus, supra sparsim puberula, subtus tomentella vel glaucescentia.

Frunze de mărime mijlocie până la mari coriacee, lungi de 9—16 cm şi late de 5—10 cm, baza cordiformă până la atenuată, vârful rotunzit, peţiolul relativ mai scurt decât la celelalte varietăţi până la 18 (20) mm lungime, limbul obovat sau oblong obovat, sinuat lobat, de fiecare parte cu 4-5 (-6) lobi rotunziţi, cu marginea întreagă sau emarginată, perechea infe-

rioară de lobi aproape perpendiculară, cele superioare ± îndreptate înainte.

Acestei varietăți aparțin indivizii cari prin formă și mărimea frunzei amintesc de Q. congesta Presl. (apud Schwartz l. c. Atlas pl. XXXIV f. 4 și 10). Ca formă de frunză se mai aseamănă și cu Q. pubescens var. provincialis Camus. Se deosebește de toate celelalte varietăți prin numărul mai mic de lobi, modul de lobare al frunzelor sinuat lobate, lobii cu marginea întreagă și părozitatea persistentă a frunzelor pe fața superioară îl separă distinct de varietatea Tenorei, iar lobii larg rotunjiți și consistența coriacee și nu rigidă a frunzelor îl diferențiază de var. ambigua, însă

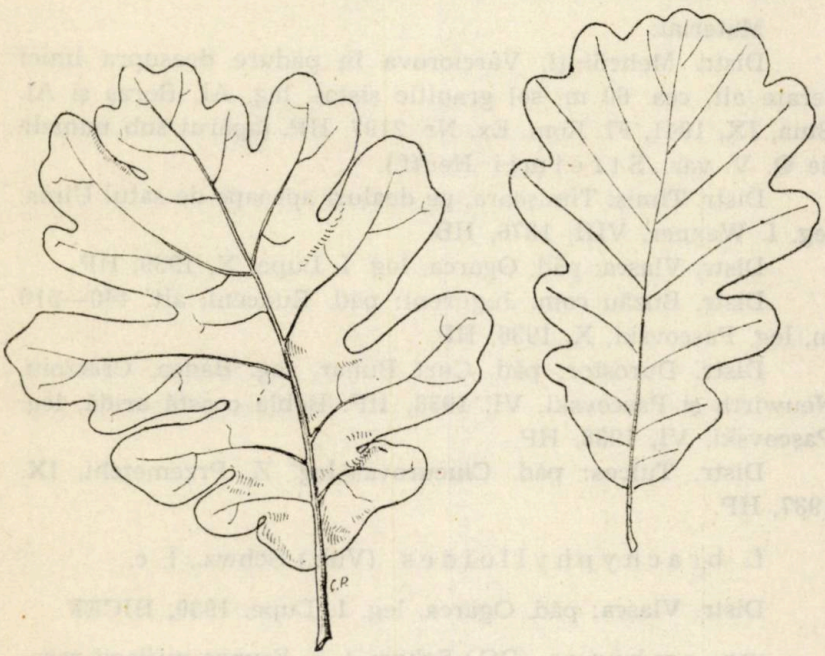

Fig. 3. — Quercus Virgiliana f. typica (Posp.) Schwz.; loc. Curt-Bunar distr. Durostor, 1/2 din măr. nat.

persistența perilor pe fața superioară îl apropie de această varietate. Unele forme mai reamintesc de Q. pubescens f. pubescens (Loud) Schwz., dar combinația tipică a caracterelor de Virgiliana îl separă net și ne-a determinat să-l încadrăm acestei specii.

Material:

Distr. Tighina: păd. Gârbovăț, leg. C. Georgescu IX 1935 HP [1]).

Distr. Caliacra: Valea Canara în apropierea satului Saranebe, leg. Pașcovski, VIII, 1937, HP.

Distr. Buzău com. Jugureni: pădurea Runceni trupul Tufele din Deal, leg. Pașcovski, IX, 1932, HP.

var. Tenorei (DC.) Schwz. Monogr. der Eichen Eur. u. Mittelmg. I (1937) 160. Frunzele mari și late moi, penatfidate, cu lobii lățiți, lungi și adesea iarăși lobulați, cu fața superioară glabră iar cea inferioară glabrescentă sau sbârlit puberulă și lanat păroasă pe nervuri, verzuie.

f. typica (Posp.) Schwz. l. c.

Material:

Distr. Mehedinți: Vârciorova în pădure deasupra liniei ferate alt. cca. 60 m, sol granitic șistos, leg. Al. Borza și Al. Buia, IX, 1941, Fl. Rom. Ex. Nr. 2197, HP. (apărut sub numele de Q. V. var. Streimii Heuff.).

Distr. Timiș: Timișoara, pe dealuri aproape de satul Ulma, leg. I. Wagner, VIII, 1876, HB.

Distr. Vlașca: păd. Ogarca, leg. I. Lupe, X, 1939, HP.

Distr. Buzău com. Jugureni: păd. Runceni, alt. 440—510 m, leg. Pașcovski, X, 1936, HP.

Distr. Durostor: păd. Curt Bunar, leg. Badea, Cretzoiu, Neuwirth și Pașcovski, VI, 1938, HP. Bobla coastă aridă, leg. Pașcovski, VI, 1938, HP.

Distr. Tulcea: păd. Ciucurova, leg. Z. Przemețchi, IX, 1937, HP.

f. brachyphylloides (Vuk.) Schwz., l. c.

Distr. Vlașca: păd. Ogarca, leg. I. Lupe, 1939, HICEF.

var. ambigua (DC.) Schwz. l. c. Frunze mijlocii rareori mari, coriacee până la rigide, cu lobii mai înguști și ascuțiți, cu sinuri largi și puțin adânci, în stare adultă pe fața superioară puberule, pe dos tomentoase sau glabrescente și glaucescente. Aci aparțin tipuri xeromorfe paralele cu cele de

1) HP. = Herbarul Laboratorului Botanic al Școlii Politehnice București. HICEF = Herbarul Inst. de Cercetări și Experiențe Forestiere București.

Q. p. var. undulata, cu care de altfel prezintă şi raporturi de hibridizare numai convergenţe adaptative.

Distr. Gorj: dealul Pocruia în împrejurimile Tismanei, leg. Petcuţ şi Cretzoiu, HICEF.

Cheie pentru determinarea varietăţilor şi formelor de Q. Virgiliana Ten., întâlnite până acum în ţara noastră.

1. A. Peţiolii frunzelor scurţi sub 20 mm frunzele coriacee (groase), cu lobi rotunziţi ori slab emarginaţi

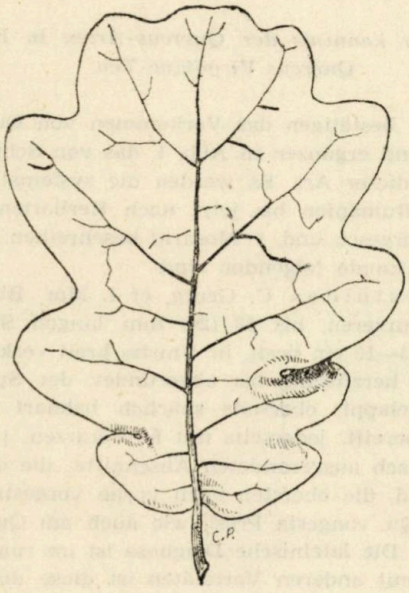

Fig. 4. — Quercus Virgiliana var. congestoides Georg. et I. Mor., loc. Gârbovăţ prope urbe Tighina, 1/2 din măr. nat.

var. congestoides C. Georg. et I. Mor.

B. Peţiolii mai lungi de 20 mm. 2

2. A. Frunze ierbacee până la coriacee, mari, lobii laţi adesea sublobaţi, adulte pe faţa superioară glabre.

var. Tenorei (DC.) Schwz.

a) Frunzele mari, fructele lung pedunculate

f. typica (Posp.) Schwz.

b) Frunzele mici, fructele scurt pedunculate

f. brachyphyphylloides (Vuk.) Schwz.

B. Frunzele coriacee până la rigide, mijlocii, rareori mari, lobii mai înguşti, acuţi sinurile deschise, adulte pe faţa superioară sparsiu puberule.

var. ambigua (DC.) Schwz.

Contributions à l'étude des éspèces de chêne de Roumanie. Quercus Virgiliana Ten.

Beiträge zur kenntnis der Quercus-Arten in Rumänien. Quercus Virgiliana Ten.

Die Verfasser bestätigen das Vorkommen von Quercus Virgiliana Ten in Rumänien und ergänzen in Abb. I. das von Schwarz angegebene Verbreitungsgebiet dieser Art. Es werden die systematischen Einheiten aufgezählt, die in Rumänien bis jetzt nach Herbarienbelege bestimmt worden sind. C. Georgescu und. I. Morariu beschreiben weiter eine neue Varietät, deren Merkmale folgenden sind:

var. congestoides C. Georg. et I. Mor. Blätter mittelgross bis gross, etwas kürzeren, bis 18 (20) mm langen Stiel; Blattspreite 9—16 cm lang und 5—10 cm breit, in Umriss breit verkehrt — eiformig, an der Basis breit herzformig bis abgerundet, der Spitze abgerundet, seicht geschweift-gelappt, oberseits spärlich behaart bleibend, unterseits behaart und bereift, jederseits mit 5—7 kurzen, rundlichen, ganzrandigen oder schwach ausgerandeten Abschnitte; die untersten Lappen waagrecht abstehend, die obersten nach vorne vorgestreckt. Die Blattform erinnert am Qu. congesta Presl. wie auch am Qu. pubescens var. provincialis Camus. Die lateinische Diagnose ist im rum. Text.

In Verglech mit anderen Varietäten ist diese durch die kleinere Lappenzahl, die seicht geschweifte Lappung, die ganzrandigen, breiten und abgerundeten Lappen bezeichnet.

Din lucrările Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră din România

INMULȚIREA PRIN DRAJONARE LA UNELE SPECII LEMNOASE ÎN CONDIȚIUNI GRELE DE VEGETAȚIE

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

Este cunoscut că multe specii lemnoase sunt în stare să se înmulțească intens pe cale vegetativă, dacă ajung să crească în condițiuni nefavorabile fructificației. In general acest fenomen se întâmplă în situații extreme, la limitele ariei speciei respective, fie în altitudine, fie în latitudine. Se citează astfel de ex. cazul molidului din Nordul extrem, la limită între pădure și tundră, care se înmulțește regulat prin marcotaj, pe când la noi această facultate a lui este aproape necunoscută. La noi în țară în regiunile stepice, adică la limita sudică a pădurilor, ulmul de ex. arată deasemenea o tendință bine pronunțată de a se întinde prin drajonare, dând naștere boschetelor dese. Aceeași proprietate o au și diferiți arbuști de stepă, care reprezintă de obiceiu esențe premergătoare pădurii în aceste regiuni: porumbarul, cireșul pitic etc. (P. Enculescu, „Zonele de vegetație lemnoasă din România", pag. 193—194) [1]).

Nu este însă neapărată nevoie ca o specie să se găsească la limita ariei sale pentru a manifesta această facultate. Anumite combinații ale factorilor microclimaterici pot să creieze deasemenea un „mediu-limită", în care condițiunile devin ne-

1) Asupra drajonării în general informațiunile cele mai interesante se găsesc la M. Büsgen, „Waldbäume", Jena, 1927, pag. 73—74; se face acolo și o clasificație a esențelor forestiere după facultatea de a drajona.

Dintre autorii români Ing. M. Petcuț s'a ocupat în ultimul timp de drajonare la stejar pedunculat și cer („Vitalitatea rădăcinilor de stejar", Revista Pădurilor, 1939, Nr. 2). De fapt fenomenele descrise de D-sa sunt de altă natură, decât observațiunile mele de mai jos, deși au și un caracter comun, anume se produc deasemenea în condițiuni grele de vegetație.

favorabile pentru fructificaţie, şi în locul ei trece înmulţirea vegetativă. Lipsa de lumină, provocată prin umbrire excesivă, poate produce la anumite specii înmulţirea prin drajonare; exemplarele născute pe această cale rămân deobiceiu pipernicite, capătă o formă particulară şi nu ajung aproape niciodată să înflorească şi să fructifice. Exemplele de mai jos se referă mai ales la acest caz, combinat câteodată şi cu influenţa altor factori.

Prima specie de care trebuie să mă ocup aici este salba moale (Evonymus europaeus L.). Am şi avut ocazia să descriu cazul cel mai interesant de înmulţire prin drajoni la această plantă. Anume în pădurea Peleticu-Muntele Tinosu, Ocolul Silvic Focşani, am găsit la punctul „Fântâna lui Cucu" un tufăriş întreg, care ocupă cca 100 mp. suprafaţă. Este constituit din fire dese de salbă moale, neramificate şi înalte abia de 20—30 cm. Alte plante nu se găsesc printre ele. Am descoperit acest tufăriş toamna, după ce şi-a pierdut frunzişul; avea un aspect foarte curios, ca o mulţime de beţişoare verticale, scurte şi groase, acoperind des ca o perie toată suprafaţa solului. Sub pământ am găsit o împletitură de rădăcini lungi; din fiecare apăreau mai multe tulpini, la distanţe scurte între ele [1]). Alt punct, unde am găsit salba moale foarte abundentă sub această formă pitică, este pădurea Slobozeanu Mic, Ocolul Silvic Tisău. Aici însă nu formează desişuri compacte, ci se găseşte răspândită peste tot sub masiv; rădăcini lungi orizontale poartă fiecare câte 1—3 tulpini neramificate, de 20—30 cm înălţime.

Tot acolo am găsit şi câteva exemplare de salbă râioasă (Evonymus verrucosus Scop.), deasemenea pipernicite şi născute prin drajonare în acelaş fel. Această specie însă pare să se preteze mult mai puţin înmulţirii vegetative.

Salba mare (Evonymus latifolius Scop.) deasemenea a fost găsite de mine în formă pipernicită, cu rădăcini lungi şi câteva tulpini aeriene, anume în pădurea Şoimoş, Ocolul Silvic Radna [2]).

Alţi arbuşti, la care am observat acelaş fenomen şi îl atribui aceleiaşi cauze, — umbra prea mare, — sunt: lemnul câinesc (Lingustrum vulgare L.), clocotişul (Staphylea pinnata

1) A se vedea şi „Vegetaţia arborescentă a munţilor jud. Râmnicul-Sărat", Revista Pădurilor, Nr. 5/1935.

2) „Revista Pădurilor", Nr. 1/1938.

L.) și călinul (Viburnum opulus L.), toți în pădurile Ocolului Silvic Tisău, în arborete de fag mai ales; la aceste specii însă înmulțirea vegetativă pare mai puțin frecventă.

Mai interesant este faptul că și anumite specii de arbori rămân câteodată ca exemplare pipernicite, care nu ajung de loc să fructifice și caută să se înmulțească prin drajonare. Facultatea teilor de a drajona puternic este de mult cunoscută. Dar cred că este o excepție ceea ce am găsit eu, tot în Ocolul Silvic Tisău, pădurea Pietroasa-Bădeni: puieți mici de teiu argintiu (Tilia tomentosa Mnch.), proveniți desigur din sămânță, dar nedesvoltați, cu tulpini abia de 10—15 cm înălțime, în schimb cu rădăcini foarte lungi și puternice, din care mai apar 1—2 tulpinițe, la fel de pipernicite. Mai frecvent pare fenomenul la sorb (Sorbus torminalis (L.) Cr.) și mai ales la scoruș (Sorbus domestica L.). Aceștia, crescuți la umbră, deseori rămân piperniciți, înalți până la $^1/_2$—1 m, și se întind prin drajonare, mai multe tulpini apărând din aceiași rădăcină. Cazul a fost observat de mine tot în pădurile Ocolului Silvic Tisău, iar în ce privește scorușul — și în pădurea Mârceasca din Ocolul Silvic Mărgineni.

In parcul Școlii Silvice dela Gurghiu există un exemplar de mălin (Prunus padus L.), plantat desigur și crescut ca arbore frumos, care fructifică des. Fructele lui sunt mâncate de păsări, care răspândesc semințele în toate părțile. S'au instalat astfel o mulțime de puieți, dar crescuți la umbră au rămas toți piperniciți. Nu știu din ce cauză, cei mai mulți se găsesc tocmai acolo unde desișul arborilor bătrâni este mai mare, în partea joasă a parcului, lângă lac. Acești puieți au rămas ca nuiele neramificate până la 1 m înălțime; în pământ însă prezintă rădăcini groase și lungi de câțiva metri, întinse orizontal aproape de suprafața solului; din fiecare rădăcină pornesc câteva tulpini.

Toate exemplele de mai sus au drept cauză umbra prea mare (masivul bătrân prea des). Am observat însă și unele cazuri când același fenomen s'a produs din alte cauze. Pe vârful Ulmușoru, în Ocolul Silvic Râmnicul Sărat, pe un teren cu panta foarte repede și foarte pietros, am găsit mai multe exemplare pipernicite de Evonymus verrucosus Scop., Lonicera xylosteum L. și Sorbus torminalis (L.) Cr. Toate acestea formau drajoni. La L. xylosteum însă am găsit și fructe; era destul

de ciudat să vezi tufele mici, abia de 15—20 cm înălţime, purtând fructe. Aici cred că înclinaţia mare a terenului, unită cu natura solului, au provocat condiţiuni de uscăciune exagerată; trebuie adăogată şi altitudinea mare (945 m), aproape de limita superioară pentru toate aceste specii.

Scumpia (Cotinus coggygria Scop.) în regiunea de dealuri din Muntenia aproape peste tot rămâne pipernicită şi se înmulţeşte prin drajonare. Am avut ocazia s'o observ în Ocolul Silvic Tisău, în mai multe păduri, în Ocolul Silvic Râmnicul Sărat în pădurile Buda şi Modreni în special, şi în Ocolul Silvic Focşani, pădurea Pelticu-Muntele Tinosu. Peste tot aici se găseşte cam la limita sa superioară (alt. cca 350—550 m). Ocupă mai mult culmile dealurilor, formând subarboret în masive de gorun. Peste tot rămâne pipernicită, ca nuiele neramificate şi înalte abia până la 50 cm în mediu; reproducându-se însă prin drajoni, tulpinile apar una lângă alta şi formează un desiş compact, care se poate întinde pe zeci de metri distanţă în lungul culmii dealului. S'ar părea deci că şi în cazul scumpiei lipsa de lumină este cauza imediată a înmulţirii vegetative. Totuşi fără îndoială se resimte şi influenţa condiţiunilor neprielnice în general pentru vegetarea ei la o altitudine prea mare.

La régénération par drageons à certaines éspèces ligneuses en situations difficiles de végétation.

Le phénomène de la régénération des éspèces par voie végétative est assez connu, surtout quand elles se trouvent en situations extrèmes: à la limite de leurs aires altitudinales ou latitudinales.

Mais il n'est pas absolument nécessaire qu'une éspèce soit à la limite de son aire de végétation pour qu'elle manifeste cette faculté de régénération par drageons. Certaines facteurs microclimatiques peuvent mettre l'éspèce respective en situation de ne pas se régénérer par semences. Dans ce cas, elle passe à la régénération par voie végétative. Le manque de lumière — c'est à dire un ombrage excessive — peut y aboutir.

L'auteur en relève quelques cas rencontrés par lui en divers endroits de la Roumanie. C'est surtout Evonymus europaeus L. qui présente cette tendance. Il a observé aussi le phénomène a d'autres arbres et arbustes qu'il attribue à la même cause; soit: Tilia tomentosa Mnch., Sorbus torminalis (L.) Cr., Sorbus domestica L., Prunus padus L., Ligustrum vulgare L., Staphylea pinnata L. et Viburnum opulus L.

COMENTARII—INSEMNĂRI

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA RĂSPÂNDIRII CERULUI IN BASINUL MUREȘULUI *)

de Ing. AT. HARALAMB

In ținuturile românești transcarpatine, cerul este bine reprezentat în cuprinsul munților Banatului și pe versantul occidental al Apusenilor, printr'o fășie care se întinde, de la Sud spre Nord, din marginea Dunării până în valea Someșului, pă trunzând și spre Est dealungul râurilor ce străbăt părțile mun toase.

Pe valea Mureșului, după L. Fekete și T. Blattny, pătrunderea lui, se întinde până la Orăștie formând și o pungă spre Sud în basinul Streiului ajungând astfel până la Hațeg [1]).

Ulterior însă s'a constatat că suntem încă departe de a cunoaște întinderea exactă a acestei specii — ca și a altora — în Transilvania și că ea depășește în multe puncte linia trasată de autorii citați. Pe valea Mureșului, de pildă, cerul pătrunde mult mai spre Est, depășind localitatea Sebeșul Săsesc. Este drept că și autorii pomeniți mai sus, într'o notiță la pag. 487 a volumului I (apărut la un an după ce s'a publicat vol. II în care se cuprind și hărțile de distribuție ale speciilor) arată că a fost observat și în împrejurimile localităților: Pianul de Sus, Pianul de Jos, Petrești, Răhău, Călnic, Deal, Romos și Orăștie. Primele șase localități se găsesc în județul Alba (plasa Sebeș, la Sud de orașul Sebeș), iar celelalte două în jud. Huniedoara.

Socotim că nu este lipsit de interes de a se interveni cu preciziuni în legătură cu prezența cerului în această regiune (a

---

*) Lucrarea a fost prezentată la I. C. E. F.

1) L. Fekete und T. Blattny: Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher in ungarischen Staate.
Selmecbánya, 1914, vol. I, pag. 487—488.
Idem, 1913, vol. II, harta V.

Sebeşului), mai ales că autorii citaţi nu dau numiri de păduri, ci de localităţi.

Din informaţiile luate de mine [2]), cerul ar exista în pădurile Groape proprietatea comunei Pianul de Sus (intervenind cu un procent de circa 10%), pădurea Mare proprietatea oraşului Sebeş (procent 5%), pădurea Halinga proprietatea comunei Petreşti (procent 1%) şi pădurea comunei Răhău (procent 1%). Primele trei păduri sunt situate în spaţiul cuprins între

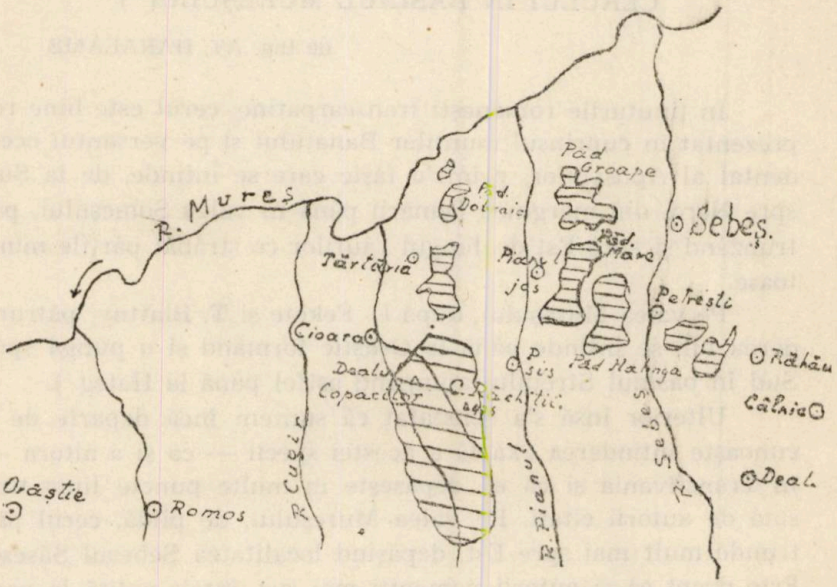

Fig. 1. — Schiţa de plan a regiunii Sebeş.

comunele Sebeş, Pianul de Jos şi Petreşti, toate pe partea stângă a râului Sebeş, iar cea din urmă pe dreapta Sebeşului la Sud-Est de comuna Petreşti şi la Vest de Răhău.

In ceea ce ne priveşte, am avut prilejul să constatăm prezenţa cerului într'unele din pădurile regiunii.

Inainte însă de a semnala locurile cercetate de noi, ţinem să arătăm că toate aceste păduri, care au în compunerea lor şi cerul, acoperă poalele ultimilor dealuri (prelungiri ale munţilor Sebeş) care se pierd în împrejurimile localităţilor Cioara, Tăr-

2) Date de D-l Ing. D. Ştefănescu Şeful ocolului de regim silvic Sebeş.

tăria, Pianul de Jos, Petreşti, Sebeş, lăsând locul teraselor râurilor (Sebeş, Mureş) — mănoasele terenuri agrícole ale regiunii, şi ele în mică parte acoperite cu păduri.

Dăm mai jos locurile cu cer cercetate de noi.

1. La Vest de râul Sebeş şi la Est de râul Cugir, la poalele dealurilor, se află comuna Cioara (altitudine 250—275 m). Urcând pe botul de deal dintre râurile Dreşmanul şi Archişul, care unite la Cioara se varsă direct în Mureş, se află trupul de pădure Copăcel, proprietatea composesoratului Cioara. Pe versantul sudic, care atârnă în valea Archişului, arboretul este constituit dintr'un amestec de cer şi gorun, având 8—10 m înălţime şi 10—18 cm ⊖. Este un crâng cu consistenţa 0,6, lipsit de subarboret. S'a păşunat intens. Altitudinea maximă a locului este de 400 m.

Pătrunzând mai adânc în basinul Dreşmanului, la Coasta Răchiţii (expoziţie generală sudică) pădurea este formată din gorun, carpen, fag şi puţin cer spre creastă. Unele exemplare de cer ating 20 m înălţime. Proprietatea este a comunei Cioara.

Peste Creasta Răchiţii (a cărei altitudine maximă este de 476 m), pe versantul estic şi sudvestic, care atârnă în basinul râului Pianul (şi el afluent direct al Mureşului), pădurea este compusă din gorun, fag, carpen şi cer. Aici cerul ar intra [3]) în proporţie de 20%.

Şi în restul Văii Dreşmanului, în aval de Coasta Răchiţii, atât pe versantul drept (expus spre Vest), cât şi pe cel stâng, cerul se găseşte în amestec cu gorunul şi fagul. Pe versantul stâng se găseşte într'o pădure-păşune.

2. La Nord-Est de comuna Cioara se află comuna Tărtăria, şi ea situată tot la poalele dealurilor. Altitudinea locului: 250 m. Spre Nord-Est de localitate se află pădurea Dobraia, proprietatea urbarialistă din Tărtăria. Pădurea, care nu are mai mult de 120 ha, este constituită din cer pe poale şi cer cu gorun spre creastă. Este tratată în crâng. Are în subetaj arţarul şi lemnul câinesc. Expoziţia generală este vestică, iar altitudinea 270 m.

Mai la Sud de aici, în pădurea Ciocârtea, cerul intervine cu un procent de aproape 40%, restul fiind gorun. Proprietatea este a Composesoratului din Tărtăria.

3) După referinţele brigadierului silvic Simion Şuvaina.

In trupul de pădure D o s u l, situat la Sud de Ciocârtea, cerul ajunge să fie chiar pur. Pădurea nu are însă decât circa 20 ha. Este tratată în crâng și aparține comunei Tărtăria.

3. Comuna Petrești situată la 4.500 Km la Sud de orașul Sebeș, este proprietara unei importante întinderi de pădure. Am putut vedea o parte din pădurea situată imediat la Sud de comună, pe stânga Sebeșului pe o terasă a cărei altitudine este

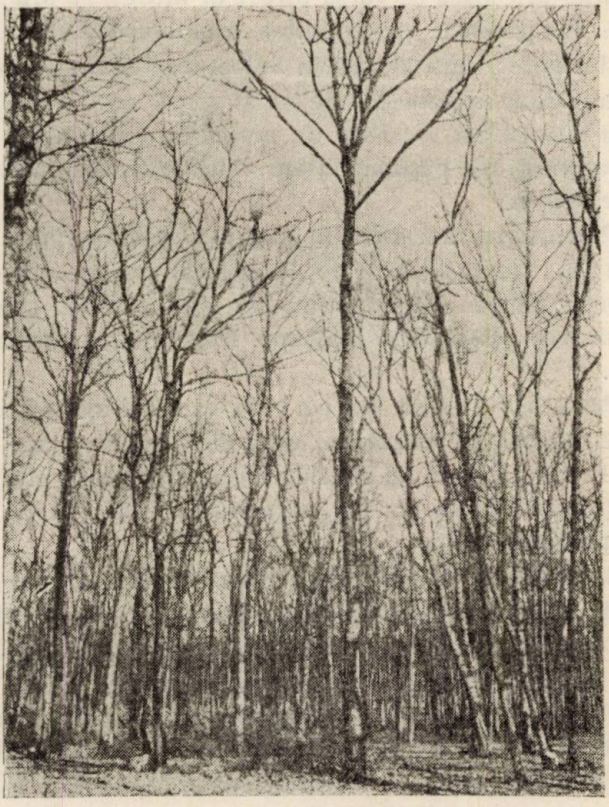

Fig. 2. — Pădurea comunei Petrești. In centrul fotografiei, un exemplar de cer, drept, bine elagat și cu bifurcarea produsă în partea superioară.

de circa 300 m. Pădurea, tratată în crâng, este constituită dintr'un amestec de gorun și cer de diferite vârste, la care uneori se mai adaugă și alte specii.

Pe această terasă solul este argilos, foarte compact, prezentând la suprafață un orizont negricios gros de 1—1,50 m, iar mai jos un orizont și mai gros de culoare galbenă, și el în

general la fel de compact. In unele locuri acest orizont galben este mai puţin compact, având şi straturi orizontale înguste de pietriş fin.

Compunerea arboretelor pe această terasă variază:

Uneori, în asocierea cerului cu gorunul se adaugă părul şi mărul pădureţ, arţarul tătăresc, carpenul, ulmul, precum şi un bogat subarboret format din salbă moale (în primul rând),

Fig. 3. — Pădurea comunei Petreşti. In primul plan, trei exemplare de cer groase şi drepte, cu ritidom bine format. Cioatele din revoluţiile anterioare sunt laterale. Răni de elagaj necicatrizate complet.

lemn câinesc, sânger, porumbar (pe liziera pădurii), citiz şi răsură. Pătura moartă bine reprezentată. Am văzut astfel de amestecuri în arborete tinere, de talie măruntă (4—6 m înălţime), unde arborii au în general trunchiuri strâmbe, fiind acoperiţi complect de licheni.

Alteori cerul dispare aproape complect. arboretul fiind

constituit din gorun, mult carpen, mult arţar tătărăsc, teiu, păr şi măr sălbatec. Carpenul se prezintă sub formă de vetre (mai mulţi lăstari daţi de la o cioată), de circa 8 cm diametru fiecare lăstar, mai toate exemplarele fiind strâmbe. Pe anumite porţiuni carpenul este în stare aproape pură. Şi acest caz tot în arborete de vârste mici.

Dacă pe terasă, unde solul foarte compact (cerul fiind o specie ce vegetează bine în astfel de condiţiuni) îi îngăduie să intre cu un procent important în compunerea arboretelor, ţinând bine pas la concurenţa celorlalte specii (formând chiar pâlcuri curate), în schimb pe coaste cerul este slab reprezentat, lăsând locul gorunului şi celorlalte specii de amestec.

Când arboretele sunt de vârste mai înaintate, atunci amestecul se compune numai din gorun cu cer, cu rare exemplare din alte specii şi fără subarboret, a cărui lipsă poate fi pusă în seama păşunatului vitelor.

In porţiunile de pădure cu arborete de vârste înaintate am găsit exemplare de cer de 12—15 m înălţime şi 10—25 cm diametru, cu tulpini în general recte şi mai mult sau mai puţin cilindrice. Ritidomul este foarte bine desvoltat .Coronamentele acestor arbori mari sunt reduse la mai puţin de 1/4 din lungimea totală a trunchiurilor, dar cu răni de elagaj necicatrizate complet. Se remarcă ceea ce a fost deja pus în evidenţă [4]): rectitudinea tulpinelor până spre vârf de unde se rezolvă în 2—4 ramuri mai groase oblice sau arcuat îndreptate în sus. Cioatele de cer din revoluţiile anterioare sunt laterale, ceea ce denotă: că exemplarele existente au luat naştere de la nivelul solului al cioatelor şi că putrezirea cioatelor nu influenţează buna desvoltare a nouei generaţii care s'a individualizat complet de vechea cioată.

La 12—15 Aprilie 1941 vegetaţia pădurii de la Petreşti pornise: frunzele arborilor ce compuneau arboretul principal începuse să se desfacă. Şi aici cerul se găsea în întârziere (la intrarea în vegetaţie) faţă de gorun.

Contributions à la connaissance de la répartition du chêne chevelu dans le bassin du Mureş.

L'auteur présente quelques précisions sur la présence du chêne chevelu (Quercus cerris L.) dans le bassin de la rivière Mureş.

4) C. C. Georgescu: Ceretele ca tip de pădure. II. Ceretele încheiate. Rev. Păd. 10—11/941, pag. 514.

ADMINISTRATORII OBŞTIILOR DE MOŞNENI ŞI AI COMPOSESORATELOR [1])

de Ing. S. SILIAN

Obştiile de moşneni şi composesoratele de păduri şi păşuni împădurite (fiind asociaţiuni de persoane fizice, cu drepturi patrimoniale determinate), sunt persoane juridice, având ca proprietate un bun indiviz.

Deşi legiuitorul din 1910 şi 1920 permite acestora ieşirea din starea de indiviziune, totuşi, exerciţiul dreptului de proprietate nu poate fi făcut decât tot în indiviziune, aşa că facultatea acestora de a rupe starea de indiviziune, rămâne pur şi simplu platonică (Legea modificatoare a C. S. din 18/IX/920). Curtea de Casaţie în Secţiuni unite, având a se pronunţa asupra constituţionalităţii legii dela 1920, a statuat că este perfect constituţională restricţiunea impusă prin art. VIII al legii din 18 Septembrie 1920, întrucât, această lege vizează numai exerciţiul dreptului de proprietate, ceiace legiuitorul ordinar poate face fără a i se imputa că legiferează anticonstituţional. (Dec. No. 33/938 I. C. C. s. u.).

Codul silvic dela 1910, extins pe întregul teritoriu al ţării, prin legea din 18 Septembrie 1920, are a se aplica şi composesoratelor de păduri din teritoriile alipite. Obştiile de moşneni sunt creaţii nu ale legii, ci ale istoriei şi tradiţiei româneşti. Asemenea colectivităţi (se înţeleg şi composesoratele), nu au nevoie de o recunoaştere legală potrivit legii persoanelor juridice din 1924, sau potrivit legii asupra sindicatelor din 1921. Codul silvic prin art. 29 şi următoarele, recunoaşte existenţa de fapt şi de drept a acestor colectivităţi, precizând că o comisiune

1) A se vedea şi articolul D-lui Aurel C. Popescu: Asupra administraţiei şi controlului la obştii şi composesorate proprietare de păduri. „Revista Pădurilor" 10—11/941 pag. 535 (N. R.).

silvică sub preşidenţia judecătorului de Ocol, va avea să stabilească:

1. Numele şi pronumele persoanelor fizice cari compun colectivitatea;

2. Drepturile de proprietate ale fiecărei persoane fizice asupra patrimoniului comun al colectivităţii.

Aceste drepturi vor fi precizate în contradictoriu cu toţi moşnenii şi înscrise într'un tabel anume întocmit. Tabela de drepturi individuale va face parte integrantă din deciziunea pronunţată de Comisiunea silvică.

Această deciziune creiază de acum înainte, titlul valid de proprietate al fiecărui moşnean sau composesor şi deci al întregii colectivităţi. Totuşi, odată dreptul de proprietate indiviză stabilit, se pot ivi reclamaţiuni din partea diferitelor persoane fizice sau juridice, cari şi ele la rândul lor susţin a fi proprietare a bunurilor stabilite în tabelă. De aci diferite litigii.

Legiuitorul, ca şi la societăţile anonime, comerciale şi la persoanele juridice legal recunoscute, a fixat organe de direcţiune şi control.

Art. 37 Cod silvic, precizează că, în termen de una lună dela transcrierea tabelelor de drepturi, Judecătorul de Ocol (care este şi preşedintele Comisiei silvice, după cum am arătat mai sus), va convoca pe obşteni sau composesori, în adunare generală, pentru a-şi constitui aşezământul obştei sau composesoratului. Textul arată când adunarea generală este legal constituită.

Art. 38 Cod silvic, arată modul cum aşezământul (statutul) trebue întocmit.

Adunările generale vor trebui să fie anuale, conform art. 40 C. S. Ele pot fi şi extraordinare în cazurile prevăzute de art. 42 Cod silvic. Ambele adunări vor trebui prezidate de judecătorul de Ocol respectiv sau de preşedintele Tribunalului.

Odată cu constituirea aşezământului, moşnenii sau composesorii, trebue să-şi aleagă administratorii (Consiliul de administraţie). Art. 46 Cod silvic limitează numărul lor la minimum 3 şi maximum 5. Aceşti administratori vor alege din sânul lor un preşedinte şi un casier. Aceste funcţiuni sunt cumulative, deoarece atât preşedintele cât şi cassierul sunt în acelaş timp şi administratori, altfel ar însemna ca în cazul alegerii a minimului de 3 administratori, să nu fie decât un singur membru în Consiliul de administraţie. Legea arată că ei lucrează

valabil în majoritate și deciziunile lor trebuesc constatate prin procese verbale. Atribuțiunile acestora (Consiliului de administrație) sunt determinate prin lege.

Acesta este cazul normal când obștea sau composesoratul, s'a constituit cu paza tuturor formelor legale.

In grija sa de protector al averii colectivităților, legiuitorul a admis și soluționat și ipoteza obștiilor încă neconstituite cu așezământ, ceiace argumentează pe deplin că colectivitățile nu sunt creațiuni ale legii, ci ale istoriei și tradiției, după cum am arătat la început. In asemenea cazuri art. 47, alin. a. C. S., dă dreptul judecătorului de Ocol ca să numească Consiliul de administrație al colectivității, substituindu-se astfel adunărilor generale prevăzute de art. 40, 41 și 42 Cod Silvic. Judecătorul de Ocol are deci puterile depline ale Adunării generale. Administratorii numiți de el au aceleași drepturi și îndatoriri ca și administratorii aleși de Adunările generale.

Problema care se pune este, dacă aceștia sunt numai simpli mandatari de procese ale colectivităților, sau ei au atribuțiunile depline ale Consiliului de administrație desemnat de adunarea generală.

Dacă se examinează alin. j. din art. 46 Cod silvic, se observă că administratorii — cu autorizația forului tutelar — au dreptul să angajeze tot personalul necesar pentru exploatarea și paza proprietății în codevălmășie. Deasemenea, alin. d, din acelaș articol arată îndatoririle casierului. Dacă aceștia ar fi simpli mandatari numai de reprezentare în justiție, ce sens ar avea dispozițiunile cuprinse în aliniatele d și j din articolul 46 Cod silvic? Este fără îndoială situația administratorilor desemnați de adunarea generală. Atribuțiunile fiind absolut identice, administratorii provizorii numiți de judecător pe baza art. 47 alin. a. Cod silvic, pot cere întocmiri de amenajamente, autorizații de exploatare și a face orice alt act de administrație, urmând ca soldurile realizate din diferite valorificări să fie consemnate și distribuite ulterior întocmirii tabelei definitive de drepturi.

A se susține contrariul, ar însemna, ca administrația lor să fie pasivă, bunurile să se părăginească și din organe de administrare și consevare, să devină simpli spectatori ai deprecierii bunurilor puse sub administrarea lor. Intrucât li s'ar

imputa o administrare pasivă şi dăunătoare colectivităţii, rostul acestor administratori, ar deveni, din capul locului, nul.

In viitoarele modificări ale Codului silvic, situaţia acestora ar trebui complet clarificată din punct de vedere al drepturilor şi obligaţiunilor.

In unele cazuri, judecătorii de ocol sau instanţele judecătoreşti (în plenul lor), au recurs la numiri de sequestri judiciari. Aceştia există chiar alături de administratorii provizorii, ceiace îngreuiază foarte mult exerciţiul atribuţiunilor ambilor. Socotim că nu se poate orândui sequestru judiciar de către instanţele judecătoreşti decât numai în cadrul când terţe persoane îşi dispută dreptul de proprietate în contradictoriu cu colectivitatea. Dar chiar în acest caz, rostul acestuia trebue limitat la dispoziţiunile cuprinse în Codul şi Procedura civilă şi în nici un caz activitatea lui nu poate fi pasivă.

In lumina celor mai sus expuse, administratorii provizorii, nu numai că au dreptul să exploateze bunul comun, dar sunt chiar obligaţi a solicita forului tutelar autorizaţia de întocmire a amenajamentelor şi eliberarea permiselor de exploatare. Altfel, spiritul legii este greşit înţeles şi din protector s'ar transforma în ruinător de drepturi de proprietate.

Les administrateurs des forêts appartenant aux collectivités.

L'auteur, interpretant les articles 46 et 47 du Code Forestier roumain, croit que les administrateurs des forêts appartenant aux collectivités, administrateurs désignés par la justice, ont les mêmes droits d'actionner comme ceux qui sont élus par l'assemblée générale des membres de la communauté.

„ZECE PORUNCI PENTRU PROTECŢIA TA"

de Tr. H.

Este vorba de lucrător şi de lupta contra accidentelor. Şefii întreprinderilor organizate pe baze moderne întrebuinţează toate sistemele spre a deprinde lucrătorul să se ferească el însuşi de pericolele la care este expus în timpul muncii şi spre a-i trezi atenţia, a cărei lipsă s'a dovedit a provoca cel mai mare procent de accidente.

Intre mijloacele de educaţie se citează [1]):

1. Premiile, care stimulează lucrătorul, făcându-l să se preocupe de problema pazei contra accidentelor.
2. Propaganda prin jurnalul întreprinderii, spre a se atrage atenţia asupra acţiunii de prevenire a accidentelor.
3. Diverse placarde pentru afişare, fie la avizierele speciale de prevenirea accidentelor, fie la locurile proprii acestor placarde.
4. Expunerea unor cazuri cu deosebire convingătoare. (Ex. o scară deteriorată care trezeşte imediat ideia accidentului, o ciocnire de biciclete, etc.).
5. Infiinţarea de chioşcuri care pot servi şi pentru alte genuri de propagandă sau reclamă.
6. Numere speciale pentru prevenirea accidentelor în ziarul întreprinderii respective.
7. Anexe la plicul de salarii.
8. Placarde, întinse peste străzile întreprinderii.
9. Anunţuri zilnice în Radio al întreprinderii în săptămâna propagandei.
10. Afişarea distribuirilor de premii.

Pentru educaţia lucrătorului în direcţia trezirii şi formării atenţiei ni se pare de o deosebită importanţă mijlocul arătat

---

1) Enumerarea, ca şi traducerea celor „Zece porunci pentru protecţia ta" o facem după articolul „Kampf dem Unfall" datorit D-lui Dr. Heinz C. Schade, publicat în revista „Zeitschrift für Organisation", Nr. 11/1941, pag. 203—206.

la Nr. 7, care, printr'o repetiţie regulată, am putea spune obsedantă, este capabil să infiltreze în subconştientul lucrătorului atâta material spiritual, încât manifestările necesare prevenirii accidentelor să se facă mecanic, inconştient.

Lucrătorul din multe întreprinderi germane, primeşte în plicul său de salariu câte un imprimat, sub titlul: „Zece porunci pentru protecţia ta" (10 Gebote zu deinem Schutz). Pe una din părţi acest imprimat poartă o fotografie a unui lucrător cu mâna rănită, bandajată şi legată de gât cu o faşă. In partea de jos a fotografiei, stă scris:

— Accidentele micşorează producţia

— Prevenirea accidentelor întăreşte puterea de apărare a Germaniei şi protejează sănătatea ta.

Lângă fotografie se află un text în care se arată „consecinţele accidentelor de muncă" şi anume:

Pentru comunitatea întreprinderii (Deficit în muncă şi randament, supramuncă pentru restul lucrătorilor, turburarea mersului întreprinderii, întârziere şi pierdere de material).

Pentru economia naţională (pierderea anuală prin moartea a 8.500 lucrători accidentaţi capabili de muncă, micşorarea producţiei, deficit în randamentul muncii datorit celor mult peste 1.000.000 lucrători răniţi prin accidente, inutile sarcini financiare care se ridică la circa 8.000.000 RM., zilnic).

Pentru Germania (vătămarea sănătăţii poporului, păgubirea capacităţii de apărare datorit zecilor de mii de invalizi anual, slăbirea puterii armate).

Textul conchide că 3/4 din accidente ar putea să fie evitate prin colaborarea tuturor germanilor. Fiecare să se gândească deci că: A preveni accidentele este mai bine decât a despăgubi accidentele.

Pe cealaltă parte a imprimatului se află scrise cele 10 porunci despre care am vorbit mai sus şi dela ideia cărora am pornit, textul fiind însoţit şi decâteva schiţe care stimulează atenţia.

Iată aceste porunci:

1. *Ordinea şi curăţenia constituesc prima poruncă.*

Vino liniştit la muncă şi nu lăsa în cale, jos sau în picioare, nimic care ar putea să împiedice.

2. *Poartă haine corespunzătoare muncii şi pe măsură şi foloseşte totdeauna trusa prescrisă pentru protecţie.*

3. *Descoperă tu locurile periculoase pentru accidente din întreprindere şi anunţă-le, înainte ca cineva să fie acolo accidentat.*

4. *La maşini nu trebue să cureţi, să porneşti sau să opreşti ori să faci diferite operaţiuni decât când maşina este scoasă din transmisie.*

5. *Verifică asupra siguranţei înainte de fiecare întrebuinţare uneltele, scările şi alte instrumente de lucru. Nu te agăţa niciodată de instalaţiuni şi nu folosi lăzi sau scânduri în locul treptelor sau scărilor.*

6. *Mânueşte cu grijă aparatele electrice. Trimite la atelierul electric pentru examinare orice cablu stricat sau prea vechi.*

Părţile metalice care împiedică trebue îngropate.

7. *Nu aranja întreceri la fugă pe treptele sau culuarele întreprinderii. Neorânduiala aduce adesea pagube şi este nedemnă pentru om.*

8. *Unde sar ţăndări şi aşchii, unde sboară praf şi scântei, foloseşte întotdeauna ochelari de protecţie. Intreabă în cazuri de îndoială agentul de încredere specialist în accidente.*

9. *Du-te la dispensar să-ţi lege micile sgârieturi sau înţepături, pentru ca să eviţi o înrăutăţire a ranei.*

10. *Dă atenţie prescripţiilor de circulaţie, în drum spre atelier şi dela atelier. Graba nu te duce mai repede, poate chiar de loc la scop.*

Dix régles pour ton protection.

Zehn Gebote zu deinem Schutz.

On fait le commentaire et on montre l'importance de la protection de l'ouvrier contre les accidents. On relève, de l'article du Mr. le Dr. Heinz C. Schade (Z. f. O. Nr. 11/941), les moyens d'éducation les plus importants, en insistant sur les „dix régles pour ton protection“ qui, par répétition, peuvent aboutir de pénétrer dans le sous-conscient de l'ouvrier et de provoquer de manifestations propres dans le sens d'une auto-défense contre les accidents.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

AMENAJAREA PĂDURILOR DESTINATE CULTUREI FAZANULUI

de Ing. SILVIU GEORGESCU

Este fără îndoială că o raţională cultură de vânat, dar mai cu seamă cultura intensivă a fazanului, impune pădurei din punct de vedere cultural şi economic, anumite servituţi şi câteodată chiar sacrificii.

O serie întreagă de nevoi şi preferinţe ale vânatului şi în consecinţă cererile justificate ale cultivatorului său, au pus adesea pe proprietarul pădurei în conflict cu arendaşul dreptului de vânat. De cele mai multe ori aceste diferende s'au soldat cu compromisuri, fie în dauna vânatului, fie în dauna pădurei sau, cum s'a mai întâmplat, au rămas nesoluţionate. Se înţelege că atunci când proprietarul pădurei este una şi aceiaş persoană cu arendaşul dreptului de vânat, neînţelegerile dispar, dar totuşi mai rămân încă chestiuni technice de clarificat, pentruca atât pădurea cât şi vânatul să dea, prin raportul dintre ele şi fiecare în parte cel mai mare randament cu putinţă.

Misiunea de a împăca prin mijloace technice, cele două interese, revine exclusiv silvicultorului, care cunoscând datele problemei şi având competenţa necesară, prescrie în mod coordonat, norme de urmat în gospodăria pădurei şi a vânatului.

Un astfel de proect de reglementare în timp, ar fi ceeace se obişnueşte a se numi amenajament silvico-vânătoresc prin analogie cu binecunoscutul amenajament silvico-pastoral. Această lucrare însă nefiind — cel puţin la noi — cerută de nici o lege, ne vom mărgini a face observaţiunile noastre numai la amenajamentul propriu zis, care, dat fiind câteva elemente

noui ce determină alcătuirea şi economia lui, capătă o particularitate interesantă.

In ce constau servituţile mai importante impuse pădurei de cultura fazanului?

Iată-le în rezumat:

a) Fără să excludă nici un fel de vegetaţie arborescentă din regiunea de şes, fazanul preferă tinereturile deci crângurile simple şi compuse cu revoluţii scurte;

b) Cere într'o mare măsură ogoarele de culturi agricole chiar în mijlocul pădurei, deci nevoia de a defrişa;

c) Cere o bogată varietate de p e i s a g i u [1]) adică pe o întindere anumită de suprafaţă să se găsească, dacă este posibil, cât mai multe arborete, combinate şi cu variate culturi agricole.

Cum vedem pretenţiile unei fazanerii ideale sunt atât de mari, încât satisfacerea lor ar însemna cel puţin sacrificarea ordinei în pădure, dacă nu — ceeace este inadmisibil — a pădurei însăşi, iar amenajarea unei asemenea păduri cu respectarea regulelor ştiinţei şi a legiuirilor, devine o adevărată problemă de echilibru.

Trecem peste discuţia dacă vânătoarea prin importanţa ei economică şi socială, are dreptul să ceară pădurei sacrificii, aceasta putând să facă foarte bine obiectul unor observaţiuni aparte. Noi ne referim numai la cazurile când proprietarul pădurei se hotărăşte să sacrifice o parte din foloasele pădurii în favoarea vânatului şi în acest caz exemplul cel mai bun ni-l oferă rezervaţiunile Statului.

*

Caracteristic şi foarte important la aşezarea bazelor de amenajare este faptul că nu lemnul deci produsul principal este scopul urmărit, ci tocmai produsul accesoriu adică vânatul. Inversiunea aparent paradoxală, este totuşi foarte naturală căci cultivăm pădurea spre a produce vânat şi numai în secundar lemn.

In primul rând e x p l o a t a b i l i t a t e a, element determinant în economia unei păduri, prezintă aici o curioasă particularitate. Intr'adevăr vârsta la care trebue conduse, arboretele nu este o consecinţă a dimensiunilor sau calităţilor urmă-

1) „peisagiu" = cuvânt introdus în terminologia forestieră românească de D-l Ing. A. M. Comşia.

rite ale lemnului, ci este vârsta la care arboretul trebue exploatat ne mai fiind prielnic vânatului. Astfel exploatabilitatea prezintă caracterul t e c h n i c în sensul că exploatarea lemnului la o anumită epocă, este cerută de o necesitate technică, aceia a culturei vânatului.

Negreșit că vârsta exploatabilității nu trebue aleasă unilateral în favoarea vânatului, ci ea trebue să corespundă într'o cât mai mare măsură și rostului pădurei.

In ce privește regimele, având în vedere preferințele amintite, vom cultiva c r â n g u r i s i m p l e, c u s a u f ă r ă r e z e r v e, sau crânguri compuse. Dar, deoarece și varietatea arboretelor este cerută, vom rezerva, într'o proporție mai mică și parcele de codru.

Modalitățile de tratament de aplicat la crânguri simple prezintă deasemeni curiozități. Intr'adevăr păstrând sistemul tăerilor unice localizate, suntem siliți, pentru a avea o cât mai mare suprafață de teren cultivată agricol, a renunța la regenerarea naturală prin lăstari și a adapta r e g e n e r a r e a p e c a l e a r t i f i c i a l ă. Metoda ar consta în defrișarea parchetelor odată cu exploatarea, după care să se practice câțiva ani cultura agricolă pregătitoare reîmpădurirei pe cale artificială și în urmă iarăși cultură agricolă intermediară până la închiderea masivului. Cu acest procedeu, se obțin însemnate suprafețe din interiorul pădurei cultivate agricol, al căror procent poate să ajungă chiar 30% din suprafata seriei, ne mai având nevoe de a defrișa cu titlu permanent, nimic.

Dar observăm că regenerarea arboretelor prin sământă aparține regimului codru si pădurile noastre cel puțin sub raportul vârstei sunt crânguri, deci teoretic ambele denumiri sunt improprii. Noi credem că notiunea de crâng este totuși, mai nimerită și în orice caz această combinatie neprevăzută în practica arboretelor, nu are nimic anticultural și deci se poate adopta.

In complexul nostru forestier vom putea rezerva și arborete tratate în crâng simplu clasic sau cu tăeri în scaun (acolo unde este cazul).

R e v o l u ț i i l e s c u r t e în cazul crângului simplu clasic coborâte chiar sub 30 ani par a fi indicate; în cazurile regenerărei artificiale, revolutia se poate mări pentruca arborii proveniți din sămânță, care au în tinerețe o creștere anuală mai mică, să poată ajunge la dimensiuni economice.

Asupra felului de recoltare a posibilităţei nu mai insistăm; ea trebue să fie pe s u p r a f a ţ ă.

Fiindcă am amintit de parcele destinate a fi conduse la vârste înaintate, vom alege de preferinţă r e g i m u l c o d r u l u i g r ă d i n ă r i t cu revoluţiile corespunzătoare esenţelor componente.

*

Trecând acum la partea practică, amenajarea uneia sau mai multor păduri destinate culturei fazanului, ar consta în împărţirea în serii sau subserii de crâng simplu sau compus, cu suprafeţe mici (100—300 ha), la care metoda de regenerare să alterneze, iar dispoziţia lor pe teren precum şi sensul tăerilor să fie studiat astfel încât o secţiune în profilul arboretelor să prezinte o cât mai mare variaţie.

Parcelele de codru într'o proporţie de 10—20% din suprafaţa totală a pădurilor, vor fi convenabil împrăştiate în acelaş scop şi vor forma împreună o secţie şi serie aparte.

Tot acest complex de gospodărie forestieră, preconizat în schiţă mai sus, la care s'ar adauga şi amenajarea pur vânătorească a terenurilor cultivabile din vecinătate, ar răspunde într'o mare măsură cerinţelor fazanului.

In concluzie putem afirma că ştiinţa amenajamentului, prin spiritul creator al inginerului silvic, este în măsură să rezolve şi problema de care ne-am ocupat, care într'adevăr iese oarecum din obişnuit.

L'aménagement des forêts destinées à la culture du faisan.

Une culture intensive du faisan impose à la forêt, au point de vue économique et cultural, certaines servitutes et quelquefois même sacrifices. En effet, une culture intensive du faisan demande:

1) des taillis simples et composés à courtes révolutions;

2) des terrains cultivés avec de plantes agricoles dans le périmètre même de la forêt;

3) Grande variété de paysage, qui supose une multitude de peuplements et de cultures agricoles.

A la suite de cette préférence on arrive à la situation suivante:

1) l'aménagement doit adopter l'exploitabilité technique;

2) il faut apliquer une combinaison des trois régimes;

3) La révolution des taillis et des tailles composés doit être courte. Pour la futaie en doit adopter le traitement jardiné.

4) Dans certains endroits de la forêt, la régénération des taillis doit être faite par voie artificielle, pour avoir de terrains à culture agricole.

CRONICA

INTERNĂ

● **Un mare şi entuziast prieten al pădurilor.**

In ziua de 3 Martie a. c., a avut loc în amfiteatrul şcoalei Politechnice din Timişoara, conferinţa D-lui profesor universitar Emil Pop, de la Facultatea de Ştiinţe din Cluj, cu sediu provizoriu la Timişoara.

Titlul conferinţei: „Pădurile şi destinele noastre naţionale".

Sala arhiplină: profesori, lume intelectuală, studenţi.

D-l Prof. Emil Pop este prea deajuns de cunoscut ca om de ştiinţă, în mijlocul vieţii universitare şi în lumea intelectuală din Timişoara, dar şi foarte apreciat conferenţiar. Sub auspiciile Şcoalei Politechnice cât şi la Cercul Botanic al cărui preşedinte actual este, în numeroasele conferinţe şi comunicări ce le-a ţinut în scurtul timp de când este vremelnic la Timişoara, refugiat din Cluj, a reuşit să câştige interesul şi simpatia auditorilor.

Am credinţa deci că numerosul public din sală a fost atras nu atât de subiectul conferinţei, cât de autoritatea conferenţiarului. Căci — să fim drepţi — cunoaştem interesul publicului faţă de pădure, chiar atunci când e vorba de oameni „mai luminaţi".

D-l Prof. Pop are însă marea însuşire de a reuşi să câştige auditorul. Şi a reuşit şi de astă dată. Rolul şi importanţa pădurilor, atât prin produsul lemnos, cât şi prin influenţa binefăcătoare pe care pădudea o exercită asupra solului, asupra climei şi mai ales asupra regimului apelor, pe care a ştiut să le desvolte cu multă competinţă dar şi cu o notă a sa personală, din care se desprinde o duioasă dragoste de pădure, a format partea introductivă a conferinţii sale.

După ce a ştiut să câştige astfel atenţia publicului asupra importantului rol pe care-l joacă pădurea, D-sa a trecut la desvoltarea temei ce şi-a propus.

Şi aici D-l Prof. Em. Pop, a dovedit pe deplin şi competenţă şi talent. A dovedit că este la curent cu toate problemele forestiere ale ţării, că a citit, a studiat şi a ules, cu multă atenţie, toată literatura şi toate datele statistice cu privire la păduri, la mersul exploatărilor, împăduririlor, consumului intern şi exportului de lemn de lucru şi foc din ultimele două decenii, însoţind expunerea sa de tablouri,

diagrame, statistici şi hărţi foarte elocvente. Iar pe deasupra acestora toate, a adăogat multă, foarte multă convingere, multă dragoste de pădure şi mult lirism.

D-l Prof. Emil Pop a dovedit a fi un mare şi entusiast prieten al pădurilor.

V. P.

Un an de activitate a Direcţiei silvice Cluj-Alba Iulia.

După arbitrajul dela Viena, Direcţiunea silvică Cluj cu archiva şi puţinul avut care a putut fi evacuat, se găsea la Sebeş-Alba, iar funcţionarii săi pe drumuri. Din totalul de peste 160.000 ha pădure cât avea înainte, nu mai rămăsese în ţara liberă decât 32.000 ha în Munţii Apuseni. Suprafaţa era mult prea mică pentru a justifica menţinerea unei mari unităţi administrative. Casei Pădurilor i se pusese astfel problema menţinerii acestei Direcţiuni sau a desfiinţării ei, şi repartizarea pădurilor la Direcţiile vecine.

Conducătorii Casei Pădurilor au înţeles acest lucru şi adăugând acestei convingeri o bună doză de simţire românească, au decis menţinerea Direcţiei, ataşându-i încă două Ocoale din Munţii Apuseni, pentru a avea o întindere de 69.000 ha. Nici nu se putea altfel: Direcţiunea Cluj trebuia menţinută ca unitate de sine stătătoare, având archiva la un loc, personalul grupat deasemenea la un loc.

Deoarece atribuţiunile sale se întindeau numai asupra regiunii din Munţii Apuseni, a fost botezată Direcţia silvică Cluj a Moţilor, punându-i-se spre rezolvare problema socială atât de spinoasă, problema Moţilor.

Privită la început ca un organism fără viaţă lungă, Direcţiunea Moţilor a dovedit în scurtă vreme că poate să fie o unitate folositoare, chiar rentabilă şi necesară. Intr'adevăr:

Mai înainte, pădurile din Ţara Moţilor erau repartizate la trei Direcţiuni regionale. Fiecare din aceste Direcţiuni, îşi avea problemele sale mari de rezolvat în alte părţi: fabrici, instalaţii de transport, comercializări, lucrări care absorbeau aproape toată puterea de muncă a conducerii, încât pădurile Moţilor, lipsite de mijloace de transport, devastate şi cu multe neajunsuri de ordin social, erau lăsate pe al doilea plan ca unele ce pe deoparte nu aduceau decât neînsemnate venituri, iar pe de altă parte, erau condamnate peirii. Centrul de activitate al acestor mari Direcţiuni era deci deplasat în altă parte.

Cu Direcţia Moţilor însă lucrurile s'au petrecut altfel: neavând în administraţie decât exclusiv păduri din Munţii Apuseni, vrând-nevrând toate activitatea ei a fost concentrată asupra acestei regiuni. La această situaţie de fapt s'a adăugat şi hotărîrea dârză a conducerii Direcţiei de a ataca în faţă problema socială a Moţilor, atât de desbătută de 20 ani încoace, dar nerezolvată până azi.

Rezultatele n'au întârziat. Timp de abia un an au fost soluţionate probleme care de 20 ani îşi aşteaptă deslegarea.

Se ştie că problema Moţilor se reduce aproape numai la problema

comunicaţiilor care este în strânsă legătură cu desfacerea produselor şi cu aprovizionarea. Odată rezolvată această chestiune, înviorarea vieţii economice vine dela sine. Lucrul acesta îşi găseşte o aplicare perfectă şi în materie de gospodărire forestieră. Sesizând acest fapt, Direcţiunea Moţilor şi-a propus să construiască instalaţii pentru transportul lemnului şi să deschidă pădurile înfundate. Timp de un an a întocmit proecte şi a realizat:

a) Construirea unui canal de apă de 6,5 Km la Ocolul Zlatna, datorită căruia s'a putut pune în valoare o pădure de peste 2000 ha. Canalul este apt şi pentru transportul traverselor.

b) La isvoarele Arieşului se prezinta o situaţie ciudată: nu era rentabilă decât exploatarea lemnului de foc, câtă vreme răşinoasele în cea mai mare parte rămâneau în picioare. Explicaţia constă în faptul că lemnul de foc era transportat pe o distanţă de 44 Km prin plutit liber. Dar şi acest mijloc stătea la dispoziţie numai primăvara şi toamna când apele erau umflate. In restul timpului, debitul râului fiind prea mic, nu era posibil nici transportul lemnului de foc. Din cauza debitului redus, despre transportul buştenilor de răşinoase prin plutit liber nici nu putea fi vorba. Durata apelor mari fiind scurtă, până la îngheţ nici posibilitatea în lemne de foc nu se putea transporta în întregime. Soluţia a fost găsită în construirea a două opusturi — azi terminate — şi a unui al treilea opust în construcţie, cu ajutorul cărora atât transportul lemnului de foc cât şi a buştenilor de răşinoase se face independent de variaţiile debitului din cursul anului.

c) Un alt opust este în studiu la isvoarele Someşului Cald spre a pune în valoare o pădure de molid de 6000 Ha.

Nu am amintit aici decât lucrările mari, deşi s'au construit drumuri noui, s'au reparat şosele, făcând posibilă valorificarea produselor accidentate şi chiar executarea de operaţiuni culturale.

Românizarea industriei forestiere din această regiune a constituit deasemenea obiectul preocupărilor tinerei Direcţiuni a Moţilor. Cea mai mare fabrică de cherestea din Munţii Apuseni — Valea Ierii — fostă evreiască şi încreştinată peste noapte, va fi pusă în curând în imposibilitate de a mai funcţiona şi aceasta datorită cumpărării de către C. A. P. S. a materialului brut din pădurile ce aprovizionau fabrica. Acest material va fi debitat în fabrica Statului, care nu aşteaptă decât desgheţul spre a fi pusă în construcţie. Cumpărarea materialului şi lucrările premergătoare pentru construirea fabricei n'au fost operaţiuni uşoare. A trebuit un sbucium de un an pentru a se ajunge acolo unde se găseşte azi.

Lucrările de mai sus, sunt, fără îndoială, de natură a înviora viaţa economică în Munţii Apuseni, dând posibilitate unei mari părţi a sătenilor de a-şi câştiga existenţa prin munca la pădure.

In acelaş timp gospodăria pădurilor intră într'o perioadă de ordine, bazată pe continuitate în exploatare.

Dar cu aceasta problema Moţilor încă nu este rezolvată:

1. Păşunatul în păduri este o calamitate. In anul 1941 cu toate măsurile luate din timp, nici 20% din întinderea totală păduroasă n'a putut fi păzită de vite. Trebue încă multă tenacitate şi multă vreme pentru ca pădurile de aci să intre într'o perioadă de linişte.

2. Hotarele proprietăţii păduroase sunt sfârticate. Incălcările se ţin lanţ şi — în împrejurările de azi — restabilirea ordinei este şi mai grea decât altădată.

3. Risipa de material practicată de Moţul, care nu ştie să preţuiască fiecare părticică dintr'un arbore şi care încă nu înţelege că această lipsă de grijă este în paguba sa, este una din preocupările de viitor ale administraţiei silvice.

4. Stabilirea consumului de lemn al industriei casnice moţeşti, acoperirea lui, îndrumarea muncitorilor de pădure spre exploatările Statului şi încetarea hoinărelii prin ţară, este o altă problemă.

Am înşirat aci numai câteva din rănile din ţara Moţilor, care îşi aşteaptă vindecarea.

Iată cum, Direcţiunea Cluj a Moţilor, cu sediul în Alba-Iulia, menţinută ca unitate aparte din considerente de ordin naţional şi social, a dovedit că răspunde unei reale necesităţi.

Interesant de relevat este faptul, că având o întindere păduroasă mică, deci şi un buget mic, Direcţia Cluj (Alba Iulia) a trebuit să-şi reducă şi numărul funcţionarilor. Aşa s'a întâmplat că n'a avut şi nu are nici un inspector de control. In schimb, fiecare şef de serviciu, chiar şi subdirectorul a primit însărcinarea să exercite controlul regional asupra a câte două Ocoale. S'a pus în aplicare astfel propunerea expertului german, D-l Gerlain, de a nu se ţine organe aparte de îndrumare şi control în serviciul exterior silvic, ci acest lucru să-l facă şefii de serviciu (referenţii). La Alba Iulia acest sistem a dat bune rezultate.

Gospodăria Direcţiei Alba Iulia nu trebue judecată în acest prim an, şi nici chiar în al doilea, prin prisma beneficiului bănesc. Investiţiile mari făcute se reţin. După trecerea greutăţilor începutului va veni şi câştigul în bani.

In concluzie, la Direcţiunea Moţilor s'a făcut o reuşită experienţă asupra rezultatelor pe care le poate da o unitatea dministrativă de mică întindere. Invăţămintele trase de aci poate vor folosi mai târziu, când se va pune problema unei noui aşezări a administraţiei forestiere româneşti.

V. Cota

● Un arbust de sărături.

La una din şedinţele Cercului Botanic din Timişoara, d-l Bujoreanu, însărcinat cu predarea cursului de botanică la Facultatea de agronomie de la Chişinău, a semnalat prezenţa arbustului Halimodendron halodendron Voss. într'una din grădinile publice de seamă ale Chişinăului, adăogând în acelaşi timp că este o specie indicată de folosit în terenurile numite „sărături".

Specia nu există însă numai la Chişinău, căci în erbarul Facultăţii de silvicultură din Bucureşti există o ramură cu flori luată din „grădina dendrologică" dela Gârbovăţ, Tighina. Deasemenea, d-l C. C. Georgescu profesorul de botanică al Facultăţii noastre de silvicultură a fost informat că s'ar găsi plantată şi în Delta Dunării.

Halimodendron halodendron Voss. (syn. H. argenteum Fisch.) aparţine familiei leguminoaselor. El atinge 2 m înălţime, fiind erect. Are ramuri cenuşii-verzui-deschis, la început mătăsos păroase. Frunzele sunt caduce, alterne, cu 1—3 foliole, rachisul devenind un spin. Foliolele frunzelor sunt spatulat-ovale, lungi de 2—3,5 cm, pe ambele părţi fiind cenuşii-verzui. Florile sunt de culoare violet-deschise şi albe, plasate câte 2—4 pe ramurile vechi. Infloreşte în Iunie-Iulie, dând naştere unor păstăi lungi de 2 cm, de culoare brun-gălbuie. Aria sa naturală de distribuţie se întinde din Transcaucazia până în Turchestan şi Altai.

● Greşeli care se răzbună.

D-l Mircea V. Pienescu a publicat în ziarul Curentul cu data de 5 Martie a. c. un articol intitulat ca mai sus.

Este vorba de ceeace trebue să fie politica agrară a unei ţări. Politica agrară — spune D-sa — însemnează grija de pământul ţării pe care trăieşte o naţiune şi de asigurarea hranei şi a bogăţiilor de schimb a acesteia. Pentru a arăta ce însemnează o politică agrară greşită, D-sa dă drept exemplu Statele Unite. Acolo liberalismul cel mai perfect a dus la distrugerea unor vaste întinderi păduroase pentru a da terenul agriculturii. Rezultatul acestei acţiuni se poate vedea citind buletinul Ministerului de agricultură american. Se citează: „Această vastă ţară, cu mai mult de 2 miliarde acre suprafaţă, pierde an de an cantitatea enormă de 3 miliarde tone de pământ prin acţiunea distrugătoare a apei şi vântului asupra ogoarelor, ceea ce aduce ţării o pagubă anuală de cel puţin 3800 milioane dolari".

Relevând exemplul Americei, d-l Pienescu se îndreaptă apoi cu

gândurile la rosturile românești. La noi, nu numai unul și nu odată s'a crezut că ar trebui să luăm de pildă ceeace se face dincolo de ocean. Și D-sa adaogă: Politica agrară nu se poate împrumuta fără pagubă și nu trebue niciodată să aplaudăm măsuri ale căror rezultate nu le cunoaștem și ale căror urmări nu ne dăm osteneala să le prevedem. Politica agrară românească trebue să isvorască din realitățile noastre, pentrucă ea include grija de pătura agricolă și de viitorul nației... „Pesimismul buletinului oficial al Ministerului agriculturei din U. S. A. trebue să fie spectrul greșelilor care se răsbună și el trebue pus mereu în fața celor care au răspunderea politicei agrare"

● **Mărirea patrimoniului Caps.**

A-și mări patrimoniul, este pentru Casa Pădurilor Statului unul dintre scopurile sale. In acest scop se știe că în fiecare an, în bugetul său, se prevedeau și se prevăd fonduri — este adevărat mici în comparație cu ceea ce ar trebui — pentru cumpărare de păduri. Mai niciodată însă nici aceste reduse sume nu se puteau folosi în scopul pentru care fusese destinate, găsindu-se diverse pretexte de economii.

De aceea, ne-a surprins și ne-a bucurat când am citit în Mon. Of. Nr. 69 din 21 Martie a. c. hotărîrile Consiliului de Miniștri de a se cumpăra două păduri și anume:

1. Dela D-na Elisabeta Ivașcu din com. Brestovăț jud. Timiș, o suprafață de pădure și loc arabil de 840 jugăre pentru suma de 4.620.000 lei.

2. Pădurea Ionășeni-Cozancea, pendinte de comuna Trușești jud. Botoșani, în suprafață de 345 ha, cu suma de 3.100.000 lei. Proprietatea a fost a D-nei Pulcheria S. Sturza și a D-lui D. D. Sturza.

● **Expoziția cooperației.**

In cursul lunilor Martie și Aprilie a. c. a fost deschisă la București, expoziția cooperației românești.

Vizitatorii ei au putut să urmărească, în timp, desvoltarea pe care a luat-o cooperația în diferitele compartimente ale economiei naționale. Dela mici încercări sau de la o slabă participare în comparație cu alte întreprinderi și negustori, în unele domenii, a ajuns, în scurt timp, să facă salturi impresionante. In special în ultimul an, Institutul a ajuns să aibă în mână, la anumite articole, aproape întreaga aprovizionare a țării.

Se înţelege că nu se putea să lipsească sectorul lemnului, unde deasemenea s'a putut constata progrese simţitoare.

Este un vădit şi îmbucurător progres. Conducerea actuală, în frunte cu d-l Ing. insp. g-l silvic Gh. Minescu directorul general al Institutului Naţional al Cooperaţiei, îşi are un merit deosebit în acest progres. Este bine să se mai ştie apoi că în cooperaţie, d-sa este ajutat şi de alţi 22 ingineri silvici cari activează în posturi de mare răspundere în diferite sectoare, nu numai în cel forestier.

At. Haralamb

● **Dela Centrul internaţional de Silvicultură Berlin.**

Actualul delegat al Italiei în Comitetul C. I. S.-ului este Generalul-locotenent Prof. Renzo Chierici, noul Comandant al Miliziei forestiere naţionale (Administraţia forestieră italiană).

(După D. D. Fw., 1942/80). (211)

● **Înţelegere forestieră între Reich şi ţările nordice.**

De către împuterniciţii Reich-ului, Danemarcei, Finlandei şi Suediei, a fost iscălită la 23 Ianuarie 1942, o înţelegere pentru întemeierea unei Comisiuni danezo-germano-finlandezo-suedeză pentru efectuarea comună a aprovizionării cu lemn din ţările spaţiului mărilor nordului şi Baltică. („Dänisch-deutsch-finnisch-schwedische Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedorfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes").

Iniţiativa aceasta este pornită din dorinţa „de a se consfătui împreună asupra unor probleme de economie forestieră şi a lemnului şi de ştiinţă forestieră, cum şi de a se cerceta premizele unui schimb rânduit al prisosurilor de lemnărie".

Comisia este alcătuită din câte un delegat al fiecărui guvern contractant, care delegat poate fi însoţit de specialişti.

Sediul Comisiunei este la Berlin. Ea poate ţine şedinţe în fiecare dintre ţările contractante, după nevoie şi dela caz la caz.

Cheltuielile cu trimiterea delegaţilor şi a specialiştilor însoţitori priveşte, în parte, pe fiecare dintre ţările respective.

Amănuntele de organizare şi funcţionare ale comisiunii se vor statornici pe cale de regulament.

Propunerile Comisiunii sunt supuse comisiunilor guvernamentale ce vor fi să se institue în fiecare ţară pentru aducerea la îndeplinire a convenţiunilor economice bilaterale. Aceste din urmă comisiuni au să hotărască asupra măsurii în care e cazul să se treacă la înfăptuirea propunerilor amintite.

Adeziunea la constituirea Comisiei în discuţie este deschisă pentru ori care altă ţară europeană care ar avea interese comune de apărat. O astfel de comunicare se va face către guvernul german, pe cale diplomatică. Acesta împărtăşeşte adeziunea şi celorlalte state membre ale Comisiunii.

Retragerea din Comisiune se va face pe aceiaş cale, adică prin simplă comunicare către guvernul german, care împărtăşeşte lucrul, la

rândul său şi celorlalte state membre. Retragerea este privită ca valabilă după un an după primirea cererii respective de către guvernul german.

Înţelegerea de mai sus intră în vigoare după prezentarea la Cancelaria Ministerului de Externe al Reich-ului a documentelor de ratificare din partea statelor contractante.

Înţelegerea este semnată într'un singur exemplar. Documentul original se păstrează în arhiva Ministerului de Externe al Reichului. Statele contractante vor primi, pe cale diplomatică, câte o copie certificată depe acesta.

(212)

● **Monopolul produselor forestiere în Guvernământul general.**

Printr'un decret din 17.I.1942, valorificarea produselor forestiere şi anume a lemnului brut şi de cherestea, a deşeurilor de lemn, a produselor accesorii inclusiv a seminţelor forestiere şi a puieţilor se poate face numai prin Departamentul Pădurilor din Administraţia centrală a Guvernământului. Guvernul respectiv este împuternicit să emită dispoziţiuni de aplicare a decretului amintit.

(După D. D. Fw., 1942/54). (213)

● **Unificarea tipurilor de gatere în Germania.**

In urma propunerei Comitetului special al maşinilor de prelucrarea lemnului din Comisia economică a maşinilor, s'a adoptat o nouă ordine de unificare a gaterelor. Studiile preliminare au arătat, numai pentru 6 din 20 de fabrici de maşini de cherestea, că se construiau 68 de tipuri deosebite de gatere, cu marea mulţime de lame de ferestrău corespunzătoare. Şi aceasta, fără motive de ordin practic. Industria de cherestea se pronunţase, deja pentru restrângerea numărului de gatere, manifestându-şi preferinţa pentru ferestraele subţiri, scurte şi cu mers grăbit. In felul acesta, s'a convenit să fie îngăduite numai 4 mărimi de gatere, cu lumina ramelor de 45, 56, 71 şi 85 cm.

Ordinea cea nouă admite unele abateri. Astfel, furniturile de accesorii pentru gatere sunt libere. In cazuri deosebite, se pot încuviinţa abateri şi în ce priveşte mărimea gaterelor. Restrângerea tipurilor amintită se aplică şi faţă de cererile de export, cu excepţia mărimilor peste 85 cm, care sunt libere.

Pentru interior, ordinea cea nouă a intrat în vigoare dela 28 Nov. 1941; iar pentru export, dela 1 Ian. 1943, în ce priveşte oferta şi vânzările, şi dela 1 Ian. 1944, în ce priveşte furnizarea contractărilor.

(După D. D. Fw., 1942/47). (214)

● **Dela Japonezi.**

Sjiritul de prevăzătoare organizare al poporului nipon de care face probă în războiul de faţă, se oglindeşte şi în celelalte câmpuri al vieţii lor materiale şi sufleteşti. Astfel, pentru valorificarea economică a

ţinuturilor ocupate, guvernul a făcut ca organizaţiile economice mai mari şi concernele particulare sau mixte, având interese în ţinuturile de miază-zi, să intre într'o organizaţie supremă de exploatare economică. Unul dintre cele şase despărţăminte principale ale acestei organizaţiuni, se ocupă cu exploatarea lemnului.

(215)

Lipsa de petrol a Japoniei, a îndemnat cercurile guvernamentale să încurajeze extinderea gazogenelor cu cărbuni de lemn în tracţiunea automobilă şi la motoarele cu explozie, în general. Intre altele, s'a dispus o restrângere cu 20% a folosirii casnice a mangalului, iar pe de altă parte, s'au luat măsuri ca producţiunea acestui material pentru 1942 să fie ridicată cu 30%, faţă de 1938.

(După D. D. Fw. 1942/54). (216)

● **Cătină în loc de răsuri.**

Inspectorul general al drumurilor din Reich a emis o dispoziţie prin care se impune folosirea, ori unde este cu putinţă, a cătinei (Hippophae rhamnoides L.) pentru plantarea locurilor pustiite. Şi aceasta, pentru cuvântul că este o plantă foarte modestă şi pentrucă fructele sale conţin de două ori mai multă vitamină C, decât răsurile, recomandate mai înainte în scopul de mai sus. Cătina creşte şi pe pământurile crude, pe nisipuri calcare, pe pietrişuri ş. a.; cu alte cuvinte, pretutindenea unde alte plante n'ar putea vegeta mulţumitor. Cătina, apoi, mai şi apără de vătămările vânturilor.

(După D. D. Fw., 1942/80). (217)

● **Centralizarea întrebărilor privitoare la lemn în Slovacia.**

Sub egida Ministerului Economiei a luat fiinţă, cu începere dela 1 Iulie 1941, o Centrală forestieră şi a lemnului. Asupra acesteia au trecut toate competinţele fostului Consiliu forestier şi al lemnului, a cărui funcţionare se dovedise defectuasă. In ce priveşte lemnul, primeşte competinţele excepţionale ale Consiliului economic superior.

Dintre îndatoririle sale, se enumără: Reglementarea producţiunii, prelucrării şi distribuţiei produselor forestiere şi ale lemnului; îngrijirea aprovizionării populaţiei şi a întreprinderilor şi reglementarea desfacerii produselor respective pe piaţa internă şi externă; dirijarea preţurilor în cazurile de export, ş. a.

Cea dintâi măsură a noii instituţii priveşte reglementarea pieţei naţionale a lemnului de foc.

(După presa zilnică). (218)

Ilie C. Demetrescu

● **O nouă campanie pentru distrugerea ciorilor şi coţofenelor.**

Ministerul Agriculturii a dat dispoziţiuni să se continue şi în acest an campania de distrugere a ciorilor şi coţofenelor. Cu toate că fiecare vietate îşi are rostul său în gospodăria naturii, totuşi ciorile prea numeroase, prin cantitatea mare de produse agricole pe care o consumă, cauzează pagube care nu pot fi compensate de foloasele ce incontestabil aduc. In aceste vremuri de criză, o reducere a numărului de ciori şi coţofene este deci justificată de nevoia economisirii fiecărui bob de grâu sau porumb.

Pentru încurajarea acestei acţiuni, s'au instituit şi următoarele premii: câte 15 lei de fiecare pereche picioare de cioară neagră de semănături (Corvus frugilegus), cioară cenuşie (Corvus cornix) şi coţofană (Pica pica), sumă care se poate încasa imediat la Ocoalele agricole şi Camerele agricole, prezentând picioarele păsărilor. Vânătorii cu permis de vânătoare, pot primi în schimb, 20 grame de pulbere neagră de fiecare pereche de picioare.

Cei ce vor captura sau ucide ciori care poartă un inel al centralei ornitologice române, vor putea lua parte — pe baza unei dovezi că au predat inelul — la loteria prin care se vor distribui premii în valoare de 700.000 lei (36 premii între 5.000 şi 100.000 lei).

In legătură cu această campanie, iată care este contribuţia Ocoalelor silvice în anul 1941 la campania de atunci privind reducerea numărului de ciori: 24.249 ciori negre şi cenuşii adulte, 4.418 ouă, 11.047 cuiburi distruse. Pentru a putea aprecia şi folosul din punct de vedere vânătoresc, ar fi fost bine să se arate separat numărul ciorilor cenuşii, care cauzează pagube mult mai mari în economia vânatului, decât ciorile negre.

Menţionăm că în pădurile întinse, ciorile stau numai la margini de pădure, iar la munte sunt foarte rare şi aceasta este cauza pentru care contribuţia ocoalelor silvice nu este şi mai însemnată. (10)

● **Ocrotirea coloniei de stârci cenuşii de lângă Timişoara.**

In numărul 1/1942 al revistei „Carpaţii" pag. 19, se exprima îngrijorarea asupra soartei coloniei de stârci cenuşii ce se mai găseşte în jurul Timişoarei în pădurile Bistra şi Ghiroc. Ingrijorarea era motivată de faptul că arborii în cari cuibăresc aceste păsări — mai curând sau mai târziu — vor fi tăiaţi şi odată cu ei se vor nimici şi cuiburile.

Casa Pădurilor Statului care are păduri cu numele de Bistra şi

Ghiroc sesizându-se de acest fapt, a cerut organelor sale din exterior să caute soluția ca arborii în chestiune să fie menajați. Din răspunsul pe care l'a primit dela unitatea ce administrează pădurea Ghiroc, se constată că aci nu s'a tăiat nici un arbore, fie el uscat sau verde, în care erau cuiburi de stârci, nu s'a distrus nici un cuib și că din contră s'au luat din timp măsuri nu numai ca să nu se taie nici un arbore, ci chiar pentru paza cuiburilor, prin personalul silvic. Probabil arborii cu cuiburile distruse nu au fost situați în pădurea Statului.

In orice caz pentru ocrotirea în viitor a coloniei de stârci cenușii din pădurile Statului Ghiroc și Bistra, măsurile au fost luate. (11)

● **Situația arendării dreptului de vânătoare din pădurile Statului.**

Pentru a se cunoaște situația de azi a arendării dreptului de vânătoare din pădurile Statului, Casa Pădurilor a dat dispoziții organelor sale exterioare să-i trimită date. Aceasta din motivul că în urma expirării termenului de arendare la unele contracte și prin nouile arendări, situația se schimbă des, așa încât datele vechi nu mai pot da o icoană reală a situației. In curând deci vom ști care este astăzi întinderea de păduri cu dreptul de vânătoare arendat, care este arenda minimă, maximă și medie pe hectar. Fără să se urmărească scopuri strict financiare, din totalizarea datelor astfel obținute, se vor putea trage concluziuni interesante. (12)

● **Controlul executării contractelor de arendarea dreptului de vânătoare din pădurile Statului.**

Controlul executării contractelor de arendarea dreptului de vânătoare din pădurile Statului este încredințat Ocoalelor silvice C. A. P. S.

Casa Pădurilor Statului printr'un ordin recent atrage atențiunea organelor sale exterioare asupra acestui lucru și dispune să i se înainteze procese-verbale asupra felului cum s'au executat contractele dela data punerii lor în aplicare și până azi.

Dând explicațiuni asupra felului cum trebuesc interpretate diferitele articole mai importante din contracte, — recomandă deplină obiectivitate la facerea acestor constatări, precum și o armonioasă conlucrare a organelor Caps. cu arendașii dreptului de vânătoare, atunci când colaborarea este solicitată.

Măsura luată de C. A. P. S. va avea — fără îndoială — un efect binefăcător în privința prosperării gospodăriei noastre cynegetice, pentru că va reaminti arendașilor unele obligațiuni, care de mulți sunt prea adeseori uitate. (13)

● **Cooperativa vânătorilor a trecut la fapte.**

In altă cronică am făcut amintire despre constituirea Cooperativei vânătorilor. Intre scopurile sale aminteam procurarea de echipament, muniţiuni pentru membrii săi şi valorificarea produselor vânătoarei în condiţiuni mai avantajoase decât s'a putut face până acum, când vânătorii erau expuşi speculanţilor, atât la aprovizionări cât şi la vânzări.

Constatăm cu plăcere că, tânăra noastră Cooperativă înregistrează prima sa realizare: un prim stoc de 120.000 cartuşe de vânătoare pentru armă cu alice a sosit şi este în curs de distribuire, la preţul de 14,50 lei cal. 16 şi 15,50 lei cal. 12. Faţă de preţurile de circa 25 lei cu atât se vând în comerţ, diferenţa este apreciabilă.

Nu ne îndoim că se va merge şi mai departe pe calea înfăptuirilor şi în curând vom vedea realizată şi valorificarea produselor vânătoreşti şi cu deosebire a blănurilor. (14)

● **Regulamentul de serviciu al organelor onorifice de vânătoare şi pescuit în apele de munte.**

Este vorba de reorganizarea aparatului exterior al Direcţiunii Economiei Vânatului, despre care am făcut amintire în altă cronică. Azi, acest regulament este aprobat prin Decizia Ministerială şi în cursul lunei Februarie a. c., s'a şi început punerea lui în aplicare. Textul său fiind destul de lung, nu-l înserăm aci, (de altfel a fost publicat în revistele noastre de vânătoare din Februarie a. c.), ci ne mulţumim să-l examinăm numai în liniile lui mari.

Regulamentul prevede funcţionarea a 6 inspectori regionali, a câte unui inspector de fiecare judeţ şi a altui inspector pentru fiecare plasă. Deosebit de aceasta, la judeţ se mai înfiinţează câte o comisiune judeţeană compusă din 4 membrii de drept (între care şi şeful serviciului silvic judeţean), şi 3 cooptaţi. Toate aceste organe sunt onorifice.

Regulamentul fixează îndatoririle, atribuţiunile, competinţa şi criteriile de alegere pentru fiecare organ. Scopul urmărit este pe deoparte oarecare descentralizare a administraţiei, iar pe de altă parte o contribuţiune a vânătorimii locale la desemnarea conducătorilor gospodăriei vânătoreşti din exterior. Deci, în loc de numire făcută „de sus", o selecţionare venită „de jos".

Se pun mari nădejdi în rezultatele pe care le va produce această nouă organizare. Intenţiunea este în adevăr bună. Noi însă nu putem privi decât cu rezervă viitorul, pentru că ştim ce înseamnă a lucra cu organe onorifice.

Cu ordinul No. 871/942 Direcţiunea Economiei Vânatului a început să pună în aplicare regulamentul, luând măsuri pentru numirile de inspectori judeţeni. Din informaţiunile ce avem, reese însă că nemulţumirile au şi început să se producă, iar reclamaţiunile au început să

curgă, pentru că numirea comisiunilor de propuneri s'a făcut — în unele cazuri — pe sprânceană şi — evident — şi candidaţii propuşi pentru funcţiunea de inspector judeţean nu sunt cei mai indicaţi. Pentru a nu se produce nemulţumiri şi mai mari, Direcţiunea Economiei Vânatului va trebui să aibă o deosebită grijă în examinarea propunerilor ce i-se fac din exterior şi să anuleze lucrările acelor comisiuni de propuneri care n'au procedat obiectiv. Aceasta, cu deosebire atunci când în loc de 3 candidaţi nu este propus decât unul singur, prin urmare Ministerul nu mai are posibilitatea să aleagă, ci este obligat să primească singurul candidat propus.

Regulamentul are unele lipsuri care trebuesc neapărat îndreptate înainte de a fi integrat în regulamentul legii vânătoarei ce urmează a fi modificată în curând. Chestiunea aceasta însă reclamă o discuţiune mai amplă decât permite această cronică. (15)

● **Apelul Direcţiunii economiei vânatului către vânători pentru a contribui la opera ajutorului de iarnă.**

Dir. Ec. Vân. cu adresa No. 27703/1941 roagă vânătorimea românească să contribue la opera ajutorului de iarnă. Aminteşte deasemenea apelul Ministerului Inzestrării Armatei adresat vânătorimii de a dona pieile de iepure şi de mistreţ pentru nevoile armatei. Nu avem date asupra numărului de piei donate. Socotim însă că ar fi trebuit date norme precise asupra conservării acestor piei de către autorităţile militare, pentru ca sacrificiul pe care vânătorimea îl face cu dragă inimă, să nu fie fără folos. (16)

● **Regulamentul legii asupra portului şi vânzării armelor.**

Monitorul Oficial No. 71 din 24 Martie 1942 ne aduce — în sfârşit — bucuria de a vedea publicat regulamentul legii asupra portului şi vânzării armelor. Cu toate că legea a apărut în Iulie 1941, totuşi regulamentul ei a întârziat 8 luni. In cele mai multe părţi ale ţării comandamentele militare au refuzat atât eliberarea de noui permise pentru vânători cât şi permise pentru paznici. Mulţi vânători n'au putut practica vânătoarea şi multe terenuri n'au putut fi îngrijite. Atât legea cât şi regulamentul au unele lipsuri. Dar bine că le avem aşa cum sunt. (17)

Vasile Cotta

RECENZII

CĂRŢI

H. KNUCHEL: *Holzfehler*. [Defectele lemnului]. Ed. 2-a. 144 pag., 140 fig. Bern: Büchler & Co., 1940.

Ediţia 1-a a acestei cărţi a apărut în 1934 din iniţiativa societăţii elveţiene Lignum, care şi-a propus să acţioneze pentru o mai largă şi mai raţională întrebuinţare a lemnului printr'o îmbunătăţire a însuşirilor lui. Ediţia 2-a este întregită cu multe cunoştinţe noi.

Inlocuirea lemnului în multe întrebuinţări a. fost rezultatul necunoaşterii însuşirilor lui şi mai ales faptului că nu se găsiseră sistemele de întrebuinţare care să elimine cât mai mult defectele lemnului. Mulţimea şi gravitatea defectelor este o urmare a modului cum s'a crescut arborele, cum s'a exploatat şi manipulat lemnul. In aceste domenii de activitate trebuesc aduse primele corective. Acest lucru nu este posibil decât printr'o profundă cunoaştere a defectelor lemnului şi a mijloacelor cu care să se împiedece naşterea lor.

Aceste cunoştinţe a căutat să le dea prof. H. Knuchel în cartea sa. Defectele lemnului sunt împărţite în următoarele categorii : defecte ale formei trunchiului, defecte în structura anatomică a lemnului, defecte în structura lemnului datorite condiţiunilor atmosferice (vânt, ger, uscăciune, etc.), datorite omului (la exploatare, transport, depozitare, etc.), animalelor (animalelor mari şi insectelor) şi plantelor (ciupercilor).

Deşi într'un număr relativ de pagini, expunerea este foarte clară şi completă. Numărul mare de figuri foarte bine alese şi tipărite în excelente condiţiuni fac textul uşor accesibil.

Cartea răspunde perfect nevoilor celor ce lucrează atât în domeniile producerii, exploatării şi manipulării lemnului, cât şi a celor ce întrebuinţează acest material.

*

W. STOY: *Der Holzbau*. [Construcţia în lemn]. Ed. 2, VIII+140 pag, 160 fig. Berlin: J. Springer, 1941.

Cartea este ediţia 2-a a aceleia apărută în 1939 sub numele de „Ingenieurholzbau", căreia i s'au adus modificările şi complectările cerute de apariţia noilor norme de calculat, proiectat şi executat construcţiile în lemn.

După ce se arată pe scurt care sunt speciile lemnoase care se întrebuinţează mai mult la construcţii în Germania, modul de exploatare, manipulare şi sortare a lemnului de construcţie, se tratează în rezumat, dar ţinând seama de rezultatele ultimelor cercetări, bazele calculelor rezistenţei elementelor de construcţie din lemn. Se expun apoi pe larg mijloacele (buloane, cuie, cleiuri, pene, etc.) şi modurile de executare a îmbinărilor lemnului. Urmează un

capitol special destinat construcției și calculului fermelor, insistându-se asupra noilor sisteme de construcție. In capitole separate se tratează construcția turnurilor, tribunelor și podurilor din lemn.

Pentru construcțiile obișnuite de dimensiuni reduse schelele din lemn au rol secundat. Ele se construesc după sisteme simple, fără a fi calculate în amănunt. Când schelele servesc la construcția podurilor și clădirilor mari în beton, la montarea din nou sau reparația podurilor metalice, etc., când deci ele însile devin construcții mari și complicate, trebuesc în prealabil proiectate și calculate amănunțit precum și executate cu multă atențiune. De aceea autorul acordă o deosebită importanță calculului și construcției schelelor.

Numărul mare de figuri face textul foarte ușor de înțeles și dau o imagine a stadiului înaintat la care au ajuns construcțiile în lemn.

Această carte se poate considera indispensabilă acelora ce construesc în lemn, fie ingineri sau chiar dulgheri.

N. Ghelmeziu

CĂRȚI NOI:

TR. HEROIU:

Conducere și responsabilitate proprie în sectorul silvic.

1941. Tip. „Bucovina". 62 pagini, 100 Lei.

REVISTE

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 4 (1941), Caietul 12 (Dec.).

K. Riechers şi M. Igney:
Erfahrungen über Vakuumholztrocknung.
Experienţe asupra uscării în vid a lemnului.

In literatură sunt cuprinse foarte puţine date asupra uscării lemnului în vid. Acelea care se găsesc sunt mai mult rezultatul încercărilor de laborator. Incercările autorilor în instalaţii industriale sunt făcute spre a răspunde întrebării dacă uscarea în vid este superioară aceleia sub presiunea atmosferică, atât calitativ şi economic cât şi din punctul de vedere al rapidităţii. Problema nu este pusă pentru orice întreprindere care întrebuinţează lemnul, ci nu mai pentru acelea care au pretenţii mari asupra calităţii lemnului, cum sunt fabricile de instrumente sau de elici pentru avioane.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute cu diferite combinaţii între vid, temperatură, curent de aer, aşezarea scândurilor, repartiţia încălzitoarelor, etc. spre a se stabili procedeul cel mai bun. Rezultatele cele mai bune s'au obţinut când materialul a fost cât mai în contact cu suprafeţele încălzitoare.

Josef Kisser:
Das mikroskopische Gefügebild des Lignostone.
Structura microscopică a lignostonului.

Lignostonul, fiind fabricat din lemn printr'o puternică presiune la temperatură ridicată, capătă însuşiri mult deosebite de ale lemnului din care a provenit. S'a căutat să se vadă ce schimbări structurale s'au produs în lemn prin acest tratament.

Autorul, în urma unor serii de încercări cu diferite probe de lignoston, ajunge la următoarele concluziuni:

rupturi de ţesuturi nu au loc decât foarte rar şi sunt de dimensiuni microscopice;

schimbarea formei şi poziţiei celulelor este reversibilă;

schimbarea locului celulelor urmează direcţia celei mai mici rezistenţe, fără a se face despărţiri sau pătrunderi de celule;

parte din celule sunt deformate prin presiune dincolo de limita elasticităţii.

Otto Bieligk:
Das Holz im Kriegsbrückenbau.
Lemnul în construcţia podurilor de război.

Se arată care sunt condiţiunile pe care trebue să le îndeplinească construcţia podurilor în timp de război

şi modul perfect în care lemnul corespunde acestor condiţiuni. Câteva fotografii ale podurilor de lemn construite în război arată larga întrebuinţare a acestui material în astfel de lucrări.

Hermann Heinrich:

Austauschverpackungen aus Holz oder Holzabkömmlingen.

Inlocuirea ambalajelor de metal cu ambalaje din lemn sau derivate ale lui.

Articolul arată pe scurt rezultatele la care s'a ajuns cu înlocuirea ambalajelor din metale cu ambalaje din lemn, carton sau hârtie. Aceste noi ambalaje înlocuesc foarte bine pe acelea din metale.

Mici comunicări:

Cheltuielile cercetărilor industriale în U. S. A.

Micşorarea producerii răşinii în U. S. A.

Recoltarea esenţei de terebentină în Suedia.

Incetarea exportului de lemn de Caesalpinia sappan L. (Sappanholz) din Ceylon.

Cea mai mare fabrică de celuloză din lume, Torviscosa.

Caroserii de automobile Ford din materia artificială cafelite.

Normalizarea dimensiunilor foilor de placaj.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 46 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

F. Wille: Neue Bemessungsverfahren für Holz im Hochbau nach DIN 1052, Ausgabe 1940.

W. H. Thürow: Englisch-Deutsches und Deutsch-Englisches Wörterbuch der Chemie.

G. G. Reinert: Praktische Mikrophotographie.

H. B. Platzer: Das Herstellen von Kiefernlangholz und- abschnitten im Pflegehieb.

C. Lanz: Die Herstellung von Gasholz.

F. Neiss: Sparrendach und Pfettensteildach.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 9—10/1941.

H. Leibundgut:

A propos des surexploitations; considérations au sujet de leur influence sur la culture forestière.

In vremurile de azi când de peste graniţe Elveţia nu-şi mai poate acoperi deficitul de lemn necesar, pădurea elveţiană este chemată să satisfacă aceste nevoi.

Autorul se întreabă întrucât pădurea elveţiană poate suporta supra exploatările.

Pădurile acestei ţări sunt supuse în marea lor majoritate regimului codru (94%); restul de 6% reprezintă crângul compus şi simplu.

Supraexploatările actuale vin în plină perioadă de conversiune, ceea ce, din punct de vedere cultural, va complica mult operaţiunile.

Ansamblul pădurilor publice se ridică la 130 milioane m^3, la care dacă se adaugă şi cele particulare, urcă la 170 milioane m^3.

Materialul în picioare la ha este evaluat în mediu la 200 m³. Se socoteşte că la începutul acestui război, materialul în picioare era insuficient în cea mai mare parte din pădurile elveţiene. Rezerve nu existau decât în pădurile Statului şi comunale, dar şi acestea puţine.

Posibilitatea în 1939 a fost evaluată la pădurile publice la 1,8 milioane m³ adică la 2,9 m³ la ha reprezentând 1,4% din materialul în picioare. Cea mai mare posibilitate o avea Cantonul Argovie cu 6,5 m³.

După statistici, supraexploatările în pădurile publice comportau la începutul războiului 6% din posibilitate adică 40% în pădurile statului, 8% în cele comunale girate tehnic, şi 1% în alte păduri comunale. Deci nu sunt rezerve. Din contră în anumite cantoane din Platoul elveţian şi din Jura s'a anticipat posibilitatea cu 600.000 m³. In schimb pădurile de munte deţin rezerve de 500.000 m³, din care jumătate în Cantonul Grisons.

La o anchetă întreprinsă privind putinţa executării de supraexploatări, s'a răspuns în mod diferit de diferitele Cantoane. Sunt favorabile răspunsurile care ar comporta exploatări de material de foc. După opinia la 3/4 din cei solicitaţi, supra exploatările deja executate vor avea urmări supărătoare pentru pădure şi cu atât mai mult pentru cele ce se vor mai face.

(Va urma).

Sam. Aubert.:
La Côte du lac de Joux.

Nr. 11/1941.

H. Leibundgut:
A propos des surexploatations; considérations au sujet de leur influence sur la culture forestière. (6 pag.). (urmare).

Se tratează — în continuare — posibilităţile de supraexploatare din punct de vedere cultural.

In legătură cu această nouă situaţie, în primul rând ar fi de luat în considerare răriturile. Socoteşte că răritura nu are importanţă din punct de vedere cultural decât atunci când marcarea arborilor s'a făcut cu grijă şi înţelegere. Din nefericire azi personalul fiind supra încărcat, nu ar avea prea mult timp. In plus, răriturile presupun tăieri dispersate, deci necesită lucrători mulţi, ceea ce în vremurile de azi nu se găsesc. In condiţiile de azi, autorul apreciază că prin răriturí nu se poate scoate — din punct de vedere cultural — decât 2% din materialul total aflat în picioare, deci circa 3½ milioane m³, deci puţin mai mult decât cantitatea mijlocie exploatată anual.

Nu se va putea realiza toată cantitatea necesitată de supraexploatări numai prin răriturí. Va trebui să se atace şi arborete bătrâne prin tăieri de regenerare.

Să se ia în considerare diferitele tratamente din regimul codrul. Se apreciază şi aici la 2% din totalul materialului în picioare.

Alte tăieri ar urca şi ele la 1% din total.

S'ar obţine astfel un total de 9 milioane m³.

H. B.:
Statistique forestière suisse 1939.

Se ia în considerare:

1. Suprafaţa păduroasă.
2. Exploatarea pădurilor publice.
3. Randamentul financiar al pădurilor publice.

5. Comerţul de lemne între Elveţia şi străinătate.

6. Consumul de lemn în Elveţia.

7. Sarcini vamale asupra valorii importului, în procente.

* * *:

Société vaudoise de sylviculture. Course annuelle des 16 *et* 17 *Juin* 1941.

Se descrie fabrica de furniruri şi placaje dela Tavannes.

* * *:

Instructions no. 4 *de l'Office de guerre pour l'industrie et le travail sur l'approvisionnement de l'industrie, des foyers domestiques, des entreprises artisanales et de entreprises de transports en bois de feu (du* 26 *Août* 1941).

*

Nr. 12/1942.

F. Aubert:

Les carburants de remplacement au Comptoir suisse.

Cu ocazia Târgului organizat la Lausanne, Societăţile forestiere din Vaud şi Rolle, au pus la cale un ansamblu de 18 standuri cu 20 expozanţi.

S'au expus automobile şi autotractoare cu gazogen de diferite tipuri, precum şi maşini pentru fabricat cărbunele necesar gazogenelor.

Intre altele, în articol se arată că pe viitor lemnul torifiat va avea un rol preponderent ca combustibil pentru gazogene.

H. Leibundgut:

A propos de surexploitations; considérations au sujet de leur influence sur la culture forestière.

(Urmare şi sfârşit).

In cazul când războiul s'ar prelungi, pădurile elveţiene ar fi constrânse să producă lemn care din punct de vedere cultural ar face să sufere pădurea. In acest caz va trebui să se recurgă la toate precauţiile posibile care să permită atenuarea urmărilor supărătoare ale supraexploatărilor. Măsura cea mai de seamă va fi o repartizare logică a supraexploatărilor. Va trebui să se excludă orice supra exploatare din arboretele tinere şi mijlocii. Se arată apoi necesităţile de puieţi necesari plantării parchetelor tăiate ras, care în acest caz ar fi dublu faţă de puieţii folosiţi până acum.

William Borel:

A propos de la méthode du contrôle.

Comentează două articole publicate de M. François şi M. de Luze, forestieri francezi, în revista Societăţii forestiere din Franche-Comté, din Decembrie 1939 şi Martie 1941, în legătură cu aplicarea acestei metode.

Jacques Barbey:

Fabrique de cellulose de bois S. A, à Attisholz.

Vizitată de Societatea forestierilor din Vaud cu prilejul excursiunei din 16—17 Iunie 1941.

*

Nr. 1/1942.

W. Nägeli:

Importance des rideaux-abris contre le vent pour la protection des cultures agricoles.

Un raport cerut de Comisiunea de supraveghere a Institutului de cercetări silvice elveţian, în legătură cu această problemă. Raportul este făcut după diferitele publicaţii existente. S'a avut în vedere date din Rusia şi Danemarca.

At. Har

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Anul 93, Nr. 1, Ianuarie, 1942.

E. Hess:
Die autochthonen Föhrenrassen des Wallis.
Rasele autochtone de pini' din Wallis.

Se face o descriere a raselor de pini din cantonul Wallis în care pădurile n'au fost schimbate prea mult prin intervenţia omului, ca cele din nordul Elveţiei.

Inainte de a trece la arătarea distribuţiei speciilor forestiere autorul face o descriere a condiţiunilor climaterice ale cantonului Wallis. Se face apoi o descriere a arboretelor de pini şi a lemnului diferitelor rase de pin.

Ch. A. Terrier:
Über das Auftreten der Rhabdocline — Douglasienschütte in der Schweiz.
Asupra apariţiei maladiei Rhabdocline la Douglas în Elveţia.

Autorul arată cum se prezintă această maladie a acelor la Douglas, face o descriere a aspectului atacului, a ciupercii şi a răspândirii geografice în Elveţia. La sfârşit arată modul de combatere şi de replantare a Douglasului.

L. Siegwart:
Über die Harzgewinnung in den Wäldern und vom Seifensieden im Haushalt.
A'supra recoltării răşinii din păduri şi facerea săpunului acasă.

Se arată cum se făcea în trecut recoltarea răşinii şi cum era aceasta folosită între altele şi la fabricarea săpunului în gospodării.

Aus der Schweizerischen Forststatistik.
Din statistica forestieră elveţiană.

In continuare sunt date cifre cu comentarii ample, din statistica forestieră elveţiană.

Comunicări:

Marginile pădurii în jurul oraşului Zürich.
Conferinţa directorilor forestieri ai cantoanelor.

Anul 93 Nr. 2, Februarie, 1942.

F. Schneider:
Tagebuch einer Reise in Nord-Sumatra.
Jurnalul de zi al unei călătorii în Nordul Sumatrei.

Articolul este constituit dintr'un jurnal de zi al unei călătorii în Nordul Sumatrei, în care autorul descrie aspectul vegetaţiei şi al bogăţiilor acestei insule.

Th. Wolff:
Zur Terminologie der Forst- und Holzwirtschaft.
Asupra terminologiei economiei silvice şi a lemnului.

Autorul examinează pe rând din terminologia silvică germană cei mai importanţi termeni ca: pădure (Wald), lemn (Holz), trunchiu (Stamm), coaje (Rinde), plută (Kork), etc., precum şi denumirea germană a speciilor forestiere.

A. Fritschi:
Pflanzensoziologische Beobachtungen in Wirtschaftswaldungen.
Observaţiuni de sociologie vegetală în pădurile cultivate.

Autorul descrie diferite tipuri de păduri bazat pe observaţiuni de sociologie vegetală.
Articolul este în continuare.

Comunicări:

Recoltarea în cantitate mai mare a coajei de molift pentru tanin.

Anul 93, Nr. 3, Martie 1942.

Die Absteckung und Projektausarbeitung beim Waldstrassenbau.
Trasarea şi prelucrarea proiectelor de drumuri forestiere.

Sunt expuse metode de trasare şi prelucrare a proectelor de drumuri forestiere.

A. J. Schlatter:
Die Brennholzversorgung der Schweiz anfangs 1942.
Aprovizionarea cu lemn de foc a Elveţiei la începutul anului 1942.

Sunt arătate apsectele acestei probleme în Elveţia aşa cum au fost discutate cu prilejul congresului silvicultorilor elveţieni la 1 Septembrie 1941.

A. Fritschi:
Pflanzensoziologische Beobachtungen in Wirtschaftswaldungen.
Observaţiuni de sociologie vegetală în pădurile cultivate.

In continuare, autorul descrie diferite tipuri de păduri bazat pe asociaţiunile vegetale.

E. Vintilă

Rugăm:

Anunţaţi schimbările de adresă

INFORMAŢIUNI

— In urma demisiei d-lui General I. Sichitiu de la conducerea Ministerului de Agricultură şi Domenii, pe data de 20 Martie a. c., d-l Aurel Pană subsecretar de Stat la acelaşi departament este însărcinat în această calitate cu conducerea Ministerului, având toate atribuţiunile ministrului şi plenipotenţa de a contra-semna decrete-legi, decrete, jurnale şi deciziuni.

— D-l ing. cons. silvic Dem. Grozescu directorul Direcţiei silvice din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor a fost numit membru în Consiliului de administraţie al Centrului naţional de românizare.

— D-l C. Sfetcovici ing. insp. g-l silvic, directorul regionalei silvice Cernăuţi a fost pus în retragere din oficiu pentru a-şi regula drepturile la pensie pe data de 1 Aprilie 1942. (Mon. Of. 76/942).

— In şedinţa de referate a Secţiei de Botanică a Academiei de Ştiinţe din România, care a avut loc în ziua de 28 Februarie a. c., d-nii prof. C. C. Georgescu şi P. Cretzoiu au făcut o comunicare despre: Varietăţi şi forme de Quercus pubescens în România.

— D-l Gheorghiu Ion ing. şef silvic a fost transferat pe data de 15.I.942 din centrul Direcţiei Silvice la Serv. silvic judeţean Covurlui. (Mon. Of. 46/942).

— D-l Iordache Mircea ing. silvic a fost numit în post vacant bugetar la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, în gradul de ing. silvic stagiar.

— D-l Bălţăreţu G. Alex. ing subinspector silvic, dela Direcţia producţiei vegetale, se repartizează la Direcţia economică agrară. (Mon. Of. 53/942).

— D-l Leon Gh. inginer silvic dela Serv. silvic jud. Suceava se repartizează după cerere la Serv. silv. al jud. Câmpulung-Bucovina. (Mon. Of. 59/942).

— In Mon. Of. Nr. 67 din 19.III 1942 s'au publicat următoarele transferări de ingineri silvici:

1. Horn Alfred inginer şef silvic, dela ocolul silvic Agnita (jud. Tr. Mare), la Icef.
2. Donciu Dumitru inginer şef silvic, ca titular al ocolului Agnita.
3. Constantin Ion ing. şef silvic, se menţine ca titular al ocolului silvic Şercaia (Jud. Făgăraş), revenindu-se asupra mutării d-sale la Ocolul Ilia.
4. Brebenarul Gh. ing. şef silvic, din centrul Inspectoratului Timişoara, ca şef al ocolului Ilia (jud. Huniedoara).
5. Popovici Remus ing. şef silvic, dela ocolul Sălişte (jud. Sibiu) la Inspectoratul silvic Chişinău.
6. Popovici Iulian ing. şef silvic,

dela Serviciul silvic Caraş, la Inspectoratul silvic Chişinău.

7. Mihai T. Vasile ing. şef silvic, dela Serv. silvic judeţean Braşov la Inspectoratul silvic Chişinău.

8. Dan Teodor ing. şef silvic, dela Inspectoratul Timişoara, la Serv. silvic judeţean Caraş.

9. Leondarie Eugen ing. subinsp. silvic, dela Inspectoratul silvic Alba Iulia, la dispoziţia Guvernământului din Transnistria.

10. Boeriu Valer ing. subinsp. silvic, dela ocolul silvic Beiuş, la Serv. silvic jud. Cernăuţi şi girant al Serv silvic judeţean Hotin.

11. Kerschirig Wilfred, dela ocolul Intorsătura Buzăului la Serv. silvic judeţean Suceava.

12. Diaconescu Caton ing. subinsp. sivlic, şeful Serv. silvic jud. Bihor (Beiuş Nord) şi cu girarea Serv. silvic Beiuş Sud.

— Au fost primiţi în Corpul tehnic silvic următorii ingineri silvici cu gradul de ing. silvic stagiar:

1. Ionescu T. Gheorghe din Caps.

2. Budiu E. Emil din Caps.

3. Iordache T. Mircea dela Dir. Silvică.

4. Babuţia St. Teodor din Caps.

— Ocoalele Clişcăuţi şi Colencăuţi aparţinând Dir. silvică Cernăuţi, foste reunite, se separă din nou, repartizându-se ca şefi de ocoale d-nii: Ep. Monasterschi ing. şef silvic la Clişcăuţi, iar d-l Ing. Anton Levitschi la Colencăuţi. (Mon. Of. 50/942).

— D-l Kersching Siegfrid Ottmar ing. silv. stagiar numit la Serv. silvic judeţean Turda se consideră demisionat pe data de 13.X.1941 prin neprezentare la post.

— D-l Ing. silv. stag. Constantinescu Ion se consideră demisionat din serviciul silvic al Statului pe data de 1 Iunie 1941, prin neprezentare la post.

— D-l Bărbuceanu Mihai ing. silvic dela Serv. silvic judeţean Câmpulung-Bucovina se consideră demisionat pentru neprezentare la post. (Mon. Of. 59/942).

— In Mon. Of. Nr. 64 din 16.III. 942 a apărut decretul-lege pentru stabilirea competinţelor Comitetului de Direcţie al Casei Pădurilor Statului.

— In Mon. Of. Nr. 71 din 24 Martie a. c. a apărut legea Nr. 222 privind „Completarea art. VII din legea Nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecţie".

— Ministerul Agriculturii şi Domeniilor a hotărît să nu se mai elibereze pe viitor autorizaţii de împuşcare pentru cerbi, capre negre şi urşi, vânătorilor care nu au restituit, în termenul prevăzut, autorizaţiile obţinute. (Mon. Of. 49/942).

— Prin decizia ministerială dela Jn. Nr. 2919/942 s'a hotărît prelungirea epocei de vânătoare a tuturor speciilor de raţe şi gâşte, până la 31 Martie 1942.

— A apărut „Regulamentul pentru apiicarea decretului-lege asupra portului şi vânzării armelor". (Mon. Of. Nr. 71 din 24 Martie 1942).

— Membrii *„Cooperativei vânătorilor şi pescarilor sportivi din România"* sunt anunţaţi că la sediul Cooperativei din Str. Polonă Nr. 8 Bucureşti, a sosit un stoc de 120.000

cartuşe de vânătoare marca „Sonne" dela fabrica Wolff & Co. Walsrode-Germania. Cartuşele sunt de calibru 12, 12 lungi, 16 şi 20 cu alice 2,50, 3—3,50 mm şi încărcate cu pulbere J/B Jagdbläthenpulver, pulbere pentru arme special marcate pentru pulbere fără fum.

Cartuşele se vând cu preţul de 14,50 lei cal. 16, cu 15 lei cal. 20, cu 15,50 lei cal. 12 şi cu 17 lei calibru 12 lungi.

Fiecare membru are dreptul să ridice 100 cartuşe pentru prima parte socială de 500 lei vărsată. Peste fiecare parte socială de 500 lei vărsaţi în plus, primeşte câte 50 cartuşe.

Rămânând disponibile din acest stoc o cantitate de 20.000 cartuşe aproximativ, ele vor fi distribuite în ordinea înscrieri membrilor noi înscrişi cu un capital de minimum 5 părţi sociale vărsate (adică lei două mii cinci sute).

Pentru a feri pe vânători de specula ce se practică cu scumpirea excesivă a cartuşelor de vânătoare, Cooperativa a comandat în Germania un nou stoc de cartuşe.

Domnii vânători care doresc să se aprovizioneze prin Cooperativă sunt încunoştiinţaţi că pot să se înscrie ca membri vărsând minimum 4 părţi sociale a 500 lei una (adică două mii lei).

Pentru orice informaţiuni rog a se adresa la sediul Cooperativei.

— Ministerul de Interne, a aprobat eliberarea de autorizaţii de călătorie pe C. F. R., vânătorilor, cu condiţiunea ca aceştia să prezinte permisele de vânătoare pe anul 1941/42, vizate de autorităţile militare.

Autorizaţiile se eliberează de către Circumscripţiile de poliţie în comunele urbane şi de postul de jandarmi în comunele rurale.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 4870/942 s'a prelungit până la 15 Mai 1942, valabilitatea permiselor de vânătoare şi pescuit în Apele de Munte, până la 15 Mai 1942.

— Marele Stat Major a aprobat ca termenul prevăzut de Art. 52 din Regulamentul Legei Portului Armelor, publicat în Monitorul Oficial, Nr. 71 din 24 Martie 1942, înlăuntrul căruia se poate cere preschimbarea permiselor de *port-armă* de vânătoare să fie prelungit cu 90 zile, cu începere dela data susmenţionată.

— Prin decizia Ministerului de Agricultură şi Domenii Nr. 10.131 publicată în Mon. Of. 90 din 18 Aprilie 1942, se desfiinţează Direcţiile şi Serviciile (silvice) creiat prin deciziile ministeriale Nr. 38189 din - Dec. 1941, Nr. 38563 din 1941, Nr. 752 din 14 Ianuarie 1942 şi Nr. 964 din 15 Ianuarie 1942.

— Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, Direcţiunea Silvică, face cunoscut cu adresa No. 11795/942 că s'a aprobat inginerilor silvici din cadrul public un concediu de 5 zile dela 23—27 Mai 1942 inclusiv pentru a participa la adunarea generală a Societăţii „Progresul Silvic".

NECROLOG

†

DIONISIE BUCUR

Inginer inspector silvic (pensionar)

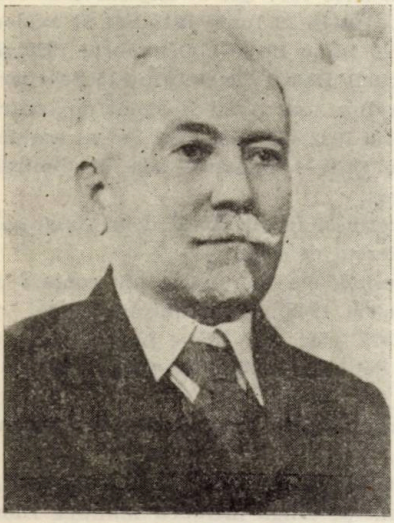

Vineri 20 Februarie 1942 s'a stins din viaţă la locuinţa sa din Bucureşti, Dionisie Bucur, inginer inspector silvic, în vârstă de 66 ani. S'a născut la 18 Ianuarie 1875 în comuna românească Lancrăm din fostul comitat al Sibiului, azi jud. Alba.

Cursul primar la început în satul natal şi la sfârşit în şcoala săsească din Sebeş. Cursul secundar l-a făcut tot în Sebeş; l-a terminat în 1892. A venit în regat şi a făcut practică la farmacia lui Lazăr Bistreanu din Bârlad, părinţii lui dorind să-l facă farmacist. Intrucât nu s'a putut înscrie în cl. 5-a la liceul Sf. Sava, necunoscând limbile greacă şi latină, s'a reintors la Sibiu, la liceul luteran de unde şi-a luat şi bacalaureatul.

In 1893, citind în ziare,că s'a înfiinţat o şcoală nouă de silvicultură la Brăneşti (Ilfov), în urma unei cereri făcută, a fost admis a face un an de practică la ocolul silvic Seaca Optăşani (Olt), şef al ocolului fiind C. Melinescu.

In Septembrie 1894 s'a ţinut examenul de admitere (în actualul local al Ministerului de Finanţe) la care s'au prezentat 35 candidaţi. Au reuşit 13 candidaţi, dintre care şi Dionisie Bucur, fiind clasificat al 3-lea.

Fiind o fire sârguitoare şi având şi bacalaureatul la bază, din primul trimestru a fost clasificat I.

După 2 ani de cursuri teoretice la Brănești și 1½ ani de practică la pădurile Statului, în 1898 la examenul de diplomă, a fost clasificat I. Astfel că diploma cu No. 1 a Școalei Speciale de Silvicultură dela Brănești, a fost emisă pe numele lui Dionisie Bucur, fiind Șeful primei promoții de silvicultori dela Brănești.

Cum pe atunci la Domeniile Coroanei (al căror administrator era Iancu Kalinderu) se cereau tineri silvicultori dintre fruntașii școalei, a fost primit în serviciul Domeniilor Coroanei, la 1 Aprilie 1898, unde a funcționat până la 1 Decembrie 1901, când a demisionat.

Dela 1 Decembrie 1901—1 Iulie 1903 a fost în Germania pentru specializare.

Reîntors în țară la 1 Iulie 1903 a fost numit silvicultor diurnist la exploatările în regie, și la ocolul Malovăț (Mehedinți) unde a funcționat până la 15 Ianuarie 1916. Dela 16 Ianuarie 1916—15 August 1916 a fost Șef al ocolului silvic Cărbunești (Gorj). Dela 15 August 1916—15 Decembrie 1916, a luat parte în război, însumat fiind ca milițian în Reg. 58 Gorj. Dela 15 Decembrie—28 Februarie 1917 Șef al exploaărilor Centrului militar Bârnova. Dela 1 Martie 1917—20 Iunie 1918 Șef al exploatărilor Mogoșești și Bârnova. Dela 20 Iunie 1918—1 Octombrie 1920 șef al ocolului silvic Răchitoasa (jud. Tecuci). Dela 1 Octombrie—15 Februarie 1922, Șef al ocolului silvic Maria Radna, jud. Arad și agent de control la Regiunea Lipova. Dela 15 Februarie 1922—31 Mai 1929 Șef al ocolului silvic Băbeni (Vâlcea). Dela 1 Iunie 1929—1 Ianuarie 1936 în Centrala Casei Pădurilor, când a fost pensionat.

Ca pensionar a dus o viață retrasă, frequentând doar congresele silvice anuale și conferințele dela Cercul de Studii.

In timpul din urmă fiind suferind, n'a mai putut lua contact cu colegii. S'a sfârșit Vineri 20 Februarie 1942, înconjurat de ai săi, cu o dorință ce nu și-a văzut-o realizată, căci fiul său e încă student al Facultății silvice din cadrul Școalei Politehnice din București și deci n'a putut supraveți să-l vadă și pe el silvicultor.

Pentru activitatea sa a fost decorat cu Coroana României în gradul de Cavaler și Răsplata Muncii cl. I.

A fost înmormântat la Cimitirul Reînvierea din București. La ceremonia înmormântării au participat pe lângă membrii familiei, rude, prieteni și D-l Haralambie Grumazescu, inginer inspector general silvic pensionar, coleg din chiar promoția I a Școalei dela Brănești; D-l Aurealian Ionescu, inginer inspector silvic, ca delegat din partea Casei Pădurilor și D-l M. P. Florescu ca reprezentant al Societății „Progresul Silvic" în numele căreia a rostit câteva cuvinte de despărțire.

Din partea Administrației Casei Pădurilor, cât și a Soc. „Progresul Silvic" s'a depus câte o coroană de flori naturale.

Transmitem pe această cale, condoleanțe familiei sale.

M. P. F.

DECRETE-LEGI

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Legea Nr. 222

pentru completarea art. VII din legea Nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecție

Art. unic. — La art. VII din legea Nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecție se adaogă următoarele alineate:

„Pentru pădurile de protecție situate în zonele militare dreptul de preemțiune va fi exercitat de Ministerul Apărării Naționale, în conformitate cu dispozițiunile art. 16 din legea pentru creiarea zonelor militare și pentru măsurile necesare apărării țării".

Dat în București la 23 Martie 1942.

Nr. 882.

*

Raportul d-lui ministru al apărării naționale către d-l Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Mareșal,

Conform dispozițiunilor decretelor-legi Nr. 8.052 din 5 Septemvrie și Nr. 3.072 din 7 Septemvrie 1940.

Avem onoarea a vă înainta pentru aprobare și semnătura Domniei-Voastre decretul-lege pentru completarea art. VII din legea Nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecție.

Prin prezentul decret-lege s'a prevăzut dreptul Ministerului Apărării Naționale la exercițiul preemțiunii asupra pădurilor de protecție, care sunt situate în zonele militare, drept ce aparține Ministerului de Domenii.

Măsura luată era necesară pentru a se putea generaliza asupra tuturor bunurilor situate în zonele militare măsurile de prevedere și siguranță ce se exercită, conform legii pentru creiarea zonelor militare, de Ministerul Apărării Naționale.

Primiți, vă rugăm, Domnule Mareșal, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministrul Apărării Naționale.

Nr. 3.755. 1942, Martie 21.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate şi Iubite Coleg,

In conformitate cu art. 21 din statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă că sunteţi convocat la a 56-a **adunare generală ordinară,** care se va ţine în ziua de 17 Mai 1941, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bd. Tache Ionescu No. 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de statute, adunarea generală se va ţine irevocabil în a 8-a zi liberă, adică **Duminică 24 Mai 1941,** la aceiaş oră şi în acelaş loc, cu orice număr de membri prezenţi, fără o nouă convocare.

Programul adunării generale este următorul:

Ziua I-a 24 Mai 1942

1 Cuvântarea de deschidere a Domnului Preşedinte.

2. Cuvântările invitaţilor.

3. Darea de seamă a Consiliului de administraţie şi raportul cenzorilor pe 1941.

4. Aprobarea Bilanţului şi contului de Venituri şi Cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1940 şi descărcarea Consiliului de administraţie de gestiunea pe 1941.

5. Aprobarea Bugetului pe 1942.

6. Alegerea Preşedintelui Societăţii pe o nouă perioadă de 4 ani.

7. Alegerea a 6 membri în Consiliul de administraţie pe 4 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1943, conf. art. 28 alin. 5 din statute, în locul Domnilor: Butoi Al., Comşia Aurel, Georgescu P. C., Grozescu D., Haralamb At. şi Minescu G., — al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1942.

8. Alegerea pentru 1942 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

Ziua II-a 25 Mai 1942

Prezentarea referatelor şi discuţiuni asupra problemelor.

1. Problema combustibilului în raport cu criza de lemn de foc.

Raportori: Al. Butoi, I. D. Popescu şi N. Ghelmeziu.

2. Regenerarea pădurilor în urma exploatărilor forţate din timpul războiului.

Raportori: D. Grozescu, I. Zeicu şi M. Rădulescu.

Ziua III-a 26 Mai 1942

Excursie de studii cu un program ce se va anunța la timp.

* * *

Pentruca desbaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme:

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 1 Mai 1942, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă;

3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A_4 297×210 m.m.);

4. Rapoartele generale vor fi astfel desvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;

5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor;

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății;

7. In ședință se vor citi numai rapoartele generale;

8. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe de probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în aceiași chetiune.

* * *

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la desbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte,
Prof. M. DRĂCEA.

Secretar general,
C. Emanoil.

Şedinţele Consiliului de Administraţie

PROCES-VERBAL No. 7

Şedinţa din 29 Aprilie 1941

Prezenţi D-nii: Const. Chiriţă, Ilie Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, N. Ghelmeziu, Gh. Năstăsescu, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, St. Rodoteatuè V. N. Stinghe şi I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la orele 20 sub preşedinţia D-lui V. N. Stinghe vice-preşedinte.

Ordinea de zi:

1. Discuţiuni în legătură cu adunarea generală.
2. Amenajarea podului clădirei.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Vicepreşedinte V. N. Stinghe anunţă Consiliul că delegaţia desemnată în şedinţa trecută, s'a prezentat la D-l Prof. M. Drăcea, în ziua de 9 Aprilie a. c. şi făcându-i cunoscut demersul a peste 300 de membri ai Societăţii care-l roagă să revină la Preşedinţia Societăţii, Domnia-Sa a acceptat să revină asupra demisiunei.

In momentul acesta intră în sala de şedinţe D-l Prof. M. Drăcea fiind ovaţionat de membrii prezenţi ai Consiliului, iar D-l Vice-preşedinte V. N. Stinghe îi oferă scaunul preşedinţial.

D-l Prof. M. Drăcea, rosteşte următoarele cuvinte:

„Adânc mişcat de nobleţa şi spiritul de solidaritate de corp, de care nu m'am îndoit niciodată şi pe care îl subliniază încăodată aşa de precis, scrisoarea Dv. din 8 Aprilie a. c., vă rog să cunoaşteţi, că în împrejurările arătate, mă simt dator să viu în mijlocul Dvs., spre a-mi împlini mandatul pe care mi l-a încredinţat adunarea generală şi spre a continua, împreună cu Dvs. şi împreună cu toţi membrii, colaborarea la conducerea Societăţii noastre „Progresul Silvic", a cărei Tărie, Putere şi Unitate sunt azi mai necesare ca oricând propăşirei noastre foreştiere".

Se intră apoi în ordinea de zi şi se discută măsurile pentru pregătirea adunării generale. Din cauza împrejurărilor adunarea având un caracter mai restrâns, invitaţiile se vor face numai acele cerute de Statute.

Discuţia celorlalte chestiuni la ordinea de zi se amână.

Şedinţa se ridică la orele 21,30.

p. *Preşedinte,* V. N. STINGHE

Secretar General,
C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 19
Ședința din 16 Decembrie 1941

Prezenți D-nii: M. Florescu, D. Grozescu, I. Zeicu, Manoilescu Mircea, M. P. Florescu, I. C. Demetrescu, St. Rodoteatu, C. Chiriță, Mih. Suhățeanu, M. Rădulescu, M. Drăcea, V. Stinghe, N. Ghelmeziu.

D-l Președinte M. Drăcea adresează Consiliului următoarele cuvinte:

Domnilor Membri,

Suntem cu toții sub impresia unei mari și dureroase pierderi. Acum o săptămână se găsea între noi și lua parte la frumoasele și animatele noastre discuțiuni, bunul nostru camarad Andrei Ionescu, cu care peste câteva minute aveam să ne întâlnim unii dintre noi în ședința Consiliului de Administrație a AGIR-ului, unde D-sa era Secretar General, spre a continua discuția, astăzi la ordinea zilei, a organizării profesionale a inginerilor.

Deși bolnav, Andrei Ionescu nu a înțeles să se cruțe niciodată atunci când era vorba să-și îndeplinească îndatoririle și chemarea sa față de Corpul inginerilor silvici și față de organismele în conducerea cărora avea un cuvânt hotărîtor.

Astăzi, Andrei Ionescu nu mai e între noi; un mare număr dintre noi și un mare număr de ingineri, membrii ai AGIR-ului au avut durerea de a-l conduce acum câteva zile la locul de veci.

Andrei Ionescu, Dvs. o știți foarte bine, a fost un distins membru al Corpului silvic și unul dintre stâlpii acestei Societăți, ale cărui idealuri le-a slujit ca membru în tot timpul carierei sale, ca membru în Consiliul de Administrație și ca Secretar General. Competența, puterea de muncă, calda sa iubire de Neam și pentru Corpul ingineresc din care făcea parte ca un element distins, i-au deschis drum la Secretariatul General al AGIR-ului.

Participarea sa la ultima noastră ședință este o pildă de felul cum a înțeles să-și facă datoria în chestiunile mari și de interes general pentru Corpul ingineresc.

In amintirea acestui distins camarad și colaborator al nostru să păstrăm câteva minute de reculegeree.

In semn de doliu, ridic ședința.

Președinte,
M. DRĂCEA,

Secretar General,
C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 20

Şedinţa dela 23 Decembrie 1941

Prezenţi D-nii: A. Comşia, M. Drăcea, C. P. Georgescu, D. Grozescu, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, V. Sabău, V. Stinghe şi I. Zeicu.

Prezidează D-l M. Drăcea.

La ordinea de zi:

Discuţiuni asupra organizării profesionale:

a) Adresa Colegiului Inginerilor Nr. 6332/941.

b) Idem AGIR. Nr. 570/941.

D-l Preşedinte M. Drăcea prezintă adresa Colegiului Inginerilor Nr. 6232 din 22 Decembrie 1941, prin care se cere Soc. „Progresul Silvic“ ca pentru ziua de 29 Decembrie 1941 să se delege doi membri care să ia parte la şedinţa Colegiului, în care se va discuta memoriul alcătuit pentru organizarea profesională a inginerilor în cadrul principiilor de reorganizare a funcţionarilor în Stat, preconizate de D-l Mihail Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri; după aceea D-sa expune cuprinsul adresei AGIR Nr. 570/941 la care s'a anexat şi un memoriu întocmit de această Societate privitor la organizarea inginerilor pe baze corporatiste, memoriu care, după cum arată adresa, cuprinde ultimul punct de vedere al AGIR-ului formulat de D-l Preşedinte St. Mihăescu şi de D-nii: M. Manoilescu, D. Grozescu, I. Păsăreanu, membrii ai Consiliului AGIR.

D-l Preşedinte M. Drăcea relevă că punctul de vedere al Societăţii „Progresul Silvic“ în chestiunea organizării profesionale a inginerilor a fost desbătut în mai multe şedinţe anterioare ale Societăţii, despre care membrii au cunoştinţă şi că acest punct de vedere a fost împărtăşit Colegiului prin membrii Societăţii care sunt şi membrii ai Colegiului. Unul dintre aceste puncte esenţiale a fost păstrarea mai departe a Societăţii cu statutele sale eventual modificate, spre a putea să se ocupe de probleme tehnice de specialitate şi de propaganda forestieră, cum şi păstrarea Corpului Tehnic al inginerilor pentru funcţionarii de Stat.

D-l C. P. Georgescu insistă ca noua organizaţie a inginerilor silvici să continue a alcătui o secţie distinctă în marea masă a inginerilor.

D-l Preşedinte M. Drăcea arată că de fapt, chiar din cuvântarea D-lui Vice-Preşedinte al Consiliului de Miniştri rezultă că individualitatea specialităţilor inginereşti va fi asigurată în viitoarea organizare profesională a inginerilor.

D-l Grozescu este de părere că delegaţii, atât acei pentru Colegiu, cât şi cei pentru AGIR, ar trebui să fie orientaţi asupra proiectelor întocmite de aceste două organizaţiuni pentru a putea cunoaşte eventualele divergenţe şi a susţine punctul de vedere al Societăţii „Progresul Silvic“. D-sa ca unul care a luat parte la redactarea memoriului AGIR în ultima sa formă expune principiile acestui memoriu.

D-l C. P. Georgescu observă că memoriul face distincţie între cele două cadre de ingineri, cei dela Stat şi particulari.

D-l Grozescu dă explicaţia că nici Consiliul Legislativ n'a admis la proiectul de reorganizare al Corpului Silvic a se decerne grade şi ierarhii în cadrele particulare.

D-l Preşedinte M. Drăcea precizează următoarele:

Memoriul AGIR-ului, în forma sa actuală, la elaborarea căruia a contribuit şi D-l Grozescu ca membru al AGIR-ului, diferă în unele privinţe de cel iniţial citit aci într'o şedinţă anterioară. Lipsesc de exemplu aprecierile făcute la adresa Colegiului, care de fapt nu a putut lucra decât în cadrul atribuţiilor foarte precis fixate de lege, la elaborarea căreí legi a contribuit şi AGIR. Partea finală a memoriului anterior, care cerea ca viitoarea organizare a profesiunii de inginer să se cristalizeze în jurul AGIR-ului, a fost lăsată deoparte, ceeace desigur va uşura foarte mult discuţia acestei chestiuni în viitoarea şedinţă proectată a Colegiului, Colegiu care strânge în sine pe toţi inginerii din România şi în faţa căruia D-l Vice-Preşedinte al Consiliului de Miniştri a făcut expunerea D-sale.

Nu putem discuta încă un memoriu al Colegiului privitor la viitoarea organizaţie fiindcă nu este întocmit, Colegiul căutând ca în prealabil să-şi facă în această privinţă o cât mai completă documentare prin discuţia ce va avea loc. Se pare însă că în câteva privinţe opiniile sunt acum deja unitare şi anume: păstrarea asociaţiilor inginereşti existente cu statutele modificate, păstrarea Corpului Tehnic, crearea câtorva instituţiuni anexe, care interesează în deosebi pe ingineri.

Problemele care par încă deschise sunt următoarele:

a) Dacă viitoarea organizare se ocupă şi de asociaţiile de categorie, (ca de exemplu categoria pădurilor sau a lemnului, a zahărului, etc.), sau se ocupă numai de organizarea profesiunii de inginer.

Se pare că ceeace interesează în primul rând Guvernul este în special organizarea profesională a inginerilor.

b) Care sunt atribuţiile şi răspunderile viitoarei organizaţii a inginerilor?, care sunt raporturile acestei organizaţiuni cu Statul?; devine viitorul Corp al inginerilor un organ căruia i se delegă o parte din iniţiativa şi răspunderile Statului sau rămâne numai un organ de consultare al acestuia?

Se pare că în această ultimă direcţie se îndreaptă viitoarea organizare a profesiunilor.

c) Dacă intrarea în viitorul Corp al inginerilor silvici este facultativă sau obligatorie şi dacă acelaş Corp urmează să cuprindă numai pe inginerii funcţionari de Stat sau pe toţi inginerii şi anume pe acei care lucrează în instituţiuni particulare.

In această ultimă privinţă punctul de vedere al Societăţii este acela pe care îl urmăreşte de 20 ani şi care este cuprins în legea de

organizare a Corpului silvic, ca într'o viitoare organizare a profesiunii de inginer să fie înglobaţi toţi inginerii, în orice cadru ar activa.

d) Să se precizeze în ce măsură preocupările actuale de a organiza profesiunea de inginer urmează a se extinde şi asupra Corpurilor anexe de colaboratori ai inginerului silvic, cum este de exemplu pentru noi Corpul Conductorilor.

D-l Preşedinte împărtăşeşte ideia că preocupările de organizare trebuie să se extindă şi asupra acestui Corp.

Acestea sunt problemele ce se pot pune şi faţă de care delegaţii Societăţii vor trebui să ia atitudine în şedinţa viitoare ţinută de Colegiul Inginerilor.

D-l Grozescu crede că conducerea Statului a făcut apel pentru reorganizarea profesiunilor la Corpurile intelectuale, care urmează să colaboreze în chestiuni de Stat cu Guvernul şi în acestea nu pot intra decât inginerii, celelalte cadre inferioare inclusiv muncitorii de pădure urmând a se organiza mai târziu.

D-l V. Stinghe este de părere că nu ne putem lansa în discuţiuni pe chestia cadrelor mijlocii şi inferioare sau pe chestia viitoarelor atribuţiuni ale noilor organizaţiuni, câtă vreme nu ştim asupra căror domenii se va discuta în şedinţa Colegiului şi cu ce amploare. Căci, deşi D-sa concepe Colegiul cu atribuţiuni cât mai largi, întrebarea este dacă, şi în ce măsură, Statul cedează din atribuţiile sale putându-se restrânge numai la ideile mari de concepţie sau extinzându-se până la a ceda şi din chestiunile de administraţie, fie chiar numai în formă de consultare.

D-l V. Sabău arată că în statul totalitar sunt bine fixate atribuţiile organizaţiilor profesionale pe care însă conducerea Statului le consultă numai atunci când găseşte de cuviinţă.

D-l Preşedinte M. Drăcea rezumă discuţiunile, care conchid că organizaţia profesională ar fi bine să fie consultată în toate problemele tehnice ridicate pentru desvoltarea vieţii economice de Stat.

In alte ordine de idei, D-l Preşedinte pune întrebarea — pentru cazul când s'ar pune problema organizării tehnice pe mari categorii cum ar fi: a) intelectualii, b) agricultură, muncă manuală, c) industrie şi comerţ —, unde ar fi cazul să se încadreze inginerii silvici?

Din discuţiuni a rezultat că prin felul preocupărilor noastre ne apropiem mai mult de cadrele industriei.

D-l Preşedinte M. Drăcea face apel ca să nu se uite cultura pădurilor, de care noi suntem singuri şi exclusiv răspunzători.

Se procedează la designarea celor doi delegaţi pentru şedinţa Colegiului Inginerilor din 29 Decembrie 1941 şi sunt aleşi D-nii: V. Stinghe şi I. Zeicu.

Şedinţa se închide la orele 12,30.

Preşedinte, M. DRĂCEA.

Secretar general.

PROCES-VERBAL No. 1
Şedinţa din 20 Ianuarie 1942

Prezenţi D-nii: Butoi Al., Chiriţă Const., Comşia Aurel, Demetrescu Ilie, Drăcea Marin, Florescu P. M., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb Ath., Lazăr Horia, Heroiu Tr., Năstăsescu Gh., Nedelcovici A., Rădulescu Marin, Rodoteatu Stere, Sabău Vasile, Stinghe V. şi Zeicu I.

Şedinţa se deschide la ora 19,30 sub preşedinţia D-lui Prof. M. Drăcea, preşedinte.

Ordinea de zi:

1. Constituirea birourilor Societăţii pe 1942.
2. Cooptarea unui membru în Consiliul de administraţie.
3. Numirea Comisiunilor şi delegaţiilor permanente.
4 Statutul funcţionarilor Societăţii.
5. Bugetul Societăţii pe 1942.
6. Diverse — Administrative.
7. Comunicări.

Se citesc procesele-verbale No. 13 din 30 Septembrie, No. 14 din 14 Octombrie, No. 15 din 4 Noembrie, No. 16 din 25 Noembrie, No. 17 din 2 Decembrie, No. 18 din 8 Decembrie 1941 şi se ratifică. Deasemenea se citeşte procesul-verbal al Comitetului de Direcţie din 16 Decembrie 1941 şi se aprobă.

Inainte de a se intra în ordinea de zi:

D-l Preşedinte M. Drăcea anunţă Consiliului moartea eroică a inginerului silvic Pantelimon Ghervasia, şeful Ocolului silvic Roman. Ca ofiţer de rezervă într'un regiment de artilerie grea. Pantelimon Ghervasia a căzut eroic în lupta contra bolşevismului, în stepele Nogailor. In memoria celui dispărut, Consiliul păstrează un minut de reculegere.

D-l Preşedinte salută apoi Consiliul în nou an. Nădăjdueşte că acest an va aduce pacea şi cu ea intrarea în normal şi a rosturilor Societăţii noastre. Salută deasemenea pe membrii noui aleşi sau realeşi în Consiliul de administraţie.

1. Constituirea biuroului Societăţii. Consiliul procedează la alegere. Se aleg:

Vice-preşedinţi D-nii: Prof. V. N. Stinghe
Anastase Nedelcovici
Secretar General: D-l C. C. Emanoil
Cassier: D-l Marin Rădulescu
Secretari D-nii: Ath. Haralamb
N. Ghelmeziu

2. Cooptare. In locul vacant în Consiliu prin trecerea la cele veşnice a mult regretatului Andrei Ionescu, Consiliul cooptează în unanimitate pe D-l Ing. şef silvic Ioan D. Popescu.

3. Numirea comisiunilor şi delegaţiilor. Se realeg cu oarecari modificări comisiunile şi delegaţiile vechi şi anume:

Comisia Govora D-nii D. Grozescu, M. P. Folerscu, D. Sburlan, Ilie Demetrescu şi I. D. Chirvăsuţă.

Comisia Carmen Sylva D-nii: Al. Butoi, N. N. Caragea, Tr. Heroiu şi Al. Chiriţescu.

Comisia Amara D-nii: Marin Rădulescu, C. Emanoil, Ath. Haralamb şi Const. Călinescu.

Căminul Bucureşti: D-l N. Ghelmeziu.

Delegaţia la C. A. P. I. R. D-nii: C. Chiriţă, Ilie Demetrescu, C. Emanoil, V. Sabău şi D. Sburlan.

Secţiile se realeg cele vechi cu mici modifcări şi anume:

Secţia I-a Social culturală: Preşedinte Tr. Heroiu
Secretar: N. Ghelmeziu
Membri: C. P. Georgescu, A. C. Constantinescu, Ath. Haralamb, G. Nicolau-Bârlad, O. D. Rădescu.

Secţia II-a (Profesionale): Preşedinte Dem. Grozescu
Secretar: Const. Chiriţă
Membri: I. Andreescu, M. Burculeţ, St. Predescu şi I. Vlad.

Secţia III-a (Economică): Preşedinte Vasile Sabău
Secretar: I. P. Zeletin
Membri: C. Emanoil, Al. Butoi, Vlad Liteanu.

4. Statutul funcţionarilor Societăţii. Luându-se în discuţie procestul de statut al funcţionarilor Societăţii „Progresul Silvic", dat spre studiere D-lui Ing. Cons. silvic Gh. Năstăsescu, în urma observaţiunilor făcute, Consiliul amână discuţia urmând ca o Comisie compusă din D-nii: G. Năstăsescu, Dem. Grozescu şi Ilie Demetrescu să pună la punct acest statut potrivit îndrumărilor date de Consiliu.

5. Bugetul pe anul 1942 se amână pentru o şedinţă viitoare aprobându-se însă tabloul de salarizare propus odată cu bugetul. Până la darea formei definitive a statutului menţionat nu se vor face reţineri la fondul de pensii.

6. Comunicări. D-l Preşedinte citeşte telegrama de răspuns a M. S. Regelui Mihai I la felicitările prezentate Suveranului de către Societate cu prilejul zilei Sale onomastice.

Deasemenea se citesc telegramele de răspuns ale D-lor: Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi G-l I. Sichitiu, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, la felicitările prezentate de Societate cu prilejul anului nou.

Consiliul ia act.

D-l Preşedinte citeşte scrisoarea de răspuns a D-lui Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului la mulţumirile adresate de D-l General I. Sichitiu, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor în numele Corpului Silvic pentru deosebita atenţiune ce dă chestiunei pădurilor şi încrederei ce-şi pune în Corpul Silvic care munceşte pentru o bună îndrumare şi gospodărire a lor, spre binele Ţării.

Admiteri de noui membri. Consiliul aprobă primirea ca

membri în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1942 a D-lor Ing. Ilie Florescu şi Corneliu Găvănescu.

7. Diverse — Administrative. Consiliul respinge cererea de admitere în Căminul Societăţii a studentului Ilie Năstăsescu neîntrunind condiţiunile de admitere.

Cererea studentului D. Stratan, cu acelaş conţinut, se amână până se vor primi referinţe din partea Decanatului Facultăţii de Silvicultură.

Şedinţa se ridică la orele 22,30.

Preşedinte, M. DRĂCEA.

Secretar general,

PROCES-VERBAL No. 2
Şedinţa din 3 Februarie 1942

Prezenţi D-nii: M. Drăcea, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, N. Ghelmeziu, M. Manoilescu, Tr. Heroiu, Marin Rădulescu, V. N. Stinghe şi I. D. Popescu.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia D-lui M. Drăcea, preşedinte.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 19 din 16 Dec. 1941, Nr. 20 din 23 Dec. 1941 şi Nr. 1/1942 şi se aprobă.

Ordinea de zi:

1. Bugetul Societăţii pe 1942.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l preşedinte anunţă încetarea din viaţă a colegului nostru membru al Societăţii, Emanoil Negoescu, ing. insp. silvic pensionar. Consiliu, păstrează un minut de reculegere în memoria dispărutului.

Deasemenea D-l preşedinte salută intrarea în Consiliu prin cooptare a D-lui Ing. I. D. Popescu şi îi urează o activitate rodnică.

Se intră în ordinea de zi:

Inainte de discutarea bugetului, D-l Casier Marin Rădulescu citeşte referatele prin care se propune:

1. Să se mărească contribuţia CEACS-ului pentru luminat şi încălzitul camerii ce ocupă la parter, dela 10.000 lei la 15.000 lei pe anul 1942.

2. Să se majoreze taxele pentru locuit la cămin la 100 lei pe zi. Se hotărăşte să nu mai fie primiţi la cămin decât membrii cu plata cotizaţiei la zi. Cei datori din cotizaţii sau alte datorii, vor fi îngăduiţi numai o singură noapte cu plata dublă a taxei.

3. Mărirea cotizaţiei membrilor de la 440 la 500 lei pe an inclusiv abonamentul la „Revista Pădurilor“, se aprobă cu începere de la 1 Ianuarie 1942.

Se vor lua măsuri pentru încasarea datoriilor rezultate din neplata cotizaţiilor de către membrii, angajându-se eventual încasatori atât în capitală cât şi pe lângă Direcţiunile Regionale şi Inspectorate, cărora li se va acorda 10% din încasări.

Se ia act de procesele-verbale încheiate de organele fiscale de recensământ pentru imobilele din Bucureşti şi Govora.

Se citeşte proectul de buget pe 1942. După discuţiuni la cari iau parte toţi membrii prezenţi, bugetul se aprobă cu un total de 3.800.000 la venituri şi 3.800.000 la cheltuieli.

Diverse. Consiliul acceptă contribuţia de 30.000 lei a Societăţii de gaz şi electricitate, la cheltuielile de reparaţii ale stricăciunilor cauzate clădirii noastre prin prăbuşirea unui calcan al clădirei vecine peste acoperişul nostru, în urma cutremurului din 1940, prin bonificarea sumei din consumul nostru de curent electric.

Şedinţa se închide la orele 21.

Preşedinte, M. DRĂCEA.

Secretar general, C. *Emanoil*

PROCES-VERBAL No. 3
Şedinţa din 17 Februarie 1942

Prezenţi D-nii: Al. Butoi, I. C. Demetrescu, M. Drăcea, C. P Georgescu, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Gh. Năstăsescu, D Sburlan, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, I. D. Popescu şi Ion Zeicu.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia D-lui M. Drăcea, preşedinte.

Ordinea de zi:

1. Adunarea generală 1942.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 2 al şedinţei din 3 Februarie 1942 şi se aprobă.

1. Se hotărăşte ca Adunarea generală să se convoace prima dată pentru 17, 18 şi 19 Mai 1942 şi a doua oară la 24, 25 şi 26 Mai 1942 când adunarea se va ţine irevocabil.

Se vor desbate la adunarea generală următoarele probleme:

a) Problema combustibilului în raport cu criza de lemn de foc.

Raportori: Al. Butoi, I. D. Popescu şi N. Ghelmeziu.

b) Problema regenerării pădurilor în urma exploatărilor forţate din timpul războiului.

Raportori: D. Grozescu, I. Zeicu şi M. Rădulescu.

Se hotărăşte ca să se facă o excursie al cărei program se va fixa la timp.

Se deleagă D-l Ing. N. Ghelmeziu să redacteze Darea de Seamă.

Se vor trimite convocările şi se va anunţa în „Revista Pădurilor".

Se vor începe lucrările administrative pentru organizarea adunării.

D-l Preşedinte anunţă că la parastasul de 40 zile pentru mult regretatul Andrei Ionescu, Societatea a fost reprezentată prin D-l Vicepreşedinte A. Nedelcovici.

Şedinţa se închide la orele 20,30.

Preşedinte, M. DRĂCEA.

Secretar general, C. *Emanoil*

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**
Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

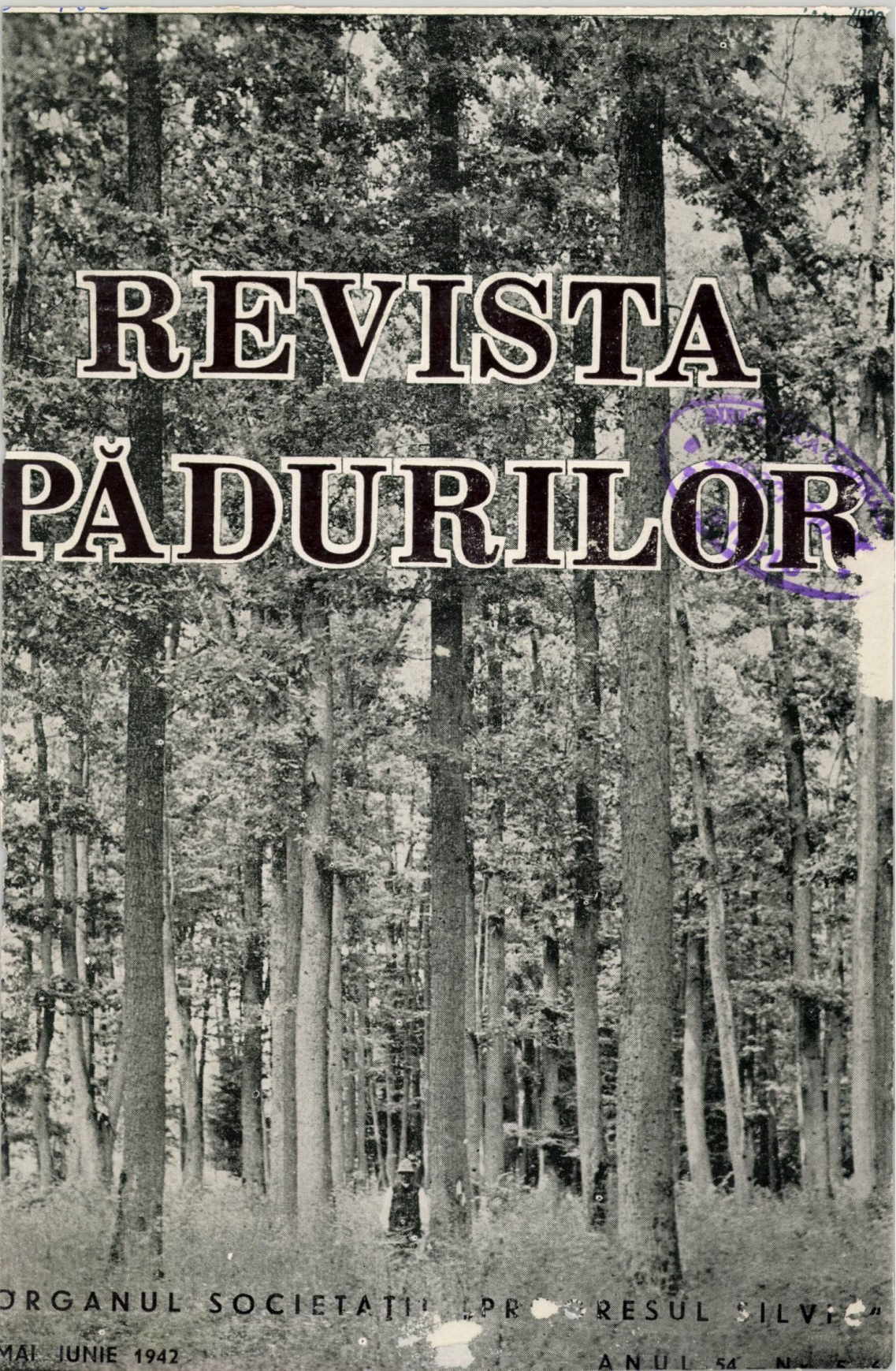

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC"

MAI IUNIE 1942 ANUL 54 N[illegible]

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54, Nr. 5—6 MAI—IUNIE 1942

SUMARUL:

Studii:

I. Vlad: Câteva aspecte ale problemei conversiunei — — — — — — 165

D. Ciurileanu: Abacul coordonatometric „Ciurileanu" — — — — — 180

Comentarii — Insemnări:

At. Haralamb: Perdele de protecție în Sud-Vestul Transnistriei — — — 187

V. Lisievici: Transnistria forestieră — — — — — — — — — — — 196

Ilie C. Demetrescu: Intervenționismul de Stat în materie de combaterea insectelor vătămătoare pădurilor — — — — — — — — — — 206

Vânătoare — Pescuit:

C. Dan: Cum trebue doborît vânatul mare? — — — — — — — — — 216

Adunarea generală (pag. 222), *Cronica tehnică* (p. 229), *Cronica internă* (p. 232), *Cronica externă* (p. 240), *Cronica cinegetică* (p. 244), *Cărți* (p. 251), *Reviste* (p. 253), *Informații* (p. 258), *Decrete* (p. 261), *Publicații* (p. 266).

SOMMAIRE:

Études:

Quelques aspects du problème de la conversion — — — — I. Vlad

L'abaque coordonatometrique „Ciurileanu" D. Ciurileanu

Commentaires:

Rideaux-abris dans le Sud-Ouest de Transnistrie — — — — At. Haralamb

La Transnistrie forestière — — — — V. Lisievici

L'intervention de l'Etat en matière de lutte contre les insectes dangereuses pour les forêts — — — — I. C. Demetrescu

Chasse et Pisciculture:

Comment doit on chasser le gibier de grande taille? — — — C. Dan

Chronique, Livres, Revue des revues. Nouvelles, Lois, Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Einige Betrachtungen über die Umformungsfrage — — — I. Vlad

Coordinatometrisches Rechenbrett „Ciurileanu" — — — — D. Ciurileanu

Mitteilungen:

Waldschutzstreifen im Süd-Osten der Transnistrien — — — At. Haralamb

Ueber die Forstwirtschaft der Transnistrien — — — — V. Lisievici

Staatsinterventionismus in der Frage der Bekämpfung waldnhädlicher Insekten — — I. C. Demetrescu

Jagd und Fischerei:

Wie soll das Hochwild erlegt? — — — C. Dan

Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten.

Căprior împușcat în pădurea Statului Grozinți Jud. Hotin în 1938. Lungimea coarnelor 27 cm, deschidere 14,5 cm. Greutatea totală a căpriorului: 35 kg.

Chevreuil chassé dans la forêt domaniale de Grozinți (dép. Hotin) en 1938. Il a pesé 35 kg. Les bois ont eu 27 cm de longueur et 14,5 cm d'ouverture.

- IUL. 2005
2014

Mistreț (Solitar) de 140 kg greutate împușcat în anul 1938 în pădurea Statului Clișcăuți-Poiana Jud. Hotin.

Sanglier de 140 kg, chassé en 1933 dans la forêt domaniale de Clișcăuți-Poiana (dép. Hotin).

BIBLIOTECA ASTRA

REVISTA PĂDURILOR ANUL 54 — Nr. 5—6/1942

S T U D I I

CÂTEVA ASPECTE ALE PROBLEMEI CONVERSIUNEI

de I. VLAD

I. Introducere

Pentru schimbarea formei unui arboret, schimbare provocată de motive de ordin cultural sau economic, găsim în literatura silvică română 2 termeni, indicând operațiuni bine distincte: conversiunea și transformarea.

Prin conversiune se înțelege trecerea dela un regim la altul, pe când numele de transformare se dă operațiunilor de trecere dela un tratament, în cadrul aceluiași regim, la un alt tratament. Atât termenii, cât și definițiunile de mai sus, au fost luate din literatura franceză, unde însă nu se face nici astăzi o deosebire atât de tranșantă, între cele două genuri de operațiuni, mai ales, că trecerea dela un tratament la altul, are o importanță secundară, din punct de vedere practic. Este chiar curios faptul, că la noi se insistă peste tot, asupra transformărei în înțelesul de mai sus, fără să se pomenească un alt gen de operațiuni, de o importanță mult mai mare, prin care se înlocuiesc esențele existente cu altele, care cresc în condițiuni mai bune, într'o anumită stațiune, sau produc cantitativ mai mult și de calitate mai bună.

In literatura germană găsim pentru aceste schimbări termenul generic „Umformung", iar ca termeni, în parte, corespunzători celor din literatura franceză și română: „Umwandlung și Überführung".

Se atrage atenția asupra faptului, că Germanii se ocupă numai de problema schimbărei regimului și de problema schimbărei speciilor lemnoase, pe aceasta din urmă tratând-o fie ca pe o problemă aparte, fie în combinație cu cea a schimbărei

39826

regimului. Schimbarea de tratament în cadrul unui regim nu poartă o denumire aparte.

In ceea ce privește întrebuințarea celor 3 termeni de mai sus, se menționează că, până nu de mult, erau întrebuințați când unul când celalt pentru oricare din schimbările aduse formei și structurei arboretelor. In ultimul timp însă, se tinde să se facă o diferențiere și o precizare a noțiunilor „Umformung" fiind folosit, cum am spus, ca termen generic, „Überführung" având înțelesul conversiunei la noi, iar sub „Umwandlung" înțelegându-se înlocuirea speciilor existente, indiferent ce cale se urmează în atingerea acestui scop.

Noi vom face mai departe uz de termenii împământeniți la noi, urmând ca atunci când se va face și o înlocuire a esențelor, să se specifice acest lucru de fiecare dată.

Și acum să trecem la câteva considerații generale asupra conversiunei, în forma cea mai complexă, (adică trecerea dela crâng simplu la codru) concepută ca mai sus.

Ceea ce constitue motivul determinant în alegerea metodei de convertire, a timpului în care se petrece această operațiune, cât și a formei finale pe care o va avea un arboret convertit, este în primul rând, structura și compoziția actuală adică dela începutul convertirii, a arboretului respectiv și starea solului pe care vegetează arboretul și abia în al doilea rând natura și voința proprietarului, precum și situația și întinderea pădurii respective.

Excepții dela această regulă întâlnim numai în cazul schimbărei speciilor, solul jucând totuși același rol.

Un factor extrem de important și de care depinde în mare măsură reușita conversiunei, este silvicultorul, care are de aplicat nu atât măsuri prescrise, cât de observat cerințele de fiecare moment și în fiecare punct ale arboretelor, aplicând măsurile corespunzătoare acestor cerințe. Un maestru poate după câtva timp să schimbe, fără mari cheltueli și sacrificii de altă natură, complect fața unei păduri, în care se părea la început, că s'au instalat speciile de mică valoare, eliminând definitiv speciile nobile, după cum un neîndemânatic ajunge tocmai la rezultate contrarii. Și aci este unul din punctele nevralgice ale schimbărilor de care ne ocupăm. O conversiune, mai ales dacă proprietarul consimte unele sacrificii, nu este, la prima privire, un lucru prea greu de executat. Este greu

însă, să ajungi la sfârșitul conversiunei, fără ca să dispară tocmai speciile de valoare și organismul pe care l-ai creat să fie viabil, adică aceste specii să-și găsească după conversiune și în noul regim condiții bune de vegetație.

Atunci se pune întrebarea: având în vedere diversitatea formelor sub care se prezintă arboretele în una și aceiași pădure, variația din punct de vedere al compoziției acestora, felul cum au fost îngrijite, etc., este posibil să se impună, cum s'a făcut la noi, aceiași metodă de conversiune, fixându-se dela început un cadru destul de rigid, în ceea ce privește prevederea locului și timpului diverselor operațiuni, astfel încât la sfârșitul revoluției de conversiune să trebuiască să se ajungă, întotdeauna la codrul regulat, care să prezinte o succesiune cât mai regulată, ca mărime și așezare, a claselor de vârstă, etc. etc.?

Hotărît că nu, deoarece rezultatele ce se obțin aplicând o metodă, care să ducă prin stadiul de crâng compus la codru regulat, pot să fie excelente, în cazul, că avem de-a-face cu fagul pur sau în amestec cu alte esențe de umbră și la un adevărat dezastru, când avem de-a-face cu un amestec de fag cu gorun, sau și mai rău, de carpin cu stejar. Țelul final, adică forma la care se ajunge după conversiune, trebuind să fie diferită, pentru păduri sau porțiuni de păduri diferite, ajungem la concluzia, că și drumul de urmat pentru atingerea țelului, trebue să varieze în raport cu starea în care se găsesc aceste păduri.

II. **Metode de conversiune**

Clasificarea metodelor, după care se procedează la schimbarea formei arboretelor, se poate face din mai multe puncte de vedere și anume: se are în vedere, în primul rând, dacă arborii existenți mai posedă sau nu facultatea de a lăstări, dacă pot sau nu să producă sămânță, dacă amestecul speciilor este cel dorit, sau conversiunea va fi condusă în așa fel încât proporția acestora să fie schimbată; mai departe, se are în vedere forma ce vor trebui să o aibă arboretele în viitor, într'un fel procedându-se pentru a se trece dela un crâng simplu sau compus la codru grădinărit și în altfel, pentru a se trece la codru regulat, sau la alte forme intermediare între aceste 2 tratamente.

Faptul că facultatea de a lăstări a arborilor nu s'a pierdut încă, produce silvicultorului multă bătaie de cap, dată fiind diferența de creștere între puieții proveniți din sămânță și lăstari și puterea de copleșire a acestora din urmă în tinerețe. Ajungerea la maturitate a arborilor, însemnează încetarea aproape cu desăvârșire a amenințării pericolului mai sus amintit și posibilitatea de a se proceda la regenerarea naturală.

Având în vedere numai facultatea de a lăstări a elementului crâng, deosebim:

A. Metode, care fiind aplicate, vom avea de luptat cu pericolul de copleșire al lăstarilor.

B. Metode la care acest pericol dispare.

C. Metode combinate.

A.

Metodele cuprinse în această grupă, pot să pară foarte simple, deoarece în teorie, este suficient să se taie pădurea existentă, sau porțiuni din pădure, care să reprezinte posibilitatea anuală pe suprafață, considerând revoluția de crâng sau de codru și să se semene sau planteze esențele dorite. Cât de simplă pare problema astfel privită, atât de complicată este rezolvarea ei, atât din punct de vedere economic, lupta cu lăstarii impunând cheltueli considerabile, cât și din punct de vedere cultural, de multe ori rezultatul acestei lupte fiind tocmai contrar celui așteptat.

Totuși sunt cazuri și porțiuni de pădure, în care aceste metode sunt de preferat, cel puțin din punct de vedere economic, altor metode cum sunt cele din grupa B, lit. a, ca de ex. o porțiune de pădure unde s'au instalat esențe moi, arbuști sau mărăcini a căror produs nu numai că e de mică valoare, dar prin faptul că protejează foarte puțin solul, acesta se degradează, făcând mai târziu, imposibilă o introducere a unor specii lemnoase mai pretențioase. Mai sunt suprafețe acoperite cu cioate îmbătrânite și mult distanțate unele de altele, cu lăstarii rari și vegetând lânced, la care se pot adăoga în crângul compus, rezerve rare, cu coroane prea desvoltate, cu trunchiuri scurte.

In aplicarea acestei metode, se exploatează arboretul fie prin tăeri rase, fie sub acoperiș. Tăerile rase pot să fie făcute

pe suprafețe mai mari, în ochiuri sau în bande la margine de masiv, sau în sfârșit, se pot combina aceste modalități de intervenire în arboret. Pentru a asigura mai bine reușita însămânțării sau a plantației se poate combina operațiunea cu cultura agricolă intermediară.

Pentru ca lupta cu lăstarii să fie dusă cu mai multă ușurință, se procedează prin una din metodele următoare:

1. Se taie lăstarii de pe cioată în timpul verii și de câte ori este necesar.

2. Se ciopârțesc cioatele cu ocazia exploatării.

3. Se taie cât mai jos și se acoperă cioatele cu pământ.

4. Se descojesc o parte din lăstari în luna Mai, făcându-se de obicei operațiunea de inelare.

5. Se taie lăstarii la o anumită înălțime dela pământ (80 cm până la 1 m).

6. Legarea împreună a lăstarilor cu sârmă.

7. Slăbirea puterii de lăstărire prin lăsarea unui acoperiș format din lăstarii mai bătrâni și care rămân în picioare, cel puțin câte unul de cioată.

Dintre aceste procedee se recomandă cele dela punctele 4, 5 și 7 care sunt mai avantajoase din punct de vedere bănesc și se asigură noilor pueți și un adăpost foarte necesar, în primii ani, pentru toate esențele.

Un alt mod de intervenție, mai ales pentru esențele de umbră, este formarea de culise, care combină tăerea rasă cu cea în bande.

Pentru o folosire cât mai rațională a fiecărei suprafețe unde diferențele, în ceea ce privește solul, sunt mari, se procedează, mai ales în cazul crângului compus, la înobilarea și regenerarea arboretelor, întrebuințând metoda combinată bavareză.

In acest scop, se recomandă plantarea de pueți bine desvoltați, repicați și într'o anumită ordine, pentru ca să fie ușor de găsit, cu ocazia operațiunilor culturale.

Aceste metode au marele avantaj, că în ceea ce privește tempo de convertire se ține seama de situația proprietarului, operațiunea putând fi făcută într'o revoluție de crâng sau de codru. Numărul de pueți la ha este mai mic decât la o plantație obișnuită. Solul se degradează puțin sau de loc. Arboretul tânăr este protejat.

Are dezavantajul, că regenerarea se face, în cazul crân-

gului simplu, numai în mod artificial şi că o mică întârziere a lucrărilor de regenerare, sau mai târziu de îngrijire a noului arboret, poate să provoace eşuarea întregei operaţiuni.

B.

In grupa metodelor aplicabile, când noul arboret nu mai este ameninţat să fie copleşit de lăstari, este cuprinsă metoda defrişării urmată imediat, sau mai târziu, de regenerarea artificială şi metoda lăsării arboretului existent să îmbătrânească, până la pierderea, în mare măsură, a facultăţii de a lăstări, după care se procedează la regenerarea naturală sau artificială, de obicei însă la o regenerare combinată.

a) Metoda defrişării nu este recomandabilă decât în cazul când arboretul este complect degradat şi chiar în acest caz este bine ca, în crângul compus, să se aplice numai elementului crâng, rezerva, care poate să mai reziste o revoluţie, fiind păstrată cu sfinţenie. Metoda conduce, în mod sigur, la codrul regulat, succesiunea claselor de vârstă şi mărimea afectaţiilor fiind în mod aproape exclusiv, opera celui care face conversiunea, afară de cazul, că se abat calamităţi asupra arboretelor, care pot să strice ordinea ce se urmărea a fi creată.

După defrişare, se procedează la însămânţarea pe întreaga suprafaţă, sau în rânduri. In primul caz, însămânţarea se face de obicei, concomitent cu însămânţarea de cereale, care să asigure cel puţin în primul an, un adăpost tinerelor plante. In cazul al doilea, se combină împădurirea cu cultura intermediară, care durează până la intrarea stării de masiv.

S'a mai întrebuinţat în Germania, sistemul creerii unui arboret de protecţie, format din esenţe repede crescătoare şi de lumină, iar la adăpostul acestuia se plantau sau însămânţau esenţele ce trebuiau să formeze viitorul codru, de obicei esenţe de umbră. Se spera să se obţină, în acest fel, protecţie pentru noul arboret şi sol, care îşi păstra proprietăţile de sol forestier şi să se realizeze, în cursul revoluţiei, produse, care ar fi menţinut, într'o oarecare măsură, veniturile constante. Scopul nu a fost atins din cauza greutăţii dirijării creşterii unui astfel de amestec, de cele mai multe ori întâmplându-se să dispară, sau să trebuiască să fie extrase, tocmai esenţele, care trebuiau să formeze arboretul de viitor. Operaţiunea este şi foarte costisitoare.

Dacă metoda defrișării are unele avantagii, ca venitul realizat prin vânzarea cioatelor și venitul rezultat din cultura intermediară, regularea după voe a mersului tăerilor etc., dezavantagiile mari ce sunt legate de aplicarea acestei metode, ne obligă să o recomandăm foarte puțin și numai în cazuri, când nu se poate aplica altă metodă. Printre aceste dezavantagii este suficient să enumărăm: degradarea solului, care își pierde proprietățile de sol forestier, cheltuelile disproporționat de mari de creare a noului arboret în raport cu plusul de venituri realizat, cum s'a arătat mai sus și în al treilea rând greutățile și cheltuelile mari de care se leagă reintroducerea esențelor de amestec, când din vechiul arboret nu a mai rămas decât puțin, sau nu a mai putut rămâne nimic. La noi se adăuga, până în ultimul timp, pericolul expioprierei.

b) Dacă în metodele de mai sus, se preconiza pe lângă conversiune și o schimbare, cel puțin în parte, a esențelor, prin lăsarea să atingă vârsta maturității, a elementului crâng, (Altwachsenlassen), fie că se întrebuințează procedeul direct, când arboretul permite acest lucru, fie că se adoptă procedeul indirect sau mixt [1]), conversiunea fiind condiționată de adoptarea unei perioade de așteptare, în arboret trebue să se găsească speciile corespunzătoare, care vor fi păstrate și în codru, atât ca număr de arbori, cât și ca repartizare a acestora.

Cum însă, chiar în crângul compus, în general, abstracție făcând de clasele mai bătrâne ale rezervei și de esențele moi, arborii sunt prea tineri, pentru ca să poată produce sămânță, trebue să se adopte o perioadă de așteptare, în care se fac, cel puțin într'o parte a pădurei, tăeri preparatorii, aceste operațiuni fiind de o importanță capitală, atât din punct de vedere economic, până la aplicarea tăerilor de convertire, cât și a reușitei conversiunei.

Durata tăerilor preparatorii depinde de vârsta arboretelor ce vor fi convertite în prima perioadă și de intrarea maturității la lăstari, care se produce la o vârstă mult mai mică decât la arborii de sămânță, acest lucru putându-se susține și despre rezervele de crâng compus.

---

1) L. Pardé, Traité pratique d'aménagement des forêts, Paris 1930 și V. P. Negulescu, Ing., Conversiunea crângurilor în codru, Revista Pădurilor, No. 1, 1939.

Având în vedere, că și puterea de lăstărire scade foarte mult la epoca maturității, se poate renunța, în mare parte, la intervenția în lupta dintre puieții din sămânță și lăstari, operație care, în alte cazuri, cere multă muncă și este foarte costisitoare.

Cu cât un crâng compus este mai bogat în rezerve de vârsta dorită, cu atât se poate proceda mai de timpuriu la regenerarea arboretelor. Invers, se întâmplă lucrurile când avem de-a-face cu un crâng compus sărac în rezerve, cu un crâng cu rezerve de o singură vârstă, sau cu un crâng simplu.

Scopul tăerilor preparatorii este de a pregăti arboretul pentru a produce sămânța, a oferi adăpostul necesar semințișului instalat și a face solul apt pentru a primi această sămânță. In acest scop trebuie să se dea îngrijirile necesare tuturor rezervelor bine conformate și care au o creștere activă, precum și exemplarele de viitor din elementul crâng, provenite din sămânță și care aparțin speciilor nobile și longevive ca: stejarul, fagul, frasinul, paltinul, etc.

Afară de aceste lucrări, se va căuta să se păstreze intact, cu ocazia extragerilor ce se fac în etajele superioare, subarboretul, care asigură protecția solului. Unde lipsesc arborii proveniți din sămânță, ca în crângul simplu, aceștia vor fi înlocuiți prin lăstari viguroși, din esențele dorite și care cresc pe cioate tinere.

La sfârșitul tăerilor preparatorii, trebue ca arborii proveniți din rezervă și lăstarii rămași, să se prezinte, ca număr și repartiție, nu însă ca formă, la fel cu arborii dintr'un codru, în momentul, când încep tăerile de însămânțare.

In ceea ce privește rezerva, operațiunile de îngrijire, sau extragere depind de intervalul de timp ce trebue să treacă, din momentul când se fac aceste operațiuni, până când încep, în acel punct, tăerile de regenerare.

Cu cât acest interval de timp este mai îndelungat, cu atât extragerile în clasele mai bătrâne ale rezervei vor fi mai tari, rămânând numai acei arbori în picioare, care pot să vegeteze în bune condițiuni până la regenerarea arboretului.

In caz, că este necesar să se mai facă și alte extrageri, înainte de a se ajunge la regenerare, această operațiune va fi executată întotdeauna, înaintea altor operațiuni culturale — curățiri sau rărituri — pentru ca să nu rămână locuri goale

în arboret, rezultate din două extrageri consecutive pe același loc.

In afară de măsurile relative la extragerea din clasele bătrâne ale rezerevei, se va da o deosebită atenție îngrijirei claselor tinere și exemplarelor din elementul crâng, provenite din sămânță, acestea trebuind să fie mereu degajate, mai ales când sunt mai tinere decât lăstarii.

Trecând la îngrijirile ce se dau elementului crâng, vedem că importanța acestuia este cu atât mai mare, cu cât rezervele din diferitele clase de vârste sunt mai slab reprezentate și deci, pot să contribuie mai puțin la regenerarea și la protecția semințișului ce se va instala. De obicei, aceste îngrijiri constau în a micșora progresiv numărul de lăstari pe fiecare cioată, rămânând întotdeauna cei mai viguroși în picioare, cu această ocazie, fiind degajate, cum am spus și elementele provenite din sămânță.

Modul în care se face regenerarea arboretelor, când acest moment a sosit, diferă puțin de modul în care se lucrează în regimul codrului. Aceasta cu condiția, ca arboretele să fi fost bine pregătite în acest scop și dacă s'a avut tot timpul în vedere, ținându-se seamă de compoziția și starea acestora, forma în care vor fi turnate arboretele după conversiune.

C.

In studiul metodelor schițate până aci, ne-am imaginat întotdeauna arborete, pentru care una din aceste metode de convertire era cea mai potrivită pentru a fi aplicată, arătând pe scurt și avantagiile și dezavantagiile fiecărei metode.

Păsind pe teren pentru a face un studiu al posibilităților de convertire, observăm, că într'o pădure arboretele se prezintă sub aspecte foarte variate, așa încât nu printr'o metodă, ci numai printr'o îmbinare potrivită a diverselor metode, în timp și spațiu, se poate ajunge la convertirea pădurei din forma actuală, în forma dorită, sau mai bine zis, în forma pe care situația pădurei, natura proprietarului, dar mai ales compoziția și starea arboretelor o permit, evitându-se sacrificiile mari.

Astfel, în fiecare pădure, se găsesc porțiuni, pe care s'au instalat esențele moi, sau în cazul cel mai rău, arbuști și mărăcini în locul speciilor de valoare și unde solul se degradează,

pe măsură ce trece timpul. Pe aceste suprafețe se va proceda, încă dela început, aplicând una din metodele dela litera A, sau, dacă stadiul de degenerare e mai înaintat, sau speciile existente sunt copleșitoare și suprafața pe care trebue să se intervină nu e prea mare, chiar defrișarea.

In restul pădurei se vor începe, concomitent, tăeri de conversiune în crâng compus, când avem de-a-face cu un crâng simplu, tăeri pregătitoare sau chiar de regenerare când suntem deja în stadiul de crâng compus și arboretul permite o trecere, după câtva timp sau imediată, în codru, sau o parte din pădure prezintă aspect de codru.

Credem necesar să mai adăugăm că modul în care se execută tăerile pregătitoare, dar mai ales cele de regenerare ne este impus de tratamentul ce se va aplica arboretelor în regimul codrului, tratamentul depinzând, la rândul său, de speciile din care este constituită pădurea de stațiune și de natura proprietarului.

Chiar dela început, când se pleacă dela crângul simplu cu intenția de a se trece prin crângul compus la regimul codrului, trebue să se aibă în vedere specia și tratamentul în viitor, deoarece de aceste două lucruri depinde modul în care va fi repartizată rezerva: arbori izolați și cât mai uniform repartizați când se convertește în codru grădinărit, sau „futaie claire", arbori izolați sau în buchete, grupe și pâlcuri când se trece la codru regulat și în grupe și pâlcuri, când se trece la grădinărit de tipul stejarului (grădinărit în grupe), sau la codru cu tăeri progresive în ochiuri.

Din punctul de vedere al constituției arboretelor deosebim: arborete în care intră în amestec esențe de umbră ca: fagul, carpinul etc. și esențe de lumină ca: gorunul și stejarul etc., la care se asociază și alte esențe de semiumbră; arborete în care predomină esențele de umbră și arborete compuse mai mult din esențe de lumină.

In cazul când domină, sau intră în proporție însemnată în amestec cu esențele de umbră, stejarul sau gorunul și voim să păstrăm aceste esențe de lumină, se va adopta grădinăritul în grupe, sau codrul cu tăeri succesive în grupe (codru de vârste multiple), când suprafața pădurei este mai mare.

Huffel (Economie forestière, Tome III, 1922) recomandă

să se facă trecerea din crâng compus într'o formă intermediară între acest regim şi grădinărit, numită de el „futaie claire".

Cum asupra rezultatelor obţinute prin aplicarea acestui grădinărit, adaptat la foioase în care predomină stejarul, nu se poate spune nimic precis, păstrăm şi aici rezerva cuvenită în a-l recomanda, sau nu.

Când predomină în arborete fagul, pe care voim să-l păstrăm şi în codru, operaţiunea conversiunei este mult simplificată, putându-se adopta, cel puţin pentru început, oricare din tratamentele de mai sus, dar mai ales codrul cu tăeri succesive care, cum zic Germanii: „Ist der Buche auf dem Leibe geschnitten".

III. **Incheiere.**

După cum arată titlul lucrării, nu s'a intenţionat să se rezolve aici o problemă de complexitatea problemei conversiunei, căutându-se mai mult să se studieze câteva feţe ale acestei chestiuni.

S'a stăruit, ceva mai mult, asupra importanţei tăerilor pregătitoare, executarea, în condiţiuni bune, a acestor operaţiuni delicate, care presupun o adâncă cunoaştere a sociologiei vegetale forestiere, constituind garanţia de reuşită a schimbărilor profunde, ce intenţionăm să aducem formei şi uneori constituţiei arboretelor dintr'o pădure.

Dar, înainte de a se ajunge la tăerile pregătitoare, i se pun silvicultorului, atât în cazul trecerii dela crângul simplu, prin stadiul crângului compus, la codru, cât şi în cazul trecerii dela un crâng compus existent la codru, probleme extrem de greu de rezolvat. Aceste probleme sunt de ordin cultural şi de ordin economic.

Este, îndeobşte cunoscut, că aplicarea crângului compus, pentru ca să dea rezultate bune, reclamă cea mai intensivă cultură dintre toate regimele, presupunând, în primul rând, angajarea de personal auxiliar şi de conducere, suficient ca număr şi bine pregătit. Căci, tocmai aplicarea, în mod defectuos, a acestui regim, a avut ca efect degradarea solului şi eliminarea speciilor de valoare din arborete, conducând la convertirea în codru.

Reuşita conversiunei presupune însă, în cele mai multe cazuri, formarea unei rezerve, urmată de îmbogăţirea treptată

a acesteia, pentru ca după ce s'au aplicat tăerile pregătitoare, să se poată trece, cu succes, la tăerile de regenerare. Pentru aceasta, trebue să avem în arborete un număr suficient de seminceri din speciile dorite. Dar, formarea și îmbogățirea rezervei, presupune aplicarea crângului compus încă pentru câteva revoluții. Și, aici ne învârtim într'un cerc vicios: pe de o parte, voim să scăpăm de acest regim, pentrucă, în felul cum este aplicat, nu dă rezultatele scontate, iar pe de altă parte, trebue să-l mai aplicăm câteva revoluții, pentru ca să obținem arborii de rezervă necesari regenerării arboretelor. Intr'un crâng simplu, în stare bună, sau într'un crâng compus puțin degradat, operațiunea, deși destul de dificilă, dă totuși rezultate bune; în crânguri însă, în care degradarea solului și a arboretului a făcut progrese vizibile, o aplicare nerațională a acestui regim, la care se adaugă lipsa complectărilor necesare și a operațiunilor culturale, în loc să ducă la o înmulțire a rezervelor în specii de valoare, duce la înlocuirea acestora, în clasa cea mai mică de vârstă, cu specii de mică valoare. Repetându-se această înlocuire, timp de mai multe revoluții, o încercare de regenerare, din cauza numărului mic de rezerve din speciile de valoare, poate duce la un insucces deplin.

Conversiunea se mai poate aplica, într'un crâng în care speciile de valoare se găsesc, sau se introduc, dela început, în proporția dorită, cum am mai spus, și după ce a trecut o perioadă de așteptare, în care arboretul de crâng a ajuns să producă, în cazul crângului compus pe lângă rezervă, sămânța necesară regenerării. Dacă în primul caz, prin acumularea de material pentru îmbogățirea rezervei, se cerea un sacrificiu din partea proprietarului, în acest din urmă caz, sacrificiul, din punct de vedere economic, devine greu de suportat, prin faptul, că exploatarea, cel puțin pe o porțiune însemnată din suprafața pădurii, este, aproape complect, întreruptă. Am spus, pe o porțiune însemnată din suprafața pădurii, pentrucă, dacă s'ar aplica, dela început, pe întreaga suprafață, sacrificiile impuse proprietarului ar deveni insuportabile, mai ales în cazul proprietarilor particulari, iar pe de altă parte, arboretele de crâng (constituite în mare parte din lăstari), care ar trebui să fie regenerate la sfârșitul „revoluției de conversiune", ar atinge, în multe cazuri, limita vârstei fizice, înainte de a se putea trece la tăerile de regenerare.

Dacă privim chestiunea din punct de vedere economic, se ajunge la concluzia, că este de preferat o îmbogățire treptată a rezervei, unei îmbătrâniri a arboretului. Ținându-se însă seama de dificultățile mari de ordin cultural și de riscurile la care ne expunem, când nu putem să aplicăm crângul compus în condițiunile pe care le reclamă acest regim pretențios, suntem înclinați să adoptăm metoda „lăsării arboretului să îmbătrânească", în care dacă nu avem în amestec esențe de valoare în proporția dorită, procedăm, dela început, la complectările necesare.

Când se pleacă dela crângul simplu, în cazul acumulării capitalului-lemn, prin înmulțirea rezervelor, trebue să trecem, cum am spus, prin stadiul de crâng compus la codru. Când însă, lăsăm să îmbătrânească arboretul, pe o anumită porțiune de pădure, aplicând în rest, încă o perioadă de timp, crângul simplu, convertim direct în codru.

In cazul unui crâng compus existent, suntem întotdeauna obligați, încă câtva timp, să aplicăm acest regim, pe o porțiune însemnată din suprafața seriei respective. Nu trebue deci să se uite, că degradarea crângului compus se datorește:

a) Inmulțirei exagerate a numărului rezervelor;

b) Repartiției rezervelor după un plan rigid, fără să se țină seama de schimbările provocate în compoziția arboretelor, de natura solului, expoziție, etc.;

c) Rezervării arborilor din esențele necorespunzătoare acestui scop;

d) Inmulțirei exagerate a anilor revoluției;

e) Recoltării defectuoase a produselor accesorii;

f) Lipsei operațiunilor culturale și a complectărilor necesare, unde regenerarea naturală nu se face în mod mulțumitor.

Dacă în cazul conversiunei, suntem obligați, prin însăși natura lucrării, să înmulțim numărul rezervelor, trebue ca anii revoluției să scadă (și nu să crească, cum se făcea de obicei), pe măsură ce rezervele devin mai numeroase [1]).

Repartizarea rezervelor nu se va face după un șablon, rezervele din esențele expuse să formeze crăci lacome (quercinee,

1) Huffel G.: Economie forestière. Vol. III. Paris 1926.

Schaeffer L.: Le jardinage appliqué aux essences feuillues. Besançon, 1937.

Vlad I.: Zuwachsverhältnisse im Mittelwald, München, 1940.

carpin, ulm, etc.) trebuind să fie rezervate în grupe, iar unde aceste esențe nu formează grupe cu consistență plină vor fi lăsați printre rezerve și arbori, aparținând altor specii, pentru complectare. Rezervele din celelalte esențe de valoare pot să apară și ca arbori izolați, însă nu uniform repartizați, repartizarea acestora fiind funcție de starea arboretului.

O îmbogățire, cu orice preț, a rezervei, nu este recomandabilă, decât dacă arborii se aleg, avându-se în vedere regenerarea, din speciile pe care dorim să le avem în codru.

Se vor evita și celelalte practici necorespunzătoare și lipsuri amintite, care au dus la degradarea crângului compus.

Amenajamentul are și în lucrările de conversiune o mare importanță, în acest caz însă putând fi vorba de continuitate în exploatări, nici de cum de o constanță aproximativă în ceea ce privește masa, sortimentele și veniturile.

Dacă în cazul unei amenajări obișnuite, cel care conduce lucrarea trebue să fie mai mult un amenajist dublat de un silvicultor, în cazul conversiunei, trebue să avem de-aface cu un silvicultor, care să fie conștient, că această operațiune însemnează: mai multă muncă, mai multe cheltueli și un capital-lemn mai mare, sacrificii pentru executant și pentru proprietar, silvicultorul fiind dublat de amenajist.

Silvicultorul-amenajist va reglementa, în timp și spațiu, numai punerea în valoare a acelei părți din materialul existent și a acelei părți din creștere, care, din motive bine determinate, nu poate să se adauge capitalului de producție existent, al cărui volum total trebue să fie considerabil mărit. Această schimbare în volumul capitalului-lemn va trebui să fie nu atât rezultatul unei micșorări a posibilității anuale, cât a unei activări a creșterei arboretelor existente.

Atunci, când creșterea va fi sporită prin aplicarea de măsuri corespunzătoare, nu va scădea venitul, sau va scădea puțin, deoarece pentru mărirea capitalului-lemn, va fi folosită, în mare parte, diferența dintre creșterea activă, din timpul conversiunei și creșterea anterioară acestei lucrări. Această susținere e valabilă mai ales când conversiunea se face într'un tempo lent.

Activarea creșterii se face prin executarea curățirilor, răriturilor, tăerilor de lumină, a extragerii arborilor cu creștere lâncedă și care împiedică desvoltarea arborilor mai tineri din

jur și, în genere, prin îngrijirea ce vom ști să dăm fiecărui arboret și arbore în parte, având în vedere cerințele biologice și ecologice ale acestora.

Ținându-se seama, în tot momentul, de realitățile de pe teren și de necesitățile proprietarului pădurii, se poate adapta metoda de conversiune la condițiile locale, astfel încât proprietarul să nu fie obligat a consimți sacrificii prea mari, iar reușita operațiunii să fie, în același timp, asigurată.

Quelques aspects du problème de la conversion.

Einige Betrachtungen über die Umformungsfrage.

Nach einer kurzen Einführung, in welcher die Begriffsbestimmungen im rumänischen, deutschen und französischen Schriftum besprochen sind, weist der Verfasser darauf hin, dass die Formverschiedenheiten der Bestände, die in einem Wald anzutreffen sind, der Wirtschafter zur Anwendung verschiedenartiger Umformungsverfahren zwingt.

Man kann eine Unterschiedung zwieschen diesen Verfahren nach mehreren Gesichtspunckten hin treffen.

So, dienen als unterscheidende Merkmale:

a) Zustand und Artenzusamensetzung der Bestände;
b) Alter der Stockausschläge;
c) Menge, Verteilung und Altersklassen der Oberholzes;
d) Zustand des Bodens;
e) Zukünftige Betriebsform;
f) Flächengrösse des Waldes;
g) Besitzverhältnisse u. s. w.

Wenn man z. B. das Alter der Stockausschläge berücksichtigt, kommt man zur folgenden Einteilung:

1. Verfahren deren Anwendung mit der Ausschlagverdämmung verbunden sind.

2. Verfahren bei welchen eine Ausschlagverdämmung nicht zu befürchten ist.

3. Kombinierte Verfahren.

Vom Niederwald ausgehend, kann man weiterhin, je nach den Umständen, entweder mittelbar durch eine Mittelwaldzwischenstufe zum Hochwald überführen, oder aber unmittelbar durch Altwachsenlassen der Stockausschläge denselben Zweck erreichen.

Im ersten Falle, soll man also den Mittelwald, wenigstens für einige Zeit und, am Anfang, für einen beträchtlichen Teil, der Waldfläche anwenden; im zweiten Fall, kann man die, mit der Anwendung des Mittelwaldes, verbundenen Schwierigkeiten vermeiden, dafür aber nimmt das Stossen auf Hindernissen wirtschaftlicher Natur zu.

ABACUL COORDONATOMETRIC „CIURILEANU"

de Ing. D. CIURILEANU

I. Obiectul aparatului coordonatometric.

Abacul determină prin simplă citire:

a) coordonatele rectangulare în funcțiune de cele polare;

b) distanțele reduse la orizont în funcție de unghiul de înclinație și distanța citită direct sau indirect (pe stadie);

c) diferențele de nivel în funcție de unghiul de înclinație și distanța citită direct sau indirect (pe stadie);

d) azimutele și distanțele dintre două puncte în funcție de coordonatele lor cunoscute;

e) coordonatele la punctele obținute cu echerul cu oglinzi.

II. Descrierea aparatului.

1. Este compus dintr'un sector de valoarea unei optimi de cerc sau de jumătate de cadran = 50 c. (centezimale) construit din tablă pe care este aplicată o liniatură indiformabilă milimetrică, redusă prin fotografie la 8 mm. pentru 10 mm. Metrul are valoarea de 4 mm. cu 5 diviziuni, fiecare corespunzând deci la valoarea de 20 cm. Prin aprecierea zecimei se poate citi direct 2 cm.

2. Pe acest sector se află numerotate grupele de linietură corespunzătoare la câte 10 m. și orizontal și vertical pe diagonala unghiului de 50 c.

3. Pe o rază corespunzătoare la distanța maximă de 130 m se află gradațiile unghiulare din grad în grad, în care gradul este divizat în 10 divizii a câte 10 minute centezimale (10) putându-se deci aprecia prin estim. 1'.

Numerotarea gradelor se continuă de la 50 c.—100 c. pe aceleaşi diviziuni, însă socotite de sus în jos.

4. Pe marginea din stânga a gradaţiilor menţionate se află o gradaţie suplimentară, corespunzătoare 0,35 c. pentru reducerea la orizont cu Cos. 2. Aci gradele sunt mai mari şi împărţite doar în două diviziuni a câte 50′, putându-se citi deci prin estim. 5′, ceea ce este suficient pentru valorile de stadie.

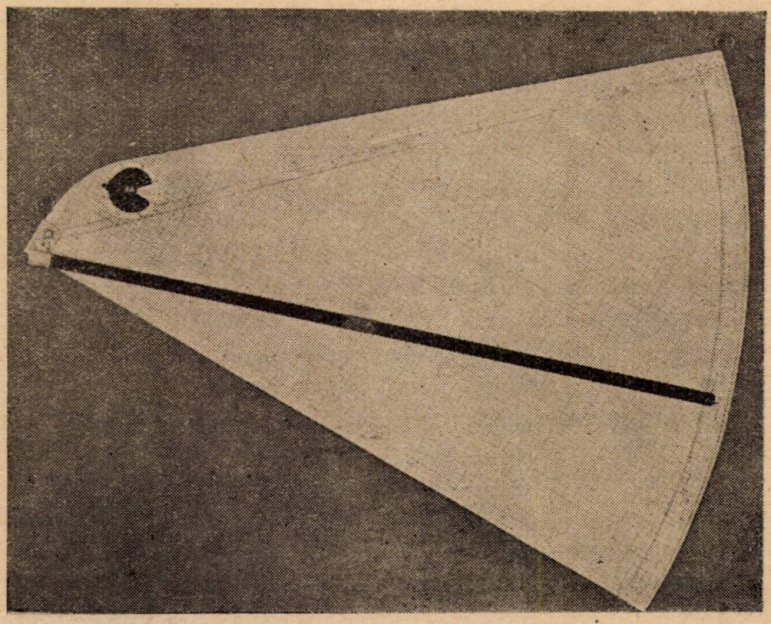

5. In colţul din stânga al abacului, în punctul corespunzător diviziunei 0, se articulează alidada distanţelor A A, construită ca să alunece uşor pe ea un cursor, ce poartă o plăcuţă transparentă de celuloid pe care se află sgâriată o cruciuliţă de linii roşii ce marchează punctul dorit ca extremitate a distanţei considerate pe direcţiunea unei raze vectorii.

Construcţia este astfel făcută, că centrul cruciuliţei se deplasează exact pe direcţia razei ce trece prin centru de rotaţie şi prin linia

de credință a unei alte plăcuțe de la extremitatea alidadei, linie ce se plasează prin rotirea alidadei la unghiul azimutal dorit.

6. Pe marginea din stânga se află o „rozetă a azimutelor", pe optimi de cerc numerotate din 50 în 50 grade centezimale, în mijlocul cărora se rotește un disc, întrerupt de o ferestruică de valoarea unei optimi de cerc.

Astfel fiind se poate lăsa descoperită numai optimea de cerc în care se află azimutul considerat pentru punctul a cărui coordonate trebuesc determinate. In această ferestruică se vede desenul în mic și schematic al abacului printr'un mic triunghiu dreptunghiu, ale cărui catete sunt trecute cu indicațiunea care sunt X și care Y și anume cu ce semn. Se notează astfel automat coordonatele relative și cu semnele lor după valoarea brută azimutală, neredusă la primul cadran cum se obișnuește, — produce dese greșeli și de semne dar mai ales de confuziune.

7. Aparatul se păstrează într'un plic de carton, de forma abacului.

III. **Principiul aparatului.**

Abacul coordonatometric are ca principiu de bază aplicarea directă a coordonatelor polare — distanța și azimut — deasupra unei linieturi rectangulare, pe a cărei diviziuni se citesc apoi instantaneu coordonatele punctului căutat.

Abacul materializează pentru fiecare punct căutat triunghiul dreptunghiu coordonatimetric, adică acela care cuprinde în acelaș timp și coordonatele polare și pe cele dreptunghiulare și anume:

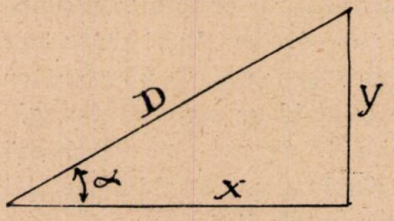

— coordonatele polare sunt ipotenuza și unghiul ci față de bază, care reprezintă respectiv distanța și azimutul dat:

— iar coordonatele rectangulare, sunt cele două catete corespunzătoare x-ului și y-ului căutat, cu semnele ce rezultă din valoarea azimutală pe întregul cerc.

Rozeta azimutelor am arătat că ne scutește de orice ratio-

nament asupra semnelor și asupra alegerei catetelor pentru cele 2 coordonate x și y. Ea ne dă și siguranța că nu greșim dar și rapiditatea lucrului realizată tocmai de pe urma înlăturărei greșelilor.

IV. **Modul de întrebuințare.**

a) La determinarea coordonatelor rectangulare se pune în aparat mai întâi distanța și apoi azimutul:

1. Distanța se pune rezemând alidada pe linia de bază corespunzătoare gradațiunei 0, alunecând apoi cursorul până ce cruciulița lui se reazimă cu linia ei verticală pe diviziunea corespunzătoare distanței date, citită cu toată atențiunea până la valoarea apreciată la 2 cm. arătați mai sus.

2. Azimutul se pune în aparat potrivind mai întâi rozeta azimutelor la optimea de cadran în care se află azimutul dat. Exemplu: la 325 c. se pune rozeta cu ferestruica între 300 c. și 350 c., iar apoi se rotește alidada până ce se sprijină cu liniuța ei de credință din capăt pe diviziunea corespunzătoare azimutului dat, după ce am lăsat la o parte sutele de grade. Ex. la 325 c. se pune la gradul 25 c. citit de jos în sus, după cum la 381 se pune la gradul 81 citit de sus în jos, rozeta azimutală fiind în acest din urmă caz potrivită la spațiul 350—400 c.

3. Se citesc coordonatele relative corespunzătoare pe diviziunile orizontale sau dela stânga spre dreapta pentru coordonata cea mai mare, iar pe cele verticale pentru coordonata cea mai mică.

4. Rozeta azimutelor ne spune care din aceste două este x și care y și anume ce semne au. Ex: la 325 c. se vede în rozetă că coordonata orizontală este —x iar cea verticală este +y; pe când la 381 c. rozeta arată coordonata orizontală drept +y iar cea verticală drept —x. Aceste valori se trec astfel în carnetele de tachimetrie cu semnele lor la rubricele respective pentru ca însumate algebric la coordonatele absolute ale punctelor, din care derivă să ne dea coordonatele absolute ale lor.

5. In cazul distanțelor de peste 120 m. se divide distanța cu 2 sau cu 3 având grijă ca coordonatele obți-

nute să fie dublate sau triplate spre a reveni la valoarea reală.

Desigur că precizia în cazul acesta este scăzută în acelaş raport faţă de distanţele citite direct pe abac, şi de aceea în genere se recomandă a limita folosirea abacului la distanţa ce nu depăşesc 120 m. atunci când se cere rigoare centimetrică. De altfel distanţele nu depăşesc nici în drumuire nici în radieri acest plafon, care corespunde astfel cu însăşi plafonul distanţelor citite pe stadie în vederea cărora este cu deosebire construit acest abac.

b) Reducerea la orizont.

1. Pentru măsurători directe cu panglica sau firul desigur că reducerea la orizont este foarte simplă, ea corespunzând catetei orizontale din metodul descris mai sus pentru coordonate şi satisfăcând formula $d=D\cos\alpha$. Se pune distanţa pe alidadă adusă la 0° şi apoi se deplasează în sus până la diviziunea gradelor de înclinaţie ce se ia pe gradaţia generală descrisă mai sus. Se citeşte apoi la cruciuliţa cursorului: pe orizontală distanţa redusă la orizont, iar pe verticală diferenţa de nivel, dacă ne este necesară.

2. Pentru distanţele de stadie formula fiind $d=D\cos^2\alpha$ se foloseşte diviziunea de $\cos^2$ din stânga diviziunilor obişnuite, după ce la fel ca în cazul precedent se pune cursorul la distanţa brută D citită pe teren.

Unghiul vertical α se apreciază la zecimea din jumătate grad, adică la 5′ ceea ce este suficient de precis pentru stadie.

c) Diferenţa de nivel.

1. Pentru măsurători directe am spus că însăşi cateta verticală dela reducerea la orizont este diferenţa de nivel, ceea ce însă nu se prea întrebuinţează.

2. Pentru distanţele de stadie diferenţa de nivel se face tot odată cu reducerea la orizont, prin acea că după ce s'a citit distanţa redusă la orizont cu $\cos^2$, se aduce alidada la unghiul de înclinaţie real citit pe diviziunile obişnuite, nu pe cele de $\cos^2$, şi atunci se mişcă puţin cursorul de pe alidadă până ce el indică drept coordonata orizontală ($x=d$) distanţa redusă, iar în aceeaş clipă se citeşte şi coordonata verticală care este însăşi diferenţa de nivel căutată (h).

d) Aflarea azimutului şi distanţei din coordonatele relative cunoscute.

1. Se pune ferestruica rozetei abacului la optimea de

cursor ce corespunde celor 2 coordonate relative date cu semnele lor. Ex. x=—69.72, y=+28.35 ne conduce rozeta la optimea de cerc cuprinsă între 300 şi 350, deoarece aci avem —x mai mare şi —y mai mic.

2. Se pune apoi cursorul la valoarea de 69,72 pe orizontală în timp ce alunecând în sus alidada căutăm să obţinem pe verticală citirea de 28,35, adică menţinem cursorul pe o verticală dusă prin valoarea de bază 69,72 până ce urcându-l odată cu alidada cursorul arată în acelaş timp pe orizontală —69,72 iar pe verticală —28,35.

In clipa următoare citim rezultatul căutat:

Azimutul la divizarea de grade şi fracţiuni la care s'a oprit alidada şi apoi păstrând nemişcat cursorul.

Distanţa se citeşte după ce am scoborît alidada la poziţia 0 orizontală când citim distanţa pe diviziunile orizontale în dreptul liniuţei verticale a cruciuliţei de la cursor.

Pentru valoarea generală a azimutului pe tot cercul rozeta nu arată că este vorba de unghiul de 300 c. la care se adaogă citirea pe diviziunile gradate de jos în sus între 300 şi 350, iar nu pe cele dela 350—400.

e) Coordonatele punctelor ridicate în plan cu echerul cu oglinzi.

Se obţin foarte simplu dacă avem petrecute pe alidată mai multe cursoare, ce se pot uşor procura, cursoare ce se pun la distanţele acumulate ale absciselor de pe aliniamentul de bază.

Se ridică apoi alidada la unghiul azimutal al aliniamentului de bază şi se citeşte pe rând ajutaţi de rozetă coordonatele relative ale picioarelor perpendicularelor scoborîte cu echerul cu oglinzi de pe teren.

Se trece în carnet la fel şi coordonatele ordonatelor luate de asemenea pe mai multe cursoare.

Insemnate cu semnele lor la coordonatele de plecare se obţin toate coordonatele punctelor ridicate cu echerul cu oglinzi.

V. **Caracteristicile aparatului.**

1. Precizia pentru distanţele până la 120 m este de 2 cm ceea ce corespunde unei exigenţe destul de mari la punctele de drumuire şi de radieri obişnuite.

2. Rapiditatea la aceleaşi probleme de tachimetrie

descrise, este de 2—3 ori mai mare decât cere metoda de calcul riguros cu mașina de calcul și table de valori naturale.

3. Față de rigla de calcul pe lângă că este mai precis, abacul dă o rapiditate de lucru mai ales la calculul coordonatelor pentru care rigla cere potrivirea unghiului și distanțelor pentru fiecare linie trigonometrică în parte, în timp ce abacul am văzut că ne dă x și y dintr'o singură mișcare.

4. Eftinătatea față de sistemul de lucru cu mașina de calcul și tablele de calcule, este considerabilă de oarece abacul costă cam de 10 ori mai puțin.

5. Mânuirea este foarte comodă și nu face sgomot, în raport cu mașina de calcul al cărui sgomot este obositor chiar pentru cei mai deprinși cu folosirea ei.

6. Inlesnește considerabil lucrările de verificare ale carnetelor de calcul, prin avantagiile arătate mai sus.

7. Inlesnește mai cu deosebire întocmirea planurilor prin ridicările de busolă, deoarece ușurința cu care se pot obține coordonatele permite calcularea de coordonate la toate punctele unei drumuiri de busolă.

8. Recomandăm în special la planurile de păduri, ce folosesc busola, să se calculeze coordonatele cu abacul descris mai sus, deoarece se elimină prin aceasta orice greșeli de raportare. Până acum datele de pe teren puteau să dea atâtea planuri deosebite, câți tehnicieni ar fi lucrat la raportarea planului.

Mai mult chiar același tehnician dacă își repetă o raportare este imposibil a obține același rezultat din cauza greșelilor simțitoare ce le capătă diferit de câte ori repetă raportarea.

L'abaque coordonatometrique „Ciurileanu".

Coordinatometrisches Rechenbrett „Ciurileanu".

COMENTARII – INSEMNĂRI

Din lucrările Institutului de cercetări și experimentație forestieră

PERDELE DE PROTECȚIE ÎN SUD-VESTUL TRANSNISTRIEI

de Ing. AT. HARALAMB

Regiunea unde am avut prilejul să întâlnesc perdele de protecție este colțul extrem de Sud-Vest al Transnistriei, limitat de Marea Neagră, Limanul Nistrului și o linie care ar trece dela Ovidiopol la Odesa.

Regiune de stepă, cu teren aproape plan, străbătută din loc în loc de văi largi (foste limanuri, azi în bună parte uscate) pe fundul cărora curge leneș câte un firicel de apă.

In cele de mai jos, vom face o scurtă descriere a 5 perdele de protecție, din locuri și de compunere diferite.

1. Ternovi (5.X.1941). Este localitatea mărginașă din acest colț Sud-vestic al Transnistriei. Domină atât Marea, cât și colțul Limanului în punctul unde acestea două sunt separate de cordonul de nisip cunoscut sub numele de peninsula Carolina, vărsarea Nistrului în Mare făcându-se doar printr'un canal lat de 100—200 m, numit Stabulat.

Perdeaua cercetată mai de aproape, formează latura dinspre Nord a unui teren agricol, de formă dreptunghiulară, plantat de jur împrejur. Acest teren are lungimea de 2.500 m și lățimea de 600 m. Perdeaua de pe latura nordică prezintă cel mai mare interes prin compunerea și vârsta ei.

Are 600 m lungime fiind orientată Est-Vest. Terenul este plan. Apa freatică se găsește la 20 m adâncime. Solul prezintă la suprafață un orizont de culoare brună, gros de 0,50—1 m, apoi sub el un altul de culoare galbenă având și concrețiuni albicioase.

Perdeaua se găsește în al 7-lea an de vegetație fiind formată din 13 rânduri.

Rândurile exterioare (1 și 13) sunt constituite aproape exclusiv din Eleagnus angustifolia L. și numai pe o mică lungime din zarzăr (Prunus armeniaca L.).

Rândurile imediat vecine (2 și 12) sunt plantate în totalitatea lor cu zarzăr.

Următoarele două rânduri (3—4 și 10—11) sunt formate din asocierea: arțar american (Acer negundo L.), sofora (Sophora japonica L.), paltin de munte (Acer pseudoplatanus L.), glădiță (Gleditschia triacanthos L.), caragana (Caragana arborescens Lam.), oțetar (Ailantus glandulosa Desf.), Koelreutheria paniculata Lam. și frasin.

Ternovi (Transnistria). Perdeaua despre care se tratează în text, de 17 m lățime. Anul 7 de vegetație. Margine plantată cu zarzăr și Eleagnus, iar miezul de salcâm.

Miezul perdelei (rândurile 5—9) este compus din 5 rânduri de salcâm pur.

S'a plantat la 1,50 m între rânduri, afară de distanța dintre primele două rânduri exterioare care este numai de 1 m. Pe rând puieții s'au pus la interval de 1 m.

Eleagnus, bogat în frunziș, are o vegetație foarte bună, exemplarele fiind acoperite de crăci până la nivelul solului. Atinge 4 m înălțime și 4—7 cm diametru la sol. Sunt exemplare și mai groase.

Zarzărul, ca și Eleagnus, are o foarte bună prindere. Vegetează excelent. Este la fel de bogat în crăci și în frunziș ca și Eleagnus. Se remarcă o înfurcire dela pământ, având 3—4 și uneori mai multe tulpini, ceeace-i dă o desime par'că și mai mare decât la Eleagnus, care și el are crăci de jos dar nu de importanța fusului.

Înălțimea zarzărului depășește uneori cu 0,50—1 m pe aceea a lui Eleagnus. In grosime însă, rămâne în urmă.

Cele două rânduri exterioare ale perdelei formează astfel împreună o margine compactă, greu de pătruns de om sau de animale. La desimea lor se mai daugă apoi și faptul că ambele specii sunt ghimpoase.

Aceste două rânduri de margine ale perdelei, așa cum se prezintă, oferă, după părerea mea, tipul de margine de perdea care se impune înaintea tuturor celorlalte constituite din alte specii.

Mijlocul perdelei (rândurile 5—9) este alcătuit exclusiv din salcâm. Prezintă o prindere și vegetație excelentă. Are 6—7 m înălțime și 8—10 cm diametru la sol. Sunt și exemplare mai groase.

Rândurile intermediare (3—4 și 10—12), constituite din amestecul neordonat al speciilor mai sus amintite (mai puțin salcâmul, zarzărul și Eleagnus), sunt în defect de prindere și de vegetație, în comparație cu marginile și miezul perdelei. De aceea, privită transversal, perdeaua prezintă un gol, un fel de șanț, între miezul de salcâm și marginile de zarzăr și Eleagnus, gol care este în parte acoperit de creșterea laterală a crăcilor de salcâm.

Sofora pare că aici nu se găsește la locul ei; puține exemplare își îndreaptă vârful în sus. Restul sunt înfrucite, arătând o vegetație slabă. La data când am cercetat această perdea (5.X.941), în timp ce frunzișul tuturor celorlalte specii se menținea încă, al soforei era în curs de dispariție.

Glădița, la rându-i, chiar atunci când pare săltată, este dominată de salcâmul din vecinătate.

Frasinul, paltinul, oțetarul, negundo și Koelreutheria nu ating, în generalitatea cazurilor, mai mult de 1 metru înălțime. Cea mai mare parte din exemplarele existente, sunt provenite din lăstari (de altfel viguroși) născuți pe tulpinile tăiate adesea defectuos și cu mult deasupra solului.

*

Latura de Vest a dreptunghiului amintit (de 2.500 m lungime) este mai de curând plantată (1—2 ani). In compunerea ei nu intră decât 3 specii: salcâmul, zarzărul și Eleagnus. Are numai 5 rânduri. Se pare că plantația s'a făcut pe urma plu-

gului. Prinderea celor 3 specii este foarte bună. Perdeaua are 1—1,50 m înălțime.

*

Tot cuprinsul perdelelor de aici a fost răscolit cu săpături pentru amplasamente și adăposturi militare. Intr'unul din aceste amplasamente — probabil de tun — salcâmul a drajonat puternic.

*

2. Opt. Verste. (11 Octombrie 1941). La circa 5 km mai la Est de Ternovi se află halta de cale ferată Opt Verste lângă care se găsește și un mic cătun. In apropiere de acest cătun am văzut o perdea orientată Nord Est-Sud Vest. Perdeaua nu are decât 6 m lățime, fiind constituită din 7 rânduri, plantate la distanță de 1 m. Se găsește în al patrulea an de vegetație.

Marginile ei (rândurile 1 și 7) sunt formate dintr'un amestec de zarzăr, Eleagnus, glădiță, sânger, vișin turcesc. Zarzărul este însă în majoritate.

Rândurile imediat interioare (2 și 6) sunt compuse din amorfa, sânger, sofora și glădiță. Aici predomină amorfa.

Rândurile 3 și 5 sunt din salcâm, căruia i s'a adăogat negundo și amorfa.

In sfârșit, șirul dela mijloc (4) este plantat cu amorfa (în mare majoritate), apoi sânger și sofora.

Marginile nu se mai prezintă ca în cazul precedent, complete și de nepătruns. Este adevărat că aici există o diferență în minus (3 ani) de vârstă. Totuși prinderea speciilor componente este slabă. Dacă Eleagnus ar fi intervenit aici într'un procent mai mare, situația ar fi fost mai bună.

Zarzărul arată o bună vegetație: are un 1,50 m înălțime (uneori chiar 2 m) și 2—3 cm diametru la sol.

Glădița are un procent mic de prindere, iar ceea ce s'a prins are o talie măruntă (1 m înălțime și 1 cm diametru); este firavă, cu puține crăci și cu și mai puține frunze.

Sofora prezintă de asemenea o prindere slabă; nu pare a se găsi în condiții bune de vegetație: este măruntă, înfurcită, iar coronamentul este foarte redus.

Sângerul este tufos și mărunt (0,5—0,7 m).

Amorfa are prindere mare (100%), vegetează activ, și fructifică bogat. Se prezintă sub formă de tufe: mai multe tul-

pini pornite dintr'o singură rădăcină, înalte de 1,50 m şi groase de 1,2 cm la nivelul solului.

Eleagnus este slab reprezentat; ceea ce există însă, arată vigoare de creştere, este crăcănos, cu 1—2 m înălţime şi 2—3 cm diametru la sol.

Baraboi. Perdeaua despre care se aminteşte în text.

Negundo arată o prindere bună şi o creştere viguroasă. Are coronament redus. Este înalt de 1,5—2 m şi gros 3—4 cm.

Salcâmul este foarte viguros: 2—3 m înălţime şi 5—6 cm în diametru. Are crăci multe, începând de jos şi este mult desvoltat în lături.

Vişinul turcesc, puţin la număr, prezintă şi el vigoare de creştere. Se prezintă sub formă de fire suţiri, cu slab coronament (în felul sângerului). Este tufos ca şi sângerul, mlădiţele lui sunt însă mai lungi.

La data când am văzut această perdea, frunzele de glădiţă şi de sofora erau căzute, cele de zarzăr se menţineau în parte, cele de sânger erau ruginii, cele de amorfa şi de salcâm începuse să se încreţească, iar ale arţarului îngălbenise. Numai frunzele de Eleagnus şi de vişin turcesc se menţineau încă

verzi. Precizăm că, cu câteva zile mai înainte, în regiune căzuse bruma.

*

3. Opt Verste (7 Octombrie 1941). Puţin mai la Est, o altă perdea, orientată Est-Vest, este compusă din 7 rânduri plantate la distanţă de circa 2 m. Are o lăţime de 12 m. Se pare că plantaţia s'a făcut pe urma plugului, căci distanţa între rânduri nu este întotdeauna exact de 2 m. Se găseşte în al treilea an de vegetaţie.

Marginile (rândurile 1 şi 7) sunt formate din Eleagnus, fiind pus la distanţa de 0,80 m pe rând. Atinge 1,5—3 cm diametru la sol şi circa 2 m înălţime. Ca şi în cazurile expuse mai sus, Eleagnus este bogat în crăci începând de jos şi prezentând o vegetaţie viguroasă şi o prindere totală.

Miezul perdelei (rândurile 3—5) este format tot din salcâm, căruia i s'a asociat un arbust (amorfa) şi o specie de împingere (negundo). S'a plantat în ordinea următoare: salcâm + amorfa + negundo + amorfa + salcâm.

Salcâmul are 2,5—2 m înălţime totală şi 0,5—0,6 m diametru la sol. Creşte viguros, bogat în crăci, dominând arbustul vecin (amorfa).

Negundo vegetează destul de bine până acum. Ajunge în bună parte salcâmul, în înălţime. Are însă ramuri puţine, scurte şi numai spre vârf; frunze puţine. Unele exemplare sunt deja dominate de salcâm. Are 3—5 cm diametru la sol.

Rândurile intermediare (2 şi 6) sunt formate dintr'un amestec de zarzăr şi amorfa, puse unul după altul.

Ca desvoltare, zarzărul a rămas în urmă faţă de amorfa; s'ar putea spune că este chiar dominat. Are 1 m înălţime şi 1—2 cm diametru la sol. Prezintă crăci puţine, firave şi numai spre vârf.

In schimb, amorfa are 1,6—1,7 m înălţime, prezentându-se ca şi în cazul precedent sub formă de tufe (mai multe tulpine pornite aproape dela nivelul solului). Grosimea nuelelor (tulpinelor) este de 2—2,5 cm diametru la sol. Are o fructificaţie bogată.

Intreaga plantaţie este năpădită de burueni. In ultimul an de vegetaţie a marcat o creştere accentuată faţă de anii precedenţi. Privită transversal, între rândurile de margini şi mie-

zul format din salcâm, există 2 goluri, ca 2 şanţuri, care cu timpul cred că se vor completa.

*

4. B a r a b o i (15 Octombrie 1941). Şi mai la Est de locurile amintite, la punctul unde se întâlneşte calea ferată care vine dela Ovidiopol, cu cea dela Odesa-Bugaz se află localitatea Baraboi.

Perdeaua văzută aici se află în marginea de Vest a acestei localităţi, lângă linia ferată, la ieşirea din staţie spre Odesa. Este orientată Est-Vest. Are 10 m lăţime şi este formată din 6 rânduri. S'a plantat deci la o distanţă între rânduri de 2 m.

Câte 2 rânduri din margini (1—2 şi 5—6) au fost plantate exclusiv cu amorfa, pusă pe rând la interval de 1 m. S'a prins şi vegetează foarte bine. Se prezintă sub forme de tufe cu câte 4—6 nuiele dintr'o tulpină. Are 2 m înălţime şi 1—2,5 cm diametru la sol. Fructifică din abundenţă.

Miezul perdelei (rândurile 3 şi 5) este format din salcâm, căruia i s'a asociat oţetarul, negundo, şi amorfa. Ordinea speciilor este următoarea: salcâm + amorfa + oţetar + amorfa + salcâm; sau: salcâm + amorfa + negundo + amorfa + salcâm. S'a plantat la distanţă de 0,50 m pe rând.

Salcâmul are 3—3,5 m înălţime şi 6—7 cm diametru la sol; este bogat în crăci pornite de jos.

Oţetarul, slab reprezentat ca număr, atinge 2 m înălţime şi 2—3 cm diametru la sol; cea mai mare parte din exemplare a dat lăstari noi din apropiere de sol.

Negundo, în proporţie şi mai mică decât oţetarul, prezintă o slabă reuşită.

La data de 15 Octombrie frunzele de amorfa erau căzute, iar cele de salcâm uscate dar necăzute.

*

5. L i m a n u l S u h o i (31 Octombrie 1941). Este o localitate situată la 10 km la Vest de Odesa. In apropiere de sat şi de calea ferată care vine dela Odesa (Km 10) se află o perdea orientată Est-Vest. Această perdea are 12 m lăţime, fiind formată din 7 rânduri, plantate la 2 m depărtare. Se găseşte în anul al cincilea de vegetaţie.

Rândul din marginea expusă spre Sud (rândul 1) este plantat exclusiv cu Eleagnus, pus la distanţa de 0,50 m. Are o prindere excelentă şi creşte viguros. In ultimii 2 ani creşte-

rile în grosime au fost excepţional de mari. Eleagnus este bine îmbrăcat cu crăci chiar dela sol, formând o margine completă şi de nepătruns. Atinge 2, 5 m înălţime şi 3,6 cm diametru la sol.

Rândul următor (2) şi cel corespunzător de pe latura de Nord (6) sunt plantate cu zarzăr şi amorfa, în ordinea următoare: zarzăr + amorfa + zarzăr.

In rândul 2 ambele specii au o prindere foarte bună prezentându-se în şiruri complecte. Rândul 6 este în parte distrus de războiu; regiunea găsindu-se în dispozitivul de apărare rusesc, perdeaua a folosit de adăpost trupelor.

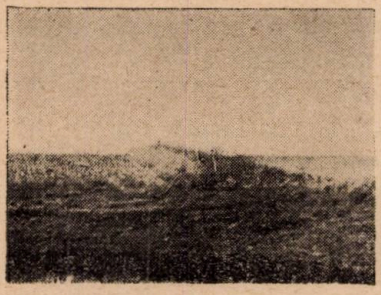

Perdeaua dela Suhoi Liman. Se observă marginea deasă de Eleagnus ale cărui frunze încă nu au căzut (partea albicioasă) şi miezul, mai înalt, de salcâm.

Zarzărul are 2 m înălţime şi 2—4 cm diametru la sol, fiind înfurcit de jos şi bogat îmbrăcat cu crăci, însă în mai mică măsură decât la Eleagnus. Coronamentul zarzărului este mai strâns decât la Eleagnus.

Amorfa se prezintă la fel de bine şi în aceleaşi condiţiuni ca şi în perdelele precedente. Fructifică din abundenţă. Are 1,5—2 m înălţime şi 1—3 cm diametru la sol.

Rândurile 3—4 sunt plantate cu salcâm şi cu amorfa (salcâm + amorfa + salcâm; sau: salcâm + amorfa + amorfa + salcâm).

Salcâmul are o prindere şi vegetaţie excelentă. El formează un miez proeminent. Are 4 m înălţime şi 5—8 cm diametru la sol. Este bogat în crăci. In ultimii 3 ani a avut creşteri mari.

Rândul 5 este format din arţar american şi amorfa. Iniţial, prinderea a fost bună. A fost distrus aproape complet în timpul actualului războiu de către trupele care au staţionat la adăpostul acestei perdele.

Negundo atinge 2,5 m înălţime, 3—4 cm diametru la sol şi uneori mai mult. Are crăci puţine şi scurte.

Rândul din marginea dinspre Nord (7) este plantat cu Eleagnus şi zarzăr. Şi acest rând a fost distrus în război.

La data când am văzut această perdea (31 Octombrie 1941), zarzărul, amorfa, salcâmul şi negundo nu mai aveau frunze; singur Eleagnus şi le menţinea.

Waldschutzstreifen im Süd-Osten der Transnistrien.

Rideaux-abris dans le Sud-Ouest de Transnistrie.

On fait la description de cinq rideaux-abris contre le vent pour la protection des cultures agricoles, rideaux situés dans le Sud-Ouest de la Transnistrie — province comprise entre les fleuves Dniestre et Bug.

On met en évidence le rôle et la prépondérance des trois espèces suivantes: l'abricotier (Prunus armeniaca L.), l'Eleagnus angustifolia L. et le robinier (Robinia pseudacacia L.).

Les deux premières espèces, branchues en partant de la surface du sol, donnent aux rideaux une bordure épaise.

Le robinier est utilisé au milieu du rideau.

On emploie aussi comme essences de mélange: Acer negundo L., Sophora japonica L., Acer pseudoplatanus L., Gleditschia triacanthos L., Koelreutheria paniculata Lam., Ailanthus glandulosa Desf., Fraxinus excelsior L., Caragana arborescens Lam., Amorpha fruticosa L. Les arbustes, parmi lesquels prédomine Amorpha fruticosa, sont en très grand honneur: ils sont destinés de stimuler la croissance des espèces principales et d'assurer la densité des rideaux dans leurs parties inferieures.

TRANSNISTRIA FORESTIERĂ

de Ing. V. LISIEVICI

Pădurile Transnistriei sunt situate în județele Dubosari, Râbnița, Balta, Ananiev, Golta (Krivoe Oziero), Iampol, Tulcin, Moghilău și în suprafețe mici în jud. Tiraspol și Berezovca. Zona păduroasă a Transnistriei este, deci situată în partea Nordică a Provinciei, foarte puține păduri fiind situate în partea de miază-zi. Suprafața lor este de circa 200.000 ha, din care 188.000 ha acoperită cu păduri.

Pădurile cresc în zonele de antestepă nouă și antestepă veche, limita de separare între aceste zone fiind aproximativ la Sud de Iampol, iar apoi spre valea Kodimei (Cadânei) până la Bug.

Pădurile de antestepă nouă, situate de la Grigoriopol (pe Nistru) până la Iampol și v. Cadânei, sunt constituite din stejar pedunculiflor și stejar pufos în amestec slab cu specii de stepă. Arboretele au în general consistența redusă, trunchiuri rău conformate, creșteri mici. In această zonă sunt situate cca. 30.000 ha păduri.

Acelea de antestepă veche crescute în zona cu condițiuni staționale favorabile pădurilor, din amestecuri de stejar, gorun, carpin, frasin, jugastru, paltin de munte și de câmp, cireș, tei, scoruș, arin, plop, mesteacăn, păr, măr, alun, corn, sânger, lemn câinesc și salbă, precum și arborete aproape pure de carpin. Arboretele au consistența mare, arborii având trunchiuri drepte, pline, lipsite de crăci, bune pentru lemne de lucru și construcții. Suprafața pădurilor din această zonă este de cca. 170.000 ha.

Un caracter aparte prezintă suprafețele puțin însemnate de păduri crescute pe stâncile de pe malul Nistrului pe cursul superior și acelea din zona inundabilă a fluviului.

Deasemeni trebue menționate plantațiile de pin (673 ha) și de molift (131 ha) făcute pe porțiuni destul de mari în

județele Balta, Tulcin, Moghilău și Iampol, cari pe alocuri formează arborete frumoase.

După specii pădurile ocupă următoarele suprafețe:

stejar	cca.	116.000 ha.
carpin	„	53.000 „
frasin	„	7.000 „
acerinee	„	4.000 „
mesteacăn	„	2.500 „
ulm	„	3.000 „
diverse	„	2.500 „

iar după vârste suprafețele se repartizează:

1—30 ani	110.000 ha
31—60 „	45.000 „
61—90 „	20.000 „
peste 90 „	13.000 „

Datele de mai sus sunt aproximative, întrucât cifre precise pentru statistică s'au putut găsi numai pentru cca. 1/3 din păduri, — multe din arhivele unităților forestiere, fiind distruse cu ocazia operațiunilor militare din 1941.

Arboretele în general sunt în stare bună; mai proaste sunt acelea dela Sud de Balta, a căror stare de degradare se datorește și păşunatului practicat în acea regiune pe o scară destul de întinsă.

Se prezintă însă foarte bine arboretele din zona antestepei vechi, cari dau creșteri frumoase în urma operațiunilor culturale bine și la timp executate. Suprațe neregenerate sunt puține, iar lucrările de împădurire sunt în general bine reușite.

Din punct de vedere al proprietății (a existat și așa ceva în regimul sovietic!) circa 3/4 din păduri au aparținut Statului, iar cca. 1/4 colhozurilor (gospodării colective) corespunzând în marea lor majoritate comunelor.

Amenajarea pădurilor

Pădurile de stejar ale fostului Stat Sovietic se tratează în codru cu tăeri rase, adoptându-se revoluția de 120 ani; ace-

lea de carpin în crâng cu revoluţia de 60 ani. Pădurile colhozurilor, în marea lor majoritate, au fost amenajate în crânguri cu revoluţia de 30 ani.

Toate pădurile au fost amenajate în campaniile de lucru din 1924, 1932 şi 1936. Lucrările de amenajare din 1936 (acelea ce s'au mai putut găsi) sunt serios întocmite şi prezintă un bogat material documentar. Lucrările din 1932 şi mai ales acelea din 1924 sunt sumare, incomplecte şi slab studiate. Prin lucrările din 1936 s'au amenajat toate pădurile din fosta Republică Moldovenească (cca. 50.000 ha) şi cca. 30.000 ha păduri din nordul jud. Balta şi parte din Tulcin. Restul pădurilor au amenajamente sumare expirate din 1932 sau din 1937. Amenajamentele sunt făcute pe unităţi mari (Leshozuri) înglobând suprafeţe de 25—50.000 ha, împărţite în secţii şi serii.

Posibilitatea se fixează după suprafaţă şi se percepe anual din arboretele ajunse sau trecute de vârsta exploatabilităţii, agentul silvic având latitudinea să aşeze tăerile într'un singur loc sau în mai multe locuri, în funcţie de vârsta arboretului, natura produselor cerute prin planul (programul) economic anual şi condiţiunile de scoaterea lemnelor.

Aplicarea prevederilor amenajamentelor era sancţionată prin diverse legi silvice date sub forma de Ucazuri (Ordonanţe). Mai drastice sunt acelea din 1936 şi 1938, cari prevăd respectarea întocmai a dispoziţiunilor amenajamentului. Totuşi chiar aceste ordonanţe se abăteau dela raportul susţinut, permiţând recoltarea cantităţilor mai mari a lemnelor (suprafeţelor) decât acelea stabilite prin amenajamente. Asemenea derogări s'au făcut în vederea recoltărei lemnelor de lucru de mare valoare industrială, cari s'au practicat pe o scară întinsă în 1936—1939 extrăgându-se de pe toată suprafaţa pădurilor (indiferent de parcelă) cantităţi însemnate de lemn de stejar şi frasin pentru fabrici de avioane şi pentru export. Din această cauză, sunt multe arborete, cari au suferit în urma unor asemenea extrageri. Din 1939 aceste extrageri au fost suprimate permiţându-se tăerea materialelor speciale numai din parcelele în rând de exploatare.

Tăerile fiind rase şi practicate la vârste înaintate, chiar pentru crâng (60 ani), regenerarea în pădurile Statului se baza de obiceiu pe împăduriri artificiale, în urma defrişării întregei suprafeţe exploatate. Impădurirea prin semănături era prefe-

rată plantaţiunilor. Parchetele de crâng cu consistenţa plină şi cu un procent însemnat de specii mai preţioase, nu se defrişau, iar predominarea speciilor de mare valoare se asigura prin însămânţarea cu ghindă, anticipat tăierei sau introducerei imediat după tăere a unui număr de 2.500—3.000 pueţi de stejar, frasin şi exotice la ha în rânduri sau în tăblii.

Apărarea speciilor mai preţioase în arboretele tinere era bine reglementată prin amenajamente şi se aplica cu mult succes prin 1—2 degajări obligatorii şi apoi prin curăţiri, iar sporirea creşterilor şi ameliorarea calităţilor technice ale lemnului — prin tăeri de operaţiuni culturale. Acestea din urmă se aplicau cu mult succes în zone de soluri cu fertilitate superioară, extrăgându-se adesea un volum egal cu cca. 1/2 din acela rezultat din tăeri principale, fără ca prin aceste tăeri să se reducă prea mult consistenţa sau să disocieze compoziţia arboretelor.

Sunt însă şi lucrări ratate, când, din cauza nepriceperei agentului de executare şi a neglijenţei acelui de control, s'au făcut tăeri, cari au depreciat arboretul actual şi l-au compromis pe cel viitor.

Reîmpăduririle se fac după metode aproape standardizate. Toate arboretele sunt clasificate pe tipuri, iar fiecărui tip îi corespunde (în Instrucţiuni de la Centru) schema de plantaţiuni în care se indică numărul pueţilor de plantat la ha, proporţia speciilor, alternarea lor în acelaş rând sau alternare de rânduri etc. Schemele sunt, atât de precise încât agentul însărcinat cu executarea plantaţiei n'o poate compromite, decât prin greşeli grosolane de manoperă.

Ca notă generală se creiază noui arborete, plantându-se 10.000 pueţi la ha din cari 2.500—3.000 stejar, 3.000—3.500 pueţi de amestec de arbori şi 3.000—3.500 pueţi de arbuşti. Din pueţii de amestec, în ultimul timp, făceau parte în proporţie de 25—50% şi specii exotice ca: stejarul roşu (Q. rubra), arborele de catifea (Phellodendron Amurense), frasinul american, nucul de Manciuria, nucul american, etc.

Ingrijirea plantaţiilor s'a făcut până în anul 1938 prin cultura agricolă intermediară. Din anul 1938 s'a căutat ca aceasta să se facă numai în bani.

Materialul de împădurire se producea de obiceiu în pepiniere proprii, foarte rar cu pueţi aduşi din altă parte. Pepi-

nierele sunt foarte bine întreţinute şi prin calcule bine făcute produc numărul şi calitatea pueţilor necesari fiecărei gospodării. Frapează în toate pepinierele abondenţa pueţilor de arbuşti. In pepinierele mai mari se aplică pe o scară mare munca mecanizată.

Exploatările

Conform prevederilor amenajamentelor, se exploatează anual 791 ha prin tăeri principale şi 9.650 ha prin tăeri secundare, cari au un volum total de cca. 318.114 m. c. din cari cca. 25% sunt lemne de lucru şi construcţie, 55% lemn de foc gros şi cca. 20% lemn de foc subţire. Lemnul se sortează cu îngrijire, sortatorii respectivi fiind bine pregătiţi pentru alegerea lemnului de lucru şi construcţii. Sortimentele lemnului de lucru şi construcţii nu corespund cu acelea uzitate în România şi sunt împărţite în două categorii bine destincte: marfa de export şi marfa de interior. Sub regimul sovietic, la lemne de foc gros, fasonat în steri, se clasau cantităţi foarte neînsemnate, întrucât lemnul de stejar aproape în întregime trecea la lucru, construcţii, şi extracţiuni de tanin sau alte substanţe. Lemnul drept de carpin, de la 12 cm diametru în sus, trecea la pari pentru platforme de vagoane sau pentru fabricarea de suveici la fabrici de textile, sau la fabricarea de brichete pentru automobile cu gazogen. Lemnul de plop, de tei şi de mesteacăn, dela 16 cm în sus, cel sănătos, se prelucra în cherestea de ambalaj sau cherestea rurală, astfel că pentru lemn de foc nu rămâneau decât lemnul viciat şi strâmb şi vârfurile groase dela arborii din speciile amintite mai sus, precum şi lemnele din restul speciilor.

Actualmente procentul lemnului de foc este mult sporit, pentru că se cer mari cantităţi de lemne de foc pentru necesităţile Transnistriei şi armatei, pentru că nu se mai cer suveici de carpin, nici pari pentru vagoane, nu mai sunt automobile cu gazogen, nu se mai cere stejarul pentru prelucrare chimică, etc.

Industrializarea

Lemnul brut se prelucra mecanic sau manual. Pentru prelucrarea mecanică a lemnului, până la cucerirea Transnistriei, au existat aci mai multe fabrici de cherestea. In urma

evenimentelor militare din toamna şi iarna 1941/42 majoritatea lor a fost distrusă astfel că mai sunt astăzi în funcţiune numai 5 fabrici mici prin păduri, prevăzute cu câte 3—4 ferăstrae circulare şi 1—2 ferăstrae cu panglică, acţionate de locomobile cu o putere totală de 75 HP. Aceste fabrici fasonează astăzi cherestea de lemne moi pentru interes militar şi cherestea de ambalaj, prelucrând zilnic 40 m. c. lemn brut.

Se fac lucrări pentru repunerea în funcţiune a încă 3 fabrici de cherestea, mai mari, prevăzute cu gatere moderne şi situate la Moghilău, Berşâdy şi Birzula.

Mai sunt în funcţiune şi au intrat în administraţia Direcţiei Pădurilor 2 fabrici de mobile la (Berşady şi Balta) cu câte 10—16 maşini unelte. Aceste fabrici lucrează deocamdată pentru comenzi locale [1]).

Pentru fasonarea obezilor, funcţionează în păduri sau în satele de lângă centrele păduroase, 10 ateliere de obezi prevăzute cu 208 mese de curbat şi băi de aburit cu capacitate totală de 1.250 rigle de obezi.

Pe lângă obădării funcţionează şi ateliere pentru confecţionarea pieselor de detaliu pentru căruţe. Ca material de căruţărie se întrebuinţează lemnul de frasin, stejar şi ulm.

In alte ateliere ale ocoalelor silvice se fasonează doage, tălpi de sănii, juguri, orice unelte de lemn pentru munci agricole, pari de vie, haragi, stâlpi de telefon, piese ecarisate pentru poduri, traverse etc. De remarcat este faptul că Sovieticii nu fasonau traverse din lemnul de stejar.

Se recoltau cantităţi însemnate de coaje de salbă râioasă pentru extragerea cauciucului şi de coajă de stejar pentru tăbăcării.

Organizarea administrativă şi economică

In trecut, cea mai mică unitate de teren a fost ocolul silvic, cu suprafaţa de 1.800—5.000 ha. Mai multe ocoale silvice (5—8) formau o unitate centrală denumită „Leshoz“ (Lesnoie hozeaistvo). Dela 1935 încoace „Leshozurile“ s'au divizat în două: Leshoz şi Lespromhoz. Leshozurile centralizau şi conduceau lucrările de cultura, technica şi paza pădurilor şi făceau administraţie propriu zisă, iar „Lesprom-

1) Lipsesc date dela Odesa.

hozurile" făceau exploatarea, industrializarea şi comercializarea produselor pădurei. In actuala organizaţie a rămas un singur organ de îndrumare — Regiunea Silvică — corespunzătoare vechiului Leshoz.

Ocoalele sunt împărţite astăzi, ca şi în trecut, în cercuri de pază şi brigăzi de control după aceleaşi criterii şi având aceleaşi întinderi ca şi în ţara de peste Nistru. Pădurarii şi brigadierii sunt toţi ştiutori de carte; învăţătură specială nu are decât un număr redus de brigadieri, cari au frecventat cursuri de câteva săptămâni, mai rar de câteva luni, pentru cultura sau exploatarea pădurilor sau industrializarea lemnelor.

Ocoalele sunt conduse de şefi de ocoale, în majoritate conductori silvici, mai rar — ingineri silvici (şeaşe la număr) sau practicieni fără şcoli speciale silvice (şeapte la număr). Şefii de ocoale sunt ajutaţi pentru lucrări pe teren de câte 1—3 ajutori, aproape toţi practicieni şi foarte rar conductori silvici cu şcoală. La cancelarie, şeful de ocol este ajutat de 1—3 persoane, cari fac lucrări de secretariat (acestea sunt reduse la minimum), casierie şi contabilitate.

Conform ordonanţei în vigoare, pădurarul este retribuit lunar cu 40 mărci [1]), un brigadier cu 50 mărci, ajutorul de şef de ocol cu 80 mărci, contabilii cu 60—80 mărci, casierul cu 90 mărci, iar şeful de ocol cu 100 mărci.

Ocoalele silvice sunt îndrumate şi controlate de Regiuni silvice; acestea sunt în număr de cinci şi au sedii în: Balta jud. Balta, Bersady jud. Balta, Krijopol jud. Iampol, Tulcin jud. Tulcin, Jmerinka jud. Moghilău.

Regiunile sunt conduse de un şef de regiune, ajutat de un subşef şi patru şefi de servicii, un revizor-contabil şi personal administrativ din fiecare serviciu, lucrând la centrul fiecărei regiuni 15—19 funcţionari.

Dintre şefii de regiuni trei sunt ingineri şi doi conductori silvici, iar şefii de serviciu sunt conductori silvici şi excepţional — practicieni cu vechimi de 14—18 ani în technica sau exploatarea pădurilor.

Şefii de regiuni sunt retribuiţi cu 150 mărci lunar, ajutorii de şefi cu 120 mărci, şefii de serviciu cu 100 mărci, iar

1) O marcă = 60 lei.

restul funcţionarilor cu câte 40—90 mărci. Toţi funcţionarii dela ocoale, regiuni şi fabrici sunt localnici.

Regiunea are următoarele atribuţiuni. Pe teren: delimitează parchetele, verifică şi le predă pentru estimaţii ocoalelor, verifică estimaţiile, face lucrările technice curente; ridicările în plan, reparaţii şi construcţii de drumuri sau clădiri, îndrumează lucrările de pepinieră, împăduriri şi operaţiuni culturale, face controlul general al pădurilor şi instalaţiilor de prelucrarea lemnului. La birou: întocmeşte programul de lucru şi bugetul, şi dirijează aplicarea lui, încasează toate veniturile ocoalelor, consemnează în acte de contabilitate dublă mişcările lunare de materiale şi bani, centralizează situaţiile de mersul exploatărilor, dirijează operaţiunile de industrializarea lemnului, coordonează operaţiunile de exploatare, transport, numeşte şi revoacă personalul inferior.

In gospodăria financiară a Transnistriei, Regiunile sunt autonome: pe baza programului de lucru şi a bugetului aprobat, au dreptul să angajeze toate lucrările programate, cheltuind din încasări sumele prevăzute pentru toate lucrările înscrise în program, ordonanţarea sumelor făcându-se de şeful regiunii.

Bugetul pe 1942/43 întocmit de acele 5 Regiuni prevede: La venituri 6.422.001 R.K.K.S. (mărci) şi la cheltuieli 2.961.472 R.K.K.S Excedentul de 3.460.529 R.K.K.S. (207.631.740 lei) aparţine Guvernământului.

Regiunile sunt subordonate departamentului de resort din Guvernământ — Direcţia Pădurilor — condusă de Director, ajutat de un subdirector, având următoarele servicii: comercial, technic, administrativ şi al contabilităţii. Ca organe exterioare, Direcţia Pădurilor trebue să aibă: doi ingineri de control şi cinci ingineri la regiuni, ca delegaţi ai Direcţiei (personal detaşat din Ţară). Din lipsă de personal, Direcţia Pădurilor nu este încadrată deocamdată decât cu Director, Subdirector, şefii servicilor technic, comercial şi administrativ precum şi un inginer delegat de regiune.

Direcţia Pădurilor verifică şi prezintă spre aprobare Guvernatorului — programele de lucru şi bugetele Regiunilor, dirijează şi coordonează lucrările de aprovizionarea Provinciei cu materiale lemnoase brute sau fabricate. Urmăreşte, stimulează şi îndrumează lucrările de exploatarea, industrializarea şi co-

mercializarea produselor forestiere, propune angajări noui de personal silvic de toate funcţiunile, aprobă transferări şi detaşări de personal superior, ţine evidenţa gestiunii în materie şi bani a regiunilor, face lucrări de statistică şi inventarierea perdelelor de protecţie şi ia măsuri pentru buna lor administrare, conduce direct depozitele de lemne din Tiraspol şi Odesa, exercită un control general asupra întregei administraţii silvice şi patrimoniului forestier al Transnistriei. Direcţia Pădurilor este subordonată direct Guvernatorului Provinciei, care administrează Transnistria cu depline puteri acordate de Conducătorul Statului prin Decretul Nr. 1 din 19 August 1941, dat la Tighina.

Probleme imediate şi acelea de viitor

Cea mai de căpetenie preocupare a Direcţiei Pădurilor este în prezent satisfacerea numeroaselor cereri pentru materiale de căruţărie necesare pentru gospodăriile celor 13 judeţe Transnistriene. Problema nu este uşoară, întrucât majoritatea meşterilor căruţaşi şi obădari buni a fost silită să plece cu bolşevicii, la dispoziţia atelierelor rămânând numai foarte puţini meşteri încercaţi. Greutatea se învinge prin angajarea unui număr mai mare de calfe şi ucenici.

Tot acum se lucrează intens la confecţionarea de haragi şi pari de vie, având de satisfăcut comenzi mari de astfel de material din partea fermelor Statului (Sovhozuri).

Fabricele de cherestea lucrează cu trei schimburi de personal pentru pregătirea cherestelei de ambalaj ce se cere la fabricile de unt. La fel, se cere, în cantităţi mari, pentru împachetarea legumelor (pătlăgele roşii etc.) de pe mai multe sute de ha de grădini din fermele statului, iar mai apoi şi pentru împachetarea fructelor.

Ocoalele depun toate sforţările, ca până la începerea muncilor agricole să termine programele de lucru la exploatări, reuşindu-se până în prezent [1]) să execute 75% din acesta.

Lemnele de foc rezultate se vor depozita în gări şi se vor transporta în centrele mari de consumaţie, imediat ce condi-

1) Articolul a fost întocmit în prima jumătate a lunei Aprilie.

ţiunile de transport pe calea ferată vor permite executarea acestei operaţiuni.

Pe tărâmul reîmpăduririlor se va lucra mai puţin anul acesta, din cauza operaţiunilor militare din 1941 cari n'au îngăduit să se facă pregătirea necesară a terenurilor.

Se proectează angajarea în campania curentă a unor lucrări însemnate pentru revizuirea şi reconstituirea amenajamentelor.

Ueber die Forstwirtschaft der Transnistrien.

La Transnistrie forestière.

L'auteur donne une vue d'ensemble sur la situation et l'administration des forêts de Transnistrie, province située entre les fleuves Dniestre et Bug.

L'étendue des forêts est de 200.000 ha, celles-ci étant situées dans le Nord de ce pays. Les principales espèces qui constituent ces forêts sont: le chêne pédonculé, le chêne rouvre, le charme, le frêne, le peuplier, le bouleau, l'aulne. C'est le chêne pédonculé qui est en prépondérance avec 116.000 ha, suivi par le charme qui occupe 53.000 ha.

On leur applique le régime de la futaie à coupes rases. La régénération des surfaces exploitées est assurée par semis ou par plantations.

INTERVENȚIONISMUL DE STAT IN MATERIE DE COMBATEREA INSECTELOR VĂTĂMĂTOARE PĂDURILOR

de ILIE C. DEMETRESCU
din Institutul de Cercetări și Experimentație Forestiere

Combaterea insectelor vătămătoare pentru arbori și păduri, ca și pentru lemn sau alte produse forestiere, nerecoltate sau recoltate este, în primul rând, treaba fiecărui proprietar de pădure, exploatator de păduri și comerciant de produse forestiere. In privința căilor și mijloacelor de combatere, ne stă la îndemână Știința apărării sau protecției pădurilor; iar, incidental, și alte științe, precum: Silvicultura, Tehnologia lemnului și, în general, a produselor pădurii.

In afară de străduințele particularilor interesați direct în cauză, mai poate interveni și Statul, inițiind sau stimulând lucrurile prin măsuri de coerciție sau de înlesnire a străduințelor particularilor. De astă dată, intrăm în câmpul de privire al Politicei forestiere.

Inlesnirea străduințelor particularilor în lucrarea lor de combatere a insectelor se poate face pe mai multe căi și prin mai multe mijloace. Amintim, astfel, tipărirea de cărți de specialitate și instrucțiuni; întreținerea de stațiuni de semnalare a apariției pericolelor; acordarea de aparate, instrumente și substanțe de combatere; întemeierea de expoziții și muzee pentru apărarea împotriva insectelor; acordarea de subvenții, ș. a.

Atitudinea de coerciție cuprinde dispozițiunile legale, potrivit cărora, proprietarul de pădure este îndatorat să ia anumite măsuri de interes pentru preîntâmpinarea sau înlăturarea vătămărilor de insecte sau să se ferească de anumite practici care ar înlesni astfel de vătămări. Dispozițiunile acestea pot îmbrăca multe forme. Unele ni se înfățișează limpede ca având caracter de apărare împotriva vătămărilor de insecte; altele

par, la prima vedere, ca fiind de natură culturală. Ceea ce interesează este ţelul ultim, indiferent dacă atingerea lui se urmăreşte pe căi directe sau indirecte. Amestecul Statului şi în această materie a combaterii insectelor ar fi un caz particular al intervenţionismului de Stat în producţiunea forestieră. Socotelile care îl îndreptăţesc izvorăsc din interesul pe care îl are şi Naţiunea pentru o prosperă producţiune forestieră. Această îndreptăţire se mai sprijină şi pe o împrejurare specifică a acestui caz deosebit.

Intr'adevăr, un atac oarecare de insecte nu este mărginit la o singură proprietate. El afectează un ţinut mai mult sau mai puţin întins. Atacul insectei Ips typographus, din 1917—1922, de pildă, s'a întins, cu oarecare variante locale, peste toate pădurile de molid din ţară şi, poate, şi peste cele învecinate din Carpaţii nordici. Măsurile de preîntâmpinare şi de înlăturare ale atacurilor de insecte, la rândul lor, nu pot duce totdeauna la un rezultat mulţumitor, dacă sunt aplicate unilateral numai de unul sau de unii dintre proprietarii pădurilor atacate. O pădure neîngrijită şi contaminată de insecte vătămătoare constitue un focar de infecţie şi un neîntrerupt pericol pentru pădurile învecinate, cu toată îngrijirea lor. In această privinţă, ia naştere, un fel de solidaritate în nevoie şi deci şi de interese între proprietarii de păduri învecinate. Proprietarul sau proprietarii recalcitranţi prin atitudinea lor pasivă, pot face de prisos străduinţele celor dispuşi a-şi îngriji şi apăra pădurile de atacurile insectelor vătămătoare. Intr'o atare împrejurare, trebue să intervină cineva ca să facă pe toţi proprietarii solidarizaţi printr'un acelaşi pericol să meargă în acelaşi pas. Acel cineva nu poate fi, de obicei, decât Statul. Măsurile pe care le ia Statul, în această privinţă, au caracter mixt, în acelaşi timp. Şi anume, au caracter coercitiv pentru proprietarii care n'ar avea de gând, altfel, să le aplice din proprie iniţiativă şi au caracter de înlesnire, de ajutorare, pentru proprietarii care sunt hotărîţi şi fără de aceasta de a întreprinde lucrări de combaterea insectelor, dar care ar fi fost paralizaţi în străduinţele lor, prin nelucrarea unor proprietari de păduri învecinate.

La noi, sunt o seamă de împrejurări care fac trebuitor amestecul Statului în materie de combatrea insectelor vătămătoare pădurii şi altele care-l fac oarecum de prisos. Intre pri-

mele, trebuie să amintim nivelul scăzut de cultură şi îngrijire al unor păduri particulare, neştiinţa şi lipsa de interes pentru astfel de lucrări din partea unor proprietari. Imprejurările care n'au făcut trebuitor până acum intervenţionismul de Stat amintit şi care nu-l fac, poate, nici astăzi de-o potrivă ca în alte ţări, constau în aceea că pădurile noastre au, în general, o alcătuire mai apropiată de forma naturală. Artificialul din cultura forestieră occidentală şi în deosebi din cea a răşinoaselor (germană, ş. a.) n'a ajuns atât de departe, la noi, încât să constitue un mediu prielnic pentru apariţia în masă a unor insecte vătămătoare. Noi mai avem încă, păduri alcătuite din arborete cu specii amestecate şi corespunzătoare împrejurărilor staţionale şi care, deci, prezintă, prin firea lucrurilor, o stavilă serioasă împotriva înmulţirii anormale a insectelor. Cu toate acestea, au survenit şi la noi împrejurări excepţionale şi mai pot surveni şi în viitorul apropiat, care au făcut şi pot face trebuitor un intervenţionism de Stat, în materie.

In preajma şi în timpul războiului nostru de întregire, cultura pădurilor a trebuit să sufere o serioasă restrângere. Tăerile neregulate de păduri şi arbori, atât de către proprietari, cât şi de armate; distrugerile de arbori în zonele de operaţie ale trupelor; nevalorificarea arborilor rupţi de furtuni şi doborîturi şi altele de acelaşi fel, din timpul războiului, au creiat împrejurări deosebit de prielnice pentru îmulţirea insectelor vătămătoare pentru păduri. Intre altele, s'a deslănţuit în anii 1918—1922 un atac neobişnuit la noi de Ipide, în principal, al gândacului mare de scoarţă, al tipografului [Ips typographus L.=Bostrichus typographus], în pădurile de molid. Intreaga noastră subzonă a răşinoaselor a trecut printr'o grea încercare în aceşti ani. Flagelul era de aşa proporţii, încât stăvilirea lui nu s'a putut face decât prin străduinţele convergente ale tuturor proprietarilor de păduri contaminate sau ameninţate. Spre acest sfârşit, a intervenit legea din 14 Martie 1920 (Monitorul Oficial Nr. 259) pentru combaterea insectelor ivite în pădurile de molid [1]). Potrivit acesteia, Statul şi-a luat asupra sa îndatorirea de a constata, prin autorităţile de poliţie

1) Titlul oficial al legii este: Lege pentru deschiderea unui credit extraordinar de lei 6.000.000 pe seama Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, cum şi îndatoririle proprietarilor particulari de păduri pentru combaterea insectelor ivite în pădurile de molid, proprietatea lor.

forestieră, ivirile insectei Ipy typographus, de a le aduce la cunoştinţa publică, în general, şi a proprietarilor de păduri contaminate, în special; de a publica instrucţiuni pentru „cunoaşterea şi combaterea flagelului". Proprietarii de păduri contaminate sau — în caz de vânzare — exploatatorii de astfel de păduri au fost îndatoraţi să ia măsuri de combatere, potrivit instrucţiunilor publicate de autorităţile forestiere. Sancţionarea infracţiunilor era destul de severă. Intre altele, autorităţile de poliţie forestieră aveau să facă ele combaterea pe seama proprietarilor sau exploatatorilor recalcitranţi. Procedura de constatare şi reprimare a infracţiunilor a fost simplificată faţă de cea de drept comun. Legea aceasta reprezintă primul amestec coercitiv al Statului Român în materie de combaterea insectelor vătămătoare pentru păduri. Ea a avut caracter special şi trecător, întrucât priveşte un singur caz, pe acela al atacului gândacului tipograf din timpul amintit.

Legea din 22 Martie 1937 privitoare la organizarea şi încurajarea agriculturii oferă, oarecum, noi temeiuri pentru amestecul Statului în materie de combaterea unor insecte forestiere vătămătoare. Legiuitorul îşi propune să institue, între altele, un „regim de protecţia plantelor cultivate", „pentru îmbunătăţirea calitativă şi sporirea cantitativă a producţiunii agricole de orice fel" (art. 64). Spre acest sfârşit, seminţele, fructele, plantele şi părţile de plante, deţinute de producători, comercianţi şi oricare alţii (în culturi, depozite, locuri de desfacere, staţiuni şi porturi) sunt supuse controlului fito-sanitar, în ce priveşte anumiţi agenţi (animali şi vegetali) transmiţători de boli. Agenţii primejdioşi sunt arătaţi printr'un Jurnal al Consiliului de Miniştrii. Organele de poliţie fito-sanitară pot pretinde desinfectarea sau distrugerea materialului infectat, ca şi aplicarea unor anumite măsuri de combatere, ca şi aplicarea unor anumite măsuri de combatere a agentului primejdios din focarele de contaminare constatate. Importul şi tranzitul materialelor amintite nu sunt îngăduite decât dacă sunt însoţite de un certificat de origină şi altul de sănătate emanate dela instituţii oficiale recunoscute. Dispoziţiunile acestea şi altele accesorii fac obiectul articolelor 64—80 din legea amintită mai sus. Ele sunt aplicabile şi culturilor de plante forestiere, atât prin interpretarea largă a noţiunii „producţiune agricolă de orice fel", cât şi prin impreciziunea expresiei „plante cultivate"

din art. 64. Chiar şi restul articolelor vorbesc numai despre seminţe, fructe, plante şi părţi de plante, în general, fără nici-o distingere mai deosebită. Apoi, nici n'ar fi cu putinţă să se facă o deosebire practică şi din punctul de vedere al ţelului urmărit de lege, între materialele amintite de natură agricolă şi forestieră. Aceleaşi plante pot fi produse atât în pepiniere horticole, cât şi silvice. Folosirea unora dintre acestea, indiferent de provenienţa lor — agricolă sau forestieră — se face atât în cultura agricolă sau horticolă, cât şi în cea forestieră. Mulţi agenţi primejdioşi sunt comuni materialelor, fie ele de provenienţă agricolă, ca şi forestieră. Dar, chiar şi legea confirmă într'un articol acest punct de vedere [1]).

In sfârşit, adevăratele temeiuri de intervenţie eficace a Statului în materia ce ne interesează în studiul de faţă, ne sunt date de către Decretul-Lege din 22 Aprilie 1942, „pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor" [2]).

Spre deosebire de legea din 1920, care s'a ocupat numai de atacul din acea vreme al insectei Ips typographus, cea de faţă are caracter general şi permanent. Ea nu arată care sunt anume insectele vătămătoare, şi care deci fac trebuitoare o intervenţie din partea Statului. Lucrul nici n'ar fi cu putinţă, deoarece o insectă sau anumite insecte, — prezente, de altfel, mai întotdeauna în păduri — nu devin, într'adevăr primejdioase, decât în anumite împrejurări de vieţuire. Ori, aceste împrejurări schimbătoare nu pot fi prevăzute, fiind vorba mai mult de întâmplări. Legiuitorul lasă la latitudinea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor să declare, pe cale de deciziune, care sunt insectele vătămătoare pentru păduri şi păşuni împădurite. La fel şi legiuitorul din 1937 lasă tot la latitudinea autorităţilor să declare care sunt insectele şi în general, agenţii primejdioşi pentru produsele vegetale. In acest din urmă caz, însă, este nevoie de un „Jurnal al Consiliului de Miniştri" dat pe baza avizului Consiliului Superior al Agriculturii" (art. 67). Deose-

1) Intr'adevăr, art. 74 arată: „Plantele, părţile de plante, seminţele şi fructele nu sunt admise la import şi în tranzit, decât însoţite de un certificat de sănătate şi altul de origină, prin care să se constate că nu sunt infectate sau infestate şi nu conţin paraziţi dăunători agriculturii, silviculturii sau horticulturii". (Sublinierea este a autorului).

2) Se află publicat în Monitorul Oficial (Partea I) Nr. 93.

birea aceasta arată o substanţială întărire a puterii administrative în 1942 faţă de 1937, ceea ce este, de altfel, în spiritul timpului nostru.

După titlul său, legea s'ar ocupa numai de insectele vătămătoare p ă d u r i l o r. Raportului Domnului Ministru al Agriculturii şi Domeniilor către Domnul Mareşal Ion Antonescu Conducătorul Statului, care însoţeşte proectul de Decret-lege ca şi textul însuşi al legii, nu pomenesc decât despre insecte vătămătoare p ă d u r i l o r, propietari şi exploatatori de p ă d u r i, p ă d u r i l e Statului şi c e l e a d m i n i s t r a t e de Stat. O singură abatere întâlnim şi anume, în art. 1, care sună: „Sunt socotite ca insecte vătămătoare pentru p ă d u r i şi p ă ş u n i î m p ă d u r i t e. De aci, putem trage concluzia, că legiuitorul asimilează noţiunea de păşune împădurită aceleia de pădure. Prin urmare, ori de câte ori vine vorba de păduri, în înţelesul acestei legi, trebuie să cuprindem şi păşunile împădurite. Altfel, n'ar fi avut nici un înţeles prevederea amintită din art. 1.

Ivirea unei insecte declarate vătămătoare se statorniceşte de către „organele silvice ale Statului" (art. 3), fie din oficiu, fie pe temeiul comunicărilor venite din partea proprietarilor sau exploatatorilor de păduri către primăriile comunale respective şi apoi, ale notarilor acestora către Serviciile silvice judeţene respective. Intr'adevăr, art. 2 pune îndatorire „proprietarului de păduri, exploatatorului sau, în lipsă, prepuşilor acestora... „ca în termen de trei zile dela data ivirei insectei declarată vătămătoare, să anunţe primăria comunei respective, iar notarului comunei"... „să anunţe despre aceasta — în termen de 2 zile — Serviciul silvic judeţean respectiv". Pentru „proprietarul pădurilor, explcatatorul sau, în lipsă, prepuşii acestora, care nu se vor conforma dispoziţiunilor art. 2", legea prevede că „se pedepsesc cu amendă de 100 lei la hectar de pădure, raportată la suprafaţa de pădure contaminată de insecte" (art. 8). Calea aceasta a doua de statornicire a ivirilor de insecte vătămătoare pe temeiul comunicărilor din partea proprietarilor şi exploatatorilor de păduri ni se pare ineficace. Intr'adevăr, proprietarii şi exploatatorii de păduri şi, în lipsă, prepuşii acestora, se pot apăra oricând în faţa Justiţiei prin obiecţiunea — adesea foarte întemeiată — că nu cunosc insectele şi că nu pot să-şi dea seama de ivirea acestora în pădu-

rile lor. Dar chiar şi altfel, ivirea unei insecte declarate ca vătămătoare este o noţiune nedefinită, fiind o chestiune de apreciere. Insecte vătămătoare sunt totdeauna în păduri, fără să fie, totdeauna, primejdioase. Deci, în fond, ar fi să se aprecieze momentul când înmulţirea excesivă a unei insecte a devenit primejdioasă şi când intervenirea cu măsuri de combatere e necesară şi posibilă din punct de vedere tehnic şi financiar [1]).

După ce ivirea unei insecte vătămătoare a fost statornicită, aşa cum s'a arătat mai sus, Ministerul Agriculturii şi Domeniilor poate, pe cale de ordonanţă:

a) Să ia „măsuri de combatere, comunicându-le proprietarilor pădurilor şi autorităţilor poliţieneşti, comunale şi judeţene";

b) „Să facă obligatorie aplicarea măsurilor de combatere a insectelor, stabilind regiunea unde să se aplice";

c) „Să hotărască condiţiunile şi mijloacele pentru aplicarea măsurilor de combatere".

Intre mijloacele de combatere, legea prevede:

a) Contribuţia cu fonduri şi materiale din partea judeţelor, comunelor, precum şi a tuturor autorităţilor publice, potrivit normelor arătate de Minister prin ordonanţele sale;

b) Prestarea de muncă în natură din partea populaţiunii, potrivit regulelor arătate prin ordonanţele ministeriale şi ale prefecţilor;

c) Folosirea fondului de combatere a insectelor, constituit pe temeiul legii de faţă.

Fondul acesta de combatere a insectelor e un fond „cu afectaţie specială", de care va dispune Direcţia Silvică din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, pentru efectuarea lucrărilor

---

1) Ne îngăduim să remarcăm că nu ori şi ce atac de insecte, fie el ori cât de violent, poate şi se cade din punct de vedere financiar, a fi combătut. Un temei elementar ne arată că o combatere de acestea este justificată numai atunci când efectele ei sunt mai favorabile decât pagubele încercate prin necombatere. Uneori cheltuelile cerute de măsurile de combatere pot întrece pagubele pe care le-am încercat prin neintervenire. In acest caz, combaterea nu este justificată financiarmente (din punctul de vedere al proprietarului) şi nici economiceşte (din punctul de vedere obştesc). Lucrurile acestea trebuesc a fi amintite, cu deosebire pentru noi, date fiind anumite împrejurări: lemn relativ ieftin, măsuri de combatere relativ scumpe şi mai puţin eficace decât în ţările cu tradiţie şi cu o mai înaintată cultură forestieră.

de combaterea insectelor, precum şi pentru experienţele şi cercetările referitoare la insectele vătămătoare pădurilor. El este alcătuit din trei izvoare, şi anume, din:

a) Amenzile provenite din contravenţiile la legea de faţă;

b) Cota de 0,5% din venitul brut rezultat din vânzarea produselor pădurilor Statului, composesoratelor şi obştiilor de moşneni (valoarea lemnului la tulpină), precum şi ale celorlalţi proprietari (venitul impus la impozitul agricol);

c) Subvenţiile înscrise în bugetul Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Veniturile acestea se varsă la Casa de Depuneri, administrându-se precum s'a arătat mai sus.

Este în afară de orice îndoială, că plata cotei de 0,5%, acestei noi dări — pe lângă multe altele, care împovărează venitul gospodăriilor forestiere — nu va fi primită cu bucurie de către proprietari. Cota respectivă ar putea fi privită şi socotită ca un fel de primă de asigurare obligatorie pentru preîntâmpinarea pagubelor de pe urma atacurilor de insecte. Pentru aceasta, însă, se cere: ca folosirea fondului respectiv să se facă cu chibzuinţă şi numai pentru scopul pentru care a fost întemeiat; ca urmările acestei folosiri să fie evident utile şi, pe cât cu putinţă, pentru toate pădurile Ţării. Folosirile în afară de scop sau unilateral nu pot ridica decât amărăciuni şi neîncredere în autoritate. O rezervă ce se poate face împotriva acestei noi dări priveşte cheltuelile relativ mari, pe care le va pricinui administrarea unor încasări atât de mici.

In ce priveşte mijloacele de impunere a dispoziţiunilor de combatere ministeriale faţă de proprietarii de păduri, legea prevede o amendă de 500 lei la hectarul de pădure contaminată de insecte. Fără îndoială, această sancţiune este legată de elemente de contravenire mai sigure decât amenda de 100 lei la ha pentru contravenirea de nedeclarare a ivirii insectelor, despre care am vorbit mai sus. Recidiva este sancţionată cu îndoitul amenzii. Constatarea contravenţiei şi sancţionarea acesteia se face printr'o procedură foarte severă. Procesele-verbale de contravenţie sunt executorii conform concluziilor puse de şeful serviciului silvic judeţean. Organele fiscale sunt îndatorate să încaseze amenzile pe temeiul acestor procese verbale, adică fără mijlocirea unei pronunţări judecătoreşti. Procesele verbale amintite fac dovadă până la înscrierea în fals. Contra

lor se poate face apel la judecătorie şi recurs la tribunal, fără ca prin aceasta executarea lor să fie suspendată.

Din examinarea acestei legi, se desprind două observaţiuni mai de căpetenie.

Pădurea este privită, în şi mai mare măsură decât până acum, drept un bun de interes obştesc. Pentru apărarea ei, sunt îndatoraţi să contribue şi ceilalţi membrii ai obştii, pe lângă proprietarul respectiv. Locuitorii învecinaţi cu pădurile contaminate sau ameninţate de insecte pot fi puşi să presteze muncă în natură pentru combatere. Judeţele, comunele şi alte autorităţi publice pot fi îndatorate, prin ordonanţă ministerială, să contribue cu fonduri şi materiale la lucrarea de combatere. Toţi proprietarii de păduri sunt supuşi la un impozit pe venitul brut al gospodăriei lor forestiere pentru constituirea fondului de combatere. Toate aceste lucruri pot face legea nesimpatică. Cei loviţi de sarcinile amintite se vor mângâia anevoie cu argumente de solidaritate obştească în materie de pădure. Efectele sacrificiilor lor, nu vor putea fi simţite de fiecare îndestulător de limpede.

Autoritatea de poliţie forestieră capătă foarte largi puteri în aplicarea acestei legi: dreptul de a constata ivirea insectelor vătămătoare; puterea de a hotărî măsuri de combatere şi de a le face obligatorii pentru proprietarii de păduri contaminate sau ameninţate, prin simple decizii; procese-verbale de constatarea contravenţiunilor excepţional de puternice; dreptul de administrare al unui fond „cu afectaţie specială", aflat la Casa de Depuneri.

In dispoziţiunile acestei legi se oglindeşte foarte limpede spiritul de autoritate şi de solidaritate obştească a timpului nostru. Urmările lor bune sau rele depind, în primul rând, de tactul şi înţelepciunea autorităţii de poliţie forestieră care va avea să aplice legea.

Staatsinterventionismus in der Frage der Bekämpfung waldnhädlicher. Insekten.

L'intervention de l'Etat en matière de lutte contre les insectes dangereuses pour les forêts.

Le combat contre les insectes qui endomagent les forêts, comme problème de politique forestière, est relativement récente en Roumanie. Pour la première fois, elle a été mise après la guerre de 1916—18, à la

suite d'un violent attaque du Tomicus typographus, qui a mis en péril la plupart de nos forêts d'épicéa.

Mais les vrais bases d'une immixtion de l'Etat, en matière de lutte contre les insectes, en général, sont représentées par la loi du 22 Avril 1942. Par suite, les propriétaires de forêts sont obligés d'informer l'autorité communale, et celle-ci les organes de police forestière, sur les eventuelles apparitions des insectes. Ce sont ces organes de police forestière qui disposent sur les mesures à appliquer par les propriétaires. Les autorités locales de l'Etat peuvent être obligées de contribuer à cette lutte.

Par la dite loi on a créé un crédit „à destinations spéciale" qui est formé, entre d'autres, par une contribution de 0,50% sur le revenu de toutes les forêts de Roumanie.

L'auteur de cet article fait certaines remarques critiques sur les dispositions de la loi. On met en relief deux idées principales:

1. La forêt est considérée, plus que jusqu'aujourd'hui, comme un bien d'intérêt publique;

2. Les autorités de police forestière, ont de larges pouvoirs en appliqant cette loi.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

CUM TREBUE DOBORÎT VÂNATUL MARE (NOBIL)

de Ing. CONST. DAN

Mă voi ocupa de următoarele specii cari sunt considerate vânat nobil (vânat mare): cerbul, ursul, lopătarul, căpriorul, ţapul negru, cocoşul de munte, cocoşul de mesteacăn, mistreţul şi dropia.

Vânat nobil înseamnă vânat rar, mai puţin răspândit, care reclamă condiţii speciale şi mult mai grele de trai, de o valoare mare în ceiace priveşte trofeele. Pentru dobândirea lui vânătorul trebue să fie mult mai bine pregătit din toate punctele de vedere şi în special trebue să fie un pasionat iubitor al frumuseţilor naturei şi un idealist, deoarece cheltuielile nu aduc nici un beneficiu material. Este de nepreţuit pentru vânătorul de vânat nobil mulţumirea de a fi ajuns, după multă oboseală, la dobândirea trofeului dorit. Nu oricine are interesul sau posibilitatea a se ocupa de vânatul mare. Pentru mulţi vânatul mare nu prezintă interes şi preferând să vâneze sitari, prepeliţe sau epuri. E mult mai comod să stai pe scăunel şi să tragi o cartuşieră întreagă în câteva ceasuri, decât să umbli la munte zile dearândul urcând şi coborînd, adeseori plecat din noapte şi uneori fără a trage un foc de armă. La urma urmelor poate este şi o chestiune de gust, cu toate că sunt multe cauze, cari nu depind de voinţa noastră, şi cari ne hotărăsc soarţa fiecăruia. Vânătoarea nu trebue coborîtă şi tratată ca sport. Vânătoarea este ceva cu mult mai superior şi nu poate produce mulţumire adevărată decât acelora cari au înţeles că partea principală nu e să tragi cu arma, ci să ai iubire pentru natură şi animale. Este adevărat că la începutul vieţii de vânător, din cauza pasiunei, fiecare am neglijat aceste principii ale vânătoarei corecte.

Cu timpul ni s'a strecurat în suflet şi alte simţăminte cari au dat vânătoarei un farmec şi mai mare. Am început să îndrăgim tot mai mult vânatul şi natura. Mulţi ne aducem aminte cu emoţie de multe întâmplări din viaţa noastră de vânători. De câte ori n'am coborît arma dela umăr şi ne-am mulţumit numai să privim şi să visăm! Acei care au trăit astfel de clipe ştiu că mai mare mulţumire au avut atunci decât în momentul când au văzut vânatul doborît. Cine n'a rămas impresionat în faţa cerbului căzut, părându-i rău că a produs această pierdere. Aceste sentimente au împins vânătorii la îngrijirea şi ocrotirea vânatului şi la împuşcarea numai a unui mic număr, pentru a nu se stânjeni, ci a ajuta chiar înmulţirea lui.

Deoarece vânatul mare nu e aşa răspândit, unele specii fiind chiar pe cale de a dispare (cum ar fi de exemplu Cocoşul de mesteacăn), atât legea Vânătoarei, diferite decizii ministeriale, cât şi vânătorii înşuşi au impus măsuri speciale de ocrotire. Amintim în această privinţă acţiunea de salvarea caprei negre, care în puţini ani a dat rezultate positive. Inseamnă deci că, prin muncă şi cu mijloace suficiente, se poate ajunge la o sporire numerică şi calitativă a speciilor de vânat mare.

Chestiunea este destul de complexă şi nu poate fi tratată complect în cadrul acestui articol.

Legea vânătoarei, prin art. 31, fixează obligaţia ca, pentru vânarea cerbului, lopătarului şi caprei negre, să nu se întrebuinţeze decât arma de glonţ, adică carabina. După câte îmi amintesc aceste dispoziţii s'au extins printr'o decizie ministerială şi asupra căpriorilor şi dropiei.

Cu această restricţie s'a urmărit ocrotirea vânatului nobil, prin excluderea posibilităţii de a se pierde vânat, fără rost, prin rănirea lui cu alice.

Cred că prin această restricţie trebue să vedem şi o datorie nu numai o măsură de ocrotire. Vânătorul este dator a curma viaţa vânatului fără chinuri şi cât mai vânătoreşte şi cavalereşte. Păcat că nu se poate găsi o expresie potrivită care să redea sensul cuvântului german „Waidgerecht", căci cuvântul nostru „vânătoreşte" nu exprimă aşa complect ceia ce vrem să spunem, întocmai ca expresia germană.

Vânătorul nu este măcelar, el nu împuşcă pentru a aduce acasă carne pentru bucătărie sau pentru a-şi face un venit

din vânzarea vânatului. De aceia nu e vânătorește (ist nicht waidgerecht) să se împuște iepurele care stă pe loc sau în comun, rața pe baltă, vânatul mare din spate sau în burtă, să se întrebuințeze arme sau cartușe necorespunzătoare, etc. Pentru aceasta, la vânatul mare avem nevoie de o armă de glonț.

Nu găsesc însă nici o deosebire între diferitele specii care formează vânatul mare, așa încât unele să se doboare cu glonț, iar altele cu alice. De aceea este vânătorește (Waidgerecht) să întrebuințăm la toate speciile arma de glonț.

La obiecțiunea că nu ori ce vânător își poate permite luxul să aibă tot felul de arme, se poate răspunde că cine vrea să fie vânător de vânat nobil, trebuie să aibă armă; cine nu, să se mulțumească cu vânatul mic. A nu avea, nu e o rușine. Unii mergem cu căruța, alții cu mașina; așa e pe pământ. De aceea trebue să ne mulțumim fiecare cu ceia ce am fost în stare să ne câștigăm.

Nu trebuie însă să se neliniștească nimeni, căci condiția nu e așa grea, cum se pare. O armă bună de glonț (carabină), înainte de acest răsboi, costa sub 15000 lei, deci nu mai mult sau chiar mai puțin ca o armă mijlocie cu două țevi. In loc de carabină se poate întrebuința și o armă mixtă de întrebuințare multiplă. Credem că în curând vor veni timpuri când se vor putea procura iarăși cu ușurință și eftin astfel de arme.

Folosirea armei cu glonț, atunci când este vorba de urs, cerb, lopătar, capră neagră, cred că nimeni nu o contestă.

Să punem însă în discuție celelalte specii:

Cocoșul de munte. Vânarea lui (adică numai doborîtul propriu zis) este extrem de ușoară. Nu mă refer la mersul prin zăpadă până la locul bătăii, la apropiat, etc., ci numai la focul de armă. Odată ajunși la locul ca să putem trage, totul se reduce în a ochi cu arma cu alice de exemplu într'o căciulă neagră pusă pe o cracă sau în vârful unui brad.

Așa am împușcat și eu primul cocoș. După ce am citit tot ce am putut găsi în literatură, după ce am fost dăscălit de un camarad cu experiență, am urcat la locul bătăii, unde nu cu greutate am ajuns a vedea cocoșul (erau mai mulți). Am tras cu cea mai mare ușurință și când l-am văzut jos mi-a părut rău. După aceia, câțiva ani n'am mai împușcat cocoș; însă mă duceam la munte în apropiere și-i observam. Mi-am procurat

apoi o carabină cu un singur foc cu glonțul 5,6×35 R cu luneta 23/4 (care a costat 7500 lei) cu care am vânat din nou cocoș. N'am mai folosit arma cu alice, căci găsiam tirul prea ușor și nevânătoresc pentru acest misterios vânat al pădurilor noastre.

Despre vânatul la cocoși am auzit multe povești dela oameni serioși; deci n'au caracterul de povești vânătorești. Vânătorii cu experiență au pierdut mulți cocoși. Trăgeau în ei cu alice, atunci când aceștia ajungeau la „ascuțit", fără a-i lovi sau fără ca să marcheze ceva. S'a tras și șase focuri într'un singur cocoș. Mulți au fost răniți și s'au lăsat în sbor planat la distanțe mari, așa că n'au mai fost găsiți decât întâmplător și mult mai târziu. Motivele sunt multiple: distanța prea mare, ochire greșită, alice necorespunzătoare, crăci dese, etc. Cu glonț însă (cu cămașă întreagă ca să nu-l rupă) ești obligat să tragi numai dacă ai ochit bine. Glonțul 5,6×35 R este după mine cel mai potrivit și nu neliniștește nici terenul.

Același lucru se poate spune și pentru cocoșul de meteacăn... dacă mai sunt vânători cari să aibă fericirea de a avea în terenul lor și acest vânat.

Căpriorul. Sunt multe cazuri și mulți vânători cari au vânat căpriori cu Breneke. Nu e însă bine și nici vânătorește, deoarece nu se poate nimeni abține să tragă numai la distanțe mici adică cca 50 m, lucru ce nu e nici așa de ușor posibil. Trăgând mai departe rănești sau neliniștești terenul, „bufnind" mereu prin pădure. In general, cu armele de vânătoare obișnuite, nu se poate trage precis cu Breneke, decât dacă au fost special construite de fabrică. Atunci însă, fabrica le dă încărcate la 50 m, distanță la care, la 5 focuri, abaterea e de 10×10 cm. Peste această distanță nu se mai recomandă a se trage. Din țevile paradoxe se poate trage la o distanță mai mare, dar acestea sunt construcții mai vechi, mai puțin întrebuințate, iar folosul practic este mic, căci peste 80 m nu se poate trage nici cu ele. Deci carabina sau arma mixtă rămâne singura indicată.

Trebuie de asemeni să se interzică întrebuințarea gloanțelor sub cal. 6,5 de ex., căci pentru distracție se mai întrebuințează câte odată cartușul cal. 22 sau 5,6×35 (Vierling). Unele societăți serioase au prevăzut în statute obligația pentru membrii lor de a trage la căpriori numai cu glonț din armă ghintuită, focul tras considerându-se vânat împușcat, iar

la mistreți au interzis lovitura cu alice. Cum un membru putea să împuște 2—3 căpriori, înseamnă că nu-și putea permite luxul de a tot trage și greși.

Dropia. Nu se poate împuşca vânătoreşte decât cu glonț din armă ghintuită, cu care se poate obține și rezultate mai sigure, căci cu greu și mult timp i-ar trebui cuiva să ajungă în situația de a putea trage un foc eficace cu alice. Spuneam „mai sigur" căci cu o carabină bună și în special cu o mână sigură și ochi bun, se poate împuşca destul de uşor dropia la 200 m, distanță până la care nu e prea greu să te apropii.

Mistreţul. L-am lăsat intenționat la urmă. Acesta e urît de majoritatea vânătorilor și urmărit ca răpitor periculos, care produce pagube enorme, etc.

Am lucrat mulți ani într'o regiune cu mulți mistreți, am vânat mulți și-i cunosc bine. Am cercetat foarte multe reclamații cu privire la pretinse distrugeri etc. N'am constatat nici un caz adevărat. Aveam porumb în poeni în mijlocul unor păduri întinse. N'am văzut, în mulți ani cât am umblat pe acolo, nici o distrugere. Mâncau porumb, e adevărat, dar pagubele erau neînsemnate.

Mistreţul este totuși un vânat mare, a cărui vânare este foarte plăcută, interesantă și chiar grea.

Din cauză că e foarte rezistent, destul de răspândit, că poate fi înmulțit prin măsuri de ocrotire mult mai simple ca la celălalt vânat mare și că ar reprezenta rezerve destul de însemnate care ar putea fi folosite în situația actuală, cred că ar trebui să se bucure de o atenție mai mare, deci și de ocrotire. In acest an, în permisul de vânătoare se arată că poate fi vânat tot anul. Cred că această măsură nu e indicată.

Admițând totuși că trebue distrus sau împuținat, nu e vânătoreşte să întrebuințăm alicele. Este un vânat cu o extraordinară vitalitate. Lovituri grele cu cele mai puternice gloanțe speciale de ex. 9,3×74 R. nu-l opresc decât cu greu. Lovitura cu alice, dacă nu e dată din imediată apropiere, poate fi mortală, dar mistreţul se poate duce mulți km fiind pierdut în majoritatea cazurilor. Aici se poate admite și întrebuința Breneke-ul, căci în general se trage la distanțe mici (la vânătorile cu hăitași). Dacă se vânează însă la picior, iarna și se trage

la distanţe mari în anumite situaţii, întrebuinţarea armei ghintuite este deasemenea necesară.

Nu ştiu în ce măsură am isbutit a convinge pe cititori de cele arătate până aci. N'ar fi rău dacă am auzi şi părerile altora asupra celor ridicate de mine.

In concluzie cred că art. 31 din legea vânătoarei ar trebui complectat printr'o decizie ministerială în sensul ca: împuşcarea cocoşului de munte şi de mesteacăn, a căpriorului şi dropiei să se facă numai cu glonţ de armă ghintuită al cărui calibru să nu fie pentru căprior şi dropie sub 6,5′. Pentru mistreţ, împuşcarea să se facă cu glonţ de armă ghintuită cal. minim fiind 6,5 sau cu Breneke.

Wie soll das Hochwilderlegt?

Comment doit on chasser le gibier de grande taille?

La loi et les dispositions de chasse en vigueur en Roumanie établissent que le cerf, le Cervus dama, et le chamois soient chassés par fusil à balle.

L'auteur soutient que cette disposition devrait être appliquée aussi pour la coq de montagne (Tetrao urogalus), le coq de brouyère (Tetrao tetrix), le chevreuil, l'outarde et le sanglier, qui d'après la loi, peuvent être chassés en utilisant le fusil à chevrotines.

CRONICA

ADUNAREA GENERALĂ A SOC. „PROGRESUL SILVIC"

Ţinută în plin curs al războiului şi al campaniei de exploatări şi împăduriri, — era de aşteptat ca participarea la Adunarea Generală a membrilor Societăţii să fie cu totul restrânsă. Cu toate acestea, un număr destul de mare de ingineri silvici, din toate colţurile ţării, a ţinut să ia parte.

Au mai luat parte, ca invitaţi: d-l Prof. I. Simionescu, preşedintele Academiei Române şi membru de onoare al Societăţii; d-l Ing. I. Bujoi, fost ministru, pro-decan al Colegiului Inginerilor, din partea Colegiului; d-l Ing. Şt. Mihăescu, preşedintele A. G. I. R.-ului, din partea AGIR.-ului; d-l Ing. Balş din partea Soc. Politehnica; d-l Ing. Radu din partea Soc. Ing. Agronomi; d-l dr. Ing. Rudolf Müller, consilier forestier al Reichului, pe lângă Legaţia din Bucureşti şi membru corespondent al Societăţii noastre; d-l Const. Gr. Cantacuzino reprezentând Asoc. Proprietarilor de Păduri din România. Adunarea a fost deschisă în prezenţa d-lui Aurel Pană, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor şi a d-lui A. Frunzănescu, Secretar general la acest departament.

Luând cuvântul, d-l prof. M. Drăcea, preşedintele Soc. „Progresul Silvic", îşi începe expunerea comparând adunările generale ale silvicultorilor cu Nedeele ce se ţineau odinioară şi se mai ţin încă pe înălţimile munţilor. Împrăştiaţi pe tot întinsul ţării, simt nevoia ca cel puţin odată pe an să se întâlnească şi să se bucure de revedere. Astfel, adunările noastre „se ţin întotdeauna într'o atmosferă cu totul deosebită, solemnă, plină de acea bucurie pe care ţi-o dă trăirea încă o clipă între acei cu cari eşti conştient că constitui o unitate şi o forţă în rosturile neamului".

Dacă adunarea generală din anul acesta se poate ţine, aceasta se datoreşte faptului că frontul este dus departe spre Est, unde mulţi dintre camarazii noştri de breaslă luptă chiar în primele linii.

Destinul a voit însă ca pe doi dintre noi: Ing. Pantelimon Ghervasia şi Ing. Roman Berenţan „să-i înscrie şi să-i veşnicească pe piatra de marmoră a mucenicilor noştri". Ei îşi dorm somnul de veci, departe pe câmpurile de luptă, însă amintirea lor „va rămâne veşnic în sufletele noastre şi ale celor cari vor veni după noi, cât timp în această ţară vor fi silvicultori şi o Societate Progresul Silvic".

Neamul nostru — spune d-l preşedinte — se găseşte azi la o mare cotitură a istoriei sale. Este „momentul deslușirii drumului cel adevărat al neamului, momentul în care ne ascuţim mintea şi ne încordăm puterile spre a ne înţelege propriul nostru destin geografic, mi-

siunea noastră istorică în această lume. Momentul pe care-l trăim este momentul regăsirii noastre, momentul purificării, renașterii și unificării noastre sufletești și teritoriale, care singure sunt garanția cea mai sigură a dăinuirii noastre cu cinste pe acest pământ“.

Intr'o țară munca și rosturile sunt împărțite. Pădurea și economia forestieră sunt părți componente și integrante ale pământului și vieții românești; iar inginerul silvic, corpul silvic, Societatea Progresul Silvic sunt părți integrante, dar bine conturate și bine definite ale marei armate chemată să apere și să lupte pentru propășirea țării și a neamului. „Pe cât de necesar este să ne integrăm și să ne coordonăm sforțările cu ale altor corpuri, pe atât de necesar este să știm ce răspunderi ne incumbă nouă fiecăruia, spre a nu ne amesteca, fără competența necesară, în treburile altora“.

„Noi ne cunoaștem punctele cardinale ale chemării noastre și nu le vom repeta. Totuși în acest moment mare și greu, simțim nevoia să punem într'o lumină nouă și puternică, fapte a căror recrudescență este evidențiată de împrejurările prin care trecem și mai cu seamă de cele viitoare, a căror intuiție clară noi o avem depe acum“.

1. Sfârșitul războiului va împinge mult spre Est hotarele Europei. Acest fapt va exagera unul din caracterele esențiale ale pământului românesc: stepa. Pădurile noastre vor primi sarcina să îngrijească și de bună-starea unor ținuturi întinse, dinspre răsărit, lipsite de adăpost și de lemn. Deci lemnul va fi și mai mult solicitat. In plus, preocupări noi vor stăpâni gândirea noastră: perdelele de protecție.

2. In noua conjunctură spațială, în noua structură economică a României, în cadrul noilor și sporitelor nevoi ale poporului românesc, lemnul apare într'o lumină cu totul vie. „Lărgirea spațiului, împuținarea pădurilor și a lemnului, intensificarea industriiei și a agriculturii, ridicarea standardului de viață al unui popor, care trebue scos din casele de pământ, înzestrarea gospodăriilor rurale, apărarea națională, — toate acestea au făcut peste tot și fac și în România (și mai cu seamă într'o Românie nouă cu noi hotare), toate acestea fac din lemn un element de viață de importanța aerului, apei și pâinei“.

3. Lemnul este numai unul din foloasele pădurii. Sănătatea poporului, siguranța și buna întocmire a pământului și a vremii (și ca atare buna întocmire a agriculturei), liniștea apelor, toate acestea sunt indizolubil legate de conservarea, de sănătatea, de vigoarea și de bogăția pădurilor noastre. Pădurea a fost, este și va fi scutul agriculturii. Să fim totuși atenți, presiunea demografică asupra pădurii va continua. Să nu mai repetăm greșelile din trecut.

4. In ce privește marea idee a naționalizării, a românizării, corpul silvic revendică pentru el calitatea de a fi precursor. El a știut să se păstreze cel mai curat corp de specialiști. Apoi, conservatorismul inginerilor silvici în materie de pădure, este el însuși o operă care stă la temelia ideii mari de românizare. Reîmpădurirea terenurilor exploatate și neregenerate de societățile străine de exploatare, este o operă de românizare. Punerea în valoare a terenurilor inculte, intensificarea lucrărilor de exploatare și de comercializare în regie sau prin cooperative sunt deasemenea opere tăcute de românizare.

5. Aspectele, căile de urmat şi problemele pe care le pune acum problema românizării sunt variate.

a) Problema lucrătorului de pădure capătă aspecte sociale cu totul noui. Sunt regiuni unde populaţia trăeşte exclusiv din pădure. In aceste regiuni, munca, gândirea, administraţia, toate trebue să graviteze în jurul ideii centrale de pădure.

b) Susţinerea întreprinderilor forestiere româneşti. Intreprinderea forestieră, are multe riscuri. Ea nu poate fi condusă din improvizaţii.

c) Românizarea tehnicei, a practicei şi a ştiinţei forestiere. Aici noţiunea de românizare se confundă cu noţiunile de perfecţionare şi de largă înzestrare. Invăţământul şi Institutul de cercetări forestiere să se înzestreze cu păduri.

d) Să se asigure liniştea sufletului proprietarului de păduri, să i se dea siguranţa proprietăţii sale şi rentabilitatea gospodăriei.

Reformele sociale de mâine, care vor ignora această mare realitate, p ă d u r e a, au fost şi vor fi funeste şi pământului ţării şi neamului.

D-l preşedinte arată apoi mijloacele de folosit, pentru a atinge — peste toate greutăţile — aceste scopuri:

1. Factorul material: fondurile şi înzestrările.. In trecut s'au precupeţit prea mult aceste mijloace. Acestea trebue date la timp.

2. Instituţiile silvice. Acestea, în afară de fonduri şi de personal suficient şi bine calificat, cer o j u s t ă î n c a d r a r e. „Ori de câte ori s'au creiat noui organisme silvice câte erau necesare şi de câte ori acestora li s'a dat spaţiul, importanţa, creditul, libertatea de acţiune şi responsabilitatea pentru faptele lor şi conducerea necesară, progresul a fost manifest“.

Individualizarea întregei conduceri a tuburilor forestiere este o necesitate.

3. Conştiinţa forestieră. Acea forţă care „pluteşte, uneori mai clar, alteori imperfect definită, în ambianţa socială, sufletească, intelectuală în care trăeşte pădurea, în care se desvoltă economia forestieră şi în care lucrează Corpul Silvic“. Ce este pădurea şi care-i sunt rosturile, trebue să ajungă să ştie tot omul în ţara aceasta. Sunt încă multe cercuri, în cari adevărurile clare predicate de noi, despre rosturile adevărate ale pădurilor, n'au pătruns încă. Sunt unele cercuri care voesc să se ţină ermetic închise. Sunt altele în care înţelesul rosturilor pădurii nu s'a putut strecura decât dozat.

Faţă de această nouă orientare şi îndrumare a gândirii şi a treburilor silvice în România, care vor fi poziţia şi rosturile Soc. Progresul Silvic? D-l preşedinte arată că în vremurile de cea mai mare încercare pentru poporul românesc, Soc. Progresul Silvic şi-a dovedit maturitatea, bunul simţ, simţul de ordine şi simţul de răspundere. Solidaritatea în jurul ideii forestiere a biruit.

Societatea noastră se adaptează uşor, prompt, fără sbucium, fără criză de tranziţie la vremurile noui, la ţelurile noui ale poporului românesc. Aceasta pentru motivul că în gândirea şi în faptele noastre am avut întotdeauna intuiţia puternică a permanentului şi a viitorului.

„Prin educaţie, prin tradiţie, prin definiţie, noi suntem Corpul care nu trăeşte pentru o clipă trecătoare. Făptura pădurei şi a economiei forestiere, ne-au învăţat să ne ferim de improvizaţii, ne-au dat conştiinţa clară că treburile pădurilor se desfăşoară în linii mari, largi. De aceea, principial, ca doctrină, ne-am ferit de oportunism, de măsuri de moment, pentru ca să facem să corespundă nu numai zilei de azi, dar şi viitorului îndepărtat“.

Societatea şi-a expus punctul de vedere faţă de prefacerile de structură ce se plănuesc. Specialitatea silvîcă, pădurea, silvicultura, economia forestieră, exploatarea comercială a pădurilor, să fie una şi să se conducă prin oamenii săi.

In viitor Societatea va continua să dăinuiască într'o formă nouă, care să o facă, şi mai utilă decât în trecut, propăşirii ideii forestiere.

Vremurile noi cer însă, imperios, ca puterile noastre să fie coordonate şi intensificate, pentru ca eficienţa unităţii să fie sporită.

Factorul din afara noastră, dar deasupra noastră, cu care ne întâlnim întâi în sus, spre conducerea Ţării, este conducătorul Ministerului de Agricultură şi Domenii.

Toţi cei ce au trecut pe la conducerea acestui departament, chiar dacă la început ne socoteau duri în felul cum ţineam frânele economiei forestiere, sfârşeau prin a ne înţelege şi a ne depăşi chiar. Acum se găseşte la conducerea Ministerului d-l Aurelian Pană, care are marele avantaj de a fi nu numai agricultor luminat, ci şi proprietar de pădure. Ca atare, D-sa a înţeles şi chemarea şi marile lipsuri ale acestei ramuri ale economiei naţionale. Noi avem credinţa că D-sa va fi un arbitru nu numai competent dar mai cu seamă drept, între cele trei organisme chemate să conlucreze armonic în toate ramurile care privesc acest minister. Atitudinea sa hotărîtă pentru problemele forestiere a vrut s'o înceapă prin înzestrare I. C. E. F.-ului cu un domeniu de 1200 ha în Bărăgan, unde să se experimenteze problema perdelelor de protecţie.

Nădejdea cea mai tare a corpului silvic este însă în înţelegerea şi în iubirea pe carea Suveranul şi conducerea supremă a Statului o are pentru păduri.

M. Sa Regele Mihai I, simbolul celor mai înalte aspiraţiuni ale noastre, ale tuturor, cunoaşte adânc şi chemarea pădurilor. Noi nu uităm că Majestatea Sa, ca vlăstar regal, în mijlocul nostru, cu Augusta Sa mână, a plantat în pământul Ţării, pui de arbori, cu prilejul serbării arborilor. In sufletul Majestăţii Sale stă scris destinul pădurilor şi speranţa noastră.

D-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului „cu o intuiţie aşa de clară şi de puternică a realităţilor prezente şi viitoare ale neamului nostru, a dovedit că înţelege şi vrea să dea pădurilor rostul lor cel adevărat în cadrul elementelor cari hotărăsc bună starea, siguranţa şi viitorul neamului“.

D-l preşedinte, comunică adunării generale cuprinsul unei rezoluţii

pusă de Conducător in problema atât de capitală a păşunatului în păduri. „...Nu văd necesară acordarea păşunatului în pădurile Statului. Este o încercare care se face de toţi ori de câte ori se iveşte un moment greu.

„Nu se pot strica pădurile la înfinit. De aceea avem mare parte din alunecări. S'au degradat terenurile. S'a procedat demagogic şi uşuratec. Nu trebue să continuăm această operă nefastă...“.

Poate fi ceva mai clar şi mai categoric?

O împrejurare fericită face apoi ca în forul înalt de conducere al Ţării să se găsească d-l prof. Mihai Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri, care „din tradiţie de familie, cunoaşte pădurea şi toată ambianţa sa. Ne exprimăm aci convingerea nestrămutată că acest fapt va atârna greu în hotărîrea căilor de viitor ale silviculturei române“.

După cuvântarea d-lui M. Drăcea, preşeditnele Societăţii, au luat cuvântul d-nii: Ing. I. Bujoi, Ing. Balş, Ing. Şt. Mihăescu, Ing. Radu, C. Gr. Cantacuzino în numele asociaţiilor pe care le reprezentau. Deasemenea a cuvântat d-l Ing. R. Müller.

Cuvântările vor apare în volumul special ce se va publica al „Adunării generale“.

Luând apoi cuvântul, d-l Ministru Aurelian Pană arată că din călătoriile d-sale din trecut, cât şi din cele de curând făcute cu prilejul inspectării mersului acţiunii de însămânţare, a ajuns să cunoască o bună parte din ţară. D-sa a putut să vadă proaspăt dezastrul provocat de inundaţii: sate înecate şi mii de ha, altădată fertile, pustiite de ape.

A văzut apoi terenuri de cultură devenite reproductive din cauza surpărilor. A văzut dealuri spălate de ceea ce au avut mai bun: terenul vegetal. Apoi, văi împotmolite, islazuri înnecate, poduri şi şosele stricate. Peste tot dezastru. In Moldova, acţiunea nimicitoare a apei este înlesnită de parcelarea nechibzuită făcută cu prilejul reformei agrare, care a dat loturile în aşa fel încât aratul nu se poate face decât dela deal la vale. Printr'o acţiune necugetată şi lipsită de prevedere, s'a rupt, prin tăierea pădurii, echilibrul înfăptuit de natură. S'a redus suprafaţa pădurilor, în folosul presupus al culturii şi al păşunii, pentruca, până la urmă, să nu avem nici pădure, nici păşune, nici cultură, ci un jalnic pustiu.

Pădurea, ca şi întreaga producţiune vegetală, este un isvor necesar de materii prime, care spre deosebire de materia primă minerală, se reface necontenit. In această privinţă se întrevăd perspective mari. Lemnul nu va mai fi în viitorul apropiat un material destinat să împlinească numai nevoile de combustibil şi construcţie. Populaţia din regiunile păduroase trebue să trăiască din munca la pădure. Orice despădurire este contra intereselor populaţiei. Lumea trebue luminată.

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor urmăreşte păstrarea, îmbunătăţirea şi extinderea domeniului forestier. S'a pus anul acesta la dispoziţia administraţiei silvice, fonduri îndestulătoare, pentru a păşi la acţiuni în stil mare. Institutul de cercetări forestiere va fi utilat cu tot ce-i trebue.

Problemele silvice vor găsi toată înțelegerea în cadrul Ministerului. Pădurea reprezintă un vast sector din producția solului, bine definit, dar și strâns legat de celelalte părți. Ministerul Agriculturii este și Ministerul pădurilor.

O coordonare desăvârșită a tuturor ramurilor de producție ale solului se impune, pădurea intrând cu o parte importantă.

Corpul silvic are o misiune mare, aceea a păstrării, refacerii și extinderii domeniului forestier.

După cuvântarea d-lui ministru A. Pană, a luat din nou cuvântul d-l prof. M. Drăcea, președintele Societății, pentru a mulțumi tuturor celor ce au participat și au vorbit în numele diferitelor asociațiuni. Asigură apoi pe d-l ministru al Agriculturii și Domeniilor de devotamentul Corpului Silvic.

Ședința de dimineață s'a ridicat, după ce s'a citit telegramele de omagii adresate M. Sale Regelui Mihai I, d-lui Mareșal I. Antonescu, Conducătorul Statului și d-lui prof. Mihai Antonescu, Vice-președintele Consiliului de Miniștri.

Ședința de după masă a fost consacrată în totalitatea ei chestiunilor gospodărești ale Societății.

S'a citit „Darea de seamă“ a Consiliului de administrație pe anul 1941. In legătură cu cele cuprinse în ea, au luat cuvântul d-nii: I. Focșăneanu, Eugen Vâlceanu, Vasile Cotta, Romeo Stănescu și C. P. Georgescu. Cei trei din urmă au vorbit în legătură cu problema vânătorească, care de ani de zile găsește sprijin în Societate.

După cuvenita descărcare, Adunarea a votat proiectul de buget pe anul 1942, așa cum a fost propus de Consiliu.

Expirând mandatul de 4 ani, în calitate de președinte, al d-lui prof. M. Drăcea, Adunarea generală aclamă cu unanimitate, pentru a treia oară, pe d-l prof. M. Drăcea ca președinte al Societății.

După ce s'a ratificat cooptarea în Consiliu a d-lui Ing. I. D. Popescu în locul regretatului Andrei Ionescu, s'a procedat la alegerea a 6 membri în Consiliul de administrație în locurile d-lor: C. P. Georgescu, Dem. Grozescu, Al. Butoi, G. Minescu, Aurel Comșia și At. Haralamb ieșiți la sorți.

D-nii: C. P. Georgescu și Dem. Grozescu, având 16 ani consecutivi în Consiliu, potrivit dispozițiunilor statutare, sunt declarați membri de drept în Consiliu.

Procedându-se la vot, au fost declarați aleși, d-nii: Gh. Minescu, Alex. Butoi, At. Haralamb, Aurel Comșia, Gh. Ionescu și I. Dăscălescu. Mandatul de 4 ani al celor realeși sau aleși urmează să intre în vigoare pe data de 1 Ianuarie 1943.

Deasemenea au fost aleși, prin vot, ca cenzori d-nii: V. Pană, St. Georgescu și C. Dragu, iar ca cenzori supleanți d-nii: G. Bădescu, I. Nițescu și I. Focșăneanu.

Ziua II-a a fost consacrată, așa cum se obișnuește de multă vreme

în adunările generale ale Societăţii, discutării problemelor de gospodărie forestieră.

Prima problemă pusă în discuţie a fost aceea a combustibilului în raport cu criza de lemne de foc. In raportul amplu şi documentat prezentat de d-nii: Ing. Al. Butoi, Ing. I. D. Popescu şi Ing. N. Ghelmeziu, se arată impasul prin care trecem. Pentru a putea face faţă nevoilor de lemn de foc s'a propus:

1. Construirea de instalaţiuni pentru transportul lemnelor din pădurile cari n'au fost încă puse în exploatare din lipsa acestor instalaţiuni;

2. Introducerea unor sobe şi maşini de gătit, cari să consume cât mai puţine lemne de foc, precum şi modificarea actualelor instalaţiuni de ardere, în acelaşi scop;

3. Manipularea şi depozitarea raţională a lemnelor, pentru a se da în consumaţie lemne uscate;

4. Utilizarea tuturor resturilor de exploatare şi în special a crăcilor;

5. Folosirea şi a altor combustibile ca: petrolul, gazele naturale şi cărbunii.

Pentru anul 1942/43, din lipsă de lucrători suficienţi, şi din cauza timpului defavorabil, nu s'a tăiat toate suprafeţele în curs. Spre a se asigura lemnul de foc necesar, se propune:

1. Să se revizuiască imediat preţurile maximale şi să se mărească în aşa fel încât să aducă proprietarilor de păduri un venit care să-i stimuleze la exploatarea pădurilor;

2. Să se rechiziţioneze şi mobilizeze pentru lucru tăietorii necesari pentru exploatarea pădurilor, precum şi cărăuşii cari să transporte lemnele;

3. Să se asigure aprovizionarea la timp cu alimente a lucrătorilor şi cărăuşilor;

4. Calea ferată să întocmească un program de transportare pentru întreaga cantitate de lemne necesară oraşelor.

Cea de a doua problemă se referă la regenerarea pădurilor exploatate forţat din cauza necesităţilor războiului. Referenzi au fost d-nii: Dem. Grozescu, I. Zeicu şi Marin Rădulescu.

După discuţiuni, la care au luat parte d-nii prof. M. Drăcea, Dem. Grozescu, M. Petcuţ, Gh. Bădescu şi I. Dumitrescu, Adunarea generală a votat proiectul de moţiune, propus de Comisiunile alese în acest scop. Aceste moţiuni vor fi publicate în Revistă.

La sfârşitul desbaterilor, care au luat sfârşit în după amiaza celei de a doua zi, a luat cuvântul d-l Preşedinte al Societăţii care a mulţumit tuturor celor care au ţinut să ia parte la cea de a 56-a adunare generală a Societăţii, rugându-i să ducă tuturor celor ce nu au putut participa salutul camaraderesc şi îndemnul la munca încordată cerută de vremurile de azi şi de viitor.

T. H. Crivăţ

● Celuloză din trestie și papură.

Țara noastră posedă în Deltă și în lunca Dunării aproape 1 milion hectare ape, bălți și trenuri inundabile. Din acestea, cam 370.000 ha din așa zisa „Baltă" și 375.000 ha din Deltă sunt acoperite în fiecare vară cu desișuri nepătrunse de stuf și papură.

Aceste plante par a-și găsi aici un optimum de vegetație. In adevăr, ele ating înălțimi de peste 5 metri iar încercările de desțelenire, făcute de-a-lungul unor canale de alimentare a lacurilor au dat de multe ori greș, din cauza năvalei extraordinare a altor noi plante, din adâncurile apelor.

Producția anuală a acestor imense suprafețe verzi este evaluată la aprox. 20 milioane tone materie uscată.

Actualmente acest material nu are decât o utilizare restrânsă și anume: învelitori pentru case și acareturi, în satele vecine; combustibil pentru gospodăriile țărănești și pentru afumatul peștelui; țarcuri pentru prinsul peștelui; material pentru confecționarea rogojinilor, pentru înfundarea butoaielor, pentru tencuieli pe rabitz etc.

S'au făcut, încă de multă vreme, încercări și propuneri de valorificare în stil mai mare a acestor materiale. In 1908 a luat ființă la Brăila o societate anonimă „Celuloza", cu un capital de 1½ mil. lei, având scopul de a produce hârtie și celuloză din stuf. Experiențele făcute au arătat că papura e mai ușor de prelucrat de cât trestia (popoarele preparau hârtia epocii lor, papyrus-ul, dintr'un fel de papură), deoarece aceasta din urmă conține prea mult siliciu, care era greu de eliminat. Totuși celuloza obținută ar fi fost de o calitate atât de bună, încât cererile foarte mari primite din toate părțile, nu puteau fi satisfăcute, numai din producția micei fabrici instalată în portul dunărean.

In timpul celuilalt război mondial, fabrica fiind distrusă de bombardamente și de oarece pe piață era oferită din abundență celuloza din lemn de rășinoase, chestiunea valorificării stufului n'a mai fost reluată la noi până azi.

Intre timp, țările lipsite de păduri de brad erau în căutarea de surse noi de celuloză, care mai ales de la perfecționarea metodelor de prelucrare a acesteia în fibre textile a devenit un material industrial de primul ordin. Unele țări (America, Ungaria, Rusia) au cercetat mai ales resturile de plante agricole și în deosebi paiele de cereale.

Italia a reușit să obțină, de mai mulți ani din stuf (Arundo donax) o celuloză de mare puritate, făcând chiar culturi artificiale cu această plantă acuatică.

Cercetările D-rului Diotti în laboratoarele de la Cesano Maderno au permis marei întreprinderi italiene „Snia viscosa" să obţină din papură 97% celuloză-alfa, pe când lemnul de molift dă numai 88% iar cel de fag 93%, din această celuloză, restul fiind hemi-celuloze (care nu se pot transforma în viscoză).

Dar avantajul producţiei celulozei din stuf reiese mai clar din următoarea serie de cifre:

Producţia de lemn şi celuloză pe an şi pe hectar este în Italia:

în pădure de brad	2.400 kg	lemn	=	840 kg celuloză
în pădure de fag	3.200 „	„	=	864 „ „
în culturi de papură	30.000 „		=	10.000 „ „

După „Guide de l'Autarchia" producţia de celuloză şi fibre textile a stufului întrece cu mult chiar pe aceea a celor mai reputate plante textile.

In adevăr, cânepa produce pe an şi pe hectar cel mult 1200 kg fibre, inul 500 kg, bumbacul 200 kg, pădurea cea mai bună 900 kg, iar stufui, după cum s'a arătat mai sus, 10.000 kg.

Mai trebuie relevat şi faptul, că pe când cultura plantelor şi chiar a arborilor amintiţi mai sus necesită importante cheltuieli de producţie (semănat, întreţinere, recoltat), stufui creşte singur şi are o producţie aproape constantă, de la an la an. In fine, recoltarea având loc de regulă în timpul iernii, când sunt braţe de muncă disponibile şi bălţile sunt îngheţate iar transportul făcându-se primăvara, pe ape, în bărci şi şlepuri de mare tonaj, cheltuielile de strângere a stufului sunt foarte reduse, în comparaţie cu ale celorlalte culturi.

Spre a învedera, cât de promiţătoare apare problema valorificării stufului pentru împrejurările de la noi, vom adăoga, că în Italia s'au şi făcut, în ultimii 3—4 ani, mari instalaţii industriale de acest gen. Italienii au trebuit chiar, să ducă mai departe ciclul producţiei celulozei din stuf, de oare ce lor le lipsea însăşi materia primă. Aşa încât, ei au fost nevoiţi să planteze în laguna Maranco, de la Torre di Zuino, o suprafaţă de 1.200 ha, în care au răsădit 25 milioane stoloni de Arundo donax.

In Septembrie 1938 o primă fabrică de celuloză din stuf şi fibre textile fusese pusă în funcţiune, iar produsul obţinut, cunoscut în comerţ sub numele de „torviscosa" e azi apreciat şi cerut de toate ţesătoriile din lume.

Planul întocmit şi aprobat chiar de Ducele Mussolini prevede, ca până în 1944 instalaţiile de prelucrare să fie dublate, sporindu-se şi culturile la 6.000 ha, astfel încât producţia să fie de 4—5 ori cât cea din 1938.

In ce priveşte valorificarea stufăriilor de la Dunăre, pe baza contractului comercial româno-german din 1938 se duc actualmente tratative între un grup industrial român reprezentantat prin Soc. „Letea

şi Zărneşti" şi marele concern german „I. G. Farbenindustrie". Se preconizează înfiinţarea uneia sau mai multor fabrici de celuloză la Dunăre, produsul urmând a fi prelucrat în ţară sau exportat.

Ca încheere vom remarca în deosebi faptul, că întinderea colosală a stufăriilor noastre, dacă ar fi valorificată integral, ar acoperi nevoile de celuloză pentru fibre şi pentru hârtie ale întregului spaţiu economic sud-european.

In acest fel, producţia pădurilor ar rămâne liberă pentru alte utilizări, în special pentru lemn de construcţie.

Valorificarea stufului va crea o mare sursă de bogăţie pentru ţara noastră. Ea va repune însă pentru noi, silvicultorii, din nou problema atât de permanentă: a creării de noi debuşeuri pentru lemn şi a păstrării posibilităţilor de plasament actualmente cucerite.

(In parte după „SE Echo, Martie 1942).

D. A. Sburlan

Pentru a primi revista la timp, anunţaţi schimbările de adresă.

● Sprijinirea economiei forestiere.

Intr'un consiliu de miniştri ţinut în ziua de 16 Mai a. c. s'a discutat între altele şi măsurile de luat pentru sprijinirea producţiei forestiere. In acest scop s'a hotărît să se deroge de la legiuirile silvice în vigoare, îngăduindu-se proprietarilor şi exploatatorilor de păduri ca anul acesta să se poată face şi exploatarea parchetelor ce-ar veni în curs în anul viitor. Se pune însă condiţia ca această exploatare să se execute în 60 zile.

In acelaşi timp, secţiunea forestieră a Creditului Industrial urmează să sprijine această acţiune intensivă.

In privinţa aprovizionării populaţiei cu lemn de foc, Consiliul a stabilit programul şi termenul aprovizionărilor, care urmează să se execute de comisarul special pe baza dispoziţiunilor de transport date de Ministerul Comunicaţiilor şi pe baza planului tehnic de exploatare şi colectare întocmit de Casa Pădurilor Statului.

In fine, Consiliul a acordat un credit de 20 milioane pentru refacerea unei linii locale forestiere care va ajuta aprovizionarea Capitalei.

● Majorarea preţurilor la traversele pentru C. F. R.

Regia Autonomă C. F. R. are de executat în vara aceasta un vast program de linii noui, pentru care sunt necesare importante cantităţi de traverse de fag şi stejar.

Pentru procurarea acestor traverse, Guvernul a obligat pe exploatatorii de păduri — prin Decretul-lege nr. 2.397, publicat în Mon. Of. nr. 201/941 — de a confecţiona traverse pentru C. F. R.

Preţurile acestor traverse şi celelalte condiţii de livrare au fost stabilite prin Decizia nr. 546 a Ministerului Economiei Naţionale publicată în Mon. Of. nr. 254/941.

Constatându-se însă că preţurile fixate iniţial erau pentru unele întreprinderi nerentabile, Ministerul Economiei Naţionale a majorat aceste preţuri printr'o nouă Decizie, fixând următoarele sporuri de preţ:

1. Dacă traversele sunt transportate din pădure la staţia de încărcare, prin linii foarte înguste, sporul este de 20 lei/buc.

2. Dacă aceste traverse sunt transportate cu alte mijloace — căruţe, autocamioane, etc. — aceste sporuri sunt proporţionale cu distanţa dela locul de producţie la staţia de încărcare şi anume:

a) pe distanţa până la 20 km inclusiv,, sporul este 40 lei/buc.
b) pe distanţa dela 21 km—30 km inclusiv, sporul este 60 lei/buc.
c) pe distanţe mai mari de 31 km sporul este de 75 lei/buc.

Distanţa care determină sporul de preţ se va măsura pe drumul de acces cel mai scurt spre staţia de predare.

Confirmarea existenţei liniilor forestiere, precum şi a distanţelor dela locul de fasonare a traverselor până la staţia de predare, în cazul când furnizorii nu dispun de linii forestiere, se va face de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, acest departament fiind îndrituit deasemeni a calcula şi sporul de preţ ce se cuvine furnisorului.

Majorarea de preţ se aplică numai pentru traversele de 2,60 m, 2,50 m şi 2,40, atât de fag cât şi de stejar.

Noua decizie a Ministerului Economiei Naţionale are nr. 738 şi este publicată în Mon. Of. nr. 87 din 15 Aprilie 1942.

(După o publicaţie oficială a Direcţiei Economatului C. F. R.).

● Asociaţia proprietarilor de păduri.

Din actul constitutiv şi statutele acestei asociaţii care a luat fiinţă în cursul acestui an, aflăm şi motivele care au justificat aceasta: lipsa de interes pentru pădure din partea multora.

Proprietarii de păduri sunt chemaţi să se constitue în asociaţie pentru ca „să apere interesele lor, ocrotind în acelaşi timp interesele generale ale producţiei forestiere".

Asociaţia îşi propune astfel:

1. Să reprezinte interesele proprietăţii forestiere, să conlucreze cu Statul la propăşirea avuţiei silvice naţionale, primind de la el îndrumările necesare gospodăriei raţionale a pădurilor, dar asigurându-şi, în acelaşi timp, o mai largă libertate de acţiune pentru ocrotirea, administrarea şi valorificarea pădurilor.

2. Să stabilească un echilibru între toţi factorii economiei forestiere, astfel încât rentabilitatea culturii pădurii să fie asigurată, iar preţul lemnului să se fixeze în raport cu evoluţia generală a economiei naţionale.

3. Să raţionalizeze şi adapteze taxele, impozitele şi tarifele, cari grevează exploatarea pădurilor, la cote proporţionale cu produsele celorlalte avuţii ale ţării.

4. Să fixeze normele de administrarea pădurilor, cu minime cheltuieli pentru proprietarii respectivi.

Mijloacele de acţiune sunt:

a) întocmirea de memorii, proiecte şi susţinerea lor faţă de autorităţile în drept;

b) înfiinţarea de birouri de asistenţă tehnică, de studii şi informaţii, privitoare la executarea de: amenajamente, estimaţii, măsurători, instalaţii de transport, expertize.

c) înfiinţarea unui oficiu informativ de vânazre şi cumpărare de păduri şi produse lemnoase, pentru membrii asociaţii şi în contul lor;

d) înfiinţarea de birouri informative economico-financiare, pentru organizarea şi îndrumarea de exploatări de păduri, de industrializări şi

comerț de lemn, întreprinse fie individual sau colectiv, fie prin cooperative sau participațiuni;

e) îndrumarea valorificării produselor accesorii ale pădurilor;

f) participarea la înființarea unui Credit Forestier și folosirea lui de către membrii asociației;

g) reprezentarea în Consiliul de Administrație CAPS, Cons. sup. al agriculturii, Cons. sup. al transporturilor, Bursele de mărfuri, Creditul Forestier, Consiliul Căilor ferate, Comisiile din Ministerul Economiei Naționale, privitoare la aprovizionarea, controlul prețurilor, export, etc., precum și în orice consilii și comisii, care se ocupă de problemele în legătură cu pădurile, pășunile împădurite, golurile de munte și terenurile degradate;

h) înființarea unui oficiu de plasarea personalului tehnic-silvic;

i) redactarea unui buletin.

Din asociație pot face parte persoanele fizice, cetățeni români și persoanele juridice, având, singure sau în indiviziune, o proprietate forestieră, pășune împădurită, goluri de munte, sau terenuri degradate, cu suprafața de cel puțin 50 ha. Ceilalți proprietari cu păduri mai mici de 50 ha, se pot înscri ca membri, numai asociindu-se pe comune, plăși sau județe, întrucât stăpânesc împreună o suprafață de minimum 500 ha.

La primul apel lansat, au aderat proprietari reprezentând 2/3 din suprafața pădurilor țării. Citãm: Casa Pădurilor Statului, Domeniile Coroanei, Fondul Bisericesc din Bucovina, Comunitatea de avere din Caransebeș, Eforia Spitalelor Civile din București, Mitropolia greco-catolică din Blaj, Primăria Municipiului Brașov, Composesoratul comunei Pui (Huniedoara), Obștea Dragoslavele, Soc. Anon. „Domeniul Broșteni", Soc. Reșița, Soc. Anon. „Drajna", și alți proprietari mari de păduri.

Taxa de înscriere în societate este de 250 lei pentru pădurile până la 500 ha și 1.000 lei pentru pădurile dela 500 ha în sus. Cotizațiile anuale variază: 2 lei de ha pentru pădurile până la 10.000 ha; 1 leu de ha pentru pădurile dela 10.000—100.000 ha; 0,50 lei de ha pentru pădurile dela 100.000—500.000 ha, și 0,25 lei de ha pentru pădurile depășind 500.000 ha.

Sediul Asociației este la București, în Alea Dr. Marcovici Nr. 9.

Asociația se conduce de un Consiliu de Administrație, în compunerea căruia 9 locuri sunt ocupate de:

1. Statul,
2. Domeniul Coroanei,
3. Eforiile Spitalelor Civile, Epitropiile, Fundațiile, Așezămintele și Academia Română,
4. Bisericile,
5. Fondul religionar ortodox din Bucovina,
6. Județele și comunele,
7. Composesoratele,
8. Obștiile de răzeși sau moșneni,
9. Comunitățile de avere.

Alte nouă locuri vor fi ocupate prin alegere în Aunarea generală, dintre membrii asociației proprietari de păduri situate în regiunile indicate mai jos:

2 reprezentanți pentru Moldova și Basarabia,
1 reprezentant pentru Bucovina,
2 reprezentanți pentru Muntenia,
1 reprezentant pentru Ardeal,
2 reprezentanți pentru Banat.

Al 19-lea loc în consiliul de administrație va fi ocupat de un specialist în economia forestieră, chiar dacă n'ar fi proprietar de pădure, ales de adunarea generală.

Consiliul se alege pe o perioadă de timp de 4 ani și se reînoește, prin rotație cu tragere la sorți, câte 4 membri în primul și câte 5 membri în ultimii 3 ani.

Consiliul alege un președinte și 5 vice-președinți.

Din sânul Consiliului se deleagă atribuții unui Comitet de Direcție compus din: președinte, 1 vice-președinte și 4 membri delegați ai Consiliului.

● Creșterea vitelor și nutrețul.

Problema creșterii vitelor este determinată de existența nutrețului. Totul, progres sau regres, numai de aici purcede.

Noi, oridecâteori a fost prilejul, am relevat gândurile fiecăruia dintre cei ce s'au crezut chemați să contribue cu ceva la rezolvarea problemei zootehnice la noi. Deasemenea am căutat să arătăm că rezolvarea nu va veni de la islazuri, ci dela fâneață și culturi cu plante de nutreț.

Dintre profesioniști, din rândurile medicilor veterinari s'a insistat cu deosebire asupra acestei laturi, în timp ce alții socoteau islazurile ca punct central.

Relevăm mai jos o nouă manifestare a medicilor veterinari, pe linia indicată mai sus. In Aprilie a. c., cu prilejul Adunării generale a Colegiului medicilor veterinari, d-l Dr. G. Ionescu-Brăila, decanul Colegiului, a arătat că, față de suprafața cultivată cu cereale, la noi în țară se însămânțează prea puține nutrețuri. A făcut apoi un călduros apel către toți medicii veterinari, ca fiecare în cercul lui, să facă propagandă în favoarea unei cât mai mari variații în cultură și pentru sporirea anuală a suprafețelor cultivate cu plante de nutreț, spre a se putea înmulți și hrăni cum se cuvine animalele.

● Reînființarea Consiliului permanent al agriculturii.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor a căpătat o organizare nouă prin legea din 6 Aprilie 1939.

Prin această lege lua ființă și un Consiliu permanent al agriculturii, care era chemat să-și dea avizul asupra politicii agrare a Mini-

sterului, asupra planului de lucru, precum și asupra repartizării fondurilor bugetare și fondului agriculturii.

Acest consiliu a fost desființat prin decretul-lege din 18 Sept. 1940.

Prin decretul-lege Nr. 1.359 publicat în Mon. Of. 106 din 8 Mai 1942, Consiliul Permanent al agriculturii se reînființează.

Compunerea Consiliului capătă însă cu totul altă înfățișare, art. 4 al legii din 1939 având o nouă redactare prin decretul-lege din 8 Mai 1942.

Modificările sunt esențiale. Sectorul silvic, prin noua redactare are o participare de persoane mult redusă față de legea din 1939. Astfel:

In 1939, în compunerea Consiliului intrau, între alții, 12 agricultori „reprezentând toate ramurile agriculturii și silviculturii...". Prin noul decret, cei 12 sunt „agricultori, proprietari agricoli, care practică efectiv o agricultură rațională și intensivă...".

Prin legea din 1939 intrau:

a) Decanii Facultăților de agronomie, silvicultură și medicină veterinară;

b) conducătorii direcțiunilor și al contenciosului din Minister;

c) directorii Institutelor de cercetări;

d) câte un reprezentant al Corpurilor agronomic, silvic și medicilor veterinari.

Prin urmare dintre organele silvice puteau intra 8 persoane reprezentând: Facultatea, Iceful, Capsul, Dir. silvică, Direcția P. P. J., Direcția vânătoarei, Consiliul Tehnic, Corpul silvic.

Prin noua lege nu vor putea participa decât: Iceful și Direcția silvică.

● Imbunătățiri funciare în regiunea Iașului.

Din numărul pe Decembrie 1941, cititorii revistei au putut afla eforturile ce se depun pentru îmbunătățirea terenurilor drenate de râurile Jijia și Bahluiul afluenți ai Prutului.

De curând, dintr'o notiță de ziar (Curentul, 8 Mai 1942) aflăm că Obștia de îmbunătățiri funciare „Bahluețul", înființată nu de multă vreme la Tg. Frumos, a început executarea următoarelor lucrări:

1. Plantarea a 200.000 puieți de salcâm pe terenurile degradate din cuprinsul comunelor: Tg. Frumos, Cucuteni și Răsboieni. Puieții au fost donați obștei de către Serviciul silvic al județului Iași.

2. Organizarea unor pepiniere de răchită și de salcie, în comunele Ruginoasa, Costești, Răsboieni și Lungeni.

3. Identificarea și măsurarea terenurilor neproductive, slab productive și inundabile din tot cuprinsul regiunii, evaluate la 10.000 ha.

● Serbarea sădirii arborilor în Basarabia.

Vremurile de războiu prin care trecem n'au îngăduit să se dea amploarea de până acum serbării sădirii arborilor în toată țara.

In Basarabia însă ea a cunoscut o desfășurare deosebită pe tot

cuprinsul ei și în același timp: 21 Mai 1942. Reușita acțiunii întreprinsă a îngăduit Guvernatorului acestei provincii, d-l General C. G. Voiculescu, să dea cu acest prilej un „ordin evocator al sădirii pomilor". După ce arată în prealabil cât de mic este procentul păduros al Basarabiei, din care decurge o seamă de lipsuri și neajunsuri pentru economia și viața acestui ținut, d-sa constată că îndemnul i-a fost ascultat de tot poporul și în special de tineret, înfăptuirile realizate în această privință constituind „o mândrie a acestei provincii". S'au sădit cu acest prilej de către elevii școlilor primare și secundare un număr de 1.100.000 puieți, iar de către organizațiile premilitare, numai dealungul drumurilor naționale și județene, mai mult de 2.000.000 puieți. Pe terenurile degradate s'au plantat 15.000.000 puieți, cu scopul de a se creia „acea pădure comunală în care să vă desfătați voi și urmași voștri și care să vă dea lemnul pentru căldura școalei, bisericei, instituțiilor administrative și căminurilor". Prin munca prestată gratuit s'a economisit astfel 30 milioane lei.

Dar în ordinul superior se adaugă, pe bună dreptate, că această muncă nu trebue oprită numai la sădirea puietului. Ea trebue continuată până ce acest mic puiet va deveni copacul ce trebue să umbrească și să înfrumusețeze drumul spre școală, curtea bisericii, curtea școalei, parcul, etc.

In încheiere, în ordinul său evocator, d-l guvernator arată că, pentru a recompensa această frumoasă activitate și ca un stimulent pentru viitor, a hotărît să acorde distincții de merit școalelor și organizațiilor prelimitare cari s'au evidențiat.

Se aduce apoi mulțumiri: corpului profesoral, corpului silvic, organizațiilor premilitare, cât și întregului tineret basarabean „pentru modul cum au înțeles să se achite de această însărcinare...".

● **Inundații și alunecări de teren.**

Anul acesta erau de prevăzut inundații de seamă pe tot cuprinsul țării, așa de mare cantitate de zăpadă căzuse spre sfârșitul iernii.

Insă, Cel de Sus a fost cu noi. Topirea zăpezii s'a făcut cu intemitență, zilele de căldură alternând cu altele de ger puternic. Din această pricină nu s'au înregistrat inundații mai de seamă la râurile ce isvorăsc și străbat țara noastră.

Am avut în schimb inundații provocate de umflarea Dunării, mai în tot lungul ei începând de la Severin până la Galați. Au suferit în special orașele Giurgiu și Oltenița.

Odată trecut pericolul topirii zăpezii, a urmat o perioadă de ploi, care nu mai conteneau. Luna Aprilie a fost astfel foarte ploioasă, făcând să întârzie muncile agricole. Totuși inundații mai de seamă nu au provocat aceste ploi.

In schimb, am avut o serie întreagă de alunecări de teren în tot cuprinsul țării. Se intelege, aceste fenomene s'au produs în fiecare an; ele însă nu ne erau cunoscute decât prin comunicări incidentale făcute de diferiții corespondenți provinciali ai ziarelor. Anul acesta, spre deo-

sebirea de trecut, s'au dat regulat comunicate oficiale, privind producerea lor. Poate de aceea să ne fi apărut mai numeroase cele din acest an, în comparaţie cu ceea ce s'a produs în anii precedenţi.

● **O problemă vitală: torenţii.**

Este tema pe care o desbate d-l Pamfil Şeicaru, în ziarul Curentul cu data de 20 Mai 1942. Mai jos, redăm sumar ideile şi câteva pasagii din prea interesantul articol menţionat:

„In fiecare primăvară se repetă cu o tristă regularitate, acelaşi fenomen al puhoaielor de ape ce pornesc năvalnice, lăsând în urma lor jale şi mizerie.

„Evident noi târgoveţii nu ne putem da seama de acest prăpăd al apelor, suntem departe de capriciul forţelor naturii, dar lumea satelor trăeşte sub această permanentă ameninţare, acceptată cu resemnare. Cu cât trec anii, cu atât puhoaiele sunt mai afurisite; în calea lor distrug gospodării, rup maluri, poduri, drumuri, iar Statul intervine într'o bună măsură să repare pagubele. Şi în fiecare an, acelaşi prăpăd al apelor".

D-l Şeicaru semnalează, judeţul Mehedinţi, care „ne oferă spectacolul dealurilor pornite la plimbare", fenomen care, de altfel, se manifestă — aşa cum o spune şi autorul articolului — „în mai toate judeţele de munte, dar, mai ales, în acelea în care tăierea pădurilor a fost mai sălbatică".

Menţionează apoi — nu ştiu pentru a câta oară — starea nenorocită de pe valea Slănicului Buzău, unde oricine poate să vadă ce însemnează puterea apelor deslănţuite, privind picioarele de beton ale podurilor construite după războiu şi dărâmate de furia apelor.

După ce arată că această problemă intră în dezideratele corpului silvic „aşa de preocupat de problema replantărilor, mai ales a terenurilor degradate", se opreşte asupra necesităţii elaborării unui plan de regularea cursurilor apelor. D-sa propune să se ia în studiu, în întregime, problema cursului apelor, înglobând în aceiaşi operă de interes naţional şi regularea cursului apelor şi a reîmpăduririlor. „Acest program ar urma să formeze disciplina acţiunii realizatoare pe timp de zece ani".

● **O problemă naţională: pădurile.**

Un alt articol al d-lui P. Şeicaru, publicat cu 9 zile mai târziu (Curentul 29 Mai 1942), ca urmare a desbaterilor dela Adunarea Societăţii „Progresul Silvic".

Semnalând pasagiul din moţiunea adunării generale unde se arată necesitatea participării şi a altor combustibile la încălzire, d-l Şeicaru se ocupă de introducerea gazelor naturale în Capitală.

D-sa redă cu acest prilej tabloul munţilor despuiaţi de podoaba lor: pădurea, de către societăţile de exploatare, hrăpăreţe şi străine, nescăpând din vedere să arate ce cheltuieli şi cât timp vor necesita refacerea pădurilor răvăşite de aceste exploatări devastatoare,

Propune apoi un plan vast de reîmpăduriri, pe zece ani, dublat de restrângerea la jumătate a tăierilor de păduri. Această acțiune de reîmpădurire — spune d-l Șeicaru — ar costa pe Stat circa 25 miliarde de lei, „dar, în afară de bogăția ce se redă, ce consecințe mântuitoare pentru agricultura țării! Oricâte sforțări s'ar face în agricultură, nu vom izbuti să dăm pământului rodnicia de odinioară, dacă rămân munții pleșuvi, dacă puhoaiele pot răvăși dealurile, dacă inundațiile continuă să pustiască zeci de mii de ha".

„Toate aceste nenorociri, ce se repetă în fiecare an, se datoresc despăduririlor, tăierilor anarhice, făcute dela 1900 și până azi. O agricultură bogată cu păduri pustiite nu poate exista. Cum am făcut și facem sforțări pentru apărarea națională, va trebui să facem aceleași sacrificii pentru apărarea bogăției pământului românesc".

„O politică de curaj, o politică de îndrăsneață înfruntare a problemelor fundamentale, iată ce se impune. Un program pe zece ani cu sumele necesare prevăzute în buget, și rezultatele vor acoperi însutit cheltuielile făcute. Este o investiție națională refacerea pădurilor".

Și autorul, socotește problema rezolvabilă.

● Raționalizarea consumului de lemne de foc.

In vederea aprovizionării cu lemne de foc a autorităților și populației civile pentru iarna viitoare, pentru a preîntâmpina supraaprovizionările unora și lipsa altora, — Subsecretariatul de Stat al aprovizionării a dat o decizie (publicată în Mon. Of. Nr. 102 din 4 Mai 1942) prin care se stabilesc cotele ce se pot acorda instituțiilor, întreprinderilor și gospodăriilor particulare.

In art. 1 al deciziei se spune că instituțiile și gospodăriile „sunt obligate a-și reduce consumul anual (1.IV.1942—31.III.1943) la cantitățile fixate în conformitate cu normele stabilite prin decizie".

Nevoile de lemne de foc ale gospodăriilor se stabilesc în funcție de numărul membrilor care le compun și a camerilor locuite. Pentru gospodăriile particulare se fixează 8 categorii, cantitatea de lemne acordată variind dela 2.000 kg pentru gospodăriile ce ocupă o singură încăpere indiferent de numărul persoanelor ce o compun, la 15.000 kg categoria VIII (cu șapte camere de încălzit și o bucătărie, cu cel puțin 12 membri), la care se adaogă 10% pentru consumul băilor. In numărul membrilor unei gospodării este cuprins și personalul de serviciu.

Pentru instituții și întreprinderile particulare, normele diferă de cele stabilite pentru gospodării. Astfel, se acordă pentru o sobă 3—4.000 kg lemne anual, în raport cu volumul camerii. Restaurantele, hotelurile și pensiunile se pot aproviziona cu cantitatea de lemne socotită după consumul lor mediu din ultimii 3 ani.

Aceasta pentru Capitală.

In ce privește restul țării, dispozițiunile de raționalizarea consumului lemnului de foc, se pot aplica, după cazuri, prin ordonanțe date de primarii respectivi.

Al. Haralamb

● **Economia lemnului italiană s'a îmbunătăţit.**

Prin anexarea Sloveniei, consumul de lemn de construcţie, lemn de foc şi mangal al Italiei este aproape în întregime împlinit. Chiar şi înainte de anexare, surplusul acestei provincii mergea, în cea mai mare parte, în Italia. Intinsele şi bogatele arborete din noua provincie italiană Laibach, constituie un frumos câmp de activitate pentru Administraţia silvică italiană. (Milizia forestale).

(După Z. f. Wfw., VIII/641). (218)

● **Croaţia intervine viguros în economia forestieră a ţării.**

De curând, au fost luate două măsuri de o deosebită însemnătate pentru economia forestieră a tânărului Stat. Şi anume, au fost anulate toate contractele de exploatarea pădurilor, pe termen lung. Ca atare, sunt înţelese contractele încheiate pe termene mai lungi de doi ani. Apoi, sunt suspendate proectele şi lucrările de tăere rasă a pădurilor şi de reîmpădurire. Şi aceasta, până când vor fi cercetate şi aprobate de către organele de Stat.

(După Z. f. Wfw., VIII/623). (219)

● **Elveţia institue fondul de rezervă la pădurile publice.**

S'a făcut, mai întâi, pe temeiul unui decret din 24 Martie 1941, al Consiliului federal. La 18 Noembrie 1941 a fost emis un alt decret, care a intrat în vigoare la 1 Dec. 1941, abrogându-l pe cel precedent.

Instituirea fondului de rezervă este obligatorie pentru proprietarii pădurilor publice. Guvernele cantonale pot încuviinţa ca vărsămintele cuvenite fondului amintit să fie schimbate în cote de amortizare a unor eventuale datorii. Fondul se constituie din veniturile suplimentare, din tăeri şi exploatări deosebite. Vărsămintele respective sunt egale cu diferenţa dintre venitul curat al fiecărui an şi venitul curat mijlociu din perioada 1935—1939. Acesta din urmă poate fi mărit cu cel mult 30%, date fiind cheltuielile şi sarcinile mai mari din aceşti ani ai războiului. Cu această mărire, scade, se înţelege, vărsământul la fond. Instituirea fondului se face spre a se acoperi viitoarele restrângeri ale veniturilor din gospodăria pădurilor, pentru facerea de lucrări de îmbunătăţire, pentru cumpărarea de păduri. Primele vărsăminte la fond se vor face în decursul exerciţiului 1941. Ţinând seama de împreju-

rările locale deosebite, cantoanele iau măsuri de aplicarea decretului de față. (220)

● **Interesul economiei sovietice pentru lemnul de plop tremurător.**

Acest lemn găsește o largă întrebuințare în industria chibriturilor, a celulozei și hârtiei. Consumul respectiv este de 2.500.000—3.000.000 m^3 anual. Cu toate rezervele gigantice de astfel de lemn în întinsele arborete ale Nordului, fabricile respective nu pot primi cantitățile cerute. Și aceasta, din pricina procentului scăzut de lemn de lucru sănătos care se poate exploata. Mai toți arborii sufăr de inimă roșie (din pricina ciupercii Fomes ignarus). Cercetările întreprinse asupra răspândirii boalei acesteia au arătat că cu toată larga răspândire a speciei respective, numai în puține împrejurări staționale cresc arborete sănătoase. Și anume, pe nisipuri humoase, adânci, bine drenate după îmbibări trecătoare cu apă, așa cum se întâlnesc pe costișele locurilor oarecum accidentate. Arboretele cu creștere viguroasa și elagaj rapid sunt mai ferite de boală. Lucrări culturale, constând din rărituri și elagaj artificial se impun adesea.

(După Z. f. Wfw., VIII/603). (221)

● **Industria de lemn nordică întâmpină greutăți.**

Din pricina războiului (cerere mai restrânsă, greutăți de transport, ș. a.), industria respectivă atât de activă mai înainte și atât de hotărîtoare pentru economiile naționale respective, arată semne de adâncă anemiare. Astfel, industria de cherestea finlandeză a consumat numai 420.000 stds lemn în 1940, față de 850.000 în 1939. Exportul acestei țări a scăzut la 200.000 stds, față de 700.000 în 1939 și de 900.000 mijlocia ultimilor 10 ani. Producțiunea de lemn de furnir arată în 1940 numai 110.000 m^3 față de 220.000 în 1939; cea de celuloză 500.000 t, față de 1.200.000 în 1939. In Suedia, lucrurile nu stau atât de rău ca în Finlanda; totuși, oarecari semne de anemie sunt evidente. Astfel, industria de celuloză și hârtie arată o scădere a producțiunii cam cu 9%. Exportul de lemn de celuloză, de hârtie a scăzut în 1940 la 466.000.000 coroane, față de 696.000.000, în 1939.

(După Z. f. Wfw., VIII/643). (222)

● **Intre Finlanda și Germania.**

S'a încheiat în anul trecut o nouă înțelegere, potrivit căriea prima s'a legat să pună la îndemâna celei din urmă: 200.000 t celuloză, 40.000 t carton și mucava și 40.000 t hârtie, cu o valoare de 50.500.000 RM. Pe lângă acestea, înțelegem mai prevede furnizarea anumitor cantități de lemn brut, case de lemn, felurite mărfuri de lemn. Prețurile sunt ceva mai ridicate decât față de cele din 1940. Furnizorii se plâng că această creștere a prețurilor este nesatisfăcătoare, acoperind numai jumătate

din plusul cheltuielilor lor. Contractul cuprinde foarte puţină pastă de lemn şi de loc hârtie de ziar, deoarece Germania e în măsură să-şi împlinească nevoile din producţiunea proprie.

(După Z. f. Wfw., VIII/639). (223)

● **Finlanda are nevoie de mult cărbune de lemn.**

Producţiunea de mangal, la începutul anului 1941, se urca la 250.000 hl lunar, cu o puternică tendinţă de creştere. Până în vara anului 1941, se prevedea o îndoire a producţiunii. Şi aceasta, din pricina stăruitoarei folosiri a acestui material în industria de transporturi cu vehicule automotoare cu gazogene. Nevoile acestei industrii sunt preţuite la 7.000.000 hl de mangal anual. Pentru pregătirea acestei cantităţi, ar fi nevoie cam de 2.000.000 m^3 lemn, în valoare de 100.000.000 mărci finlandeze. Se studiază căile de îmbunătăţire a calităţii cărbunelui şi de o mai deplină folosire a produselor accesorii de fabricaţie. Prin întrebuinţarea unor anumite cuptoare de destilare, se nedăjduieşte să obţină si o cantitate de 25—30 kg gudroane de lemn.

(După Z. f. Wfw., VIII/639). (224)

● **Şi Suedia are nevoie de mai mult cărbune de lemn.**

Pentru aceleaşi pricini, ca şi în cazul Finlandei, producţiunea de mangal a încercat o masivă creştere, dela 20 milioane hl în 1938, la 40 milioane, în 1939. Pentru aceasta a fost folosită o cantitate cam de 7 mil. m^3 de lemn.

(După Z. f. Wfw., VIII/644). (225)

● **Virtuţile dudului.**

Pregătirea de pueţi de dud află loc, adesea şi în pepinierele Ocoalelor silvice de Stat. Şi aceasta, nu atât pentru folosirea acestui arbore în cultura forestieră, cât, mai cu seamă, pentru răspândirea lui pe lângă gospodăriile săteşti. O scurtă notiţă dintr'o revistă germană (Kosmos, 1942, pg. 42/43) ne arată cât de binefăcătoare este fapta silvicultorilor care au îngăduit un mic locşor în pepiniera lor şi acestui musafir atât de aclimatizat la împrejurările noastre staţionale.

Un chimist german a reuşit să extragă şi să izoleze un ulei bogat în vitaminele antirahitice A, D şi E, din seminţele de dud. Acest fapt, cât şi alte multe şi mai importante merite ale dudului, fac să se vorbească cu stăruinţă şi să se lucreze la extinderea culturii lui în Germania. Mari speranţe se pun pe o ridicare a creşterii gândacilor de mătase, care nu pot fi hrăniţi, decât cu frunzele acestui arbore. Străduinţele de autarhizare şi în această direcţie a mătăsei naturale sunt la ordinea zilei. Din nuelele se pot scoate fibre de tei foarte rezistente. Lemnul poate fi folosit pentru pregătirea unei celuloze deosebită prin puritatea ei. Buştenii mai groşi sunt foarte buni pentru fabricarea unui

furnir prețuit. Dudele sunt întrebuințate la prepararea marmeladei și a unui fel de vin.

Iată atât de multe și temeinice pricini de a ne îndrepta luarea aminte către acest arbore și de a înlesni cultura lui în mediul țărănesc. Și cu atât mai mult, cu cât nu pretinde pământuri deosebit de bune. (226)

● **A doua sesiune a Academiei Germane de Științe forestiere Hermann Göring.**

S'a ținut la Dresda, în zilele de 14—16 Octombrie 1941. Obiectul comunicărilor l-au format, mai întâi întrebări cu caracter de economie forestieră; apoi, de producțiune (Silvicultură, Protecție, Exploatare) ș. a. Au ținut, astfel comunicări:

1. Abetz K.: Die Reinertragsermittlung forstlicher Betriebe in ihrer Bedeutung für die Herbeitung angemessener Holzpreise;

2. Dieterich V.: Forstwirtschaft und Volksarbeit, ein forstpolitischer Beitrag zur Frage der Menschenführung in der Forstwirtschaft,

3. Heske Fr.: Grundlagen kolonialforstlicher Gesetzgebung;

4. E. Schimitschek: Zusammenhänge zwischen Kulturmassnahmen und Schädlingsauftreten;

5. H. Eidmann: Grundprobleme der kolonialen Forstzoologie.

6. L. Tschermak: Beitrag zur Kenntnis des Klimas der Zirbenstandorte;

7. A. Schmauss: Gedangen über Klimaschwankungen.

8. H. Graser: Die Bedeutung regionaler Waldbauwerke und forstlicher Versuchswirtschaften als wesentlicher Grundlagen für eine verbesserte Waldesverfassund und Bedarfsdeckung im naturgerechten Kulturwald der Zukunft.

9. K. Rubner: Die Gefährdung der Fichte durch Schnee- und Rauhreifbruch;

10. E. Wiedemann: Der gleichaltrige Fichten-Buchen-Mischbestand.

11. G. Baader: Die ertragskundliche und betriebswirtschaftliche Beurteilung des Kiefernüberhaltbetriebes nach neuen Untersuchungen;

12. H. H. Hilf: Gibt eine Holzwirtschaftswissenschaft und in welchem Verhältnis steht sie zur Forstwissenschaft;

13. Fr. Kollmann: Über den Einfluss der Temperatur auf die Eigenschaften der Hölzer;

14. Br. Huber: Neue Untersuchungen zur Anatomie und Physiologie der Rinden.

15. J. Liese: Gewinnung von Guttapercha aus Evonymus. (227)

Ilie C. Demetrescu

● Scăderea stocului de fazani în Banat și Crișana.

In revista „Carpații" No. 2/1942, la rubrica „știri mărunte" s'a publicat o informație asupra rezultatului vânătoarei de fazani din sezonul 1941/42 pe terenurile Arad și Timișoara. Comparând cifrele care reprezintă numărul de fazani împușcați în anii 1940/41 și 1941/42, autorul anonim lasă să se înțeleagă că de când administrarea vânătoarei din pădurile Bistra, Pischia, Casa Verde și Chișinău Criș a fost luată dela Direcțiunea Vânătoarei de pe vremuri și trecută la o altă administrație (pe care nu o numește, dar care — adăugăm noi — este Casa Pădurilor Statului), — stocul de fazani a scăzut vertiginos și că ar fi cazul să se sesizeze Direcțiunea Economiei Vânatului și să ia măsuri de îndreptare.

Suntem în posesiunea unor acte oficiale care ne permit să afirmăm că cifrele amintite nu corespund nici pe departe realității. Pentru restabilirea adevărului, dăm în cele ce urmează datele pe care le-am cules.

Iată numărul fazanilor împușcați în anii 1940/41 și 1941/42, comparativ, după revista „Carpații" și după datele oficiale:

Pădurea	După revista Carpații		După datele oficiale		Observațiun
	1940/41	1941/42	1940/41	1941/42	
Pișchia	700	70	114	67	
Bistra	500	80	154	60	
Casa Verde . .	1800	300	404	212	
Chișinău-Criș . .	4850	100	250	—	N'a fost nici o vânătoare
Total . .	7850	550	922	—	

Pădurile susamintite au fost luate dela Direcțiunea Vânătoarei și date în administrarea Casei Pădurilor la data de 1 Oct. 1940. Acest lucru e bine să fie reținut.

Prin urmare rezultatul vânătoarei din anul 1940/41 — bun sau rău — se datorește vechei administrații (Direcțiunea Vânătoarei), deoarece

la 1 Octombrie 1940 când administrarea pădurilor a trecut la Caps, — perioade de creștere artificială și de ocrotire trecuse, iar Casa Pădurilor nu mai putea influența nici în bine nici în rău stocul de fazani. Mai mult: organizarea și conducerea vânătoarei din sezonul 1940/41 s'a făcut de același personal care a avut această însărcinare timp de 10 ani în urmă, fără de nici un amestec al organelor Caps.

Rezultatul slab al vânătoarei din anul următor — sezonul 1941/42 a fost influențat de timpul excepțional de rău la data vânătoarei, motiv pentru care în pădurile Chișinău-Criș nici nu s'a mai aranjat vânători.

Corespondentul „Carpaților" mai strecoară o informație tot așa de eronată, anume că „alte terenuri bine și cuminte îngrijite, din aceleași regiuni și-au păstrat stocul de mai înainte". Nu ne spune care sunt acele terenuri. Adăugăm noi însă că în afară de pădurile Chișinău-Criș, în județul Arad există un singur teren de vânătoare care are drept obiect cultura de fazani pe scară întinsă. Acesta este pădurea Socodor, arendată de o societate particulară la a cărei administrare vânătorească organele Caps nu au nici un amestec. Iată cum a scăzut și aci numărul de fazani împușcați: 1939/40 — 3.500 fazani, 1940/41 — 204 fazani, 1941/42 — 170 fazani. Deci aceeași scădere progresivă ca și la terenurile Caps.

In județele Arad și Timiș-Torontal nu mai sunt alte terenuri în care fazanul să se bucure de o îngrijire deosebită. Ocrotirea extensivă de aci, de pe urma căreia se împușcau — în vremuri bune — câteva zeci de fazani pe an, nu se poate numi „o bună și cuminte îngrijire". Nu putem da cifre comparative asupra rezultatelor din trecut și din ultimul an. Totuși avem cunoștință că acolo unde altă dată se împușcau 40—50 cocoși, în acest an abia au căzut 2—3.

Prin urmare, o scădere pe toată linia a stocului de fazani în Banat și Crișana și nu numai pe terenurile care au trecut dela Direcțiunea Vânătoarei la Caps.

Cauzele sunt cu totul altele decât ar vrea să le prezinte — poate nu fără un interes personal — informatorul revistei „Carpații".

a) Iarna grea 1939/40 (după încheierea sezonului de vânătoare) a redus la 50% stocul de fazani de prăsilă. A urmat apoi o primăvară rece și ploioasă cu influență dezatroasă asupra înmulțirii în libertate. In anul 1940/41 lucrurile se repetă dar într'o măsură și mai mare.

b) Toamna 1941 găsește stocul de fazani redus. Porumbul nu se coace, cocenii nu sunt tăiați pe multe din pământurile agricole din jurul pădurilor. Rămâne chiar și porumb nerecoltat, arăturile de toamnă sunt puține. Fazanul având atât adăpost în coceni, cât și hrană pe terenurile de cultură, nu mai era silit — ca altă dată — să se retragă în pădure odată cu începerea iernii. Nici hrana pusă din abundență în adăposturile din pădure, nici ogoarele cu grijă făcute în poienile din pădure n'au mai fost în stare să rețină fazanul în pădure. A rămas pe câmp, s'a îndepărtat de pădure căci găsea oriunde hrană și adăpost. A fost deci împușcat de vânători cari n'au contribuit cu nimic la creșterea și ocrotirea lui. Este poate singura imputare ce s'ar putea face organelor exterioare vânătorești: n'au restrâns autorizațiile de împușcare.

c) La aceste cauze de ordin general, se adaugă una care privește special cele două Ocoale silvice: Casa Verde și Chișinău-Criș.

Oficiul Vânătorilor Regale în Octombrie 1940, cu act în scris ordonă administrațiilor sale vânătorești de aci, să pună în libertate întreg stocul de fazani din crescătoriile artificiale (cca 1.000 fazani la fiecare Ocol). Ordinul s'a executat. Casa Pădurilor, care de drept administra cele două Ocoale, n'a fost consultată, — așa încât aceasta s'a trezit deodată fără stoc de prăsilă în voliere, iar fazanii câți au mai putut fi prinși din libertate, n'au mai produs numărul normal de ouă, nefiind obișnuiți cu captivitatea.

d) Timpul defavorabil din zilele când a avut loc vânătoarea în sezonul 1941/42, este o altă cauză. Dacă Inalții oaspeți ar fi putut veni altă dată și dacă sezonul nu era pe sfârșite, vânătoarea n'ar fi avut loc, deoarece dela început s'a recunoscut că pe o astfel de vreme nu se poate vâna.

Măsurile de îndreptare?

Au fost luate de mult în ce privește administrația Caps. Program, complectarea instalațiilor, fonduri bănești la timp și suficiente, precum și îndrumarea de aproape, sunt primele realizări. Știm — bazați tot pe documente — în ce a constatat îndrumarea și mijloacele materiale pe timpul Direcției Vânătoarei. Vedem ce este astăzi. Nici odată nu s'a manifestat un interes mai mare pentru propășirea gospodăriei vânătorești dela cele două Ocoale, ca acum. Dar cu intemperiile omul nu se poate lupta. A aduce o acuzație Caps-ului pe chestiunea scăderii stocului de fazani dela Vestul țării, este tot una cu a învinui Guvernul că n'a luat măsuri să se coacă porumbul și că n'a împiedecat gerul din 1941 să vină prea devreme.

Un corespondent poate să trimită informațiuni chiar tendențioase, dar redacția unei reviste are datoria să aleagă binele din rău, iar dacă a fost indusă în eroare, — să revină. Numai așa dă dovadă de obiectivitate. (18)

„Actualități, nedumeriri, păreri".

Modificarea unor articole din legea noastră de vânătoare, care a avut loc la sfârșitul lunei Februarie a anului trecut, a produs o vie reacțiune din partea unor cercuri vânătorești. Aceste cercuri nu aprobau nici criteriile stabilite prin lege pentru numirea directorului economiei vânatului și mai ales se ridicau hotărît împotriva desființării consiliului permanent al vânătoarei. Motivul: Vânătoarea este a vânătorilor, ei trebue să aibă conducerea, iar Direcțiunea Economiei Vânatului nu se poate lipsi de experiența și concursul vânătorilor. Un alt aspect al reacțiunii de care am vorbit constă în minimalizarea importanței economice a vânatului și punerea pe primul plan a însemnătății sale spirituale. Ambele păreri au fost exprimate în două articole de fond, apărute în caetele 4 și 5 din anul 1941 a revistei „Carpații". Nota comună ambelor articole o constitue săgețile îndreptate împotriva breslei silvice.

Cele două articole au mai fost comentate în Rev. Păd. (No. 6—7/1941). D-l Ing. Silviu Georgescu într'un articol publicat în No. 7/1941

al „Revistei Vânătorilor" relevă însă alte aspecte ale chestiunii. Astfel, cu o perfectă logică arată incompatibilitatea dintre calitatea de vânător şi aceea de diriguitor al administraţiei vânătoreşti. Sunt la mijloc interese contrarii, ca de altfel între proprietar şi chiriaş, între fisc şi contribuabil, între comerciant şi consumator. „Prin analogie ne gândim ce ar zice proprietarii de case, dacă directiva fixării preţului chiriei ar da-o chiriaşii sau agenţii fiscului; sau negustorii, să le fixeze preţurile maximale clienţii care cumpără pe datorie; sau însfârşit — ca să mai rădem — oiţele, pomenindu-se într'o bună dimineaţă, în chip de cioban cu fluer, cu un lup!".

„Dar lăsând la o parte chiar şi considerentele de mai sus, noi nu putem pricepe ca Statul, acest colosal organism administrativ, să mai poată admite astăzi pentru administrarea bunurilor lui, fie unul din ele chiar şi vânatul, soluţii ca acelea datorită cărora se conduc vânătoarea de peste douăzeci de ani". Altfel „înseamnă ori că nu avem încă o politică temeinică vânătorească, ori că ne trebue apă... tulbure".

Răspunzând întrebării de ce inginerul silvic şi nu naturalistul sau zoologul să aibă conducerea trebilor vânătoreşti, D-l Silviu Georgescu spune: „Inginerul este tehnicianul a cărui competenţă în ramura economică i-o garantează diploma de absolvire a şcoalei technice profesionale — la noi în ţară Politehnica. Acolo, ani îndelungaţi, într'o disciplină şi metodă severă, viitorul inginer capătă pregătire ştiinţifică, spiritul technic şi de organizare, precum şi cultura necesară economică. Astfel format, inginerul, element dinamic de creaţie şi organizare, este cheia de boltă a economiei naţionale.

Naturalistul din contră, prin pregătirea sa universitară pur ştiinţifică rămâne un savant sau om de ştiinţă, a cărui menire este să facă ştiinţă.

A compara acum ca sferă de activitate şi ca funcţiune economică pe inginer cu omul de ştiinţă, ni se pare o imposibilitate; cu atât mai mult atunci când vorbim de vânătoare, pe inginerul silvic cu zoologul.

Răspunzând, apoi, autorului articolului „Intre vânătoare şi factor economic" D-l Silviu Georgescu, face deasemenea deosebirea între proprietarul fondului, pentru care vânătoarea este un isvor de venituri şi între consumator (vânătorul) pentru care ea poate fi numai o îndeletnicire de ordin spiritual. Nu pot fi sacrificate interesele celui dintâi în favorul celui din urmă.

„In ce priveşte definiţia forestieră a vânatului „produs accesoriu al pădurii", aceasta aparţine ştiinţei; nu este o invenţie nici pentru sprijinul cauzei silvice în vânătoare şi nici pentru a supăra pe cineva".

Autorul încheie astfel: „...ne permitem să facem un pronostic: vânătoarea românească va trebui, mai curând sau mai târziu, să apeleze la competenţa silvicultorului, căci ori cât ne-am împotrivi, civilizaţia merge tot înainte şi ne prinde chiar fără voia noastră în vârtejul care aleargă încetinel spre ideal şi perfecţiune.

Am extras câteva pasagii din documentatul articol al D-lui Silviu Georgescu. Articolul însă este interesant dela început până la sfârşit şi trebue citit în întregime. (19)

● **Pagubele cauzate de iepuri pomilor fructiferi.**

In cursul iernii ce a trecut, ziarele ne-au adus ştiri asupra pagubelor cauzate de iepuri în plantaţiile de pomi fructiferi. Ziarul „Curentul" din 10.III a. c. evaluiază la 100 milioane lei pagubele cauzate de iepuri în toată ţara, — şi semnalează prejudiciile aduse de mistreţi în unele părţi ale ţării, fără să dea cifre. S'ar putea deduce din toate acestea că iepurii s'au înmulţit peste măsură şi că o împuţinare a lor ar fi necesară.

Fără îndoială, iepurii rod coaja pomilor fructiferi tineri, cu deosebire a merilor, perilor şi prunilor. Acest lucru se întâmplă numai în iernile grele, când stratul gros de zăpadă acoperă ultimul firicel de iarbă. Hrănirea iepurilor în asemenea împrejurări cu hrană pusă de om, va reduce pagubele, fără însă de a le putea înlătura cu totul. După cum vara, când iepurele are hrană din abundenţă nu se atinge de coaja pomilor, tot aşa şi iarna având trifoi uscat, frunze de varză, sfeclă etc., nu va fi nevoit decât excepţional, să recurgă la coaja pomilor tineri spre a se hrăni .Aşa dar una din mijloacele de prevenire a pagubelor constă în hrănirea vânatului în timpul iernilor grele, sarcină care revine vânătorului arendaş. Soluţia la nici un caz nu este aceea de a stârpi iepurele prin toate mijloacele, deoarece ajunge un singur iepure într'o pepinieră, spre a coji în câteva nopţi 50—100 altoi tineri. Cred că nimenea nu se gândeşte la stârpirea iepurelui până la utlimul exemplar.

Un alt mijloc de protecţie la îndemâna oricui, întrebuinţat totdeauna de gospodarii prevăzători, este învelirea din toamnă a tulpinelor tinere cu stuf, papură sau coceni de porum. Remediul este sigur. Prin urmare, hrănirea iepurilor în iernile grele de către arendaşul dreptului de vânătoare şi măsurile de protecţie din partea proprietarului de plantaţie sunt remediile, iar nu prinderea cu ogarii sau împuşcarea ori când, ori unde şi prin orice mijloace, cum cerea un gospodar din Moldova, printr'un articol publicat în ziarul Universul. Ţara noastră este încă departe de a avea efectivul de iepuri normal şi încă multă vreme va fi nevoe de protecţie. Numai o necunoaştere a vieţii acestui animal poate duce la concluzii ca acelea propuse prin ziare.

Vânatul îşi are rostul lui în gospodăria ţării. (20)

● **Prelungirea epocei de vânătoare a raţelor.**

Consiliului superior al vânătoarei i s'a propus spre avizare la sfârşitul lunei Ianuarie a. c. o cerere pentru a se prelungi cu câteva zile după 1 Febr. epoca de vânătoare la iepuri pe terenul didactic dela Brăneşti. Cererea era motivată de faptul că timpul nefavorabil din iarna trecută n'a permis terminarea aplicaţiilor de vânătoare ale studenţilor facultăţii de silvicultură şi ale elevilor dela şcola de brigadieri dela Brăneşti. Consiliul a respins cererea pe motiv că legea prin art. 21 opreşte vânătoarea după 1 Februarie, iar dacă ar da aviz favorabil s'ar creea un precedent. După două luni însă acelaş consiliu dă aviz favorabil pentru prelungirea epocei de vânătoare la raţe după 1 Aprilie, deşi

art. 21 opreşte vânătoarea la raţe peste această dată. In cazul iepurilor era vorba de un scop didactic, iar prelungirea se cerea pentru un singur teren; în cazul raţelor — de satisfacerea unei plăceri vânătoreşti şi de întreg cuprinsul ţării. In cazul întâi este vorba de silvici, iar în al doilea de restul vânătorimii.

Acest sistem de a lucra cu două măsuri nu este de natură a spori sau cel puţin a menţine prestigiul înaltului nostru for vânătoresc. (21)

● **A. V. I. S. Bacău.**

Intr'un scurt articol (Rev. Păd. No. 6—7 (1914) aducând la cunoştinţa cititorilor noştri înfiinţarea Societăţii de vânătoare A. V. I. S. Alba Iulia, ne exprimam dorinţa de a vedea umplut şi golul din Moldova în ce priveşte organizaţiile A. V. I. S. Astăzi avem plăcerea de a anunţa constituirea A. V. I. S.-ului Bacău.

La iniţiativa D-lui Ing. Cons. silvic Gh. Luţescu, în ziua de 23 Martie 1942, inginerii silvici din Direcţiunea silvică Bacău, împreună cu colegii lor dela regimul silvic s'au constituit în asociaţia vânătorilor ingineri silvici din Bacău şi împrejurimi. S'au votat statutele, s'a ales comitetul de conducere, s'au indeplinit toate formalităţile, iar azi actele sunt depuse la Direcţiunea Economiei Vânatului, spre a primi aprobarea.

Comitetul este compus astfel:

Preşedinte: Ing. cons. silvic Gheorghe Luţescu.

Vice-preşedinte: Ing. insp. gl. silvic Ştefan Demetrescu-Garbovi.

Secretar: Ing. subinsp. silvic Eduard Mayer.

Casier: Ing. subinsp. silvic Niculae Bretcanu.

Membru consultant: Ing. insp. silvic Ad. Ciurilă.

Cenzori: Ing. Ioan Paraschiv şi Ing. Ion Simionescu.

Urăm spor la muncă A. V. I. S.-ului Bacău şi nădăjduim că vom putea înregistra, mai târziu, tot în această cronică şi înfăptuirile sale pe teren cinegetic. (22)

● **Modificarea statutelor Uniunii generale a vânătorilor din România.**

U. G. V. R. şi-a propus să-şi modifice statutele. Scopul: „pentru a se da Uniunii o mai largă posibilitate să-şi aducă la îndeplinire misiunea pe care o are şi totodată pentru a pune de acord statutele cu noua organizare a Direcţiunii Econimiei Vânatului". Vechile statute sunt publicate în No. 2/1941 al Revistei Vânătorilor, iar modificările propuse de Consiliul Uniunii, le publică Rev. Vân. în numărul de pe luna Ianuarie 1942. Atragem atenţiunea cititorilor noştri să examineze cu atenţiune atât statutele vechi, cât şi modificările propuse, deoarece cu ocaziunea adunării generale din acest an, Uniunea va primi o nouă aşezare statutară. Propunerile trebuesc formulate în scris, — cum ar fi de preferat — şi publicate în revistă, sau susţinute în şedinţă. (23)

● **Braconierii cu permis....**

D-l Gh. Butnaru-Fălticeni într'un articol intitulat „Reflectați, Domnilor", publicat în Revista Vânătorilor No. 1/1942, spune — într'o formă glumeață — multe adevăruri crude. După ce face multe propuneri judicioase, se oprește și asupra așa numiților braconieri cu permis.... Intr'adevăr, la noi — pentru cei mai mulți — a fi vânător, înseamnă să ai un permis de vânătoare. Ai plătit taxa la Societate și ai scos și permisul, — de aci înainte poți face orice: vânezi în epoca oprită, mai intri și pe teritor străin; împuști fără socoteală oricât. Ce are a face? Ai permis. Autorul cu bună dreptate, susține că braconierii propriu zișii, cari umblă cu frica în spate, noaptea și cu arme rudimentare, sunt mai puțin numeroși și fac pagube mai mici decât cei care au permis, umblă ziua mare și de care nu te poți feri pentru că sunt niște răufăcători care stau în propria ta casă. Ceilalți vânători zișii corecți, nu sacrifică un cartuș pentru o răpitoare sau pentru un câine vagabond, nu denunță braconierii cu permis sau fără permis, ca să nu-și facă dușmănii. In schimb critică, protestează contra taxelor urcate. Vorbe și iar vorbe.

Câtă deosebire este între vânătorul rutinar care nu are altă pasiune decât pe aceea de a distruge și între vânătorul instruit, cu suflet nobli, care știe să subordoneze patima, datoriei. (24)

● **Permisele de vânătoare pe anul 1942/43.**

După cum s'a putut vedea din cele publicate în revistele noastre de vânătoare, în acest an se va despărți permisul de port-armă de cel de vânătoare. După cum se știe, în ultimii ani aceste două permise erau la un loc. Actualul regim restrictiv asupra portului armelor, precum și dorința de a simplifica formalitățile de eliberare ale permiselor de vânătoare, au dus la această separare. Nădăjduim că este ceva trecător și că mai târziu după intrarea în normal, vom ajunge iarăși în situația de a nu alerga la mai multe autorități pentru unul și acelaș permis (să poți vâna).

Deoarece tipărirea și distribuirea noilor permise de port-armă reclamă timp, reglementarea lor nefăcându-se decât la sfârșitul lunei Martie, — s'a luat măsura de a se prelungi permisele vechi până la 15 Mai 1942. (25)

Vasile Cotta

RECENZII

CĂRŢI

W. Meyer zur Capellen: Mathematische Instrumente. Leipzig, Akad. Verlagsges, 1941, 247 pag., 210 fig

Lucrările tehnice, ştiinţifice şi chiar economice necesită din ce în ce mai multe şi mai diverse calcule matematice. Pentru a micşora munca, oboseala şi plictiseala pe care acestea o dau, cu deosebire când sunt multe şi la fel, dar şi pentru a asigura o preciziune şi rapiditate mai mare, omul a căutat încă de mult să se ajute cu diverse instrumente de calcul. S'a pornit dela operaţiuni elementare şi instrumente simple şi s'a ajuns azi, în urma nevoilor mărite şi desvoltării tehnicii, la instrumente şi maşini perfecţionate, care rezolvă repede şi precis probleme matematice din cele mai complicate.

Pentru a fi orientat în mulţimea acestor instrumente şi maşini, era necesar un efort foarte mare, deoarece expunerea principiilor de construcţie şi a instrucţiunilor de lucru erau răspândite prin prospectele fabricilor constructoare sau diverse reviste. Lipsea o privire de ansamblu în acest domeniu, o sistematică clasificare a instrumentelor şi maşinilor matematice după principiile care stau la baza construcţiei lor şi funcţiunile ce au a rezolva. Lipsa este complectată prin apariţia cărţii lui W. Meyer zur Capellen, vol. I din seria Mathematik für Physiker und Ingenieure.

Instrumentele sunt clasificate, după problemele pe care le rezolvă, în instrumente de calcul, geometrice, diferenţiale, integratoare şi analizatoare. Instrumentele şi maşinile de calcul care rezolvă teme aritmetice, algebrice şi trigonometrice, în special cele care fac operaţiunile simple ale adunării, scăderii, inmulţirii şi împărţirii, precum şi combinaţii între acestea, se bucură de o descriere mai amplă. Expunerea se extinde nu numai asupra funcţionării lor, ci şi asupra construcţiei lor interioare.

Coordinatografele rectangulare şi polare, pantografele, afinografele, aparatele de desenat şi măsurat curbe sunt obiectele grupului al doilea de instrumente descrise.

Instrumentele pentru diferenţiat curbele, fiind mai puţine, ocupă un spaţiu doar de câteva pagini. Integratoarele, din care cele mai obişnuite sunt planimetrele şi integrafele se bucură însă de o foarte amplă descriere.

Ultima parte o ocupă expunerea problemelor pe care le rezolvă analizatoarele armonice sau sintezatoarele şi descrierea câtorva instrumente mai obişnuite.

Textul se face uşor înţeles datorită mulţimii figurilor, 210 la 229 pag. cât are cartea fără lista litera-

turii și indexurile alfabetice.

Lista literaturii cuprinde 262 indicațiuni, dând astfel posibilitatea unei mai departe studieri a celor ce interesează mai mult.

Cartea a apărut în condițiuni tipografice excelente. Repetăm. Ea corespunde în mod deosebit așteptării celor ce lucrează cu instrumentele matematice enumărate mai sus.

N. Ghelmeziu

*

Raul Călinescu: Noui povestiri din viața animalelor. Biblioteca științifică pentru popor a ziarului „Universul" No. 5—8 București 1942, 153 pagini 45 figuri. Prețul 80 lei.

D-l Raul Călinescu pune la dispoziția marelui public o nouă lucrare: Noui povestiri din viața animalelor. Sub o formă ușoară, accesibilă și celor fără pregătire științifică, autorul difuzează cunoștințe despre animale: viața, obiceiurile, foloasele ce aduc, etc. Stilul curgător, limba curat românească fac din noua lucrare a D-lui Raul Călinescu o lectură plăcută și în acelaș timp instructivă.

Ideea de a alege această cale pentru difuzarea științei este cât se poate de fericită. In vremurile grele pe care le trăim, pline de sbucium și de grija zilei de mâine, puțini sunt aceia care se mai opresc asupra unei cărți de pură știință. Oamenii preferă literatura ușoară, recreatoare. De aceea forma aleasă de autor pentru a împărtăși publicului cunoștințe din viața diferitelor animale, este bine inspirată. Cartea o citești cu interes și plăcere până la sfârșit.

Incepând cu mamiferele, autorul tratează pe rând câteva păsări, apoi batracieni, pești și insecte.

Pe noi, slujitorii pădurii și vânători ne interesează în special mamiferele descrise și câteva păsări: vulpea, jderul, ursul, iepurele și capra neagră dintre mamifere, apoi dintre păsări, sitarul.

Pe cât de seacă este o monografie a unei specii scrisă într'un stil de manual, pe atât de plăcută și de atrăgătoare este descrierea făcută de D-l Raul Călinescu, deși în fond conține aproape toate elementele care interesează pe un vânător.

Pentru a ilustra modul atrăgător sub care autorul strecoară cunoștințele care interesează pe vânător, cităm câteva rânduri din capitolul despre capra neagră: „In zorii zilei ieșiră din desișurile jepilor și țapii bătrâni care se strânseseră la cârd. După o vară de trândăvie, țopăiau acum veseli și înviorați, alergând pe crestele cele mai prăpăstioase, isbindu-se crunt cu coarnele și împungându-se de moarte. In dimineața aceea de pomină, unul dintre luptători a fost aruncat într'o prăpastie, unde și-a frânt oasele, iar altul a fost spintecat cu pumnalele încovoiate ale coarnelor, de un adversar năbădăios".

Un capitol interesant este: „Războiul și animalele", în care autorul arată cum pe deoparte războiul influențează asupra numărului sau chiar a existenței unor specii de animale și pe de altă parte, cum sunt întrebuințate în războiu animalele. Nu numai calul și câinele sunt întrebuințați în războiul modern, ci și porumbeii, porcii, pisicile, albinele și chiar păiajenii.

Cartea se termină cu un capitol referitor la animalele cu blană scumpă din țara noastră.

Lucrarea D-lui Raul Călinescu poate fi citită cu interes de oricine.

Vasile Cotta

REVISTE

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 5 (1942), Caietul 1 (Ian.).

F. Kollmann:
Holzforschung und neuzeitliche Holzverwertung in Deutschland.
Studiul lemnului şi valorificarea sa modernă în Germania.

După o scurtă privire asupra istoriei întrebuinţării lemnului până acum, se arată desvoltarea studiului lemnului în Germania. Acesta se poate divide, după obiectivele pe care le are azi, în studiul biologic-anatomic, chimic şi fizico-mecanic. Se enumără temele pe care şi le-au propus cercetătorii lemnului, nevoile pe care le au institutele şi se arată organizarea lor, finanţarea studiilor şi rezultatele obţinute.

G. Jayme şi E. Lochmüller-Kerler:
Über die Gewinnung von Papierzellstoffen in höchster Ausbeute und höchster Festigkeit aus Buchenholz, sowie die Wechselbeziehungen zwischen Ausbeute, chemischer Zusammensetzung und Festigkeit.

Asupra obţinerii celulozei pentru hârtie din lemn de fag cu randament şi rezistenţă maximă, precum şi despre legăturile dintre producţie, compoziţie chimică şi rezistenţă.

Se expune un procedeu de lucru cu care se obţine o producţie maximă de materie celulozică şi se arată rezultatele în ceeace priveşte înălbirea, rezistenţa şi îmbunătăţirea ei. Deasemenea se analizează raporturile dintre aceste însuşiri şi compoziţia chimică a materiei celulozice.

L. Metz şi H. Seekamp:
Prüfung von Feuerschutzmitteln für Holz nach dem Verfahren DIN 4102.
Incercarea substanţelor ignifuge ale lemnului după procedeul DIN 4102.

După descrierea procedeului de încercare a substanţelor ignifuge după DIN 4102 şi expunerea rezultatelor obţinute în Institutul chimico-tehnic din Berlin, se arată care sunt măsurile ce trebuesc luate pentru a se obţine rezultate valabile.

Mici comunicări:
Dare de seamă asupra celui de al 10-lea congres al lemnului.
Substanţe pentru spălat din cenuşa de lemn.
Mărirea producţiei cărbunelui de lemn de fag în Slovacia.
Mărirea fabricaţiei spirtului în Suedia.
Fructele de bumbac dau ulei şi celuloză.
Măsuri de apărare contra focului şi antiaeriene pentru barăcile de lemn.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 36 referate asupra literaturii nou apărute în domeniul tehnologiei lemnului.

Tabelă cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de păr.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 2/1942.

Edouard Rieben:
Un cas intéressant de politique forestière.

Se arată intervenţia fructuoasă a forestierului de a ajunge la stingerea unui litigiu de proprietate într'o anumită regiune a Elveţiei, între comună care pretinde proprietatea pădurii şi colectivitate care deţine proprietatea păşunii alpine, dar revendică şi pe aceea a pădurii de limită.

Eric Badoux:
La culture du peuplier du Fort (Canton de Vaud). (6 pag.).

Comunicare a Institutului de cercetări elveţian. Comuna Tour-de-Peilz poseda pe malul Ronului o suprafaţă de 66 ha teren aluvionar, acoperită cu anin şi plante de mlaştină. A plantat-o cu plop.

Aug Barbey:
Degâts par le „campagnol amphibie" ou „rat fouisseur". (2 pag.).

E vorba de Arvicola amphibius care roade arbori ca: arţarul, frasinul, stejarul, fagul şi carpinul, laricele şi molidul la colet şi la rădăcinile principale. Bradul şi pinul sunt rar atacaţi.

G. Leuenberger:
A la recherche du tan perdu.

*

Nr. 3/1942.

J. P. C.:
Sur les variétés de nos essences forestières. (3 pag.).

Pentru diferitele varietăţi ale speciilor forestiere întâlnite, autorul propune să se înfiinţeze o organizaţie care să centralizeze descoperirile făcute izolat, să ţie fişele în ordine, să le puie la adăpost de a nu fi distruse. Numai aşa se pot face observaţiuni îndelungate cu rezultate demne de a putea fi just interpretate.

(Va urma).

A.-J. Schlatter:
L'approvisionnement de la Suisse en bois de feu au commencement de 1942 (6 pag.).

Sam. Aubert:
Les épineux. (3 pag.).

Sub acest nume sunt înglobaţi arborii, arbuştii şi plantele erbacee prevăzuţi cu ghimpi.

A. Bourquin:
Canalisation de bois. (2 pag.).

Provocat de un articol precedent, autorul arată că a văzut în apropiere de localitatea Bex, tuburile de lemn cari au constituit conducta şi care au adus la suprafaţă, apa sărată din minele de sare de la Bouillet. Lemnul tuburilor a fost impregnat de un strat de sare, ceea ce a

făcut ca şi azi, după 120 ani de folosinţă să fie perfect sănătos. Conducta a fost înlocuită cu tuburi metalice, acestea fiind mai uşoare şi împiedicând mai puţin locul.

*

Nr. 4/1942.

M. Petitmermet:
Le bois dans l'économie de guerre. (6 pag.).

Conferinţă ţinută la adunarea generală a Societăţii de Silvicultură din Vaud.
Se arată organizarea şi funcţionarea Secţiei lemnului în Oficiul de războiu al industriei şi lucrului.
(Va urma).

F. Grivaz:
Le ravitaillement des scieries en 1942. (2 pag.).

Aprovizionarea cu lemn a fabricilor de cherestea în 1942.

E. Graff:
La tôle et le tavillon. (7 pag.).

Se arată că şindrila (tavillon) folosită altădată exclusiv la acoperitul caselor şi instalaţiilor pastorale din regiunea muntoasă, a început să fie înlocuită cu tablă şi alte materiale. Se arată cauzele şi se propun remedii pentru revenirea la şindrilă.

A. Bourquin:
La recolte de l'écorce à tan par étuvage. (5 pag.).

*

Nr. 5/1942.

M. Petitmermet:
Le bois dans l'économie. (8 pag.).

Urmarea conferinţei ţinută de autor, care este inspectorul general al pădurilor din Elveţia, la Societatea de silvicultură din cantonul Vaud.
In numărul de faţă tratează despre organizarea şi funcţionarea secţiei lemnului din Oficiul de războiu al industriei şi lucrului.

J. P. C.:
Sur les variétés de nos essences forestières. (2 pag.).

Aug. Barbey:
Biologie du mélèze en plaine. (4 pag.).

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR ORGANISATION.

Anul 16. Caetul 1/1942.

Peter Irlacher:
Jahreswende im Aufbau.
Sfârşitul anului în construcţie.

Autorul arată câteva caracterizări ale anului ce vine în care popoarele tinere vor construi o nouă ordine în Europa şi Asia. In ce priveşte anul expirat scoate în evidenţă, pe bază de lucrări, câteva semne de nouă construcţie: Prăbuşirea materialismului, noua Europă în devenire, conducere atractivă a muncii, ş. a.

Dr. Hermann Hagen:
Gefolgschaft-Statistik. 1. Notwendigkeit und Grund-Voraussetzungen.
Statistica personalului. 1. Nevoia şi consideraţiuni principale.

Noile timpuri care au adus o nouă concepţie asupra muncii ridică o seamă de probleme serviciului de

personal. „Munca nu trebue să constitue o constrângere pentru lucrător, ci trebue să fie o parte din scopul existenţii sale pe care să o îndeplinească cu plăcere".

Pornind dela acest principiu, conducătorul unei întreprinderi trebue să folosească orice mijloc care îl duce la realizarea lui. Unul din aceste mijloace este şi Statistica. Autorul arată mai departe care este domeniul acestei statistici, la ce scop servesc cifrele (dispunerea lucrului, protecţia personalului, contabilitatea întreprinderii), relaţiunea dintre statistica personalului care prelucrează cifrele, etc. Autorul dă în partea finală şi o bibliografie asupra Statisticei.

Ing. Erich Möckel:

Einrechnung nichtfertiger Akkordarbeiten.

Socoteala lucrului în acord, neterminat.

Sistemul de plată trebuie să fie aşa de clar şi aşa de înţeles încât chiar lucrătorul nou venit să se familiarizeze cu el repede. Dacă la plata muncii pe zi chestiunea este mult mai uşoară, la plata în acord se ridică unele serioase dificultăţi. Autorul expune câteva metode, arătând la fiecare avantajele şi desavantajele: scoaterea pieselor terminate, acont pentru timpul întrebuinţat; plata acordului fără folosirea bonurilor de lucru în acord. Autorul însoţeşte articolul cu modele pentru imprimatele necesare.

Herbert Thalheim:

Innerbetriebliche Leistungsverrechnung.

Intabularea cheltuielilor interioare de producţie.

Autorul documentează nevoia şi propune practic modalitatea de înscriere separată a cheltuielilor de gospodărie interioară, în afară de cheltuielile generale de producţie. Aceasta în scopul obţinerii adevăratului cost de producţie şi adevăratei repartiţii a cheltuielilor. Articolul este însoţit de fişe şi tablouri.

Werner Funk:

Die Lochkarten-Gefolgschaftskartei.

Cartoteca personalului (cu fişe perforate).

Cerinţele moderne asupra corpului social al unei întreprinderi şi în special acelea privitoare la legăturile cu diversele organizaţiuni profesionale de promovare a muncitorului, implică o cunoaştere reală şi la zi a situaţiei acestuia. Cartoteca modernă îndeplineşte acest serviciu în care scop trebue să fie: permanent gata de răspuns, necondiţionat justă, clară, uşor de maniplat.

I. H. Hefter:

Das betriebliche Schrifttum. Seine zeitgemässe Auswertung und Verwaltung.

Literatura întreprinderii. Folosirea şi administrarea ei modernă.

Literatura de specialitate deciziunile legale, dispoziţiile şi circulările au o aşa mare importanţă şi au luat în ultimul timp o atât de mare desvoltare încât se impune o sistematică folosire şi administrare. Este vorba de circuitul acestei literaturi. Autorul arată că toţi cititorii trebuesc să fie în acelaşi timp şi cola-

boratori ai bunului mers al circuitului, a cărui rapiditate este indispensabilă. Se dau câteva modele de imprimate pentru ordinea și folosirea acestei literaturi.

Emil Glücklich:
Aus der Organsiation der Maschinenverwaltung.
Ceva din organizarea administrației mașinelor.

In special în actualele condițiuni de lucru (din cauza războiului) se impune oricărei gospodării să-și folosească cât mai mult parcul său de mașini. Autorul arată liniile principale în organizarea serviciului de mașini care caută a se ocupa, atât de mașinele din interiorul cât și din afara întreprinderii, de cele ce lucrează cât și de cele în stare de repaos.

Tr. H.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Vol. VIII, Caetul 11/12 (Aug./Sept. 1941).

Walter Schoenichen, Prof. Dr.:
Waldbilder aus den Vogesen.
Infățișeri forestiere din Vosgi.

Pădurile din Vosgi prezintă interes între pădurile Marelui Reich german prin participarea însemnată a bradului, pe lângă fag și stejar. In Alsacia și Lorena, bradul deține 58% din rășinoase și 19% din suprafața păduroasă totală. In aceste părți cade, chiar punctul de greutate al ariei de răspândire a acestei specii pentru Reich-ul german. De fapt, e vorba de arborete amestecate foarte interesante din punct de vedere cultural.

Autorul descrie tipurile de arborete, în răspândirea lor zonală.

Amerigo Hofmann, Prof. Dr. Ing.:
Die Hartlaubvegetation der ägäischen Inseln.
Vegetația pădurilor de laur din insulele egee.

In acest scurt articol, autorul se ocupă mai ales cu acea vegetație lemnoasă cunoscută sub numele de macchia și care ar ține de vegetațiile de stepă stâncoasă. El deosebește cinci tipuri, pe care le caracterizează pe scurt. Vegetația aceasta a suferit adânc înrâurirea omului (incendiu, pășunat, exploatări); încât nu se mai poate găsi tipul climax. Din punctul de vedere economic, macchia nu prezintă satisfacție. Producțiunea este slabă atât cantitativ cât și calitativ.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.
Cronica forestieră internațională.

Ne înfățișează felurite fapte și date din câmpul forestier internațional.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

— Cu prilejul zilei de 10 Mai 1942 (Mon. Of. 114 din 19 Mai 1942), s'au conferit decoraţiuni civile următorilor ingineri silvici:

Steaua României.

In gradul de ofiţer: I. Zeicu ing. cons. silvic.

In gradul de cavaler: Narcis Economu ing. insp. g-l silvic, Valeriu Popovici ing. cons. silvic, N. G. Teodorescu ing. cons. silvic.

Coroana României.

In gradul de ofiţer: Aurel Comşia ing. insp. g-l silvic, M. I. Petcuţ ing. cons. silvic.

In gradul de cavaler: Andreescu I. Andrei ing. şef silvic, Andrei Gavrilă ing. insp. silvic, Bozdog D. ing. insp. g-l silvic, Ciomoca Alexandru ing. subinsp. silvic, Colpaci Grigore ing. subinsp. silvic, Ciolacu Daniil ing. şef silvic, Câmpeanu Emil ing. insp. silvic, Şt. Dumitrescu-Gârbovi ing. insp. silvic, Fedeleş Const. ing. şef silvic, Iliescu M. Ion ing. insp. silvic, Iţoaie Virgil ing. subinsp. silvic, Lazăr Vasile ing. subinsp. silvic, Lungu Ion ing subinsp. silvic, Moldovanu Aurel ing. insp. g-l silvic, Marcu C. ing. subinsp. silvic, Mihăilescu Gh. ing. insp. g-l silvic, Nicoară Titus ing. insp. silvic, Nicolau V. G. Bârlad ing. şef silvic, Onaca D. ing. insp. silvic, Opriş Valeriu ing. insp. g-l silvic, Petrovan Eugen ing. insp. silvic, Paladian Ion ing. insp. g-l silvic, Pârvulescu M. Ion ing. şef silvic, Pavalache G. ing. insp. g-l silvic, Popescu C. ing. insp. silvic, Rusu Alex. ing. şef silvic, Romoşanu Bruno ing. şef silvic, Rachieru Const. ing. insp. silvic, Seceleanu I. ing. insp. g-l silvic, Stănciulescu Virgil ing. şef silvic, Scarlat Ion ing. şef silvic, Suciu G. ing. cons. silvic, Ştefanopol Alex. ing. insp. silvic, Şuteu Vasile ing. subinsp. silvic, Ştefănescu Alex. ing. insp. g-l silvic, Tamoroceanu G. ing. inps. g-l silvic, Tomescu C. ing. subinsp. silvic, Vulcan G. ing. şef silvic, Vlad I. Ion ing. şef silvic, Witting Otto ing. insp. g-l silvic.

— D-l Proorocu M. Dumitru diplomat al Facultăţii de Silvicultură din Bucureşti a fost numit ing. silvic stagiar la Inspectoratul de regim silvic din Basarabia, fiind detaşat la conducerea Serv. silvic al judeţului Lăpuşna. (Mon. Of. 95/942).

— D-l Ing. şef silvic Topor D. a fost încadrat în postul vacant din Centrul Inspectoratului de regim silvic de la Chişinău.

— D-l Lazanu Vasile ing. şef silvic a fost repartizat în interes de serviciu din Centrala Direcţiei silvice Piteşti la Centrul de exploatare Curtea de Argeş. (Mon. Of. 114/942).

— D-l V. V. Vasiliu ing. subinsp. silvic a fost detaşat dela Direcţia Silvică la Subsecretariatul de stat al aprovizionărilor. (Mon. Of. 119/942).

— Au fost primiţi în Corpul silvic cu gradul de inginer stagiar silvic, următorii diplomaţi ai Facultăţii de Silvicultură. (Mon. Of. 107/942):

1. Constantinescu F. Gh.
2. Panaitescu I. Marin.
3. Rădulescu B. Duţu.
4. Polizu Al. Ion.
5. Arsenescu B. Mircea.
6. Popovici I. Petru.

— Inspectoratul silvic Alba Iulia mutându-se la Sibiu (Str. 10 Mai Nr. 5) se va numi pe viitor Inspectoratul silvic Sibiu.

— In Mon. Of. Nr. 115 din 20 Mai 1942 a apărut decretul-lege privitor la deschiderea unui credit extraordinar special în sumă de lei 17.000.000 pe seama Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, care se va folosi pentru regenerarea pădurilor exploatate şi neregenerate, inclusiv restanţele de aceea natură.

— Decretul lege pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor, a apărut în Mon. Of. 93/942.

— Noul regim al aprovizionării fabricilor de hârtie şi celuloză cu materie primă a apărut în Mon. Of. Nr. 110 din 13 Mai 1942.

— In Mon. Of. Nr. 89/1942 a apărut decizia cu nouile preţuri maximale ale lemnului de cherestea.

— Decizia privind nouile garanţii cari trebuesc depuse pentru regenerarea pădurilor a apărut în Mon. Of. 84/942.

— In Mon. Of. 110/942 a apărut un tablou de noui terenuri degradate constituite în perimetre de ameliorare, în jud. Putna, care însumează 832,49 ha.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 7353 din 16 Mai 1942 a fost numit Inspectori de Vânătoare Regional, onorific, D-l Ing. Gh. Pavalache, Directorul Regionalei Silvice Craiova, pentru Oltenia.

— Prin Decizia Ministerială No 6802/1942, D-l ing. subinsp. silvic Eugen Zehan, a fost numit inspector de vânătoare al judeţului Târnava Mare, iar D-l ing. şubinsp. silvic Vasile Spiridon în aceeaş calitate la judeţul Tecuci.

— Prin decizia ministerială de la Jr. Nr. 2618, publicată în Monitorul Oficiaî Nr. 79 din 2 Aprilie 1942, s'a acordat un ultim termen de 30 zile, dela data susmenţionată, arendaşilor cari au obţinut aprobări principiale pentru arendarea dreptului de vânătoare al terenurilor şi fondurilor de pescuit în apele de munte.

După expirarea acestui termen, se vor anula aprobările date şi se va proceda la rearendarea terenurilor şi fondurilor respective.

— S'a hotărît să nu se mai elibereze autorizaţii pentru împuşcarea caprelor negre decât vânătorilor, proprietari sau arendaşi de terenuri de vânătoare, care sunt înscrişi ca membrii în Federaţia protectorilor din România. (Mon. Of. 112/942).

— Prin Decizia Ministerială Nr. No. 5712/942 s'a hotărît prelungirea valabilităţii permiselor de Vânătoare şi Pescuit în Apele de Munte pe anul 1941/942, până la 15 Iunie 1942.

— Valabilitatea permiselor de vânătoare şi acelor de pescuit în apele de munte a fost prelungită până la 15 Iunie a. c. (Mon. Of. 108/942).

— In Mon. Of. Nr. 105 din 7 Mai 1942 a apărut „Legea Nr. 360 pentru modificarea unor dispoziţiuni din legea Nr. 677 din 1941 asupra portului şi vânzării armelor".

— In Mon. Of. 103 din 10 Mai a. c. s'a publicat tabloul inspectorilor judeţeni de vânătoare.

— Prin Deciziunea Ministerială Nr. 7354 din 16 Mai 1942, s'a revenit asupra Deciziunilor de numire a tuturor Inspectorilor de pescuit în Apele de Munte judeţeni, onorifici, atribuţiunile acestora trecând asupra Inspectorilor de vânătoare judeţeni respectivi.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 7355 din 16 Mai 1942, s'a revenit asupra Deciziunilor de numire a tuturor:

a) Inspectorilor de Vânătoare şi Pescuit în Apele de Munte, onorifici, din Administraţia Centrală.

b) Subinspectorilor de Vânătoare şi Pescuit în Apele de Munte, onorifici, din Administraţia Centrală şi judeţeni.

c) Paznicilor publici de vânătoare şi Pescuit în Apele de Munte, onorifici, din Administraţia Centrală şi judeţeni.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 7352 din 16 Mai 1942 s'a majorat la lei 2.000, premiul instituit pentru ucidedea fiecărui lup.

Condiţiunile acordării acestui premiu sunt prevăzute în Regulamentul publicat în Monitorul Oficial Nr. 53/939.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 7356 din 16 Mai 1942, s'au majorat premiile instituite pentru descoperirea (denunţarea) cazurilor de vânătoare ilegală, după cum urmează:

1. Premiu de 15.000 (cincisprezece mii) pentru fiecare caz de vânătoare ilegală a Cerbului (mascul şi femelă).

2. Premiu de 10.000 (zece mii) pentru fiecare caz de vânătoare ilegală a Caprei negre (mascul şi femelă).

3. Premiu de 4.000 (patru mii) pentru fiecare caz de vânătoare ilegală a dropiei (mascul şi femelă).

4. Premiu de 4.000 (patru mii) pentru fiecare caz de pescuit ilegal a lostriţei.

Cel în drept a solicita aceste premii, sunt datori a înainta Judecătoriei respective actele originale încheiate, urmând ca Direcţiunei Economiei Vânatului să înainteze trei exemplare copii certificate de judecătorie, în cari va menţiona şi sub ce număr s'au depus.

— D-l D. S. Drâmbă ing. cons. silvic dela I. C. E. F. se pune în retragere din oficiu pe ziua de 1 Sept. 1942 spre a-şi aranja drepturile la pensie. (Mon. Of. 120/942).

DECRET - LEGE

DECRET-LEGE

privitor la deschiderea unui credit extraordinar special în sumă de lei 17.000.000 pe seama Ministerului Agriculturii şi Domeniilor

Art. 1. — Se deschide un credit extraordinar special în sumă de lei 17.000.000 pe seama Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, *pentru regenerarea pădurilor exploatate şi neregenerate, inclusiv restanţele de aceeaşi natură.*

Art. 2. — Acest credit va fi acoperit din sumele realizate din confiscarea garanţiilor depuse de exploatatorii de păduri, conform art. 9 din Codul silvic.

Art. 3. — Angajarea, ordonanţarea şi plata cheltuielilor din acest credit se va face numai în limita sumelor efectiv încasate.

Dat în Bucureşti la 19 Mai 1942.

Nr. 1.523.

* * *

Raportul d-lui ministru al finanţelor către d-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Mareşal,

La art. 3 din Codul silvic se prevede că fiecare proprietar de pădure sau exploatator, înainte de a i se da autorizaţia de exploatare, este obligat să depună o sumă care variază între 500—12.500 lei de hectar, care serveşte drept garanţie, cu obligaţia de împădurire după ce s'a terminat exploatarea.

In cazul când proprietarul sau exploatatorul nu-şi îndeplineşte această obligaţie, Direcţia silvică sau Direcţiunea pădurilor particulare, urmează să folosească garanţia depusă de aceştia pentru efectuarea împăduririlor. Dacă din garanţie mai rămâne vreun disponibil, acesta va fi restituit proprietarului sau exploatatorului.

Pentru contabilizarea plăţilor ce se vor face din garanţiile confiscate dela proprietarii de păduri pentru împăduriri, este necesar să se deschidă pe seama Ministerului Agriculturii şi Domeniilor un credin extraordinar special în sumă de lei 17.000.000. Creditul urmează a fi acoperit din sumele confiscate, conform art. 9 din Codul silvic.

In conformitate cu dispoziţiunile decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septemvrie şi Nr. 3.072 din 7 Septemvrie 1940, avem onoare a înainta

pentru aprobarea şi semnătura Domniei Voastre alăturatul proiect de decret-lege.

Primiţi, vă rugăm, Domnule Mareşal, asigurarea înaltei noastre consideraţiuni.

Nr. 58.053. 1942, Mai 12.

*
* *

DECRET-LEGE
pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor

Art. 1. — Sunt socotite ca insecte vătămătoare pentru păduri şi păşuni împădurite toate acele insecte care se vor declara ca atare prin deciziunile Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Art. 2. — Proprietarul de pădure, exploatatorul sau în lipsă prepuşii acestora, sunt obligaţi ca în termen de trei zile dela data ivirei insectei declarată vătămătoare să anunţe primăria comunei respective, iar notarul comunei este obligat să anunţe despre aceasta — în termen de 2 zile — Serviciul silvic judeţean respectiv.

Art. 3. — Organele silvice ale Statului sunt obligate, pe baza înştiinţărilor primite în virtutea art. 2, sau din oficiu, să verifice apariţia insectei declarată vătămătoare, încheind un proces-verbal, prin care se va constata ivirea insectei şi se va delimita zona contaminată. Pe baza acestei constatări Ministerul Agriculturii şi Domeniilor este în drept a lua măsurile de combatere, comunicându-le proprietarilor pădurilor şi autorităţilor poliţieneşti, comunale şi judeţene, prin ordonanţe date în acest scop.

Art. 4. — Prin ordonanţele date, conform art. 3, Ministerul Agriculturii şi Domeniilor poate:

a) Să facă obligatorie aplicarea măsurilor de combatere a insectelor, stabilind regiunea unde să se aplice;

b) Să hotărască condiţiunile şi mijloacele pentru aplicarea măsurilor de combatere, între care şi prestarea muncii obşteşti.

Art. 5. — Proprietarul, exploatatorul pădurilor sau în lipsă prepuşii acestora, sunt obligaţi să se conformeze măsurilor prescrise prin ordonanţele Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, dela art. 3.

Pentru pădurile Statului şi acelor administrate de Stat sau cu serviciul propriu obligaţia cade în sarcina personalului silvic dela acele instituţiuni.

Art. 6. — Lucrările de combaterea insectelor se vor executa de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, utilizând pe lângă mijloacele de mai sus şi fondul prevăzut la art. 11.

Art. 7. — Judeţele, comunele, precum şi toate autorităţile publice sunt obligate să contribue la combatere cu fonduri, materiale şi prestarea mâinei de lucru, potrivit normelor ce se vor da de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor prin ordonanţele sale.

In baza ordonanţelor dela art. 3 prefecţii, la cererea organelor silvice locale, vor da la rândul lor ordonanţe pentru prestarea muncii în natură din partea populaţiunii respective. Ei pot stabili şi suma echivalentă prestaţiei, pentru cei care n'ar voi să presteze lucrul în natură.

Pentru aceste sume vor fi debitaţi la fisc prin serviciul silvic dela judeţ, în contul fondului dela art. 11.

Art. 8. — Proprietarul pădurilor, exploatatorul sau în lipsă prepuşii acestora, care nu se vor conforma dispoziţiunilor art. 2 din decretul-lege de faţă se pedepsesc cu amendă de 100 lei la hectar de pădure, raportată la suprafaţa de pădure contaminată de insecte, iar dacă nu se vor conforma măsurilor prescrise prin ordonanţele Ministerului Agriculturii şi Domeniilor se pedepsesc cu amendă de 500 lei de hectar de pădure contaminată de insecte.

In caz de recidivă prin neconformare la măsurile prescrise în ordonanţe amenda se va îndoi.

Se înţelege prin recidivă repetarea neexecutării măsurilor prescrise în ordonanţă, dela darea în debit a amenzii aplicate prin procesul-verbal de constatare, dresat anterior.

Art. 9. — Autorităţile poliţieneşti, comunale şi judeţene, sunt obligate să dea organelor silvice ale Statului tot concursul pentru ca acestea să poată duce la îndeplinire măsurile prescrise de minister.

Art. 10. — Constatarea infracţiunilor la prezenta lege se va face prin proces-verbal dresat de către organele silvice ale Ministerului Agriculturii şi Domeniiilor.

In concluziunile procesului-verbal, care vor fi semnate de şeful Serviciului silvic respectiv, se va indica şi amenda. Procesul-verbal de constatare va fi trimis de şeful Serviciului silvic judeţean respectiv, în cel mult trei zile libere, percepţiei respective.

Organele fiscale sunt obligate a urmări şi a încasa amenzile potrivit codului de procedură fiscală şi a le vărsa la fondul creat prin art. 11.

Procesele-verbale de constatarea infracţiunilor sunt executorii şi fac dovada până la înscrierea în fals.

Apelul contra proceselor-verbale de contravenţie se va introduce la judecătoria domiciliului contravenienţilor în termen de 10 zile libere dela comunicare.

Contra cărţii de judecată se va putea face recurs la tribunalul domiciliului contravenientului în termen de 30 zile dela comunicare.

Ele nu suspendă executarea. Eventuala achitare sau reducere de pedeapsă se operează cu ordin de restituire.

Art. 11. — Pentru efectuarea lucrărilor de combaterea insectelor, precum şi pentru experienţele şi cercetările referitoare la insectele vătămătoare pădurilor, Direcţia silvică din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor va dispune de fondul de combaterea insectelor, ce se constitue prin prezenta lege, format din următoarele venituri:

a) Amenzile provenite din contravenţiile prevăzute de prezenta lege;

b) Cota de 0,5% din venitul brut, provenit din vânzarea produselor pădurilor Statului, composesoratelor şi obştiilor de moşneni.

Valoarea materialelor vândute, din care se compune venitul brut, este valoarea lemnului la tulpină;

c) Cota de 0.5% din venitul brut al pădurilor aparţinând celorlalte instituţiuni publice şi al celor particulare constatat de organele fiscului cu ocazia impunerii la impozitul agricol;

d) Subvenţii înscrise în bugetul Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Veniturile prevăzute de alin. *a*, *b*, *c* şi *d* se vor vărsa la Cassa de Depuneri şi se vor administra de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor ca fond cu afectaţie specială, urmând să se prevadă articol în buget, atât la venituri, cât şi la cheltuieli.

Dat în Bucureşti la 21 Aprilie 1942.

Nr. 1.174.

*

* *

Raportul d-lui ministru al Agriculturii şi domeniilor către d-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Mareşal,

Pădurile suferă adesea de insecte care după specii şi stadiul lor de desvoltare, atacă rădăcinile, tulpinile, scoarţa, lemnul şi aparatul foleaceu a arborilor la diferite etăţi, având ca urmare diminuarea creşterilor, slăbirea vitalităţii sau chiar uscarea lor, după gradul de intensitate a atacurilor.

Atacurile de insecte devin adevărate calamităţi atunci când nu s'au putut efectua la timp lucrările de igienă a pădurilor, sau când insectele având o hrană prea abundentă s'a înlesnit marea lor desvoltare.

O atare calamitate, datorită insectelor din genul Bostrichus, s'a ivit în pădurile de molid în anii 1916/1919, când a fost nevoe de a se veni cu decretul-lege Nr. 1.404 din 1920, publicat în Monitorul Oficial Nr. 259 din 1920, pentru combaterea acestor insecte.

Dela acea dată s'au luat o serie de măsuri, (Regulamentul serviciului silvic exterior 1920, Instrucţiuni de combaterea insectelor 1932 şi cele pentru combaterea insectei Lymantria dispar 1940...), în vederea stăvilirii şi combaterei unora din insectele forestiere, fără ca până în prezent să se fi legiferat şi completat toate dispoziţiunilor privitoare la combaterea atacurilor insectelor vătămătoare pădurilor.

In vederea prevenirei calamităţilor provocate de aceste insecte şi a combaterei lor, s'a întocmit alăturatul proiect de decret-lege, în care s'a precizat măsurile ce urmează a se lua la necesitate pentru constatarea, determinarea şi combaterea atacurilor tuturor insectelor de păduri, prevăzându-se şi mijloacele necesare executării lucrărilor de combaterea acestor atacuri.

Pentru procurarea şi asigurarea mijloacelor băneşti necesare combaterii, s'a prevăzut constituirea unui fond special, format şi din contribuţia proprietarilor de păduri, ce se va percepe cu ocazia exploatării pădurilor, astfel ca să nu constitue o sarcină, ce n'ar putea fi suportată de proprietarii respectivi.

In baza dispoziţiunilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septemvrie 1940 şi 3.072 din 7 Septemvrie 1940, cu onoare vă depunem alăturatul proiect de decret-lege, pentru „combaterea insectelor vătămătoare pădurilor", spre aprobare şi semnarea lui de către D.-Voastră.

Nr. 12.108. 1942, Aprilie 18.

PUBLICAȚII

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic. publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Strâmba, județul Vlașca, proprietatea D. Poulopol, în suprafață de 124 ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Coșereni, județul Ialomița, proprietatea Margareta Bălăcescu, în suprafață de 92 ha. 200 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 5 și 3 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lacul Domnesc, județul Botoșani, proprietatea Ioana Melik, în suprafață de 11 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 3 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 11 Martie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 7072/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Rariștea, județul Târnava Mică, proprietatea Asociației Bunii Gospodari din comuna Soroștin, în suprafață de 221 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 26 Martie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 8868/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Cetăţuia Seria III-a din Ocolul Silvic Scorţeni judeţul Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 729 ha. 400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea în anul 1948.

b) Tratamentul pădurilor Boul-Roşu şi Soveja, judeţul Tecuci, proprietatea Statului formând Seria II-a din Ocolul Silvic Furceni, în suprafaţă de 496 ha. 200 mp. Regim şi tratament conversiune la codru cu tăieri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Giurgeni, judeţul Roman, proprietatea Statului dată în folosinţa Mânăstirei Giurgeni, în suprafaţă de 50 ha. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Catargea, jud. Constanţa, proprietatea Statului formând Seria X-a din ocolul silvic Cerna-Vodă, în suprafaţă de 506 ha 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu, Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 26 Martie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 8869/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Căneşti, judeţul Iaşi, proprietatea Garabet Manea, în suprafaţă de 132 ha. 896 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 15 ani, la finele revoluţiei.

Dată astăzi 26 Martie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 8870/942.

---

a) Amenajamentul pădurei Cegani Partani lot. II. judeţul Ialomiţa, proprietatea Cristea Ionescu, în suprafaţă de 730 ha. 5000 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 26 Martie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 8871/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Susag, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Susag, în suprafaţă de 289 ha. 3500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia 95 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 26 Martie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 8872/942.

---

a) Amenajamentul păduri Buceniţi, judeţul Storojineţ, proprietatea Tatiana Scherer Volcinschi ş. a., în suprafaţă de 826 ha. 4500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri progresive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurei Gurbăneşti, judeţul Ilfov, proprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 356 ha. 8000 mp. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia 20 ani şi o serie de refacere cu revoluţia tranzitorie 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ţigăneasca şi plantaţia Floreşti, judeţul Prahova, proprietatea Alice Sturza, în suprafaţă de 267 ha. 5300 mp

Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Frasinului, judeţul Vaslui. proprietatea Elena şi Maria P. Costea, în suprafaţă de 17 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

Dată astăzi 20 Aprilie 1942. în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 10787/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Ciudeiu, judeţul Storojineţ, proprietatea Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafaţă de 3535 ha. 7500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Revna, judeţul Cernăuţi, proprietatea Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafaţă de 2904 ha. 9200 mp. tratată în două serii de codru cu tăeri progresive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Aprilie 1942. în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 10788/942.

---

a) Amenajamentul pădurei Dumeşti, judeţul Vaslui, proprietatea Epitropiei Sf. Spiridon din Iaşi, în suprafaţă de 2401 ha. 9386 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 96 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Mihăleni, judeţul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Urbarial Mihăleni, în suprafaţă de 659 ha. 9100 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Suplacul de Tinca, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Suplacul de Tinca, în suprafaţă de 267 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani pentru crâng şi 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Groapa Păstorilor ş. a., judeţul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului Tăuni, în suprafaţă de 155 ha. 3700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zăvoiul lui Bossi. judeţul Olt, proprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 116 ha. 4800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Surlari, judeţul Ilfov, proprietatea Mânăstirei Căldăruşan, în suprafaţă de 107 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Aprilie 1942. în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 10789/942.

---

a) Amenajamentul pădurei Grueţ, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Rogoz de Beliu, în suprafaţă de 179 ha. 8900 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani, pentru crâng şi 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Moşul Păduresc Popa Nicolae, judeţul Gorj, proprietatea Ion I. Pădure ş. a., în suprafaţă de

27 ha. 7600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Moşu Mazilesc Cornesc, judeţul Gorj, proprietatea D-tru M. Lăudat ş. a., în suprafaţă de 24 ha. 1900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Reovluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Viişoara, judeţul Olt, proprietatea Lucia Băicoianu, în suprafaţă de 62 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

e) Amenajamentul pădurii Maria şi Heiuş, judeţul Târnava Mică. proprietatea Ciontea Irma, în suprafaţă de 11 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Aprilie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A Pană.*

No. 10790/942.

---

a) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Jugani, judeţul Roman, proprietatea Wilhelm de Wied şi Maria Eleonora de Schönberg-Baldenburg, în suprafaţă de 46 ha. 4700 mp. tratată în 2 serii de crângă simplu cu revoluţia 10 şi 3 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii La Fâneţe Gezuina, judeţul Alba, proprietatea Iosefina Zichy, în suprafaţă de 28 ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurei Pietriş, judeţul Turda, proprietatea Bisericei Reformate din Stejeriş, în suprafaţă de 23 ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Mohana-Vârful Ascuţit, judeţul Braşov, proprietatea Maria Puian, în suprafaţă de 19 ha. 526 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Lipăneasca, judeţul Buzău, proprietatea A. şi I. Marinescu, în suprafaţă de 13 ha. 7416 mp. Regim şi tratament crând simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Jupâneşti, judeţul Gorj, proprietatea Florica Gh. Ionescu, în suprafaţă de 17 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Jupâneşti, judeţul Gorj, proprietatea Aurelia I. Dumitrescu, în suprafaţă de 17 ha. 3000 mp Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Jupâneşti, judeţul Gorj, proprietatea Nicoliţa Cârlăonţ, în suprafaţă de 17 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani..

Dată astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13029/942.

---

a) Amenajamentul pădurei Paraschiva, judeţul Ilfov, proprietatea fostului Rege Carol II-lea, în suprafaţă de 255 ha. 7600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Maia, judeţul Ilfov, proprietatea Institutului de fete Barbu Catargiu din Comuna Maia, în suprafaţă de 258 ha. 7300 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoţia 20 şi 10 ani şi una serie de protecţie cu exploatarea în crâng şi revoluţia de 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Lipoveanca, judeţul Vlaşca, proprietatea Băncii Urbane din Bucureşti, în suprafaţă de 80 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Leşile, judeţul Argeş, proprietatea Constanţa R. Simian, în suprafaţă de 30 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13026/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Vadul Veja, judeţul Roman, proprietatea Vasile N. Maftei ş. a., în suprafaţă de 808 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Livezi şi Preajba, judeţul Dolj, proprietatea Al. Viişoareanu, în suprafaţă de 47 ha. 1100 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 10 şi 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13027/942.

---

a) Amenajamentul pădurei Berzasca, judeţul Caraş, proprietatea Statului, în suprafaţă de 22764 ha. 2100 mp. tratată în două serii de codru cu tăeri progresive şi revoluţia 120 şi 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Lighed-Giroc ş. a., judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Statului, în suprafaţă de 4371 ha. 2600 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri progresive şi revoluţia 100 ani şi una serie de agrement. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lespezi, judeţul Tecuci, proprietatea Statului, formând Seria I din Ocolul silvic Furceni, în suprafaţă de 541 ha. 7200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13030/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Seletin, judeţul Rădăuţi, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafaţă de 14094 ha. 8000 mp. tratate în 2 serii de codru cu tăeri rase, cu tendinţa de trecere la tăeri progresive şi revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii La Mestecani, judeţul Târnava Mare, proprietatea Statului dată în folosinţa Bisericei ortodoxe române din Mesendorf, în suprafaţă de 23 ha. 200 mp. Regim şi tratament crâng uu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 13031/942.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menţionate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Ar. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **C. Emanoil**

Secretari : **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu şi I. Paladian.**
Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu şi Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	100 „
Numărul	40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC

U APĂRUT:

ECA DE POPULARIZARE:

SBURLAN

PĂDURILE

STRE

i, 20 lei

ATE ŞI MANUALE:

STINGHE

AMENAJAREA

PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT

PENTRU

EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA

PAD RILOR

UN VOLUM 5 PAGINI LEI 270

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

ANUL 54, Nr.

Studii:

C. C. Georgescu, I.
de Quercus
S. Pașcovschi
diținni
Com
At. Hara
nul
S. Si
Tr

Si
C

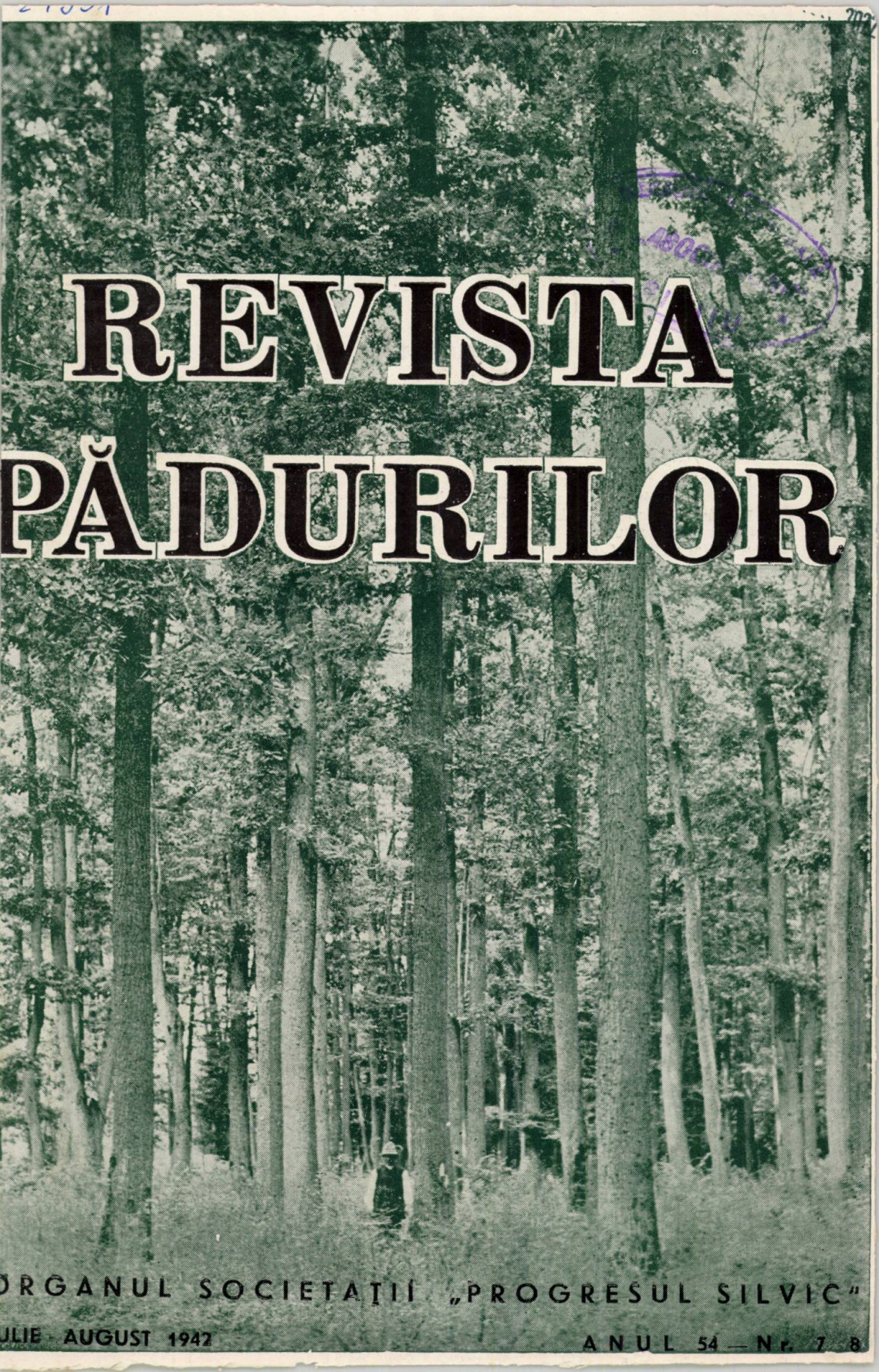

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC"

IULIE AUGUST 1942 ANUL 54 — Nr. 7 8

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54, Nr. 7—8 IULIE—AUGUST 1942

SUMARUL:

Studii:

Eugen Vintilă: Cercetări cu privire la însușirile technologice ale lemnului de anin negru — — — — — — — — — — — — — 273

Comentarii — Insemnări:

M. Petcuț și P. Cretzoiu: A treia contribuție la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații sudici — — — — — — — — — 288

I. Stănei: Greutăți întâmpinate în rezolvarea problemelor technicei forestiere 298

C. C. Georgescu și I. Morariu: Un interesant stejar de cultură — — — 300

At. Haralamb: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte — 304

Vânătoare — Pescuit:

Otto Witting: Proprietarul solului și vânătorul — — — — — — — — 308

Cronica internă (pag. 312); *Cronica externă* (pag. 318); *Cronica cinegetică* (pag. 321); *Revista revistelor* (pag. 329); *Informații* (pag. 339); *Societatea „Progresul Silvic"* (pag. 344); *Necrolog* (pag. 346).

SOMMAIRE:

Études:

Rechercher sur les qualités téchnologiques du bois d'aune noir— Eugen Vintilă

Commentaires:

Troisième contribution à la connaissance de la flore des forêts situées entre le Danube et la chaîne des Carphathes méridionales — — — — M. Petcuț et P. Cretzoiu

Difficultés rencontrées à l'application des problèmes de téchnique forestière — — I. Stănei

Un intéressant chêne de culture — — — C. C. Georgescu et I. Morariu

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne — At. Haralamb

Chasse et Pisciculture:

Le propriétaire du sol et le chasseur — — Otto Witting

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic".

INHALT:

Abhandlungen:

Untersuchungen über die technologischen eigenschaften von schwarzerlenholz — Eugen Vintilă

Mitteilungen:

Dritter Beitrag zur Kenntnis der Waldflora zwischen den Südkarpathen und der Donau — — — M. Petcuț und P. Cretzoiu

Auftauchende Schwierigkeiten anlässlich der Lösung der technischen Fragen in der Forstwirtschaft— I. Stănei

Die Besonderheiten einer Eichenrasse für den Waldbau — — C. C. Georgescu und I. Morariu

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen — — At. Haralamb

Jagd und Fischerei:

Der Waldbesitzer und der Jagdpächter — Otto Witting

Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachriten, Nachruf.

24951

Clișeu S. Pașcovschi.

Robinia pseudoacacia L. var. unifoliola Talou în Parcul dendrologic de la Bazoș (Jud. Timiș).

Robinia pseudoacacia L. var. unifoliola Talou dans le parc dendrologique de Bazoș (dép. Timiș).

- IIII 2005
... 2014

Clișeu S. Pașcovschi.

Robinia pseudoacacia L. var. Tortuosa în parcul dendrologic de la Bazoș (Jud. Timiș).
Robinia pseudoacacia L. var. Tortuosa dans le parc dendrologique de Bazoș (dép. Timiș).

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 54 — Nr. 7—8/1942

S T U D I I

CERCETĂRI CU PRIVIRE LA INSUȘIRILE TECHNOLOGICE ALE LEMNULUI DE ANIN NEGRU

de Ing. Dr. EUGEN VINTILĂ

Lemnul de anin constituind pentru industria de azi, prin multiplele lui întrebuințări, un material foarte valoros, se impune a fi cunoscut în ceiace privește însușirile lui technologice, în mod cât se poate mai precis. Cercetările de față au avut menirea a stabili un început în acest domeniu, lemnul de anin nefind încă cercetat la noi.

Rezultatele cuprind date asupra procentului de coaje, a mărimii inelului anual, a densității, contragerii și rezistenței la compresiune paralel cu fibrele.

Ele sunt comparate cu valorile date de literatura de specialitate pentru aninul din Bavaria (Raunecker, 1939).

I. CONSIDERAȚIUNI GENERALE.

1. Importanța economică a lemnului de anin.

Multă vreme în economia noastră silvică, unele specii ca aninul, mesteacănul, teiul ș. a. erau considerate „buruieni" ale pădurii. Lemnul acestor specii nu era folosit decât la prelucrări rudimentare, puțin valoroase. Cu timpul însă, pe măsura desvoltării industriei furnirelor și placajelor, lemnul acestor specii a trecut pe primul plan, alături de celelalte specii valoroase, recunoscute ca atare. Mai mult încă, importanța lor a fost în mod excepțional mărită prin faptul că acestea au găsit întrebuințare în construcțiile aeronautice, astăzi pe primul plan al preocupărilor.

Lemnul de anin, datorită însușirilor lui va rămâne, credem, și mai departe, în special ca placaje, în multe din întrebuințările lui de azi.

39825

Structura, culoarea și însușirile lui, fac să se asemene cu lemnul de Okumé (Gabun).

Ca lemn masiv el a fost folosit în Germania în timpul războiului 1914—1918 la fabricarea creioanelor în locul lemnului de Juniperus virginiana și Libocedrus deccurens.

Își găsește și astăzi întrebuințare ca lemn masiv, pentru confecționarea de modele de turnătorie, mosorele, carcele de butoaie, jucării și ca lemn de sculptură. Datorită trăinicie lui mari sub apă, este folosit ca fascine și pari în construcțiile din apă. In mediul rural își găsește încă numeroase întrebuințări.

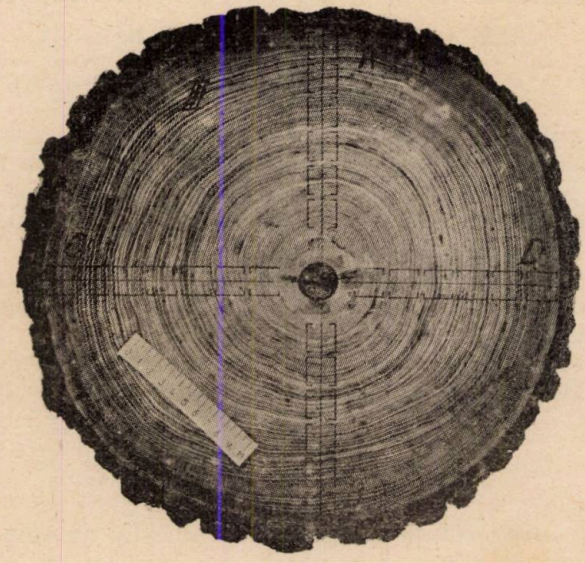

Fig. 1. — Rondela III. — Diametrul 37,0 cm. Inele anuale 64.

Cea mai bună valorificare a lui rămâne însă sub formă de furnire și placaje. Această prelucrare a ajuns astăzi la un stadiu foarte înaintat. Datorită mașinilor de derulat pe deoparte, care pot debita foi de numai câteva zecimi de milimetru grosime și datorită cleiurilor speciale, se realizează astăzi placaje numai de 1,0 mm grosime formate din 3 foi sau de 1,5 mm grosime, formate din 5 foi de furnir încleiate. Aceste placaje prin însușirile lor deosebite, constituesc un foarte bun material de construcție pentru aviație.

Furnirul de anin găsește întrebuințare deasemenea și în mobila de artă, unde de multe ori înlocuiește mahonul.

2. Considerațiuni silvico-culturale.

Dintre speciile de anin, numai aninul negru (Alnus glutinosa Gärtn.), se bucură de mai multă importanță. Aninul alb (Alnus incana Wild) se găsește numai pe suprafețe reduse și are dimensiuni mici, iar însușirile lui sunt socotite inferioare lemnului de anin negru.

Aninul negru la noi, de altfel ca și în Germania, se găsea mai înainte în cantitate mult mai mare. In Germania multe stațiuni proprii aninului au fost transformate prin canalizare în terenuri de agricultură. Și la noi în țară se găsesc puține stațiuni proprii în care această specie să găsească condițiuni de creștere pe suprafețe mari. El caută terenuri umede, alcătuind arborete aproape curate dealungul apelor, în mijlocul altor arborete ca cele de stejar, fag, carpen. Caută terenuri cu apă în profunzime, nu însă stagnantă, care nu-i prieste. Deasemenea nu-i priesc soluri acide, sau turbării, unde, dacă se întâlnește, este pipernicit [3].

El se înmulțește în special prin drajoni din rădăcină și prezintă o creștere rapidă. Longevitatea este în general scurtă, în comparație cu alte specii.

II. DESFĂȘURAREA CERCETĂRILOR.

3. Materialul lemnos folosit.

Materialul lemnos a fost adus dela fosta fabrică „Placfurn" azi „Drajna". Cele 5 rondele din care s'au scos probele de lemn sunt capete de bușteni derulați în fabrică, proveniți din regiunea de coline a Jud. Muscel.

S'a ales un material cât mai variat ca grosimi și creșteri, cu și fără inimă colorată la mijloc, pentru a obține valori cât mai cuprinzătoare.

Scoaterea probelor pentru determinarea densității și contragerii lemnului s'a făcut, după cum se vede din fotografiile rondelelor, pe două direcții perpendiculare AB și CD, reprezentând diametrul cel mai mare și cel mai mic. Această alegere s'a făcut cu scopul de a avea probe cu inelele cele mai late și cele mai înguste.

Materialul a fost debitat în stare verde. In cele ce urmează se face descrierea mai amănunțită a materialului.

Rondela Nr. I, cuprinde 53 inele, având un diametru cu coaje de 35 cm. Nu prezintă deosebire de culoare între inimă şi zona înconjurătoare, ca rondela Nr. II de exemplu.

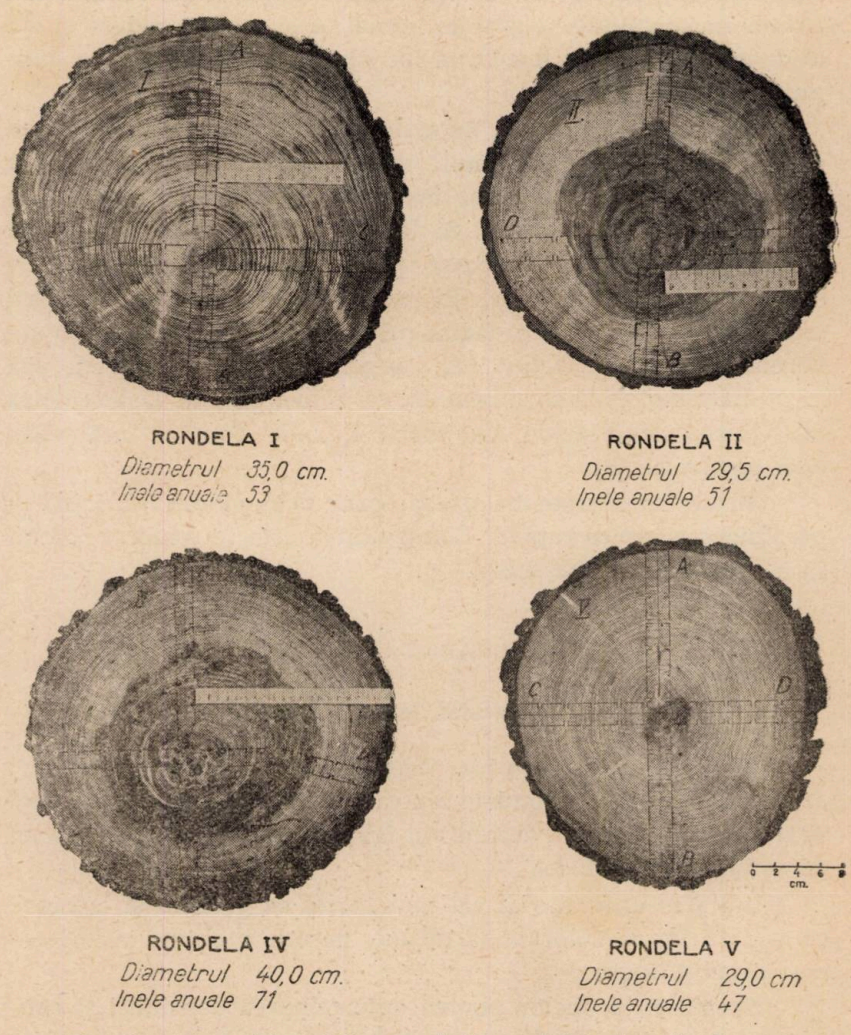

Fig. 2. — Aspectul inelelor anuale la rondelele de anin din care s'au scos probele.

Lăţimea medie a inelului anual este de 3,1 mm. Coaja ocupă circa 10,6% din volumul întreg în stare verde.

Rondela Nr. II, având un diametru cu coaje de 29,5 cm, prezintă o inimă colorată mai închis, de formă neregulată asemănătoare formaţiunei de duramen falş dela fag. Această

zonă se întinde pe circa 21 inele anuale, având un diametru de circa 16 cm. Numărul total al inelelor este de 51.

Volumul coajei este de 16,1% faţă de volumul întreg în stare verde. Lăţimea medie a inelului este de 2,6 mm.

Rondela Nr. III, prezintă o creştere mai puţin excentrică ca primele două şi nu are nici formaţiunea mai închisă ca culoare la mijloc. Centrul, cu un diametru de circa 2 cm, prezintă un început de putrezire şi este înconjurat de o zonă mai albicioasă.

Numărul inelelor anuale este de 64, prezentând o creştere anuală medie pe raza de 2,6 mm. Procentul coajei este de 15,6% faţă de volumul verde.

Rondela Nr. IV, prezintă o inimă colorată cu un diametru de 21 cm, având 28 inele anuale. Zona perfect sănătoasă din jurul acestei inimi are 43 inele, în total rondela are 71 inele anuale. Grosimea mijlocie a inelului anual este de 2,5 mm, iar procentul coajei de 12,5%.

Rondela Nr. V, are o formă ovală, cu diametru mijlociu cu coaje de 29 cm. Este uniform colorată pe toată suprafaţa, neavând la mijloc zona colorată mai închisă.

Creşterea medie anuală pe rază este de 2,7 mm. Numărul inelelor anuale de 47. Procentul coajei de 18,0% faţă de volumul verde.

Formaţia colorată ce se constată în general la mijlocul trunchiurilor de anin, nu este decât rezultatul unui început de descompunere, mai mult sau mai puţin avansată, datorită acţiunii unor ciuperci [4].

4. Consideraţiuni cu privire la forma trunchiului.

Forma trunchiului prezintă o deosebită importanţă pentru randamentul ce se obţine la derulare: cu cât trunchiurile sunt mai drepte şi mai apropiate de forma cilindrică, cu atât pierderile la derulare, adică până la obţinerea unei foi întregi de furnir, sunt mai mici.

Dintre rondelele descrise mai înainte, cea mai apropiată de această formă şi deci cu pierderile cele mai mici, este Nr. III, şi din contra cu pierderile cele mai mari Nr. V (figa 3).

Excentricitatea nu joacă un rol atât de mare, atâta timp cât forma la exterior se menţine apropiată de cea cilindrică, deoarece axul de derulare nu trebue să coincidă cu axul arborelui.

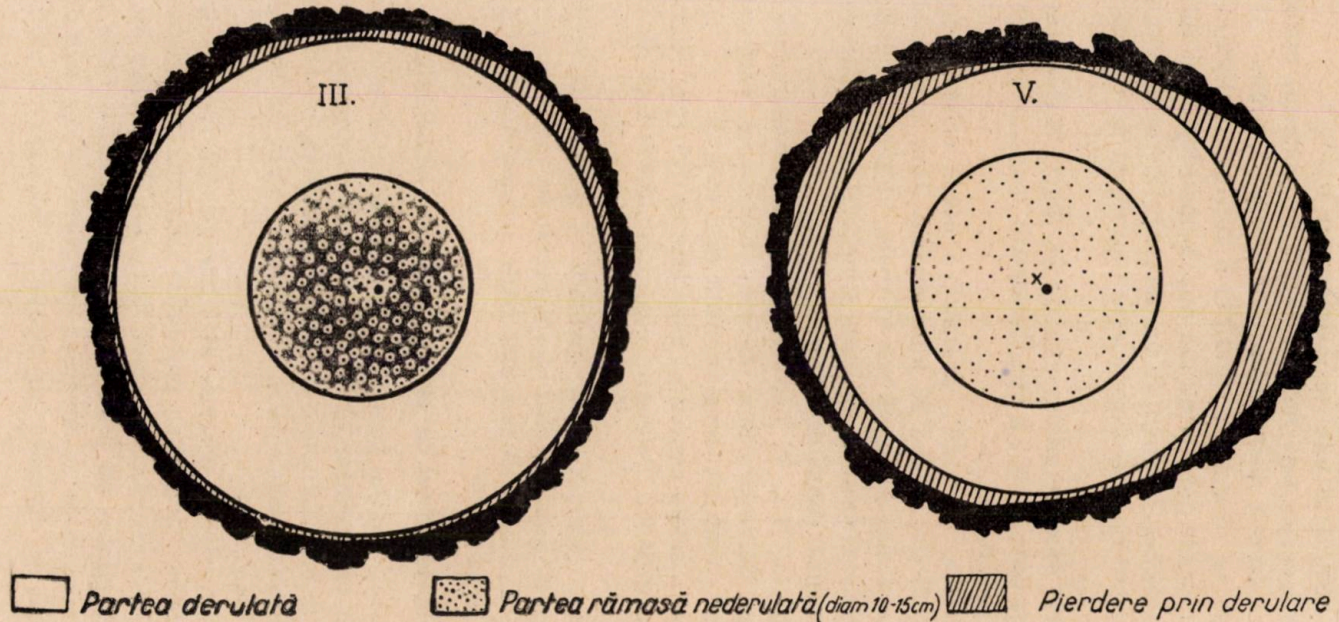

Fig. 3. — Exemple de pierderi prin derulare la bușteniii cu forme mai mult sau mai puțin cilindrice.

De asemenea este important ca descreșterea în diametru să se facă pe cât posibil lent, pentru ca pierderile să fie mici.

Partea colorată de la mijlocul arborelui, în general de calitate inferioară, cade în zona care nu se derulează atât timp cât este sub 10 sau 15 cm diametru. La rondelele excentrice, zona colorată este deplasată și ea, făcând ca la derulare să apară în formă de fășii mai mult sau mai puțin late în mijlocul unei foi de furnir, micșorându-i astfel valoarea.

5. **Debitarea probelor și efectuarea măsurătorilor.**

Așa cum se vede din fotografiile rondelelor (fig. 1 și 2), s'a trasat pe cele două direcții cu un șablon special, forma probelor de 2×2×3 cm cari au fost apoi scoase prin debitarea materialului.

Lemnul fiind în stare verde, rondelele ca și probele scoase, au fost păstrate până la efectuarea măsurătorilor, în vase perfect închise și într'un mediu saturat, spre a se împiedica uscarea sau crăparea.

Probele au fost măsurate în stare verde pe cele trei direcțiuni anatomice (tangențial, radial și longitudinal) și uscate apoi în etuve electrice la 105° C., până ce greutatea lor a rămas constantă. Au fost măsurate din nou, determinându-se contragerea totală tangențială (αt), radială (αr), longitudinală (αl) și volummetrică (αv), aceasta din urmă cu ajutorul formulei [1]):

$$\alpha_v = \alpha_t + \alpha_r + \alpha_l - \frac{\alpha_r \cdot \alpha_t}{100}$$

Contragerea este exprimată în procente în raport cu dimensiunile în stare verde.

Cunoscând deasemenea greutatea probelor după uscarea lor complectă la 105° C., precum și dimensiunile în stare verde, s'a determinat valoarea R, care reprezintă densitatea raportată la dimensiunile lemnului în stare verde.

---

1) Formula exactă este: $\alpha_v = \alpha_t + \alpha_r + \alpha_l - \frac{\alpha_r\,\alpha_t}{100} - \frac{\alpha_t\,\alpha_l}{100} - \frac{\alpha_r\,\alpha'}{100} + \frac{\alpha_t\,\alpha_r\,\alpha_l}{100\times100}$

Deoarece αl are valoarea foarte mică, ultimii trei termeni pot f neglijați.

$$R = \frac{\text{Greutatea lemnului la } 0\% \text{ umiditate}}{\text{Volumul lemnului verde}} \quad [g/cm^3]$$

Această valoare R, are o deosebită importanţă practică, ea exprimând în fond cantitatea de materie lemnoasă (fără apă) conţinută într'un cm^3 de lemn verde.

Cu ajutorul formulei $r_0 = \frac{R}{100 - \alpha_v} 100$ s'a calculat valoarea densităţii lemnului r_0 în raport cu dimensiunile lemnului absolut uscat (umiditatea lemnului = 0%). Ambele valori R şi r_0, sunt folosite spre a caracteriza lemnul din punct de vedere al densităţii.

Probele de 2×2×3 cm au servit şi la determinarea rezistenţei la compresiune paralelă cu fibrele, care s'au făcut la umiditatea de 8—9%, după care s'a aplicat corecţiunea pentru umiditatea de 12%.

III. REZULTATUL CERCETĂRILOR.

6. **Procentul de coaje.**

Calculul volumului lemnos al materialului fără coaje în cazul când cubajul se face pe arbori în picioare sau chiar doborîţi dar necojiţi, nu poate fi făcut fără cunoaşterea cel puţin aproximativă a procentului de coaje.

Aceasta are o deosebită importanţă la materialul lemnos, de mare valoare — cum este şi cazul aninului folosit pentru derulare — şi care în mod normal nici nu se descojeşte până în momentul prelucrării [2].

Procentul de coaje la toate speciile variază cu vârsta şi cu înălţimea dela sol, fiind totdeauna mai mare în partea de jos a trunchiului şi la vârste mai înaintate.

Cu materialul folosit în această cercetare nu s'a putut urmări o variaţie în acest sens. S'au putut scoate totuşi câteva valori care să ne dea o indicaţiune cel puţin aproximativă a procentului de coajă.

Acest procent s'a exprimat în raport cu volumul trunchiului verde cu coajă, el variind între 10,6% şi 18,0%.

Grosimea coajei în stare verde (inclusiv zona de liber), a fost de 1—3 cm.

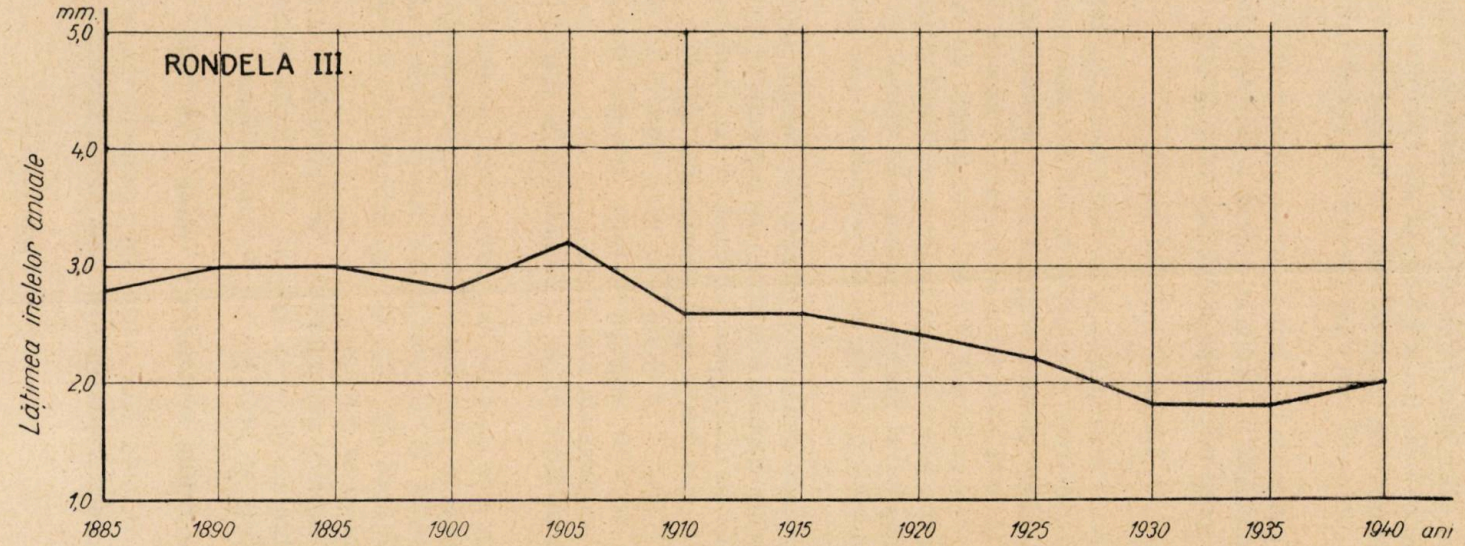

Fig. 4. — Variaţia periodică a lăţimii inelelor anuale dela centru spre periferia rondelei.

Raunecker [4] a găsit la aninii din Germania, că grosimea coajei era cuprinsă între 0,6 şi 2,2 cm, aceasta din urmă aproape de pământ. Volumul de coaje calculat de acelaşi cercetător, în raport însă cu volumul lemnului descojit, a variat între 8,9% şi 14,0%.

Valorile găsite de noi sunt în general mai mari şi aceasta întrucât în materialul folosit n'au intrat şi porţiuni de arbori de dimensiuni prea mici unde coaja este mai subţire.

7. Lăţimea inelului anual.

O indicaţiune asupra însuşirilor unui lemn, cu totul însă generală şi aproximativă, ne-o poate da, la un examen cu ochiul liber, mersul inelelor anuale. Regularitatea acestor inele, indiferent de specie, este totdeauna în favoarea calităţii. Lăţimea inelului poate fi avantajoasă din anumite puncte de vedere şi desavantajoasă din altele şi aceasta în mod diferit după specii.

Mersul regulat al inelelor anuale este consecinţa condiţiunilor constante de creştere, de dorit totdeauna la toate speciile lemnoase.

Din observarea rondelelor folosite la această cercetare — rondelele luate din buşteni diferiţi —, se constată că în general creşterile anuale au fost regulate. Deşi la unele rondele la centru au fost inele mai late şi spre exterior mai înguste — ceeace este normal — (Fig. 2 şi 4) nu s'au găsit însă la niciuna din ele intercalări de inele înguste cu inele late sau invers, cum foarte deseori se găsesc la alte specii.

Aceiaşi constatare o face şi Raunecker la aninul din Bavaria.

Explicaţia este uşor de dat, dacă ţinem seama de condiţiunile staţionale în care creşte aninul şi în care epocile de secetă nu pot avea, în cele mai multe cazuri, decât o influenţă foarte redusă asupra cantităţii de apă de care are nevoie arborele în desvoltarea sa normală.

Cu toate acestea din punct de vedere cultural, urmărirea însuşirilor lemnului de anin crescut pe diferite soluri şi la diferite altitudini, ar prezenta un deosebit interes.

8. Constituţia anatomică a lemnului de anin.

Lemnul de anin face parte din categoria lemnelor fără duramen şi cu porii împrăştiaţi în toată massa lemnului.

Razele medulare sunt reunite în grupe de 4—10, formând aşa numitele raze medulare false. Lemnul prezintă şi acele pete medulare caracteristice, produse de galeriile larvelor de Agromycide pe care formaţiuni de celule parenchimatice caută să le acopere.

Culoarea lemnului tăiat proaspăt este albă-gălbuie, dar prin oxidare devine foarte repede galben roşcat. Partea centrală a trunchiului prezintă adesea o formaţiune colorată brun, rezultatul unui început de descompunere.

4. Densitatea şi contragerea lemnului de anin.

D e n s i t a t e a. Aproape toate însuşirile lemnului sunt strâns legate de densitate, din care cauză în studierea lemnului, densitatea ocupă primul loc. Ea poate fi calculată în raport cu volumul verde sau în raport cu volumul absolut uscat. Densitatea raportată la volumul verde R este avantajoasă în anumite cazuri, de exemplu la calculul cantităţii de materie lemnoasă perfect uscată conţinută într'un volum verde, iar densitatea raportată la volumul uscat r_0 este în mod obişnuit folosită pentru comparaţia în lucrările ştiinţifice [6].

Ambele valori R şi r_0 au fost calculate pentru lemnul de anin şi redate în tabloul Nr. 1.

Aşa cum se vede din acest tablou, densitatea lemnului de anin R, este cuprinsă între 0,416 şi 0,494 g/cm^3, iar r_0 între 0,476 şi 0,575 g/cm^3, valori foarte apropiate de cele găsite de Raunecker pentru aninul din Bavaria ($R = 0{,}402...0{,}504$ şi $r_0 = 0{,}452...0{,}596$).

Lemnul de anin se situează după Raunecker, în ceeace priveşte densitatea, între lemnul de mesteacăn şi lemnul de plop, fiind mai uşor decât mesteacănul şi mai greu decât plopul.

Lipsa unor date asemănătoare pentru speciile dela noi nu ne permite a face o apropiere de acest fel cu alte specii. Desigur ar fi interesant să se vadă totdeodată cum variază şi densitatea şi cu ea şi celelalte însuşiri, la aninii crescuţi în condiţiuni staţionale cât mai variate, determinându-se staţiunea cea mai convenabilă.

Cercetările lui Raunecker au arătat că densitatea lemnului de anin scade dela bază spre vârful arborelui şi că există o lăţime de inel anual — zisă optimă — pentru care densitatea lemnului are valoarea cea mai mare.

Contragerea. Contragerea sau umflarea lemnului, consecință a însușirilor lui higroscopice, constitue în general una din greutățile folosirii lemnului ca material de lucru sau construcțiune. Această contragere sau umflare — cunoscută și sub denumirea de „jocul lemnului", făcându-se inegal în cele trei direcțiuni anatomice, face ca acest inconvenient să fie și mai mare. In general contragerile tangențiale și radiale sunt mai mari, cea longitudinală fiind în mod normal sub 1%.

Valorile găsite de noi pentru contragerea lemnului de anin sunt redate în tabloul Nr. 1.

In acest tablou s'a trecut și raportul $\frac{\alpha t}{\alpha r}$ care ne arată în ce raport se află contragerea tangențială față de cea radială. La lemnul de anin s'a găsit acest raport egal cu 2,1...2,4. Acest raport variază cu specia. In general, cu cât este mai apropiat de 1, cu atât obiectele construite din lemn masiv, cum este cazul modelelor de turnătorie, suferă puțin prin deformare sau crăpare.

La lemnul de tei de exemplu, Trendelenburg [5] constată că $\frac{\alpha t}{\alpha r}$ =1,2...1,3, ceeace explică în parte dece lemnul de tei, deși cu o contragere relativ mare în raport cu densitatea, se pretează totuș bine ca material de sculptură [1]).

Lemnul de anin din acest punct de vedere se situează în urma teiului, raportul $\frac{\alpha t}{\alpha r}$ fiind în general peste 2,0.

Raunecker găsește, la unul din aninii studiați de el, că acest raport ajunge chiar la 2,5 și 2,7. Valoarea mijlocie găsită de el este însă de 2,33.

In raport cu densitatea, contragerea lemnului de anin este relativ mare. In timp ce pentru majoritatea speciilor există relația $\alpha v = 28$ R [2]), s'a găsit la lemnul de anin negru relația $\alpha v = 29{,}1...33{,}2$ R, ceeace face ca acest material să fie trecut în categoria acelora cu contragere relativ mare. Deasemenea, relația $\alpha v = 29{,}1...33{,}2$ R ne arată că punctul de saturație al fibrei la lemnul de anin este ridicat. Această relație este foarte apro-

1) Desigur sunt și alte însușiri, ca ușurința la lucru, de ex. care face ca lemnul de tei să fie folosit în sculptură.

2) Relația a fost stabilită de Newlin și Wilson (1919) pentru un număr mare de specii americane și s'a văzut că ea se potrivește si pentru speciile europene.

TABLOUL Nr. 1

Densitatea și contragerea lemnului de anin

Rondelele Nr.	Nr. inelelor anuale	Densitate g/cm³		Contragerea %								
		R	r0	α_t	α_r	$\frac{\alpha_t}{\alpha_r}$	α_l	α_v	$\frac{\alpha_t}{R}$	$\frac{\alpha_r}{R}$	$\frac{\alpha_v}{R}$	Nr. probe-lor
I	53	0,463	0,531	8,98	3,69	2,4	0,52	12,86	19,4	8,0	29,1	25
II	51	0,494	0,575	9,34	4,63	2,0	0,60	14,14	18,9	9,4	31,3	21
III	64	0,465	0,540	9,63	4,16	2,3	0,48	13,87	20,7	8,9	33,2	25
IV	71	0,468	0,541	8,90	4,53	2,0	0,55	13,58	19,0	9,7	31,4	30
V	47	0 416	0,476	8,45	3,98	2,1	0,56	12,65	20,3	9,6	30,4	22

piată de cea stabilită de Raunecker pentru aninul din Germania ($\alpha v = 29,9...35,3$ R) ceeace arată că avem deaface, în această privinţă, cu o însuşire caracteristică a lemnului de anin, indiferent de provenienţa lui.

Ar fi interesant de văzut cum se comportă din acest punct de vedere şi ceilalţi anini al căror lemn este încă nestudiat.

10. Rezistenţa la compresiune paralelă cu fibrele.

Materialul lemnos pe care l-am avut la dispoziţie nu ne-a permis să facem decât încercări la compresiune paralelă cu fibrele şi aceasta pentru un număr redus de probe (123 probe).

Aceste încercări au fost făcute conform normelor, pe epruhete de $2 \times 2 \times 3$ cm. Umiditatea probelor în momentul încercărilor fiind de 8 şi 9% rezultatul s'a calculat pentru umiditatea de 12%, făcând corecţiunea de umiditate. Factorul de corecţie folosit pentru aceasta a fost de 4% pentru fiecare procent de umiditate, conform normelor franceze [1].

Rezultatele sunt trecute în tabloul Nr. 2.

TABLOUL Nr. 2

Rezistenţa la compresiune paralelă cu fibrele.

Rondelele Nr.	Nr. probelor	Umiditatea u=%	Rezistenţa pentru u=8—9% Kg/cm²	Rezistenţa pentru u=12% Kg/cm²	Densitatea r_0 g/cm³
I	25	8,0	463	389	0,531
II	21	9,0	494	435	0,575
III	25	8,0	465	391	0,540
IV	30	8,0	468	393	0,541
V	22	9,0	416	366	0,476

După cum vedem rezistenţa lemnului de anin la copresiune paralelă cu fibrele pentru umiditatea de 12% a fost cuprinsă între 366 şi 435 Kg/cm². In comparaţie cu densitatea r_0, se constată că probele cele mai grele au avut, cum este şi normal, o rezistenţă mai mare.

O cercetare mai amplă ar putea da şi mai multe date asupra rezistenţei acestui material în special pentru celelalte

solicitări. Deasemenea, o importanţă tot atât de mare ar prezenta cercetarea furnirelor şi placajelor de anin.

BIBLIOGRAFIE

1. Bulletin de la section technique de l'aeronautique militaire. Fascicule 29, 1919.
2. Das Erlenholz, seine Behandlung und Verwertung. Dtsch. Holzwirtsch. 58 Nr. 53, 1941. (R. Trendelenburg in Holz als Roh- und Verkstoff, H. 2/3, 1942, p. 90).
3. Dengler Alfred Dr.: Waldbau auf ökologischer Grundlage II Aufl. Berlin, 1935, p. 305, 468.
4. Raunecker Helmuth: Untersuchungen üebr din Holzbeschaffenheit von Schwarzerlen des Oberbayerischen Moränengebites. Holz als Roh- und Werkstoff, H. 6, 1940.
5. Trendelenburg R.: Über Fasersättigungsfeuchtigkeit, Schwindmass und Raumdichtezahl wichtiger Holzarten. Holz als Roh- und Werkstoff, Heft 1, 1939.
6. „ Das Holz als Rohstoff, 1939.

Recherches sur les qualités téchnologiques du bois d'aune noir.

Untersuchungen uber die technologischen eigenschaften von schwarzerlenholz.

Viele Weich — Laubhölzer wie Linde, Pappel, Erle u. a., wurden in Rumänien in der Vergangenheit als minderwertig betrachtet und deshalb wenig erforscht.

Die vorliegende Arbeit hat den Zweck einige Angaben über die technologischen Eigenschaften unseres einheimischen Erlenholzes, nach eigenen Untersuchungen des Verfasers festzustellen.

Nach einer ausführlichen Beschreibung des Arbeitsverfahrens sind die Ergebnisse besprochen mit Bezug auf: Schaftform, Rindenanteil, Jahrringbreite; Raumdichtezahal, Rohwichte, Schwindmass (Zahlentafel 1); Druckfestigkeit parallel der Faser (Zahlentafel 2).

Die Ergebnisse wurden im Vergleich mit Rauneckers Untersuchungen (1939) besprochen.

Din lucrările Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră.

A TREIA CONTRIBUŢIE LA CUNOAŞTEREA FLOREI PĂDURILOR DINTRE DUNĂRE ŞI CARPAŢII SUDICI

de Ing. M. PETCUŢ şi P. CRETZOIU

In lista de plante ce urmează, continuăm publicarea speciilor lemnoase mai interesante ce au fost recoltate în pădurile dintre Carpaţii sudici şi Dunăre. Ea este deci, o urmare a articolelor noastre anterioare [1]).

Fam. Fagaceae.

Fagus silvatica L. var. moesiaca (Maly) Dom; on the variabil of the Beech, în Bull. internat. de l'Academie des Sciences de Boheme 1932, p. 9. Fagus silvatica A. typica e. moesiaca Mally, în Aschers & Graebn, Synops. Mitteleurop. Fl. IV, 1911, p. 438.

In ţara noastră, Fagus silvatica var. moesiaca a fost citat din Banat, Oltenia, Muntenia şi Dobrogea de Nord şi de Sud. In regiunea de care ne ocupăm noi, l-am găsit în următoarele localităţi:

Distr. Argeş: pădurea Trivalea — ocolul silvic Trivalea — sub poiana Papucești, sporadic în gorunetele depe versantul — cu expoziţie estică — care face legătura între podişul superior şi a treia terasă depe dreapta Argeşului.

Distr. Muscel: pădurea Rădeşti — ocolul silvic Carol I — pe versanţii cu expoziţie nordică care limitează spre Nord una din terasele depe partea stângă a râului Târgului.

Distr. Dâmboviţa pădurea Scheiul-Vest — ocolul silvic

---

1) a) „Contribuţiuni la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii sudici". Rev. Păd. Nr. 2/1936. b) A doua contribuţie la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii de Sud"; Rev. Păd. Nr. 12 din 1940.

Butoiu — în arborete de gorun cu exemplare rare de fag, pe coastele care limitează spre Est podișul de formațiune torențială ocupat de arborete pure de pedunculat.

Aceste centre, în afară de interesul pe care îl prezintă pentru cunoașterea exactă a răspândirii varietății de care ne

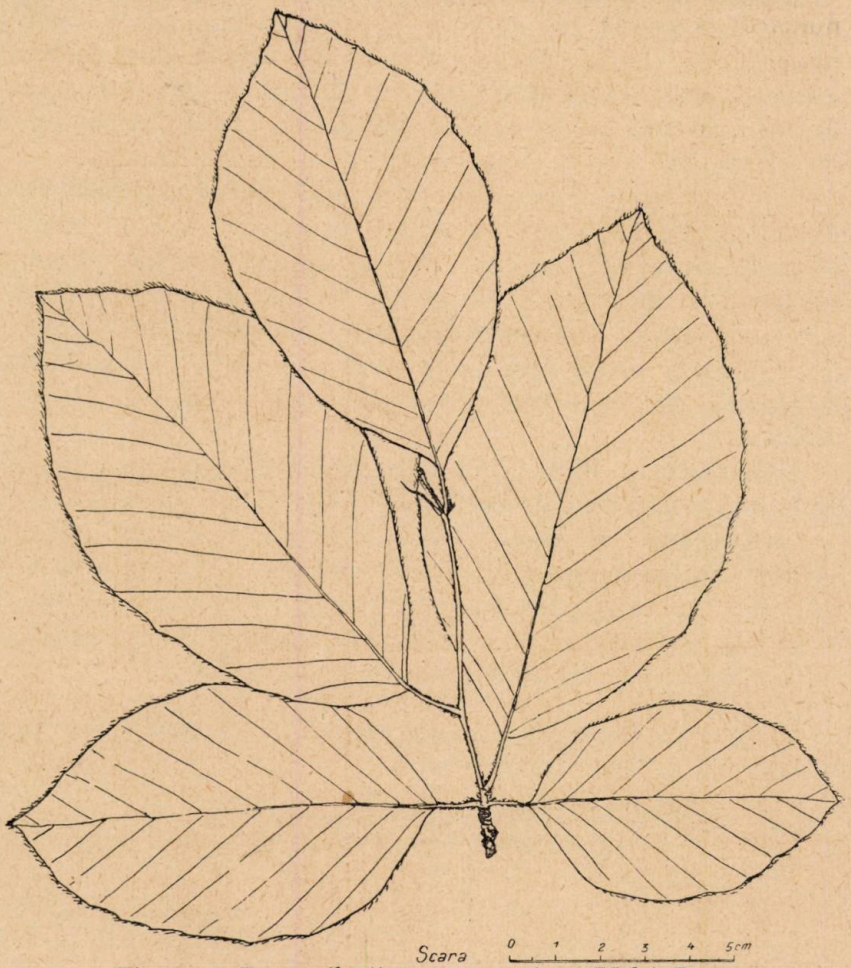

Fig. 1. — Fagus silvatica var. moesiaca (Maly) Dom. Exemplar dela Trivalea (Pitești).

ocupăm, sunt interesante pentru însăși definirea exactă a caracterelor acestei varietăți.

In adevăr, caracterele varietăiți moesiaca (fig. 1) față de specia tipică, după Domin, l. c. sunt: „Folia ampla, breviter ver brevissime petiolia villosis; laminae tenuiter herbaceae, late

ovatae usque ovato-ellipticae, basi rotundatae usque subcordatae, bene evolutae circa 9—12 cm longae et 5%—8% culatae, nervis lateralibus 8—10 venatione reticulato prominula margine longiuscule ciliato". Din analiza acestor caractere se vede că deosebirea de căpetenie între var. tipica și var. moesiaca, stă în numărul perechilor de nervuri. F. silvatica var. tipica, după măsurătorile făcute de Czeczott [1]) în mai multe stațiuni din Europa vestică meridională și centrală, are 4—8 perechi de nervuri, pe când var. moesiaca, după cum se vede din descrierea de mai sus, are 8—10 perechi.

Specia vecină, Fagus orientalis Lipsky (după material din Asia-Mică și Siria, are 6—11 perechi de nervuri. Așa dar, după diagnosa lui Domin, care a evidențiat această varietate, Fagus silvatica, var moesiaca — în ceea ce privește numărul de nervure — ocupă un loc intermediar între cele două specii de fag. Dacă judecăm după fructe însă, var. moesiaca e destul de îndepărtată de Fagul orientalis și mai mult apropiat de Fagus silvatica.

Exemplarele găsite de noi, se potrivesc în cea mai mare parte cu caracterele date de Domin pentru Fagus moesiaca.

Cercetând însă nervațiunea la frunzele materialului adunat din localitățile de care s'a vorbit mai sus, constatăm lucruri surprinzătoare; așa la fagul dela Trivalea, care desigur nu poate fi determinat decât ca var. moesiaca, numărul perechilor de nervure e mai mare chiar decât la Fagus orientalis.

Iată tabela numărului de perechi de nervure ale materialului recoltat în cele trei localități menționate:

I. Pădurea Rădești, material: 3 ramuri au în total

4	frunze	cu	5	perechi	de	nervure
8	„	„	6	„	„	„
8	„	„	7	„	„	„
9	„	„	8	„	„	„
12	„	„	9	„	„	„
4	„	„	10	„	„	„

1) H. Czeczott, Studjum nad zniennoscia lisci bukow: F. orientalis Lipski, F. silvatica L. i forma prejsciowych. A study on the variability of the leavea of beeches: F. orientalis Lipsky, F. silvatica L. and intermediate forme. Rocznik Polskiego Towarzystwa Dendrologicznego, V. Lwow 1933, p. III, Tab. XVIII.

II. Pădurea Scheiu-Vest (Dâmboviţa), material: 7 lujeri cu

7	frunze	cu	6	perechi	de	nervure
15	„	„	7	„	„	„
9	„	„	8	„	„	„
22	„	„	9	„	„	„
18	„	„	10	„	„	„
3	„	„	11	„	„	„

III. Pădurea Trivalea (Argeş), material: 11 ramuri cu

4	frunze	cu	6	perechi	de	nervure
8	„	„	7	„	„	„
10	„	„	8	„	„	„
13	„	„	9	„	„	„
17	„	„	10	„	„	„
28	„	„	11	„	„	„
12	„	„	12	„	„	„

Dacă exemplarele dela Scheiu-Vest şi Rădeşti pot fi luate ca var. moesiaca curat, cele dela Trivalea tind spre numărul perechilor de nervure, spre Fagus orientalis Lipsky. Aceste constatări duc spre concluzia: „Diagnoza varietăţii moesiaca trebuie lărgită în sensul că frunzele pot avea până la 12 perechi de nervure".

Genul Quercus

Varietăţile şi formele din genul Quercus, de care ne ocupăm în lista de faţă, se referă toate la ceea ce am cunoscut până în anii trecuţi, sub denumirea de gorun (Quercus sessiliflora Sal. sau Q. sessilis Ehrhart).

Cercetătorii mai noui însă găsind că formele cuprinse în această denumire sunt prea diferenţiate, atât sub aspectul lor morfologic, cât şi ca răspândire, au făcut din această unitate trei specii deosebite:

Quercus polycarpa, Q. petraea şi Q. Dalechampii.

Descrierea amănunţită a caracterelor care definesc unele din aceste specii — Q. polycarpa — a mai fost dată în această revistă de către unul din autori [2]); pentru celelalte este dată de acelaş autor în colaborare cu alt coleg într'un studiu [3]) dat

2) P. Cretzoiu: Consideraţiuni cu privire la Quercus polycarpa, în Rev. Păd., vol. 52, 1940, pp. 698—703, fig. 1—3.

3) Beldie Al. şi Cretzoiu P.:

spre publicare în Analele ICEF. Intrucât publicarea acestui din urmă studiu va mai întârzia, pentru mai ușoara orientare a cititorilor, am socotit necesar să dăm și în rândurile care urmează, caracterizarea fiecăreia din aceste specii.

Quercus polycarpa Schur, în Verhandl. Siebenbürg. Ver. Naturwiss. 1851, p. 170.

Arbore înalt, cu creșterea ceva mai sveltă decât la Quercus petraea, cu coronament globulos. Ramuri glabre, brun-roșietice sau brune-verzui, cu lenticele numeroase, mari și eliptice; muguri alungiți, ovali, treptat îngustați sau obtuzi, glabri, lucioși, rare ori puțin păroși, lungi de 1—1,8 mm; stipule membranoase care, cad de timpuriu. Frunze de mărime mijlocie, groscioare până la pieloase, dispuse regulat pe ramuri, cu pețioli lungi până la 3 cm, numai în tinerețe mătăsoși păroși. Lamina lungă de 7—11 cm, mai rar până la 16 cm și lată până la 5—7 cm, groasă, în configurație obovată sau lat-lanceolată, cu baza asimetrică și de cele mai multe ori cordat-emarginată, spre vârf rotunjită; lobii laminei pe ambele părți în număr de 5—8, mai rar 10, relativ regulați; sinurile între lobi puțin adânci. Fața inferioară a laminei la început cu peri fasciculați, apoi de timpuriu devenind complect glabră; fața superioară de culoare verde-întunecată, lucioasă, cea inferioară mai deschisă, galbenă-verzuie sau adesea alburie. Nervure laterale câte 7—11 perechi, proeminente. Flori masculine cu perigon 5—7 sectat, pe din afară păros; flori femele capitate, dispuse pe pedunculi comuni lungi de cel mult 3 cm. Fructe de obiceiu mai multe la un loc și aglomerate, câte 2—6, mai rar izolate, dispuse la axila frunzelor superioare. Cupula cu pereți groși, semisferică, scundă, 15—200 mm largă și până la 12 mm înaltă, cu scuame brune, bine alipite, ascuțite; ghinda ovală, până la 25 mm lungă.

Se găsește în Europa S. E. și Nordul Asiei-Mici din Podolia și Transilvania prin nordul peninsulei balcanice și munții Sud-Euximiei până în Lazistanul de Vest.

In ținutul de care ne ocupăm l-am găsit:

Distr. Muscel: pădurea Rădești pe coaste mai uscate.

Quercus petraea Liebl., Fl. Fuld. 1784, p. 403.

f. platyphylla (Lam.) Schwz., Monogr. d. Eich., I, 1937, p. 79. Quercus robur a platyphylla Lam., Encycl. I, 1783, p. 717.

Arbore înalt, cu tulpina principală străbătând până la vârf, cu coronamentul închis; ramuri verzi-întunecate, complect glabre, cu lenticele mici, nu prea numeroase și cu muguri bonți până la rotunjiți, cam de 8 mm lungime. Frunze mijlocii până la mari, îngrămădite spre vârful lujerilor, subțiri, cu pețiol svelt, canaliculat, glabru, lung de 12—24 mm;

limbul lung până la 16 cm (sau chiar mai mult) şi lat până la 10 cm, lat obovat până la eliptic-lanceolat, cu lăţimea cea mai mare la mijloc sau spre vârf, la bază scurt cuneat-îngustat sau îngustat-decurent, rareori cordat sau emarginat, la vârf lat rotunjit sau brusc-îngustat, lobat cel mult până la 1/2 din jumătatea laminei, până la incis-sinuat-lobat, sinurile înguste sau deschise, lobii întregi sau sublobaţi, în unmăr de 5—8 (10). Faţa superioară a frunzei verde şi puţin lucioasă, fata inferioară mai deschisă, în tinereţe cu peri fasciculaţi, spre bătrâneţe glabrescente, la axila nervurelor barbulată. Nervure laterale 6—9 (—11). Amenţi masculini cu rachis glabru; flori mascule cu perigon până la bază 6—8-fidat. Perigonul florilor femele scurt-incis, cu 6 lobi triunghiulari. Fructe 1—5, pe un peţiol comun foarte scurt sau nuli rareori lung până la 2 m. Cupula înaltă semisferică, subţire, înaltă de 0,6—1,2 cm şi 0,8—1,4 cm diametru, cu scuame ovat-lanceolate, păroase, puternic alipite, puţin convexe dar nu gheboase. Ghinda ovat-eliptică, 1,6—2,5 cm lungă.

Se găseşte în Europa Centrală şi vestică până în Pirinei; în nord până în Anglia, Islanda, Scandinavia (exclusiv Finlanda); în răsărit până în Prusia orientală, Polonia de Nord şi Vest, România şi Ungaria de Vest; la Sud până în Serbia de Nord şi Vest, Albania, Italia centrală şi Corsica.

In ţinutul de care ne ocupăm am găsit următoarele forme şi subforme:

Subf. normalis Schwz., l. c., 1937, p. 79.

La această unitate aparţin exemplarele cu frunze lăţite la vârf, cu lobi mici şi puţin adânci, întregi.

Distr. Gorj: pădurea Hobiţa; vârful Cerchezelor deasupra comunei Peştişani.

Distr. Muscel: pădurile Câlceasca, pădurea Furnicoşi şi Rădeşti din ocolul Regele Carol I; pădurea Albutele din ocolul Leordeni.

Distr. Argeş: pădurea Trivalea, sub Poiana-Păpucești.

Distr. Dâmboviţa: pădurea Scheiu-Vest.

f. laciniata (Lam.) Schwz., l. c., 1937, p. 80. Quercus robur B laciniata Lam., Encycl. I, 1783, p. 717.

subf. lobulosa Schwz., l. c., 1937, p. 80.

Lobii frunzelor spre partea inferioară încăodată sublobaţi (fig. 2).

Distr. Olt: pădurea Gârdocea (lângă Recea).

Distr. Argeș: pădurea Trivalea sub poiana Papucești.

Distr. Muscel: pădurea Rădești.

Distr. Dâmbovița: pădurea Scheiu-Vest (ocolul silvic Butoiu).

Distr. Buzău: fundul Văii Drăgaica .

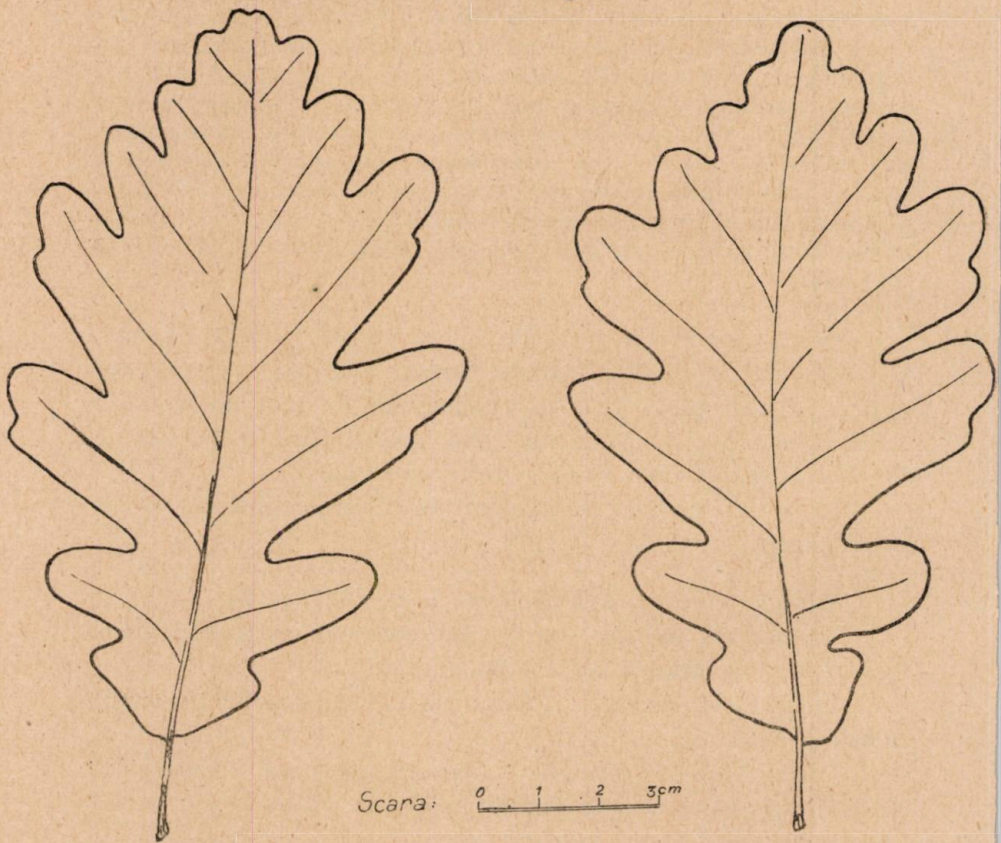

Fig. 2. — Q. petraea f. laciniata sf. lobulosa ;păd. Gândocea.

subf. pinnata (Schn.) Schwz., l. c., 1937, p. 80. Quercus sessilis f. pinnata Schn. Handb. Laubkolzkunde, I, 1906, p. 196.

Subformă caracterizată prin lobii frunzelor întregi, nu sublobați.

Distr. Argeș: pădurea Trivalea sub poiana Papucești.

f. longifolia (Dipp.) Schwz., l. c., 1937, p. 80. Quercus sessiliflora b. lonfifolia Dipp., Handb. Laubholz., II, 1892, p. 66.

subf. angustifolia (Zap.) Schwz., l. c., 1937, p. 80. Quercus sessiliflora f. angustifolia Zap., Consp. Fl. Calic., II, 1908, p. 18.

Aci aparţin formele cu limbul frunzelor îngust, îngustat spre ambele extremităţi şi cu lobii regulaţi, întregi.

Distr. Argeş: pădurea Trivalea sub poiana Papucești.

Distr. Dâmboviţa: pădurea Scheiu-Vest.

Quercus Dalechampii Ten., Ind. Sem. hort. Neap., 1830, p. 15.

f. lancifolia (Vuk.) Schwz., l. c., 1937, p. 85. Quercus lancifolia Vuk., Form. Querc. Croat., 1883, p. 20.

Arbore înalt cu aspectul celui de Quercus petraea, dar cu coroana mai neregulată şi ramuri mai perpendiculare. Lujeri glabri, cu lenticele numeroase, rotunde şi cu muguri înguşti şi ascuţiţi şi cu stipele caduce, lineare până la filiforme. Frunzele nu sunt grămădite spre vârful ramurilor, peţiol svelt, lung până la 32 mm, în tinereţe alipit mătăsos-păros, apoi complect glabru. Limbul lung cam de 10 cm şi lat de 5 cm, alungit sau obovat-lanceolat, cu lăţimea cea mai mare deasupra bazei sau la mijloc, la bază triunghiular-îngust, lat-emarginat-subtrunchiat sau rareori cuneat-decurent, pe faţa inferioară cu peri mici la început, apoi glabră, destul de regulat până la neregulat-asimetric-sinuat-lobat sau lobat-pinatifid, sinuri strimte sau deschise, destul de rar ajungând până la 1/2 din jumătatea laminei. Lobi 5—7 (—8) acutiusculi-ovaţi până la oblong-lanceolaţi, întregi sau 1—2 lobulaţi; vârful frunzei lung îngustat. Nervaţiune neregulată. Rachisul inflorescenţei masculine bogat scurt-păros, perigonul florilor mascule aproape până la bază despicat în 6 lobi triunghiular-lanceolaţi, păroşi şi lung ciliaţi. Fructe 1—3, aşezate pe pedunculi păroşi, foarte scurţi sau complect sesile. Cupula semisferică-pateliformă, groasă, înaltă de 0,8—1,5 cm şi de 1,2—1,9 cm în diametru, cu scuame subrombice, acute, la vârf puberule-velutine, pe dos gheboase. Ghinda oblong-eliptică, 1,5—3 cm lungă.

Aria de vegetaţie a acestei specii este în Europa S.-E. din Italia prin Peninsula Balcanică spre N., până la Veneţia, Stiria de S., Slavonia, România, Podolia şi spre S. până în Sicilia şi Pind; apoi izolat în Anatolia.

In ţinutul dintre Dunăre şi Carpaţi am găsit următoarele forme:

Form. Querc. Croat., 1883, p. 20.

Frunze cu lobi profunzi, simpli, fără lobuli secundari.

Distr. Gorj: vârful Ponoarelor şi în pădurea Schiteanca (Fig. 3).

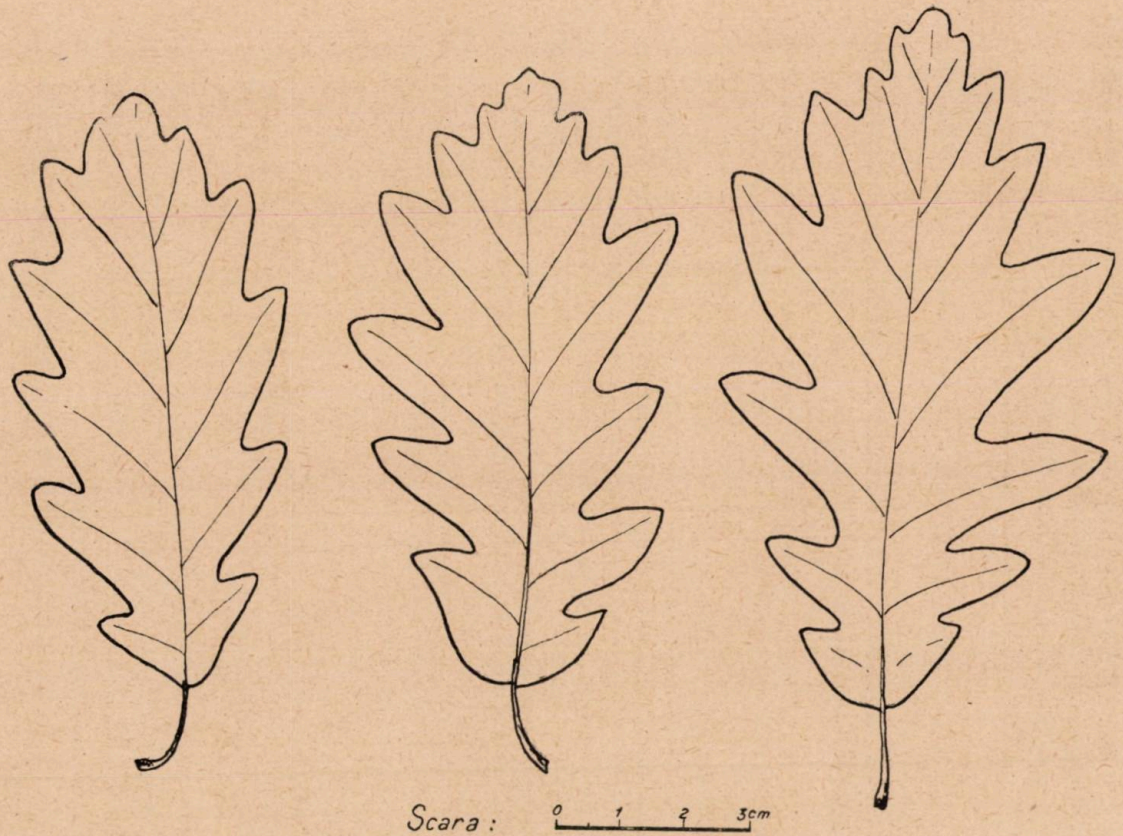

Fig. 3. — Q. Dalechampii f. lancifolia în păd. Schiteanca

Distr. Mehedinți: plaiul Pietriș în poiana „Mică", lângă comuna Glogova.

f. pinnatifida (Boiss.) Schwz., l. c., p. 85. Quercus sessiliflora var. pinnatifida Boiss, Fl. orient. IV, 1879, p. 1164.

Frunze late, pinatlobate, lobi adesea sublobați.

Distr. Argeș: pădurea Trivalea sub Poiana-Papucești.

Troisième contribution à la connaissance de la flore des forêts situées entre le Danube et la chaîne des Carpathes méridionales.

Dritter Beitrag zur Kenntnis der Waldflora zwischen den Südkarpathen und der Donau.

Dieser Beitrag behandelt die Quercus-Arten der Serie Sessiliflorae sowie die Varietät „moesiaca" der Buche. Für Fagus silvatica var. moesiaca wird festgestellt dass die Bläter bis 12 Nervenpaare haben können, daher muss auch die Diagnose dieser Varietät denzufolge richtiggestelt werden. Für die drei Arten der Serie Sessiliflorae der Gattung Quercus (Quercus Dalechampii Ten., Quercus petraea Liebl. und Quercus polycarpa Schur.) und deren Formen, werden Fundorte mitgeteilt.

COMENTARII – INSEMNĂRI

GREUTĂȚI INTÂMPINATE IN REZOLVAREA PROBLEMELOR TECHNICE FORESTIERE

de Ing. I. STĂNEI

Pentru rezolvarea problemelor de specialitate, Corpul Silvic a luptat cu greutăți, în toate fazele de evoluție ale gospodării noastre forestiere.

Fie că efortul făcut n'a fost simultan, fie că nu a găsit înțelegere acolo unde trebuia, în faza actuală mai sunt multe greutăți de înlăturat. Dacă unele din ele ne vin din afară, altele sunt, ca să spun așa, de natură organică. Pe acestea din urmă vreau să le semnalez.

Din punct de vedere tehnic, problema de specialitate, ca și problema de matematică, nu poate fi rezolvată, dacă nu este determinată: dacă nu i se cunoaște cu precizie toate datele necesare rezolvării ei. Este drept, că ne stau la îndemână destule date determinate de silviculturile străine înaintate, dar trebue să se țină seamă, că factorul biologic ne împiedică să executăm lucrări după șablon și că ori cât am căuta să adaptăm acele date la situațiile locale, nu o vom putea face întotdeauna, cu destulă precizie. Este drept, că prin încercări succesive, corpul nostru silvic a determinat multe din date; dar aceste încercări, individuale, sporadice și fără continuitate, necesită risipă de timp și de bani, uneori fără rezultate. Numai când va funcționa în țară o rețea suficientă de Stațiuni de Experimentare, unde încercările se fac continuu și sistematic, se vor putea determina cu precizie datele necesare rezolvării problemelor noastre de technică forestieră. Sacrificiul bănesc necesar ființării acestor stațiuni, va fi compensat înzecit, prin evitarea în viitor a greșelilor ce compromit lucrările.

Caracterul profesiunii noastre fiind de ştiinţă aplicată care urmăreşte în primul rând rezultate practice, mulţi specialişti părăsind băncile şcolii nu mai păstrează legătura cu cartea, singura lor preocupare fiind de a acumula cât mai multe cunoştinţe practice. Se întâmplă de multe ori, ca aplicând una din cunoştinţele practice la unele cazuri, să nu se obţină rezultatul dorit şi atunci specialiştii în loc să se plângă de ceiace ar trebui, se plâng de lipsa de cunoştinţe practice.

Se uită că factorul biologic, după cum obligă pe medic să trateze bolnavul, nu boala, ne obligă şi pe noi, să tratăm nuanţa, nu problema. Din cauza factorului biologic problema de specialitate, poate avea atâtea nuanţe, încât ori câte reţete practice ar acumula specialistul, încă se mai ivesc cazuri la care nu poate aplica nici una din acele reţete. Pregătind rezolvarea practică a problemei, în lumina cunoştinţelor teoretice, ea poate fi rezolvată deplin în orice nuanţă a ei. Pentru aceasta trebue să se păstreze continuu legătura cu cartea.

Este foarte adevărat, că organizarea serviciului şi necesităţile lui, nu îngăduie specialistului să păstreze strâns această legătură. Dar trebue să se găsească în acest scop o soluţie, fie prin funcţionarea unor conferinţe sau cursuri de perfecţionare, la care inginerii silvici să fie chemaţi prin rotaţie, fie altfel. Colegiul inginerilor a reflectat în această privinţă, iar armata are de mult şcoli de perfecţionare, pentru ofiţerii ei.

Celula de activitate forestieră, care este Ocolul, chemat să culeagă datele necesare elaborării şi întocmirii programelor de lucru, pe care apoi după verificare urmează să le execute pe teren, cu încadrarea actuală nu poate să facă faţă cu succes tuturor situaţiilor. Pentru că totuşi şefului de Ocol i se cere să facă faţă, — acesta în loc să execute cât poate, dar bine, execută tot, dar mai superficial.

Genurile de lucrări pe care este chemat să le execute Şeful de Ocol se pot grupa în două: lucrări cu răspundere morală, esenţiale, şi lucrări cu răspundere materială, secundare. Pentru că răspunderea materială, administraţia o face imediat simţită, Şeful de Ocol este silit să pună accentul pe genul respectiv, neglijând lucrările de răspundere morală. Se atrofiază în specialist tocmai ceiace ar trebui să se cultive: simţul răspunderei morale.

Ştim, că de forurile superioare se cunoaşte această situaţie

şi că se fac eforturi să se mărească contingentul anual de specialişti, dar pentru asta trebue timp. Până atunci problema încadrărilor trebue soluţionată cu elementele de care se dispune, printr'o mai judicioasă repartiţie a lor.

Dacă se urmăreşte încadrarea serviciilor noastre, se constată: că 20% din specialişti se găsesc în centrale, că peste 30% din ei se găsesc în Direcţii şi Inspectorate şi că sub 50% încadrează celulele de activitate: Ocoalele Silvice, Fabrici, etc.

Prin lărgirea competinţei şefului de Ocol şi descentralizare, mulţi dintre inginerii încadraţi în Centrale, Direcţiuni, Inspectorate, vor rămâne disponibili pentru încadrarea Ocoalelor.

Firește, că un Director Regional, care înţelege ca toate vânzările, până la ultimul ster, să se facă numai cu aprobarea D-sale, va avea nevoe la Direcţiune de un întreg stat major, pentru rezolvarea cererilor ce i se adresează.

Prin folosirea inginerilor potrivit scopului pentru care au fost pregătiţi, va mai rezulta încă un număr disponibil pentru încadrarea Ocoalelor.

Contabilitate, situaţii statistice, verificări de acte şi preţuri, etc., se pot face de impiegaţi sub controlul şefilor de Servicii respective. Că este bine, ca şi aceste lucrări să se facă de specialişti, nu se contestă; dar mai întâi să se organizeze şi încadreze complect celulele de activitate.

Dacă celelalte greutăţi semnalate necesită încă timp pentru înlăturarea lor, greutăţile de ordin administrativ pot şi trebuesc imediat înlăturate.

Cât de importantă este problema administrativă, care poate uşura, sau îngreuia rezolvarea tuturor celorlalte probleme, rezultă şi din cuvintele lui Ford: „Din sfera preocupărilor unui conducător de instituţie, mai mult de 50% trebuesc să fie preocupările de ordin administrativ".

Difficultés rencontrées à l'application des problèmes de téchnique forestière

Il s'agit de difficultés d'ordre administratif: manque de personnel, atributions, etc.

UN INTERESANT STEJAR DE CULTURĂ

de C. C. GEORGESCU şi I. MORARIU

Quercus polycarpa Schur. **var. sublobata** (Asch. et Graebn) C. Georg. et I. Mor.

In parcul Ioanid din Bucureşti se află un exemplar de Quercus polycarpa Schur., specie semnalată şi ca spontană din România [1]). Arborele semnalat este plantat de circa 40 ani, are o înălţime de 11 m şi un diametru la nivelul solului de 30 cm. Tulpina se poate urmări până în vârf, deşi în treimea superioară a coroanei se ascute brusc şi arată o formaţiune de furcă. Ramurile principale încep a porni de la 30 cm de la sol; ramurile inferioare se arcuiază oblic în sus dând naştere la o coroană lăţit-ovoidă, care ajunge până jos.

Determinarea acestui exemplar ne-a pus în măsură a stabili o nouă combinaţiune aparţinând de specia indicată asupra căreia vom da mai jos câteva comentarii. Arborele figurat aparţine de specia Qu. polycarpa, având caracteristicile acestei specii: lujerii anuali glabri, roşietici-bruni, cu lenticle mari, ± lungueţe, mugurii sunt ovoid-alungiţi, prelung ascuţiţi, vârful bont, lungi de 8—12 mm în partea anterioară slab păroşi. Frunzele sunt variabile ca formă şi lobare, dar prezintă caracterele principale ale speciei adică sunt distant inserate, nu confertoid îngrămădite în rozetă la vârful lujerilor, peţiolul lung de 1,4—3 mm, păros în tinereţe, lamina coriacee, la bază cordată sau slab emarginată, faţa superioară netedă, faţa inferioară mai palidă şi spre deosebire de tipul principal cu peri mărunţi şi fasciculaţi mai ales la unghiul nervurelor, nervurele laterale 7—11. Ghindele stau îngrămădite câte 2—6 la subţioara frunzelor superioare, pedunculul 0,3—3 cm lungime. Cupula semisferică, solzii pe dos cu ghebozităţi nodoroase puţin proeminente.

---

1) P. Cretzoiu. Consideraţiuni cu privire la Quercus polycarpa Schur. Rev. Păd. 52, 1940, pg. 698—703.

Forma şi lobarea frunzei apropie exemplarul nostru de Quercus sessilis Ehrh. var. sublobata Asch. et Graebn. Monograful speciilor europene de Quercus, Dr. O. Schwarz, arată că exemplarele de cultură din Quercus polycarpa Schur, în mod eronat sunt considerate ca aparţinând varietăţii de mai sus [2]). In consecinţă, este cazul ca în specia ultimă să trecem ca o combinaţiune nouă această unitate de cultură.

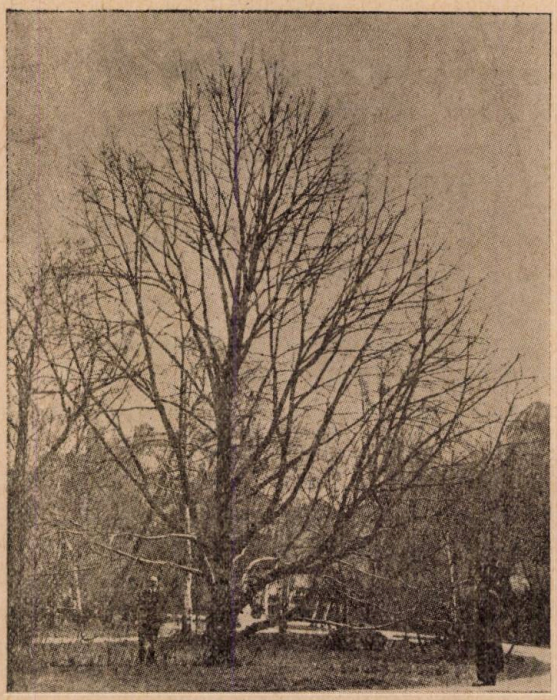

Fig. 1. — Quercus polycarpa Schur f. sublobata (Asch. et Graebn.) C. Georg. et I. Mor., din parcul Ioanid. Bucureşti.

Qurcus polycarpa Schur f. sublobata' (Asch. et Graebn) C. Georg. et I. Mor. Quercus sessilis Ehrh. var sublobata Asch. et Graebn. p. p. Syn. IV (1910) 510. Quercus sessilis f. sublobata C. K. Schneider p. p. Ill. Handb. Laubh. I. 197 (1904). Qu. sublobata Kit. p. p. apud Schult. Ost. Fl. I (1814) 619. Qu. Louettei Petz.

2) Dr. O. Schwartz. Monographie der Eichen Europas und des Mittelmecrgebietes. Rep. sp. nov. regni veg. Berlin (1936), pag. 75.

u. Kirch p. p. Arb. Musc. (1864) 631. Qu. Geltowiensis Hort. pr. p. K. Koch. Dendr. II. 2. pg. 32 (1873).

Folia obovata-lanceolata, eliptica-lanceolata vel eliptica, basi cordata vel emarginata, apicem versus longo ± acuminata, sinuato-lobata vel levissime sinua ta usque ± integra.

Exemplarul nostru prezintă la frunze câteva caractere demne de semnalat: lamina este obovat alungită, spre bază cordiformă sau emarginată, vârful adesea prelung acuminat și ob-

Fig. 2 — Lujer vegetativ de la Q. polycarpa Schur. f. sublobata (Asch. et Graeb.) C. Georg. et I. Mor.

tuz, lobii mici, runjiți, îndreptați înainte și regulat dispuși, dispărând adesea în treimea posterioară; după felul lobării s'ar asemănă cu Quercus Hartwissiana, dar numărul de lobi este aci mai mic. Pe acelaș lujer se găsesc frunze lobate până la sinuat lobate și chiar întregi.

Această formă este de cultură; după datele din literatură [3]) s'ar fi aflat și exemplare spontane. Prin frunzele sale verzi, polimorfe, frunziș bogat este un stejar de cultură cu efecte deosebite ornamentale și merită ca să fie plantat cât mai frecvent în parcuri.

3) C. Koch. Dendrologie II, 2, pg. 31—32 (1873).

Un intéressant chêne de culture.

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI FÂNEȚELOR DE MUNTE

[IV. **Corbeni — jud. Argeș**]

de Ing. AT. HARALAMB

După ce a străbătut straturile de gneis de Cozia în care și-a săpat cunoscutele chei, — râul Argeș pătrunde într'o regiune de dealuri înalte acoperite cu păduri. Valea lui, chiar de la ieșirea din chei, se lărgește, la început mai puțin, pentru ca spre Oești—Curtea de Argeș să capete o lărgime neașteptată, o adevărată depresiune. Această situație a înlesnit mult popularea văii. In adevăr, chiar de la ieșirea din chei, satele se țin lanț, abia putându-se deosebi unde sfârșește unul și unde începe celălalt.

O așa de numeroasă populație era natural, ca prin ocupațiunea ei — determinată de regiune — să ducă la defrișarea locurilor cele mai potrivite de pe coastele dealurilor pentru fânețe și pășuni, cele de pe vale fiind destinate grădinilor de pomi fructiferi și culturilor agricole.

Corbeni este penultima comună situată în partea superioară a văii Argeșului. Altitudinea locului la nivelul apei este de circa **600 m.**

In dreptul Corbenilor, perpendicular pe firul văii, se deschide spre Est o ușoară depresiune, care ține din basinul Argeșului până la Brădet în valea Vâlsanului (afluent de stânga al Argeșului). La cumpăna apelor dintre cele două basine, depresiunea are circa 880 m altitudine. Depresiunea este dominată în partea din spre Nord de muntele Ghițu a cărei altitudine maximă este de 1527 m, iar în partea dinspre Sud de muntele Chicera (1218 m).

In marea ei majoritate această depresiune a fost aproape complet defrișată, terenul fiind transformat în fânețe și pă-

---

1) Lucrarea a fost prezentată la I. C. E. F.

şuni, care aparţin locuitorilor din satele comunelor Corbeni, Turburea şi Brădet.

Cea mai mare parte din aceste fâneţe sunt îngrădite, proprietarii având şi câte-o colibă, unde vin să stea iarna când aduc acolo vitele să mănânce fânul, pe care cea mai mare parte, nu-l transportă în sat. Cu acest prilej se face şi gunoirea fâneţelor. In generalitatea lor, fâneţele sunt curăţate de pietre şi mărăcini. Vegetaţia arborescentă, constituită în mare parte din fag, se prezintă sub formă de buchete sau fâşii dealungul micilor vâlcele, pe unde se strecoară câte un firişor de apă.

Dintr'una din aceste fâneţe, care se găseşte în apropiere de Corbeni, am recoltat în ziua de 15 Iunie 1942 flora pe care o dăm mai jos.

Această fâneaţă este situată la 600—620 m altitudine, prezentând un relief uşor vălurat, înclinat spre Vest. Terenul este argilos, compact.

Plantele s'au recoltat de pe o suprafaţă de aproximativ un ha, evitându-se locurile apătoase cu vegetaţie caracteristică.

Dăm mai jos lista plantelor găsite la data recoltării:

* *
*

Fam. Equisetaceae D. C.
Equisetum sp.

Fam. Gramineae Juss.
Anthoxanthum adoratum L.
Agrostis tenuis Sibth.
Briza media L.
Dactylis glomerata L.
Cynosurus cristatus L.
Poa trivialis L.
Festuca ovina L.
Festuca valesiaca Schleich.
Festuca rubra L.
F. pratensis Huds.

Fam. Orchidaceae Juss.
Orchis coriophorus L.
Orchis ustulatus L.

Fam. Polygonaceae Juss.
Rumex acetosella L.

Fam. Caryophyllaceae Juss.
Dianthus trifasciculatus Kit.
Stellaria graminea L.

Fam. Ranunculaceae Juss.
Ranunculus bulbosus L.
R. polyanthemos L.

Fam. Rosaceae Engl.
Filipendula hexapetala (L.) Gilib.

Fam. Leguminosae Juss.
Genista tinctoria L.
Trifolium montanum L.
Tr. repens L.
Tr. pallidum W. et K.
Lotus corniculatus L.
Coronilla varia L.
Vicia angustifolia (L.) Reich.

Fam. Polygalaceae Juss.
Polygala comosa Schk.

Fam. Euphorbiaceae Juss.
Euphorbia cyparissias L.

Fam. Violaceae D. C.
Viola tricolor L.
Viola arvensis Murr.

Fam. Umbelifere Juss.
Carum carvi L.
Daucus carota L.

Fam. Convolvulaceae Juss.
Convolvulus arvensis L.

Fam. Borraginaceae Desv.
Symphytum officinale L.
Myosotis arvensis L.
Echium vulgare L.

Fam. Labiatae Juss.
Ajuga genevensis L.
Prunella vulgaris L.

Thymus serpyllum (L.)
Stachys germanica L.

Fam. Scrophulariaceae R. Br.
Veronica Jacquini Baumg.
Euphrasia montana Jord.
Alectorolophus crista galli (L.) M. B.
Al. hirsutus (Lam.) All.

Fam. Plantaginaceae Juss.
Plantago lanceolata L.
Pl. lanceolata ss. eriophylla Decne.
Pl. media L.

Fam. Rubiaceae Juss.
Galium verrum Scop.

Fam. Campanulaceae Juss.
Campanula abietina Griseb.

Fam. Compositae Adans.
Achillea stricta Schleich.
Chrysanthemum leucanthemum L.
Cichorium intibus L.
Hieracium auricula L.
Leontodon hispidus L.
Leontodon danubialis Jacq.
Taraxacum officinale Web.

In total deci un număr, destul de însemnat, de 56 plante. S'a remarcat preponderanţa graminelor, iar dintre acestea Briza media şi festucele. Deasemenea, se găseau în număr mare plantagineele, iar dintre leguminoase Trifolium montanum.

La data când s'a recoltat materialul, vegetaţia era în suferinţă, în regiune simţindu-se nevoie de ploaie. Din această cauză, fânul a crescut puţin înalt.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen.

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne.

Relevée prise d'une prairie située à Corbeni (dép. Argeş) sur la haute vallée de la rivière Argeş en Valachie.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

PROPRIETARUL SOLULUI ŞI VÂNĂTORUL

de OTTO WITTING

La prima privire s'ar crede, că între proprietarul solului şi între vânător n'ar putea exista nici-o diferenţă mai mare. Şi totuşi, istoria vânătoarei ne arată, că între ei s'au iscat de multe ori lupte aprige, datorită divergenţei intereselor reciproce. Pe lângă multe interese comune au existat între ei — mai ales în evul mediu, până în secolul al 18-lea inclusiv — şi multe interese opuse, fapt care se poate constata, într'o măsură redusă şi în zilele de astăzi.

Fiind vorba să se alcătuiască o nouă lege de vânătoare, problema aceasta a devenit iarăşi actuală. Deaceea, în cele ce urmează, ne vom ocupa de ea, dar în ce priveşte partea care interesează silvicultura.

Intrebarea este: cari sunt interesele comune şi cari cele opuse, între proprietarul pădurii şi între vânător?

Răspunsul e simplu:

Dacă proprietarul pădurii, în interesul protecţiei pădurii şi în vederea conservării solului, creiază păduri cu esenţe amestecate şi masive lemnoase, cu diferite etaje,

dacă în vederea unei exploatări rentabile concentrează tăierea lemnelor la anumite centre, admite exploatarea, fasonatul şi transportul lemnelor numai în anumite timpuri, construieşte drumuri, şi deschide poeni,

dacă în interesul conservării şi regenerării pădurii interzice păşunatul în pădure şi culegerea fructelor de pădure din locuri plantate,

dacă în vederea pazei şi protecţiei pădurii interzice libera trecere prin orice punct al pădurii, întreţine o pază cât mai severă a pădurii şi administrează pădurea după principiile silviculturei moderne,

în toate aceste cazuri proprietarul pădurii servește și promovează, în mod intens și interesele vânătorului.

Dacă însă proprietarul de pădure, în vederea obținerii unui venit sau avantaj momentan, exploatează produsele principale, secundare și accesorii ale pădurii, fără nici-o restricție, pe toată suprafața pădurii și în tot cursul anului, nelăsând nici-un singur loc, în nici-un moment neturburat,

dacă, în urma unei păreri greșite, schimbă esențele proprii regiunei și cultivă esențe improprii regiunei,

dacă, în vederea sporirii câștigului momentan, admite pășunatul și culegerea fructelor de pădure pe toată suprafața pădurii,

dacă execută transportul lemnelor pe toate drumurile, în toate anotimpurile,

dacă nu face plantațiuni la timp și nu fixează și nu plantează locurile sterile, cu un cuvânt, dacă nu administrează pădurea după normele consacrate de silvicultura modernă,

atunci, păgubește în mod grav și interesele vânătorului.

Rezultă deci, că o gospodărie forestieră rațională și intensivă, condusă după principiile moderne ale silviculturii, promovează și ajută și vânătoarea.

Dacă, față de cele de mai sus, cercetăm interesele speciale ale vânătorului, putem constata următoarele:

Dacă vânătorul, în interesul conservării calității vânatului și a biotopului, nu admite decât un efectiv restrâns al vânatului, în raport cu suprafața și capacitatea biologică a solului,

dacă, în vederea echilibrului natural, oprește înmulțirea unilaterală a vânatului util, sau a vânatului răpitor și stricător,

dacă, în vederea cultivării și promovării vânatului, stabilește locuri de refugiu pentru vânat, unde orice mișcare și orice sgomot este interzis,

dacă, în interesul exercitării raționale a vânătoarei, construește poteci și cabane de vânătoare și întreține o pază severă și bine organizată,

atunci, el nu dăunează de loc interesele proprietarului de pădure, ci le promovează, în mod direct și indirect, prin ridicarea valorii terenului de vânătoare.

In schimb, toate măsurile luate de vânător cu nerespectarea principiilor sănătoase şi raţionale ale vânătoarei (de exemplu înmulţirea vânatului peste capacitatea biologică a terenului, sau unilaterală) păgubesc şi interesele proprietarului de pădure.

Din cele ce preced reese cât de mare este apropierea şi identitatea de interese (adevărate) ale celor 2 ramuri de cultură naţională (silvicultură şi vânătoare) şi cât de uşoară este armonizarea şi coordonarea lor, neprezentând nici o problemă complicată.

Există însă un punct, unde interesele proprietarului solului (aci se poate generaliza problema pentru toţi proprietarii solului) şi cele ale vânătorului, sunt, de multe ori, în contrazicere flagrantă, şi anume la arendarea dreptului de vânătoare.

La arendarea dreptului de vânătoare, proprietarul solului poate să aibe 2 feluri de puncte de vedere: sau urmăreşte venitul cel mai mare momentan, sau priveşte în viitor şi caută un arendaş corect, care garantează conservarea şi promovarea vânătoarei.

In primul caz, proprietarul pretinde o arendă anuală cât mai mare şi un termen scurt de arendare, pentru a avea ocazia de a mai putea spori arenda, fiind totodată şi în contra prelungirii contractului.

In al doilea caz, centrul de gravitate cade pe calitatea arendaşului, şi anume pe corectitudinea şi meritele lui, cari sunt criterii hotărîtoare la alegerea lui. In acest caz din urmă, proprietarul nu pretinde arenda anuală maximă, admite bucuros un termen lung de arendare şi aprobă cu plăcere prelungiri de contract.

Faţă de aceasta, în primul caz, interesele vânătorului sunt diametral opuse cu interesele proprietarului, în al doilea caz interesele vânătorului coincid cu interesele proprietarului întrucât vânătorul, în general, urmăreşte o arendă redusă, un termen lung de arendare şi posibilitatea de a putea prelungi contractul.

Care este modalitatea de coordonare a celor 2 interese opuse?

Pentru arendarea dreptului de vânătoare există 2 feluri de arendare: licitaţia publică, sau arendare prin bună învoială.

Dacă, ca modalitate de arendare, am admite, prin lege, numai licitaţia publică, s'ar proteja, unilateral, numai interesele proprietarului, care pretinde arenda maximă, şi s'ar periclita interesele vânătorului, care nu în arendă, ci în instalaţiuni şi cheltueli vânătoreşti (onorariul paznicului, etc.) doreşte a investi sume mari, ridicând prin aceasta valoarea terenului.

Dacă am admite numai arendarea prin bună învoială, am păgubi interesele proprietarului şi am proteja, unilateral, interesele vânătorului.

Este deci necesar, a se prevedea în lege ambele feluri de arendare, însă cu un anumit corectiv, în vederea armonizării şi coordonării intereselor ambelor partide.

Corectivul ar fi următorul:

1) La licitaţia publică forul suprem de vânătoare să aibă dreptul corecţional, de a alege între ofertanţi.

2) La arendarea prin bună învoială, arendarea să se facă cu preţuri proporţionale, obţinute la terenuri similare şi numai cu aprobarea forului suprem de vânătoare.

3) Prelungirea să se acorde numai în anumite cazuri, numai odată, şi numai pentru un anumit timp, cu arenda stabilită în raport cu preţurile obţinute la terenuri similare.

Aplicându-se şi legiferându-se aceste principii, s'ar asigura atât interesele proprietarului solului, cât şi cele ale vânătorului, promovându-se totodată şi interesele generale ale vânătoarei însăşi.

Le propriétaire du sol et le chasseur.

Le moment où le propriétaire du sol et l'adjudicataire du droit de chasse se mettent d'accord qu'ills fassent une bonne culture et une rationnelle exploitation de la forêt et du gibier, ne peut pas intervenir aucune dispute sérieuse entr'eux.

Toutefois, il y a un point où les intérêts du propriétaire du sol et ceux du chasseur deviennet, dans la plupart des cas, en flagrande contradiction: le prix et le délai de l'adjudication.

L'auteur du présent article propose les modalités à adopter par la „Direction de l'économie du gibier" pour qu'elle puisse réconcilier les deux intérêts poposés.

CRONICA

INTERNĂ

● Păşunatul în păduri.

Rezoluţia d-lui mareşal I. Antonescu, Conducătorul Statului, privitoare la interzicerea păşunatului în păduri, a adus multă uşurare în sufletele celor puşi să le gospodărească. Prin aceasta se retează scurt pofta profitorilor şi chiar a unor organe neforestiere, care sub pretextul secetei sau al inundaţiilor, forţează, cer sau îndeamnă să se obţină păşunatul vitelor în păduri.

Problema a fost îndelung şi repetat desbătută. Cum era şi natural, rezoluţia mai sus pomenită a condus la o reulare a discuţiilor necesare pentru lămurirea marelui public.

Astfel au fost publicate în decurs de o lună de zile opt articole, în diferite gazete din Capitală sau din provincie şi anume: trei în Curentul (8.VI, 10.VI, 14.VI) semnate de d-l Ing. Cezar Cristea, iar celelalte — nesemnate — în Universul (26.V), Argus (4.VI), Poporul (27.V), Gazeta Transilvaniei (31.V) şi Ţara Sibiu (11.VI).

Trebue să ne bucure că lămurile respective au fost publicate în gazete diferite, căci în felul acesta ia cunoştinţă un număr cât mai mare de cititori.

● Aprovizionările cu lemn.

In afară de problema păşunatului în păduri şi de dările de seamă asupra desbaterilor Adunării generale a Soc. Progresul Silvic, care a avut loc la sfârşitul lunei Mai, — ziarele, în special cele bucureştene, s'au preocupat în mod cu totul insistent de problema aprovizionării cu lemn de foc. Aproape nu trece zi ca să nu se publice câte ceva în această privinţă.

Odată cu aceasta s'au dat publicităţii şi diferitele decrete-legi, regulamente şi decizii privind, exploatarea, transportul, depozitarea şi comercializarea lemnului. Cel de cherestea şi cel necesar fabricilor de celuloză, au format deasemenea preocupări speciale.

Problema combustibilului privită în general, a adus în discuţie şi folosirea gazului metan cu scopul de a înlocui lemnul de foc. Fiecare din ziarele mai de seamă ale Capitalei a publicat câte ceva în această privinţă, iar „Curentul" a întreprins o întreagă anchetă.

● Alte ecouri provocate de Adunarea noastră generală.

Ca niciodată, par'că, Adunarea noastră generală anuală nu a avut mai mult răsunet, ca anul acesta, în opinia publică. Poate amintirea dureroasă a dificultăţilor de aprovizionare cu lemn de foc, din iarna trecută, să fi făcut să se dea pădurilor în acest an o atenţie deosebită

Dintre articolele scrise în legătură cu cele discutate de noi, merită în deosebi, o relevare, cel scris în ziarul Timpul (1.VI.1942) de d-l prof. I. Simionescu, preşedintele Academiei Române, şi membru de onoare al Societăţii noastre, care a ţinut să ne onoreze cu prezenţa la şedinţa de deschidere.

Intitulându-l „arborele se răsbună", d-sa începe prin a spune despre cuvântarea d-lui prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii că a fost „o apoteoză" a pădurii, dar şi o tânguitoare plângere asupra stării în care au ajuns pădurile".

După ce relevă cuvântarea d-lui ministru Pană care a impresionat „prin tonul aşezat, fără emfază, a bunului gospodar, prin descrierea sobră a realităţilor dureroase" constatate în călătoriile de inspecţie din ţară, d-l prof. I. Simionescu, adaogă şi d-sa câteva impresii dureroase culese din călătoriile făcute prin codrii Hârlăului şi pe valea Taslăului, pentru ca să conchidă: „Nu există colţ din ţară, în care să nu se vadă nepermisa urmă a lăcomiei, cu care s'au doborît pădurile, în deosebi în ultimii 20 de ani".

Arată apoi poziţia pe care o avem azi în urma tăierilor dezastruoase făcute în deceniile trecute, pentru ca să repete — consecinţa acestei nechibzuinţe — ceea ce a spus d-l ministru A. Pană: „In toată ţara am văzut dealuri spălate de ce au avut mai bun, văi potmolite, izlazuri şi semănături înecate ori mâlite, poduri stricate, şosele mişcate de la locul lor, rupte sau acoperite de urmele torenţilor".

„Arborele se răsbună", este învăţătura pe care trebue s'o tragem de aici şi despre care trebue să ţinem seama pentru viitor, dacă nu vrem să cadă asupra noastră blestemul urmaşilor noştri.

Sfârşeşte prin a înşira ce reprezintă pentru om şi colectivitate pădurile şi lemnul lor, ca să arate că ele trebuesc cruţate şi refăcute.

Un alt articol, care deasemenea merită a fi semnalat în aceste pagini, este cel publicat în capul ziarului „Universul", cu data de 29 Mai 1942.

Intitulat „Silvicultorii şi avuţia noastră forestieră", şi acesta ar merita să fie redat în totul. Spaţiul nu ne îngăduie; deaceea vom spicui de ici de colo.

Dintr'un început, se arată că „problema pădurilor îmbracă de câtiva ani în ţara noastră aspecte, cari merită să reţină toată atenţiunea. Incepem să culegem rodul nechibzuinţelor din trecut al exploatărilor devastatoare şi al lipsei unei acţiuni energice de regenerare a patrimoniului nostru forestier". Se trece apoi în revistă tabloul inundaţiilor datorite despăduririlor, dezechilibrului climatic, lipsa lemnelor de foc, pentru ca să se arate că atitudinea luată de Corpul silvic era firească.

Vorbind despre Societatea Progresul Silvic, se spune că „a căpătat caracterul şi amploarea unui adevărat areopag al ştiinţei şi tehnicei forestiere..."

Se dă apoi fragmente din cuvântările d-lor Ministru Aurel Pană şi Prof. M. Drăcea, prin care se caracterizează starea de lucruri de azi şi poziţia de viitor a domeniului păduros.

Nu se scapă din vedere, în sfârşit, să se releveze marea operă de refacere de după războiu, care va fi „o lucrare grea şi de durată, ce va necesita cheltuieli de muncă şi de bani, dar mai ales stăruinţă, destoinicie, disciplină şi devotament din partea factorilor umani, cari duc pe umerii lor răspunderile acestei mari opere naţionale".

Relevăm, însfârşit, şi articolul semnat de d-l Al. Bogdan în „Gazeta Comerţului" cu data de 1 Iunie a. c., unde se vorbeşte de „năvala apelor..." ca urmare a acţiunii nechibzuită a omului, atât în trecut, cât şi în prezent.

● Fixarea dunelor de nisip dela Jibrieni.

O corespondenţă din Chilia, publicată într'unul din ziarele bucureştene, ne informează că zona de dune marine cuprinsă între orăşelul Vâlcov dela gura braţului Chilia şi satul basarabean Jibrieni a fost de curând fixată prin împăduriri, de către Serviciul silvic respectiv

Se dă prin aceasta o utilizare acelor nisipuri până acum nefolositoare, creindu-se plantaţiuni forestiere într'un colţ din ţara noastră, unde pădurea este aproape cu totul lipsă.

Un început demn de semnalat.

● Frunzare pentru vite.

Intr'un ziar din Capitală, în ziua de 13 Iulie a. c., a apărut pe pagina unde în mod obişnuit se publică îndemnurile cu caracter agricol, un articolaş intitulat „Folosirea frunzelor pentru hrana animalelor".

Pentru motivul că pentru hrana vitelor în timpul iernii, crescătorii „trebue să se folosească de toate miljoacele de a aduna din vară tot felul de nutreţuri", se atrage atenţiunea lor şi asupra frunzelor de arbori, arătându-se însuşirile lor hrănitoare şi felul cum să fie recoltate.

Regretăm, că în privinţa creşterii vitelor, nu putem vedea o singură directivă, aceea a progresului. Căci ce putem crede atunci când se fac, în acelaş timp, îndemnuri atât pentru trifoi, lucernă, borceaguri, etc., dar şi pentru practica înapoiată şi păgubitoare a frunzelor.

Noi ştim că folosirea frunzarelor se obişnueşte în unele părţi din regiunile de munte de la noi, curăţindu-se de crăci arborii aflaţi mai ales pe fâneţe. Este un procedeu nerațional şi păgubitor pentru arbori. Deaceea trebue combătut. Atâta vreme cât acest procedeu era limitat numai la anumiţi arbori, din prea puţine regiuni, nu ne îngrijora prea mult.

Ne îndurerează şi ne alarmăm când vedem că din locurile de îndrumare, în loc să se reprobe această practică, se deschid şi ochii altora, îndemnându-i să facă ceea ce până acum nu obişnuiau. Şi aceasta fără nici-un fel de restricţiune.

Dar în definitiv, de ce nu or fi îndemnaţi oamenii să folosească şi mlădiţele şi frunzele pomilor fructiferi? Vor fi având acestea în viaţa şi creşterea pomilor alt rol mai de seamă decât în viaţa şi creşterea arborilor forestieri?

● Regimul silvic în Basarabia.

Ziarul „Basarabia", care şi-a sărbătorit de curând un an de apariţie, în numărul festiv scos cu acest prilej (Nr. 319 din 23.VII.942), publică pe 4½ coloane o dare de seamă asupra realizărilor silvice în anul scurs dela reocuparea Basarabiei de către trupele române.

In această dare de seamă se arată mai întâiu ceea ce isbutise să realizeze regimul silvic românesc dela Unirea din 1917 până la 28 Iunie 1940 data când s'a cedat sub presiune Basarabia, Rusiei Sovietice. Se indică apoi eforturile făcute şi realizările în anul scurs de la reocuparea provinciei de către trupele noastre, pe tărâmul organizăriii serviciului, creerii pepinierelor şi executării plantaţiunilor. Se precizează astfel că există azi 954 ha pepiniere şi că s'a plantat în cursul anului 1942 o suparfaţă de 2.494 ha pe terenuri degradate (1116 ha), în păduri comunale (565 ha), în perdele de protecţie (499 ha) şi în zone militare (315 ha).

Plantaţiunile executate dealungul şoselelor sunt deasemenea menţionate, activitate pe care noi am relevat-o într'o cronică anterioară din revistă. Campania contra Limantriei, a dus la strângerea a 5215 kg ouă. Nimicirea ciorilor constitue, la rându-i, una din preocupările Inspectoratului. In această privinţă, au fost împuşcate 14370 ciori, au fost omorîţi 10227 pui, şi au fost distruse 8481 cuiburi cu 8278 ouă. Nu se scapă din vedere să se arate, însfârşit, activitatea şi realizările pe tărâm vânătoresc.

● Conferinţa profesorului Dr. G. Gassner.

In cursul lunei Iunie a. c. prof. german G. Gassner a ţinut la Bucureşti două conferinţe tratând despre:

1. Neuere Untersuchungen über Steinbrand und Steinbrandbekaempfung. (Cercetări noi asupra mălurei şi combaterii ei).

2) Die Jahresringentwicklung der Bäume als Grundlage unserer Kenntnise des Klimas. Dargestellt auf Grund eigener Untersuchungen in Anatolien. (Desvoltarea inelelor anuale de creştere ale copacilor ca temeiu pentru cunoaşterea climei. Expunere pe baza cercetărilor personale din Anatolia).

Conferinţele s'au ţinut sub auspiciile a patru instituţii: pe deoparte, Facultatea de Silvicultură şi I. C. E. F.-ul, iar pe de altă parte Facultatea de agronomie şi I. C. A. R.-ul.

Prima conferință s'a ținut în ziua de 23 Iunie în amfiteatrul Institutului de cercetări agronimice (I. C. A. R.), iar cea de a doua, la 24 Iunie, în sala de conferințe a Societății Progresul Silvic.

Redăm, mai jos, cuprinsul pe scurt al conferinței ținută la Progresul Silvic.

Cercetările comunicate în conferință au fost făcute între anii 1937-1939 în Anatolia, în colaborare cu profesorul Christiensen. Ele se referă la reconstruirea climei pe baza desvoltării inelelor anuale la arbori. Aceste cercetări, conferențiarul le denumește Dendroclimatologie.

Cercetările au fost făcute la diferite specii de Pinus din Anatolia. In acest scop s'a imaginat o metodă specială prin care bucăți de lemn au fost tăiate, șlefuite și preparate în așa fel, încât să se poată face observațiuni pe ele. Foarte importantă este înlăturarea diferitelor surse de erori, între care este mai ales vătămarea arborilor prin tăerea nerațională a ramurilor laterale, tăere des întâlnită în Anatolia. Este de asemenea importantă influența diferitelor condițiuni locale care trebuesc să fie cunoscute pentru a nu se ajunge la concluzii false. Spre ex.: copacii din locurile umede nu arată influența condițiunilor de precipitație sau uneori o arată în mod inexact. Trebue de asemenea să se ia seamă că intensitatea de creștere a copacilor variază foarte mult în raport cu vârsta. De aceea s'a dovedit că nu se pot folosi măsurătorile absolute, ci numai valorile relative care dau posibilitatea să se ajungă la stabilirea mediilor pentru copacii dintr'o anumită regiune.

S'au cercetat în total 76 arbori distribuiți în 16 localități deosebite din centrul Anatoliei. Vârsta mijlocie a acestor copaci varia între 150 până la peste 200 ani. Un pin avea chiar vârsta mai mare de 600 ani.

Partea cea mai importantă a conferinței se referă la corelația dintre condițiunile de precipitație și desvoltarea inelelor de creștere anuală. Centrul Anatoliei aparține neîndoelnic țărilor în care apa se găsește în minimum și în consecință influențează în mod hotărîtor desvoltarea inelelor de creștere anuală. Aceasta nu se întâlnește în țările nordice unde temperatura este factorul hotărîtor. Corelația dintre condițiunile de precipitațiune și desvoltarea inelelor anuale de creștere este în așa fel stabilită, încât curbele de precipitație sunt puse în comparație cu curbele lemnului de primăvară, de toamnă, a lemnului total și valoarea lemnului. Valoarea lemnului este calculată de cantitatea lemnului de primăvară luat ca unitate de măsură a valorii totale. Lemnul de toamnă fiind mai des, nu poate fi valorificat cantitativ exact, pentru determinarea lemnului total.

Corelația prezintă o concordanță perfectă între desvoltarea inelelor de creștere anuală și precipitațiile din iarnă și primăvară. Precipitațiile din vară și toamnă, sunt atât de reduse, încât ele nu exercită nici o influență. Foarte important este faptul că precipitațiile din iarnă sunt acelea care influențează în prima linie lemnul de toamnă; precipitațiile din primăvară influențează desvoltarea lemnului de primăvară. Aceasta se explică prin faptul că numai precipitațiunile din iarnă pă-

trund în stratele mai adânci ale pământului în cantităţi apreciabile şi pot fi folosite de către arbori, în timpul verii, la formarea lemnului de toamnă (Spätholz).

Concordanţa dintre precipitaţiuni şi creşterea copacilor este cu atât mai bună, cu cât localitatea unde cresc copacii studiaţi se găseşte mai aproape de o staţiune meteorologică. Prin aceste cercetări se aduce dovada că din cunoaşterea desvoltării inelelor de creştere anuală am putea să tragem concluziuni asupra precipitaţiilor din ultimele secole. In adevăr, determinarea anilor secetoşi pe baza desvoltării inelelor de creştere anuală concordă foarte bine cu datele istorice privitoare la anii catastrofali de secetă din Anatolia.

In ultima parte a conferinţei se dă ca exemplu perioada 1881—1892 în care în toate cele 16 localităţi ale întinsei (40.000 km^2) regiuni cercetate, anul 1887 a fost dovedit ca cel mai greu an de secetă. Ani răi au fost de asemenea — deşi nu în aceiaşi măsură — anii 1882, 1895 şi 1890.

Rezultă că prin cercetările dendroclimatologice ale copacilor se poate avea o vedere exactă asupra condiţiunilor de climă din perioadele anterioare, din care nu avem la dispoziţie date meteorologice. Mai rezultă de asemenea că prin astfel de cercetări se pot stabili măsurile pentru a diminua influenţa anilor de mare secetă.

● Căminele culturale la lucru forestier.

Intr'o cronică precedentă (Nr. 12/941) am arătat mâna de ajutor pe care ni-o dă Fundaţia culturală Regele Mihai I prin articole de îndemn pe care le publică în publicaţiile sale periodice: Albina şi Căminul Cultural, precum şi activitatea pe teren de natură forestieră desfăşurată de căminele culturale.

In numărul 4—6/1942, d-l Ing. A. Rusu ne informează asupra unei noui laturi a activităţii câtorva cămine culturale şi anume aceia din domeniul exploatărilor de păduri pentru satisfacerea nevoilor în lemn de foc şi transportarea lui din pădure la depozite sau la domiciliu. Fundaţia a dat o circulară (Nr. 16326 din 14.X.1941) către toate Căminele culturale, cărora le cere să se puie la dispoziţia autorităţilor silvice şi proprietarilor de păduri, toate puterile satelor, comunelor şi oraşelor. D-l Ing. Rusu citează contribuţia câtorva cămine în această privinţă.

Deasemenea, merită să menţionăm că în Instrucţiunile pentru organizarea Căminelor Culturale în timp de războiu, prin care se coordonează puterile satelor şi oraşelor în toate laturile de activitate, cea silvică nu lipseşte.

At. Haralamb

● Dela Unguri.

1) Pentru valorificarea lemnului din părţile transilvănene, s'a plănuit o mare fabrică de distilat, cu concursul Statului.

2) Problema aprovizionării cu lemn de foc a luat o astfel de amploare, încât o adâncă intervenţie din partea Statului s'a făcut trebuitoare. Producătorii sunt îndatoraţi să comunice Ministerului Agriculturii, cantităţile recoltate. Acesta hotărăşte asupra distribuţiei şi transportului cantităţilor anunţate. Importul şi exportul lemnului de foc depinde de aprobarea aceluiaş minister.

3) Preţul lemnului în general, este dirijat, cu meticulozitate de Comisarul Preţurilor. Măsura aceasta s'a luat cu începere dela 28 Iulie 1941.

(După Z. f. Wfw., IX/79). (228)

● Economia forestieră în Turcia Nouă.

Spiritul de înoire şi de progres rapid al Turciei Noui se manifestă tot atât de viguros în câmpul economiei forestiere, ca şi în celelalte câmpuri ale vieţii publice.

Cu prilejul sărbătorirei primilor 15 ani ai regimului republican, a fost publicată o dare de seamă, din care redăm cele ce urmează, cu privire la economia forestieră

O primă grije a noii guvernări a fost de a se creia cadrul legal de viaţă al economiei forestiere. Astfel e emisă, nemijlocit, după luarea frânelor guvernării legea cu nr. 504, împlinită prin mai multe legi parţiale. Astăzi legislaţia respectivă constă din legea nr. 3116 din 8 Februarie 1937, împlinită prin legea nr. 3444 .Legiferarea aceasta bogată a fost impusă de către evoluţia rapidă a lucrurilor. Preocupările acesteia sunt de a creia condiţii cât mai potrivite de desvoltarea economiei forestiere, în sine, fără să se aducă vătămări intereselor agricole. Pe temeiul ultimei legi, a fost instituit serviciul de pază militarizat şi totodată s'a reorganizat şi Administraţia forestieră.

O atenţie deosebită a fost dată învăţământului forestier. Cel superior a fost reprezentat, până în 1934, de către o şcoală superioară, transformată, apoi, în facultate a Şcolii superioare de Agricultură dela Ankara. Intre 1923 şi 1935, au fost diplomaţi 166 silvicultori, iar în cei 3 ani următori, 68 ingineri silvici. Desvoltarea lucrurlor este în plin mers, fiind prevăzute măsuri de creştere a studenţilor anuali la 100. Ca pro-

fesori au funcţionat o întreagă serie de personalităţi străine reputate în materie. Facultatea este adăpostită într'o clădire nouă corespunzătoare, fiind înzestrată şi cu o pădure proprie, pentru lucrări practice. Dintre elementele dotate, a fost trimis în străinătate, pentru perfecţionare şi specializare, un număr de 39 silvicultori. Pentru pregătirea de ajutoare ale inginerilor silvici, funcţionează două şcoli forestiere medii, în Brusa şi Bolu, cu o capacitate de pregătire de 50 sub-ingineri.

Serviciul de amenajare este împărţit în 5 grupe. In răstimpul de 15 ani, a întocmit amenajamente definitive pentru 665.241 ha şi hărţi numai pentru alte 67.084 ha.

Organizarea de unităţi de gospodărie în păduri de Stat (ocoale silvice) se urmează metodic, la fel, de industrii bazate pe materia primă lemn (2 fabrici de hârtie, 1 de celuloză, 1 de mătase artificială, 1 de chibrituri şi 3 de furnir ş. a.

Domeniul păduros de Stat încearcă creşteri neîntrerupte, prin exproprieri de păduri particulare şi împăduriri.

(După Z. f. Wfw. IX/56). (229)

● Despre economia forestieră croată.

Dintre ţinuturile fostului Stat jugoslav, Croaţia este cel mai bogat în păduri şi cel mai avansat în înţeles economic şi cultural. Suprafaţa pădurilor se urcă la cca 4 milioane ha. Speciile principale sunt: bradul şi molidul. Dintre foioase, se află: fagul cu un lemn superior, diferite specii de stejari, dintre cari şi vestitul stejar de Slavonia (lemn de furnir); apoi, frasinul, ulmul ş. a. O industrie de cherestea, de furnir şi de distilare, foarte desvoltată, constituie temeiuri serioase ale economiei forestiere respective. Exportul de lemn şi mărfuri din lemn face neîntrerupte progrese. Astfel, a fost încheiat, de curând, un contract între autorităţile germane şi Ministerul apărării naţionale croate, pentru o mare furnitură de case de lemn. Afacerea priveşte un grup de industriaşi, reuniţi într'o cooperativă şi finanţată de o bancă din Agram.

La ordinea zilei, este întemeierea unei Centrale forestiere, sub auspiciile Ministerului Pădurilor şi Minelor, care să se ocupe cu toate problemele de supraveghere ale exploatărilor de păduri, transportului, comerţului şi exportului lemnului.

(După Z. f. Wfw., IX/58, 59 şi 77). (230)

● Virtuţile cătinei de râu.

Intr'o notiţă recentă dela Cronica forestieră externă (nr. 217), am arătat interesul deosebit pe care îl manifestă cercurile germane pentru cultura şi folosinţa cătinei de râu (Hippophaë rhamnoides L.).

Faptul este justificat prin calităţile fructului acestui arbust, ca aliment dietic. Ultimile cercetări au dovedit că acesta conţine, pe lângă carotină, provitamina A, acid citric şi manită şi o neaşteptat de mare cantitate din vitamina C. Şi anume de 10—15 ori mai mult decât lămâia (500—900 mg la 100 g). In afară de aceasta, vitamina C, din fructul de

cătină, este foarte bine stabilizată, încât rezistă şi la pregătirile culinare.

Din pricină că sunt prea acre ,fructele amintite nu pot fi mâncate în stare crudă; sunt însă, foarte bune pentru pregătitul unei marmelade hrănitoare, cu zahăr şi amestecat cu apă, ne dă o băutură răcoritoare şi cu un mare conţinut de vitamina C.

Ce-ar fi dacă şi la noi s'ar găsi cineva care să valorifice fructul acestui arbust, atât de răspândit prin multe locuri de coline? S'ar aduce un real serviciu economiei naţionale. Este păcat să lăsăm să se piardă un bun preţios, în vreme ce noi lâncezim în neavere.

(In parte, după Kosmos, 1942/41). (231)

Ilie C. Demetrescu

● Pădurile şi industria lemnului în Slovacia.

In hotarele sale de azi, republica Slovacă are 1.548.738 ha păduri, ceeace reprezintă 38,3% din întinderea totală a ţării. Numai 2 ţări ale Europei (Finlanda şi Suedia) ating un procent de păduri mai ridicat. Pădurile ocupă în Sloavcia o suprafaţă mai mare chiar decât aceea cultivată agricol, ceeace dă ţării un caracter specific forestier.

Din întinderea păduroasă menţionată, 1,2 mil. ha sunt păduri de codru, unele din ele păstrând încă şi azi înfăţişarea de păduri virgine. Creşterea anuală a acestor păduri e evaluată la 3,4 m^3 pe an şi ha adică la aprox. 5 mil. m^3 în total şi constă din 53% lemn de răşinoase şi 47% foioase. Intre răşinoase predomină molidul, iar între foioase, fagul. Există şi valoroase păduri de stejar, etc.

Industria lemnului e bine desvoltată şi produce diverse mărfuri pentru export, în valoare de mai bine de 1 miliard cor. slovace anual. Din producţia acestor fabrici, numai 15—20% se consumă în ţară, restul merge la export.

Există 500 fabr. de cherestea, din care 300 cu 1 gater, 94 cu 2 gatere, 27 cu 3, 12 cu 4 şi 10 cu mai mult de 4 gatere; ele prelucrează anual 1,6 mil. m^3.

Ad-ţia pădurilor Statului posedă 18 fabr. din care exploatează în regie 11.

Fabricile de celuloză, hârtie, carton, produc anual 150.000 tone celuloză, 62.000 tone hârtie şi 20.000 tone pastă de lemn. Din hârtia produsă, aprox. 80% se exportă. Mai sunt şi 2 uzine pentru destilarea lemnului, care prelucrează anual peste 200.000 m^3 lemn de fag.

Posibilităţile de viitor ale industriei forestiere slovace sunt mari, deoarece, încă de mult timp s'a pus ordine în exploatări, netăindu-se decât cantităţi corespunzătoare creşterii anuale.

D. A. S.

(după „S. E.-Echo", Mai 1942).

● Expoziţie românească volantă de vânătoare în Germania.

Mult a suferit ţara noastră din pricină că nu am fost cunoscuţi de străinătate aşa cum suntem. Am fost chiar rău cunoscuţi. Vecini de ai noştri au avut grijă să ne denigreze — şi aceasta nu fără interes — iar noi ne-am mulţumit să constatăm şi să afirmăm că dreptatea este cu noi. Dreptatea este un lucru preţios, dar ea nu vine aproape niciodată singură la cel ce o are. Trebuie să şi lupţi pentru a-ţi impune dreptatea.

Cu scopul de a ne face cunoscuţi, Ministerul Propagandei Naţionale pregăteşte o expoziţie volantă în diferite oraşe ale Germaniei, expoziţie care să cuprindă tot ce are mai caracteristic ţara în materie de artă, ştiinţă, economie. Nu va lipsi nici o secţie a vânătoarei.

In acest scop, Direcţiunea Economiei Vânatului a adunat din ţară materialul cel mai preţios, pe care îl va complecta cu piese de valoare dela Muzeul de vânătoare din Capitală.

Fauna bogată a ţării noastre în specii şi de o calitate excepţională, suntem siguri că va face o excelentă impresie în Germania, care are un mare număr de vânători cu rafinate gusturi cynegetice. (26)

● A. V. I. S. Iaşi.

In cronica precedentă am semnalat cititorilor înfiinţarea Societăţii de vânătoare A. V. I. S.-Bacău. Ne vine acum ştirea că la 24 Martie a. c. a avut loc în Capitala Moldovei şedinţa de constituire a Societăţii de vânătoare A. V. I. S.-Iaşi.

Un număr de 22 membri fondatori au ţinut să fie prezenţi la punerea temeliei acestei noui organizaţii cynegetice a inginerilor silvici. Numărul mare de membri fondatori atât la A. V. I. S.-Bacău cât şi la A. V. I. S.-Iaşi este o dovadă a interesului pe care colegii noştri îl manifestă pentru nobila îndeletnicire de vânător. Ajunge o iniţiativă pentru ca toţi să răspundă cu bucurie.

Comitetul de conducere s'a constituit astfel:

Preşedinte: Ing. silv. Alex. Ştefănescu.

Vicepreşedinte: Ing. silv. V. Teofănescu.

Secretar: Ing. D. R. Marinescu.

Casier: Ing. N. Caliniuc.

Membru consultant: Ing. Mironescu Grigore.

Cenzori: Ing. Vasile Harnagea şi Vasile Palade.

Felicităm pe D-l ing. insp. g-l silvic Al. Ştefănescu iniţiatorul dela Iaşi şi urăm tinerei Societăţi spor la muncă.

Nădăjduim că în curând vom putea semnala tot în această cronică şi înfiinţarea A. V. I. S.-ului Constanţa. (27)

● Premii pentru studenţii Facultăţii de Silvicultură din Bucureşti.

Direcţiunea Economiei Vânatului a pus la dispoziţia Facultăţii de Silvicultură o sumă de 120.000 lei din „fondul vânătoarei" cu scopul de a stimula studenţii în adâncirea cunoştinţelor cynegetice.

De acord cu Direcţiunea Economiei Vânatului, Consiliul profesoral al Facultăţii a hotărît să înfiinţeze opt premii constând din arme de vânătoare. S'a aprobat şi un regulament asupra criteriilor după care se vor decerne premiile. Criteriile sunt în rezumat: Media dintre nota obţinută la cursul de vânătoare şi nota ce se va da la o lucrare scrisă de vânătoare pe care studentul o va întocmi ca rezultat al practicei de vară. S'au luat măsuri pentru cumpărarea armelor.

Direcţiunea Economiei Vânatului a avut o fericită inspiraţie atunci când a ţinut să încurajeze studenţii în adâncirea cunoştinţelor de vânătoare. Faţă de cuantumul salariului unui inginer începător, pus — şi astfel — în faţa multor greutăţi la început de carieră, cumpărarea unei arme de vânătoare în valoare şi numai de 15—20000 lei, constituie o grea problemă. Trebuesc ani de renunţări la unele plăceri pentru ca adunând ban cu ban să poată cumpăra o armă. Nu este deci de mirare dacă mulţi colegi încep târziu să practice vânătoarea.

De aceea, gândul că ar putea pleca încă de pe băncile şcoalei cu o armă de vânătoare, va stimula desigur pe ori care student, să depună toate eforturile pentru dobândirea premiului.

Sacrificiul bănesc făcut de Direcţia Economiei Vânatului va da roade, pentru că tinerii ingineri încadraţi sincer în opera de ridicare a vânătoarei, vor fi de un real folos lumii vânătoreşti. (28)

● O frumoasă monografie a ursului carpatin.

„Moş Martin" sau „Moş Niculae" cum i se spune ursului nostru în diferite regiuni ale ţării, nu este încă bine cunoscut.

Taina învăluie nu numai unele din obiceiurile sale, ci discuţia se întinde şi asupra cunoaşterii lui din punctul de vedere al sistematicei: avem două sau numai o singură specie de urs la noi în ţară? Observarea, examinarea cât mai multor exemplare de urs, singura care ar putea duce la limpezirea problemei, este grea pentru că — din nenorocire — avem puţine exemplare din acest uriaş, cel mai mare şi cel mai puternic răpitor dela noi. Revista „Carpaţii" a luat iniţiativa punerii în discuţie a acestei chestiuni. O preţioasă contribuţie aduce colegul nostru D-l Inginer silvic Pavel Goanţă, din serviciul Comunităţii de Avere din Caransebeş, prin articolul publicat în numărul 2/1942, al „Carpaţilor".

Sub formă de monografie, colegul Goanţă a adunat la un loc o mulţime de cunoştinţe despre urs, pe care — după cum însuşi mărturiseşte — le-a adunat fie din experienţă fie din lucrări de specialitate. Ori ce vânător pe care-l interesează cunoaşterea ursului, va

găsi în articolul D-lui Goanţă o monografie scurtă, dar aproape completă. (29)

● Administrarea vânătoarei în Basarabia.

Este ştiut că în Basarabia se experimentează acum o nouă formă de administraţie, ale cărei caracteristici dominante sunt descentralizarea şi activitatea pe teren. In materie de vânătoare, Guvernământul Basarabiei a dat ordonanţa No. 28 din 15 Decembrie 1941, care stabileşte următoarele norme:

Art. I. — Direcţia Economiei Vânatului are corespondent în Basarabia, Serviciul Vânătoarei din Subdirecţia Regimului Silvic.

Art. 2. — Atribuţiunile acestui Serviciu sunt:

a) Indrumarea şi controlul vânătoarei în Basarabia;

b) El aprobă:

Constituirea de Societăţi de vânătoare (conform art. 71 din L.C.V.);

Contractele de arendarea terenurilor de vânat;

c) El numeşte:

Inspectorii, subinspectorii şi paznicii publici onorifici de vânătoare (conform art. 66 din L. o. V.);

d) El urmăreşte şi controlează aplicarea Legii pentru protecţia Vânatului, cum şi toate Regulamentele, Deciziile, dispoziţiunile etc., ce le va primi dela Direcţia Economiei Vânatului.

In continuare ordonanţa prevede înfiinţarea unei comisiuni judeţene cu sediul la serviciul silvic judeţean, fixându-i şi atribuţiunile, apoi inspectorii judeţeni şi inspectorii de plasă.

Clasifică terenurile de vânătoare, stabileşte norme de arendare şi de plata arenzilor şi în fine dă îndrumări asupra procedurii de urmat la eliberarea permiselor de vânătoare. (30)

● Primenire în rândul inspectorilor judeţeni.

O primă consecinţă a punerii în aplicare a noului regulamentt de serviciu al organelor onorifice de vânătoare din exterior, a fost revizuirea inspectorilor de vânătoare judeţeni. Intr'adevăr, noul regulament prevede alte criterii de numire, deci o revizuire era necesară.

Comisiunile instituite pe lângă fiecare Prefectură de judet cu scopul de a face propuneri, s'au întrunit şi au făcut propuneri, pe care Consiliul superior al vânătoarei le-a examinat. In multe locuri au fost menţinuţi vechii inspectori de vânătoare, în altele însă au fost înlocuiţi. Prin Deciziunea Ministerială No. 6802 din 5 Mai 1942 au fost numiţi 27 inspectori judeţeni între care figurează şi doi ingineri silvici: D-l Eugen Zehan la Târnava Mare şi D-l Vasile Spiridon la Tecuci. După informaţiunile ce avem, sunt singurii ingineri silvici inspectori de vânătoare judeţeni, în noua organizare. (31).

● Direcţiunea Economiei Vânatului caută Ingineri silvici pentru a fi trimişi în străinătate pentru specializare.

Vânătoarea românească trebuie să treacă dela forma, în multe privinţe empirică, la alta aşezată pe temelii solide, ştiinţifice. Multe probleme îşi aşteaptă deslegarea, iar pentru aceasta, prima condiţie de reuşită o constitue elementul om bine pregătit.

Desigur multe lucruri pot fi văzute în ţară, în laboratorul vast al naturii, dar acest sistem reclamă timp îndelungat, osteneală şi bani. Pe de altă parte, cunoştinţele se fixează mult mai bine atunci când vezi contrastul între ceea ce ştii la tine acasă şi ceeace vezi în altă parte.

Direcţiunea Economiei Vânatului pune la dispoziţie două burse de câte 100.000 lei fiecare, în scop de specializare în străinătate (Germania sau Elveţia). Candidaţii trebue să fie ingineri silvici cu cel puţin 5 ani de practică silvică şi pe cât posibil vânători cu experienţă. Plecarea ar urma să aibă loc în cursul lunei Octombrie a. c. Durata studiilor în străinătate va fi de 5—6 luni. Programul va consta din audierea de cursuri şi mai ales vizitarea câtorva terenuri de vânătoare bine gospodărite.

De asemenea, Direcţiunea Economiei Vânatului caută doi ingineri silvici pentru funcţiunea de şefi de serviciu în serviciul central din Bucureşti. Prin urmare este vorba de o funcţiune de birou. Gradul să fie — de preferinţă — inginer şef, cel mult ing. subinspector silvic. Salariul va fi al gradului din corp, plus eventualele indemnizaţii pentru activitate excepţională.

Atât pentru primul caz (specializarea în străinătate) cât şi pentru al doilea (serviciul central), amatorii urmează a se adresa pentru lămuriri Direcţiunii Economiei Vânatului, Bucureşti Str. Polonă No. 8. (32)

● Bugetul „Fondului de Vânătoare".

Legea noastră de vânătoare prin art. 98 a creeat un „fond de vânat". Scopul urmărit este, ca din suma ce se încasează, să se execute lucrări de interes general în materie de ocrotirea vânatului. Cu alte cuvinte, ceea ce nu poate face vânătorul luat ziolat, face oficialitatea vânătorească din acest fond alimentat de diferite venituri adunate din întreaga ţară. In afară de fondul administrat de Direcţiunea Vânătoarei, mai există un altul numit „contribuţia vânătorilor", compus — în acest an — din suma de 490 lei la fiecare permis de vânătoare — şi care la un număr de 40.000 permise de vânătoare pe întreaga ţară ar da un total de cca 15 milioane lei. Pentru administrarea acestui fond, formula la care s'a oprit Direcţiunea Economiei Vânatului a fost aceea de a se încredinţa administrarea, Uniunii Generale a Vânătorilor din România (U. G. V. R.).

In şedinţa comună dela 27 Aprilie a. c. a Consiliului superior al vânătoarei şi a Consiliului U. G. V. R. s'a discutat şi aprobat bugetul acestui fond. O sumă de 12% se pune la dispoziţia U. G. V. R., iar

restul de 88% se va întrebuința de Direcția Economiei Vânatului pentru scopuri de interes general, în conformitate cu bugetul aprobat.

Din cele peste 24 articole ale bugetului, reținem câteva poziții mai importante:

a) Câte 5000 lei lunar îndemnizație inspectorilor de vânătoare județeni.

b) Pentru formarea personalului inferior de specialitate (școală pe teren) cca 2000 lei de persoană pe lună, în total 700.000 lei.

c) Burse pentru specializare:

1. In țară pentru studenții silvici 90.000 lei;

2. In străinătate: pentru piscicultură în apele de munte 70.000 lei, iar pentru 2 ingineri, câte 100.000 lei, în total 200.000 lei.

d) Premii pentru descoperitorii delictelor de branconaj la cerb, capră neagră, dropie și lostriță 250.000 lei.

e) O poziție importantă din buget o formează salariul paznicilor a 10 posturi speciale pentru paza regiunii de cerbi din Carpați. (33)

● Instrucțiuni de serviciu pentru inspectorii de vânătoare județeni.

Direcțiunea Economiei Vânatului cu ordinul circular No. 6512 din 28 Aprilie a. c. trimis inspectorilor de vânătoare județeni, dă acestora instrucțiuni amănunțite asupra programului de lucru pe care trebuie să-l desfășoare în cadrul regulamentului de serviciu de care am vorbit mai sus.

Luarea în primire a serviciului se va face în prezența șefilor de servicii silvice județene.

După ce atrage atențiunea asupra necesității de a se elimina copoii de pe terenurile care conțin cervidee, după ce le cere să reducă numărul Societăților de vânătoare la cca 2 de fiecare plasă, ordinul obligă pe inspectorii județeni să înainteze un raport anual asupra activității desfășurate și asupra situației vânătorești din județ. (34)

● Acțiunea pentru salvarea lostriței.

Ceeace este pentru vânător — cerbul, vânat plin de farmec și de satisfacții, este pentru pescarul sportiv lostrița — peștele cu adevărat de elită.

Din nenorocire această specie este pe cale de dispariție. In afară de râul Bistrița, singur Ceremușul mai conține lostrițe, dar pentru noi prezența sa aci nu prezintă importanță, dat fiindcă este vorba de un râu de graniță, deci ne revine nouă abia jumătate din lățimea apei, încât nici ocrotirea și nici exploatarea nu se poate face rațional. Rămânem așa dar cu lostrița din Bistrița.

Din cauza pescuitului abuziv și a lipsei de ocrotire, soarta lostriței pare a fi pecetluită. Alarma a dat-o D-l Al. Brătescu-Voinești. Măsurile luate de oficialitate în ultimul timp prin înființarea câtorva

posturi de pază pare a fi stăvilit răul, fără însă de a-l fi putut înlătura cu totul.

In şedinţa dela 28 Aprilie a. c. s'a discutat şi aprobat un proect de înfiinţare a unei asociaţii de pescari eminenţi, având şi mijloace materiale, sub grija căreia urmează a fi pusă lostriţa de pe Bistriţa. Intreaga vale a Bistriţei va fi arendată acestei asociaţii, cu obligaţia de a pune la dispoziţia Direcţiunii Economiei Vântului în scop de propagandă un procent oarecare din numărul de lostriţe autorizate a fi prinse anual. Fiind vorba de salvarea unei specii a faunei noastre piscicole, salutăm cu bucurie iniţiativa luată. (35)

● **Vizitarea terenului de vânătoare Soveja-Caşin de către absolvenţii Facultăţii de Silvicultură.**

Programul tradiţionalei excursiuni de studii de sfârşit de an a absolvenţilor Facultăţii de Silvicultură din Bucureşti a fost întocmit în aşa fel, încât pe lângă exploatări, cale ferată forestieră, fabrică de cherestea, împăduriri, terenuri degradate, etc. — viitorii ingineri silvici să poată vedea şi un teren de vânătoare bine amenajat.

Cu toate că programul excursiunii a fost foarte încărcat, studenţii şi-au putut da seama de ceeace înseamnă un bun teren de vânătoare pentru cerbi. Aspectul general al terenului, amenajările vânătoreşti, vestita Sboina-Neagră cu cerbi record şi fondul de pescuit Caşin, sunt tablouri care vor rămâne bine întipărite în memoria colaboratorilor noştri de mâine pe teren silvic şi vânătoresc. (36)

● **Acordarea permiselor de vânătoare studenţilor Facultăţii de Silvicultură.**

Printr'o largă înţelegere din partea autorităţilor militare şi printr'o excepţională bunăvoinţă din partea Direcţiunii Economiei Vânatului, studenţii forestieri care au primit în anul 1941/42 cursuri de vânătoare au primit la sfârşitul anului permise de vânătoare. Rostul acestor permise este de a da posibilitate studenţilor să vâneze şi în cursul practicei de vară.

Este ştiut că pasiunea pentru vânătoare se naşte în om odată cu împuşcarea primei piese. Cursul de vânătoare din şcoală nu poate da roadele aşteptate, dacă studentul nu ia contact şi cu vânătoarea practică. Permisul de vânătoare aşează pe tinerii noştri colegi în rândul vânătorilor.

Inregistrăm aci cu satisfacţie înţelegerea dovedită şi de data aceasta de Direcţiunea Economiei Vânatului faţă de nevoile învăţământului nostru vânătoresc. (37)

Vasile Cotta

● **O excursiune de studii în Vrancea şi Caşin.**

Cu toată împotrivirea împrejurărilor actuale, excursia de studii proectată în Vrancea (Soveja-Caşin), cu absolvenţii Facultăţii de Silvicultură, s'a făcut. Deşi de proporţii mai restrânse ca altădată, scopul ei

totuşi a fost atins, păstrându-se în acelaş timp şi o tradiţie a acestei Facultăţi.

Pe întreg traseul parcurs, pe lângă problemele de cultura şi exploatarea pădurilor, întotdeauna bine evidenţiate şi categoric puse de Domnul Profesor M. Drăcea, conducătorul acestei excursii, precum şi problemele de corecţia torenţilor, atât de grele în Vrancea, s'au putut constata şi probleme vânătoreşti, sau mai bine zis realizări în acest domeniu. Traseul a fost bine ales şi din acest punct de vedere.

In cele de mai jos, voiu căuta să arăt aceste înfăptuiri de ordin vânătoresc.

Lucruri cari într'adevăr îţi înalţă sufletul de mulţumire, am văzut pe terenul de vânătoare A. V. I. S. de pe „Sboina Neagră" din cuprinsul Ocoalelor silvice Soveja şi Caşin.

Acest teren înfiinţat în 1936, cred că nu greşesc spunând că azi este cel mai bun teren de vânătoare pentru cerbi în întreaga ţară. Afirmaţia este întărită de fapte: pe „Sboina Neagră" a fost împuşcat la 2 Octombrie 1940 „cerbul R. Stănescu", record mondial, ca apoi după un an, la 26 Sept. 1941, Domnul Ministru al Germaniei la Bucureşti Baron Manfred von Killinger, să vină şi să pecetluiască pentru mult timp autohtonitatea cerbilor din acele plaiuri, prin doborîrea unui alt cerb capital.

Dar nu mă opresc aci. Din sbor am prins câteva fragmente dintr'o discuţie la faţa locului, prin care se afirmă că tot pe acest teren se află cerbi — aproximativ trei — care ar fi mai puternici decât „cerbul R. Stănescu" şi care pentru a produce trofee excepţionale nu aşteaptă decât un an bogat în jir.

De fapt, aci sunt îndeplinite toate condiţiunile unui bun teren de vânătoare: hrană abundentă, suprafaţă întinsă (cca 26.000 Ha.) în formă aproape rotundă, linişte desăvârşită, locuri favorabile pentru boncănit (tăieri rase), arborete de foioase în proporţie de cel puţin 60%, precum şi un relief ondulat, străbătut de ape limpezi, preferat de vânatul mare.

Rămâne doar ca terenul să fie amenajat în continuare pe măsură ce progresează tăierile, vânatul să fie ocrotit, să i se dea linişte şi hrană în ierni grele, ca în acest fel să fie legat de teren. Până în prezent sunt făcute poteci de acces şi apropiere cu o lungime totală de peste 70 km., precum şi o mulţime de sărării (cca 120), observatoare, cabane.

Dar acest teren, amenajat special pentru cerbi, conţine şi alte specii de vânat: căpriori, urşi, porci mistreţi, râşi, cocoşi de munte, vânat atât de ales şi atât de rar sau inexistent în alte ţări.

Iată, cum prin bunăvoinţă şi stăruinţa organelor silvice A.V.I.S. se pot realiza fapte, care ne pun pe treptele cele mai de sus în faţa întregei lumi vânătoreşti. Să nu uităm că soarta ne-a hărăzit să avem în această frumoasă Ţară vânat ales, cu condiţii de trai — dela natură — excelente, unde numai degetul trebue pus pentru a ne vedea realizată o năzuinţă.

Se pune acum o întrebare: mai avem şi în alte părţi în Ţară, terenuri de vânătoare atât de potrivite pentru propăşirea vânatului mare,

ca cel de pe Sboina Neagră? Categoric, da! Sunt chiar foarte multe! Trebue doar ca ele să fie îngrijite şi vânatul existent să fie ocrotit. Să nu ne rezumăm a ne mulţumi cu ce ne-a dat Dumnezeu şi dela noi să nu dăm nimic! Să punem şi noi puţin suflet şi să păstrăm acest dar prin muncă şi la nevoie chiar sacrificii, căci toate acestea vor fi răsplătite în plin.

Nu trebuie să vedem însă în vânătoare numai un mijloc care să ne aducă foloase materiale — care îşi au şi ele rostul lor — dar să privim vânătoarea sub un aspect mai larg. Să vedem în ea foloase de alt ordin, care privesc interese naţionale, interese pentru întreg Neamul Românesc, cu atât mai mult cu cât secretul reuşitei nu constă atât în sacrificii băneşti, cât în tragerea de inimă şi priceperea cu care se lucrează. Din acest punct de vedere este suficient să amintesc în ce poziţie suntem puşi în faţa străinătăţii, prin mulţimea de vizitatori care ne caută pentru vânatul ales ce îl avem. Desigur, situaţia ne este favorabilă. Şi atunci, dece să nu exploatăm chiar şi acest produs al pădurii?

Situaţia ne este mult uşurată de faptul că în cazul nostru acelaş personal — cu mici adaptări — poate face atât paza vânatului, cât şi paza pădurii, reducându-se astfel considerabil cheltuielile de întreţinere ale unui teren.

In sfârşit, se mai impune şi problema de ordin sufletesc: câtă satisfacţie, câtă destindere şi recreere sufletească simţi în momentele când eşti în observarea şi urmărirea vânatului! Ce mulţumire am avut când cu profesori şi un grup de colegi, pe Sboina Neagră, am plecat în zorii zilei să observăm vânatul ieşit în căutarea hranei. Ce fericit am fost când eu am văzut primul un căprior! Cu câtă plăcere am urmărit apoi, cu binoclul, trecut din mână în mână, toate mişcările acestui ţap ce ne reţinea toată atenţia. Ce mulţumiţi eram toţi de acel tablou atât de nou pentru noi studenţii, completat de cântecul de dimineaţă al păsărelelor.

Terenul de vânătoare A.V.I.S. de pe „Sboina Neagră" a rămas o icoană vie în mintea fiecăruia dintre noi. Ne va fi o călăuză în viitor pentru toţi câţi l-am vizitat. Ne-am dat seama (pe teren) cum trebue să fie un teren de vânătoare model, pentru cerbi. Indrăsnesc să fac afirmaţia că fiecare dintre noi cei tineri, care în curând vom păşi în viaţă, în acele momente plăcute de pe Sboina Neagră, ne-am propus ca alături de sfatul şi exemplul înaintaşilor noştri, să creiăm fiecare în colţul de Ţară unde ne va hărăzi soarta, o a doua Sboina Neagră.

Niciunul dintre noi nu consideră aceasta ca o povară pe umerii săi, dimpotrivă, cu avântul tineresc şi dorinţa de realizări ce ne stăpâneşte, ne simţim fericiţi că acum la început de carieră avem încă un ideal de atins: a lăsa urme în domeniul gospodăriei vânatului. Nu avem altă dorinţă decât să ni se dea posibilitatea să lucrăm cât mai cu folos şi în condiţiuni compatibile cu demnitatea de Corp.

Remus Oprişiu
student la Facultatea de Silvicultură

RECENZII

CĂRȚI

K. VANSELOW: *Einführung in die forstliche Zuwachs- und Ertragslehre. Verlag I. D. Sauerländer, Frankfurt am Main.* 1941. Introducere în știința creșterilor și producțiunei lemnoase. (155 pagini, 45 tabele și 90 grafice).

Este prima carte în acest domeniu care apare în mod separat, creșterile și tablele de producțiune formând, până în prezent, obiectul unor capitole ale Dendrometriei sau mai rar al Amenajamentului. Și tratarea separată a acestor discipline este pe deplin îndreptățită, deoarece știința creșterilor și a producțiunii pădurilor folosește metoda statistică, bazându-se pe observații și cercetări exacte și sistematice pe teren, pe când dendrometria propriu zisă este mai mult o știință teoretică, având la bază legi matematice și fizice. Intrucât privește amenajamentul, această disciplină folosește, cu ocazia stabilirii posibilității, rezultatele empirice la care se ajunge prin cercetările în pădure, fără a-și face un scop din cercetările ce au dus la rezultatele respective.

In prefață, autorul precizează înțelesul termenilor întâlniți mai des în literatura silvică germană. Trece apoi la o analiză succintă a mersului creșterilor, studiind separat, în partea I a lucrării, creșterea în greutate și în partea II-a creșterea în volum. Este de remarcat faptul, că în ce privește creșterea în greutate, se observă o uniformitate mult mai mare la diferitele esențe forestiere, decât dacă se ia în considerare creșterea în volum.

Cum creșterea în greutate este mai mult o chestiune care face obiectul fiziologiei și chimiei plantelor, autorul rezervă creșterei în volum (implicit creșterii în diametru, înălțime, suprafață, etc.)) cea mai mare parte a studiului de care ne ocupăm.

Plecând dela condițiile de creștere ale arborelui, se trece la creșterea și producția arboretelor echiene, pure și amestecate, a arboretelor rărite în vederea promovării creșterii acestora sub influența luminei (Lichtungsbetrieb), studiindu-se și problema introducerii unui subetaj, a lăsării rezervelor, problema creșterii în codru grădinărit, în crângul simplu și compus.

Intr'o parte însemnată a lucrării se tratează despre felul și tăria răriturilor, ajungându-se la concluzia, că dacă se practică răriturile în mod rațional, ne putem aștepta cu ocazia exploatării, la o mărire a valorii materialului, nicidecum la o creștere în ceea ce privește volumul acestuia.

Din capitolul referitor la codrul grădinărit, se poate trage concluzia, că acest regim este cazul să fie aplicat numai acolo unde se cere lemn de dimensiuni mari, sau unde motive de ordin cultural, higienic, este-

tic sau în legătură cu protecția pledează pentru acest lucru. In ce privește cantitatea de material ce se recoltează, nu se poate dovedi că grădinăritul ar fi superior codrului regulat.

Pentru demonstrarea relațiunilor ce există între creștere și producțiune, în cadrul unei serii, autorul găsește necesar să se ocupe într'un capitol cu acea stare ideală numită „pădurea normală" (capital-lemn normal, clase de vârstă normale, creștere normală, etc.).

Având în vedere importanța stabilirii sortimentelor pentru fixarea anilor revoluției, pentru o eventuală estimație a valorilor pădurii, etc., este tratată în partea III-a a lucrării chestiunea întocmirii tabelelor de sortimente, fiind discutate amănunțit câteva din tabelele apărute mai de curând, de unde reiese marea varietate în ceea ce privește repartizarea sortimentelor după stațiune, esențe și structura economică a regiunilor în care au fost întocmite tabelele respective.

Cartea se încheie cu o bibliografie bogată.

Intelegerea chestiunilor tratate este mult ușurată de numărul însemnat al diagramelor și de materialul documentar bogat din tabele, astfel încât prezenta lucrare constitue un îndreptar prețios în labirintul problemelor referitoare la producția pădurilor.

I. Vlad

EBERHARD SCHMIDT: *Mikrophotographischer Atlas der mitteleuropäischen Hölzer. (Schriftenreihe des Reichsinstitutes für ausländische und koloniale Forstwirtschaft, Hrsg. v. F. Heske, Nr. 1),* 112 pag., 181 fig., 1 tabelă. Neudamm, Ed. J. Neumann, 1941. Prețul 7 Rm.

In literatura europeană de specialitate sunt foarte puține lucrări privitoare la determinarea speciei după caracterele macro și microscopice ale lemnului. In special lipsesc atlasele cu fotografii bune după preparate microscopice, cum permite azi tehnica fotografică, fotografii care să facă mai ușoară determinarea speciei după cheile ce se folosesc în anatomie.

Chiar literatura germană nu are decât un atlas al lui N. J. C. Müller din 1888 pentru lemnele Germaniei, iar în 1932 Seeger și Trendelenburg au scos un atlas pentru lemnele principale ale Europei Centrale, folosind fotografiile americanilor Brown și Panshin. In America studiul structurii anatomice a lemnului și identificarea speciei după caracterele anatomice ale lemnului s'a desvoltat foarte mult. E drept că acolo și nevoia este mai mare, pădurile tropicale și ecuatoriale fiind populate de un număr mult mai mare de specii decât cele din zona temperată.

In ultimul timp lemnul ajungând din nou o materie primă de valoare pentru construcții și industrii diverse, nevoia cunoașterii însușirilor lui și a identificării speciilor s'a accentuat foarte mult.

De aceea apariția atlasului lui E. Schmidt pentru lemnele Europei Centrale, nu poate fi decât deosebit salutată.

Atlasul cuprinde fotografii după preparate macro dar mai ales microscopice, pentru 8 specii de răşinoase şi 53 foioase. Se redau secțiuni transversale, radiale şi tangențiale mărite dela 20 la 200 ori. Pentru răşinoase se dă o cheie dicotomică de determinare, iar pentru foioase un tablou rezumativ cu însuşirile principale anatomice, care, după oarecare exercițiu, se poate folosi pentru determinări. Pentru fiecare specie se face o descriere a elementelor de recunoaştere referindu-se la fotografii.

Se dă deasemenea câte o descriere a însuşirilor anatomice ale lemnului de răşinoase şi foioase.

Textul este dat în limba germană şi engleză. Condițiunile tipografice în care este scos un atlas de această natură îi asigură sau nu succesul.

Din acest punct de vedere atlasul se prezintă admirabil.

N. Ghelmeziu

Domnul Ing. insp. g-l silvic Ilie C. Demetrescu, dela Institutul de Cercetări şi Experimentație forestieră (Bd. Regele Mihai I, Nr. 55) referă asupra publicațiilor forestiere şi de ştiințe învecinate (cărți şi articole) din România, în revista „Forstliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft" din Berlin.

Autorii sunt rugați, în interesul lor propriu, să-i trimită publicațiile lor sau măcar să-i semnaleze articolele apărute în altă parte decât în revistele noastre de specialitate forestieră.

REVISTE

ZEITSCHRIFT FÜR ORGANISATION.

Dr. Hans Rupp: Der Diplom-Psychologe.

Psiholog cu diplomă.

Ln intervenţia „Societăţii de psihologie" din Germania, Ministerul Instrucţiunii a aprobat înfiinţarea unui examen, respectiv a unui titlu nou, acela al Psihologului cu diplomă. Pe când Dr. în Psihologie face 8 semestre şi are mai mult o instrucţiune teoretică, Psihologul cu diplomă face 6 semestre şi este obligat să facă practică de mai multe luni la 3 instituţiuni diferite.

Acest nou specialist are un mare viitor în domeniul muncii în care fiecare om va fi examinat asupra caracterului său specific şi al capacităţii de muncă, în care se va educa şi instrui lucrătorul şi se vor adapta mijloacele de lucru la condiţiunile de viaţă ale acestuia.

Armata, în care de 15 ani, s'a introdus acest specialist, a dovedit eficacitatea.

Celelalte activităţi: industria, economia, administraţia, etc., îşi vor face la timpul lor datoria.

Dr. Hermann Hagen: Gefolgschafts Statistik.

2. Die Praxis der Gefolgschafts-Statistik.

Statistica personalului.

Practica Statisticii personalului.

Autorul continuă articolul din caetul Nr. 1/1942, desvoltând câteva direcţiuni din practica statisticii personalului, care porneşte dela principiul, că aceasta nu trebue să conţină cifre moarte, ci să extragă realităţii din viaţa lucrătorului. Omul deci, ca punct central al Statisticii personalului. Autorul tratează despre: mijloacele mecanice de lucru, planul culegerii cifrelor, relaţiuni între cifre şi valori medii, tabelele, instrucţiuni de lucru, etc.

Articolul este însoţit de 10 figuri.

Ing. Fritz Weiss: Leistungssteigerung trotz Gefolgschaftsverringerung.

Mărirea randamentului în ciuda micşorării personalului.

Este o datorie a împrejurărilor actuale în care economia energiei umane trebue dusă la maximum. Recrutări, mobilizări, cazuri de boală, etc. micşorează numărul energiilor.

Faţă de această situaţie autorul propune, ilustrând cu exemple practice, următoarele măsuri: instruirea sau reinstruirea forţelor, folosirea până la epuizarea măsurilor de raţionalizare şi desvoltare organică a întreprinderii, înlocuirea manoperei cu maşini; folosirea forţelor feminine; măsuri de ordin social, care conduc la o bună stare sanitară a energiilor.

H. W. Griessbaur: Statistik-Blatt für viele Jahre.

Foaie statistică pentru mai mulți ani.

Autorul dă un model de înscriere curentă a datelor pentru vânzarea unui articol, din care se poate foarte ușor vedea și compara desfacerea lunară și anuală.

Curt Naumann: Ausbildung von Bürogehilfinnen.

Instruirea ajutoarelor de birou.

Din practica editurei Vogel, Pössneck, se arată metoda unei instruiri a ajutoarelor de birou în scrisul la mașină, în lucrări de corespondență și în stenografie.

I. H. Hefter: Aufbau und Verwaltung der Werkbücherei.

Alcătuirea și administrarea bibliotecii întreprinderii.

Autorul continuă articolul din Caetul Nr. 1/1942, arătând organizarea practică a folosirei bibliotecii: întocmirea fișei, catalogul și adunarea cărților, buletinul cititorului, fișa de control, fișa cărții, raportul lunar și avertizarea celor care depășesc termenul.

Tr. Heroiu

INTERSYLVA (ediția franceză).

Anul II, Caetul 1 (Ianuarie 1942).

Luis Ceballos y Fernandez de Cordoba:

Aperçu des types de forêt et de végétation en Espagne.

Orientare asupra tipurilor de pădure și vegetație în Spania.

Pentru nevoile temei este folosită împărțirea termo-pluviometrică a țării, după indexul lui Dantin y Revenga, în trei zone: mesofită, xerofită și mezo-xerofită. Acestor zone le corespund anumite specii forestiere caracteristice. Cele corèspunzătoare stadiului de climax sunt puțin reprezentate, din pricina înrâurirei omului.

Howard Gron:

Le reboisement des Landes dans le Jutland.

Impădurirea landelor Iutlandei.

Danemarca a reușit în decursul ultimei sute de ani să-și îndoiască suprafața păduroasă. Și aceasta, mai mult prin împădurirea landelor.

Autorul descrie lucrările respective sub raportul istoric, tehnic și al rezultatelor.

Marius Petitmermet:

Quelques considérations sur la législation forestière en Suisse.

Câteva considerațiuni asupra legislației forestiere în Elveția.

Mai întâi se face un scurt istoric al legsilației forestiere elveține. Temeiul acesteia îl constitue în timpul de față legea din 11 Octombrie 1902. Preocupările de căpetenie ale acestei legislații sunt: 1. Păstrarea întinderii pădurilor („Intinderea pădurilor Elveției nu poate fi micșorată". Art. 31); 2. Ingrijirea deosebită a pădurilor de protecție.

J. A. van Steijn:

L'économie forestière et l'approvisionement en bois des Pays-Bas.

Economia forestieră și îndestularea cu lemn a Olandei.

Amestecul Statului în materie forestieră se manifestă la sfârşitul secolului trecut. O administraţie forestieră funcţionează din 1899. Indatoririle acesteia sunt: de a gospodări pădurile de Stat (cca. 60.000 ha); de a împăduri terenuri netrebnice şi cu deosebire dune şi nisipuri; de a face poliţia forestieră şi a aplica şi legile privitoare la protecţia naturii. Olanda e o ţară slab împădurită (7.78%), având o economie forestieră puternic deficitară (5.000.000 m^3 import, faţă de 600.000—900.000 m^3, producţie naţională).

Viktor Dieterich:
Les buts des recherches et de l'enseignement de l'économie de l'exploitation forestière.
Ţelurile cercetărilor şi învăţământului în materie de exploataţiuni forestiere.

Obiectul de căpetenie al acestei ştiinţe este de a lămuri care este particularitatea economică a unităţilor de gospodărie forestieră. Pe temeiul unor astfel de cunoştinţe, putem orândui şi îndruma mai bine gospodăria forestieră şi judeca mai drept rezultatele.

Waldemar Opsahl:
L'économie forestière et du bois en Norvège.
Economia forestieră şi a lemnului în Norvegia.

Norvegia este o veche ţară exportatoare de lemn. In ultimul timp, locul lemnului brut tinde a fi ocupat de mărfuri de lemnărie: celuloză, hârtie. Ni se dau multe date asupra economiei forestiere şi a lemnului.

Activité forestière.

Dă o scurtă orientare asupra progreselor şi noutăţilor în toate domeniile vieţii forestiere. Materia e dispusă pe discipline forestiere: A. Protecţie şi ameliorarea pădurilor etc.

Littérature forestière.

Renseignements.

Ilie C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Vol. IX, Caetul 1/2 (Oct. 1941).

Jager Gerlings, Prof.:
Die forstlichen Verhältnisse der Niederlande.
Imprejurările forestiere ale Olandei.

Suntem în faţa unui studiu foarte cuprinzător.

Incepe prin a ni se da o bună orientare asupra împrejurărilor staţionale. Din pricina unei agriculturi foarte intensive, pădurea a fost restrânsă la 7,8% din suprafaţa ţării. Răşinoasele ocupă cea mai mare parte din suprafaţa păduroasă (64%). Dintre foioase cel mai răspândit este stejarul. Este de reţinut că pinul, care deţine cu 63% din suprafaţa păduroasă, este o specie introdusă. Factorul cel mai important în silvicultura olandeză este reprezentat de Stat, care stăpâneşte, totuşi, o parte relativ modestă din pădurile ţării. Ni se dau o mulţime de date asupra împrejurărilor silviculturale şi de economie forestieră.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftbericht.
Cuprinde multe date şi ştiri asu-

pra stărilor şi faptelor de natură forestieră din felurite ţări şi ţinuturi ale lumii.

I. C. Dem.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 6/942.

E. Hess:
L'action de l'herbe dans les bassins de réception des torrents (6 pag.+8 figuri).

Un foarte interesant articol privind efectul binefăcător al ierbii necosită şi ne păşunată, asupra pătrunderii apei în sol.

J. P. C.:
Erable de montagne pyramidal. (1 pag.+1 figură).

J. P. C.:
Une nouvelle station du sapin sans branches (1 pag.+2 figuri).

* * *:
Ordonnance No. 6 de l'Office de guerre pour l'industrie et le travail sur l'approvisionnement du pays en combustibles solides.

* * *:
L'usine de saccharification du bois, à Ems (Grisons).

At. Har.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

An. 5 (1942), Caetul 2/3 (Febr./Martie).

F. Kollmann:
Vergütete Hölzer und holzhaltige Bau- und Werkstoffe, Begriffe und Zeichen. Erläuterungen zum Normblatt DIN 4076.
Lemne îmbunătăţite şi materiale de construcţie şi lucru din lemn, noţiuni şi marcaje. Explicaţiuni la norma DIN 4076.

Se arată cine a participat la lucrările de elaborare a normei DIN 4076 privitoare la lemnele cu însuşiri îmbunătăţite şi la materialele de construcţie şi de lucru care sunt confecţionate cu lemn, care au fost greutăţile întâmpinate, ce principii de bază stau la normalizarea noţiunilor, clasificării, denumirilor prescurtate, etc. Urmează apoi destul de complectă şi foarte valoroasă descriere a câtorva materiale, arătându-se însuşirile şi întrebuinţările lor, precum şi firmele care le fabrică.
Articolul este foarte interesant.

L. Vorreiter:
Gehärtete und mit Metall und Öl getrankte Hölzer.
Lemne presate şi impregnate cu metal sau ulei.

Articolul cuprinde foarte interesante date cu privire la fabricarea, însuşirile şi întrebuinţările lemnului presat (gen lignostone) lemnului încheiat şi presat (gen lignofol) şi a lemnului impregnat cu metale sau ulei.

W. Küch: h
Zeit- und Dauerfestigkeit von Lagenhölzern.
Rezistenţa la încercări repetate a lemnelor lamelate.

Incercări repetate fie la încovoiere, fie la întinderea sau compresiu-

ne au fost făcute cu lemn plin sau lamelat, abia în ultimul timp.

Acest gen de încercări dă rezultate foarte valoroase pentru întrebuinţările lemnului în special în construcţia avioanelor.

Autorul expune rezultatele încercărilor la înconvoiere repetată şi întindere şi compresiune repetată executate cu diverse lemne lamelate.

Herbert Krauss:

Entwicklung und Möglichkeiten des deutschen Holzfaserplatten-Marktes.

Desvoltarea şi posibilităţile pieţei germane a plăcilor din fibră de lemn.

După ce se trece în revistă desvoltarea întrebuinţării şi producţiei mondiale de plăci din fibră de lemn, se analizează condiţiunile unei desvoltări a producţiei în Germania. Autorul crede că industria germană trebue să tindă spre fabricarea în special a plăcilor dure din fibră de lemn.

Alfred Wilke:

Das Bindemittel in der Faserplattenfertigung.

Liantul în fabricarea plăcilor de fibră.

Se expun rezultatele întrebuinţării diverşilor lianţi — amidon, caseină, cleiuri, cauciuc, răşini sintetice, etc. — în fabricarea plăcilor de fibră, subliniindu-se avantajele şi desavantajele acestora.

Mici comunicări:

Norme noi (DIN 4076, 4075, DIN E 48350, Hg NE 12690.

Devastarea pădurilor Kareliei.

Infiinţarea unui institut pentru studiul celulozei în Utrecht.

Asocierea industriilor de fibre artificiale din Germania.

Plăci uşoare de construcţie din lână de lemn.

Tabloul substanţelor ignifuge admise de poliţia construcţiilor.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 109 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

***: Bestimmungen für die Ausführung von Bauwerken aus Holz DIN 1052.

E. Schneiders: Der neuzeitliche Walnussbau.

G. Haupt: Bestimmung des Elastizitätsmoduls durch schwingende Beanspruchung des Probekörpers.

J. Hausen: Kunstoffe.

M. Lensi: La cellulosa.

***: Kunstoffe, ihre Entwicklung, Normung und Prüfung.

Anul 5 (1942), Caetul 4 (Aprilie).

Otto Hauber:

Normung von Kiefernholz im Flugzeugbau.

Normalizarea lemnului de pin pentru construcţia avioanelor.

Intrebuinţarea lemnului de pin la construcţia avioanelor a fost normalizată fixându-se limite superioare pentru greutatea specifică. S'au creat 2 clase de calitate K 400 şi K 480, prin care producţia de lemn de aviaţie este aceiaş ca atunci când era o clasă singură K 400, dar fără limite la greutatea specifică. S'a normalizat deasemenea modul de încercare.

Joachim Bittner:
Häufigkeitsuntersuchungen von Flugzeugsperrhölzern.
Incercări de frecvenţă la placajele de aviaţie.

Incercări în număr mare, din care să se deducă valorile cele mai frecvente, s'au făcut, în ceeace priveşte materiale din construcţiile aeronautice, mai mult la metale uşoare şi oţeluri. Placajele au fost mai puţin încercate.

Articolul cuprinde rezultatele de serie făcute cu placaj de fag şi mesteacăn şi se deduce că normele de construcţie în vigoare cer să fie cifre mai mari, fie mai mici, decât cele care reies dintr'un număr mare de încercări.

H. Oehlmann:
Reihenfertigung von Flugzeug-Zellenteilen aus Holz.
Fabricarea în serie a părţilor de cel'ulă de avion din lemn.

Construcţia avioanelor din lemn s'a făcut până acum în număr restrâns, în fabrici mici, din care cauză procedeele de fabricaţie, maşinile respective şi organizarea lucrului au rămas la o formă mai rudimentară.

In urma impulsului ce s'a dat construcţiei avioanelor de lemn, în special a planoarelor, fabricaţia a suferit foarte mari îmbunătăţiri.

Autorul descrie o serie de maşini moderne care se întrebuinţează la fabricarea în serie a pieselor de avion din lemn. Se arată că prin această modernizare a fabricaţiei costul a scăzut mult şi se pot întrebuinţa la lucru femei.

Arvo Ylinen:
Die Anwendung von Holz im Flugzeugbau Finnlands.
Intrebuinţarea lemnului la construcţia avioanelor în Finlanda.

In industria avioanelor din Finlanda se întrebuinţează cu deosebire lemnul de pin şi de mesteacăn. Alegerea lemnului de pin în pădure se face pe baza însuşirilor exterioare ale arborelui şi în urma unei probe luată cu burghiul lui Pressler la care se măsoară lăţimea inelului anual şi proporţia lemnului târziu. Se arată însuşirile mecanice ale lemnului de pin întrebuinţat în construcţia avioanelor şi ale lemnului de mesteacăn prelucrat în placaje şi lemn lamelat (Schichtholz).

W. Küch:
Holz im italienischen Flugzeugbau.
Lemnul în construcţia avioanelor în Italia.

In Italia construcţia avioanelor din lemn este mai extinsă decât în alte ţări. Esenţele indigene întrebuinţate sunt bradul, fagul, nucul şi plopul, cu care s'a înlocuit moliftul ce se aducea din Statele Unite şi Canada.

Se arată construcţia câtorva tipuri de avioane construite din lemn sau lemn cu metale.

Mici comunicări:

Congresul: „Modificările moderne în industria lemnului" ţinut în Paris la 19—20 Febr. 1942.

Norme noi: DIN E 52350.

Infiinţarea unui institut pentru cercetarea lemnului în Suedia.

Avioane din placaj presat

Avioane sovietice construite din lemn şi metal.

Automobile DKW cu gaz din lemn în Suedia.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 81 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

* * *: Holzerhaltung in der Kriegs- und Friedenswirtschaft.

W. v. Wettstein: Die Vermehrung und Kultur der Pappel.

E. Schmidt: Mikrophotographischer Atlas der mittel-europäischen Hölzer mit englischer Übersetzung.

* * *: Bauvorschriften für Segelflugzeuge.

N. Ghelmeziu

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

April-Mai, 1942, Nr. 4/5.

E. Hess:

Die Wirkung des Graswuchses in Einzugsgebieten von Wildbächen.

Influenţa creşterii ierburilor pe terenurile de infiltrare a pâraelor neamenajate.

Autorul înfăţişează problema ierburilor de pe terenurile de infiltrare a apelor. Asemenea terenuri sunt în mod obişnuit lăsate să fie acoperite de ierburi cari împedecă tasarea şi eroziunea. Călcarea acestor terenuri, produce tasarea şi apa nu mai poate pătrunde. Pentru a demonstra acest lucru sunt date rezultatele determinărilor făcute de Institutul forestier elveţian, asupra infiltrării apei în diferite feluri de terenuri.

A. Frey-Wyssling:

Über die Entstehung von Harztaschen.

Asupra formării pungilor de răşină.

Autorul studiază procesul formaţiunii pungilor de răşină în lemnul diferitelor specii. Cauza pare să fie crăpăturile produse în interiorul lemnului în urma unei solicitări mecanice.

Die Waldrodungen im zürcherischen Staatswald Embrach.

Defrişările din pădurile cantonului Zürich, Embrach.

Pentru a creia noui terenuri de expansiune pentru industrii, s'a hotărît defrişarea a încă 20 ha din pădurea Embrach, care să fie folosit în primăvara anului acesta pentru cultura agricolă.

Articolul conţine date interesante asupra acestei defrişări începute în iarna anului 1942 precum şi asupra desvoltării agriculturii pe asemenea terenuri.

Ing. B. Bagdasarjanz:

Die Absteckung der Kreisbogen mit gleichen Bogenabständen unter Verwendung der „Kurventabelle" von C. Zwicky.

Pichetarea arcelor de cerc de lungimi egale cu ajutorul Tabelelor de curbe a lui C. Zwicky.

Autorul expune o metodă practică care poate fi folosită în construcţia şoselelor, pentru trasarea arcelor de cerc de lungimi egale folosind o tabelă specială. Sunt date şi exemple numerice.

E. Vintilă

INFORMAŢIUNI

— Facultatea de silvicultură, de la Politechnica din Bucureşti comunică că din promoţia 1942 au terminat şi au luat diploma de inginer Silvic, în cursul lunii Iulie 1942, următorii (31):

1) Apostol M. Alexandru
2) Badea I. Constantin
3) Bercu St. Atanasie
4) Bora I. Laurenţiu
5) Bucur D. Constantin
6) Chiriac D. Vasile
7) Comes I. Viorel
8) Comşa-Sotec E. Leon
9) Costin A. Nicolae
10) Diacenco E. Vladimir
11) Dobrescu S. Ioan
12) Dorin Gh. Tudor
13) Encescu Gh. Dincă
14) Gheiching D. Anatolie
15) Gogu I. Constantin
16) Hurmuzescu I. Cezar
17) Ionescu N. Petre
18) Lazăr I. Ioan
19) Modâlcă Ana Maria
20) Moldovan A. Aurelian
21) Munteanu A. Stelian
22) Nicolaescu St. Mihail
23) Oprescu C. Nicolae
24) Oprişiu I. Remus
25) Pop T. Adrian
26) Popescu C. Constantin
27) Popovici Gr. Constantin
28) Safer D. Gheorghe
29) Stănescu M. Ioan
30) Temelie Lucia Maria
31) Voinescu N. Iosif.

Din promoţia 1941/942 (care se găseşte sub arme) au luat diploma următorii (10):

1) Badea St. Florea
2) Bardan I. Nicolae
3) Gavală A. Mihail
4) Miron D. Gheorghe
5) Paşcovici I. Victor
6) Patacki I. Iosif
7) Pricopie D. Ioan
8) Proorocu M. Dumitru
9) Tulbure T. Toader
10) Vintea N. Mihail.

Din promoţia 1940/941 (mobilizată) au luat diploma următorii (24):

1) Adam Gh. Aurel
2) Arsenescu B. Mircea
3) Babuţia St. Teodor
4) Budiu E. Emil
5) Carpov N. Dumitru
6) Cădariu T. Teodor
7) Ciupercă C. Mihail
8) Constantinescu F. Gheorghe
9) Cristian I. Emil
10) Dinescu St. Gheorghe
11) Ionescu T. Gheorghe
12) Manea Gh. Ioan
13) Mihăilescu M. Aurel
14) Miron V. Virgil
15) Nistor D. Constantin
16) Panaitescu I. Marin
17) Pocoi I. Eugen
18) Polizu Al. Ion
19) Popescu St. Stelian
20) Popovici I. Petru
21) Puiu I. Sextil
22) Rădulescu B. Duţu
23) Stan I. Dumitru-Dinică
24) Stana D. Rafael.

In total 65 diplomaţi dela 1 Octombrie 1941 până la 20 Iulie 1942.

— La Domeniul Broşteni jud. Neamţ, este vacant un post de inginer silvic, şef de ocol silvic în localitatea amintită. Doritorii se vor adresa la adresa de mai sus.

— Prin decizia dela Jn. 48583 publicată în Mon. Of. 148/942, au fost detaşaţi pe lângă Guvernământul Transnistriei, d-nii:

1) Ing. Avram Gh. din Administraţia Centrală C.A.P.S.

2) Ing. Pătraşcu Eugen din Centrul Driecţiei Piteşti.

— D-l V. Filip ing. subinsp. silvic a fost detaşat în interes de serviciu pe lângă Guvernământul Transnistriei. (Mon. Of. 125 din 2.VI.1942).

— D-l Ing. şef silvic Andrei Ion de la Inspectoratul Silvic a fost detaşat la Directoratul Agriculturii din Transnistria (Mon. Of. 149/942).

— D-nii Ing. subinsp. silvic C. Niţescu dela Direcţia Silvică Sebeş şi Rusu Vasile dela Inspectoratul silvic Sibiu se transferă unul în locul celuilalt. (Mon. Of. 149/942).

In Mon. Of. Nr. 147/942 au apărut următoarele transferări de ingineri silvici din Casa Pădurilor.

1. D-l Ing. subinsp. silvic C. Dragu dela Direcţia Iaşi în Centrala Casei Pădurilor;

2. D-l Ing. subinsp. silv. C. Căpitanu dela Ocolul silvic Buhalniţa în centrul Direcţiei Bacău;

3. D-l Ing. subinsp. silvic T. Roşca dela Ocolul Vânjul Mare în centrul Direcţiei Craiova;

4. D-l Ing. silv. stag. Aur. Angelescu dela calea ferată forestieră Arnota la ocolul Vânjul Mare.

— Prin decizia dela Jn. 17431 (Mon. Of. 141/942) s'a revenit asupra mutării d-lui Ing. Boeriu Valeriu, d-sa rămânând a conduce mai departe Ocolul silvic Beiuş-Sud.

— Deasemenea, s'a revenit asupra transferării d-lui Ing. Horn Alfred dela Ocolul Agnita la I.C.E.F.

— Prin decizia dela Jn. 17352 (Mon. Of. 141/942) d-l Ing. Donciu D. a fost transferat la Serv. silvic jud. Caraş.

— Prin decizia dela Jn. 17.353 publicată în Mon. Of. 140 din 19 Iunie 1942 s'a hotărît următoarele detaşări de ingineri silvici în interes de serviciu:

1) D-l Ing. subinsp. silvic Andrei Alexandrescu de la Serv. judeţean Târnava Mare la dispoziţia Inspectoratului silvic Constanţa;

2) D-l Ing. şef silvic Iacob Niculescu dela Serv. silvic jud. Târnava Mică la Serv. jud T.ârnava Mare;

3) D-l Ing. silv. stag. Bedros I. Iosif din Centrul Direcţiei Silvice la Ocolul silvic Beiuş-Sud.

— D-l ing. şef silvic Dan Constantin şeful ocolului silvic Ghimpaţi (Vlaşca) a fost transferat, în interes de serviciu, la Direcţia economiei vânatului, iar d-l ing. şef silvic Nicolae Petrescu a fost trecut din centrul Direcţiei V regionale Bucureşti, ca şef al ocolului Ghimpaţi.

— D-l ing. silvic Voinea Constantin a fost numit şef al Ocolului silvic Niculiţel (Tulcea). (Mon. Of. 144 din 1942).

— In Mon. Of. 144 din 24 Iunie 1942 au fost publicate condiţiile de admitere în Şcolile silvice medii şi inferioare dela: Casa Verde (Timişoara pentru conductori, Brăneşti (Ilfov) şi Târgovişte pentru brigadieri, iar C. Argeş pentru pădurari.

S'au dat următoarele decrete, decizii, etc. privind pădurile şi economia forestieră:

1) Decizia ministerială privind garanţia de regenerare a pădurilor. Mon. Of. 84 din 11 Aprilie 1942.

2) Decizia ministerială referitoare la preţul maximal al lemnului de cherestea. Mon. Of. 89/1942.

3) Decretul lege pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor. Mon. Of. 93/942.

4) Decizia ministerială privind aprovizionarea fabricilor de hârtie şi celuloză cu materie primă. Mon. Of. din 13 Mai 1942.

5) Decizia referitoare la scutirile de mobilizare ale personalului forestier. — Mon. Of. 126 din 3 Iunie 1942.

6) Legea Nr. 459 pentru activarea şi raţionalizarea producţiei forestiere. — Mon. Of. 140 din 19 Iunie 1942.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 9399/942 D-nii Inspectori de vânătoare judeţeni, au fost delegaţi cu începere dela 1 Iulie 1942, să aprobe şi să elibereze în cuprinsul judeţelor respective:

1) Autorizaţii de împuşcare a unor specii prevăzute în permisul de vânătoare, în cadrul programului anual de împuşcare stabilit de către „Comisiunea de Vânătoare Judeţeană", aprobat de Direcţiunea Economiei Vânatului.

2) Autorizaţii pentru otrăvirea răpitoarelor potrivit instrucţiunilor date de Direcţiunea Economiei Vânatului, precum şi autorizaţii pentru cumpărarea din Comerţ a cantităţei de otravă necesară.

3) Recunoaşterea paznicilor privaţi de vânătoare, a paznicilor de pescuit în Apele de Munte şi eliberarea cărţilor de recunoaştere precum şi revocarea acestora.

— *Decizia Ministerului Agriculturii şi Domeniilor Nr. 10375/942, referitoare la prevenirea pagubelor cauzate crescătorilor de vite de către urşii stricători:*

Se anulează Decizia Ministerială jr. Nr. 2047/939, referitoare la împuşcarea urşilor stricători.

Pentru prevenirea pagubelor cauzate crescătorilor de vite de către urşii stricători, împuşcarea acestora, este permisă fără autorizaţie specială, după următoarele norme:

1) Constatarea cazurilor în care urşii au ucis o vită, sau când în mod permanent atacă o târlă de oi, se poate face de către următoarele organe direct, sau prin organele lor în subordine:

a) Inspectorul de Vânătoare Judeţean;

b) Inspectorul de Vânătoare de Plasă;

c) Şeful Ocolului Silvic C. A. P. S. sau Regim Silvic cel mai apropiat.

d) Şefii Posturilor Speciale pentru Paza Vânatului.

Organele constatoare, indicate mai sus, sunt obligate a încheia un Proces Verbal în asistenţa a doi martori şi a dispune imediat împuşcarea ursului stricător.

2) Impuşcarea se poate face de către următorii, în ordinea notării:

a) Arendaşul, sau proprietarul dreptului de vânat, va fi înştiinţat telegrafic, urmând ca în termen de 48 ore dela primirea telegramei, să comunice că a luat cunoştinţă şi că în termen de 48 ore a luat măsuri pentru uciderea ursului stricător, direct sau prin împuternicitul său. In cazul când comunică sosirea dar nu se prezintă la faţa locului sau nu autoriză, în termen, pe o altă persoană cu împuşcarea ursului stricător, proprietarul dreptului de vânat rămâne răspunzător faţă de persoana păgubită.

b) Inspectoratul de Vânătoare Judeţean;

c) Inspectoratul de Vânătoare de Plasă, sau

d) Şeful Ocolului Silvic Regim sau C. A. P. S.

In cazul când nici unul din organele indicate sub *b) c)* şi *d)* nu procedează personal la uciderea ursului, organul cel mai apropiat din cei indicaţi mai sus, va însărcina cu vânarea ursului stricător pe orice alt vânător cu permis, organ de pază al Statului (paznici dela posturile speciale, brigadieri silvici sau pădurari), sau pe orice alt paznic privat de vânătoare, angajat şi recunoscut de Minister.

3) Pielea revine proprietarului sau arendaşului dreptului de vânătoare, care însă este obligat a acorda aceluia care a ucis ursul, un premiu de *3.000* lei. In cazul când proprietarul refuză să dea premiul, pielea revine proprietatea celui care a împuşcat ursul.

4) Nerespectarea oricărei din măsurile de mai sus — în ordinea enunţată —, se consideră braconaj şi tratată ca atare.

In atenţia vânătorilor

In scopul uşurării şi aplicării uniforme a dispoziţiunilor referitoare la modul de obţinere a permiselor de port-armă de vânătoare, Marele Stat Major, cu ordinul Nr. 36058 din 17 Iunie 1942, a dat Comandamentelor Teritoriale următoarele instrucţiuni:

1) Permisele de purtat arme de vânătoare, se prelungesc fără nici o altă formalitate, până la 24 Septembrie 1942, şi anume:

a) Pentru posesorii care au depus până la 24 Aprile 1942, toate actele menţionate în art. 14 din Lege şi Regulament.

b) Pentru posesorii a căror permise de purtat arme de vânătoare au fost vizate în cursu lanului 1941, posterior lunii Ianuarie, chiar dacă nu au depus actele necesare în termenul prevăzut la aliniatul a.

2) Cererile pentru preschimbarea permiselor de port-armă vânătoare trebuiesc depuse până la 1 Septembrie 1942. Excepţie fac numai concentraţii şi mobilizaţii, cari în conformitate cu dispoziţiile art. 43 din Lege şi art. 52 din Regulament au un termen de 30 izle dela data desconcentrării sau demobilizării.

3) Persoanele cari posedă mai multe categorii de arme (cu alice, glonţ, apărare, pentru înarmarea paznicilor), pentru care se eliberează formulare de permise port-armă diferite, urmează să depună un singur rând de acte, în cazul că aceste permise se eliberează de către aceiaşi autoritate sau una în subordine.

4) Toate actele cerute pentru eliberarea permiselor susmenţionate ce s'au depus după 24 Martie 1942 sunt valabile, deci numai trebuesc scoase altele cu dată mai recentă.

*

Se mai aduce la cunoştinţa D-lor vânători, că Ad-ţia C. A. M. a dat dispoziţiuni depozitelor din capitalele de judeţ, să distribue prin debitele mai importante, permisele de vânătoare şi permisele de Pescuit în Apele de Munte de toate categoriile.

*

Vânătorii cari au scos permisul de vânătoare pe anul 1942—1943 şi n'au primit „Broşura" anexă care se dă în mod gratuit, sunt rugaţi a se prezenta Inspectoratului de vânătoare respectiv, pentru a o primi.

— Conform dispoziţiunilor art 55 din legea pentru protecţia vânatului, posesorii câinilor de vânat sunt obligaţi a achita la Administraţia Financiară de care aparţin, următoarele taxe:

1. Pentru prepelicari şi limieri lei 25.
2. Pentru baseţi, foxterieri şi câini speciali pentru mistreţi lei 50.
3. Pentru copoi lei 100.
4. Pentru ogari lei 1.000.

Pentru a putea întrebuinţa la vânătoare câini din speciile arătate la punctele 1, 2 şi 3, posesorii sunt obligaţi a se prezenta cu recipisa de plata taxelor legale la Inspectoratele de vânătoare judeţene respective, spre a fi vizate şi a indica pe recipisă terenul în care copoii şi câinii speciali pentru mistreţi pot fi folosiţi.

In caz de neconformare, vor fi supuşi rigorilor legii.

— Au fost primiţi în corpul silvic d-nii: Virgil V. Miron şi Aurel M. Mihăilescu, ambii cu gradul de Ing. silvic stagiar. (Mon. Of. Nr. 161/942).

— In Mon. Of. 167 din 21 Iulie 1942 s'a publicat Tabloul Nr. 1 de facturarea lemnelor de foc predate autorităţilor şi instituţiilor publice, cu începere de la 27 Aprilie 1942, şi Tabloul Nr. 2, pentru lemnele predate cu începere de la 18 Iunie 1942.

— S'a aprobat ca epoca de vânătoare a gâştelor în judeţele: Ialomiţa, Constanţa, Brăila, Covurlui, Tulcea, Isbail, Cetatea Albă şi Chilia, să înceapă, în mod excepţional, dela 20 Iulie 1942, însă numai la câmp, în zonele ce se vor fixa de inspectorii de vânătoare judeţeni.

Societatea «Progresul Silvic»

MOȚIUNEA ADUNĂRII GENERALE

A 56-a adunare generală a Societății inginerilor silvici, „Progresul Silvic" a luat în discuțiune:

1) Problema combustibilului în raport cu criza lemnului de foc.

2. Regenerarea pădurilor în urma exploatărilor forțate din timpul războiului.

In urma rapoartelor generale citite în fața adunării și a discuțiunilor ce au avut loc, adunarea constată:

I. Pentru a corespunde nevoilor de azi, de combustibili casnici, din care partea cea mai importantă o susține lemnul de foc, trebuesc luate următoarele măsuri:

1. Organele silvice de specialitate să participe efectiv, prin exponentul lor, la elaborarea și dispunerea măsurilor necesare și în problemele de aprovizionare cu lemn.

2. Organizarea muncii în exploatarea și transportul lemnului de foc, printr'o lege specială de mobilizare forestieră, care să privească:

— încadrarea tuturor întreprinderilor forestiere cu personalul technic silvic necesar și a lucrătorilor specialiști;

— asigurarea fasonării lemnului prin alcătuirea de detașamente de lucru organizate în unități militare;

— asigurarea executării transporturilor prin constituirea de eșaloane de vehicule și mobilizarea cărăușilor;

— înlesnirea aprovizionării lucrătorilor cu alimente, încălțăminte, îmbrăcăminte și unelte.

3. Activarea producției forestiere și circulației materialului prin:

— înmulțirea instalațiilor de transport necesare;

— finanțarea exploatărilor și mijloacelor de manipularea lemnului.

4. Armonizarea prețurilor maximale la lemnul de foc, cu cheltuelile de producție și transport, cum și a impozitelor forestiere în raport cu celelalte impozite agricole.

5. Folosirea rațională a lemnului de foc prin introducerea unor sisteme perfecționate de ardere pentru economisirea lemnului și mărirea randamentului său caloric.

6. Participarea și a altor combustibili la încălzire, deoarece sporirea continuă a consumului de combustibili, nu poate fi acoperită numai din păduri.

Toate măsurile de mai sus nu vor avea rezultatele dorite decât dacă se pun la dispoziţie rapid şi efectiv mijloacele necesare, întrucât aprovizionarea trebue făcută într'un timp scurt.

II. In urma tăerilor forţate din cursul războiului, pădurile ţării având de regenerat, ameliorat şi refăcut cam 10% din suprafaţa lor, se impun:

1. Pădurile ţării să fie îndrumate în viitor să se regenereze pe cale naturală.

2. Lucrările de împădurire să fie încadrate într'un program de lucru care să cuprindă toate suprafeţele restante şi cele ce urmează a se împăduri pe măsura exploatărilor curente.

3. Să se deschidă cât de curând complexele forestiere rămase până acum inaccesibile din cauza lipsei de căi de comunicaţie.

4. Să se intensifice producţia materialelor necesare împăduririlor: seminţe şi pueţi.

5. Să se sporească numărul personalului silvic inferior, necesar în executarea lucrărilor. Să se creieze şcoli silvice elementare pentru şefii de echipă de lucrători specialişti în lucrările de pepiniere şi plantaţiuni.

6. Să se aloce în buget sume suficiente pentru lucrări de împădurire potrivit programelor anuale. Să se înlesnească proprietarilor particulari procurarea capitalului şi materialului necesar pentru împăduriri.

7. Lucrările de împădurire să se facă în regie sub conducerea şi îndrumarea personalului technic silvic.

8. Să se înfiinţeze o direcţie specială, care împreună cu I. C. E. F. să se ocupe şi să dea îndrumările necesare pentru regenerarea, refacerea, cultura şi amenajarea pădurilor ţării.

N E C R O L O G

† EMANOIL NEGOESCU
Inginer inspector silvic
5.IV.1878—12 Ianuarie 1942

Incă o creangă își leapădă trist, pădurea. Inginerul silvic Em. Negoescu a închis ochii pentru totdeauna.

S'a frânt fulgerător, soarta hărăzindu-l să îngenunche neînsufleţit alături de trunchiul de arbore ce i-a fost atât de drag, ăst leagăn al copilăriei, belşug al vieţii şi reazăm şi culcuş odihnitor pe drumul fără de întoarcere.

Fiul al judeţului Dâmboviţa, născut în comuna Raciu, la 5 Aprilie 1878, a urmat şcoala primară în Târgovişte, iar liceul la Sf. Sava în Bucureşti.

Fost student al Şcolii Superioare de Silvicultură a absolvit-o în anul 1899, intrând după militărie, ca inginer silvic, în serviciul Statului în anul 1902, fiind repartizat ca şef al Ocolului silvic Pucioasa.

A trecut pe rând, după obligaţiile serviciului, la conducerea ocoalelor din jud. Dâmboviţa, Muscel, Olt, iar cu depărtarea vremii, fiind avansat ca subinspector şi-a continuat activitatea pe lângă Direcţia silvică Piteşti.

După războiul din 1918, a mers în Basarabia unde a contribuit la organizarea serviciului silvic românesc.

Avansat inspector, în 1927, a funcţionat în cadrul Inspectoratului silvic Focşani, de unde, în anul 1933, a fost scos la pensie, retrăgându-se în oraşul Târgovişte, care i-a fost atât de drag.

La înmormântare, care a avut loc în ziua de 15 Ianuarie 1942 au luat parte în afară de rude și cunoscuți, inginerii silvici din Târgoviște, precum și o delegație de elevi de la Școala de brigadieri silvici din Târgoviște. Societatea Progresul-Silvic a fost reprezentată prin d-l Ing. Insp. silvic Dr. Emil G. Negulescu care a depus o coroană de flori și a ținut o cuvântare.

R. P.

† DANCU N. GH.

August 1914 — 13. X. 1941

A plecat dintre noi, pe neașteptate. Cine și-ar fi putut închipui ca acel tânăr înalt și voinic să se prăbușească așa de timpuriu!

Abia ieșise de pe băncile Facultății noastre de silvicultură și intrase în serviciu, într'un interval de timp îngăduit de îndatoririle militare cerute de țară în vremurile acestea de încordare totală în lupta contra bolșevismului.

Undeva departe prin pădurile ocolului Cliscăuți, a fost surprins de o răceală, fiind răpus înainte de a se fi putut să i se dea îngrijirea medicală necesară.

Inginerul silvic Dancu N. Gh. n'a avut timpul să-și puie munca și priceperea în slujba pădurilor, pentru care se pregătise și pe cari știm că le iubea atât de mult.

S'a născut în Viștea de Jos din Județul Făgăraș. Acolo își face școala primară, pentru ca apoi să treacă la liceele din Sibiu și Orăștie. In Facultatea de Silvicultură intră în anul 1934 după ce făcuse și un an la Matematici. O sfârșește în 1941, luând diploma de inginer silvic.

Campania contra bolșevicilor o face ca Sublocotenent în arma artileriei antiaeriană.

Pleacă dintre noi în plină tinerețe — avea abia 27 ani. El nu s'a putut bucura de viață, căci până acum a trudit să-și croiască un rost în viață.

Lasă în urmă o mamă văduvă și frați, cari se vor fi gândit ca odată să-i ajute cel ce ajunsese pe o treaptă mai ridicată decât ei.

Să-i fie țărâna ușoară!

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : Stinghe N. V.

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **C. Emanoil**

Secretari : **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **Pană Vasile, Georgescu Stelian** şi **Dragu Const.**
Cenzori supleanţi: **Niţescu I., Bădescu G.** şi **Focşăneanu I.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	100 „
Numărul	40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

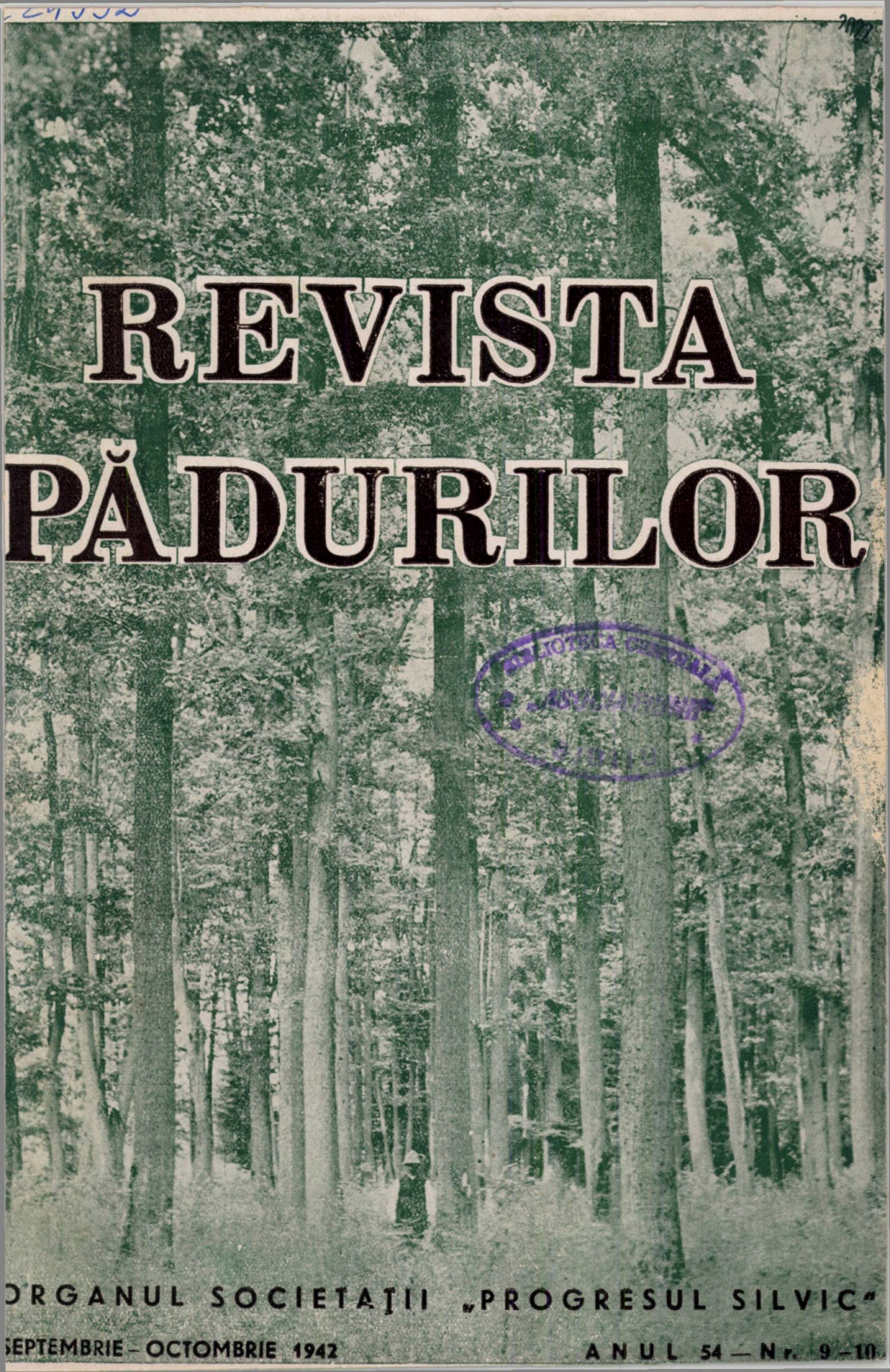

REVISTA PĂDURILOR

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASTRA"
SIBIU

ORGANUL SOCIETAŢII „PROGRESUL SILVIC"

SEPTEMBRIE – OCTOMBRIE 1942 ANUL 54 — Nr. 9–10

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54. Nr. 9—10 SEPTEMBRIE—OCTOMBRIE 1942

SUMARUL:

Studii:

C. C. Georgescu, I. Morariu și P. Cretzoiu: Contribuții la cunoașterea speciilor de Quercus din România — — — — — — — — — 349

Comentarii — Insemnări:

S. Pașcovschi: Quercus Virgiliana Ten. în pădurea Runceni — — — 360

I. Vlad: Proprietățile morfologice și biologice ale rășinoaselor, privite din punctul de vedere al culturii pădurilor — — — — — — — — 367

Vânătoare — Pescuit:

V. Cota: Contribuțiuni la cunoașterea exigențelor vânatului mare față de gospodăria din păduri — — — — — — — — — — — — 374

Cronica internă (pag. 388), *Cronica externă* (pag. 396), *Cronica mercurială* (pag. 402), *Cronica cinegetică* (pag. 404), *Cărți* (pag. 410), *Reviste* (pag. 413), *Informații* (pag. 421), *Necrolog* (pag. 423), *Societatea „Progresul Silvic"* (pag. 425), *Publicații* (pag. 431).

SOMMAIRE:

Études:

Contributions à la connaissance des épèces de Quercus de Roumanie — Georgescu C., Morariu I. și Cretzoiu P.

Commentaires:

Quercus Virgiliana Ten. dans la forêt Runceni — Paşcovschi S.

Les propriétés morphologiques du mélèze, au point de vue de la culture forestière — — Vlad I.

Chasse et Pisciculture:

Contributions à la connaissance des exigences du grand gibier — — Cota I.

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic", Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Beiträge zur Kenntnis der Quercus-Arten Rumäniens — — — — Georgescu C., Morariu I. și Cretzoiu P.

Mitteilungen:

Quercus Virgiliana Ten. im Forste Runceni — Paşcovschi S.

Einige waldbaulichen Eigenschaften der Lärche Vlad I.

Jagd und Fischerei:

Beiträge zur Kenntnis des Hochwildes — — Cota I.

Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten, Nachruf, Verein „Progresul Silvic".

1 24952

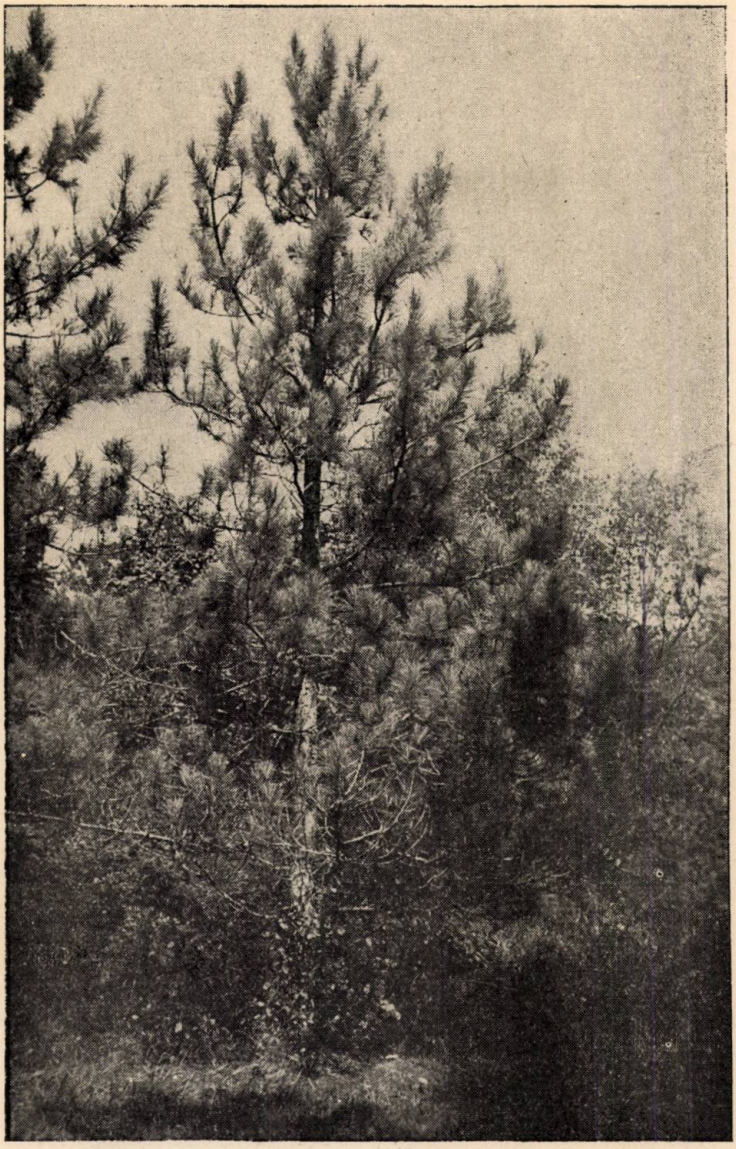

Clișeu S. Pașcovschi.

Pinus resinosa Ait, în parcul Bazoș (jud. Timiș).
Pinus resinosa Ait. dans le parc Bazoș (dép. Timiș).

- IUL. 2005
2014

Clișeu S. Pașcovschi.

Picea Koraiensis N a k a i. în parcul Bazoș (jud. Timiș).
Picea Koraiensis N a k a i. dans le parc Bazoș (dép. Timiș).

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări și experimentație forestieră

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA SPECIILOR DE QUERCUS DIN ROMÂNIA

de C. C. GEORGESCU, I. MORARIU și P. CRETZOIU

Quercus robur L.

Q. femina Mill. Gard Dict. ed. VIII (1768) 2. Q. pedunculata Ehrh., Arb. frut. Dec. IX (1789), hem. seminudum; Beitrage V, 1790, 161. Q. pendulina Kit. Schult., Ost. Fl. I (1814), 620. Q. malacophylla Schur, Ost. Bot. Zeitschr. X (1860) 181. Q. borealis (Heuff.) Simk. Querc. (1890). Q. robustissima Simk. Q. laciniata Vukot. Rad. Iug. Ac. XXII (1867) 19.

Arbore foarte înalt, de 40—50 de m., cu coroana neregulat lățită. Tulpina se desface dinspre baza coroanei în crăci puternice și noduroase cu scoarța adânc crăpată. Lujerii destul de groși cu scoarța netedă, mată, brun măslinie până la cenușiu brun-glaucescentă, cu lenticele mici, puține și rotunde. Mugurii oblong ovoizi până la subglobuloși ascuțiți sau obtuzi îngrămădiți înspre vârful lujerilor, cu solzii strâns lipiți, glabri și în partea anterioară rotunziți. Frunzele cu pețiolii glabri, scurți de 2—7 mm lungime, mijlocii sau mari; în locurile uscate mici, apropiate înspre extremitatea lujerilor, cu o formă foarte variabilă. Lamina pe ambele fețe glabră (cu excepția varietății p u b e r u l a, care are peri pe fața inferioară) conturul lat cuneat obovat, lățimea cea mai mare în treimea anterioară a frunzei, lungă de 8—15 cm, lată de 3—10 cm, uneori mai ales pe lăstari au dimensiuni gigantice, la bază îngustată-auriculată, adesea nesimetrică, de fiecare parte (4) 5—6 lobi rotunziți până la ascuțiți cu sinuri neregulate larg sau înguste, destul de adânci și de

39826

regulă rotunzite; lobii lat rotunziți și numai pe lujerii târzii prelung ascuțiți; lobii bazali mici și rotunziți, cei de a doua pereche evident mai mare, cei de a treia și a patra pereche prelungindu-se în formă de limbă și adesea cu marginea inferioară grosolan și inegal sublogată, lobii dinspre vârf ovali și paraleli, îndreptați înainte, nervurile laterale în medie 5—7, destul de îndepărtate și nu tocmai paralele, nervurile sinuale întotdeauna prezente, nervațiunea intercalară grosolană neregulată bogat reticulată, nervurele secundare dinspre bază formează cu nervura principală un unghi ascuțit de 45—70°.

Q. robur pedunculata v. puberula f. acutiloba.. Cheia Turzii. (2/5 din mărimea naturală).

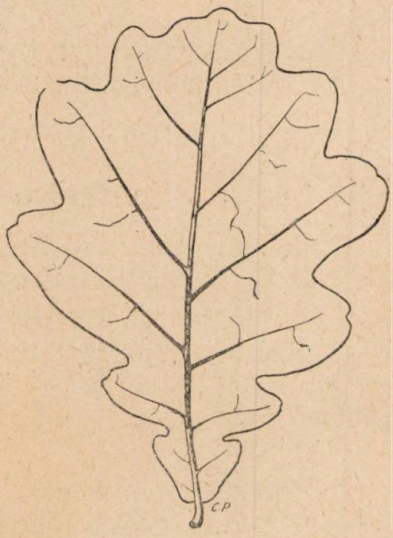

Q. robur var. puberula f. rotundiloba. (1/2 din mărimea naturală).

Amenții masculi cu pedunculul glabru sau rareori păros pauciflor, florile cu 5—8 lacinii, liniare, acute ciliate, cu 6—8 stamine, tot atât de lungi cât laciniile. Florile femele lung pedunculate, rachisul glabru lung de 2—12 cm, dispuse câte 4—6 îndepărtate în raceme. Perigonul alipit de stil cu 5—7 lacinii scurte neegale, pe dinafară des păroase; stile 3, reunite într'o coloană, cu stigmatele subrotunde la vârf emarginate arcuat răsfrânte [1]).

1) In diagnoza lui Schwartz forma și poziționea stilului corespunde cu cea de Q. pedunculiflora, numai în unele cazuri și anume la exemplare din locurile unde robur și pedunculiflora cresc împreună s'au aflat la exemplare de robur stigmate rotund obcordate cu o poziționea per-

Ghindele câte 2—5 pe un peduncul glabru sau rareori dispers păros, lung cât jumătate frunza, uneori mai scurt prin avortarea florilor superioare, rareori ajunge sau întrece frunza în lungime. Cupula mică de 8—20 mm înălțime, 7—24 mm diametru, solzii imbricați, dispuși în spirală strâns uniți, ovali, pe dos cenușii păroși, cu vârful lat rotunzit până la obtuz treptat îngustat, liber, bruniu și uscat; ghinda oval alungită spre vârf acută și cu peri mici, lungă de 18—28 mm și lată de 7—15 mm.

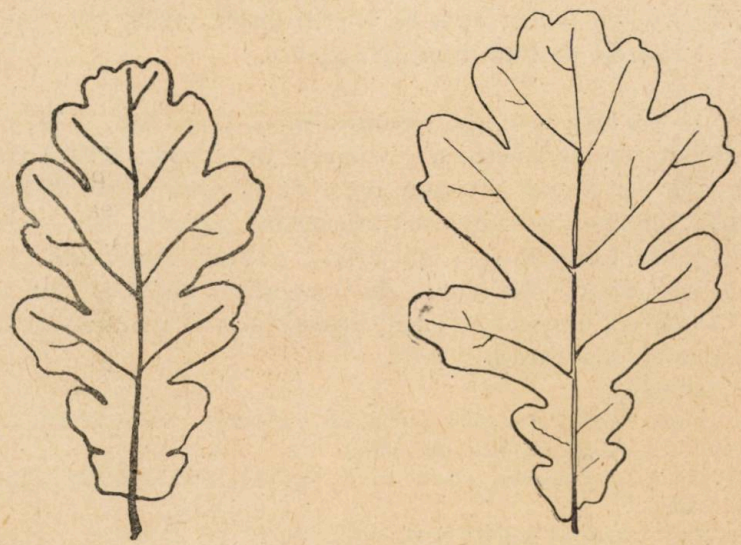

Quercus robur v. puberula f. microphylla Georg. et Mor. nov. f. Jud. Iași, Ciriteii-Mari spre Popricani. (Mărime naturală).

In flora noastră este reprezentată numai subsp. pedunculata DC., care este de altfel stejarul celei mai mari părți din Europa.

Subsp. pedunculata DC. Prodr. XVI 2, (1864) 4. Schwz. Monogr. I, 3—4 (1937) p. 102.

Lujerii anuali dela început complect glabri. Frunzele coriacee, până la erbacee, pe fața superioară mate. Cupula mij-

---

pendiculară față de axul stilului, caracter care noi l-am găsit ca determinant pentru pedunculiflor. In spiritul observațiunii noastre mai vorbesc și desemnele din lucrarea A. Camus: Les Chênes, Atlas tom. II (1935—36), pl. 143, 146, 148, 149, 150 și 155.

locie sau mică până la 16 mm diametru, cu pereţii subţiri, solzii mici plani, de cel mult doi mm lăţime vârful obtuz alipit sau slab desfăcut dela jumătatea cupulei în sus devin din ce în ce mai mici iar cei superiori abia vizibili, pedunculul subţire şi glabru mai scurt decât frunza, ghinda de o lungime mijlocie de 25 mm.

var. glabra (Godr.) Schwz. Q. pedunculata α glabra Godr. Flor. Lor. II (1843) 285. Q. pedunculata a borealis Heuff. in Wacht. Zeitschr. I (1850) 99. Q. borealis Simk. Querc. (1890) 22. Q. robur α typica Beck Fl. Nieder Ostrr. (1890) 271.

Frunzele pe faţa inferioară glabre.

f. vulgaris (DC.) Schwz. Mon. Eich. Eur. (1937) 105. Q. Robur ssp. pedunculata α vulgaris DC. Prodr. XVI 2 (1864) 4 p. pte. Q. Robur α typica Beck Fl. N.-Ost. (1890) 271. Cuprinde tipurile cu frunze de dimensiuni mijlocii, cam până la 13 (14) cm lungime şi 7 cm lăţime, cu lobii mai adesea lăţiţi Cuprinde tipurile cu frunze de dimensiuni mijlocii, cam până la 13 (14) cm lungime şi 7 cm lăţime, cu lobii mai adesea lăţiţi şi rotunziţi sau obtuzi.

Materiale:

Distr. Bihor Peţea Sân-Mărtin, leg. L. Richter, VII, 1897 HB. Valea Tăcăiţei leg. A. Paucă, VII, 1937 HB.

Distr. Cluj Sebeşul Mare, leg. L. Richter, VIII, 189 HB. Cluj leg. Wolff, HP.

Distr. Turda Cheile Turzii, leg. I. Wolff, XI, 1894 HP.

Distr. Someş Cerneşti, leg. L. Richter, VII, 1890 HB.

Distr. Năsăud Feldru, leg. F. Porcius, HB.

Distr. Târnava Mică (?) Căpâlna, leg. Marton? (det. ipse Q. borealis Heuff. I, HP. Aiud, păd. Făget, leg. Csato, VIII, 1887 HB.

Distr. Caraş, la Lugoj în munţi, leg. Borbaş, 1886, HB.

Distr. Timiş, Timişoara în pădurea Casa Verde, leg. V. Borbas, 1886, HB. Parcul Bazoş, leg. C. Georg., VII, 1934, HP.

Distr. Arad, Pâncota pe Pleşul, leg. Simonkai, IV, 1888, HB.

Distr. Maramureş, pădurea Sărăsău, leg. A. Coman, V. 1938, HP.

Distr. Iaşi, prin pădurea Caraiman, aproape de satul Perieni, leg M. Răvăruţ, HI, VI, 1939. Bran, prin păd. leg. Răv., VI, 1939, HI. Focuri, păd. La Tufe, leg. Răv., VI, 1939, HI. Păd. Bârnova, leg. Răv., VI. 1930, HI

Distr. Bacău pădure lângă reşedinţa Ocolului Dofteana, leg. C. Georg. et M. Badea, IX, 1935, HP.

Distr. Muscel, Stâlpeni, pe dealuri pe coaste şi la poalele dealurilor, leg. Grecescu, V, 1876, HB.

Distr. Ilfov Căldăruşani păd. Brânzeasca, leg. Panţu, V, 1890, HB. Chitila, leg. Panţu, IV, 1900, HB. Bolintinu din Deal, păd. Cotroceanca

leg. Panţu, V, 1900, VIII, 1900, HB. Pădurea Băneasa, leg. I. Morariu, VI, 1937, HIM. Ţigăneşti păd. Ciolpani, leg. Panţu, VIII, 1906, HB.

Distr. Durostor: pădurea Meşelic, lângă Turtucaia, leg. N. Iacobescu, IX, 1920, det. Quercus robur L. var. typica Beck., HB.

Distr. Buzău: pădurea Nârteasca-Tisău; leg. S. Paşcovski; IX, 1932; det. idem Qu. robur L. var. typica Beck, HP.!

f. macrophylla (Lasch.) Schwz. Mon. d. Eich. p. 105. Q. germanica macrophylla Lasch, Bot. Ztg. XV (1857) 416. Frunzele mari, lungi de 14—20 cm şi mai lungi, late de 8 cm şi mai mult.

Distr. Cluj: pădurea Făget-Cluj, leg. Al. Borza, IX, 1920. HC.!

O parte din materialul atribuit acestei forme, poate fi determinat ca Quercus robur L. cuneifolia Beck., care denumire trece în sinonimie.

Distr. Cluj: pădurea Hoia la Cluj, coaste meridionale; leg. Al. Borza, IX, 1920; pădurea Făget, leg. Al. Borza, IX, 1920, HC.!

Distr. Târnava Mică: Blaj; leg. Al. Borza, IX, 1920; stejeriş pe dealul Pârva; leg. Al. Borza, IX, 1920; în pădure la Petrisat, leg. Al. Borza, IX, 1920, HC.!

Distr. Iaşi: gara Spinoasa, prin rediul dinspre sud, leg. M. Răvăruţ, VI, 1939, HI. Păd. Caraiman aproape de satul Perieni, leg. M. Răv., VI, 1939, HI. Bran, prin pădurea de lângă sat, leg. M. Răv., VI, 1939, HI.

Distr. Argeş, păd. Stolnici, leg. C. Georg., VIII, 1935, HP.

Distr. Tulcea Pădurea Letea-Deltă, leg. Al. Borza, VII, 1923, HC.!

f. parvifolia (Lasch) Schwz. Mon. d. Eich. pag. 105. Q. germanica parvifolia Lasch, Bot. Ztg. XV (1857) 415. Frunzele mici cam de 7/5 cm.

Distr .Târnava Mică (?), Căpâlna în pădure, leg. Marton, IX, 1823, HB.

Distr. Târnava Mică pădurea Căpâlna, leg. Marton? HP.!

Materialul îl aflăm determinat ca Quercus robustissima Simk. var. microbalanus Heuff.

Distr. Timiş, în păduri, leg. Borbas, IX, 1886, HB.

Distr. Buzău, pădurea Ciolanu-Tisău, leg. S. Paşcovski, X, 1932, HP.

f. acutifolia (Bechst) Schwz. l. c. Q. germanica acutifolia Lasch. Bot. Ztg. XV (1857) 415. Frunzele cu lobii ascuţiţi.

Distr. Timiş în pădurea Timişoarei, leg. Borbas, IX, 1886, HB.

Distr. Dâmboviţa: pădurea Jugureni-Văcărească, leg. P. Cretzoiu, V, 1932.

Distr. Ilfov Afumaţi în pădure, leg. Panţu (?), IV, 1901, HB.

Distr. Iaşi prin pădurea Bârnova, leg. M. Răv., VI, 1930, HI.

f. multilobata (Schur) Schwz. l. c. Q. pedunculata f. multiloba Schur., Öst. Bot. Wochenb. VII (1857) 4. Q. germanica pinnatifida Lasch, Bot. Ztg. XV (1857) 415. Lobii frunzelor cu lobări secundare, uneori frunzele mari.

Distr. Someş Gâlgău, leg. I. Richter, VII, 1890, HB.

Distr. Cluj: în Făget la Cluj, leg. Al. Borza, IX, 1920, HC. Pădurea Basa la Sărmaş, leg. Al. Borza, VI, 1927, HC.!

Distr. Ilfov Perişi, pădure, leg. Georgescu, V, 1881, HB.

Distr. Vlaşca Călugăreni, păd. Crucea de Piatră, IX, 1907, leg. Panţu, HB.

Distr. Iaşi: Bran, prin pădure, leg. Răv., VI, 1939, HI. Pădurea Coada Stâncii, leg. Răv., VI, 1939, HI.

f. heterophylla (Loud) Schwz. l. c. Q. pedunculata heterophylla Loud. Arb. Brit. III (1838) 1732. Q. laciniata Lodd. Catal. (1836). Q. Robur f. laciniata C. K. Schn. Handb. I (1904) 199. Frunze foarte variabile, neregulat pinnatifide sau lobate, întrerupt laciniate ori subîntregi.

Distr. Someş Sărata (?), leg. I. Richter, VII, 1890, HB. Id. HC. det. ipse Q. brevipes Hefuf.

După fructe:

f. vera (Lasch) Schwz. l. c. p. 106. Q. germanica f. vera Lasch, Bot. Ztg. XV (1857) 415. Q. pedunculata var. borealis Heuff. in Wacht. Zeitschr. Nat. Heilk. (1850) 99.

Distr. Alba: Cheile Intregalde, leg. C. Georgescu, VII, 1940, HP.

Distr. Someş: Gâlgău, leg. Borbas, VII, 189, HB.

Distr. Târnava Mică: Aiud, pădurea Făget, leg. Csató (det. ipse Q. stenocarpa Vuk.) HB.

Distr. Trei-Scaune, com. Boroşneu sub muntele Mocoa, leg. ? VII, 1884, HB. Covasna, leg. Richter, VIII, 1883, HB.

Distr. Timiş: în pădurea Casa Verde Timişoara, leg. Borbás, IX, 1886, HB.

Distr. Ilfov Băneasa lângă Bucureşti în pădure, leg. Panţu, VII, 1904, HB. Ţigăneşti, pe marginea pădurii Ciolpani, leg. Panţu, VIII, 1906, HB. VI, 1903, HB. Ciocăneşti în pădure, leg. Grec., VII, 1884, HB. Din grădina proprietarului dela Palaz, leg. Bartolomeu, VIII, 1899, HB.

Distr. Mehedinţi: Balta spre Turbata în păduri şi izolat, leg. Grecescu, VI, 1895, HB.

f. brevipedunculata (Lasch) Schwz. l. c. Q. germanica f. brevipedunculata Lasch. Bot. Ztg. VI. (1857) 415. Q. pedunculata var. brevipes Heuff. în Wacht., Zeitschr. Nat. Heilk. I (1850) 99. Q. pedunculata var. Pseudo-sessilis Schur., Ost. Bot. Wochenb. VII (1857) 9. brevipes Kern., Ost. Bot Z. XXVI (876)

232. Q. intermedia Beranger, Aut. stor. forest. ital. (1880) 292. Pedunculul scurt numai de 1—3 cm lungime și cu 1—2 flori.

Distr. Someș Gâlgău, leg. I. Richter, VIII, 1883, HB.

Distr. Cluj Sebeș, leg. I. Richter, VIII, 1890, HP. Idem HB. Huedin, leg. I. Richter, VIII, 1890, HB.

Distr. Alba: Valea Galdei, leg. C. Georg., VIII, 1940, HP. — Tăuți (?), leg. Márton, 1893, HP.

Distr. Hunedoara: Deva, pădurea Bejan, leg. Simonkai, VIII. 1885, HP.

Distr. Trei-Scaune: Covasna, leg. I. Richter, VIII, 1833.

Distr. Caraș: Lugoj în munți, leg. V. Borbás, IX, 1886, HB.

Distr. Alba: Aiud, în păduri, leg. Csató, V, 1890, HB V.II, 1890, HB. VIII, 1882, HB.

Distr. Iași: Modârjac, prin păd. Dealul Mare, leg. M. Răvăruț, VIII, 1939, HI.

Distr. Ilfov: Roșu, păd. tăiată, leg. Panțu, IX, 1900, HB. Bolintinu din Deal păd. Cotroceanca, leg. Panțu, VIII, 1900, HB.

Distr. Vlașca, în păd. Crucea de Piatră, leg. Panțu, IX, 1907, HB.

f. tubulosa (Schur.) Schwz., l. c., 106. Q. pedunculata f. tubulosa Schur., Sert. fl. Transsilv. (1853) 67. Q. pedunculata f. megabalana Schur., Ost. Bot. Wochb. VII (1857) 3. Q. Stenocarpa Vuk., Ost. Bot. Z. XXIX (1879) 1888. Q. perrobusta Borb., Ost. Bot. Z. XXXIX (1889) 376. Q. robustissima Simk., Querc. (1890) 50. Q. brutia Asch. et Gr., Syn. IV (1911) 492. Aci se cuprind forme cari au cupula mare (până la 2,8 cm diametru) și ghinda deasemeni (de 3—5 cm lungime).

Distr. Bihor: Băile Finiș, leg. A. Paucă, VII, 1936, HB.

var. puberula (Lasch) Schwz. Mon. d. Eich. 107. Q. germanica f. puberula Lasch, Bot. Ztg. XV (1857) 418. Q. pedunculata f. pilosa Schur., Öst. Bot. Wochneb. VII (1857) 4. Q. asterotricha Borb. et Csató, Mag. Növ. Lap. (1886) 132. Q. pilosa Simk., Querc. (1890) 23. Se caracterizează prin perii mărunți și deși ce îi are frunza pe fața inferioară (uneori stelați) mai ales în unghiul nervurilor. Uneori poate deveni glabrescentă în afară de nervuri. Această varietate, destul de răspândită în flora României și prezintă mare variabilitate, cea ce ne-a făcut să separăm următoarele forme:

A. După frunze:

f. rotundiloba Georg. et Morariu nov. f. Foliorum lobi rotundati vel obtusati. Frunzele cu lobii rotunziți sau obtuzi.

Distr. Trei-Scaune: Boroșneu, muntele Mocoa, leg. Simkovics, VII. 1884, HB.

Distr. Argeș: păd. Gurănoaia (lângă Olt), leg. Grecescu, VIII, 1881, HB. Păd. Stolnici, leg. Georg., VIII, 1935, HP.

Distr. Ilfov: Roșu, păd. tăiată, leg. Panțu, IX, 1900, HB. Pantelimon, leg. I. Morariu, VI, 1938, HIM. Călugăreni, Crucea de Piatră, leg. Panțu, VII ,1890, HB.

Distr. Vlașca: pădurea Comana, leg. I. Lupe, V, 1938. HB.

Distr. Iași: prin pădurea Coarnele Caprei, leg. Răv., VI, 1939, HI.

Distr. Orheiu: pădurea Telenești, leg. Z. Przemețchi, VII, 1937, HP.

Distr. Bălți: Călinești Deal, leg. Z. Premețchi, VII, 1937. HP.

Distr. Tighina: pădurea Gărbovăț, leg. C. Georgescu, IX, 1935, cult. văruț, VI, 1939, HI. [1]).

f. acutiloba Georg. et Morariu nov. f. Foliorum lobi acuti et saepe lobulati, sinubus ± profundi. Frunzele cu vârful lobilor ascuțiți, adeseori lobulați, iar sinurile adânci.

Distr. Turda: Cheia Turzii,, leg. I. Wolff, X, 1894, HP.

Distr. Argeș: păd. Stolnici, leg. Georg., VIII, 1935, HP.

Distr. Ilfov: Crivina spre Periș, păd. Țigănești, leg. Grecescu, VIII, 1888, HB.

f. microphylla Georg. et Morariu nov. f. Folia parva, 6—8 (3—9) cm longa et (2) 3—4 cm lata. Forma aceasta se deosebește ușor prin frunzele mici. Materialul văzut de noi prezintă lobii adânc tăiați și cu lobi secundari sau numai cu emarginături.

Distr. Iași: prin pădurea Ciriteii Mari spre Popricani, leg. M. Răvăruț, VI, 1939, HI. [1]).

B. După fructe:

1. f. glomerata Georg. et Morariu n. f. Pedunculus 1—4 cm longus.

Distr. Alba: pădurea Făget lângă Aiud, leg. Csató, 1888, VIII. Acest material este dubios, având pe dosul frunzei numai foarte rari peri; l-am trecut, totuși aci, căci prezintă o perfectă concordanță cu materialul, menționat mai sus din Cheile Turzii; amândouă exemplarele de erbar au fost determinate de autorii anteriori drept Quercus malacophylla Schur.

2. f. laxa Geor. et Morariu, n. f. Pedunculus plus quam 5 cm longus.

Distr. Alba: Aiud, în păduri, leg. Csató, VIII, 1888, HB.

1) Am aflat forma aceasta și în jud. Arad, lângă com. Vârfurile (I. Morariu), în materialul recoltat vara aceasta.

Distr. Timiș-Torontal: Arbor saecularis prope opp. Timișoara, leg. Al. Borza, X, 1941, HC.

Inainte de a stabili aceste forme s'a mai examinat din Herbarul Universității din Cluj următoarele piese de herbar și s'au atribuit var. puberula:

Distr. Târnava Mică: Blaj pădurea Petrisat, leg. Al. Borza, 20. IX, 1920, HC. — Blaj pădurea Cărbunare, leg. Al. Borza, 20, IX, 1920. — Câmpia Ardealului pădurea Cioarelor la Cămărașul Deșert, leg. Al. Borza, 8, VI, 1927.

*

Cheie pentru determinarea varietăților și formelor de Quercus Robur L., întâlnite până acum în țara noastră.

A. Frunzele glabre pe dos . . . var. glabra (Godr.) Schwz.

1 a. Frunze mici de 7 (—9) cm lungime și 3— cm lățime f. parvifolia (Lasch) Schwz.

b. Frunze mai mari 2

2 a. Frunzele lungi până la 15 cm și late de 7 cm, lobii simpli și ± rotunziți . . . . . f. vulgaris (DC) Schwz.

b. Frunzele mai lungi sau cu lobii iarăși lobați, sau cu lobii acuți, sau neregulați și asimetrici 3

3 a. Frunzele lungi de 14—20 cm (și mai mult) și de 8 cm late (sau mai mult), cu lobii ± rotunziți și regulați . . . f. macrophylla (Lasch) Schwz.

b. Frunze cu altfel de lobi (ascuțiți, iarăși lobați sau neregulați și asimetrici) 4

4 a. Frunze cu vârful lobilor ascuțit . . . . . f. acutifolia (Bechst) Schwz.

b. Frunze cu altfel de lobi 5

5 a. Frunze cu lobii iarăși lobați. f. multilobata (Schur) Scwz.

b. Frunze neregulat lobate, cu lobii adânci și nesimetrici variind până la foarte mici și atunci frunza apare aproape întreagă (pronunțată heterofilie pe același exemplar) . . f. heterophylla (Loud) Schwz.

II. După fructe:

1 a. Pedunculul ghindei scurt we 1—3 cm și de obicei 1—2 flor. . brevipedunculata (Lasch) Schwz.

b. Peduncul mai lung 2

2 a. Pedunculul lung de 2,5—7 cm. . f. vera (Lasch) Schwz.

b. Pedunculul mai lung, egal în lungime cu frunzele sau depășindu-le . . . . f. longipedunculata (Lasch) Schwz.

B. Frunzele pe dos păroase, vizibil mai ales în unghiul nervurilor perii simpli sau stelaţi (examinare cu lupa!) . . var. puberula (Lasch) Schwz.

I. După frunze:

1 a. Frunze mici de 7 (3—9) cm lungime şi late de 3—5 cm. f. microphylla Georg. et Mor.
b. Frunze mai mari 2
2 a. Frunze cu lobii ascuţiţi . . f. acutiloba Georg. et Mor.
b. Frunze cu lobii rotunziţi sau obtuzi . . . . . f. rotundiloba Georg. et Mor.

II. După fructe:

1 a. Pedunculul ghindei lung de 1—3 cm. iar ghindele strâns grupate . . . . . f. glomerata Georg. et Mor.
b. Pedunculii ghindelor mai lungi . . f. laxa Georg. et Mor.

Contributions à la connaissence des éspèces de Quercus de Roumanie.

*

Beitrag zur Kenntnis der Quercus-Arten Rumäniens.

Quercus robur L.

Bestimmungs-Schlüssel der bisher in Rumänien angetroffenen Varietäten und Formen von Quercus robur L

A. Blätter unterseits kahl . . . . . var. *glabra* (Godr.) Schwz.
I. 1 a. Blätter klein, 7 (—9) cm lang und 3 cm breit . . . . . f. *parvifolia* (Lasch.) Schwz
b. Blätter grösser 2
2 a. Blätter bis 13 cm lang und 7 cm breit, Lappen einfach und ± abgerundet . . . . . f. *vulgaris* (DC) Schwz.
b. Blätter länger, oder mit wiederum gelappten Lappen, oder mit zugespitzten, unregelmässigen und asymetrischen Lappen . 3
3 a. Blätter 14—20 (oder mehr)cm lang und über 8 cm breit, mit ± abgerundeten regelmässigen Lappen. f. *macrophylla* (Lasch) Schwz.
b. Blätter anders gelappt 4
4 a. Blätter mit zugespitzte Lappen . . f. *acutifolia* (Bechst.) Schwz.
b. Lappen nicht zugespitzt 5
abgerundeten regelmässigen Lappen. . . . . f. *multilobata* (Schur.) Schwz.
b. Blätter unregelmässig gelappte, Lappen tief eingeschnitten und asymetrisch sehr klein und dann das Blatt fast ganzrandig erscheinend (ausgesprochene Heterophyllie) . . . . . f. *heterophylla* (Loud.) Schwz.

II. Nach den Früchten:

1 a. Fruchtstiel kurz, 1—3 cm lang, gewöhnlich mit 1—2 Früchte . f. *brevipedunculata* (Lasch.) Schwz.

b. Fruchtstiel länger 2

2 a. Fruchtstiel 2,5—7 cm lang . . . . f. *vera* (Lasch.) Schwz.

b. Fruchtstiele so lang oder länger als die Blätter . . . . . f. *longipedunculata* (Lasch.) Schwz.

B. Blätter unterseits behaart, besonders an den Nerven sichtbar; Haare einfach oder Sternförmig . . . var. *puberula* (Lasch.) Schwz.

I. 1 a. Blätter klein, (3—) 7 (—9) cm lang und 3—5 cm breit . . . . f. *microphylla* Georg. et Mor.

b. Blätter grösser 2

2 a. Lappen zugespitzt . . . . . f. *acutiloba* Georg. et Mor.

b. Lappen abgerundet . . . . . f. *rotundiloba* Georg. et Mor.

II. 1 a. Fruchtstiel 1—3 cm lang, Früchte angehäuft . . . . . f. *glomerata* Georg. et Mor.

b. Fruchtstiel länger. Trüchte ± enfernt. . f. *laxa* Geor. et Mor.

COMENTARII—INSEMNĂRI

Din lucrările Institutului de cercetări și experimentație forestieră

QUERCUS VIRGILIANA TEN. IN PĂDUREA RUNCENI

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

In Nr. 3—4/1942 al Revistei Pădurilor Prof. C. Georgescu, cu colaboratorii D-sale I. Morariu și P. Cretzoiu, semnalează o serie de stațiuni ale lui Quercus virgiliana Ten., o specie de stejar descoperită de curând în flora noastră. Se citează și câteva exemplare de ierbar culese de subsemnatul. Intr'adevăr am încercat să urmăresc răspândirea acestui stejar în România, deși nu-i cunoaștem adevărata identitate *). Din cele văzute de mine pe teren și ca o completare la articolul menționat, cred interesant să descriu vegetația lui Q. virgiliana într'o stațiune tipică, anume în pădurea Runceni din jud. Buzău, în apropierea cătunului Marginea Pădurii și a comunei mari Jugureni (cca 12 km Nord de Mizil). Am ales această stațiune, căci aici se găsește într'un număr foarte mare de exemplare, iar câteva (din păcate prea puține) ajung la dimensiuni apreciabile. In alte locuri, unde l-am găsit, am văzut numai puține exemplare diseminate în arborete de alte esențe.

Pădurea Runceni este proprietatea Statului și se administrează de Ocolul Silvic Tisău. Este situată pe catena de dealuri înalte ale Istriței, la extremitatea ei vestică. Aici pe ver-

*) Anume îl considerăm hibrid între Q. petraea Liebl. (=Q. sessiliflora Salisb.) și Q. pubescens Wild. Așa reieșia din literatura existentă până la apariția monografiei lui O. Schwartz, care a pus chestiunea la punct. Bazat pe presupunerea că ar fi hibrid, am ales acest stejar ca exemplu pentru susținerea unei teorii din lucrarea mea „Succesiunea esențelor forestiere" (manuscris aflat în biblioteca ICEF-ului). Natural, odată ce s'a stabilit că este o specie independentă, argumentația de acolo nu mai are nici o valoare.

santul sudic al dealurilor, în jurul celor două sate menţionate mai înainte, precum şi mai jos, spre Tohani, se întinde renumita regiune viticolă. Astăzi peste tot se văd numai vii. Fără îndoială, această extindere a viticulturii se datoreşte în primul rând unei clime foarte dulci, cu totul diferită de clima versantului nordic al aceloraşi dealuri, care scoboară spre valea Nişco-

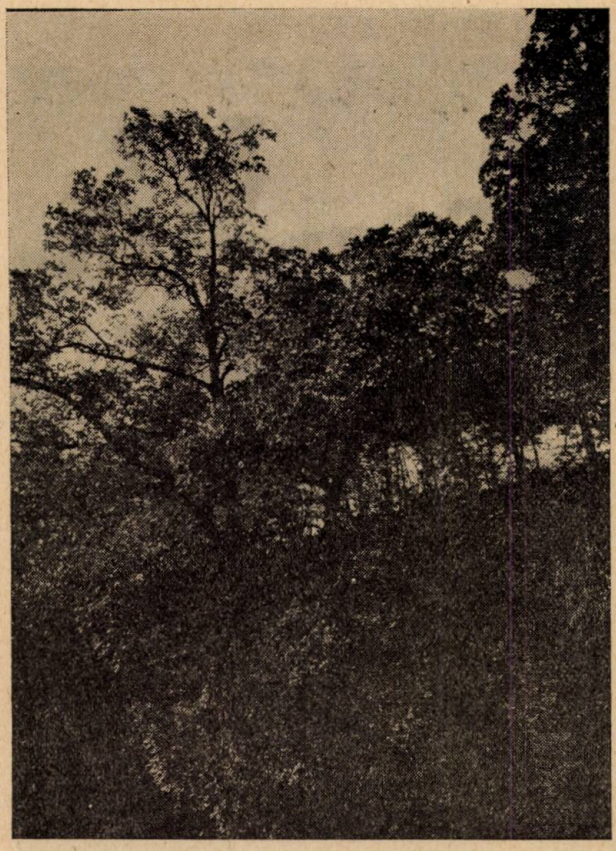

Fig. 1. — Pădurea Runceni, trupul mare. Exemplare mari de Quercus virgiliana Ten.; arborele din stânga figurii are cca. 10 m. înălţime şi 35 cm diametru terier.

vului; dincolo găsim o climă mult mai răcoroasă şi mult mai umedă. Diferenţa este exprimată plastic de locuitorii din valea Nişcovului, care zic că la ei „e sărăcie, căci e munte", iar peste culme sunt „părţile dealului" şi belşug de vii şi pomi roditori.

Această climă dulce a favorizat desigur şi vegetaţia lui Q. virgiliana în această regiune. Trebuie precizat dela început

că nu creşte în întreagă pădurea Runceni, ci numai în porţiunea situată pe versantul sudic (foarte redusă ca suprafaţă). Această porţiune reprezintă desigur numai un rest neînsemnat din pădurile mari de altădată. Centrul principal al stejarului nostru este reprezentat de un trup mic (18 ha 51 a), izolat, situat mai la Sud de trupul mare şi denumit de localnici „Tufele din Deal". Această pădurice merită o descriere amănunţită.

Fig. 2. — Pădurea Runceni, trupul mare. Exemplarul cel mai mare de Quercus virgiliana Ten.; în fund al doilea exemplar, ceva mai mic.

Are forma unei fâşii lungi, întinsă în direcţia V-E. Expoziţia generală este sudică, numai într'un loc, pe coastele unui pinten puternic de deal, se schimbă în VSV şi ESE. Panta foarte repede în colţul de Vest, ajungând chiar la câteva povârnişuri abrupte; apoi se îndulceşte din ce în ce spre partea estică. Terenul este calcaros, foarte pietros, pe alocuri cu bolovani mari

și stânci la suprafață. Altitudinea variază între 350—455 m. Intreaga pădurice este bine adăpostită dinspre Nord de un deal mai înalt.

Vegetația lemnoasă este foarte interesantă. Socotit în mediu cuprinde aproximativ 60% Quercus virgiliana Ten., 30% Q. pubescens Willd., 10% diverse și anume: Ulmus campestris L., Acer campestris L., Pirus communis L. și Malus communis Lam.; apoi câteva specii diseminate: Quercus robur L. (un singur exemplar), Q. petraea Liebl., Carpinus betulus L., Acer platanoides L., Prunus avium L., Tilia platyphyllos Scop.

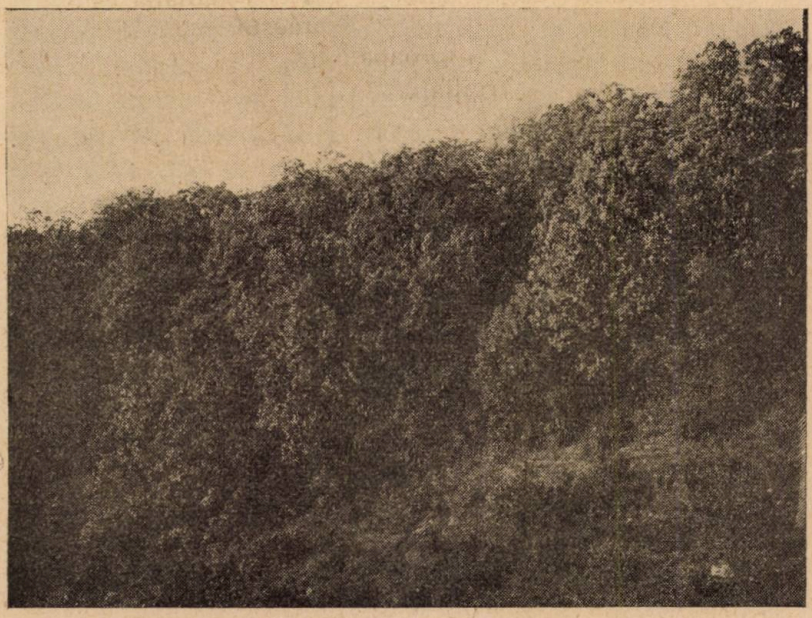

Fig. 3. — Pădurea Runceni, trupul Tufele din Deal. Arboret amestecat, cu predominarea lui Quercus virgiliana Ten.

(un singur exemplar). Subarboretul este compus din: Ulmus campestris L. var. suberosa Mnch., Berberis vulgaris L., Cotinus coggygria Scop., Acer tataricum L., Evonymus europaeus L., E. verrucosus Scop., Rhamnus saxatilis Jacq., Rosa canina L., Crataegus monogyna Jacq., Prunus spinosa L. var. dasyphylla Schur., Cytisus nigricans L., C. austriacus L., Cornus mas L., C. sanguinea L., Fraxinus ornus L., Ligustrum vulgare L., Viburnum lantana L.; mai rare sunt Salix capraea L. și S. alba L., Clematis vitalba L. este singura plantă agățătoare. Dintre arbuști sunt abundenți Berberis vulgaris și speciile meditera-

neene, Cotinus coggygria, Rhamnus saxatilis şi Fraxinus ornus. Am găsit şi câteva tufe de Syringa vulgaris L., dar n'aş putea afirma cu precizie că ar fi spontan. Sălbătăciţi fără îndoială sunt Prunus cerasifera Ehrh. şi Lycium halimifolium Mill. (amândoi destul de rari).

Repartizarea speciilor nu este la fel peste tot. In partea de V este o pădure amestecată cu un subarboret foarte bogat; speciile de stejar se ridică aici la cca 50%, predominând Q. virgiliana. In partea centrală pe lângă Q. virgiliana este şi Q. pubescens mult, iar celelalte esenţe de amestec mult mai puţine. Mai spre E rămâne stejar aproape pur, cu subarboret puţin; predomină absolut Q. virgiliana; aici s'a găsit şi Q. petraea ceva mai abundent, pe când în restul pădurii aproape nu există.

Tot arboretul este provenit din lăstar, crescut strâmb, tufos şi scund. Dimensiunile curente sunt 10—15 cm diametru terier şi cca 5 m înălţime. Numai în colţul extrem de V înălţimile sunt mai mari, dând aspectul unui arboret aproape normal. Cel mai mare exemplar, un Q. pubescens, are cca 25 cm diametru terier şi 8 m înălţime. Din contra colţul extrem de E lasă impresia unei vegetaţii foarte rele.

In toamna 1932, când am făcut prima excursie în această pădure, am găsit o fructificaţie destul de abundentă, atât la Q virgiliana, cât şi la Q. pubescens. In toamna 1936 din contra n'am văzut nici o ghindă. Seminţişul lipseşte cu desăvârşire.

Un petec mic de pădure, proprietatea particulară, situat în apropiere, are aspectul asemănător cu colţul estic al „Tufelor din Deal".

Să trecem acum la trupul mare al pădurii Runceni. Acesta se întinde de fapt dela muchea principală a dealurilor în jos, pe versantul nordic. Dar în perimetrul lui este înglobat şi un petec mic, care scoboară din muche pe versantul sudic; are numai câteva hectare suprafaţă. Vegetaţia în această porţiune se aseamănă cu „Tufele din Deal", pe când pe versantul nordic se găsesc arborete bătrâne şi frumos desvoltate de fag şi gorun (imediat sub muche e fag pur).

Expoziţia generală a acestei porţiuni este sudică. Pantele destul de repezi. Altitudine între 440—510 m. Terenul foarte pietros şi uscat; mai ales pe muchea principală, la punctul „Lotul Popii", deasupra „Râpei Albe", stâncile mari de calcar ies la suprafaţă.

Arboretul este constituit din Q. virgiliana aproape pur. Q.

pubescens foarte puțin, e localizat în partea inferioară. Q. petraea deasemenea prea puțin, e diseminat peste tot. Subarboretul destul de abundent este format din: Ulmus campestris L. var. suberosa Mnch., Cotinus coggygria Scop., Evonymus verrucosus Scop., Rhamnus saxatilis Jacq., Prunus avium L., P. spinosa L. var. dasyphylla Schur., Pirus communis L., Malus communis Lam., Sorbus torminalis (L.) Cr., Crataegus monogyna Jacq., Cytisus nigricans L., C. leucotrichus Schur. (dintre drobi primul este mai abundent), Fraxinus ornus L. Și aici arbuștii de origină mediteraneană sunt foarte abundenți. Pe liziera pădurii se găsesc Rosa gallica L.

Fig. 4. — Pădurea Runceni, trupul Tufele din Deal. Arboret de Quercus virgiliana Ten. aproape pur.

In general arboretul este provenit din lăstar. Trunchiurile sunt strâmbe, răsucite și scunde. Dimensiuni curente 10—15 cm diametru terier și 4—5 m înălțime, rar până la 25 cm diametru terier și 8 m înălțime. In partea inferioară însă se găsesc câteva exemplare mult mai mari, provenite din sămânță. Unul, într'adevăr uriaș, atinge cca 1 m diametru terier și 8 m înălțime, iar altul de alături este numai cu ceva mai mic. Pe lângă ele mai sunt câteva de 30—40 cm diametru terier și până la 10 m înălțime. Acestea din urmă au și o formă ceva mai frumoasă, cu trunchiuri mai drepte. Prezența acestor exemplare mari face această stațiune mult mai interesantă decât „Tufele

din Deal". Mai este o dovadă că şi în condiţiunile staţionale dela noi Q. virgiliana se poate desvolta ca un arbore mare.

Seminţişul lipseşte şi aici cu desăvârşire. Nici ghindă n'am găsit în toamna (în 1932 am fost numai în „Tufele din Deal").

Pentru a încheia descrierea ţin să mai adaog că localnicii denumesc „gârneaţă", deopotrivă şi pe Q. virgiliana şi pe Q. pubescens; ştiu să-i deosebească de gorunul larg răspândit în această regiune şi denumit simplu „stejar".

Cred că această staţiune este unică în felul ei, cel puţin din ce cunoaştem până acum. Ar merita să constituie o rezervaţie ştiinţifică. Exemplarele bătrâne în orice caz trebuie protejate.

Quercus Virgiliana Ten. dans la forêt Runceni.

Quercus virgiliana Ten. im Forste Runceni.

Mit der Gelegenheit der Entdeckung der Quercus virgiliana Ten. in Rumänien, die în einem früheren Hefte von „Revista Pădurilor" erwähnt wurde, beschreibt der Verfasser einen typischen Bestand dieser Art. Er befindet sich im Forste Runceni, unweit von der Stadt Mizil, Distr. Buzău. Q. virgiliana wächst auf dem südlichen Abhang der Istritza-Hügelkette. Die Höhe über Meeresspiegel ist zwischen 350—510 m. Der Terrain ist sehr stark geneigt, voll mit dem Kalkgestein, hier und da selbstt felsig.

Q. virgiliana ist mit Q. pubescens gemischt, aber es gibt auch Stelle, wo sie fast rein bleibt. Man findet noch Ulmus campestris, Acer campestris, Pirus communis, Malus communis und noch einige Baumarten, die weniger verbreitet sind (von der anderen Eichen — Q. petraea und sehr selten Q. robur). Zwischen die Sträucher sind die mittelländische Arten besonders häufig, nämlich Cotinus coggygria, Rhamnus saxatilis, Fraxinus ornus; es waren auch einige Exemplare von Syringa vulgaris gefunden, die aber vielleicht nur verwildet sind.

Die meisten Exemplare der Q. virgiliana sind krummig und niedrig, von etwa 4—5 m Höhe und 10—15 cm Brustdurchmesser; es scheint aber damit zusammenzuhängen, dass sie Stockausschläge sind. Die grösten, alten Bäumen (aus Samen) haben bis 8 m Höhe und 1 m Brustdurchmesser. Es gibt auch einige, etwas jungere, aber besser entwickelte Exemplare, von etwa 10 m Höhe und 30—40 cm Brustdurchmesser.

PROPRIETĂŢILE MORFOLOGICE ŞI BIOLOGICE ALE RĂŞINOASELOR, PRIVITE DIN PUNCTUL DE VEDERE AL CULTURII PĂDURILOR

de I. VLAD

In Nr. 3—4 din 1941 al Revistei „Pădurea Românească" am publicat sub titlul „Exigenţele şi caracterele importante pentru cultura speciilor forestiere" o serie de consideraţiuni asupra proprietăţilor morfologice şi biologice ale molidului şi bradului, insistând, în special, asupra următoarelor caracteristice:

a) Portul sau habitus

b) Conformaţia rădăcinilor

c) Creşterea rădăcinilor

d) Desvoltarea părţii aeriene

e) Puterea şi modul de reproducere (sexuat şi vegetativ)

f) Puterea de eliminare

g) Exigenţele în ceea ce priveşte lumina (temperament)

h) Exigenţele privitoare la atmosfera înconjurătoare (umiditate, căldură, mişcarea aerului etc.)

i) Exigenţele privitoare la sol (starea fizică, chimică, umiditate, căldură, etc.)

j) Influenţa asupra solului

k) Rezistenţa faţă de pericolele exterioare (ger, insecte, uscăciune, vânt, etc.).

Socotim că şi proprietăţile celorlalte răşinoase ce cresc la noi, care au o importanţă mai mare din punctul de vedere economic, merită aceeaşi atenţiune fiind convinşi că răspundem, cel puţin în parte, unor chestiuni, a căror rezolvare face deseori obiectul preocupărilor tehnicianului-silvicultor pe teren.

In cele de mai jos ne vom ocupa de larice.

3. **Laricele [Larix europea** (C. D.)].

a) P o r t u l. Arbore de mărimea întâi, esenţă principală, formând rareori arborete pure. Este singurul dintre răşinoasele dela noi, cu frunze caduce. Atinge, în aria naturală de ve-

getație, înălțimi de 40—50 m. In stare izolată trunchiul este conic, iar coroana bine dezvoltată, atât în lărgime, cât și în înălțime. In masiv mai strâns formează trunchiuri înalte, însă nu atât de bine curățite de crăci ca molidul sau bradul. Suferă de „însăbierea" trunchiului. (Se susține că nu este ereditară). Coroana are formă conică. In toate cazurile, coroana este rară, fără verticile, crăcile fiind împărțite neregulat pe trunchiu și atârnând cu vârful în jos.

In primii doi ani acele cresc izolate pe crăci, apărând abia în anul al treilea în formă de pămătuf din mugurii laterali.

Coaja este în tinerețe netedă, strălucitoare, de culoarea pielii gălbui, având mai târziu ritidomul cenușiu, sau cenușiu cafeniu, crăpăturile bătând în roșu.

b) Conformația și creșterea rădăcinii. Rădăcină pivotantă. Mai târziu, pierzând pivotul, își dezvoltă rădăcinile laterale, care se afundă adânc în pământ. Rădăcina atinge în primul an 25 cm lungime. Pe soluri pietroase sau stâncoase rădăcinile se întind pe suprafețe mari, în căutarea hranei. Laricele poate să fie comparat, din acest punct de vedere, cu pinul silvestru.

c) Creșterea părții aeriene și puterea de eliminare. Este esența cea mai repede crescătoare dintre coniferele dela noi. In stațiunile ce-i convin, creșterea este susținută. In înălțime poate să atingă în primul an 60 cm. Crescut în masiv, însă nu strâns, poate să treacă după al treilea an de 1 m înălțime. Creșterea în înălțime își atinge maximum între 40—60 ani, iar creșterea în grosime între 20 și 40 ani (Willkomm după R. Hartig).

Chiar pe solurile sărace se desvoltă în primii ani foarte bine, pentru ca după ce atinge starea de păriș sau prăjiniș, creșterea să stagneze aproape complect.

Laricele este o esență cu mare putere de eliminare.

d) Modul de reproducere. Se regenerează cu ușurință, în mod natural, în stațiunile proprii. Pe locurile unde a fost introdus pe cale artificială, prin plantații se observă mai rar acest lucru. Plantația se face cu pueți repicați în vârstă de 3—4 ani, aceștia fiind însă foarte expuși stricăciunilor produse de vânatul mare. Regenerarea artificială din sămânță se practică rar, din cauza redusei puteri de germinație. Sămânța se coace în luna Octombrie, sau Noembrie. Puterea de germinație se păstrează 3—4 ani, însă numai pentru un mic procent din să-

mânţă. Maturitatea intră, în stare de masiv, la 30—40 ani, iar în stare izolată dela 15—20 ani. Fructifică în staţiunile ce-i convin cu o peridiocitate de 3—5 ani; în regulă generală periodicitatea anilor de sămânţă este de 7—10 ani.

La noi se recomandă [1]) plantarea de pueţi în vârstă de 2 ani, nerepicaţi, în pâlcuri, la distanţa de 2 m, pe versanţi sudici şi sud-estici, evitându-se fundurile de văi.

e) Temperament. Arbore cu temperament robust. Are multă neevoie de lumină în tot cursul vieţii. In regiunile sudice suportă ceva mai multă umbră. Din punct de vedere al temperamentului poate fi comparat cu mesteacănul (Gayer). Nu suportă acoperişul, coroana trebuind să-i fie întotdeauna complect liberă. Suportă însă adăpostul lateral. Trebue să i se dea întotdeauna mari avansuri de creştere, iar cu ocazia plantaţiilor, distanţele între pueţi, chiar când este plantat în stare pură, atât pe rând, cât şi între rânduri, să se lase cât mai mari.

f) Exigenţe privitoare la atmosfera înconjurătoare. Aria de vegetaţie. In Europa creşte spontan în Alpi şi Carpaţi, mai puţin în Silezia şi Boemia. Apare pe suprafeţe mari în puţine locuri, fie în arborete pure, fie în amestec cu fagul, molidul, Pinus Cembra şi montana. Aria de vegetaţie a laricelui, introdus pe cale artificială, este mult mai mare decât cea naturală, însă rezultatele lasă, în foarte multe cazuri, de dorit.

Atât spre Nord, cât şi în altitudine se întinde până la limita vegetaţiei. Optimum de vegetaţie se găseşte în Picetum şi partea mai rece din Fagetum (Mayr).

După Hess, laricele creşte între 44°—52° lat. N. Limita superioară în Carpaţi se găseşte la 1600 m. In Jura la 1750, în Tirol la 1900 m, iar în Alpii Sudici la 3000 m. In mod natural coboară, numai în cazuri rare, sub 900—1000 m altitudine. După M. Rădulescu se urcă la noi până la limita de vegetaţie (1.700—1.800 m), însă dela 1.600 m în sus nu mai atinge dimensiuni mari. Nu trebue scoborît sub 800 m. Formează, după cum arată C. Georgescu, masive pure în jurul Ceahlăului, sau apare în amestec cu molidul exclusiv pe versantul vestic. Il mai găsim în masivul Ciucaş (bazinul Teleajenului) pe muntele Zăganul şi Tigăile; la fel în masivul Bucegilor pe versantul dinspre Valea Prahovei, pe versantul dinspre Transilvania şi în

1) M. Rădulescu (Cuvânt Forestier 8/938).

Valea Ialomiței. Stațiunea cea mai bogată în larice, unde își găsește și optimum de vegetație este în bazinul Lotrului și Valea Latoriței. O altă stațiune mai mică se găsește în Munții Trascăului (Munții Apuseni). In Germania, unde este introdus pe cale artificială, îi prieste mai mult în regiunea dealurilor și colinelor decât în munți. In timp ce în Elveția laricele se ridică până la 2.100 m, în Tatra are ca limită superioară 1.480 m. Pe versanții nordici se coboară totuși la altitudini mai mici decât cea indicată de Hess, ajungând după Bühler până la 450 m. In unele părți ale Alpilor calcaroși lipsește cu desăvârșire.

Uneori se desvoltă bine și la șes, unde a fost introdus pe cale artificială (Oldenburg).

In general, se poate afirma, că laricele crește în condițiuni foarte diferite de sol și climă, la șes ca și munte (Gayer).

După Willkomm îi priesc stațiunile, în care temperatura medie anuală nu scoboară sub $+1^{\circ}$ C. și nu trece de $+8^{\circ}$ C. Suma temperaturilor peste 0° în perioada de vegetație, trebue să atingă 1672° C. Iarna, în regiunea respectivă, trebue să dureze cel puțin 4 luni, primăvara să fie scurtă, iar trecerea dela primăvara la anotimpul de vară să se facă cât mai brusc (în timpul desvoltări frunzelor și florilor are nevoie de temperatură ridicată). Primăvara să aibă destulă umezeală, iar vara să dureze circa 3 luni, temperatura nevariind, în acest timp, prea mult. Arbore de climat continental, vara cu temperaturi ridicate, suportă iarna temperaturi de -30°. Are cea mai puternică transpirație dintre rășinoase. In Alpi poate fi întâlnit și pe văi, cu aninul, unde deci umezeala și chiar ceața este frecventă. Tot Bühler susține, că laricele poate trăi într'o stațiune în care cantitatea de precipitațiuni trece de 600 mm, umiditatea solului fiind însă ridicată. Suportă, la altitudini mari, chiar apa stagnantă, pe locuri bătute de vânt, dacă aerul este uscat. Evită, în genere, locurile bătute de vânturi prea reci sau prea uscate .Intr'o atmosferă liniștită și cu umiditate mare, s'a constatat că este mai expus atacului cuipercii Peziza Willkommii și deci cancerului. Totuși, unde nu este atacat, crește mai bine decât într'o atmosferă uscată.

In contrazicere cu cele arătate mai sus, Hess este de părere că laricelui îi convin locurile libere, bătute de vânt și soare, preferând, în munți, expozițiile sudice. Evită văile adânci, cu ceață deasă. Cere mai mult aer uscat decât umed. Din punct

de vedere al factorilor climatici, acest autor afirmă că, laricele este puțin pretențios.

g) Exigențele privitoare la sol. Laricele vegetează în condițiuni bune pe sol fertil, reavăn, profund, calcaros, argilo-calcaros sau nisipo-argilos, mai rar pe sol argilos. Cere sol afânat, crescând chiar pe sol pietros și stâncos, când își poate înfige rădăcina adânc în crăpături. Nu-i prieste solul compact. Fuge de solurile nisipoase, sau calcaroase sărace, din care lipsește umezeala. Indiferent în ceea ce privește natura geologică a rocei din care provine solul, cu condiția ca acesta să fie bogat în: potasiu, calcar și magneziu. M. Rădulescu a constatat că, în Carpați, crește numai pe colțurile de stâncă de calcar bătute de soare și vânt.

In ceea ce privește umiditatea solului, este mai puțin exigent decât bradul, dar mai exigent decât pinul.

h) Influența asupra solului. Dacă în tinerețe, în arborete pure, oferă un acoperiș suficient de des pentru sol, exercitând, prin ușoara descompunere a acelor, o acțiune binefăcătoare asupra acestuia, mai târziu, din cauza puterii mari de eliminare, acoperișul devine tot mai rar, iar solul se îmbracă cu o pătură vie, compusă mai mult din graminee decât din mușchi. Acțiunea asupra solului este excelentă, când laricele se găsește în amestec cu alte specii.

i) Rezistența față de pericolele exterioare. Esență ce crește în mod natural în regiunea munților înalți, unde este în mică măsură expusă pericolelor exterioare, devine foarte puțin rezistentă, când se introduce în mod artificial și în stațiuni ce nu-i convin. Astfel insecta Coleophora laricella îi distruge acele chiar la începutul primăverii și se crede că deschide drumul atacului ciupercii Peziza Willkommii, care provoacă boala cea mai periculoasă a laricelui: cancerul. Mai este atacat de Agaricus meleus, Tortrix pinicolana și în mai mică măsură de alte ciuperci și insecte.

Laricele este puțin sensibil în ceeace privește gerul și arșița. După Mayr poate să suporte, fără pericol, chiar după ce a înverzit, un frig de —5° C. Zăpada și chiciura sunt periculoase numai înainte de a lepăda acele. Este, dintre rășinoase, esența cea mai puțin expusă răsturnării de vânt. Suportă păsunatul mai ușor decât bradul și chiar decât molidul, vânatul mare producându-i însă mari pagube. Crescând în tinerețe foarte repede, luptă ușor cu ierburile și cu buruenile.

j) Enigma laricelui (Lärchenrätsel). După cum am spus, pericole numeroase amenință existența laricelui, mai ales în afara ariei naturale de vegetație. Există totuși arborete foarte frumoase, înființate pe cale artificială, care astăzi se regenerează în mod natural și în care laricele vegetează în condițiuni bune. Pe de altă parte, în unele stațiuni, unde s'au găsit sau se găsesc încă arborete frumoase de larice, încercarea de a-l menține, fie regenerându-l pe cale naturală, fie pe cale artificială, dă greș. Până astăzi nu s'a ajuns să se stabilească, cu oarecare precizie, cauzele care provoacă aceste surprize, dibuindu-se în domeniul ipotezelor. Astfel, după cum arată Dengler, unii autori caută să explice nereușita prin lipsa umezelii din sol. Fenomenul se repetă însă, și unde crește în bune condițiuni molidul, deci unde cauza nu poate fi apa din sol. Alții dau vina pe superficialitatea solului. S'au văzut însă cazuri, când laricele dispare dela o anumită vârstă și pe solurile profunde. Se mai crede, că solul fiind prea bogat în baze, în climat cald, temperatura acestuia este prea ridicată pentru larice. In alte părți se crede, că tratamentul aplicat, nu ar fi fost cel corespunzător, că s'a plantat prea des; în alte părți, se dă vina nereușitei pe seama atmosferei prea umede și cețoase, lucru ce nu s'a adeverit în toate cazurile.

Bühler arată că în stațiunea de experimentație de lângă Tübingen, atât în arborete pure, cât și în cele în care s'a creiat prin plantație un subetaj, laricele se acoperă, dela 18 ani cu licheni, manifestând mare lâncezeală în vegetație. Nu acesta a fost cazul, pe locurile unde s'a făcut drenaj, după ce s'a constatat că stratele de sol la oarecare adâncime erau impermeabile. Același autor explică faptul că la altitudini mari, laricele are vegetație activă, astfel: „In regiunea munților înalți presiunea atmosferică este mai mică, acest lucru influențând insolația și evaporarea. Insolația crește (până la 32%). Arborele primește mai multă căldura decât la altitudini joase, unde lumina directă scade, iar cea difuză crește. Temperatura solului este cu 2,4° mai mare decât a aerului, așa încât rădăcinile pot să ia cu ușurință apa. Vântul, presiunea aerului fiind mai mică, provoacă o transpirație mai intensă. Umiditatea absolută a atmosferii este mică; umiditatea relativă, din contra, mai mare. Insă, chiar la același grad de umiditate atmosferică, temperatură și intensitate a vântului, transpirația este mai intensă, din cauză, că presiunea atmosferică este mai mică. Când laricele

este cultivat la altitudini mici, transpirația, în genere, scade. De aceea trebue să se aleagă stațiunea astfel, încât insolația și intensitatea vântului să crească, umiditatea solului trebuind să corespundă acestor noi condiții de vegetație" (Legea compensației).

S'a constatat mai departe, că anul secetos 1911 a fost pentru multe arborete de larice, un an fatal. Alți autori, ajung la concluzia, că gerurile timpurii și târzii, sau chiar temperaturile prea scăzute în timpul iernii ar constitui cauze de slăbire a puterii de rezistență a laricelui.

Nu mai stăruim asupra acestor lucruri, mulțumindu-ne să arătăm aici numai problemele ce se impun a fi studiate în legătură cu cultura laricelui, această chestiune formând singură obiectul mai multor lucrări în literatura străină.

Einige waldbaulichen Eigenschaften der Lärche.

Les propriétés morphologiques et biologiques du mélèze, au point de vue de la culture forestière.

L'auteur s'occupe dans cet article de la possibilité de développement et des exigences du mélèze, en insistant surtout sur les suivantes caractéristiques:

a) son habitus; b) la conformation et la croissance des racines; c) le développement du tronc et du couronnement; d) la régénération; e) les exiges concernant la lumière, l'humidité, la chaleur, les vents, les conditions et les qualités du sol; f) l'influence sur le sol; g) résistence contre les dangers extérieurs.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

CONTRIBUŢIUNI LA CUNOAŞTEREA EXIGENŢELOR VÂNATULUI MARE FAŢĂ DE GOSPODĂRIA DIN PĂDURI

de Ing. silv. VASILE COTTA

Presupunând condiţiuni staţionale identice, — existenţa vânatului într'o anumită regiune şi cu deosebire calitatea lui este în strânsă legătură cu liniştea, adăpostul şi hrana pe care o oferă vânatului terenul respectiv. Acestea sunt cele trei condiţiuni principale. Inrăutăţirea acestor trei fatcori într'un anumit loc — în special a hranei — are drept urmare scăderea în calitate a pieselor de vânat, iar lipsa de liniște şi adăpost poate duce la dispariţia speciei.

In cele ce urmează se va trata numai influenţa mediului, — mai precis, a pădurii — asupra vânatului mare şi cu deosebire asupra cerbului. Alături de cerb, în acelaş mediu trăesc: ursul şi cocoşul de munte. Toate trei speciile se găsesc azi la noi numai în pădurile de altitudine mare, iar existenţa lor este strâns legată de gospodăria din păduri.

Este un fapt binecunoscut şi găsesc de prisos a încerca să aduc noui dovezi, că sub influenţa civilizaţiei, a intensificării gospodăriei agricole şi forestiere, vânatul mare s'a retras spre creerii munţilor, singurul loc unde mai găseşte liniştea necesară. Zimbrul dispare în Europa centrală la sfârşitul secolului al XVIII-lea; ursul din unele ţări din Europa a rămas doar piesă de grădină zoologică; chiar la noi cercetătorii ne arată că nu prea de mult cerbul trăia în regiuni de câmpie şi dealuri şi numai defrişarea sau fărămiţarea pădurilor l-a făcut să-şi caute refugiul în pădurile întinse din Carpaţi.

O primă constatare este deci aceea, că vânatul mare se împuţinează şi se retrage spre munţi împins de sporirea populaţiei a cărei urmare este intensificarea culturei solului.

Paralel cu acest fenomen se petrece altul: scăderea în calitate. Intr'un interval de abia două secole şi ceva greutatea corporală a cerbului scade la jumătate. Mai precis: unul din cei mai puternici cerbi împuşcaţi în 1890—1910, cântărea numai jumătate cât un cerb puternic din anii 1680—1700 [1]). Dar cerbul se împuşcă pentru trofeu — corn —

1) Ing. A. M. Comşia: Cerbul sub influenţele omului („Carpaţii" Nc. 12/1940).

nu pentru carnea lui. La rândul lui, trofeul este o expresiune a vigoarei corporale, pentrucă numai un organism mare și sănătos poate da anual materia necesară pentru clădirea unui corn mare. Iată cum micșorarea greutății corporale a cerbului are drept consecință o scădere a calității trofeului și deci o depreciere din punct de vedere vânătoresc.

Faptul acesta este de natură să pună pe gânduri pe orice iubitor al faunei noastre și cu deosebire pe vânător.

România încă mai are o faună vânătorească aleasă. Posedă azi cele mai puternice trofee de cerb, urs și capră neagră din Europa. Aceasta datorită faptului că la noi natura a fost mai puțin violată decât în Centrul și Vestul Europei. Dar procesul de înrăutățire a habitatului este în plin mers și la noi și singura deosebire față de alte țări este că la noi acest fenomen a început ceva mai târziu. Nu se știe deci până când vom mai deține aceste recorduri, dacă nu vom lua măsuri preventive pentru oprirea procesului de înrăutățire a condițiunilor biologice ale vânatului mare.

Dacă vrem ca România să mai figureze cu cinste, chiar în primul loc la expozițiile internaționale de vânătoare; dacă vrem ca țara noastră așa de puțin sau rău cunoscută în alte țări, să mai constitue punctul de atracție pentru vânătorii din alte părți, — atunci trebuesc luate măsuri preventive pentru oprirea procesului de înrăutățire a modului de trai a vânatului mare din munții noștri.

Viața cerbului, ursului, cocoșului de munte este indisolubil legată de existența și gospodăria pădurii. Amenajamentele pădurilor se întocmesc de inginerii silvici; aplicarea lor — cel puțin la pădurile Statului și a unor instituțiuni publice și particulare conduse de ingineri silvici — se face de aceiași specialiști. Cu un cuvânt gospodăria celei mai mari părți a pădurilor țării este în mâna inginerului silvic. Voi încerca să dovedesc în cele ce urmează că printr'o judicioasă alegere a tratamentului aplicat unei păduri, prin repartizarea tăierilor și prin proectarea și executarea operațiunilor culturale, se pot menaja interesele vânatului nostru de munte, câtă vreme o necunoaștere a exigențelor vânatului față de gospodăria pădurii, sau o gospodărie în păduri fără grijă față de vânat, pot cauza prejudicii însemnate acestuia din urmă, — fără ca în același timp pădurea să profite ceva Ar fi antieconomic și nici dragostea cea mai mare față de vânatul nostru nu ne poate determina să susținem o sacrificare a intereselor pădurii pentru cele ale vânatului. Istoria ne dovedește de altfel, că aceasta ar fi o încercare zadarnică. Excepție ar putea constitui parcurile naționale, unde pe o întindere redusă față de suprafața pădurilor țării, primele interese pot fi jertfite de dragul faunei. O cunoaștere a problemei va aduce cu sine avantajul de a putea ține cont totdeauna de exigențele sălbătăciunilor noastre atunci când împrejurările permit ca din două soluții — în condițiuni egale — să se adopte cea mai bună.. Gospodarii pădurii să nu uite nici o clipă că în mare măsură, poate în cea mai mare măsură, în mâna lor stă posibilitatea de a menține țara noastră în fruntea celor cu vânat mare de bună calitate. Istoria îi va judeca și pe ei, ca și pe aceia care i-au împiedecat sau îi vor împiedeca de a-și da contribuția la menținerea stocului și calității vânatului nostru.

Ce condiţiuni trebue să îndeplinească un teren pentru vânatul mare?

Vorbind de vânat mare, în această lucrare, excludem din calcul mistreţul şi căpriorul, specii cu o întinsă arie de răspândire (dela câmpie până la munte) deci puţin exigente; deasemenea cerbul lopătar şi muflonul care sunt aproape numai specii de parc de vânătoare (cel puţin la noi); nu ne referim nici la cocoşul de mesteacăn, care este pe cale de dispariţie la noi şi nici la capra neagră, — specie de la limita vegetaţiei forestiere şi de gol de munte. Prin urmare vorbind de teren de vânat mare, de data aceasta ne gândim la cerb, urs şi cocoş de munte. Un bun teren de cerbi va îndeplini şi condiţiunile necesare ursului şi cocoşului de munte, deşi ursul în căutarea hranei umblă mult, îndepărtându-se uneori de terenul unde sălăşlueşte.

Un bun teren de vânat mare trebue să îndeplinească următoarele condiţiuni:

1. Să aibă întinderea mare. Suprafaţa de 10.000 Ha o considerăm minimă. Excepţie se poate face atunci când în vecinătate există un alt teren bine gospodărit din punct de vedere vânătoresc, caz în care suprafaţa poate fi şi mai mică, deoarece terenul nostru este protejat de cel vecin.

2. Forma terenului să se apropie de aceea a unui cerc sau a unui pătrat. Motivul: cu cât perimetrul este mai mic, cu atât şi punctele de atingere cu un teren vecin rău gospodărit sunt mai puţine.

Condiţiunile dela punctele 1 şi 2 dacă sunt îndeplinite, asigură vânatului spaţiul întins indispensabil pentru mişcare şi pentru hrană, sălbătăciunile fiind ameninţate de vecinii răi doar la periferie. Ideal este ca în interiorul terenului păduros să nu existe terenuri străine (de ex. mici proprietăţi particulare în mijlocul unei păduri proprietatea Statului) pentru că cercetarea acestora neliniştește vânatul.

3. Clasele de vârstă ale pădurii să fie cât mai normale: tăierile proaspete, înainte de formarea stării de masiv asigură o hrană abundentă şi gustoasă; arboretele de vârstă mijlocie dau adăpost de vedere şi de viscol. Cele mai bune arborete pentru adăpost sunt desişurile de nepătruns care se formează imediat după încheierea stării de masiv. Bune sunt şi cele de vârstă mijlocie şi mai ales dacă au ceva subarboret. Arboretele de vârstă înaintată compuse din fag sau gorun, prin seminţele lor asigură hrana.

Pe un teren de 10.000 Ha sau mai mult, interesul este

să existe patru sau cinci serii de exploatare, pentru că în acest chip suprafeţele care oferă hrana şi adăpostul sunt împrăştiate pe teren, obligând şi vânatul să se împrăştie. In cuprinsul seriilor de întindere mare (peste 3000 Ha) ideea repartizării vânatului poate fi realizată prin subserii sau prin mai multe „guri de exploatare". Concentrarea vânatului într'un singur loc aduce cu sine pagube şi pentru el însuş şi pentru pădure. Mergând şi mai departe, din punctul de vedere al hranei şi al adăpostului — ideale ar fi arboretele aşa cum rezultă din tratamentul tăierilor jardinatorii, adică având un profil variat al arboretelor. Vom vedea însă mai jos că acest tratament prezintă mari inconveniente din punctul de vedere al liniştei.

4. Speciile de arbori care compun pădurea. Arboretele pure nu sunt bune pentru vânat, mai ales cele de răşinoase. Cele de foioase sunt mai bune, cu deosebire atunci când în compoziţia lor intră fagul şi eventual stejarul, care produc jir sau ghindă. Şi mai bune sunt arboretele amestecate care au şi plop şi salcie căpreasca. Răşinoasele nu sunt indispensabile într'un teren de vânat mare. Doar adăpostul oferit de acestea este mai bun decât al foioaselor. Ele nu oferă hrană nici cerbului, nici ursului, pe câtă vreme foioasele oferă frunze, muguri, ramuri tinere şi fructe drept hrană. Cum însă numai în zona de munţi înalţi, unde sunt şi răşinoase mai avem întinderi mari de păduri apte pentru cerbi, înseamnă că răşinoasele — prin forţa lucrurilor — nu vor lipsi aproape niciodată din compoziţia unui arboret din terenul de cerbi. Astfel stând lucrurile, putem afirma că un bun teren de vânătoare pentru cerbi trebuie să aibă în compoziţia lui cel puţin 50% specii de foioase. Existenţa speciilor de salcie căpreasca şi plop tremurător care constitue o hrană excelentă pentru cerb iarna, avantajează terenul. Jirul şi ghinda, apoi merele şi perele pădureţe, unde sunt, constitue o excelentă hrană.

Arbuştii şi subarboretul sunt în avantajul unui teren. Deasemenea un procent oarecare de poieni împrăştiate pe întreaga suprafaţă.

Este interesant de reţinut faptul că cei mai puternici cerbi din Europa au fost produşi în terenuri de vânătoare compuse din păduri de foioase sau amestecate cu răşinoase. Examinând catalogul expoziţiei internaţionale de vânătoare dela Berlin din anul 1937, constatăm că:

a) Cerbul Iohan Reinspach de 243,9 puncte C. I. C. împuşcat în anul 1891, a fost doborît într'un teren de coline înalte, în jud. Tolna (Ungaria), fără răşinoase.

b) Cerbul Ivan Draskovits de 235,1 puncte C. I. C. a fost împuşcat în anul 1911 pe un teren cu păduri de foioase şi răşinoase în Maramureşul fost Cehoslovac.

c) Cerbul Ivan Draskovitsc de 230,6 puncte C. I. C. a căzut în anul 1911 în jud. Baranya (Ungaria) tot în regiune de dealuri, acoperită de foioase.

d) Cerbul Dr. Karl Kosch de 230,1 puncte C. I. C. a fost împuşcat în anul 1929 în comuna Topliţa — jud. Mureş, regiune de munte cu păduri de răşinoase şi foioase.

e) Cerbul record mondial Romeo Stănescu, împuşcat în anul 1940, a căzut pe terenul Soveja-Caşin, care are 60% foioase şi 40% răşinoase.

Ar fi interesant să se semnaleze un trofeu excepţional de cerb doborît în păduri exclusiv de răşinoase. Deocamdată ştim că terenul Vişeul de Sus format numai din păduri de răşinoase şi anume molift pur, deşi bine îngrijit, n'a produs în ultimii 20 ani nici un trofeu cu răsunet european.

Fără să putem trage o concluziune din cele câteva date de mai sus, ne putem pune totuşi întrebarea dacă pădurile de foioase, în afară de hrana pe care o oferă iarna prin ramurile şi mugurii lor, nu au şi o influenţă hotărîtoare şi prin jirul şi ghinda ce produc şi care constitue o hrană excelentă pentru cerbi. Este logic ca un cerb bine hrănit în timpul iernii cu jir sau ghindă, să aibă primăvară rezervele necesare pentru a furniza materia trebuincioasă formării unor coarne mai puternice, decât un cerb slab hrănit.

Vorbind de condiţiunile pe care trebue să le îndeplinească un bun teren, este locul să se precizeze că sub un teren bun nu se înţelege numai decât un teren cu mult vânat. Mai mult decât stocul de vânat, interesează condiţiunile staţionale. Dacă ele sunt bune, atunci vom reuşi să facem un teren bun chiar dacă pentru moment avem acolo puţin vânat. Invers, pe un teren cu neîndestulătoare condiţiuni staţionale, oricât ne-am sbate, nu vom atinge rezultatele dorite, deoarece în acest caz este acelaş lucru ca şi când am planta o specie de arbore pe un sol nepotrivit.

*

După ce am înşirat condiţiunile de căpetenie ale unui bun teren de vânătoare pentru un vânat mare şi în special pentru cerbi, să vedem în ce măsură diferitele regime şi tratamente servesc sau deservesc interesele vânatului mare şi cum poate fi armonizată gospodăria pădurii cu cea a vânatului.

Reamintim cei trei factori de care depinde existența în timp și spațiu a vânatului: liniștea, adăpostul și hrana.

Cu cât vom reuși să realizăm în mai mare măsură aceste trei condițiuni prin gospodăria în păduri, cu atât vom servi mai mult interesele vânătorești și invers.

Regimul: Fiind vorba de păduri de munte compuse din foioase (în special fag) în amestec cu rășinoase, dacă nu chiar rășinoase pure, — regimul crângului și al crângului compus este dela început exclus. Rămâne așa dar regimul codrului ca singurul aplicabil.

Tratamentul. In general, cu cât exploatările anuale se vor întinde pe o suprafață mai mică, cu atât și condițiunile de liniște sunt mai bine realizate.

Tăierile unice sunt cele mai favorabile atât din punctul de vedere al liniștei cât și al hranei (iarbă), pentrucă desgolindu-se solul, crește o iarbă caracteristică tăierilor proaspete, mult mai gustoasă decât cea aflătoare în urma pădurii. Terenurile desgolite constitue și locul favorit, indispensabil chiar, pentru împerechere (boncănit).

Dintre tăierile unice, cele practicate „pe suprafețe mari" sunt mai bune decât cele în „benzi înguste" sau „la margine de masive". Cauza? Din punctul de vedere al hranei, toate trei sunt bune pentrucă toate favorizează creșterea ierbei, însă ultimele două trebuind să se împrăștie pe o suprafață mai mare, fășiile tăiate alternând cu cele netăiate, — prezintă un desavantaj serios din punctul de vedere al liniștei, deoarece exploatarea se întinde pe o suprafață mare. Iată deci un caz când silvicultura intensivă intră în conflict cu interesele vânatului. Dacă azi România mai are cerbi de calitate excepțională, faptul se datorește culturii forestiere extensive.

Tăierile progresive (succesive) sunt mai rele din punctul nostru de vedere, decât tăerile unice, mai ales atunci când nu se practică pe parchete, ci recoltarea produselor se întinde pe întreaga suprafață a unei afectații. Acest tratament are următoarele desavantagii: a) se produce hrană mai puțină. b) tăierile fiind mai împrăștiate, — liniștea este turburată pe o întindere mai mare de teren. c) Dacă tăierile sunt bine conduse, odată cu tăierea definitivă, vom avea un semințiș înalt de 1--1,5 m care în câțiva ani va forma starea de masiv. Deci

nici hrană, nici liniște, nici teren potrivit pentru boncănit și împușcare, deoarece semințișul înalt va împiedeca vederea.

Tăierile grădinărite. Pentru motivele arătate la tăierile progresive, acest tratament este deasemenea desavantajos. Dintre cele două forme: grădinăritul propriu zis și quasigrădinăritul, — primul este cel mai rău. Aceasta din cauză că la grădinăritul propriu zis, cu deosebire când se tae arborii individual, liniștea este mult turburată, cuponul având o mare întindere, iar iarbă nu crește. Quasigrădinăritul este mai puțin desavantajos pentrucă tăierea făcându-se în ochiuri, pământul este temporar desgolit (deși numai pe mică întindere) deci creșterea ierbei este mai favorizată decât în cazul grădinăritului propriu zis. In schimb prin quasigrădinărit se realizează acel profil ondulat, variat, vânatul găsind pe o mică întindere de teren, hrană (deși iarbă mai puțină) compusă și din fructe (din arborii mari) și adăpost. Doar liniștea îi lipsește, datorită revenirii dese pe acelaș ochiu cu exploatarea.

Rezumând cele spuse mai sus constatăm că: adăpostul este realizat în bune condițiuni de toate cele trei tratamente. In ce privește liniștea, ordinea descrescândă este: tăiere unică, tăieri progresive, tăieri quasigrădinărite și tăieri grădinărite. Privitor la hrană: tăieri unice, tăieri quasigrădinărite (jardinatorii), tăieri progresive și tăieri grădinărite.

Căreia din aceste trei condițiuni? (liniște, adăpost și hrană) trebue să i se dea mai mare importanță? Adăpostul deși este indispensabil, mi se pare puțin important, pentrucă este ușor de realizat. Asupra liniștei există discuțiuni, deoarece după unii n'ar fi atât de necesară vânatului după cum se susține de alții. Intr'adevăr: chiar și cerbul se obișnuește ușor cu sgomotul produs de un tren industrial pe care-l aude zilnic; deasemenea nu-l supără prea mult zgomotul turmelor de oi care pasc și dorm în goluri de munte, sau chiar în poieni mari interioare. Nu în aceiaș măsură însă rabdă trecerea turiștilor sgomotoși, care rostogolesc pietre pe povârnișuri, scot chiote fără nici un rost, trag focuri de revolver; apoi nici trecerea muncitorilor forestieri spre casă prin locuri neobișnuite. Oricare ar fi părerile în această privință, până la alte dovezi, trebue să considerăm liniștea ca un element indispensabil pentru viața vânatului. Pentru a demonstra acest lucru ajunge să privim un teren de dealuri, dar care totuși nu are cerbi. Motivul nu poate fi altul decât lipsa de liniște datorită întinderii mici a pădurii

și circulației permanente atât în interiorul cât și la marginea pădurii.

Cunoscute fiind exigențele cerbului față de tratamentele de codru, să vedem în ce măsură și cum pot fi menajate interesele vânatului față de aplicarea unor tratamente mai fine (intensive), care fără îndoială vor avea loc în viitor.

Astăzi, în pădurile de munte și cu deosebire de cele de rășinoase, se practică tăierile rase. Știm că regenerarea artificială se face greu (nu în teorie, ci în practică). Tăierile grădinărite, quasigrădinărite și progresive (la rășinoase) sunt încă la început și se aplică abia în câteva regiuni ale țării. Situația aceasta, însă nu va dura mult, căci se vorbește tot mai insistent de necesitatea aplicării tratamentelor care să asigure regenerarea naturală. In special pădurile de amestec compuse din fag, brad și molid, păduri despre care am afirmat că sunt apte din punct de vedere al esențelor pentru cerbi, nu vor scăpa să fie tratate în quasigrădinărit sau cel puțin în tăieri progresive. Așa cer interesele economiei forestiere.

In ce chip se pot împăca interesele slivice cu cele vânătorești în acest caz?

Pe același versant, cu cât altitudinea crește, amestecului îi urmează molidul pur. Arboretele de molid nu sunt apte pentru a fi tratate nici cu tăieri progresive și nici grădinărite. Cauzele se cunosc. Forțat deci, în acest caz se va recurge tot la tăierile rase în asemenea arborete, rămânând numai pentru arboretele amestecate tratamentul tăierilor progresive sau quasigrădinărite. Pe lângă aplicarea posibilității pe volum, practicarea de tăieri diferite în aceeași serie de exploatare, nu va constitui nici o dificultate din punct de vedere technic.

Pe pantele mari însă aplicarea tratamentelor fine întâmpină serioase dificultăți atât din cauza rănirii arborilor, prin transport, rămași netăiați, cât și din cauza vătămării semințișului, vătămare ale cărei consecințe sunt mult mai grave când este vorba de rășinoase. Prin urmare și în arboretele de amestec situate pe pantă mare, vor trebui aplicate tăierile rase.

După aceste constatări, tratamentul în pădurile de munte cu terenuri de cerbi se înfățișează astfel:

a) In pădurile de fag se pot aplica tăieri unice pe suprafețe mari. Scopul culturii forestiere aci nefiind creearea de arborete pure de fag, regenerarea se va face prin complectări cu esențe de valoare, fagul dând suficient semințiș

preexistent pentru creerea amestecului. Deocamdată prin tăierile unice (rase) vom avea hrană din belşug.

b) In pădurile de molid pur, nu se pot aplica decât tot numai tăierile unice urmate de regenerare artificială.

c) In pădurile de amestec de foioase şi răşinoase, pe pante mari, se vor aplica tot tăieri rase, iar pe pantele dulci şi platouri tăieri progresive sau quasi-grădinărite.

In acest chip fără a se prejudicia prin nimic interesele silvice, se vor servi şi interesele vânătoreşti.

Exploatarea produselor secundare.

Adăpostul şi hrana nu suferă nici o schimbare importantă prin recoltarea produselor intermediare. In arboretele tinere cu o consistenţă suficient de mare spre a justifica o răritură, iarbă nu creşte, iar fructe — datorită vârstei reduse — încă nu produc. Reducerea aproape insensibilă a consistenţei, nu prejudiciază nici adăpostul. Liniştea este însă cu atât mai mult turburată cu cât periodicitatea răriturilor este mai mică. Intr'adevăr periodicitatea mică pe lângă faptul că aduce cu sine o revenire frecventă pe acelaş loc, — presupune şi o mai mare întindere de parcurs anual. Lipsa de linişte creşte deci atât în timp, cât şi în spaţiu.

Din fericire pentru cei ce poartă grijă vânatului nostru, neajunsurile aduse pentru vânătoare de executarea operaţiunilor culturale la munte, nu vor veni decât mult mai târziu.

Dacă silvicultura românească n'a trecut încă pe o scară întinsă la aplicare de tratamente fine când este vorba de produse principale, apoi va trece multă vreme până când va executa răriturı mari în pădurile de munte. Inceputuri în această privinţă am văzut numai în Maramureş. Intr'o pădure de molid, tăierea (răritura) a fost executată ireproşabil din punct de vedere technic, depunându-se o grijă deosebită nu numai la alegerea arborilor de extras, ci şi asupra faptului că prin doborîre să nu se vatăme arborii de viitor. Greutatea adevărată însă a început abia atunci când a fost vorba de corhănit. Panta mare nu permitea adunarea materialul în mod eftin fără a vătăma arborii rămaşi netăiaţi. Construirea de drumuri şi poteci ducea la o investiţie în disproporţie cu valoarea materialului extras. S'a recurs deci la transportul cu umărul şi cu mari cheltuieli până la un jilip improvizat pe fundul unei văgăuni. Prin ur-

mare lipsa drumurilor de scoatere și pantele mari care fac inevitabilă vătămarea prin corhănire a arborilor de viitor în pădurile de rășinoase, sunt un motiv pentru care este de preferat o periodicitate mai mare, care micșorează ocazia de rănire a arborilor.

Cum astfel de lucrări se execută de obiceiu vara, este de dorit ca timpul dela începerea exploatărilor și până la scoaterea materialului, să fie cât mai scurt și lucrările să se termine neapărat până la 1 Septembrie, când în mod obișnuit începe boncănitul cerbilor.

Recoltarea produselor nelemnoase (accesorii).

D i n t r e f r u c t e, intră în considerație: fragii, smeura și afinele. Din punct de vedere vânătoresc ar fi bine dacă aceste produse nu s'ar recolta. Intervine însă considerentul economic și mai ales cel social: de a nu priva populația săracă de un isvor de câștig. Practicată fără mult sgomot, culegerea acestor fructe nu prejudiciază prea mult interesele vânatului.

La fel se petrec lucrurile și cu strângerea de plante medicinale, în special mătrăguna și feriga.

O problemă nouă se pune azi economiei de răsboi: strângerea jirului în vederea extragerei de ulei. Căderea jirului coincide în parte cu epoca boncănitului, — cu deosebire că ea durează și după 5—10 Octombrie, data încetării toiului împerecherii cerbului. Cele două interese: ale vânatului și ale culegerii de jir pot fi ușor armonizate împingând spre 10—15 Oct. data începerii recoltării jirului.

P ă ș u n a t u l în păduri este un dușman comun pentru pădure și vânat.

Pășunatul în poienile mari (20—30 Ha sau mai mult) sau în golurile de munte, nu strică vânatului. Pe terenul regal de vânătoare din Ocolul Lăpușna, jud. Mureș, s'a făcut dovada că deși stânele erau nu mai departe una de alta decât 3—4 km în linie aeriană, totuși pădurile adăposteau un stoc de cerbi excepțional de frumos. Aci însă, regulat, la 1 Sept. turmele coborau din munte pentru ca la sosirea epocei când boncănitul era în toi (25 Sept.—5 Oct.) terenul să intre în liniște.

P r o c e n t u l d e t e r e n u r i n e î m p ă d u r i t e. Pentru diferite necesități în legătură cu gospodăria din păduri, este necesar ca un procent oarecare din domeniul silvic să rămână

neîmpădurit. Construirea caselor pentru pădurari și brigadieri, terenurile de hrană și de păşune pentru vitele personalului silvic, locurile de depozite intermediare, fânețele pentru vitele întrebuințate la transportul lemnului etc., reclamă asemenea terenuri fără păduri.

Desigur este greu să se exprime într'o cifră procentuală întinderea acestor terenuri, deoarece ea variază după necesitățile locale. Totuși un procent mediu de circa 3% pare a satisface nevoile. Administrația CAPS a și luat măsuri ca la alegerea golurilor de împădurit să țină cont de aceste trebuințe. Acest fel de terenuri servesc în acelaș timp și interesele vânatului oferind păşune în timpul verii și teren pentru recoltarea nutrețului pentru iernile grele. Cifra de 3% satisface și nevoile vânatului. Tot ce ar fi de adăugat este că terenurile să nu fie repartizate spre periferie și nici toate îngrămădite în centrul lui, ci împrăștiate — în întinderi de 1—2 Ha — după oarecare reguli în porțiunea mijlocie a terenului. Acest lucru concordă și cu interesul pădurii, știut fiind că mai expuse exproprierii și mai ispititoare pentru săteni sunt poienile de mare întindere și cele situate la marginea pădurii.

P o t e c i l e. Cine a activat în regiunea de munte știe ce mari servicii aduc potecile cu un traseu bine ales, pentru paza, administrația și exploatarea pădurilor. Personalul de pază este tentat să evite terenurile greu accesibile, iar dacă se încumetă să înfrunte greutățile, pierde o jumătate de zi pentru a parcurge o distanță care pe o potecă nu ar cere mai mult de o oră. Își rupe îmbrăcămintea și încălțămintea, pierde vremea și își cheltuiește energia fără rost. Consecințele: încălcări de hotare, înstrăinări de materiale și păşunat abuziv nesemnalate din lipsa unei bune paze — deci pierdere pentru patrimoniul public.

Administrația Casei Pădurilor s'a sesizat de acest neajuns și prin îndemnuri și fonduri bănești ține să încurajeze orice inițiativă de acest fel. Dela sine se înțelege că potecile de acest gen servesc și vânătorului. Este însă cazul să facem o distincțiune între așa numitele p o t e c i d e a c c e s, destinate să lege între ele punctele importante ale pădurii și între potecile de v â n ă t o a r e p r o p r i u z i s e. Cele dintâi servesc în primul rând interesele forestiere și se construesc de administrația silvică, pe când cele din a doua categorie au menirea în primul rând de a înlesni observarea vânatului și împușcarea lui, deci se construesc de vânători. Traseul acestora din urmă se

alege cu totul după alte criterii: urmează cutele terenului spre a înlesni vederea și traversează porțiunile de mare interes cinegetic. Ele se leagă de potecile propriu zise, sunt o continuare a lor și în construirea lor se urmează un parchet după altul imediat ce s'a făcut reîmpădurirea, deci îndată ce porțiunea respectivă a intrat în liniște. Aceste din urmă poteci își pierd însemnătatea îndată ce masivul s'a închis în jurul lor și vederea în dreapta și în stânga nu mai este posibilă. Potecile de vânătoare propriu zise înaintează deci mână în mână cu parchetele tăiate.

Este limpede pentru ori și cine că o conlucrare între organele silvice și vânători în privința alegerii traseului și construirii potecilor, este de folos pentru ambele părți.

Pentru realizarea condițiunilor de liniște este indicată o reglementare a circulației prin teren a muncitorilor, cărăușilor, excursioniștilor și sătenilor care merg dintr'o comună în alta. Se va permite circulația exclusiv pe drumurile și potecile publice, închizându-se cele de interes pur silvic sau vânătoresc.

Acest lucru este de mare folos și pentru pădure: se evită vătămările aduse arborilor și mai ales incendiile

Case de adăpost, colibi. Ceeace am spus despre avantagiile potecilor pentru administrarea pădurii, este valabil și pentru casele de adăpost, colibe etc. Administrația bună pretinde ca personalul ajutător să locuiască în pădure. Se economisește timp și energie și se sporește randamentul.

In punctele mai îndepărtate de locuințele personalului, sunt necesare bordee, colibe, care să ofere adăpost pentru una sau mai multe nopți. Când pădurarul va ști că se poate adăposti peste noapte într'un punct îndepărtat al pădurii, își va îndeplini mai cu conștiințiozitate datoria.

Evident că asemenea case, colibe, bordee servesc și vânătorului și printr'o armonioasă conlucrare așezarea lor poate fi aleasă, astfel încât — în măsura posibilității să servească ambele interese.

Concluziuni.

1. Sub influența civilizației, — mai precis, — a intensificării agriculturii și silviculturii, condițiunile de trai ale vânatului mare se înrăutățesc. Pe măsură ce pădurile se împuținează sau se fărămițesc, vânatul mare nu mai găsește liniștea și adă-

postul necesar, deci se retrage spre munte, unde încă se mai găsesc păduri de mare întindere. Consecinţa înrăutăţirii mediului este o scădere în număr şi mai ales în calitate (mărimea trofeelor).

2. România încă mai are vânat mare de o calitate excepţională datorită căreia continuă să stea din punct de vedere vânătoresc în fruntea ţărilor din Europa. Dar dacă nu se vor lua la timp măsuri preventive şi pe măsură ce condiţiunile naturale, azi încă bune, vor fi pierdute, — va înceta de a mai figura în loc de frunte la concursurile dintre ţări.

3. Viaţa cerbului, ursului şi cocoşului de munte fiind indisolubil legată de gospodăria pădurilor, — în mâna inginerului silvic amenajist şi a inginerului silvic şef de ocol, stă în cea mai mare pare soarta acestor trei specii de vânat.

4. Dată fiind importanţa economică şi socială incomparabil mai mare a pădurii decât a vânatului, este limpede că interesele pădurii nu pot fi subordonate celor ale vânătoarei. Dar o cunoaştere temeinică a exigenţelor vânatului faţă de compoziţia, regimul, tratamentul şi — în general — faţă de gospodăria din păduri, poate duce pe inginerul silvic la adaptarea de metode de gospodărie care să servească interesele vânatului fără a prejudicia pe cele ale pădurii. Excepţiile dela această regulă sunt puţine.

5. In cele mai multe cazuri interesele vânătoreşti sunt identice cu cele ale pădurii. Astfel, ambelor le convin:

a) Arboretele amestecate
b) Clasele de vârstă normale
c) Liniştea desăvârşită în pădure
d) Interzicerea păşunatului.
e) Consistenţă plină
f) Intindere mare a pădurii
g) Evitarea prorietăţilor străine în interiorul pădurii
h) Deschiderea mai multor guri de exploatare, deci repartizarea tăierilor.
i) Rezervarea unui procent oarecare de terenuri neîmpădurite.
j) Construirea de poteci, drumuri, case de adăpost, colibe.

6. Există şi cazuri în care cele două interese ajung în conflict. De exemplu:

a) Cerbul este favorizat de tăierile rase, dar silvicultura modernă tinde spre tratamente mai fine chiar şi în pădurile

de munte. Remediul poate fi găsit în aplicarea de tăieri rase şi progresive sau quasi-grădinărite în aceeaş serie.

b) Tăierile de ameliorare nu favorizează interesele cerbului, dar prin adaptarea unei periodicităţi mai mari la rărituri, inconvenientul se reduce.

c) Recoltarea produselor accesorii poate fi restrânsă în timp şi spaţiu. Reglementată sever, prejudiciile pentru vânat sunt minime.

d) In toate cazurile când cele două interese se despart, silvicultorul trebuie să-şi dea osteneală ca să menajeze liniştea vânatului în perioada reproducţiei şi a vânătoarei de cerbi şi cocoşi de munte.

7. Interesele pădurii şi ale vânătoarei trebue şi pot fi armonizate cu bunăvoinţă din ambele părţi. Cum însă în orice acţiune omenească, moralul stă pe primul plan când este vorba de reuşită, — mult dorita armonizare nu se va putea produce decât atunci când gospodarilor pădurilor li se vor creea şi pe teren vânătoresc condiţiuni de activitate compatibile cu demnitatea de breaslă.

Beiträge zur Kenntnis des Hochwildes.

Contributions à la connaissance des exigences du grand gibier.

A la suite de l'intensification de la culture et des exploatations des forêts, les conditions de vie du grand gibier deviennent de plus en plus difficiles. L'auteur du présent article examine l'influence exercitée par les dites circonstances sur le grand gibier et particulièrement sur le cerf et l'ours aussi que sur le coq de montagne. Après avoir montré les conditions qu'on bon terrain de chasse doit accomplir pour assurer les meilleurs moyens de vie au gibier, l'auteur discute l'influence exercitée sur les espèces mentionnées, par le régime et le traitement appliqués à la forêt et le fait si les produits secondaires et accessoires de la forêt sont ou non recoltés.

Pour que le gibier ait les meilleurs conditions de vie (abri, sûreté et nourriture), la forêt doit donc offrir les caractères suivants: peuplements mélangés à pleine consistance, classes normales d'âge, grande étendue, pas d'enclaves, pas de pâturage et quelques clairières situées de préférence au milieu du périmètre.

CRONICA

INTERNĂ

„Sutor, ne supra crepidam".

Ziarul Argus cu data de 17 August a. c. publică un articol intitulat: „Un program de împăduriri şi o lege pe care o aşteptăm", semnat A. D. Carabella.

Un articol în totul tendenţios şi plin de inexactităţi.

Se ia drept punct de plecare ştirea apărută în ziare în legătură cu un ordin care ar fi fost dat Camerilor de Agricultură de a întocmi „un plan de lucru pe 3—5 ani, în care timp să facă plantaţiile necesare pe islazuri, sub formă de umbrare, linii despărţitoare, perdele de ocrotire sau pentru consolidarea terenurilor degradate".

Dintr'un început, d-l Carabela nu se mulţumeşte numai cu atât. D-sa vrea mai mult: Camerile de Agricultură nu trebue să se mărginească să creieze numai simple perdele, ci trebue să întreprindă lucrări de împădurire în mare, acoperind „toate locurile ce nu pot fi cultivate cu altceva, creind păduri comunale — mai ales în regiunile de şes ale ţării — începând cu împădurirea unei părţi din islazurile comunale, mai ales acolo unde ele ating întinderi mari". Cu un cuvânt, „plantările la şes trebuie să rezolve şi problema lemnului, de construcţie şi de foc, a cărui lipsă este aşa de mult simţită în aceste regiuni".

Autorul articolului socoteşte însă că aceste organisme agricole ale ministerului (transformate după dorinţa d-lui Carabela şi a celor cari gândesc ca dânsul, în organe forestiere) nu vor pute să ducă la îndeplinire acest plan conceput în mare, dacă nu se vine cu „o lege a plantărilor". In ea ar trebui să se prevadă obligativitatea proprietarilor de a-şi face plantările necesare.

Puieţii de care ar fi nevoie, urmează să fie daţi de către pepinierele existente sau care se vor mai înfiinţa, ale Camerilor de agricultură, ocoalelor agricole sau comunelor.

Scurt şi cuprinzător. Vrea să zică, toate aceste lucrări: pepiniere, perdele de ocrotire şi chiar păduri comunale — de esenţă pur forestieră — urmează să fie executate de către organele agricole, ca şi când în cadrul administraţiei româneşti, chiar în acelaşi minister, n'ar exista organe speciale — cele silvice, în sarcina cărora cad în mod natural şi normal toate aceste lucrări. Au terminat, d-l Carabela şi toţi cei ce gândesc ca dânsul, cu toate problemele agriculturii româneşti: plugăritul toată foloseşte numai sămânţă selecţionată, arăturile şi semănăturile se fac după toate regulile ştiinţifice, problema îngrăşămintelor este

rezolvată, producţia s'a dublat cel puţin sută la sută faţă de trecut. Totul merge strună. Avem o agricultură înfloritoare, spre nivelul căreia râvnesc toate popoarele la cari până acum mergeam să căutăm îndreptare. Avem o justă proporţionare a culturilor. Procentul plantelor de nutreţ este cel corespunzător unei agriculturi în care problema zootehnică trebue să aibă întâietate. Islazurile sunt îngrijite şi folosite raţional. Avicultura, viticultura, pomicultura, apicultura, plante medicinale, etc., etc., toate nu mai constitue preocupări ale organelor agricole. Toate sunt rezolvate, toate merg perfect. Nu mai au ce face. Elanul şi puterea lor de muncă trebue folosite. Incotr'o? Foarte simplu: în domeniul de preocupări al organelor silvice.

Suntem noi forestierii exclusivişti? Nu vedem just? Hotărît nu. La fel ca noi văd şi cei ce sunt în afară de corpul silivic. Tendinţa aceasta de acaparare de domenii străine de preocupare, de substituire, a fost văzută şi de străini din afară de aceste corpuri. Iată, spre pildă, ce scrie d-l Pamfil Şeicaru în ziarul Curentul cu data de 19 August a. c., articol întitulat: „Programe şi realizări".

Punctul de plecare al articolului d-lui P. Şeicaru este tot pretinsul ordin dat Camerilor de Agricultură.

După ce arată că „ideia de împădurire domină legitima îngrijorare a oricui cunoaşte cât de puţin din opera de pustiire a pădurilor", D-sa mărturiseşte că poartă o deosebită grijă „condiţiunilor de înfăptuire a programului alcătuit de Ministerul de Agricultură". Şi imediat adaugă: „Cea mai de seamă grijă de care să ţinem necontenit seama este să nu compromitem o ideie". Fără ca să fie împotriva ideilor de înoire a condiţiilor de viaţă, d-l P. Şeicaru arată că şi în faţa unui program ce ar rezista oricărei critici de specialitate, „păcătuim totdeauna prin metodele de realizare, fie că greşim în alegerea oamenilor chemaţi să înfăptuiască un program, fie normele de lucru nu corespund programului".

Spunând aceasta, d-l P. Şeicaru adaugă: „Este o greşală să se dea Camerilor Agricole şi această nouă sarcină. Când asupra agronomilor apasă greaua răspundere a producţiei agricole şi toate problemele aprovizionării, care implică şi o întreagă biurocraţie, încă o nouă sarcină depăşeşte puterile unor oameni".

Continuând, d-l Şeicaru scrie: „Există un corp tehnic specializat, care a dat dovezi de o rară capacitate de realizare, inginerii silvici; lor le revine executarea programului de plantaţii preconizat de Ministerul Agriculturii. Perdelele de ocrotire implică o executare de mari proporţii, bine concepută, implicând o siguranţă tehnică fără greşeli. Consolidarea terenurilor degradate, împădurirea locurilor care nu pot fi cultivate, restrângerea prin plantaţii de plopi şi răchite a albiilor râurilor astăzi lăbărţate pe spaţii imense, intră în programul de acţiune al silvicultorilor. Apele şi pădurile merg împreună şi cât timp nu vom realiza o unitate de comandament, totalizând acţiunile fragmentare, iniţiativele risipite şi adesea contradictorii, nu vom putea remedia răul pe care-l vedem fiecare". Ca o încheere a celor spuse mai sus, d-l P. Şeicaru vede necesar creiarea unui Subsecretariat al apelor şi pădurilor în cadrul Ministerului de Agricultură şi Domenii.

La cele scrise de d-l Şeicaru cu atâta competenţă, noi nu vom

adăoga decât foarte puţin. In alte ţări, de multă vreme, de foarte multă vreme, nu se mai discută asupra domeniului de activitate al fiecăruia, care este bine cunoscut şi spre care vecinul nu râvneşte.

Dar D-l Carabella, în articolul d-sale, mai face o afirmaţie, care aşa cum este spusă este total inexactă. D-sa scrie: „Sunt 16 ani de când tot prin Camerile agricole, inginerii agronomi au pornit la munca grea a plantării râpelor şi a tuturor locurilor neproductive, a islazurilor, a şoselelor şi drumurilor".

Nimic mai inexact. Nu cer d-lui Carabella să indice un ha de degradate consolidat şi plantat de agronomi. Deocamdată mă mărginesc să-i răspund că acţiunea de plantarea râpelor a fost începută cu mult mai demult, nu de inginerii agronomi, ci de inginerii silvici. Chiar şi acţiunea pentru ocrotirea culturilor agricole din regiunile stepă, cu plantaţiuni, la noi, a preocupat pe silvicultori încă din începuturile silviculturei româneşti.

Ca să terminăm: să-şi caute fiecare de rosturile lui, căci, slavă lui Dumnezeu, are fiecare aşa de mult de lucru!

● Intr'un colţ al Dunării.

Este titlul articolului sub care d-l Pamfil Şeicaru directorul ziarului „Curentul" îşi deapănă frumoasele impresii dintr'o excursiune de documentare făcută în regiunea nisipurilor sburătoare din Sud-Vestul Olteniei.

Dacă n'ar fi strimtorările impuse de vremurile prin care trecem, articolul acesta apărut la 25 Iulie a. c., ar trebui redat în întregime. Ne mărginim să dăm numai câteva pasagii.

Cu binecunoscutul d-sale talent, d-l P. Şeicaru pune pe cititor mai întâiu în faţa unui tablou îngrozitor: acela al răvăşirilor provocate de nisipurile sburate de vânturi, în faţa cărora nu se întrezărea a se găsi stavilă de pus. Spre fericirea acestei regiuni, au apărut inginerii silvici, cari împreună cu colaboratorii lor brigadierii şi pădurarii, „cu o îndărătnicie fără egal, s'au cramponat într'o luptă inegală cu forţele naturii". Şi-au învins, căci acum întinsul nisipurilor este stăpânit de puternica armătură a pădurilor de salcâmi creiate de ei. Lucrările de aici sunt socotite — pe bună dreptate — drept „una dintre cele mai splendide victorii ale energiei româneşti în luptă cu ostilitatea locurilor".

Ca să arate vicisitudinile vremurilor şi îndărătnicia cu care s'a lucrat de către forestieri, d-l Şeicaru adaugă: „La Scăpău am văzut căsuţa unde s'au adăpostit generaţii în şir de silvicultori. In mâncarea lor nu lipsea nisipul; mălaiul era amestecat cu nisipul şi pleoapele clipeau des ca să apere ochii de plesna nisipului. Citim poveşti despre întreprinzătorii ţinuturilor îndepărtate ce deschid colţuri de viaţă civilizată în mijlocul sălbăticiei, dar nu cunoaştem această epopee a unor energii româneşti în luptă cu pustiul".

Nu-i o realizare pornită dintr'un iureş de entuziasm, ci rezultatul unei lupte continui dusă de generaţii de silvicultori.

In acelaşi drum, d-l Şeicaru a mai văzut şi „laboratorul" unde se urmăreşte a se afla vegetaţia cea mai indicată pentru locurile inunda-

bile sau mlăştinoase. A văzut plopi de Canada, care la 15 ani aveau diametre de 35 cm (arborele viitorului pentru celuloză), a văzut brazi de baltă (Taxodium), şi, pe bună dreptate, s'a minunat. „Imi arătau (silvicultorii) rezultatele cercetărilor, experienţelor neştiute, tăinuite în mijlocul pădurilor plantate de ei, cu acelaşi orgoliu cu care Rajahii şi-ar arăta comorile lor ascunse. Priveam chipuri iluminate de o mare încântare ale silvicultorilor — erau din trei generaţii — şi simţeam un fel de încredere proaspătă în virtuţile neamului meu, svârleam în viitor perspectivele orgolioase ale Statului românesc".

Ca încheere, d-l Şeicaru scrie: In lucrările din Sud-Vestul Olteniei am văzut demonstraţia majestoasă a însuşirilor noastre statale...".

● Staţiune experimentală forestieră în Bărăgan.

In cuvântarea dela adunarea generală din acest an a Soc. Progresul Silvic, d-l Aurel Pană ministru subsecretar de stat la departamentul agriculturii şi domeniilor arătând interesul pe care-l poartă pădurilor şi propăşirii lor, a promis toată solicitudinea.

Suntem azi în măsură să semnalăm una din măsurile luate de D-sa, sortită să contribuie la păşirea pe drumurile sigure a uneia dintre problemele ce cad în mod natural în lotul de preocupări al corpului silvic: perdele de protecţie din regiunea de câmpie. In Monitorul Oficial Nr. 177 din 1 August 1942 a apărut Jurnalul Consiliului de Miniştri Nr. 763 prin care se dotează Institutul de cercetări forestiere cu 1200 ha din porţiunea disponibilă din moşia Jigălia (Jud. Ialomiţa) şi anume porţiunea de la Nord de calea ferată Bucureşti-Constanţa.

Această dotare s'a făcut cu scopul de a se înfiinţa o staţiune de experimentaţie forestieră în Bărăgan, care „să se ocupe cu experimentarea şi creiarea arboretelor de diferite specii, cum şi a perdelelor de protecţie în ţinuturile secetoase şi fără de păduri".

Aceasta este una dintre măsurile ce se impuneau a se lua cât mai curând. Nevoia de protejarea culturilor în stepă este adânc simţită. Lumea a pornit deja la realizări. Salcâmul este folosit în mod exclusiv. Noi ştim însă că el nu este un panaceu universal. El nu merge pretutindeni şi nu oferă tipul de perdea cel mai indicat. Cei ce-şi închipue că prin salcâm s'a rezolvat problema, judecă simplist. Găsirea speciilor cele mai indicate şi combinarea lor, aşa că să ne dea perdele trainice şi cu maximum de efect, este una dintre îndatoririle noastre, pentru a feri lumea de surprize dureroase. Iată ceea ce are să rezolve între altele, staţiunea de experimentaţie forestieră dela Jigălia.

● Comisiuni de studiu.

Inundaţiile şi mai ales alunecările de teren din anul acesta, au atras în mod deosebit atenţiunea forurilor superioare de guvernare.

Ca urmare, într'un interval scurt de timp ne-am găsit în faţa a trei comisiuni distincte de studierea fenomenelor amintite.

1. Prima comisiune a fost instituită în luna Martie a. c. (Mon. Of. Nr. 123) în cadrul Ministerului de Lucrări publice. Ea urmează să se

ocupe cu studierea cauzelor deteriorărilor produse de alunecările de teren şi de apele mari ale râurilor, urmând ca, în acelaşi timp, să propună şi lucrările necesare spre a remedia situaţia şi a evita noi deteriorări.

Din această comisiune fac parte şi delegaţi forestieri din partea Direcţiei Silvice şi a Icefului.

2. Cea de a doua Comisiune a fost creiată în August (Mon. Of. 189 din 15 Aug. 1942) în cadrul Ministerului de agricultură şi domenii. Ea are drept obiect alcătuirea unui plan de lucrări de ansamblu, urmărind şi traducerea în fapt a măsurilor pentru îmbunătăţirea terenurilor degradate şi pentru preîntâmpinarea inundaţiilor.

Din comisie fac parte directorii: producţiei vegetale, agricole, Direcţiei silvice, Direcţiei pescăriilor, Direcţiei geniului rural, toţi din departamentul agriculturii, la cari se mai adaugă şi directorul apelor din Ministerul Lucrărilor publice.

3. A treia Comisie a fost creiată tot în luna August de către Ministerul Lucrărilor Publice, în vederea unei noui legiferări a regimului apelor în România, ţinând seamă atât de experienţa trecută, cât şi de nevoile prezente.

Comisiunea cuprinde delegaţi desemnaţi de diversele ministere având contingenţă cu problemele ridicate.

Din partea Ministerului de agricultură şi domenii face parte şi un reprezentant al Direcţiei silvice. Facultatea de silvicultură şi ICEF.-ul la rându-le au câte un delegat.

Comisiunea urmează să-şi depună lucrările până la 15 Octombrie a. c.

● Guvernul şi împăduririle.

In Nr. 5—6/942 al acestei reviste, la aceiaşi rubrică, sub titlul „sprijinirea economiei forestiere", am arătat măsurile luate de Consiliul de Miniştri ţinut la 16 Mai a. c. pentru activarea producţiei forestiere.

Intr'un alt Consiliu de Miniştri ţinut la 6 August a. c., luând cunoştinţă de expunerea făcută de d-l General C. Voiculescu guvernatorul Basarabiei asupra acţiunei de împădurire întreprinsă în Basarabia, — s'a hotărît — la intervenţia d-lui vice preşedinte al Consiliului — completarea programului. In acest scop, d-l G-l Voiculescu urmează să ia contact cu d-l ministru A. Pană dela departamentul domeniilor şi cu delegaţii M. Stat Major al Armatei, pentru ca suprafaţa împăduririlor din Basarabia să fie cât mai mare.

In acelaşi Consiliu s'a arătat şi situaţia păşunilor şi islazurilor comunale, rămânând ca Ministerul Agriculturii şi cel al Afacerilor Interne să întocmească un program pentru însămânţarea şi cultura islazurilor şi a păşunilor.

● In sprijinul pădurilor.

Inițiative în favoarea pădurilor pornite din lumea din afară a celor puși să se îngrijească de ele, au fost și încă sunt puține la noi în țară. De aceea, oridecâteori au fost date în vileag gânduri sau fapte în vederea creerii sau cruțării pădurilor, noi ne-am bucurat în mod cu totul deosebit, căutând să împărtășim și altora această bucurie.

In rândurile acestor susținători din afară se înscrie și d-l General Nicolau, prefectul județului Muscel, care a dat o circulară în vederea cruțării pădurilor.

La scrisoarea de mulțumire ce i-a fost adresată de către Societatea „Progresul Silvic", d-sa a trimis Societății răspunsul pe care-l redăm mai jos:

„Vă rog a primi expresiunea viei mele recunoștiințe pentru onoarea ce-mi faceți de a mulțumi în numele Societății ce conduceți, pentru minuscula mea circulară, relativă la nevoia cruțării pădurilor.

Am fost, sunt, și voiu fi un partizan înfocat al împăduririi.

In calitatea mea de Primar al Constanței, am împădurit atât țărmul Mării Negre, cât și terenul dintre Mamaia și Constanța.

Am împădurit cu ajutorul D-lui Inspector Chirițescu o mare parte din terenul viran dela Sudul lacului Tabacim. Statul mi-a dat gratuit dela pepiniera Murfatlar, un mare număr de arbori.

Sunt informat că această plantație care depășea 3000 de pueți a fost distrusă și locul arendat pentru zarzavat.

Ar fi oportun a se cere Direcției Silvice Constanța să cerceteze acest caz. Sf. Evanghelie spune: „Că unul seamănă și altul seceră", dar nu că unul să semene și altul să distrugă

Vă rugăm deasemenea ca prin autoritatea Dvs. să interveniți la Ministerul de Domenii spre a opri tăerea rasă a pădurilor pe plaiurile Mușcelului. Pământul său fiind pietros, orice tăere rasă pe pante mai repezi le transformă în râpi și ponoare, care sunt și o ruină pentru Țară și o pagubă pentru economia națională.

Ar fi deasemenea oportun a se opri tăerea rasă a pădurilor de anin, din lungul văilor râurilor. Aninii împiedică ruperea malurilor când apele vin mari și le mențin în matca lor. Acolo unde s'a permis tăerea, apele și-au lărgit albia în urma ploilor din anul trecut, în proporții duble și triple decât vechea albie.

Vă rugăm a primi deasemenea respectoase mulțumiri pentru prețioasele broșuri ce mi-ați trimis și pe cari le voi citi cu o deosebită plăcere.

Primiți vă rog Domnule Președinte, asigurarea deosebitei stime ce vă păstrez".

Prefectul județului Muscel,

At. Har.

● La Universitatea populară de la Vălenii de Munte.

Ciclul din acest an al Universității populare „N. Iorga" de la Vălenii de Munte a fost consacrat „Realităților pământului românesc, — oameni, fapte și locuri". In cadrul acestui ciclu, d-l inginer inspector silvic Cezar Cristea a ținut 2 prelegeri. Cea de a 2-a prelegere a avut subiectul: Infăptuiri silvice în două decenii de gospodărie românească în Basarabia.

Subiectul a fost judicios ales, întrucât majoritatea cursiștilor a format-o basarabenii și transnistrienii desrobiți, însetați de lumină, adevăr și dragoste frățească.

D-l Cristea spicuește pasagii edificatoare din conferințele prof. Iorga „Basarabia e înfăptuire neaoș românească", Ion Nistor „Basarabia sub gospodărie românească", Șt. Ciobanu „Basarabia sub dominația sovietică", G-l Gh. Dabija „Războiul nostru sfânt dela Est", evidențiind ce a însemnat munca românească, prin contrast cu ceia ce au lăsat în urma lor bolșevicii, în retragerea din Iulie 1941, după un an de invazie în Basarabia și Bucovina de Nord.

Pornind dela Dimitrie Cantemir, care descrie mândria pădurilor de stejar dela Cotnar și Tigheci, ținuturi ce dădeau și cei mai bravi ostași, dela datele inginerului Sturm, prof. Tursky, apoi ale administrației și inginerilor noștri, privitor la pădurile Basarabiei și Transnistriei, se arată care a fost suprafața și starea pădurilor sub Ruși, în timpul alipirei la Regatul întregit, în anul raptului și după, adică iar sub noi din August trecut.

D-l Ing. Cristea lasă cifrelor să rostească adevărul rece, obiectiv. Arată mai întâiu situația din Basarabia, desprinzând constatări îmbucurătoare despre munca tăcută a Corpului Silvic, care mai ales în ultimii 10 ani s'a ajuns la cifre record în ce privește: împăduririle dela 2600—5300 ha pe an, maximul în 1934/35, pepiniere cultivate dela 2000—3500 m. p., maximul în anii 1935—1938, puieții produși cifrând 28.000.000 în 1936 și 41.000.000 în 1937; recoltări de semințe, în funcție firește de abundența în anii de fructificație, însumând maxime de 53.000 kg în anii 1935/937 și câte 4200—8800 Hl în anii 1934 și 1938. Toate s'au realizat cu fonduri bugetare și cedări de materiale în valoare de 3—4,5 milioane lei anual, făcând și operă social-economică, atât prin culturile agricole intermediare, cât și prin folosirea brațelor de muncă și cedarea de materiale lemnoase, ridicând astfel standardul de viață. Prin plantații an de an, județe sărace în păduri ca Cetatea Albă și Ismail, reintră progresiv în circuitul economiei forestiere; în 18 ani s'au împădurit aproape 30.000 ha prin Caps și Direcția Silvică.

D-l C. Cristea a ținut să arate, în partea II-a a conferinței, cum se prezintă pădurea și economia forestieră în Transnistria și care sunt problemele ce preocupă administrația actuală forestieră a acestei provincii, folosind atât datele publicate până acum cât și altele procurate de d-sa pe alte căi.

In încheere, conferenţiarul face apel la inimile ce simt româneşte să se scuture din somnul letargic a vitrigei stăpâniri ruseşti şi coşmarului din ultimul an, să capete încredere în puterile vii ale neamului. „Să respirăm larg, eroic, iar construcţiile noastre în orice domeniu să poarte marca specificului naţional şi să înfrunte veşnicia, convinşi că acest pământ al nostru este. Din suflete şi energii călite, prin iubire, stimă şi încrederea reciprocă, muncind laolaltă, să durăm la Est bastioane de rezistenţă mai tari decât toate cazematele pseudoraiului bolşevic".

● Tehnica în progresele agriculturii şi silviculturii.

Societatea română de radiodifuziune a acceptat propunerea A. G. I. R.-ului de a se ţine la posturile noastre de radio, un număr de patru conferinţe tratând despre: „Rolul tehnicei în progresul omenirei".

Una din aceste conferinţe a fost consacrată agriculturii şi silviculturei, iar sarcina de a conferenţia a căzut asupra d-lui Ing. cons. silvic Dem. Grozescu membru în Consiliul A.G.I.R.

Conferinţa a avut loc în ziua de 11 Mai a. c., fiind întitulată ca mai sus.

In partea privind silvicultura, d-l Grozescu a arătat că tehnica a îngăduit cultura şi exploatarea pădurilor în condiţiuni din ce în ce mai bune, pe măsură ce şi mijloacele au devenit mai multiple şi mai perfecţionate, iar industrializării lemnului i-a pus la îndemână mijloace din cele mai numeroase şi mai specializate. Tehnica a ajuns să se extragă din lemn produse diverse şi din ce în ce mai căutate: mătasea, lâna, firul de tors, hârtia, spirtul de lemn, diferiţi acizi, uleiuri, pulbere explozibile, etc.

Tehnica ne pune la dispoziţie şi mijloacele mai bune pentru cultivarea pădurilor în condiţiunile cele mai bune, astfel ca să obţinem maximum de creşteri la ha şi lemn de cea mai bună calitate.

Tehnica ne dă mijloacele de luptă în contra intemperiilor de tot felul.

Tehnica aduce nu numai o ridicare materială a populaţiei, ci şi o ridicare a standardului de viaţă, o ridicare culturală şi intelectuală a acestei populaţiei.

Desvoltarea mijloacelor tehnice cere însă investiţii, pe care iniţiativa particulară nu le poate face întotdeauna. Statul trebue, în acest caz, să aibă o politică de investiţiuni, energică şi susţinută.

Conferinţa a fost publicată în întregime în Buletinul A.G.I.R. Nr. 5—6/942.

T. H. Crivăţ

● Pinus strobus din nou la ordinea zilei.

Datorită creşterii sale frumoase şi producţiunii lemnoase deosebit de ridicate, acest exotic a deslănţuit mari speranţe şi un neobişnuit entuziasm, acum câteva decenii. Apariţia ciupercii rugina pinului alb şi ravagiile pricinuite au făcut să se topească tot atât de repede entuziasmul pripit. Recente observaţiuni, chiamă din nou luarea noastră aminte asupra acestei preţioase specii de pin american.

Aşa, cu prilejul şedinţelor Comitetului asociaţiei germane Reichsarboretum, ţinute în zilele de 22—24 Iunie a. c. la Karlshtal (Kaiserlautern), au fost cercetate şi plantaţiunile de pin strobus din Ocolul silvic Trippstadt. Tema acestei cercetări a fost de a se vedea întrucât ciuperca amintită pune în cumpănă cultura acestui pin. Locurile cercetate înfăţişează foarte prielnice împrejurări, prin faptul că avem plantaţiuni felurite: curate şi amestecate cu fag, în mai multe clase de vârste. După părerea personalităţilor participante, vătămările ciupercii respective sunt pa alocurea însemnate, aceasta nu îndreptăţeşte, însă, o renunţare la această atât de făgăduitoare specie. Cercetările viitoare se vor întinde asupra culturilor cu strobus din ţinuturile cu mult mai continentale din răsărit. De altfel, atenţia faţă de această specie stă în strânsă legătură cu planurile de împădurire din ţinuturile răsăritene ale marelui Reich. După opinia lui C. A. Schenck, lucrul acesta este cu totul îndreptăţit.

(In parte, după Allg. F.- und J-Ztg,. 1942/220). (232)

● Congres franco-german al lemnului.

A avut loc în zilele de 19 şi 20 Februarie în „Maison de la Chimie", de la Paris. Au participat 200 de reprezentanţi ai oficialităţii, ştiinţei, comerţului şi industriei. S'au ţinut discursuri de către Oberlandforstmeister Hausmann, Şeful Despărţământului de Administraţie de războiu, în numele Comandamentului militar german în Franţa, Ministerialdirektor Prof. Eberts, în numele Ministrului Pădurilor Reich-ului şi Coloniile, Directorul general al Administraţiei Apelor şi Pădurilor. Au conferenţiat D-nii: 1. Prof. Kollmann: Bilanţul lemnos european şi urmările sale pentru economia şi tehnologia lemnului; 2. Dr. Friedrich: Insuşiri şi cercetarea plăcilor de fibră lemnoasă; 3. Decludt: Ameliorarea lemnului; 4. Mr. de Cissey: Uscarea automată a lemnului; 5. Bock: Incleirea cu caurit în fabricaţia placajului de lemn; 6. Dr. Lüty: Incleirea cu tegofilm; 7. Huber: Mijloace moderne de prezervarea lemnului; 8. Mourral: Folosirea lemnului în industria încălţămintei.

(După Intersylva 1942/203—4). (233)

Dela vecinii Bulgari.

— Ministrul Agriculturii a înfăţişat Parlamentului un proect de lege, după care, comunele care n'au păduri, ca proprietate, sunt îndatorate să-şi facă, prin plantarea unei suprafeţe de 10 până la 30 de hectare.

— Ministerul Agriculturii a contractat un împrumut de 675 milioane leva, la Banca Agricolă şi a Cooperaţiei, pentru lucrări de ameliorarea pământului. Din această sumă, 250 de milioane leva sunt destinaţi lucrărilor de fixarea şi împădurirea râpilor; iar 75 de milioane pentru reîmpădurirea arsurilor de păduri şi tăerilor rase şi apoi pentru conversiunea crângurilor în codru.

(După Intersylva, 1942/428, 250). (234)

Institutul de cercetări forestiere München.

Institutul de experimentaţie forestieră bavarez („Bayerische Forstliche Versuchsanstalt") şi-a schimbat titulatura în Institut de Cercetări forestiere München („Forostliche Forschungsanstalt München"). Institutul are 11 Secţiuni şi o centrală, pentru chestiunile comune. Secţiunile sunt aproape cu totul independente, purtând denumirea de institute şi despărţăminte; şi anume: 1. Institutul de Meteorologie; 2. Institutul de Soluri şi Ecologie forestieră; Institutul de botanică forestieră; 4. Institutul de Zoologie aplicată; 5. Institutul de Politică şi Exploataţiuni forestiere; 6. Institutul de Silvicultură; 7. Institutul de Tehnologia lemnului şi Recoltarea pădurii; 8. Institutul de Dendrometrie şi Amenajament; 9. Institutl de Seminţe şi Cultura plantelor forestiere; 10. Institutul de Vânătoare şi 11. Oficiul forestier pentru străinătate.

(După Intersylva, 1942/305). (235)

Impăduririle capătă un nou avânt în Franţa.

Pe temeiul unui decret din 22 Iulie 1941, a luat fiinţă un Comitet central de reîmpădurire, căruia îi sunt subordonate Comitete regionale de reîmpădurire. In alcătuirea acestora din urmă intră Conservatorul pădurilor regional şi încă un silvicultor, doi până la trei proprietari de păduri sau delegaţi ai societăţilor forestiere locale şi unul sau doi reprezentanţi ai proprietarilor de pepiniere forestiere.

(După Intersylva 1942/248). (236)

Cercetarea forestieră în Croaţia.

Pe temeiul unei legi din 20 Sept. 1941, a luat fiinţă un Institut de Cercetări forestiere de Stat, cu sediul în Agram. Ca pretutindenea, rostul acestui institut este de a cerceta împrejurările din pădurile şi economia forestieră a ţării, apoi de a contribui la ridicarea economiei forestiere, prin ajutorul experimentaţiei.

Institutul este privit ca o unitate independentă, pe lângă Despărţământul Pădurilor din Ministerul Pădurilor şi Minelor. Conducerea se încredinţează de către Minister unui director. In ce priveşte activitatea sa, Institutul îşi păstrează întreaga independenţă.

(După Intersylva, 1942/306). (237)

Ilie C. Demetrescu

Situaţia industriei lemnului în Suedia.

Pentru cei ce trăim în ţări aflate în stare de războiu, situaţia din puţinele ţări rămase neutre apare adesea deosebit de interesantă. Mulţi dintre noi îşi fac iluzia, că dacă în altfel de împrejurări, ţara noastră ar fi putut rămâne în afara conflictului, lucrurile ar fi fost incomparabil mai avantajoase, în toate compartimentele vieţii politice şi economice. Că lucrurile nu stau nici acolo prea bine, este aproape de la sine înţeles.

Avem în această privinţă posibilitatea de a informa pe cititori asupra situaţiei actuale în economia forestieră a Suediei. Această ţară, datorită unei conjuncturi favorabile şi-a putut păstra atitudinea neutră, în care se afla de la începutul conflagraţiei europene. Trebuie amintit, că acest fericit popor n'a mai purtat un războiu de mai bine de 150 ani.

De la începutul actualului războiu, şomajul ce exista mai înainte în Suedia a putut fi aproape imediat înlăturat, graţie faptului că industria de armament a absorbit toate braţele de muncă disponibile. In primăvara anului 1942 se simţea chiar o accentuată lipsă de mână de lucru.

In producţia forestieră sunt căutaţi în special muncitorii la pădure şi supraveghetorii de plutit lemnele. In adevăr, cererea pentru lemne, de orice categorie, a crescut considerabil de la declanşarea războiului. In afară de lemnul necesar fabricilor de cherestea şi de cele de celuloză, din lipsă de cărbuni şi cocs, însăşi industria grea cere pădurilor suedeze să-i livreze combustibil şi mangal, pentru turnătoriile de fier. De asemenea, circulaţia automobilă lipsită de carburantul pe care-l importa în trecut, benzina, şi-a transformat motoarele, utilizând azi tot mai multe generatoare cu gaz de lemn. In sfârşit, căldura necesară clădirilor din oraşe şi din sate este obţinută exclusiv din lemnul de foc, pe care îl dă pădurile ţării.

In primele epoci ale acestui războiu producţia de hârtie şi celuloză pentru export, care îşi găsea plasament în special pe pieţele anglo-americane, a avut de înregistrat scăderi catastrofale de preţ. Astăzi lucrurile s'au ameliorat în aşa măsură, încât revista financiară suedeză „Affärsvärden" din Stockholm scria la începutul lui Februarie, că pădurile Suediei nu mai pot acoperi decât 60% din cerinţele de prelucrare ale industriei celulozei. Şi aceasta, în ipoteza, că în viitorul apropiat cererile de celuloză-furajeră pentru nevoile agriculturii rămâne la cuantumul actual şi în fine, că producţia de hârtie poate fi menţinută la nivelul scăzut de azi.

Trebuie menţionat, că exploatările din pădurile Suedeze sunt azi mai mari decât în ultimii ani anteriori războiului. Pe când însă pe atunci,

în mod normal din producţia totală de lemne se consumau numai 25% ca lemn de foc şi lemn pentru carbonizat, participarea actuală a acestor cerinţe se ridică la 65%.

In acelaş timp, producţia de sortimente potrivite pentru industriile ce prelucrează lemnul pe cale mecanică a scăzut la jumătate din cea antebelică.

Această situaţie grea se datoreşte insuficienţei mânei de lucru în anumite compartimente ale producţiei forestiere. In adevăr, dacă prin salarii remuneratorii au putut fi atrase la munca în pădure un număr mai mare de braţe, pentru transportul lemnelor de la locul de doborîre până la malul apelor flotabile, cu ajutorul săniilor sau căruţelor nu s'a putut face mare lucru. Guvernul a încercat să amelioreze situaţia acordând proprietarilor de vehicule raţii mai mari de furaje, dar şi acestea se găsesc în cantităţi reduse, într'o ţară ca Suedia, care mai înainte îşi importa furajele.

In fine, guvernul suedez a instituit în 1941 peste 600 şcoli de instruire a lucrătorilor la pădure, prin care mai bine de 9000 muncitori, luaţi din alte întreprinderi au fost familiarizaţi cu munca în aceste domenii. De asemenea 6000 au fost perfecţionaţi în acest gen de muncă şi alţi 8000 lucrători au fost angajaţi pentru producţia lemnului, prin recrutări voluntare, astfel că efectivul lucrătorilor la pădure a putut fi sporit, într'un singur an, cu 23.000 oameni.

Intr'o statistică lunară asupra gospodăriei forestiere se arată, că numărul lucrătorilor ocupaţi în această ramură de producţie era în August 1941 de 39.000, în Octombrie de 55.000, în Noembrie de 75.000, în Decembrie de 81.000 iar pe la finele lui Ianuarie 1942 de peste 109.000. In acest număr nu sunt înglobaţi şi cei 150.000 proprietari mici de păduri, cari iau parte la lucrările în pădure cu braţe de muncă şi căruţe proprii.

Industria celulozei pretinde, ca în timpul sezonului de lucru să se dea preferinţă recoltării lemnului necesar acestei importante ramuri de producţie, rămânând ca lemnul de foc şi pentru carbonizat să se facă înainte, fie după aceasta. Impozitele ce grevează asupra exploatărilor de păduri sunt atât de însemnate, încât ele sunt considerate ca unul din principalele obstacole în calea desvoltării normale a acesteia.

In ce priveşte industria cherestelei, o publicaţie comercială recentă arată că la sfârşitul anului trecut nu se mai exporta decât ½ din cantitatea antebelică adică numai 450.000 standarzi, în loc de 850.000 anual. In schimb a sporit consumul intern, astfel încât producătorii suedezi pot privi cu încredere viitorul. Cu venirea primăverii se speră o reluare a traficului către Germania, Belgia şi Olanda, se înţelege cu greutăţile cauzate de blocadă, de bombardamentele aeriene etc.

(După „Europa-Kabel", Amsterdam Aprilie 1942).

Economia forestieră a Serbiei în 1941/42.

Comisarul trupelor germane de ocupaţie, Dr. Matthäi publică în săptămânal „Süd-Ost Echo" din 10 Iulie a. c. o interesantă dare de seamă asupra economiei forestiere a statului sârbesc, aşa cum acesta a

fost stabilit în urma prăbuşirii fostei Jugoslavii, în urma evenimentelor din Aprilie 1941.

După cum se ştie până în 1941 Iugoslavia avea o suprafaţă teritorială de aprox. 250.000 km² şi o populaţie de 14 mil. locuitori. Prin desfacerea Croaţiei, care împreună cu Bosnia şi Dalmaţia alcătuesc un nou stat şi prin încorporarea Sloveniei şi a altor ţinuturi litorale la Italia, Muntenegru şi Albania, în fine prin luarea Macedoniei de către Bulgaria şi a Bacicăi de către Ungaria, a rămas un stat, Serbia, cu o întindere de 56.000 km² (o cincime din cât era mai înainte) şi cu o populaţie de 4,7 milioane locuitori (o treime din aceea a Iugoslaviei).

Fosta Iugoslavie era socotită, cu cele 7.720.000 ha păduri drept una din ţările cele mai bogate în lemn din Europa şi practica un întins negoţ extern cu acest produs. Ea avea o producţie anuală evaluată la aproxiv 17 mil. m³ lemne şi un export care se urca la circa 3,6 mil. m³ anual.

Suprafaţa păduroasă a noului stat sârbesc este de numai 1,366.487 ha din care însă mai bine de 15,5% sunt poieni şi goluri, aşa dar neproducătoare de lemne. Pe capi de locuitor revine cam 0,25 ha.

Din suprafaţa arătată, 45% se tratează ca păduri de codru, 8% crâng compus, 29% crâng simplu, iar restul sunt tuferişe fără nici o producţie.

După specii 6,6% sunt răşinoase şi 93,4% foioase. Mai bine de 2/3 din total aparţin clasei de vârste 0—20 ani.

După natura proprietăţii, 22% din păduri aparţin Statului, 30% comunelor, bisericilor, mânăstirilor etc şi 48% particularilor. Pădurile Statului sunt în stare relativ bună şi se tratează în codru; majoritatea acestor păduri este însă greu accesibilă şi de aceea nu pot fi exploatate în condiţii normale.

Pădurile particulare aparţin mai ales ţăranilor, sub formă de petece cu întinderi sub 5 ha, din care aceştia extrag lemnul necesar gospodăriilor, dar şi păşunea sau frunzarul pentru vite. Din această cauză starea majorităţii pădurilor particulare este mai mult de cât precară şi orice măsuri de restricţie, în vederea ameliorării masivelor, s'au dovedit inoperante.

Cea mai rea este însă starea pădurilor comunale. O mare parte din acestea nu mai reprezintă decât tuferişuri ce acoperă coastele dealurilor, bune cel mult pentru ţinut câteva capre. Această tristă situaţie se datoreşte desigur istoriei silviculturii sârbeşti, dar şi regimului democratic al ultimului secol, căruia pădurile tuturor ţărilor mai noi i-au plătit dureroase tributuri.

Şi la noi, acum 10—15 ani, se ventila cu mare lux de argumente, ideea transformării proprietăţii forestiere a Statului şi a particularilor latifundiari în păduri comunale. Cum pe atunci moravurile politice din ţara noastră nu erau mult prea diferite de acelea de la vecinii noştri, rezultatele acestei reforme ar fi fost acelea pe care cu dezolantă sinceritate le arată comisarul forestier german în Serbia.

Capitalul-lemn al pădurilor Serbiei a fost evaluat la aprox. 120 mil. m³; el nu reprezintă deci nici 50% din cel ce ar fi trebuit să se găsească în mod normal în aceste păduri. Creşterea anuală medie e de

aprox. 2,1 m³. Nu există lucrări de evaluare a elementelor de producție decât pentru aprox. 100.000 ha.

Chiar în cadrul vechei Iugoslavii, Serbia nu-și putea acoperi singură nevoile de lemn. Se aducea cherestea din Bosnia și Slovenia, traverse de cale ferată din Croația; chiar și lemne de foc se importau adesea și din România sau Ungaria .

Pentru iarna 1941/42 a fost deosebit de grea aprovizionarea populației și a armatelor de ocupație cu lemne de foc. Cea mai dificilă a fost aducerea combustibilului necesar capitalei Belgrad. Acest oraș, cu cei 250.000 locuitori ai săi consuma anual, înainte de prăbușire 700.000 steri și 15.000 vagoane cărbuni de piatră. Cu restricțiile impuse de război se conta pe un minimum necesar de 400.000 steri și 15.000 vag. cărbuni.

Din cauza dezorganizării mijloacelor de transport, a revoltelor din țară și a nesiguranței întreprinderilor s'a lăsat liberă aprovizionarea direct de la pădure, ceea ce a cauzat depășirea prețurilor maximale fixate.

Prin stimularea transporturilor pe Dunăre și prin alte măsuri s a reușit a se face față situației, însă problema rămâne deschisă și pe viitor.

Raportul menționat se închee cu câteva propuneri pentru ridicarea stării actuale a gospodăriei silvice sârbești între care menționez: interzicerea pășunatului, stârpirea delictelor, împădurirea golurilor, conversiunea crângurilor în codru etc.

D. A. S.

PĂDUREA NU ESTE OGOR.

ECONOMIA FORESTIERĂ NU ESTE AGRICULTURĂ.

● Citind în săptămânalul „Bursa“ din 28.VI.942:

— „S a aprobat adjudecarea asupra Uzinelor şi Domeniilor din Reşiţa a furniturii în valoare de 24.750.000 lei, costul a şase locomotive ecart. 0,760 m, care vor fi date în trebuinţa Casei Pădurilor Statului“.

După cum se vede, costul unei locomotive este de circa 6 milioane lei; în 1930 era de 1½ milioane, adică un sfert din cel de azi.

— „Consumul de hârtie al României în primul trimetru 1942 a fost de 11.333 tone în valoare de lei 283.655.000, faţă de 13.959 tone în valoare de 279.400.000 lei în primul trimestru 1941. Un kg de hârtie a revenit deci în 1942 la 25 lei, faţă de 20 lei în 1941“.

Lipsa de hârtie de pe piaţă se explică deci printr'un minus de producţie de aproape 20% şi printr'un spor de consumaţie corespunzător reanexiunii Basarabiei, Bucovinei şi Transnistriei.

Faţă cu această lipsă, Ministerul Propagandei a fost autorizat să importe din Germania hârtia rotativă de tipar şi semivelină pentru o sumă de 36 milioane lei.

— In Bucureşti a luat fiinţă o sicetate anonimă pe acţiuni având ca scop industrializarea şi comerţul de articole lemnoase: contraplacaje, panele, furnire exotice şi exploatări de păduri, sub denumirea de „Exota, S. A. R.“ cu un capital de 3 milioane lei. Capitalul a fost subscris: de D-na Despina Maria, principesă de Wittgenstein 1,8 mil. lei; etc. Preşedinte al Cons. de Ad-ţie este D-l Col. Mavrocordat.

— In „Buletinul informativ bilunar al Consiliului superior al transporturilor şi tarifelor“ din 1.VII.1942 găsim următoarele date referitoare la transportul de mărfuri în cabotaj pe Dunăre:

Se ştie că prin cabotaj se înţelege transportul pe apă între două porturi ale unei ţări.

Intre porturile româneşti la Dunăre s'au transportat în 1941:

Minereuri şi ciment	538	mii tone	= 40% din total
Lemnărie	364	„ „	= 27% „ „
Cereale şi derivate	255	„ „	= 20% „ „
Diverse	177	„ „	= 100% „ „
Total . . .	1.344	mii tone	= 100% din total

Cabotajul nostru este de 4 ori mai mare ca acela al Ungariei, de 11 ori cât al Bulgariei și de 49 ori cât al fostei Cehoslovacii.

Demnă de remarcat este participarea lemnăriei. Ea se încarcă în special la: Baziaș, Moldova veche, Drencova, Orșova, Gura Văii, T. Severin, Calafat și Bechet și se descarcă la: T. Măgurele, Giurgiu și Oltenița (pentru București), Călărași, Cerna Vodă (pentru Constanța), Brăila, Galați și Tulcea. E vorba mai mult de lemne de foc.

Pentru sporirea cantităților se recomandă între altele evitarea cabotajului intercalat între două transporturi pe C. F. R., ceea ce ar scumpi și costul total.

D. A Sburlan

AGRICULTORUL ARĂ 100 DE HA DE 100 DE ORI IN 100 DE ANI;

SILVICULTORUL NU LE ARĂ, NU LE SAPĂ NICIODATĂ (SAU CEL MULT ODATĂ, DACĂ PĂDUREA A FOST STRICATĂ) ȘI TOTUȘI REFACE PĂDUREA.

Situaţia vânatului mic în Banat.

In ultimul timp în presa noastră vânătorească au avut loc discuţiuni asupra cauzelor scăderii stocului de vânat mic din Banat şi cu deosebire în judeţul Timiş-Torontal.

Pentru oamenii de bună credinţă şi nu pentru cei care *nu vor* să vadă adevărul şi care în dosul interesului afişat pentru propăşirea vânatului din această regiune, ascund interese personale, — publicăm un extras dintr'un raport general al Ocolului silvic regal de vânătoare Casa Verde, asupra situaţiei vânatului din jud. Timiş-Torontal.

„*Fazanii* în general au suferit mult din următoarele motive:

1. Zăpada a fost mare (40—80 cm) timp de cca 70 zile, din care cca 60 zile a fost prăfuită.

2. Gerul de —25°—30° C. cca 30 zile.

3. Răpitoarele, în special Astur palumbarius şi Archibuteo lagopus, au putut prinde uşor fazanii în zăpada prăfuită, neputând sbura din zăpada unde s'au lăsat jos.

Pe terenurile ocolului nostru, liniile, drumurile şi potecile au fost încontinuu curăţate de zăpadă, fiindcă din cauza ninsoarei dese (a nins în fiecare a 4—5 zi) şi a viscolelor, drumurile curăţate s'au umplut imediat cu zăpadă.

S'a pus cantitatea maximă de hrană în adăposturi pe toate terenurile ocolului.

Răpitoarele au fost distruse prin împuşcare, otrăvire şi prindere cu capcane şi curse. S'au distrus în total 6360 piese. In special prin otrăvire s'au obţinut rezultate foarte bune. Afară de carnea otrăvită pusă de noi, au fost otrăvite toate cadavrele găsite, aşa că răpitoarele care au ajuns pe terenurile noastre în cantităţi enorme, în căutare de hrană (ne mai aflând vânat pe alte terenuri) au găsit numai hoituri otrăvite. Răpitoare otrăvite s'au găsit 3452 buc. Sunt încă multe negăsite.

Numai ocrotirei şi hrănirei foarte intensive se datorează faptul, că în total n'am pierdut pe terenurile noastre decât 20 buc. cocoşi şi 35 buc. făzăniţe, care au fost distruse de răpitoare, în special de Astur palumbarius.

Pe terenurile străine, situate la distanţe mari de terenurile noastre, au ajuns foarte mulţi fazani emigraţi din pădurile noastre, în toamna anului trecut din cauza lipsei hranei naturale în pădure. Hrana pusă de noi în adăposturi n'a putut şi nu poate niciodată înlocui în total hrana variată oferită de natură prin fructele de arbuşti ca: Prunus spinosa, Crataegus, Ligustrum, Cornus sanguinea, Sambucus.

Rubus etc., care n'au fructificat deloc din cauza atacului Lymantriei dispar, frunzele acestora fiind complect distruse de omizi.

Dintre aceşti fazani, o mare parte au fost împuşcaţi de vânătorii lacomi, cei rămaşi au fost suprinşi de ninsoarea lungă şi foarte abundentă şi neputându-se întoarce în pădure, au căzut victime răpitoarelor şi foamei.

Prevăzând pericolul ce reprezintă zăpada mare şi gerul neobişnuit, am intervenit la Inspectoratul Judeţean de Vânătoare, cerând prin Casa Pădurilor şi ajutorul Direcţiei Ecoomiei Vânatului pentru salvarea fazanilor.

Deşi Inspectoratul Judeţean de vânătoare, prin ordin circular şi publicaţiuni în ziare a dat de ştire vânătorilor din întregul judeţ, că sunt obligaţi a hrăni vânatul de tot felul dând şi instrucţiuni asupra modalităţii de procedare la hrănire, deşi a luat şi Prefectura judeţului şi Legiunea de jandarmi măsuri riguroase în privinţa aceasta, totuşi şeful Ocolului a constatat, cu ocazia deplasărilor din iarnă şi primăvară, că aproape întregul stoc de fazani care s'a aflat la începutul iernii, la distanţă mare de terenurile Ocolului, a dispărut din cauza lipsei de hrană şi din cauza răpitoarelor. Pe domeniul Banloc şi Foeni, care sunt la distanţa de peste 40 Km de terenurile noastre, a fost salvată o mare parte a fazanilor prin hrănirea intensivă şi paza conştiincioasă. Pe celelalte terenuri, afară de câteva excepţii, au pierit cca 90% din fazani.

In urma celor arătate mai sus, nu au rămas fazani în jurul terenurilor noastre aproape deloc. Repopularea terenurilor de vânătoare străine preferate de fazani, de unde au dispărut din vina vânătorilor, se va face natural prin emigrare din stocul nostru de fazani, scăpat în iarnă prin hrănire şi ocrotire intensivă, cu cheltuieli foarte multe şi muncă inapreciabilă. Se va repeta (începând cu primăvara anului curent) emigrarea în masă a fazanilor de pe terenurile noastre, aşa cum s'a întâmplat înainte cu 9—10 ani, când am început creşterea fazanilorr, populându-se întregul judeţ cu fazani prăsiţi de noi. Când terenurile din jur au ajuns la saturaţie cu fazanii plecaţi dela noi, am ajuns şi noi rezultatele maxime la vânătorile regale.

Acum când stocul de fazani de pe aceste terenuri a scăzut aproape la zero, emigrarea va ajunge maximumul, în urma cărui fapt, vom pierde maximumul din stocul nostru de fazani azi existent şi din stocul ce va creşte artificial şi natural în primăvară. Acest fapt va avea o influenţă foarte defavorabilă asupra rezultatului vânătorilor de fazani din iarna 1942/43 *şi a* 2—3 *ani viitori.*

Emigrarea fazanilor de pe terenurile noastre va continua şi în anii viitori, fiindcă fazanii ajunşi pe terenuri străine vor fi distruşi, din cauza complectei lipse de ocrotire şi hrănire din partea arendaşilor respectivi:

1. Cuiburile fazanilor emigraţi în mare parte se distrug de oameni prin furatul ouălor şi de răpitoarele păroase şi aripate prin mâncarea ouălor.

2. Răpitoarele păroase şi în special cele aripate prind fazanii adulţi în timpul ouatului, răpind făzăniţele de pe cuib, iar cocoşii — care

păzesc făzăniţele în timpul clocitului, luptând cu răpitoarele, cad şi ei victime.

3. Tot răpitoarele distrug cea mai mare parte a puilor de fazani, care au putut ieşi din ouăle nedistruse de om şi de răpitoare.

4. Braconierii şi vânătorii cu permise, lacomi şi necinstiţi, împuşcă fazani (cocoşi şi făzăniţe), neţinând cont de nici o lege sau dispoziţie.

5. Se prind fazani cu diferite capcane şi curse, chiar şi cu boabe de porumb îmbibate cu alcool.

6. Fazanii care prin minune au scăpat primăvara, vara şi toamna de braconieri şi răpitoare, ajung iarna în cea mai mare mizerie, în special în caz de zăpadă mare şi ger aspru. Din cauza complectei lipse de hrană şi ocrotire pe terenurile particulare, ori mor de foame, ori sunt distruşi până la ultima piesă de oameni cu arme şi capcane şi de răpitoare, aşa că *la sfârşitul iernii nu mai rămân fazani pe aceste terenuri.*

Sosind primăvara, emigrarea în masă a fazanilor de pe terenurile noastre începe din nou, ca să ajungă la soarta faznilor emigraţi în anii trecuţi.

Situaţia actuală nu se va schimba, până ce nu se va pune în aplicare peste tot şi pe teren, organizaţia vânătorească, obligând pe toţi vânătorii de orice categorie, la o activitate maximă, pentru stârpirea braconajului, pentru distrugerea răpitoarelor de tot felul şi pentru hrănirea raţională în timp de iarnă.

Trebue ordonat, ca să fie luate cele mai riguroase măsuri contra tuturor duşamnilor vânatului mic.

Braconierii se distrug uşor cu ajutorul jandarmeriei, dacă aceştia îşi fac datoria.

Este mai grea înlăturarea răpitoarelor. Degeaba se distrug acestea pe unele terenuri cu cea mai mare conştiinciozitate (cazul ocolului nostru), dacă la vecini se înmulţesc liber, trec de acolo pe terenul unde s'au distrus (fiind atrase de vânatul sorit în urma ocrotirei) iar vânătorul bun, orice măsuri va lua, nu va fi în stare să stăvilească această invazie, care însfârşit distruge vânatul proprietatea sa, crescut şi ocrotit cu muncă şi cheltuială extraordinar de mare.

Trebuie obligaţi toţi vânătorii care posedă terenuri de vânătoare, ca să distrugă răpitoarele de tot felul, afară de armă cu curse, capcane şi în special cu carne otrăvită şi cu ouă otrăvite.

Trebuie pusă la dispoziţia tuturor vânătorilor, o broşură în care să fie descrişi toţi duşmanii fazanilor şi în general a vânatului mic (cu fotografia răpitoarelor). Ar trebui atrasă atenţiunea cu această broşură, tuturor vânătorilor asupra celor mai periculoase răpitoare păroase şi aripate. Ar trebui arătate clar pagubele făcute de vulpi, bursuci, pisici sălbatice, dihori, nevăstuici, jderi, arici, şobolani etc. câinii vagabonzi şi pisicile vagabonde, iar dintre răpitoarele aripate Astur palumbarius, Archibuteo lagopus, Nisaetus pennatus (Aquila pitică, Coţofana, Cioara, Gaiţa) etc. Ar trebui arătată modalitatea cum se pot stârpi acestea sigur şi uşor, dând lămuriri detailate, arătând totodată dispoziţiunile în vigoare în această chestiune. Ar trebui arătat detailat şi modul cum tre-

buie hrănit vânatul mic. Ar trebui atrasă atenţiunea tuturor vânătorilor în această broşură, că neexecutarea dispoziţiunilor cuprinse în ea, atrage după sine, în afară de rezilierea contractului şi o amendă cât se poate de ridicată, care s'ar vărsa la fondul vânătoarei. Din acest fond ar trebui distribuită o cotă drept premii pentru stârpirea răpitoarelor, care fac pagube în vânatul mic, exact aşa cum s'a alocat 2% în anul curent pentru premii, pentru combaterea lupilor, având în vedere *că aceste răpitoare fac în vânatul mic o pagubă cu mult mai mare decât lupii în vânatul mare şi sunt mai greu de combătut, din cauza numărului lor mare.*

Tot pentru asigurarea ocrotirei vânatului mic în judeţul nostru, ar trebui înfiinţate cel puţin 3 posturi speciale de paznici care ar avea obligaţiunea a îndruma şi controla sub supravegherea inspectorului judeţean, ocrotirea şi hrănirea vânatului mic, conform prescripţiunilor.

Având în vedere cele arătate mai sus, ajungem la concluzia că deşi se depune de ocolul nostru un efort cel puţin aşa de mare ca în trecut la creşterea fazanilor, artificial şi natural la ocrotirea cea mai intensivă posibilă şi la hrănirea conform cerinţelor, totuşi din motivele arătate nu ne vom putea nici apropia de rezultatul dorit, nici la vânătorile din anul 1942—1943 şi nici la vânătorile din anii viitori.

Pentru a putea atinge rezultatele ce s'au obţinut la vânătorile din anii 1936—1938, trebuie pe lângă munca prestată de ocol şi o îngrijire a terenurilor particulare, precum şi 1—2 ani buni, în ce priveşte mersul vremii. Ultimii trei ani (1939/40, 1940/41 şi 1941/42) au fost catastrofali nu numai pentru agricultură dar şi pentru vânatul din Banat.

Potârnichile rămase în număr foarte redus după iarna anului 1939/40, fiind păsări care nu se retrag iarna în pădure şi spre hrănitoare, au dispărut aproape complect de pe terenurile noastre. Chiar în întregul judeţ, numai pe locurile optime pentru ele, se găsesc numai într'un număr mic, deşi iarna au găsit pe toate zonele de protecţie alături de fazani, hrană abundentă.

Dispariţia potârnichilor se explică astfel:

1. Sunt cu mult mai puţin rezistente ca fazanii, fiind păsări mai mici care se hrănesc cu seminţe greu de găsit în iernile grele cu zăpadă mare.

2. Braconierii şi răpitoarele le distrug uşor iarna pe zăpadă mare, când ele de preferinţă se adună pe drumurile umblate de căruţe.

In general, vânatul din Banat n'a suferit numai în anul 1941/42, ci suferă de trei ani de zile.

In iarna anului 1939/40 din cauza zăpezii mari şi a gerului aspru şi îndelungat, s'a distrus cca 50—90% din vânat.

In anul 1940/41 iarna a fost deasemenea destul de aspră, care a făcut iarăşi pagube în vânat, însă cu mult mai mari, pierderi s'au produs în vânat din cauza situaţiei excepţionale politice, prin elemente distructive.

Iarna excepţional de aspră din anul 1941/42, a mai distrus o considerabilă parte din puţinul vânat rămas".

Dacă în ce privește fazanii, cei neinițiați ar putea avea vre-o îndoială asupra zelului depus de organele Caps, — deși nu există absolut nici o lipsă de intres, ci din contră, — atunci în ce privește iepurii, a căror desvoltare este condiționată în cea mai mare parte de mersul vremii, — este limpede pentru ori și cine că scăderea catastrofală până la 10% din stocul normal de iepuri se datorește numai mersului defavorabil al vremii. Din această pricină, în anul 1940/41, vânătoarea de iepuri a fost interzisă în întreg Banatul.

Numai cine nu vrea, nu recunoaște că ultimele trei ierni au fost desastruoase pentru vânatul din regiunea Banatului. (38)

Impușcarea urșilor stricători.

In ultimul timp s'au făcut numeroase plângeri către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, că în anumite regiuni ale țării, urșii fac pagube crescătorilor de vite. Fără să contestăm că într'adevăr în unele cazuri urșii atacă vitele găsite la păsune în munți, — avem credința că multe din aceste reclamațiuni conțineau exagerări.

Direcțiunea Economiei Vânatului a luat o chibzuită măsură pregătind lucrările instructive și punând în executare cu ordinul No. 11002 din 8 Iulie 1942 Deciziunea Ministerială No. 10375 din 1 Iulie 1942, cu privire la împușcarea urșilor stricători. S'au fixat norme precise pentru identificarea urșilor stricători și pentru împușcarea lor, încât de acum înainte nimenea nu va putea spune că autoritățile nu iau măsuri pentru apărarea avutului cetățenilor.

Alături de Inspectorul de vânătoare județean și cel de plasă, șefii Ocoalelor silvice au rolul de a constata necesitatea împușcării, iar dacă arendașul dreptului de vânătoare nu ia măsuri, — împușcarea se poate face în ordinea înșirării aici de către: inspectorul județean, inspectorul de plasă, șeful ocolului silvic Caps sau regim și în fine de personalul de pază: brigadieri și pădurari.

Proprietarul terenului, sau reține pielea ursului împușcat, și atunci este obligat a plăti un premiu de 3.000 lei, sau lasă pielea celui ce a împușcat ursul.

Măsura împușcării urșilor stricători este bună, dar organele de execuție trebuie să vegheze ca să nu se comită abuzuri, înscenând bietului urs „procese" numai pentru a-l putea vedea „decapitat" deși nu este vinovat. (39)

Reorganizarea societăților de vânătoare.

Direcțiunea Economiei Vânatului cu ordinul No. 11012/1942 a trimis Inspectoratelor de vânătoare județene instrucțiuni cu privire la reorganizarea societăților de vânătoare. Părțile esențiale ale ordinului și statutului tip care îl însoțește sunt următoarele:

1. Intr'o plasă vor funcționa cel mult două societăți. Dacă azi ar fi mai multe, se va recomanda fuzionarea sau vor fi desființate.

2. Toate societățile de vânătoare vor fi persoane juridice.

3. Se admite şi funcţionarea de „Asociaţii vremelnice de vânătoare" cu cel mult 10 membri şi cu o durată limitată.

4. Societăţile de vânătoare vor fi conduse de un consiliu de administraţie compus din un preşedinte şi patru membri. Deosebit de consiliu, se creează un birou format din un secretar, un casier, doi cenzori, unul sau mai mulţi maeştrii de vânătoare. Din cele de mai sus se vede că fiecare societate de vânătoare va avea la conducerea sa cel puţin 10 persoane. Membrii biroului nu au decât vot consultativ şi iau parte la şedinţe numai dacă sunt convocaţi.

5. La articolele din statutul tip, societăţile cu ocaziunea constituirii lor pot adăuga şi articole noui, spre a avea statutelor cât mai corespunzătoare împrejurărilor locale.

6. Societăţile care au terenuri de cerbi, capre negre sau mufloni, sunt obligate să constitue înăuntrul societăţii secţiune ai cărei membrii vor fi obligaţi să plătească o supra-cotizaţie pentrucă vânează pe aceste terenuri.

7. Membrii consiliului de administraţie, secretarul şi maestrul de vânătoare, sunt obligaţi a se abona la cel puţin o revistă de vânătoare din ţară.

Măsura reorganizării societăţilor de vânătoare pe baza unor statute tip este bună. Ne punem însă întrebarea, dacă nu era mai bine ca secretarul, casierul şi maestrul de vânătoare să facă parte din consiliul de administraţie cu drepturi egale cu a membrilor consiliului; unul cunoaşte toate scriptele, altul situaţia financiară şi al treilea realităţile de pe teren. Ce poate face Consiliul fără lămuririle date de aceste trei persoane? Nici o şedinţă nu va fi posibilă fără participarea acestora.

Ni se pare apoi, că nu este concordanţă între articolele 8 şi 19. Intr'adevăr art. 8 fixează exerciţiul bugetar între 1 Aprilie şi 31 Martie. Art. 19 spune că adunarea generală anuală se va ţine în luna Martie. Poate era mai bine ca adunarea generală să se ţină în Aprilie, adică la o dată ulterioară încheierei exerciţiului bugetar, spre a se putea face o dare de seamă complectă asupra situaţiei financiare. (40)

● Consfătuirea chinofililor din România.

La sugestia D-lui Mihai Moşandrei, cunoscutul chinolog şi scriitor chinolog, Direcţiunea Economiei vânatului a luat iniţiativa ţinerii unui congres la Bucureşti, în cadrul căruia să se discute şi să se pună bazele chinologiei române.

La data de 5 Iulie 1942 a avut loc congresul la Direcţiunea Economiei vânatului din Bucureşti, — la care au luat parte numeroşi chinofili.

S'a hotărît ca „Asociaţia proprietarilor de câini de rasă din România" să fie considerată drept punct de plecare pentru viitoarea organizare a chinologiei din România, transformându-se — în acest scop — în „Federaţia chinologică Română". — Toate organizaţiile existente sau care ar lua fiinţă în viitor vor fi obligate să se afilieze acestei Federaţii.

Pentru ducerea la bun sfârşit a desideratelor exprimate în acest congres, s'a ales o comisiune compusă din 10 membri. (41)

V. Cotta

RECENZII

CĂRȚI

ESCHERICH, K.: *Die Forstinsekten Mitteleuropas.* Ein Lehr- und Handbuch. 5. Hymenoptera (Hautflügler) und Diptera (Zweiflügler) mit 715 Abbildungen und 3 Farbendrucktafeln. Verlag Paul Parey. Berlin. 1942.

Tratatul Profesorului K. Escherich este o lucrare de bază în știința insectelor vătămătoare pădurilor. El a fost scris ca o nouă ediție, complet refăcută, a tratatului lui Iudeich și Nitsche: „Lehrbuch der Mitteleuropäischen Forstinsektenkunde", în anul 1914, când a apărut primul volum. Acesta cuprindea problemele generale relative la viața insectelor și generalități asupra problemelor entomologiei aplicate. A urmat apoi în 1923 volumul al doilea ce cuprindea Coleopterele.

In planul de apariție al lucrării ar fi trebuit ca volumul III să cuprindă Lepidopterele iar volumul IV, celelalte insecte. Din cauza avântului pe care între timp l-a luat știința entomologiei, și deci a materialului enorm de mare de care trebuia să se țină seamă, acest plan n'a putut fi aplicat. Două cauze au influențat mai ales acest mare avânt pe care l-a luat entomologia aplicată. In primul rând introducerea nouilor metode de cercetare, metode fiziologice-ecologice, pe lângă metodele de observațiune utilizate mai înainte. Acestea au permis o privire mai deaproape asupra fenomenelor de apariția calamităților de insecte și asupra cauzelor mortalității insectelor. In al doilea rând, introducerea pe o scară din ce în ce mai mare a metodei de combatere chimică în pădure și anume a prafurilor.

De aceia volumul Lepidopterelor a fost împărțit în două părți, prima parte, cuprinzând Microlepidopterele, Cotarii și Fluturii ed noapte (Noctuidele), a apărut ca volumul al treilea a tratatului în anul 1931. Restul Lepidopterelor urmează să apară ca volumul IV, împreună cu Rhynchotele.

Deoarece materialul relativ la Diptere și Hymenoptere era între timp redactat și deoarece acest material este destul de mult ca să formeze el singur un volum, autorul a hotărît scoaterea lui sub formă de volumul V, înaintea celui de-al patrulea. Aceasta a fost necesar cu atât mai mult cu cât volumul IV cuprinde Fam. Lymantriidelor, și deci fluturele Lymantria monacha asupra căruia se lucrează astăzi în Germania foarte intens. Autorul a ținut ca volumul IV să cuprindă și rezultatele lucrărilor ce astăzi sunt în curs.

Volumul V, pe care-l recenzăm a apărut în patru fascicule: prima la sfârșitul anului 1940, ultima la începutul lui 1942, și cuprinde Hymenopterele și Dipterele.

Hymenopterele (pag. 1—504) încep cu o expunere morfologică generală urmată de o clarificare a celor trei subordine.

Subordinului Symphyta (Chalastogastra) i se face o expunere generală și o clasificare în cinci familii, care apoi sunt tratate pe larg: Fam. Pamphiliidae (Lydidae), Fam. Tenthredinidae, împărțite în 4 subfamilii: Diprioninae (Lophyrinae), Tenthredininae, Cimbicinae și Arginae; Fam. Siricidae, Fam. Cephidae și Fam. Oryssidae.

Subordinul Terebrantia (Parasitica), care cuprinde importantele viespi parazite, este expus pe larg, așa că acest capitol apare ca o adevărată monografie a paraziteior. E tratată aci întreaga desvoltare de la ou la insectă perfectă, felul de viață în diferitele stadii, monophagia, poliphagia, hiperparazitismul, reacția gazdei, variația în număr a indivizilor (gradațiunea), etc.

Capitolul relativ la Cynipoidea (viespile ce cauzează gale) este întrucâtva tratat mai pe scurt, deoarece aceste viespi prezintă și o mai mică importanță practică.

Subordinul Aculeata a reprezentat prin 10 familii: Cleptidae, Chrisididae, Scoliidae, Tiphiidae, Mutilliidae, Sphegidae, Popilidae, Vespidae, Apidae, și mai ales Formicidae, cărora, dat fiind importanța acestora în lupta împotriva omizilor, li s'a consacrat un spațiu tot atât de mare ca tuturor celorlalte familii de Aculeate la un loc.

Dipterele (pag. 504—705), încep și ele cu o expunere morfologică și o tabelă de clasificare pentru cele 2 subordine cu cele 5 grupe mari de Diptere. Sunt tratate Orthoraphele Nematocere (mai importantă Fam. Cecidomyidelor), Orthoraphele Brachycere, Cycloraphele Aschize, Cyclorhaphele Schizophore (cu familia mai importantă a Tachinidelor) și Pupiparele.

Tratarea materialului s'a făcut ca și în volumul al treilea precedent, dându-se o mai mare desvoltare insectelor sau grupelor de mai mare importanță forestieră. S'a căutat să se sintetizeze pentru fieçare grupă, gen sau specie, tot ce se cunoaște astăzi, nu numai ca morfologie și desvoltare, dar mai ales ca fel de viață, atacuri, plante atacate, influență a factorilor exteriori asupra insectei, apariției, parazitism, etc. Acest plan de lucru ce a fost pus în aplicare cu deosebire începând cu volumul III și a fost continuat în acest volum, în care textul este însoțit la fiecare grupă de tabele de determinare, fotografii, desenuri de insecte și planșe în culori, de o admirabilă execuție, face ca tratatul Prof. K. Escherich să fie de o neprețuită valoare pentru specialiști și practicieni. Noi nu dorim altceva decât ca și volumul IV să apară cât mai curând, așa încât această lucrare unică în felul ei, deși redactată de un singur om, să fie cât mai repede întregită. *Gr. Eliescu*

*

WALTER GROTTIAN, Dr.: *Die Umsatzmengen im Weltholzhandel* 1925—1938. (Volumul comerțului mondial de lemnărie 1925—1938). Berlin-Wannsee: Centre International de Sylviculture, 1942. 164 pag.

Ivirea acestei lucrări în editura și în de aproapea îngrijire a Centrului Internațional de Silvicultură dela Berlin, răspunde unui mandat pe care Biroul acestei instituții l-a primit din partea Comitetului, cât și dorinței de foarte multe ori exprimată în lumea forestieră de a se cunoaște mai bine schimburile internaționale ale lemnului. Greutatea a constat totdeauna în lipsa și defectuozitatea datelor statistice.

Pentru ducerea lucrului la bun sfârșit, C. I. S.-ul a reușit să câș-

tige concursul D-lui Walter Grottian, din afara personalului său. Intr'adevăr, autorul lucrării este o recunoscută personalitate în materie. Numele său se mai găseşte înscris pe o preţuită lucrare de sinteză din câmpul acesta al economiei lemnului: Holz-Holzverbrauch und Holzerzeugung der Welt in der Nachkriegszeit (Leipzig 1938). In prezent, D-sa funcţionează ca referent la Institutul german pentru Cercetarea economiei (Deutsches Institut für Wirtschaftsforschung) al cunoscutului Profesor Wagemann.

Lucrarea de faţă tratează numai despre cantităţile de lemn cari au făcut obiectul schimbului internaţional din lume, între anii 1925 şi 1938. Perioada respectivă reprezintă anii dintre cele două războaie mondiale mai puţin înrâuriţi de acestea.

Materia lucrării este dispusă în două părţi. Prima ne dă un fel de orientare asupra consumului şi comerţului de lemnărie în legătură cu producţiunea industrială şi comerţul internaţional. In a doua parte, sunt analizate: schimbul internaţional de lemnărie după ţări şi sortimentele de căpetenie. Ţările participante sunt grupate în 3: importatoare, exportatoare şi ţări importatoare şi exportatoare de lemn, în acelaşi timp. Avem, de pildă, din prima grupă: Italia, Marea Britanie, Ungaria; din a doua: Finlanda, România, Iugoslavia şi din a treia: Germania, Franţa, Bulgaria ş. a. In ce priveşte sortimentele, autorul se opreşte asupra a douăsprezece, cele mai însemnate: Lemn de foc, mangal, lemn de cherestea, lemn pentru fibră, lemn de mină, cioplitură, traverse, cherestea, lemn de furnir, pastă mecanică de lemn, celuloză, hârtie şi carton. Celelalte sortimente sunt lăsate la o parte, fiind de minimă însemnătate. Tot în această a doua parte ni se vorbeşte despre isvoarele statistice şi metoda de folosirea lor, iar în încheiere se fac consideraţiuni rezumative asupra comerţului mondial de lemnărie.

Isvoarele folosite constau din statisticile comerţului exterior din feluritele ţări. Autorul a reuşit să aibă la îndemână date privind cca 95% din întregul comerţ internaţional de lemnărie. Unităţile de însumare a feluritelor cantităţi de lemnărie sunt metrul cub, în ce priveşte comerţul fiecărei ţări şi metrul cub şi tona, în ce priveşte gruparea pe sortimente.

Un aspect interesant al lucrării constă în faptul că autorul ştie să pună, cu deplină competinţă, comerţul de lemnărie în raport cu producţia şi consumaţia de lemn a lumii, ceea ce dă mai mult relief lucrării. Aceasta este, de fapt, prima parte dintr'un fel de trilogie în materie, pe care a plănuit-o Biroul Centrului. A doua lucrare va avea drept obiect: Mişcarea preţurilor pentru câteva mărfuri de lemnărie, tot din perioada 1925—1938. Va apare, probabil, chiar în cursul acestui an. Cea de a treia lucrare, în pregătire, se va ocupa cu legăturile dintre volumele şi preţurile lemnăriei din comerţul internaţional, ca urmare a desfăşurării economiei generale a timpului.

Forma limpede, simplă, în care autorul a putut să ne înfăţişeze lucrurile, face cercetarea şi folosirea lucrări deosebit de lesnicioasă. Pentru contribuţia de lumină ce se aduce, astfel, într'un câmp de cunoştinţe foarte incerte, încălcite şi împovărate de mult balast, trebuie să fim recunoscători atât autorului, cât şi editurii.

Ilie C. Demetrescu

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.
Anul 5 (1942), Caietul 5 (Mai).

W. Klauditz:
Über den Markstrahlanteil einiger Laubhölzer unter Berücksichtigung papiertechnischer Fragen.

Asupra proporţiei de raze medulare a câtorva foioase avându-se în vedere probleme din tehnica fabricării hârtiei.

După ce se analizează însuşirile necesare materiei prime lemnoase pentru a se obţine o hârtie de bună calitate, se arată că însuşirile razelor medulare fac ca aceste elemente anatomice să aibă o valoare redusă din punctul de vedere al fabricaţiei hârtiei.

Studiul s'a extins asupra măsurării proporţiei în greutate a razelor medulare în materie celulozică obţinută din lemnul de fag, salcâm, anin, mangrove, tei, salcie, plop şi mesteacăn. Variaţia acestei proporţii este dela 4% pentru mesteacăn, până la 15,2% pentru fag.

Friedrich Geiger:
Über die Abkühlung und die spezifische Wärme trockener und feuchter Hölzer.

Asupra răcirii şi căldurii specifice a lemnelor uscate şi umede.

Lemnul este un foarte bun izolant pentru căldură. Cunoaşterea exactă a comportării lui la răcire în diferite stări de umiditate are o deosebită valoare.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute la Politehnica din Karlsruhe cu ajutorul unei instalaţii mari de răcire. S'a urmărit relaţia dintre timp şi temperatură în cazul lemnului complet uscat şi saturat cu apă. Speciile încercate sunt molidul, pinul, stejarul şi fagul. S'a măsurat deasemenea vitesa de răcire în lemn şi s'a calculat căldura întrebuinţată şi căldura specifică.

Relaţiile de mai sus s'au urmărit până la —30° C.

Günther Becker:
Ein weiterer Beitrag zür Prüfung der Berührungsgiftigwirkung von Holzschutzmitteln.

O contribuţie nouă la încercarea acţiunii otrăvitoare prin contact a substanţelor prezervative pentru lemn.

Cunoştinţele asupra acţiunii otrăvitoare prin contact a substanţelor prezervative pentru lemn sunt încă destul de reduse. Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute cu 6 substanţe prezervative bazate pe combinaţii ale fluorului şi 4 substanţe organice: pentachlorphenol, pentachlorphenol natrium, phenol şi paradichlorbenzol.

Pentru încercări a servit larva de cariu.

Rudolf Buse:
Versuche über den Einfluss der Lagerungsart osmotierter Hölzer auf

die Eindringtiefe des Imprägniersalzes in das Holz.

Incercări pentru stabilirea influenței modului de depozitare a lemnelor pentru impregnat prin osmoză asupra adâncimii de pătrundere a sărurilor în lemn.

Incercările s'au făcut cu Thanalith U și Osmolit UA. Bușteni s'au uns cu paste din substanțele de mai sus și s'au depozitat acoperiți, neacoperiți și așezați unii lângă alții neacoperiți. Măsurătorile adâncimii de pătrundere a sărurilor în lemn s'au făcut după 4 luni de depozitare.

Cele mai bune rezultate le-au dat bușteni acoperiți, deoarece prin aceasta se împiedecă spălarea pastei si se păstrează lemnul umed, fapt care înlesnește osmoza.

Friedrich Taubert:
Zur Bemessung von Deckenbalken.
Dimensionarea grinzilor de planșee.

Se dă o tabelă de calcul a grinzilor astfel ca să se economisească lemnul la maximum, fără a se trece sub limitele admisibile pentru siguranță.

E. Belani:
Buchenholz beim Bau elektrischer Sammler.
Lemnul de fag în construcția acumulatorilor electrici.

Se arată în ce fel se poate înlocui ebonitul prin lemn de fag la construcția acumulatorilor electrici, precizându-se avantajele, precum și procedeul prin care se obține un material propriu acestei noi întrebuințări.

Mici comunicări:

Industria de lemn în Slovacia.

Valorificarea lemnului din cioate în Guvernământul general.

Mărirea producției de cărbuni de lemn în Franța.

Automobilele cu gaz din lemn în Suedia.

Lâna vegetală și hârtia fină cu mătase artificială în Suedia.

Cuie pentru plăci ușoare de construcție.

Inființarea unui Institut pentru chimia-tehnologică a fibelor sintetice la Politehnica din Breslau.

Situația industriei de îmbunătățire a lemnului în Norvegia.

Intrebuințarea substanțelor ignifuge pentru a face lemnul greu inflamabil.

Lemnul în construcții.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 86 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

E. Seidl: Das Staatliche Materialprüfungsamt Berlin-Dahlem in den Rechnungsjahren 1935 bis 1938.

C. I. U. B.: Zusammenstellung der Antworten auf den Fragebogen über bautechnische Bewertung und Sortierung von Schnittholz.

H. Canitz: Untersuchungen über die Verwendung von Messuhren in Dehnungsmessgeräten und Kraftprüfern.

H. Reihlen: Ramsens Einleitung in das Studium der Chemie.

A. Kalninș: Das Sägewerk und mit den Sägewerken verbundene Nebenbetriebe.

H. Kittel: Untersuchungen über Harnstoff - Paraformaldehyd - Kondensationsprodukte.

G. Schewior: Kleine Brücken, Fussgängerstege und Überleitungen mit hölzernem und eisernem Tragwerk sowie Überlaufmulden.

F. Spannagel: Gedrechselte Geräte.

O tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de gaiac (Pockholz).

*

Anul 5 (1942), Caietul 6 (Iunie).

H. Heiden:
Beitrag zur zerstörungsfreien Holzprüfung.

Contribuția la încercarea lemnului fără distrugerea lui.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor de duritate făcute cu bilă și poansoane dreptunghiulare, acționate dinamic cu ajutorul unui aparat făcut de autor, prin perfecționarea ciocanului Baumann-Steinrück.

S'au urmărit relațiile dintre duritatea astfel măsurată și rezistența la compresiune, greutatea specifică, lățimea inelului anual și proporția de lemn târziu.

Rezultatele arată că încercările cu poansoane dreptunghiulare și față plată sunt mai concludente, decât cele cu bilă.

M. Staudinger:
Chemische Anatomie des Holzes.

Anatomia chimică a lemnului.

Până acum s'a crezut că lignina este o substanță care încrustează celuloza. Cercetările din urmă arată că lignina este legată chimic de celuloză și ele se separă abia după ce este distrusă această legătură. Interesant, pentru a trage concluzii asupra legăturilor din celuloză, lignină și polioze, este să se afle cum sunt depozitate aceste trei substanțe în lemn și dacă această depozitare este la fel la diferitele lemne rășinoase sau foioase.

Pentru aceasta trebuesc făcute preparate speciale care să înlăture substanțele pe rând, fără a influența așezarea, forma și mărimea celei care rămâne.

Autorul arată rezultatele obținute prin încercările sale cu lemn de molift, larice, mesteacăn, stejar, fag, paltin și plop.

Figurile după secțiunile în lemn fac articolul ușor de înțeles.

W. Zeller:

Der schalltechnische Anwendungsbereich der Faserdämm- und- hartplatten.

Domeniul de întrebuințare a plăcilor moi și dure din fibră din punct de vedere al tehnicii sunetelor.

Plăcile moi de fibră se pot întrebuința pentru izolarea sunetelor așezându-se între alte plăci dure, fără a fi solid legate de acestea. Ele pot fi întrebuințate și pentru absorbția sunetelor, deoarece sunt poroase și necesită o manoperă ușoară pentru a se construi cu ele. Tot pentru absorbția sunetelor se pot folosi plăci dure de fibră.

Se arată sistemele de construcție bune și false pentru a se obține o izolație a sunetelor cu plăcile de fibră.

Friedrich Deichmüller:
Holzverbindung durch elektrisches Leimen.
Imbinarea lemnului prin încleiere electrică.

Se descriu diferitele procedee de încleiere a lemnului cu ajutorul curentului electric, subliniindu-se avantajele şi desavantajele fiecăruia. Incălzirea cleiului se face fie printr'o reţea metalică aşezată chiar în pătura de clei, fie prin aşezarea pieselor de încleiat într'un câmp electric de înaltă frecvenţă.

Rezultatele obţinute promit o extindere a întrebuinţării acestor procedee.

Mici comunicări:

Norme noi: VDI 2026.

Instalaţii de carbonizat lemnul în Franţa.

Generatoare de gaz din lemn pentru motoare de vapoare.

Intrebuinţarea generatoarelor de gaz din lemn în Norvegia.

Surogate pentru materiile prime textile.

Interzicerea fabricării modelelor diverse de maşini pentru prelucrarea lemnului pe timpul războiului.

Lemnul putred ca material de şlefuit.

Industria lemnului în Croaţia.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 89 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

* * *: VDI-Jahrbuch 1940.

E. Rabald: DechemaWerkstoffberichte.

W. Schädelin: Wald unserer Heimat.

E. Zimmermann: Verkstoffkunde und Werkstoffprüfung.

K. Henker: Chemie für Techniker.

F. Krczil: Kuerzes Handbuch der Polymerisationstechnik.

R. Herrmann: Handbuch der landwirtschaftlichen Versuchs- und Untersuchungsmethodik. Bd. 7.

AWF.' Amwendung und Behandlung von Kunstharzleimen in holzverarbeitenden Betrieben.

W. Stoy: Der Holzbau.

O tabelă cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de paltin de munte.

N. Ghelmeziu

INTERSYLVA (Ediţia germană).

Anul II-lea, Nr. 2 (Aprilie 1942).

Paavo Aro:

Die praktische Auswertung der Ergebnisse der Sägeuntersuchungen in den nordischen und mitteleuropäischen Ländern

Folosirea practică a rezultatelor cercetărilor asupra ferestraielor în ţările nordice şi centrale.

Primele cercetări au fost îndreptate spre aflarea unui „ferestrău normal", ceea ce s'a arătat ca fiind cu neputinţă, dată fiind variabilitatea factorilor în joc (specia şi felul lemnelor, lucrătorii). Cu toate acestea s'a ajuns la o reală îmbunătăţire a feluritelor tipuri de ferestrae şi a metodelor de lucru. Aceste rezultate s'au dovedit foarte utilie şi pentru practică.

Eugen Gagarin:
Die Entwicklung der sowjetrussischen Holzverarbeitungsindustrie.
Desvoltarea industriei lemnului în Rusia sovietică.

Problema aceasta are o înfățișare cu totul originală în Rusia sovietică, dată fiind structura economiei sovietice și metodele de lucru ale conducerii centraliste. Intr'o primă parte a studiului, autorul stăruie asupra lemnului, pornind dela stările prerevoluționare. A doua parte ne dă indicațiuni numerice asupra repartiției, mărimii și puterii de lucru a industriei lemnului și hârtiei.

Heinrich Eberts:
Deutsche Forstgesetzgebung.
Legislația forestieră germană.

Autorul, personalitate reprezentativă a generației conducătoare a treburilor forestiere germane, face o caracterizare a legislației respective, deosebind două perioade: Acea a legislației diversă pe țări și aceia unitară din cel de al treilea Reich. In lumina acestor lucruri, stăruie, într'o a treia parte, asupra temeiurilor viitoarei legi forestiere într'adevăr unică în tot Reichul.

Justus Wilhelm Gonggryp:
Die Holzzufuhr aus den Tropen nach Europa.
Importul de lemn dela tropice în Europa.

Examinând importul din trecut din ținuturile mai însemnate și în țările mai mari, autorul arată că o creștere a exploatării întinselor păduri tropicale este posibilă în mare măsură, pentru viitorul apropiat. Acest lucru va trebui să se facă, însă, cu o deosebită grije de soarta următoare a pădurilor respective.

Forstlicher Fortschritt:
Progrese în câmpul forestier.
Cuprinde multe știri asupra măsurilor forestiere luate în diferite țări.

Forstliches Schrifttum:
Publicația forestieră.

Un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra celor mai însemnate publicații.

Ilie C. Dem

JOURNAL FORESTIER SUISSE.
Nr. 7/1942.

Gh. Gonet:
La classification vaudoise des bois de service résineux. (6 pag.).
Clasificarea lemnului rășinos de lucru din cantonul Vaud.

J. Jungo:
Construisons en bois. (4 pag.).
Să construim în lemn.

* * * :
Quelques données sur les conditions forestières du Pays-Bas. (2 pag.).
Câteva date asupra condițiunilor forestiere ale Olandei.

După un articol al d-lui J.-A. van Steijin apărut în Intersylva. (Nr. 1/1942).

P. G.:
Le patient colonisateur. (3 pag.).

Este vorba de rolul colonizator al arborilor.

Articol reprodus după „Gazette de Lausanne" Nr. 151/942).

* * * :

L'Union suisse en faveur du bois „Lignum". (1 pag.).

Reprodus după „Schweizer-zeitschrift für Forstwesen" Nr. 6/942.

Nr. 8—9/942.

H. B.:

La forêt de l'Ecole forestière de Zürich. (7 pag. şi 4 fotografii).

Secţia forestieră a Politehnicei din Zürich nu a avut până în anul 1927 o pădure proprie. Determinată, între altele, şi de criticile ce se aduceau că nu acordă suficient loc lucrărilor pe teren, a isbutit la data amintită să obţină fondurile necesare (550.000 fr. elv.) şi să cumpere o pădure comunală în suprafaţă de 170 ha.

Se face descrierea păduri şi a lucrărilor întreprinse pentru ameliorarea arboretelor.

Administrator al pădurii a fost numit profesorul de silvicultură al Secţiei forestiere.

M. Petitmermet:

L'économie forestière et la question du bois dans l'année de guerre 1942. (6 pag.).

Extras ditr'un raport prezentat de şeful administraţiei federale a pădurilor, cu prilejul unei conferinţe administrative avută cu inspectorii forestieri cantonali.

E. Badoux:

Un voyage d'étude dans les peupleraies *Vaudoises.* (7 pag. şi 7 fig.).

J. A. van Steijn:

Quelques données sur les conditions forestières des Pays-Bas (2 pag.). (Urmare şi sfârşit).

In această a doua parte se arată acţiunea de împădurire a terenurilor inculte, acţiunea pentru protecţia naturii, învăţământul forestier şi aprovizionarea cu lemn.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FUR ORGANISATION.

Anul 16 Caetul 3/1942.

Paul Michligk:

Psychologische Hilfen beim betrieblichen Vorschlagswesen.

Mijloace psihologice la problema sugestiilor.

Energiile creatoare trebuesc stimulate şi folosite în vederea progresului. Intreprinderile organizate modern şi-au înfiinţat un birou unde se centralizează orice propunere de îmbunătăţire a activităţii. Pentru buna funcţionare a acestui birou trebue să se ţină seama de factorul psihologic. Orice măsuri am lua, să ducă la stimularea tuturor colaboratorilor. Intre altele: să se întrebuinţeze „cutia propunerilor" aşezată la un loc accesibil şi necontrolat; propunerile să nu urmeze deci calea ierarhică; să nu se întrebuinţeze formulare; ridicarea propunerilor din cutie să se facă de o persoană cu autoritate, comisia de examinare a acestor propuneri să fie prezidată de şeful întreprinderii, etc. Autorul închee cu ideea că şeful întreprinderii are datoria de a stimula şi a-şi apropia toate energiile creiatoare, astfel ca orice colaborator cu vocaţie, independent de treapta sa ierarhică, să poată contribui nestingherit la procesul organic de evoluţie a întreprinderii.

Nur kein grosser Verwaltungsapparat.

Der Grundsatz eines grossen Organisators.

Numai fără un mare aparat administativ.

Principiul unui mare organizator.

Redacţia aminteşte, în memoria fostului Ministru al Germaniei Dr. Todt, principiul său în materie de organizare, după care aparatul administrativ nu trebue să fie mare, iar organizaţia centrală să fie cât mai mică posibil.

Otto Büsser:

Umlauf und Erledigungskontrolle der Rundschreiben.

Circuitul şi controlul executării circularelor.

In regulă generală se scot 3 exemplare: unul pentru conducerea întreprinderii, care face observaţiuni sau notează organul dela care aşteaptă raport, al II-lea pentru circuit, al treilea pentru arhivă. Se dau lămuriri asupra înregistrării şi păstrării.

K. Rummel:

Abschreibung und Zinsen bei Wirschaftlichkeitsberechnungen.

Amortizare şi dobânzi la calculele de rentabilitate.

Se arată calculul dobânzilor pentru amortizarea valorii de răscumpărare la sfârşitul vieţii, prin rate anuale cu dobândă curentă sau prin rate anuale rambursabile.

Heinz C. Schade:

Reibungsloser Zeitschriften - Umlauf.

Circuitul nestingherit al revistelor.

Autorul pornind dela realitatea supărătoare că nu se observă termenul la care revista trebue predată mai departe preconizează un sistem de circuit care permite evidenţa revistelor şi termenele la diversele organe din circuit. Ridicarea şi predarea mai departe se face printr'un om special.

H. W. Griessbauer:

Dauer — Dienstplan.

Plan de serviciu permanent.

Se propune un model de grafic pentru o bună evidenţă a serviciului permanent, care va fi executat de 3 grupe de câte 4 oameni pentru toate cele 52 săptămâni ale anului.

Rudolf Werneburg:

Kontrolle der Orts- und Ferngespräche.

Controlul localităţilor şi convorbilor telefonice.

Se înfăţişează un imprimat care permite inscrierea, evidenţa şi privirea de ansamblu a convorbirilor telefonice interioare şi exterioare.

Organisations-Technische Mittel.

Utilaj tehnic de organizare.

Se arată o riglă de calcul pentru transformarea minutelor în ore.

*

Anul 16 Caetul 4/1942.

Peter Irlacher:

Ausbildung und Erhaltung der Arbeitskraft.

Formarea şi întreţinerea puterii de muncă.

Luând de exemplu întreprinderea „Robert Bosch", pe care cancelarul

Adolf Hitler l-a numit „pionier al muncii", autorul se ocupă de diversele probleme ale îmbunătăţirii vieţii lucrătorului şi muncii lui; pregătirea ucenicilor, perfecţionarea lucrătorilor, concursuri, prevenire contra accidentelor, asistenţă medicală, înfrumuseţarea muncii, etc.

A. Schad:
Monatliche Lohnabrechnung.
Calculul lunar al salariului.

In ultimul timp s'a complicat foarte mult calculul salarului, dat fiind multiplele reţineri, taxe, dări, etc. Autorul aduce o contribuţie la raţionalizarea muncii de birou referitoare la acest calcul.

Rudolf Feld:
Papierersparnis bei Rundschreiben.
Economia de hârtie la circulări.

Când textul începe pe o pagină a formatului A_4, se poate economisi $^1/_2$ din acest format, scriind şi pe verso al foaiei. Se întrebuinţează deci formatul A_5.

H. W. Griessbauer:
Finanzübersicht — Finanzierungsplanung.
Evidenţă financiară — Planul finanţării.

Sprijinit pe mai multe formulare autorul arată cum se poate ţine o evidenţă simplă, la zi, pe lună şi pe an a încasărilor şi cheltuelilor, astfel ca pe baza lor să se poată face prevederile la capitolul venituri şi cheltueli.

Bodo Ronnefeld:
Warum zählen wir falsch?
De ce numărăm fals?

Se face o propunere pentru corectarea numărării în limba germană astfel ca pronunţia să urmeze scrisul, adică să se pronunţe întâi zecile apoi unităţile.

Adolf Schulz:
Leistungserfassung in Druckereien.
Evidenţa randamentului în imprimerie.

Se fac propuneri pentru a prinde în cifre exacte munca în tipografie.

Tr. Heroiu

INFORMAŢIUNI

— In Mon. Of. Nr. 202 din 31 Aug. 1942 a apărut o serie de numiri şi avansări de brigadieri silvici din serviciul Casei Pădurilor Statului.

— D-l Vasiliu G. ing. insp. g-l silvic şi D-l Antonescu D. ing. subinsp. silvic dela Direcţia pădurilor persoanelor juridice au fost detaşaţi la Subsecretariatul de Stat al aprovizionării (Mon. Of. Nr. 201/942).

— In Mon. Of. Nr. 201/942 a apărut o serie de avansări de pădurari şi conductori silvici, aparţinând de Casa Pădurilor Satului.

— In Mon. Of. Nr. 200 din 28 August 1942 a apărut o serie d[illegible]niri în posturi de pădurari cl. III şi agenţi silvici la ocoalele aparţinând de Direcţia Silvică la persoanelor juridice.

— Prin decizia dela Jn. 64692 din 22 August 1942 s'a aprobat demisia din serviciu a d-lui Ing. silvic Voinea Constantin de la ocolul silvic Roşiorii de Vede, pe data de 1 Iulie 1942 data reprimirii D-sale în serviciu.

— D-l V. Broşteanu ing. cons. silvic a fost detaşat de la Inspectoratul de regim silvic Sibiu, în centrul Direcţiei silvice fiind repartizat la controlul general. (Mon. Of. 155/1942).

— *Potrivit statutelor Societăţii, membrii ieşiţi la pensie pot primi Revista în continuare în mod gratuit.*

Cei ce doresc s'o aibă, sunt rugaţi să indice adresa unde să li se trimită.

— D-l Ing. şef silvic Imbăruş N. a fost transferat de la ocolul Roşiorii de Vede ca şef al ocolului silvic Niculiţel.

— D-l Dumitru Tomuţa ing. cons. silvic de la Inspectoratul general de Control al Ministerului de Agricultură şi domenii a fost pus în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie pe data de 1. XI.1942.

— D-l Şt. Demetrescu-Gârbovi ing. insp. silvic a fost delegat provizoriu cu conducerea Direcţiei silvice Cernăuţi pe data de 1 August 1942.

— D-l Ing. şef silvic Taşcă Nicolae de la ocolul silvic Griviţa (Direcţia silvică Iaşi) a fost transferat ca ajutor la ocolul silvic Cislău (Dir. Bucureşti), iar d-l Ing. silvic Minea Ionel Tomiţă ajutor la ocolul Cislău a fost numit şef al ocolului silvic Griviţa. (Mon. Of. 175/942).

— Prin decizia dela Jn. 22622/942 (Mon. Of. 182/942) d-nii C. Niţescu ing. subinsp. silvic şi V. Rusu ing. subinsp. silvic se menţin, pri-

mul la Dir. VIII regională silvică Sebeş, iar secundul la Inspectoratul silvic Sibiu, revenindu-se asupra deciziei anterioare de transferare unuia în locul altuia.

— In Mon. Of. Nr. 187 din 13 August 1942 s'a publicat Decretul-Lege privitor la denunţarea contractelor de exploatare în asociaţie a pădurilor Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti.

— D-l Ing. cons. silvic T. Păiş a fost delegat să exercite atribuţiunea de director administrativ la Casa Pădurilor Statului.

— Prin decizia min. dela Jn. 60.778 1942 s'a aprobat transferarea d-lor: C. H. Vasiliu ing. insp. silvic dela Dir. silvică Piteşti la Dir. silvică Iaşi; C. D. Ionescu ing. insp. silvic dela Dir. Silvică Chişinău la Dir. silvică Piteşti.

— D-l Ing. insp. silv. Breţcan Nicolae a fost delegat să îndeplinească funcţia de subdirector la Direcţia silvică Bacău.

— D-l Ing. C. Emanoil a fost numit ca reprezentant al Soc. Progresul Silvic, în comisia instituită de Ministerul Lucrărilor Publice în vederea întocmirii unei legi generale de organizare şi funcţionare a Corpurilor tehnice de ingineri şi arhitecţi. (Mon. Of. Nr. 205/942)

— Prin decizia ministerială Nr. 6679/942, s'a revenit asupra dispoziţiunilor permisului de vânătoare pe anul 1942/43, în sensul că se permite vânătoarea iepurilor, dela 16 Septembrie 1942 la 31 Ianuarie inclusiv 1943.

— Ing. şef silvic Roşculeţ Oprea se transferă dela ocolul silvic Cerna ca şef al ocolului silvic Roşiorii de Vede, iar d-l Ing. stag. silvic Rădulescu Barbu Duţu ajutorul ocolului Căiuţi, ca şef al ocolului Cerna. (Mon. Of. 206/942).

— In Mon. Of. 209 din 8 Sept. 1942 a apărut decizia Minist. de Agric. şi Dom. prin care se fixează pe anul 1942/43 garanţia de regenerare privind porţiunile de păduri exploatate sau defrişate în scopul instalaţiunilor exploatărilor minime.

ERATĂ

La articolul d-llor M. Petcuţ şi P. Creţoiu: A treia contribuţie la cunoaşterea florei dintre Dunăre şi Carpaţi, publicat în Nr. 7—8/942 al acestei reviste, urmează să se aducă următoarele modificări esenţiale:

1) Rândurile 34—35 dela pag. 292 şi anume:

„*f. platyphylla* (Lam.) Schwz., Monogr. d. Eich., I, 1937, j. 79. *Quercus robur a platyphylla* Lam., Encycl. I, 1783, p. 771" se introduc la pag. 293 după rândul 23.

2) Rândurile 10—11 de la pag. 295 şi anume:

„*f. lancifolia* (Vuk.) Schwz., l. c., 1937, p. 85. *Quercus lancifolia* Vuk., Form. *Querc. Croat.*, 1883, p. 20", se introduc la aceiaşi pagină în locul rândului 38 care se suprimă.

NECROLOG

† ION MOLDOVAN
1879—21 Iunie 1942

La Sibiu, capitala Ardealului din vremuri de restriște, s'a stins după grele suferinți, în ziua de 22 Iunie 1942, Inginerul Consilier Silvic (pensionar) Moldovan Ion.

S'a născut în Bogata de Mureș, în 1879. Studiile liceale le-a făcut în Blaj. Diplomat al Politechnicei din Schemnitz, s'a distins în mod deosebit ca student.

Cariera a început-o ca Inginer silvic la Comunitatea de avere din Caransebeș, lucrând neobosit până la 1919.

Atunci când România întregită a avut nevoie de concursul celor mai destoinici specialiști, Ion Moldovan n'a precupețit nimic și a trecut la postul de onoare în Consiliul dirigent la Cluj. De acolo a trecut apoi la Ministerul Agriculturei la Direcția Silvică a provinciilor alipite.

După ce a organizat serviciile ce i-au fost încredințate, a trecut ca șef al regiunei silvice Orșova.

Comunitatea de avere din Caransebeș având nevoie de o organizare și punere în valoare reală a pădurilor sale, a apelat la experiența technică a Inginerului Moldovan Ion, unde ca director a depus o muncă titanică spre a salva pădurile grănicerești.

In 1933 a fost numit la postul de mare răspundere, ca Subdirector General al Casei Pădurilor Statului. Aci a activat până în 1940 când a trecut la pensie, continuând încă a lucra în comitetul de direcție.

Vestea morții ne-a surprins, mai ales că zâmbetul cu care ne întâmpina totdeauna, nu trăda nici cea mai mică suferință.

Tactul și munca au contribuit în mod deosebit ca să devină unul din cei mai buni technicieni silvici.

Făcând parte din generația războiului pentru întregire, mare naționalist, a contribuit din plin, cu sacrificii nebănuite, să cultive și să mărească pădurea românească.

N'a fost numai un mare technician, dar ca român a înălțat prestigiul și valoarea de inginer silvic.

De o cinste exemplară, oțelită prin sângele nobil al familiei, a impus atitudini de înalt respect generațiilor întregi de ingineri cu care a colaborat.

Figură distinsă și demnă, a impus o linie perfect definită în toată cariera. Adânc înțelegător al tuturor problemelor, nu numai ca silvicultor, dar și ca desăvârșit psiholog, a păsit în viață ca un nobil al generației lui, ca un sfătuitor și sincer prieten.

A iubit pădurea ca un fanatic, plămădind cu exemplele şi îndemnurile sale, noui adepţi, care-l regretă astăzi atât de mult.

Cu toată modestia lui, a fost cunoscut de toţi ingineri Corpului, care citeau cu atâta drag articolele pline de farmec şi documentare logică, din Revista Pădurilor.

Dacă în domeniul meseriei meritele sale au fost atât de valoroase, cu mult mai mult a fost atitudinea lui de soţ, părinte şi frate.

Armonia, respectul şi spiritul ocrotitor faţă de scumpa soţie şi iubita fiică, a creat un exemplu demn de admirat pentru toţi cei ce l-au cunoscut.

De aceia, astăzi când codrul cu vestmântul său verde — sobru, se înfrăţeşte cu florile şi viaţa plină de atâta mişcare, durerea şi regretul celor ce l'au iubit şi admirat sunt cu atât mai puternice.

S'a stins cu durerea înăbuşită că n'a putut vedea Ardealul întregit.

Inginerii dela „Progresul Silvic" aduc sincere mângâieri întristatei familii şi nu vor uita niciodată pe acel ce a fost inginerul consilier silvic Moldovan Ion.

Fie-i ţărâna uşoară şi amintirea veşnică.

Ing. I Dimitrescu (Sibiu).

A APĂRUT

în Editura Soc. „Progresul Silvic":

EM. PROTOPOPESCU-PAKE şi Ing. C. CHIRIŢĂ:

ELEMENTE DE ŞTIINŢA SOLULUI

Vol. I: **Formarea solului. Tipurile genetice de soluri.**

1942; 360 pagini cu 94 figuri în text.
350 lei broşată şi 410 lei cartonată.

Şedinţele Consiliului de Administraţie

PROCES VERBAL Nr. 4
Şedinţa din 17 Martie 1942

Prezenţi d-nii: C. Chiriţă, Demetrescu Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb Ath., Heroiu Tr., Minescu G., Nedelcovici At., Popescu Ion, Rădulescu M., Sburlan D., Stinghe V. N.

Şedinţa se deschide la orele 19,30, sub preşedinţia d-lui Profesor M. Drăcea, Preşedinte.

Se citeşte Procesul Verbal Nr. 3, din 17 Februarie 1942 şi se aprobă.

D-l Preşedinte aminteşte încetarea din viaţă a lui Dionisie Bucur. A fost un bun silvicultor, un elev strălucit al şcolii, un funcţionar merituos.

Consiliul însărcinează pe D-nii I. Demetrescu şi At. Haralamb cu punerea la punct a materialului din dările de seamă ale adunărilor generale, din anii 1940 şi 1941, în vederea tipăririi lor.

In urma proiectului de Decret-Lege, pentru înfiinţarea impozitului excepţional de reîntregire, Socieattea trebuie să mai subscrie, până la concurenţa valorii impozitelor directe, adică încă 441.000 lei.

D-l Sburlan spune că trebuie să se intervină pentru reducerea sumei, dat fiind faptul că Societatea a avut de suferit stricăciuni dela cutremur.

Consiliul aprobă referatul d-lui N. Paia, în această chestiune. Se va vărsa pentru împrumutul reîntregirii, suma de lei 441.000, până la 25 Martie 1942.

Se citeşte referatul d-lui N. Paia, privitor la majorarea sumelor-valorilor, cu care au fost până acum asigurate clădirile societăţii. Consiliul aprobă să se majoreze astfel:

Imobilul deal Govora, dela 3.000.000, la	6.000.000
Mobilierul dela Govora, dela 2.000.000 la	4.000.000
Total lei	10.000.000

Imobilul şi mobilierul dela Carmen Sylva, dela 250.000 la	1.000.000.
Imobilul din Bucureşti dela 8.000.000 la	10.000.000
Mobilierul din Bucureşti	2.000.000
Total lei	12.000.000

Se aprobă suma de 3.000 lei pentru cumpărarea biletelor la festivalul artistic al Asociației Surorilor de caritate de răsboi, din România.

La C. A. P. I. R. se numesc ca supleanți ai delegaților Consiliului, d-nii: At. Haralamb, Popescu D. Ioan, Popescu-Zeletin, Vlad-Liteanu și N. Rucăreanu.

La congresul inginerilor slovaci, care se va ține în 1942, congres care este dedicat industriei lemnului, se propun a lua parte, din partea Societății, d-nii: M. Drăcea, D. Sburlan și C. Emanoil. Asupra cheltuelilor se va discuta ulterior. Se vor cere informații asupra datei Congresului.

Se ia act de scrisorile d-lui Albert Lothar, prin ultima revenind asupra cererii de demisie din Societate.

Se aprobă admiterea în Societate, ca membrii, pe ziua de 1 Ianuarie 1942, domnii: Ingineri Constantinescu M., Miron Virgil, și Ionescu Gh.

Se ia act de scrisoarea d-lui Ing. Băcanu N. relativ la circulara dată asupra chestiunilor vânătorești și se repartizează d-lui Comșia, pentru studiere.

Informațiile date de d-l Răuță, prin scrisoarea din 28 Ianuarie 1942, se repartizează d-lui I. Demetrescu, pentru studiu și referare.

Consiliul roagă pe d-nii: G. Năstăsescu, D. Grozescu și I. Demetrescu a urgenta întocmirea statutului personalului administrativ al Societății.

Se aprobă cumpărarea broșurei „Polemici vânătorești" a d-lui Moldovanu-junior, pentru suma de 3.550 lei.

D-l D. Grozescu propune să se viziteze expoziția organizată de Institutul Național al Cooperației.

Se ia act de succesul obținut de expoziția Institutului Național al Cooperației, care este condus de mulți colegi ai noștri.

D-l D. Sburlan întreabă dacă se știu amănunte asupra legii Corpului Silvic, care lege se află acum la Președinția Consiliului.

D-l D Grozescu va da relațiuni în această chestiune în ședința viitoare.

D-l C. Emanoil aduce la cunoștință Consiliului că în Transnistria s'a înființat o Direcțiune a Pădurilor, prin transformarea Serviciului silvic, din cadrul Direcțiunii Agriculturii.

D-l C. Emanoil citește, deasemenea, unele dispoziții ale Guvernământului, în chestii silvice.

Se ia act cu bucurie de consolidarea organizației forestiere în Transnistria. Se hotărăște a se face de d-l I. Demetrescu, pentru Revista Pădurilor, un articol în această chestiune.

D-l M. Drăcea anunță că Direcția Economiei Vânătoarei studiază mărirea taxei permisului de vânătoare, cu 500 lei, din care o parte să fie folosită, pentru propășirea vânătoarei.

Se studiază, deasemenea, numirea inspectorilor de vânătoare. Intre aceștia nu se găsesc decât 2—3 ingineri silvici. Propunerile se fac de societățile de vânătoare.

Ședința se închide la ora 21,30.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar General, *C. Emanoil*

PROCES VERBAL Nr. 5.
Şedinţa din 21 Aprilie 1942.

Prezenţi D-nii: C. Chiriţă, M. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, N. Ghelmeziu, Tr. Heroiu, Horia Lazăr, Ath. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. Sabău, D. Sburlan, V. N. Stinghe, I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la orele 19,30, sub preşedinţia d-lui M. Drăcea, Preşedinte.

Ordinea de zi:

1. Lucrări în legătură cu adunarea generală.
2. Referatele Comisiei de editură pentru tipărirea de cărţi.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Se citeşte Procesul Verbal Nr. 4 al şedinţei din 17 Martie 1942 şi se aprobă.

Intru cât convocarea trimisă membrilor pentru adunarea generală s'a tipărit cu erori şi omisiuni, s'a tipărit o nouă convocare completă, care se va trimite în termen membrilor.

D-l N. Ghelmeziu citeşte proiectul de Dare de seamă a Consiliului către Aunarea generală.

După discuţiuni se hotărăşte ca să se completeze darea de seamă, cu observaţiile făcute în şedinţă şi să se citească din nou, în şedinţa viitoare.

D-l Gh. Năstăsescu citeşte referatul Comisiei de editură, pentru tipărirea cărţilor prezentate de d-nii: D. A. Sburlan şi Ilie C. Demetrescu.

Se hotărăşte să se editeze de Societate lucrarea d-lui Ilie Demetrescu, „Economia forestieră generală“ în seria a doua şi lucrarea d-lui D. A. Sburlan, „Instalaţii de transport forestiere“, în seria I-a.

D-l Inginer V. Sabău, roagă Comisia de editură să refere asupra lucrării depuse de D-sa, privitoare la Bibliografia publicaţiilor din Revista Pădurilor.

Consiliul aprobă înscrierea în Societate, pe ziua de 1 Ianuarie 1942, a d-lui Inginer Constantin Păunescu.

Se aprobă demisia curierului Al. Ciumacenco, pe ziua de 15 Aprilie 1942.

Se aprobă să se dea gratuit Revista Pădurilor d-lor membri pensionari: V. Ivănescu, I. Dimoftache şi Z. Iavorschi şi să plătească ½ din cotizaţia anuală, dela data pensionării.

Şedinţa se ridică la orele 21,30.

Preşedinte, M. DRĂCEA.

Secretar General, *C. Emanoil*

PROCES VERBAL Nr. 6.
Şedinţa din 28 Aprilie 1942.

Prezenţi d-nii: Al. Butoi, M. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, N. Ghelmeziu, At. Haralam, Tr. Heroiu, Mircea Manoilescu, Gh. Năstă-

sescu, Anastase Nedelcovici, M. Rădulescu, D. Sburlan și V. N. Stinghe.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă pentru adunarea generală.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Se citește Procesul verbal Nr. 5 din 21 Aprilie 1942 și se aprobă.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, d-l Președinte anunță pierderea din rândurile noastre a doi camarazi:

Dancu Gheorghe și

Baiu Crăciun.

In memoria lor Consiliul păstrează un minut de reculegere.

Se citește ultima formă a proiectului de dare de seamă, activității Consiliului de Administrație, pe anul 1941, care după încă unele modificări, se aprobă pentru a fi dată la tipărire. De tipărire se va îngriji d-l Ing. At. Haralamb.

Se aprobă cerea d-lui Inginer Burghelea D-tru ca membru în Societate.

D-l Președinte anunță că Uniunea generală a vânătorilor pentru a-și crea fonduri a cerut să se puie o taxă suplimentară de 400 lei, la permisul de vânătoare. Fondurile de circa 15.000.000 lei se vor manipula de Direcțiunea economiei vânatului și Uniunea generală a vânătorilor, pentru propășirea activității cinegetice.

D-l Traian Heroiul anunță că noul director al Revistei Vânătorilor este d-l Vasile Militaru, un prieten al pădurilor.

Ședința se închide al ora 21.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar General, *C. Emanoil*

PROCES VERBAL Nr. 7.
Ședința din ziua de 12 Mai 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Chiriță Const., Demetrescu C. Ilie, Drăcea M., Emanoil C., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Tr., Năstăsescu Gh., Nedelcovici Ath., Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Ședința se deschide la ora 19,15, sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte.

Se citește Procesul Verbal Nr. 6 al ședinței din 28 Aprilie a. c. și se aprobă.

Se hotărăște să se invite la adunarea generală:

D-l Președinte al Consiliului de Miniștri, Rectorul Politechnicei și Decanul Facultății de Silvicultură, D-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor și Secretarii Generali ai Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Membrii de onoare și corespondenți. Colegiul Inginerilor, A. G I. R., Societatea Inginerilor Agronomi din România, Societatea Medicilor Veterinari, C. A. P. I. R.-ul, Asociația proprietarilor de păduri, Eforia Spitalelor Civile, Fondul bisericesc ortodox român din Bucovina, Societatea Uzinele și Domeniile Reșița, Comunitatea de Avere din Caransebeș, Domeniile Coroanei, Eforia Spitalului Sf. Spiridon din Iași.

D-nii referenţi dau informaţiuni asupra lucrărilor primite relativ la problemele ce se vor desbate la adunarea generală.

Se hotărăşte să se organizeze excursia în cuprinsul ocolului silvic Ţigăneşti, considerându-se că vor participa maximum 100 persoane. De organizarea excursiei se va ocupa d-l Al. Butoi, C. Emanoil şi V. Cotta.

D-l Secretar General C. Emanoil citeşte referatul privitor la distribuirea restului din fondul adunat pentru camarazii din Corpul silvic, cari s'au refugiat din Ardeal.

Consiliul aprobă.

Se aprobă cumpărarea a 100 exemplare din broşura „Eroica Românie“ scoasă de Comandamentul Luptătorilor Naţionalişti, din Bucureşti.

D-l Preşedinte informează Consiliul asupra modului cum s'a făcut Serbarea sădirii Arborilor, în anul acesta. Serbarea, cu toate vremurile grele prin care trecem, a fost foarte reuşită.

Se hotărăşte să se trimită Revistei „Albina“ în schimb, „Revista Pădurilor“. Secţia culturală va studia „Indrumările silvice date Căminelor Culturale în toamna 1941“ publicate în revista „Căminul Cultural şi Şcoala ţăranului“.

Consiliul ia act de ţinerea unei conferinţe foarte bune la Radio, a d-lui D. Grozescu.

D-l D. Grozescu anunţă că Ministerul a aprobat să se facă rechiziţionări din personalul silvic pensionar, pentru lucrările de exploatare. Se va anunţa acest lucru în Revista Pădurilor. Societatea va da o circulară în acest sens membrilor şi organizaţilor profesionale.

D-l Haralamb informează Consiliul asupra modului cum este constituit Consiliul Permanent al Agriculturii, după noua lege.

Această chestiune va fi discutată într'o şedinţă viitoare.

D-l Secretar General C. Emanoil informează Consiliul asupra modului cum este constituită Asociaţia Proprietarilor de păduri, în care Societatea noastră nu are nici un reprezentant. D-l C. Emanoil propune ca Societatea noastră să devie proprietară de păduri.

Consiliul dă în studiu această problemă d-lui D. Grozescu.

Se fixează ca punct de discuţiile şedinţelor viitoare problema organizării Sectorului silvic în alte ţări.

Şedinţa se închide la ora 21.

Preşedinte, M. DRĂCEA.

Secretar General, *C. Emanoil*

PUBLICAŢII

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Tureatca, judeţul Dorohoi, proprietatea Gh. Stroici, în suprafaţă de 794 ha 5000 mp., tratată în o serie de crâng cu revoluţie de 20 ani începând din anul 1942/43 şi una subserie de conversiune cu exploatarea ei prin tăeri succesive în decurs de 20 ani, după care se va îngloba seriei de crâng. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 21 Iulie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 21960/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Măgureni, judeţul Prahova, proprietatea N. Gh. Cantacuzino, în suprafaţă de 980 ha 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, judeţul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urbarial Simeria Veche, în suprafaţă de 27 ha 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Iulie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 22236/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Brehueşti-Baisa lot. A, judeţul Botoşani, proprietatea moştenitorilor Al. Calligari ş. a., în suprafaţă de 133 ha 9829 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Iunie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 16109/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Cobia Foaia, judeţul Dâmboviţa proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 1961 ha 1800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea în anul 1956.

b) Amenajamentul pădurii Urbariale Cuiaş, judeţul Arad, proprietatea foştilor urbarialişti din Cuiaş, în suprafaţă de 21 ha 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 Iulie 1924, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 22237/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Dudeşteanu, judeţul Timiş Torontal, proprietatea Laus Iosif ş. a., în suprafaţă de 221 ha 8500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea la finele revoluţiei.

Dată astăzi 3 Iunie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

Nr. 16108/942.

---

a) Amenajamentul pădurilor Ruşii Vlădicăi ş. a., judeţele Bacău şi Roman, în suprafaţă de 2508 ha 5100 mp., proprietatea Statului, formând Seriile III şi IV din Ocolul silvic Traian. Regim codru cu tăieri progresive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 12 ani, iar recalcularea posibilităţii după 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii Vlachioi, judeţul Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 361 ha 5700 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 17378/942.

---

a) Amenajamentul pădurilor Adânca, Ocniţa, Glodeni ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Statului din Ocolul Silvic Târgovişte, în suprafaţă de 6618 ha 1500 mp., tratată în 3 serii de codru cu tăieri progresive şi revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Măgura, Unguriu ş. a., judeţul Buzău, proprietatea Statului, formând seriile I—V din ocolul silvic Pârscov, în suprafaţă de 4279 ha 7900 mp., tratate în 3 serii de codru cu tăieri progresive şi revoluţia 96 ani; una serie de crâng compus cu revoluţia 35 ani şi una serie de crâng simplu cu revoluţia 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 17374/942.

---

a) Amenajamentul pădurilor Stâna Mare, Clăbucet ş. a., judeţul Argeş, proprietatea Obştii moşnenilor Boişoara Găujani, în suprafaţă de 4918 ha 6000 mp., tratată în 2 serii de Codru cu tăieri progresive şi revoluţia 80 şi 90 ani; una serie de protecţie cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Togăneasa, judeţul Muşcel, proprietatea Maria Gh. Ionescu, în suprafaţă de 15 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirrea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 17377/942.

---

a) Amenajamentul silvico-pastoral al păşunii împădurite Vărănic-Oglănic, judeţul Mehedinţi, proprietatea Comunei Schela Cladovei, în suprafaţă de 179 ha., prevăzând măsuri de îngrijirea şi conservarea păşunei precum şi operaţiuni culturale şi reîmpăduriri în porţiunile de pădure. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Rudina, judeţul Mehedinţi, proprietatea Episcopiei Bisericei Sf. Constantin şi Elena din Satul Cârjei, Comuna Hinova, în suprafaţă de 23 ha 9500 mp., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia 3 ani şi o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 3 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 17373/342.

---

a) Amenajamentul pădurii Strâmba, judeţul Muscel, proprietatea Suzana Negulici, în suprafaţă de 134 ha 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu în vederea refacerii arboretelor. Revoluţia tranzitorie 7 ani. Revizuirea după 7 ani..

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No 17375/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Jucica, judeţul Cernăuţi, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafaţă de 2999 ha 9800 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri progresive şi revoluţia 100 ani şi una serie de agrement. Revizuirea în anul 1947.

b) Regulamentul de exploatare al păduri Priboeni, judeţul Muscel, proprietatea Ilie Ionescu ş. a., în suprafaţă de 56 ha 4600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii urbariale Ilteu, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului Ilteu, în suprafaţă de 60 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Cioruşelul, judeţul Ilfov, proprietatea Ecaterina Vellan, în suprafaţă de 73 ha 200 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii urbariale Coroiu, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Coroiu, în suprafaţă de 12 ha 2600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 17376/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Moţiori, judeţul Bihor, proprietatea comunei Meţiori, în suprafaţă de 113 ha 6400 mp. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii urbairale Baia, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului urbarial din Baia, în suprafaţă de 63 ha 4400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Iulie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 20457/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Băiceni, judeţul Botoşani, proprietatea Nicolae Aritonovici, în suprafaţă de 338 ha 8703 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Berechet-Golani, judeţul Roman, proprietatea Gh. D. Tujan, în suprafaţă de 18 ha 7190 mp. Regim şi tratamen tcrâng simpiu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dragomireşti Chinga Olteni, judeţul Muscel, proprietatea Alex. Roşanu, în suprafaţă de 17 ha 2260 mp. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Iulie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 20459/942.

---

a) Amenajamentul pădurei Cegani Stâlpiştea şi Mistreaţa, judeţul Ialomiţa, proprietatea Maleta Maltezeanu ş. a., în suprafaţă de 681 ha 5800 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul Silvico-pastoral al păşunei împădurite Roiba, din judeţul Arad, proprietatea Comunei Temeşeşti, în suprafaţă de 101 ha 6900 mp., cuprinzând dispoziţiuni de conservarea trupurilor de pădure şi reglementarea păşunatului. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 24596/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Stanciova, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Comunei Stanciova, în suprafaţă de 439 ha 9300 mp. Regim şi tratament, codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Dealul Rojinei, judeţul Turda, proprietatea Episcopiei Unitariene din Cluj, în suprafaţă de 354 ha 5830 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Măguleasa sau Văleanca, judeţul Buzău, proprietatea Băncii Comerciale din Buzău, în suprafaţă de 49 ha 5005 mp. Regim şi tratament crâng simpluş Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Doftăneţ cu Trupurile, judeţul Prahova, proprietatea Societăţei Petrolifere Concordia, în suprafaţă de 36 ha 3914 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Glamec, judeţul Mehedinţi, proprietatea Ana Bălteanu, în suprafaţă de 13 ha 6200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 24613/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Bofteiu, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Bofteiu, în suprafaţă de 246 ha 8900 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 104 ani. Revizuirea după 13 ani.

Dată astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 24612/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Herneacova, judeţul Timiş Torontal, proprietatea comunei Herneacova, în suprafaţă de 212 ha 9200

mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Trestia Michia, judeţul Buzău, proprietatea Gh. Văleanu ş. a., în suprafaţă de 41 ha 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 24614/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Zam, judeţul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urbarial Zam, în suprafaţă de 190 ha 6100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Bezdin, judeţul Timiş Torontal, proprietatea Mânăstirii greco-ortodoxe sârbe din Bezdin, în suprafaţă de 34 ha 5300 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 20 ani, în vederea conversiunei la Crâng. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Ogaşul-Mare, judeţul Mehedinţi, proprietatea Maria C. Ionescu, în suprafaţă de 13 ha 6600 mp Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 24610/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Petreşti, judeţul Vlaşca, proprietatea Const. E. Petrescu, în suprafaţă de 122 ha 2100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Verguleasa, judeţul Olt, proprietatea Paul P. Lazăr, în suprafaţă de 34 ha 4400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 24611/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Poiana Mânăstirei şi Pănoasa, judeţul Vaslui, proprietatea I. Gr. Zadic, în suprafaţă de 105 ha 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 24609/942.

---

a) Amenajamentul pădurilor Mânăstirea, Babna ş. a., din judeţul Muşcel, proprietatea Statului, formând Seriile II şi III din Ocolul Silvic Aninoasa, în suprafaţă de 1694 ha 4000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 120 ani şi o serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii Mahmudia, judeţul Tulcea, proprietatea Statului, constituind Seria XI-a din Ocolul silvic Tulcea, în suprafaţă de 523 ha 1000 mp. regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 24615/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Bârzava, judeţul Arad, proprietatea comunei Bârzava, în suprafaţă de 470 ha 1800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Iulie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 20458/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Dobra-Roşcani din Ocolul Silvic C. A. P. S., Deva, judeţul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafaţă de 3460 ha 3500 mp., tratată în una serie de codru cu tăeri progresive şi revoluţia 120 ani; două serii de codru cu tăeri progresive şi revoluţia 100 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 nia în 1945.

b) Amenajamentul pădureo Bechet Călăraşi, judeţul Dolj, proprietatea Statului formând Seria X-a din Ocolul silvic Ţugureşti, în suprafaţă de 427 ha 3300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 21 Iulie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 21958/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Zăvoiul Gighera, judeţul Dolj, proprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 498 ha 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani Revizuirea dup(17 ani.

Dată astăzi 21 Iulie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 21959/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Dăbuleni, judeţul Romanaţi, proprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 1931 ha 9100 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 30 şi 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Zăpodia, judeţul Alba, proprietatea Composesoratului Cicău, în suprafaţă de 66 ha 5300 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Topoloveanca, judeţul Muscel, proprietatea Victoria B. Zamfirescu, în suprafaţă de 55 ha 3483 mp., tratată în o serie de crâng simplu şi revoluţia 20 ani şi una serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii La Peri şi Zăvoiul Ciocani, judeţul Ilfov, proprietatea Ioan H. Oteteleşanu ş. a., în suprafaţă de 50 ha 8244 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 8 şi 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii proprietatea Soc. Agricole şi Industriale Gad, judeţul Timiş-Torontal, în suprafaţă de 44 ha 3100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Goguleasca, judeţul Prahova, proprietatea Stela Nedelcovici, în suprafaţă de 41 ha 8260 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

g) Amenajamentul pădurii Teişani, judeţul Prahova, proprietatea

Maria St. Bădulescu, în suprafaţă de 78 ha 9129 mp., tratată în două serii de crâng simplu cu revoluţia 20 şi 5 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 21 Iulie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 21957/942.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menţionate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor pentru protecţia monumentelor naturii, pădurile necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

CA SĂ PRIMIŢI REVISTA REGULAT ŞI LA TIMP,

ANUNŢAŢI-NE SCHIMBĂRILE DE ADRESĂ.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **Pană Vasile**, **Georgescu Stelian** şi **Dragu Const.**
Cenzori supleanţi: **Niţescu I.**, **Bădescu G.** şi **Focşăneanu I.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	100 „
Numărul	40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

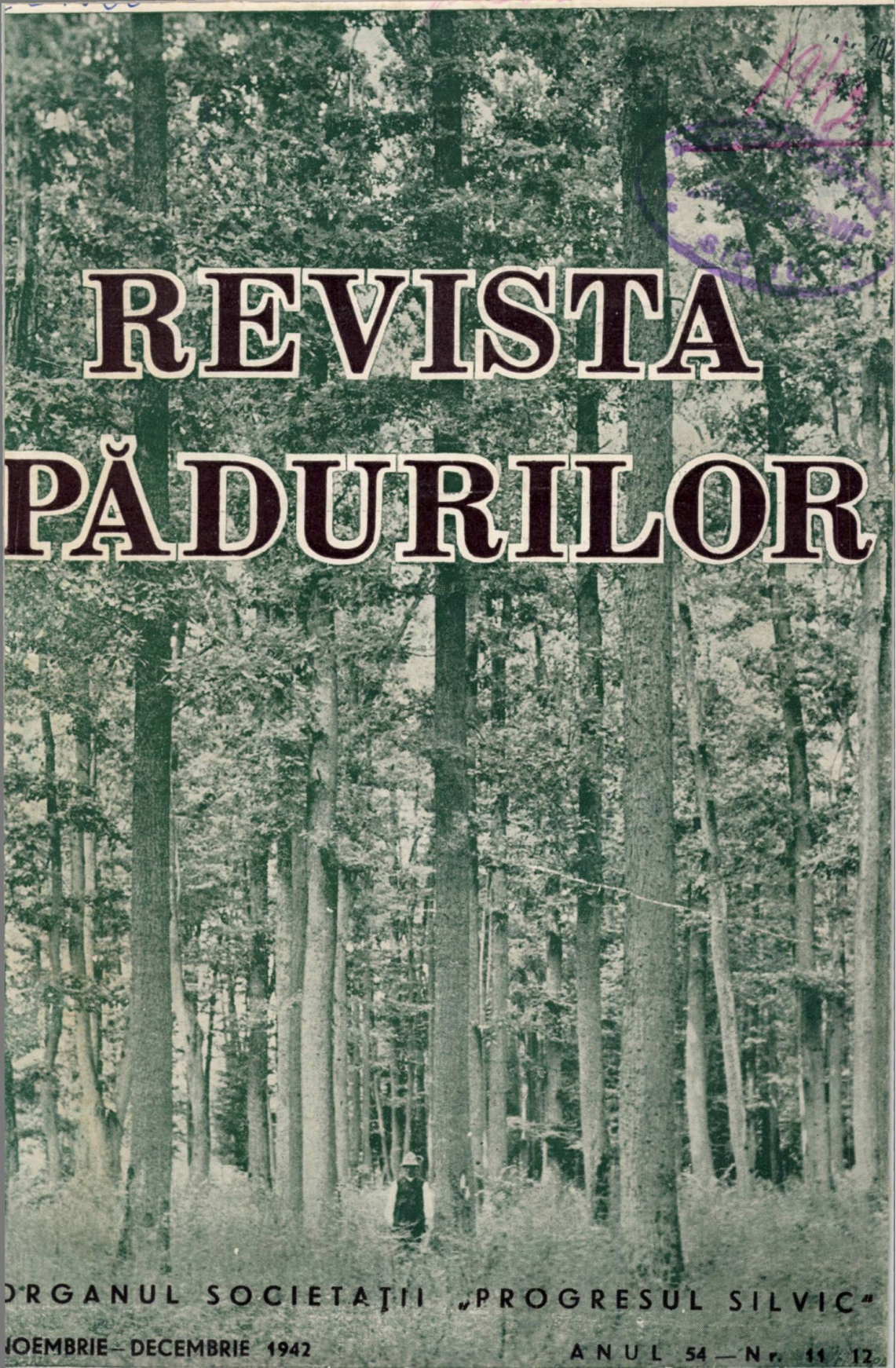

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC"

NOEMBRIE—DECEMBRIE 1942

ANUL 54 — Nr. 11 12

97 1...
UL 2005
... 2014

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54, Nr. 11—12 NOEMBRIE—DECEMBRIE 1942

SUMARUL:

Studii:

Roșu D.: Grebla opritoare de la Câmpeni — — — — — — — — 437

Comentarii — Insemnări:

Rădulescu Marin: Delta Dunării din punct de vedere silvic — — — — 450
Georgescu C. C.: Uscarea în masă a stejarului — — — — — — — — 460
Pașcovschi S.: Atacul șoarecilor asupra unor arbori exotici — — — — 466
Haralamb At.: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte. V: (Azuga — jud. Prahova) — — — — — — — — — — 469

Cronica internă (p. 475), *Cronica externă* (p. 483), *Cronica cinegetică* (p. 487), *Cărți* (p. 492), *Reviste* (p. 495), *Informațiuni* (p. 508), *Legi* (p. 510), *Necrolog* (p. 511), *Societatea „Progresul Silvic"* (p. 512), *Publicații* (p. 529).

SOMMAIRE:

Études:

L'arrêt de Câmpeni — Roșu D.

Commentaires:

Le Delta du Danube au poin de vue forestier — Rădulescu M.
Le dépérissement des chênes en masse — — Georgescu C.
L'attaque des souris sur quelques uns des arbres exotiques — — Pașcovschi S.
Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne. (V) — — Haralamb At.

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Lois, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic", Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Rechen von Câmpeni — Roșu D.

Mitteilungen:

Donaudelta vom forstlichen Standpunkt — — Rădulescu M.
Massenabsterben der Eiche — — — — Georgescu C.
Mäusenangriff über einige exotische Bäume Pașcovschi S.
Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen (V) — — — Haralamb At.

Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten, Nachruf, Verein „Progresul Silvic".

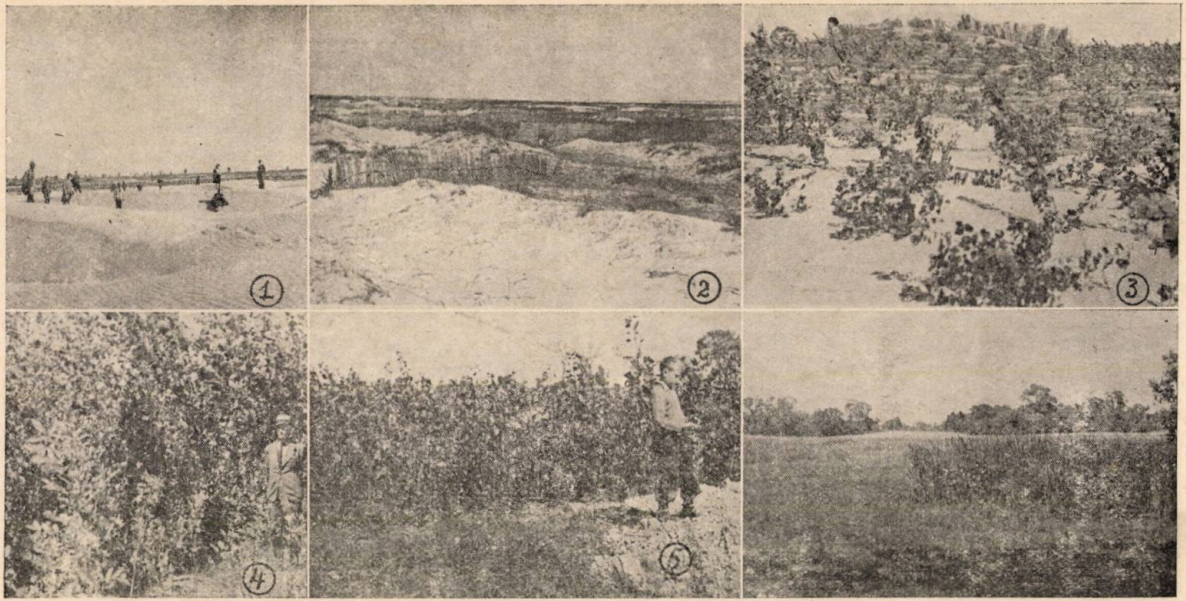

Delta Dunării. Teritoriul comunei Letea.
Le Delta du Danube. Territoire de la commune Letea

Fig. 1. Dună de nisip marin. Fig. 2. Dună fixată cu garduri de trestie. Fig. 3. Dune de nisip marin fixate cu garduri de trestie și plantațiuni de plop de Canada. Fig. 4. Plantațiuni de plop de Canada, în vârstă de 3 ani, pe nisipuri marine. Fig. 5. Pepinieră pe nisipuri marine. Fig. 6. Nisipuri cuprinse între fâșii de pădure naturală instalate în hasmacuri.

Fig. 1. Dune de sable marin. Fig. 2. Dune fixée par des pallissades de roseau (Phragmites communis). Fig. 3. Dunes de sable marin fixées par des palissades de roseau (Phragmites communis) et plantations de peuplier de Canada. — Fig. 4. Plantations de peuplier de Canada, à l'âge de 3 ans, sur des sables marins. Fig. 5. Pépinière sur des sables marins. Fig. 6. Sables situés entre bandes de forêts naturelles installés sur de petites dépressions.

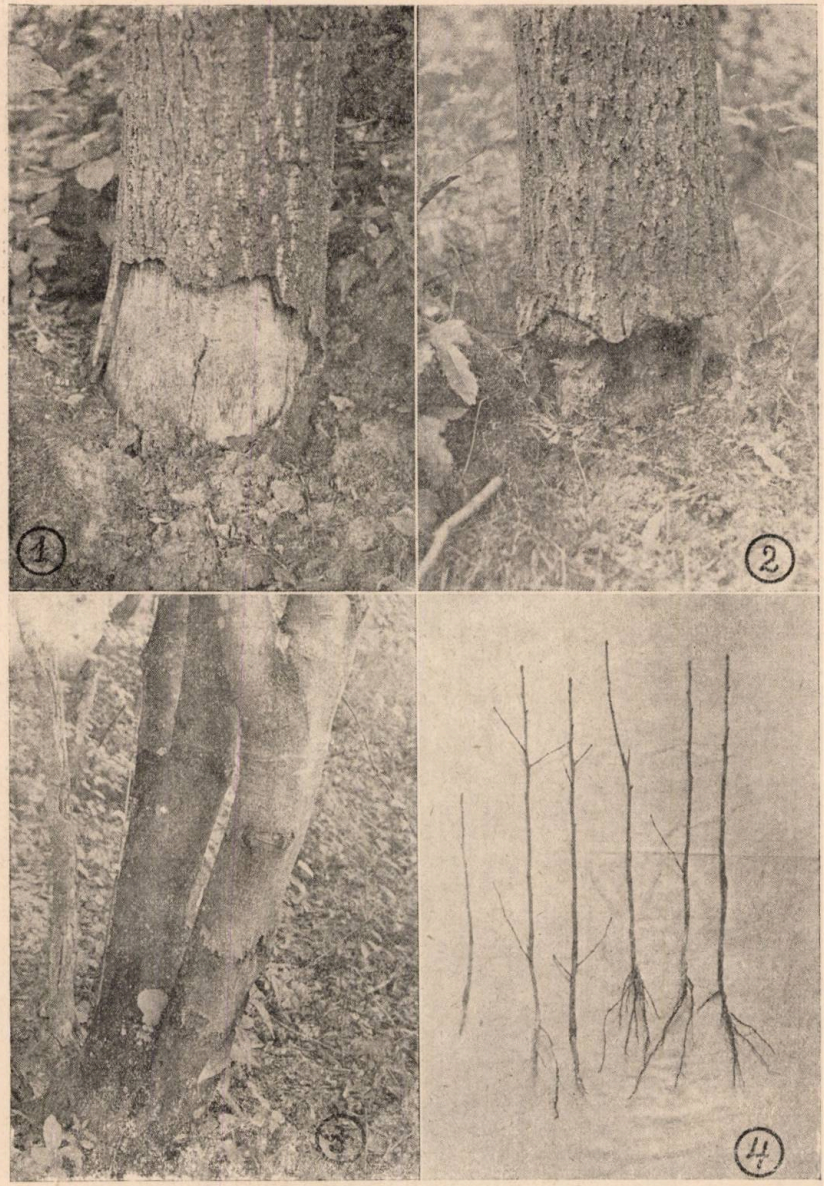

Fig. 1, 2, 3. — Liriodendron tulpifera L., attaqué par des souris, pendant l'hiver 1934/35, dans le parc dendrologique de Bazoș.
Liriodendron tulipifera, ros de șoareci în iarna 1934/35. Parcul Bazoș.

Fig. 4. — Plants de Ginko biloba L. à l'âge de 3 ans, attaqué par des souris, dans la pepinière de l'école forestière de Timișoara.
Puieți de Ginkgo biloba L., în vârstă de 3 ani, roși de șoareci, în pepiniera Școalei de Conductori Silvici din Timișoara.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 54. — Nr. 11—12/1942

S T U D I I

GREBLA OPRITOARE DE LA CÂMPENI

de Ing. DĂNILĂ ROȘU

A. Considerații generale.

Pădurea Statului Neagra-Lăpuș, din Valea Arieșului (Oc. Silv. Albac), are o posibilitate anuală de aproximativ 16.000 m. c. bușteni de molid și 25.000 steri lemne de foc.

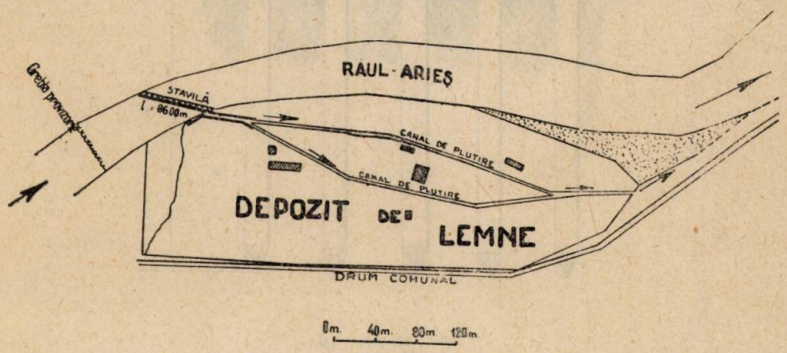

Fig. 1. — Planul de situație al depozitului Caps. de lemne de la Câmpeni.

In lipsa altui mijloc de transport, aceste materiale trebuiesc transportate dela pădure până în depozitul statului dela fabrica C. A. P. S. din Câmpeni, prin plutire liberă pe Valea Arieșului, utilizând puhoiul de apă produs de opusturile Galbena și Lăpuș înființate în anul 1941 și de opustul Gârda, în curs de construcție.

Acest sistem de transport, pe Arieș, s'a practicat și în trecut, însă din lipsa debitului necesar, (sporit în prezent prin apa strânsă de opusturile menționate mai sus) se puteau transporta anual, din posibilitatea normală, numai 4—8 mii de steri.

39827

Lemnul plutit era oprit la depozitul din Câmpeni, printr'o greblă construită din juguri de piloţi de stejar (v. fig. 2).

In intervalul dela 1921 şi până azi această greblă s'a rupt, aproape în fiecare an. Pentru cruţarea cheltuelilor de refacere, cât şi pentru evitarea pierderii materialelor lemnoase, ce ar trece în aval de greblă, în caz de rupere s'au cercetat cauzele acestui important inconvenient.

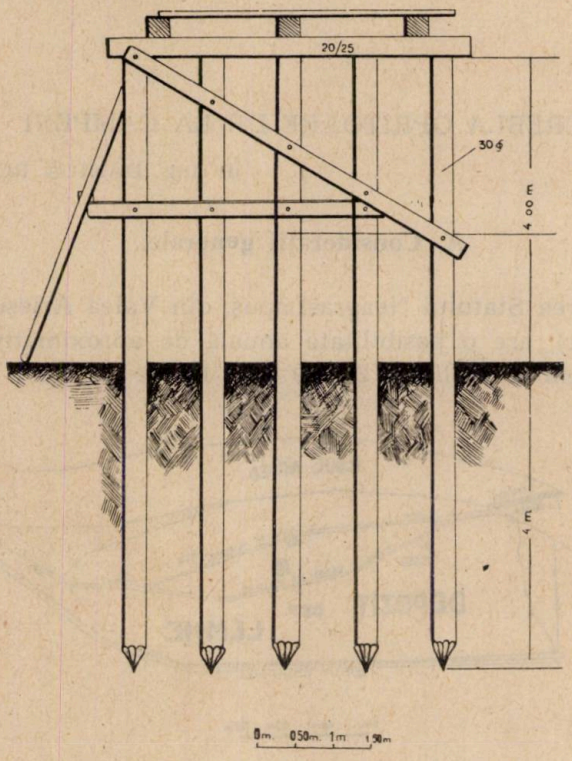

Fig. 2. — Grebla actuală.

Dela început trebuie menţionat că sistemul de greblă (juguri de piloţi) n'a fost bine ales, din următoarele cauze:

1. Piloţii de stejar n'au putut fi suficient de bine încastraţi în albia văii, cu toate că erau bătuţi cu soneta, din cauza subsolului stâncos, care nu permitea pătrunderea lor pe o adâncime convenabilă.

2. Chiar în situaţia dată, neajunsul menţionat s'ar fi putut elimina, dacă i s'ar fi asigurat construcţiei o fundaţie, care să reziste la presiunea apei. Această fundaţie s'ar fi putut face

cu ajutorul a două palplanșe (v. fig. 3, a și b și fig. 10), unul în amonte și altul în aval de greblă. Fundația între cele două palplanșe trebuia consolidată printr'o podină de stejar (fig. 3).

3. Având în vedere că Valea Arieșului are o pantă destul de redusă, orice construcție hidraulică, rămâne expusă alterării,

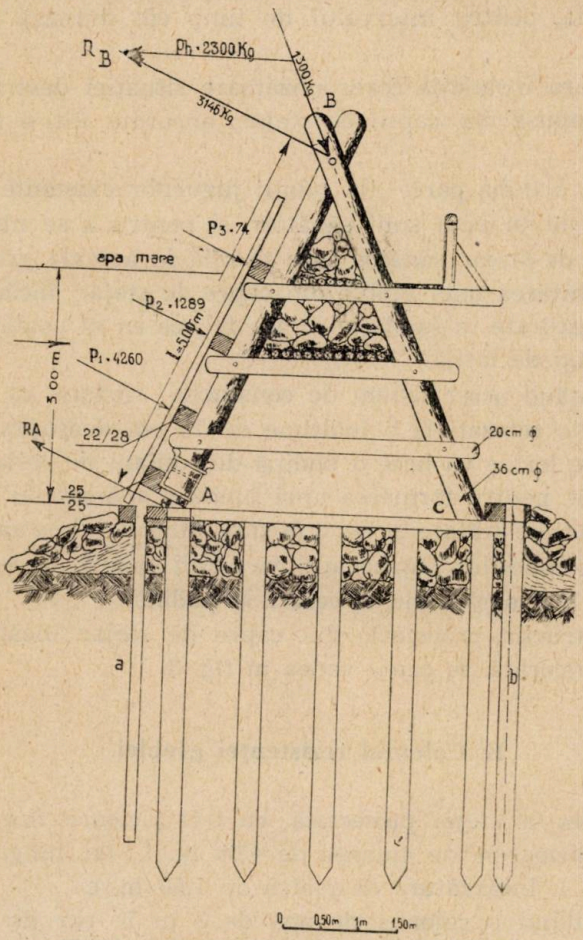

Fig. 3. — Capra proiectată, privită lateral.

din cauza sloiurilor de ghiață, care în multe cazuri întrec grosimea de un metru. In această situație, chiar dacă s'ar fi asigurat greblei o fundație rezistentă, în modul descris mai sus din cauza isbiturilor date de sloiuri grebla nu putea totuși să reziste în mod economic (adică cel puțin 20 ani), cu toate că distanța între juguri este de numai 4,50—5,00 m.

Cunoscând deci cauzele care contribuie la deteriorarea oricărei instalații de oprire, dar mai ales a greblei de modelul descris, formată din juguri compuse din piloți de stejar, care a suferit o ultimă stricăciune chiar în toamna anului 1941, a trebuit să ne gândim la construirea unei instalații de oprire demontabilă, pentru intervalul de timp cât durează sloii de ghiață.

Singura instalație corespunzătoare situației descrise, este grebla compusă din capre de stejar, ancorate într'o fundație solidă.

Cum, o bună parte din piloții jugurilor existente (partea ce se găsește în apă) sunt sănătoși, și pentru a se utiliza tot materialul de stejar sănătos care se află în actuala greblă, s'a admis înființarea unei greble din capre de stejar, încărcate cu piatră și ancorate în fundație în așa fel, ca ea să poată fi ridicată în timp de iarnă.

Adoptând acest sistem de constucție, rămâne ca actualii piloți, să fie retezați la o înălțime de 75 cm deasupra solului Pe capetele lor se va bate o podină din dulapi de stejar de 15 cm grosime, pentru formarea unei fundații apărată de eroziuni prin palplanșele arătate în fig. 3 (a și b). Materialul ce va rezulta din părțile piloților superioare, va servi pentru a se debita dulapi de 15 cm grosime, necesari la podină.

Construcția proectată, din capre de stejar încărcate cu piatră și ancorată, se poate vedea în fig. 3.

B. **Calculul rezistenței greblei.**

Grebla de stejar proiectată, cu trei picioare, are deschiderea la picioarele de amonte de 4,00 m. l., iar lungimea lor de 5,00 m. l. Incărcătura de piatră de 1,50 m. c.

Admițând o coloană de apă de 3 m în caz de viitură, presiunea apei pe metru liniar va fi :

$$P = j \frac{h^2}{2} = 1000 \times \frac{3^2}{2} = 4500 \text{ kg./m. l.}$$

Sarcina datorită acestei presiuni, se transmite asupra a 3 cuere orizontale (coarde) fixate în buloane, pe cele două picioare din amonte, la distanțe de câte un metru pe verticală.

Dintre cuiere, acela însemnat cu b este cel mai mult solicitat. El suportă presiunea de pe fâșia 1—2—3—4 (haşurată) care reprezintă în mediu: $\frac{(3130 + 1130)}{2} = 2130$ kg./m. l.

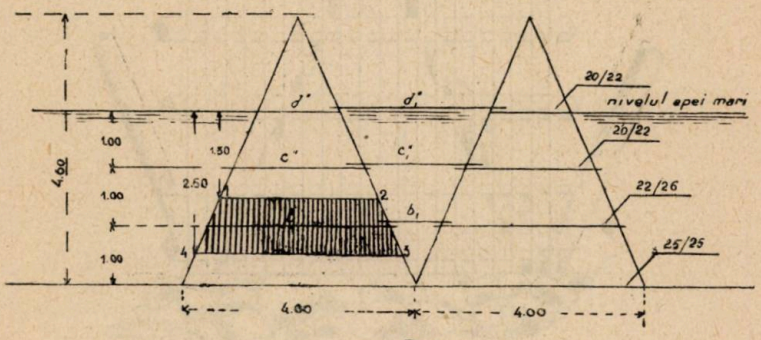

Fig 1

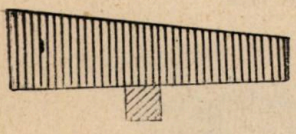

$\Gamma \frac{2,5^2}{2} = 3130$ kg.

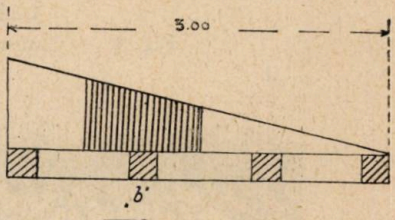

$\Gamma \frac{1,5^2}{2} = 1130$ kg.

1. Calculul la încovoiere al cuierului b.

Acest cuier cu o deschidere de 3,20 m este, după cum s'a arătat mai sus, cel mai solicitat.

Momentul său incovoietor este:

$$M = \frac{p.\ l^2}{8} = \frac{2130 \times 3,20^2}{8} = 2730 \text{ kg.}$$

Secțiunea aleasă: 22 × 28 cm. dă un modul de rezistență:

$$W = \frac{b \times h^2}{6} = \frac{22 \times 28^2}{6} = 2874 \text{ cm.}^3$$

Solicitarea efectivă este: $P = \frac{M}{W} = \frac{273000}{2874} = 91$ kg./cm.^{2}

deci mai mică de < 100 kg./cm.^{2} admis pentru lemnul de stejar.

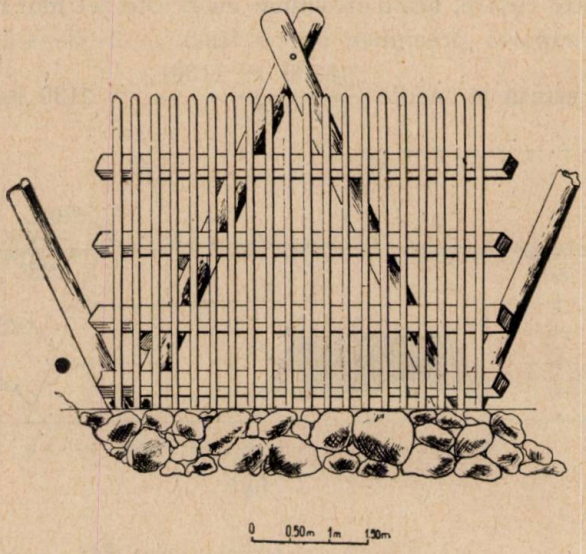

Fig. 4. — Capra privită din faţă.

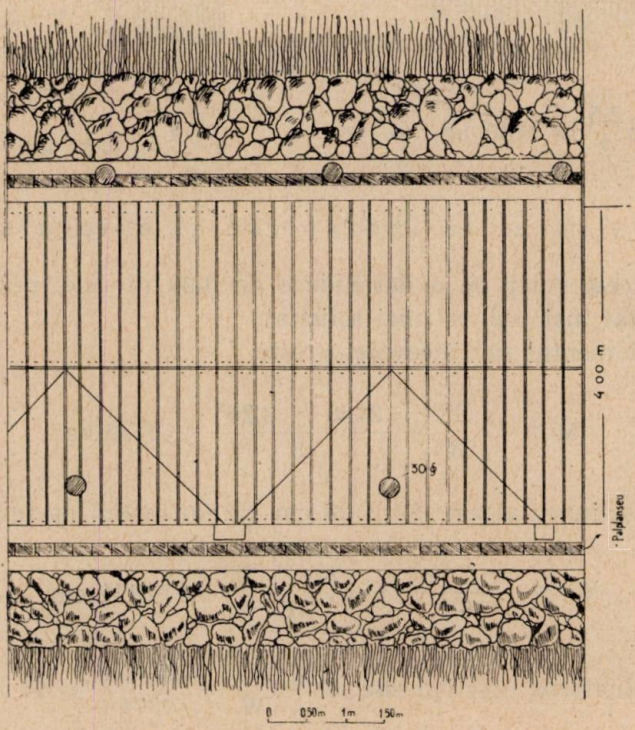

Fig. 5. — Faţa de sus a podinei.

Pentru cuierul a deschiderea actuală de 4,00 m. între piloţii existenţi, se va reduce la jumătate, prin baterea unui pilot intermediar care va sprijini şi palplanşa. (Fig. 5).

In acest caz dimensionarea lui nu este necesară, păstrându-se secţiunea actuală de 25/25 cm.

Pentru restul cuierelor c, d şi c_1, d_1, care nu sunt supuse la sarcina cuierului b presiunea variind cu patratul înălţimei, s'a ales secţiunea de 20/22 cm.

Cu privire la cuierul b_1 care suportă aceiaşi sarcină pe m. l. ca şi cuierul b însă are deschiderea numai de 1,00 m. l., din motive de bună execuţie a construcţiei, s'a ales o secţiune egală cu a cuierului b adică 22/28 cm.

2. Dimensionarea picioarelor caprelor din faţă.

Presiunea totală pe 4 m deschidere (4 P kg) ce o suportă capra se transmite asupra picioarelor prin razemele cuierelor.

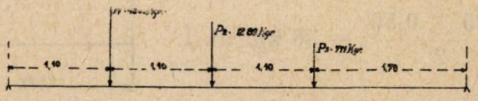

Determinarea sarcinelor (reacţiunea cuierelor) care supun piciorul caprei la încovoiere se face astfel:

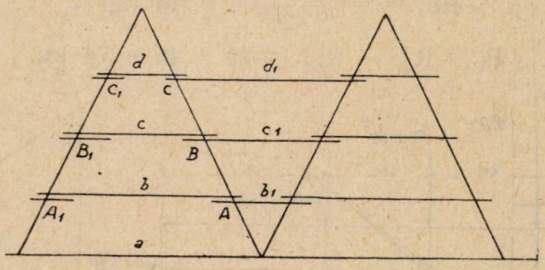

In punctul A se concentrează reacţiunea cuierelor b şi b_1.

Reacţiunea cuierelor b şi b_1 este:

$$R_b = \frac{pm^b \times b}{2} = \frac{2130 \times 3{,}20}{2} = 3410 \text{ kg.}$$

$$R_{b_1} = \frac{pm^{b_1} \times b}{2} = \frac{2130 \times 0{,}80}{2} = 850 \text{ kg.}$$

$$P_1 = R^b + R_{b_1} = 3410 + 850 = 4260 \text{ kg.}$$

Reacţiunea cuierelor c şi c_1 se determină astfel:

Sarcina medie pe cuier este:

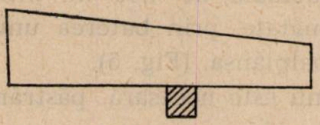

$$\gamma \frac{(1.5)^2}{2} = 1130 \text{ kg şi}$$

$$\gamma. \frac{(0.5)^2}{0.2} = 125 \text{ kg.}$$

$$pm_c = \frac{1130 + 125}{2} = 627 \text{ rotund } 630 \text{ kg./m. l.}$$

$$R_c = \frac{p\, m_c \times 1}{2} = \frac{630 \times 2{,}50}{2} = 785 \text{ kg}$$

Reacţiunea datorită cuierului C_1:

$$Rc_1 = \frac{630 \times 1{,}60}{2} = 504 \text{ kg.}$$

$$P_2 = R'_c + R'_{c1} = 785 + 504 = 1289 \text{ kg.}$$

Reacţiunea datorită cuierelor d şi d_1 este: $\frac{8 \times 0.5}{2} = 125$ kg.

Sarcina medie:

$$pmd = \frac{125 \times 0{,}50}{2} = 36 \text{ kg./m. l.}$$

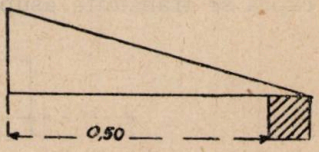

$$Rd = \frac{36 \times 1{,}60}{2} = 29 \text{ kg.}$$

$$Rd_1 = \frac{36 \times 2{,}50}{2} = 45 \text{ kg.}$$

$$P_3 = R'_p + R'_{d1} = 29 + 45 = 74 \text{ kg.}$$

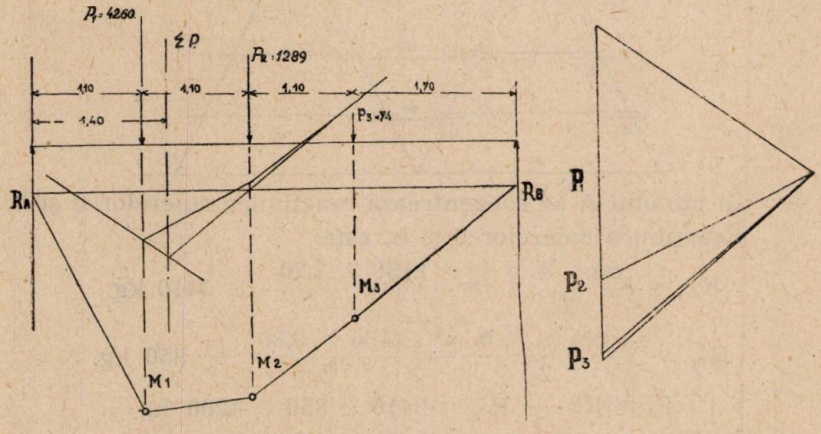

$$\Sigma P = 4260 + 1289 + 74 = 5623 \text{ kg.}$$

$$R_A = \frac{\Sigma P (l - 1{,}40)}{l} = \frac{5623 \times 3{,}60}{5} = 4050 \text{ kg.}$$

$$R_B = 5623 - 4050 = 1573 \text{ kg.}$$

$$M_1 = R \times 1{,}10 = 4050 \times 1{,}10 = 4455 \text{ kg m.}$$

$$M_2 = R_A \times 2{,}20 = P_1 \times 1{,}10 = 4050 \times 2{,}20 - 4260 \times 1{,}10 = 4224 \text{ kgm.}$$

$$M_3 = R_A \times 3{,}30 - (P_1 \times 2{,}20 + P_2 \times 1{,}10) = 4050 \times 3{,}30 - (4260 \times 2{,}20 + 1289 \times 1{,}10)$$

$$M_3 = 13365 - (9372 + 1418) = 2575 \text{ kgm.}$$

Momentul încovoietor maxim este de = 4455 kgm.

Admițând o secție rotundă de 36 cm diametru rezultă un modul de rezistență W = 4580 cm³.

Rezistența la încovoiere, după formula lui N a v i e r este:

$$\sigma \text{ incov.} = \frac{M}{W} = \frac{445500}{4580} = 97 \text{ kg/cm.}^2 < 100 \text{ kg./cm.}^2$$

admis pentru lemnul de stejar.

C. **Calculul rezistenței la răsturnare.**
(vezi figura 3).

După cum s'a arătat mai sus, în vârful îmbinării caprei lucrează o forță orizontală (de răsturnare) $P_0 = 2300$ kg.

Răsturnarea se exercită în jurul punctului C.

Momentul de răsturnare este:

$$Mr = P_0 \times H = 2300 \times 4{,}60 = 10580 \text{ kgm.}$$

Acestei forțe de răsturnare trebuie să se opună greutatea încărcăturii caprei, respectând și un coeficient de siguranță 2, adică:

2 × forța de răsturnare = momentul de răsturnare, sau

$$2 Mr = G \times \delta. \text{ în care}$$

$\delta = 2{,}00$ m, deci

$$G = \frac{2 Mr}{\delta} = \frac{2 \times 10580}{2{,}00} = 10580 \text{ kg.}$$

Luând pentru un m³ piatră de râu o greutate de 2000 kg, capra ar necesita o încălcătură de 10580 : 2000 = 5,29 m³, ceiace este practic nerealizabil.

Pentru a înlătura acest inconvenient, am proiectat ca picioarele caprelor din amonte să fie ancorate.

Capra se încarcă cu maximum 1,50 m^3 piatră având o greutate de:

$$G = 1{,}50 \times 2000 = 3000 \text{ kg.}$$

Momentul de stabilitate este însă:

$$M_s^1 = G \times \delta = 3000 \times 2{,}00 = 6000 \text{ kgm.}$$

Restul efortului se transmite pe ancore:

$$2\,Mr = Pa \times 4{,}00 + M_s^1$$

$$Pa = \frac{2\,Mr - M_s^1}{4{,}00} = \frac{2 \times 10580 - 6000}{4{,}00} = 3790 \text{ kg.}$$

La acest efort, secţiunea ancorei în formă de cârlig pentru o rezistenţă admisibilă $\sigma = 900$ kg/cm^2 va fi:

$$Fa = \frac{P}{\sigma} = \frac{3790}{900} = 4{,}21 \text{ cm}^2 \text{ sau } \phi = 2{,}50 \text{ mm.}$$

Având în vedere că rezistenţa fierului laminat slăbeşte, prin ruginire, admitem drept grosime a cârligului ϕ 30 mm.

D. **Dimensionarea îmbinării ancorajului.**

S'a admis îmbinarea cu buloane de 20 mm. ϕ, unul fixând inelul, a, altul fixând cele două bare ale cârligului la punctul b.

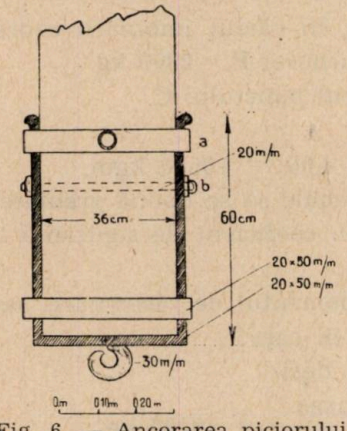

Fig. 6. — Ancorarea piciorului.

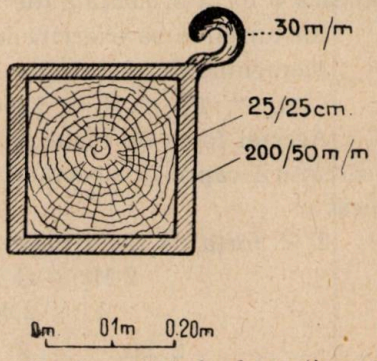

Fig. 7. — Grinda de susţinerea

Presiunea pe gaură având două buloane de 20 mm ϕ este:

$$p_g = \frac{3790}{2 \times 30 \times 2} = \frac{3790}{120} = 32 \text{ kg/cm.} < 80 \text{ kg.}$$

rezistenţă admisibilă la o presiune paralelă cu fibrele lemnului de stejar.

E. Calculul amortizării instalației.

Având în vedere durabilitatea lemnului de stejar și ținând seama, că grebla se demontează în timpul când se scurg sloiurile de ghiață, în fine luând în considerare fundația puternică proectată a se executa prin cele două palplanșe, podină de stejar etc., grebla proectată va putea servi scopului, cu mici cheltueli de întreținere (complectarea dinților deterioraţi cu material nou, complectarea încărcăturilor caprelor cu piatră, etc.) timp de cel puțin 20 ani.

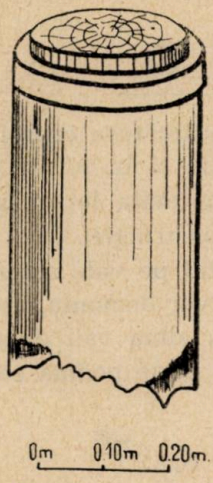

Fig. 8. — Inel.

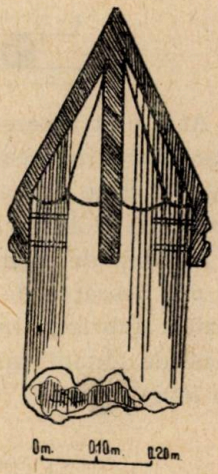

Fig. 9. — Sabot.

1. Valoarea construcției a fost stabilită [1]), prin deviz la 1.884.000 lei.

2. Anual se scot cu ajutorul greblei 16.000 m^3 bușteni de molid și 25.000 steri lemn de foc de fag.

Luând cifra 3 drept coeficient al diferenței de valoare între bușteni de molid și lemnul de foc obținem:

$$(16.000 \times 3) + 25.000 = 73.000.$$

3. Termen de amortizare 20 ani.

4. Procentul 6%.

5. Anuitatea $a = 1.884.000 \times 0{,}0872 = 164.249$ lei.

6. Amortizarea pe unitate $\frac{164.249}{73.000} = 2{,}25$ lei.

7. Amortizarea pe ster rotund 2,50 lei.

.8 Amortizarea pe m. c. bușteni de molid $2{,}50 \times 3 = 7{,}50$ lei.

1) In Martie 1942.

F. Câteva indicaţiuni privitoare la execuţia lucrării.

1. Lemnul de stejar ce se va întrebuinţa la construirea caprelor va trebui să fie cojit. Buştenii destinaţi pentru picioarele caprelor vor avea 36 cm diametru la 1,30 m înălţime.

2. Rândul de piloţi rămaşi în fundaţie vor fi verificaţi bucată cu bucată şi în cazul când ei chiar după baterea lor cu soneta de mână nu vor prezenta soliditatea necesară, consolidarea între pilot şi pilot se va face prin cleşti ce vor lega piloţii între ei.

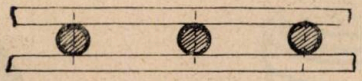

3. Atât piatra care formează încărcătura caprei, dar mai ales aceea care se aşează în fundaţie şi în formă de arocamente va fi bine aşezată, spre a se evita locuri goale cari ar contribui la slăbirea rezistenţei construcţiei.

4. In timp de iarnă când plutitul pe vale stagnează, caprele se vor descărca de piatră şi se vor demonta, aşezându-se în depozitul fabricei. In felul acesta albia văii devine liberă şi sloiurile de ghiaţă vor putea trece peste podina construcţiei fără a o lovi.

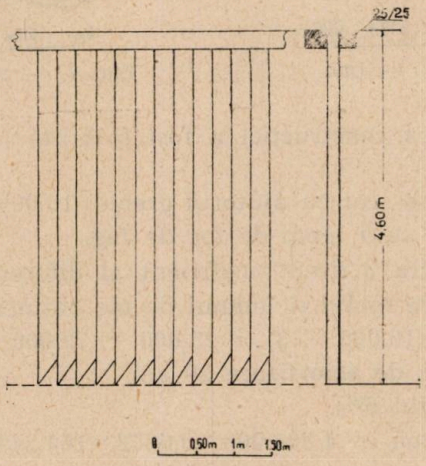

Fig. 10. — Palplanşele.

5. In timpul când funcţionează grebla, dinţii ei vor fi curăţiţi permanent de cioate, lemne, etc., spre a permite trecerea uşoară a apei prin greblă.

6. Chiar în timpul sezonului de plutire, dinții caprelor trebuesc ridicați dacă nu plutește pe vale.

7. In cursul plutirei grebla va fi supravegheată cu grijă prin cel puțin 5 muncitori pricepuți la plutire, atât pentru evitarea aglomerării materialului lemnos în fața greblei, cât și pentru îndrumarea materialelor lemnoase către canalul de plutire din depozit.

8. Pentru a putea dirija lemnul în depozit cu mai multă ușurință, dar mai ales pentru a putea organiza în mod economic scosul lemnului în depozit, este necesar a înființa la aprox. 900 m înaintea greblei proiectată, o opritoare provizorie (vezi fig. 1) constând dintr'o grebă simplă pe capre din bușteni de molid și așezată perpendicular pe firul apei. Această construcție, se va reface anual, dar la terminarea plutirei, bușteni caprelor vor fi demontați, plutiți și debitați în fabrica din Câmpeni.

Cheltuiala cu această opritoare (cca. 10 capre simple = 20.000 lei) se va repeta anual și ca atare va figura în cheltuelile de plutire.

Rechen von Câmpeni.

L'arrêt de Câmpeni.

A défaut des autres moyens économiques de transport, le bois des forêts situées dans le bassin de l'Arieșul (en Transylvanie) est flotté.

Pour que le flottage soit possible en n'importe quelle saison et pour que la capacité de transport soit agrandie, il a fallu augmenter le débit de la rivière à l'aide des lacs artificiaux.

Le bois est arrêté et déposé sur la territoire de la commune Câmpeni, à la scièrie de l'Administration des forêts domaniales, en utilisant un arrêt construit en bois à travers la rivière.

Mais presque chaque hiver cet arrêt est détruit par des blocs de glace.

L'auteur a étudié un système d'arrêt démontable pendant l'hiver, dont les détails sont donnés dans le présent article.

COMENTARII—INSEMNĂRI

DELTA DUNĂRII DIN PUNCT DE VEDERE SILVIC

de M. RĂDULESCU

1. **Condiţiuni generale.**

Delta Dunării — o veche lagună a Mării Negre — e formată din aluviunile aduse şi depuse de fluviu în partea de vest şi dealungul braţelor şi canalelor sale [1]) şi din nisipuri marine de origine calcară [2]), aduse de valurile şi curenţii mării.

La mijloc se găsesc bălţi întinse şi numeroase, acoperite cu p l a u r [3]) şi stuf, cu adâncimea de 1,50—2 m sub nivelul Mării Negre.

Procesul depunerii materialelor aluvionare continuă de altfel destul de activ şi sub ochii noştri: La vest se astupă cu mal porţiuni însemnate din bălţile cu stuf când vine Dunărea mare, — iar la est se formează o deltă nouă sub formă de labă de gâscă la gura braţului Chilia şi se depun bancuri de nisip la gura Sulinei, care aduc greutăţi navigaţiei şi dau foarte mult de lucru Direcţiei Dunării Maritime întrucât o forţează să dragheze necontenit să se prelungească cu sacrificii enorme canalul de plutire în largul mării.

In aceiaşi ordine de idei, amintim că în general pe braţul Sf. Gheorghe, când vin apele mari, până la Mahmudia, Dunărea îşi varsă apele în baltă, iar de aci înainte apele trec din baltă spre fluviu, după ce s'au decantat în largă măsură de substanţele limonoase.

---

1) Grinduri sau cordoane fluviale.

2) Grinduri sau cordoane marine.

3) Un strat de materie organică de 70—90 cm grosime format din rizomi de stuf, papură şi nuferi, ce pluteşte la suprafaţa bălţilor.

In schimb, la ieșirea din baltă, aceste ape au în amestec urme de materie organică provenite din descompunerea stufului și plaurului.

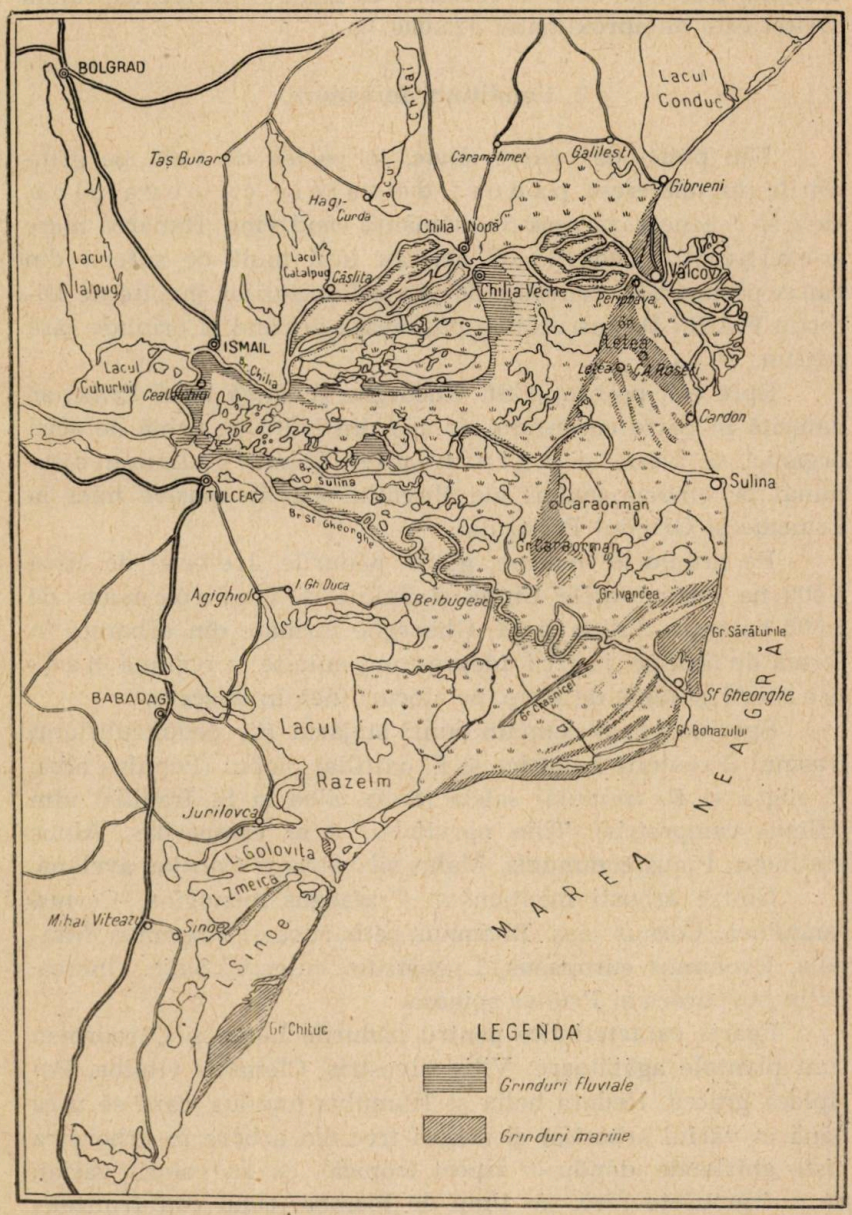

Suprafața Deltei, cuprinsă între cele trei brațe: Chilia, Sulina și Sf. Gheorghe e de aproximativ 250.000 ha, iar dacă se ia în considerare și al patrulea braț — Dranovul — cu lacurile Razelm, Golovița, Zmeica și Sinoe, cu grindul Chituc, suprafața Deltei este de aproximativ 425.000 ha.

2. Condițiuni forestiere.

Din punct de vedere silvic, în partea de vest, pe grindurile fluviale cresc păduri de salcie cu ceva plop, care se regenerează ușor din sămânță când vine Dunărea mare (renișuri). Pădurile de aci, au însă mult de suferit din cauza pășunatului provocat de vitele locuitorilor învoite de Direcția P.A.R.I.D., întrucât se pășunează oricând și oriunde fără păzitor.

Spre est, pe brațul Sf. Gheorghe și lângă lacul Erinciuc, datorită în parte curentului de apă din baltă cu urmă de acizi organici se ivește și anin negru (Alnus glutinosa) diseminat pe ambele maluri ale fluviului sau în masive mici la Erinciuc și Grindul Bohazului.

Pe grindurile marine, găsim pădurile Letea de circa 4.500 ha între brațele Chilia și Sulina și Caraorman de 3.500 ha între Sulina și Sf. Gheorghe formate din arborete în formă de fășii pe jepci (depresiuni) numite în regiune hasmacuri și dune de nisip, pe alocuri încă în mișcare.

Speciile ce le compun sunt: stejarul (Q. pedunculiflora) frasinul (Fraxinus holotrica și F. oxifilla) plopul (Populus alba, P. nigra și P. tremula) salcia (Salix alba și S. fragilis) ulm (Ulmus campestris), Tilia parvifolia, Acer campestris, Alnus glutinosa, Pinus communis, Malus silvestris și Corylus avelana.

Dintre arbuști menționăm: Crataegus monogina, Cornus sanguinea, Cornus mas, Rhamnus cathartica și Rhamnus frangula, Evonimus europaeus, Lygustrum vulgare, Salix cinerea, Salix purpuraea și Prunus spinosa.

Foarte caracteristice pentru pădurile Letea și Caraorman sunt plantele agățătoare: Vitis silvestris, Clematis vitalba, Periploca graeca, Hedera helix și Humulus lupulus, care se urcă până în vârful arborilor și uneori trec din arbore în arbore ca niște ghirlande, dându-le aspect tropical, cu un colorit variat, de o frumusețe rară, pe timp de toamnă, când cad frunzele. E aspectul minunat al pădurilor noastre din Deltă, pentru care

atâți naturaliști din țară și străinătate se străduesc să vadă gura Dunării.

Din datele ocolului silvic Tulcea, suprafața pădurilor din Deltă ar fi de aproximativ 14.000—15.000 ha.

Fiind așezată în vecinătatea mării, cu uscat puțin și înconjurător de bălți întinse și numeroase, ne-am fi așteptat ca Delta Dunării să aibă un climat apropiat de cel maritim, cu primăveri și toamne lungi, cu veri răcoroase și ierni dulci și cu trecerea înceată de la un anotimp la altul.

Realitatea însă e alta. Delta Dunării se află așezată în Sudul câmpiei Bugeacului în continuarea stepelor ruseți și a stepei din Centrul Dobrogei. E fără adăpost deci contra vânturilor de Nord-Est, care aduc mase puternice de aer rece pe timpul iernei și a vânturilor de Sud-Vest, care-i aduc călduri insuportabile pe timpul verei.

Marea Neagră fiind apoi relativ mică și închisă, nu are decât o influență redusă asupra regiunilor din vecinătate [1]).

La rândul lor, bălțile deși au o suprafață considerabilă, nu pot influența nici ele prea mult asupra reducerii exceselor de temperatură întru cât apele lor fiind stagnante și acoperite în bună parte cu stuf, nu sunt mișcate cu putere de vânturi, ca să producă valuri și să absoarbă în profunzime căldura sufocantă din timpul verii, ori să influențeze asupra temperaturilor joase din cursul iernei.

După datele stațiunilor meteorologice Sulina și Tulcea, temperatura medie anuală a Deltei e de aproximativ 11° C. Temperaturile extreme sunt cuprinse între —22° și +36° C.

Precipitațiile anuale abia ating cantitatea de 378 mm.

Cele mai multe ploi cad în lunile Mai și Iunie, când se obțin 45 mm respectiv 51 mm. Un al doilea maximum se observă în cursul lunei Octombrie, ceiace înseamnă că se simte și o ușoară influență a climatului mediteranian.

Trebue notat însă că aceste precipitațiuni cad cu totul neregulat, ajungând uneori să plouă până la 169 mm într o lună și 73 mm într'o singură zi. De unde concluzia că climatul Deltei este continental cu diferențe mari de tempe-

1) Enric Otetelișanu și C. A. Disescu: Climat de la Dobroudja pg. 39.

ratură, cu un regim neregulat al ploilor, cu geruri târzii și timpurii, cu neguri și vânturi puternice.

Menționăm însă că apa freatică în pădurile din Deltă e foarte aproape: la 1,50—2 m.

3. Tratamentul pădurilor din Deltă.

Până în timpurile din urmă, pădurile din Delta Dunării au avut foarte mult de suferit din cauza păşunatului abuziv și a tăerilor desordonate.

In ce privește exploatarea, tăerile mai însemnate s'au făcut în timpul numeroaselor războaie dintre ruși și turci, pe timpul războiului Crimeii și apoi pentru lucrările hidraulice ale Comisiunei europene a Dunării pe brațul Sulina.

In pădurile de salcie, exploatarea se face prin tăere în scaun, iar în pădurea Letea s'au tăeat în crâng simplu două parchete din Hasmacul Mare după războiul de întregirea neamului. Acum nu se fac decât niște extracțiuni de uscătură întrucât pădurea nu are amenajament.

In timpul din urmă văzându-se ce importanță prezintă pădurea Letea pentru studiile botanice s'a luat măsuri, ca cea mai frumoasă porțiune de pădure de aci, numită „Hasmacul Mare“ (60 ha) să fie rezervată ca „monument al naturii“, iar pentru restul pădurii s'au dat indicațiuni să se exploateze în codru grădinărit.

Totdeodată s'au sporit și măsurile de pază. Ca urmare dunele de nisip sburător dintre hasmacuri, au început să se fixeze prin vegetația erbacee, în special prin Carex ligeria, iar arboretele au început să-și formeze un climat mai favorabil pentru o mai bună desvoltare.

4. Lucrările de ameliorare și împădurire.

Lucrările de ameliorare și împădurire din Deltă fac parte din două grupe bine distincte:

a) Lucrările de pe grindurile fluviale;

b) Lucrările de pe nisipurile marine.

Cea mai veche lucrare de pe grindurile fluviale s'a făcut sub regimul rusesc în anii 1912—1913 pe Ostrovul Câșlița, de pe brațul Chilia, lângă localitatea cu același nume din județul Ismail.

Această plantație în suprafață de 58 ha s'a făcut pe un teren fertil, de aluviune, în combinație cu cultura intermediară agricolă, cu stejar, frasin excelsior și fr. holotrica, frasin american, acer negundo, Sophora Japonica, ulm și plop. Dealungul Dunării plantația a fost apărată cu un dig submersibil de cca 2 m înălțime, care s'o apere de viiturile fluviului, până ce arborii se vor fi înrădăcinat perfect, ca să poată lupta singuri cu inundația.

In timpul războiului din 1916—1918 această plantație a fost tăeată ras de armatele ruse, iar materialul folosit pentru fascine la construcția șoselei de interes militar Ismail-Tulcea din Deltă. In timpul ocupației bolșevice din 1940/941 arboretele au fost brăcuite prin extracțiuni desordonate.

Arboretele au totuși creștere viguroasă. In 23 ani, stejarul și frasinul din lăstari de 25 ani ating 13—14 m înălțime și 14 cm diametru la 1,30 dela sol.

Asemenea lucrări s'au făcut începând de la 1932 și în vecinătatea satului Ceatalchioi din Deltă, în combinație cu cultura agricolă intermediară. Pe lângă speciile amintite mai sus, s'a plantat și plop de Canada.

Toate speciile plantate aci ca: stejar, frasin american, și acer negundo, cresc foarte repede, în comparație cu cele semănate sau plantate în solurile obicinuite din câmpie rezistând destul de bine la viiturile mari ale Dunării din anii 1940, 1941 și 1942.

Plopul de Canada crește însă luxuriant cu frunze mari, lucioase și de un verde închis. In timp de 11 ani, atinge 26—32 cm diametru la 1,3 m dela sol și înălțimea de 17—18 m. Lăstarii unor exemplare în vârstă de 4 ani, rupte de polei în cursul iernei 1940, atingeau în 1941 după recepare 4 m.

Din anul 1938, plantațiile pe grindurile fluviale au fost extinse și pe ostroavele: Sabugic, Dalerul mic și Dalerul mare, de pe brațul Chilia cedate de PARID. pentru împăduriri. Cu ajutorul populației din Sudul Basarabiei, ocolul Tulcea a executat aci gratuit în schimbul muncei intermediare agricole plantațiuni frumoase de stejar, frasin, acer negundo și plop de Canada și un dig de 37 km lungime dealungul fluviului cu înălțimea de 2 m și lățimea la bază de 6—7 m și 4—5 m la coronament.

Cu aceste măsuri luate, se speră ca în scurt timp să se împădurească 1200 ha în aceste ostroave cu specii repede crescătoare. Inundațiile excepționale din 1940, 1941 și 1942 și evenimentele excepționale din ultimul timp, au întrerupt activitatea în acest punct. Vor fi reluate însă în primăvara 1943 și duse la bun sfârșit.

O pepinieră cu pueți de plop de Canada, de pe Ostrovul Câșlița, în care nu s'a mai putut lucra tot din cauza inundațiilor, se prezintă excelent, pueții ating 3—4 m înălțime.

Lăsând la o parte plantațiile de mai sus, ținem să subliniem faptul, că în urma inundațiilor excepționale din ultimii trei ani, grindurile fluviale se găsesc azi regenerate perfect pe suprafețe destul de mari cu renișuri. Mai mult, suprafețe întinse, acoperite mai înainte cu stuf, au fost colmatate în acest interval de timp și apoi regenerate cu salcie și plop din sămânță. Din fericire, renișurile se găsesc instalate ca peria și în cuprinsul arboretelor bătrâne de salcie tăeate în scaun, cu trunchiurile scorboroase.

Din aprecierile D-lui Ing. Sirius Ștefănescu, Șeful ocolului silvic Tulcea, suprafața pădurilor de salcie de pe grindurile fluviale, ar fi sporit în urma instalării renișurilor cu 25—30%. Spre a le păstra, e necesar să fie ferite de pășunat. Tot deodată să se ia măsuri ca sălciile bătrâne, izolate, cu trunchiul scorboros din mijlocul renișurilor să fie tăeate din fața pământului și valorificate. Să se introducă apoi prin plantațiuni în pâlcuri pueți de plop de Canada în eventualele goluri existente.

Pe grindurile marine de la Letea și mai puțin la Caraorman, s'au făcut în trecut încercări numeroase cu salcâm, frasin, acer negundo, stejar și pin austriac. N'au dat însă rezultate favorabile.

In urma instrucțiilor date de serviciul împăduririlor Caps din 1938, ele au început să fie executate metodic din primăvara anului 1940, cu pueți de plop de Canada, Alnus glutinosa și răchită de împletit (Salix amigdalina, S. alba, S. viminalis și S. americana). Rezultatele obținute sunt foarte frumoase.

Anume s'au plantat pe nisipuri lucrate mai înainte agricol și în combinație cu cultura agricolă intermediară plop de Canada pe locurile mai ridicate iar pe depresiuni, care țin apă când vine Dunărea mare, anin negru și răchită.

Procentul de prindere la plop este de 95—100%, iar după

doi ani de vegetație înălțimea pueților e de 4 m și diametrul la colet 4 cm; după 3 ani plopul trece de 5 m înălțime și diametrul la colet de 9 cm.

Aninul se prinde de asemenea 100%, în doi ani atingând 1,50—2 m.

Deasemenea crește foarte bine și răchita. După un an de vegetație pueții produși din butași se prind 100% și ating 2—2,50 m înălțime la cei de Salix americana.

Anul acesta s'au plantat cu titlu de experiență și pueți de Taxodium distichum pe depresiuni cu urme de materie organică incomplet descompusă. Procentul de prindere era de aproape 100% iar lujerii anuali de 40—50 cm. Menționăm că pueții folosiți la plantare nu fuseseră de prea bună calitate. Experiența va fi continuată însă cu material bun în toamna anului 1942.

Plantații cu plop de Canada, anin și răchită s'au efectuat, în cei trei ani amintiți și pe dunele de nisip mobile de lângă comuna C. A. Rosetti cu rezultate excelente (100% prindere și creștere viguroasă).

Pe nisipurile mai bogate de aci, plopul atinge în 2 ani 3 m înălțime, iar cel de un an 1—1,50 m.

Aninul după 2 ani atinge 2 m, iar răchita după un an 1,50—2,50 m.

Singura ameliorare, ce a trebuit să fie adusă nisipului, a fost să fie acoperit pe suprafețe cât mai întinse, în porțiunile expuse la vânt cu un strat de ierburi din baltă de 15—20 cm grosime. Gărduțele de trestie, făcute în același scop, s'au dovedit a nu fi prea eficace.

Trebue să atragem atenția că rezultatele de anul acesta prezintă o importanță deosebită întrucât am avut o secetă excesivă. N'a plouat din luna Iunie până la 20 Sept. a. c. așa că pueții s'au desvoltat numai cu apa freatică ridicată prin capilaritate la rădăcini.

Spre a cunoaște mai de aproape acest fenomen, am săpat în nisip cu hârletul sau pur și simplu cu mâna, după care am constatat cele ce urmează:

1. Apa freatică se ridică prin capilaritate până la 15—20 cm adâncime dela suprafața solului.

2. Rădăcinile plopului de Canada se desvoltă la supra-

faţa solului. După un an de vegetaţie ating 4—5 m lungime şi au regiunea perilor absorbanţi foarte desvoltată.

3. Aninul negru îşi desvoltă un sistem radicilar puternic, care se afundă adânc în pământ.

4. Sistemul radicilar al pueţilor de Taxodium se desvoltă în general ca şi cele de anin. Este însă ceva mai fin.

Plantaţiunile făcute anul acesta pe dunele de nisip, fixate cu ierburi la Periprava şi Caraorman, deşi au avut la începutul primăverei un procent de prindere de 90—95% după seceta excesivă din cursul verei, prezintă pierderi de 20—25%.

De aceia e necesar, ca în viitor lucrările de plantaţiuni de plop de Canada pe nisipuri să se facă numai în terenuri arate şi să se întreţină prin arătură superficială cu plugul pe timpul verei ca să se înlăture concurenţa buruenilor.

5. Pepinierele.

In anul 1942, ocolul Tulcea posedă la pădurea Letea o pepinieră de 9 ha lângă cantonul brigadierului dela C. A. Rosetti şi una de un hectar la pădurea Caraorman.

In cursul unui sezon de vegetaţie, din Mai şi până la 1 Septembrie a. c. pueţii de plop de Canada, au atins 2,83 m înălţime şi sperăm ca până la căderea frunzelor să mai crească 20 cm.

Pepiniera a fost prăşită numai pe jumătate din suprafaţă în cursul verei. Jumătatea prăşită se prezintă însă cu mult mai bine ca cea neprăşită.

La Caraorman pueţii erau mai slab desvoltaţi din cauză că inundaţiile au împiedecat să se aleagă un teren mai fertil pentru pepinieră.

In urma străduinţelor depuse în cursul anului acesta, ocolul Tulcea posedă în cele două pepiniere de pe nisipurile marine 2.300.000 pueţi de plop de Canada, foarte viguroşi, apţi de plantat obţinuţi într'un sezon de vegetaţie, cu înălţimea de 1,50—2,50 m.

Pueţii vor fi plantaţi în toamna 1942 pe o suprafaţa de 450—500 ha; fiind cunoscut din experienţele de până acum, că lucrările făcute din toamnă, se fac mai pe îndelete, cu populaţia locală — care e puţin numeroasă — şi se prind 100%.

In toamna 1943 socotim că numărul pueţilor produşi şi suprafaţa plantată va putea atinge dublul celei de azi.

Concluziuni.

Din experienţele făcute până acum cu împăduririle din Deltă rezultă:

1. Suprafaţa pădurilor din Delta Dunării poate fi sporită considerabil prin instalarea renişurilor şi colmatarea bălţilor, puţin adânci, acoperite cu stuf, cari nu-s bune nici pentru pescuit. Semănăturile trebue însă să fie păzite de păşunat.

2. Plantaţiunile pe nisipurile marine se desvoltă numai cu umezeala din apa freatică, care se ridică prin capilaritate până la sistemul radicilar.

3. Plantaţiunile pe nisipurile înerbate trebuesc făcute în teren arat cu plugul şi întreţinute atât cât este nevoe, în cursul verei, spre a le feri de concurenţa buruenilor.

4. Plopul de Canada este arborele de viitor în Delta Dunării, întrucât se prinde uşor, creşte repede, suportă inundaţiile şi dă lemn bun.

Creşte bine şi pe grindurile fluviale şi pe nisipurile marine formate din sfărmături de cochilii. Trebuesc aleşi însă hibrizii cei mai potriviţi pentru această regiune.

După el, pe grindurile fluviale vin frasinul pufos (Fraxinus holotrica) F. excelsior şi F. americana.

5. Pe terenurile joase, cu urme de substanţe organice, incomplet descompuse, care se acoperă cu apă din infiltraţiuni când vine Dunărea mare, creşte foarte bine aninul negru (Alnus glutinosa), răchita de împletit şi poate Taxodium distichum.

Donaudelta vom forstlichen Standpunkt.

Le delta du Danube au point de vue forestier.

Le Delta du Danube, compris entre le bras septentrional Chilia, et l'extrémité méridionale des lacs Sinoe et Chituc, présente une surface totale de 425.000 ha.

Le long des bras de ce delta et à l'intérieur, dans les parties collmatées, la forêt de saule et de peuplier dispose de conditions favorables de végétation. L'auteur montre les conditions, la surface forestière actuelle et les efforts faits par l'Administration forestière de l'Etat, d'augmenter le taux de boisement et d'améliorer les peuplements. Pour le boisement des sables fluviales ou marins on utilise avec beaucoup de succès le peuplier de Canada.

USCAREA ÎN MASĂ A STEJARULUI

de Prof. CONST. C. GEORGESCU

In cursul acestui an s'a produs în pădurile situate pe solurile aluvionare compacte din luncile şi terasele inferioare ale râurilor Prahova, Ialomiţa, Argeş şi Neajlov, în regiunea aşa zisei câmpii de divagaţie sau în regiunile învecinate din cuprinsul ocoalelor Nucet din jud. Dâmboviţa şi Ploeşti, o uscare în massă a stejarului — Quercus robur L. —, care a luat caracterul unei calamităţi. Pentru a da un singur exemplu, vom cita pădurea Stejăret (lângă Corbii-Mari, jud. Vlaşca) în care s'au marcat în acest an circa 30.000 arbori uscaţi cu un volum total de 5000 mc.

Uscarea în massă a stejarului ne-a fost semnalată mai întâiu de D-l ing. A. Pridie în pădurea Cobia (jud. Dâmboviţa), proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, încă din anul 1937—38. Această pădure este situată pe prima terasă a dealurilor dinspre câmpie, aparţinând de platforma Cândeşti, pe un sol silicios brun-roşcat de pădure cu fenomene de podzolire, de o mare compacitate. Arboretele de podiş sunt Quercete, în care se amestecă stejarul, gârniţa şi gorunul. Dintre aceste specii se usucă numai stejarul.

Incă mai dinainte însă se cunoştea fenomenul de uscare a stejarului în plantaţiunile pure făcute cu această specie în apropierea antestepei, pe soluri tipice de cerete; aşa avem cazul plantaţiunilor de lângă gara Pasărea (jud. Ilfov) din pădurea Pustnicu. In ambele cazuri stejarii se usucă într'o proporţie însemnată, complect. Afară de aceasta, mai avem cazul foarte frecvent al coronărei rezervelor, adică a uscărei crăcilor dinspre vârful coroanei, pe care nu-l avem în vedere în cele ce urmează.

In toate cazurile de uscări în massă a stejarilor am aflat în alburnul tulpinelor sau crăcilor uscate invaziunea unei specii

de Ceratostomella. Simptomele acestei apariţiuni se pot observa chiar cu ochii liberi în diferite secţiuni ale lemnelor. Mai întâiu, alburnul privit în massă şi mai ales în secţiunile longitudinale ne arată o coloraţie albăstruie. In secţiunea transversală alburnul infectat imediat după secţionare are un aspect poros asemănător unui început de putrezire. Tot în aceiaş secţiune se observă în lemnul de primăvară al inelelor alburnului nişte punctuliţe negricioase, care corespund cu porii largi (vasele) inva-

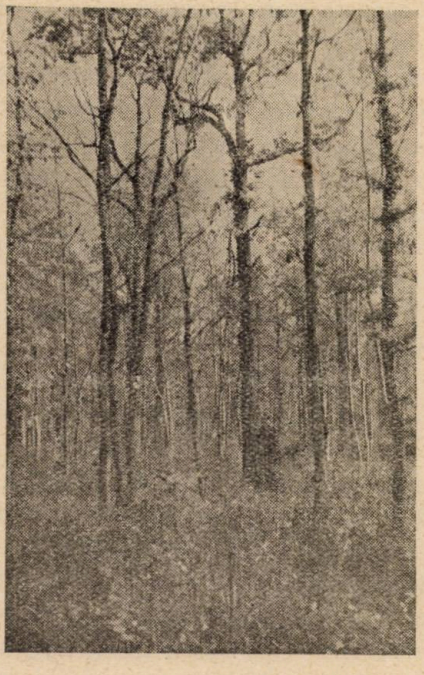

Fig. 1. — Pădurea Stejăret. Aspectul arboretului înaintea extragerii stejarilor uscaţi.

date de hifele ciupercei. In secţiunea longitudinală radială, se găsesc în lumenul vaselor descoperite, care ne apar ca nişte sgârieturi, fire fine negricioase, datorite tot hifelor ciupercei. Dacă se descojeşte alburnul infectat, atunci se mai vede în dreptul razelor medulare linii negricioase, provenite din umplerea celulelor acestora cu gome de răni.

Atacul ciupercei se poate întinde în toate inelele alburnului sau numai în inelele ultime periferice. Ciuperca se găseşte în deobşte în părţile superioare ale tulpinei sau în crăcile

uscate numai în ultimile rămurele; dar poate invada toată tulpina până în regiunea coletului. Inelele sunt de obiceiu infectate numai pe anumite sectoare, sau pe toată întinderea lor. In fiecare inel lemnos anual însă ciuperca se instalează în vasele cu lumen larg, care după cum se ştie, la stejar sunt îngrămădite în lemnul de primăvară.

Ciuperca se află adesea la stejar, în stare saprofită, vegetând în alburnul în curs de putrezire. Cu ocaziunea uscărilor în massă, pe lângă această stare saprofitică s'a găsit şi starea parazitară în alburnul cu lemn sănătos.

Nu ne-am putut decide până acum asupra încadrărei sistematice a speciei de Ceratostomella descoperite la stejar. Elementele de determinare ale ciupercei au fost obţinute în culturi; astfel pe bucăţele de alburn infectat păstrate în o atmosferă umedă se ivesc la suprafaţa lemnului în un interval de 4—6 săptămâni periteciile ciupercei. In ceeace priveşte morfologia sa, se apropie de Ceratostomella merolinensis P. Borevici, care a apărut în cazurile de uscare în massă a stejarului din pădurile Slavoniei [1]).

Arborii infectaţi sunt de vârste variate, însă aceştia sunt numai din etajul superior. Uscarea s'a produs şi în seminţişuri, fără ca să aflăm însă ciuperca la exemplarele tinere uscate.

Mersul boalei în cursul acestui an a fost următorul: Prima uscare în massă s'a produs primăvara la 2—3 săptămâni după înfrunzire, fapt observat de D-l ing. D. Sotiriu, care ne-a semnalat uscarea stejarului la Ocolul Nucet. Apoi D-sa a observat o sporire a procentului de uscare până la finele lunei Iunie. In acest timp s'a cercetat, — la semnalarea făcută de D-l ing. V. Popescu şeful Oc. de Caps Ploeşti — pădurea Varniţa, din jud. Prahova; cu acest prilej s'a observat că uscarea se face rapid. Arborii în curs de uscare nu arată aici o reacţie, cum ar fi producerea de lujeri de refacere sau de crăci lacome. După uscare stejarii mai păstrează frunza galben-roşiatică încă aderentă pe ramuri şi numai după câteva săptămâni o pierd treptat. Uscarea s'a continuat apoi până toamna târziu.

Prin urmare, la uscarea stejarului ca şi al ulmului, intervin ciuperci înrudite, cu o biologie asemănătoare. In timp

1) Dr. P. G. Borevici. Bolest slawonschih hrastova. Ceratostomella meralinensis. m. S. Institut za nautcina sumarska istrajivaia poloprivdenog. Facultäta Belgrad 1930. Asupra aceste lucrări ni s'a atras atenţiunea de D-l prof. M. Drăcea.

ce la ulmi însă ciuperca odată introdusă în arbore poate cauza moartea chiar a exemplarelor perfect sănătoase, la stejar ciuperca este în parte saprofită şi în parte la arborii slăbiţi din alte cauze parazită.

Este cunoscut că speciile de Ceratostomella nu progresează, în genere, decât după ce s'a produs din o cauză oarecare o micşorare a curentului de sevă brută din alburn. Factorii, care pot aduce această stare de dispoziţie a stejarului sunt multipli şi în cazurile de uscare semnalate au acţionat succesiv.

Fig. 2. — Idem. Aspectul unui arboret după extracţia exemplarelor uscate.

Cazurile de îmbolnăvire a stejarului sunt cunoscute pe solurile compacte până la foarte compacte, în care se produce primăvara o stagnare a apei rezultată din topirea zăpezilor, iar vara sunt expuse uscăciunei excesive. Dintre aceşti doi factori pentru stejar poate fi eliminatoriu uscăciunea, el necesitând un sol în permanenţă reavăn, sau, dacă este uscat la suprafaţă, cu posibilităţi de aprovizionare cu apă din straţele mai profunde.

Uscările din acest an, urmarea slăbirei vitalităţei stejarului, se datoresc unor cauze multiple şi cu caracter excepţional.

Mai întâiu se observă că uscarea s'a produs în stejărete. Unele din acestea reprezintă un tip final de evoluţie a succesiunei locale a vegetaţiunei pe soluri aluvionare depuse pe foste conuri de dejecţie, sau de pe terasele inferioare ale râurilor cu o compacitate pronunţată şi în care fie surplusul de apă de pri-

măvară, fie uscăciunea de vară elimină esențele de amestec ale șleaului. Alte stejărete sunt provenite din șleau; ele au fost transformate în arborete pure în urma aplicării conversiunei de la crâng, la crâng compus cu rezerve din ce în ce mai numeroase până ce s'a ajuns la codru. In bună parte aceste arborete sunt formate din exemplare provenite din lăstari, care au atins vârste de 80—140 ani. Stejăretele, oricare ar fi geneza lor, sunt astăzi cu o conzistență scoborîtă de 0,5—0,7, fapt care împreună cu lipsa unui arboret și a esențelor de amestec au influențat în rău asupra proprietăților solurilor.

Starea actuală a stejăretelor, a pregătit deci terenul pentru apariția calamității actuale. Să vedem succesiunea de factori dăunători, care au putut produce uscarea stejarului.

In primul rând s'au înregistrat la scurt interval 2 ierni cu geruri excepționale și anume cele din anii 1939—40 și 1941—42. In prima iarnă s'au înregistrat temperaturi minime foarte scoborîte, dar perioada de ger intens a durat circa 30 zile. După această iarnă, perioada de dezgheț s'a lungit foarte mult așa că s'au produs acumulări de ape din topirea lentă a zăpezii, care au avut influențe dăunătoare asupra vegetației lemnoase, cum s'a arătat de noi anterior. In cea de a doua iarnă menționată temperaturile minime tot atât de scoborîte au durat o perioadă foarte îndelungată. Primăvara următoare fiind rece a menținut aglomerările de apă în solul compact al stejăretelor pe la începutul lunei Iunie. In timpul stagnării apelor, solul se menține rece; în zilele calde sistemul tulpinal al arborilor din masivele rărite intră în vegetație și transpiră puternic; pe această cale se produce un deficit în apă a arborilor, pe care rădăcinile nu-l pot compensa prin o nouă absorbție de apă din sol, căci ele nu au putut intra, din cauza temperaturei scoborîte a solului, în funcțiune.

Mai departe, în cursul anului 1941 pădurile de stejar au fost defoliate de omizi, care au avut una din cele mai puternice invazii, cunoscute până acum. D-l Ing. I. Vlad a putut constata, că în pădurea Bolovani (jud. Dâmbovița) s'a uscat cel mai mare număr de arbori în parcele defoliate de omizi, în timp ce în parcele, care nu au fost defoliate uscarea stejarului este sporadică.

Iată o serie de factori excepționali, care au produs scăderea vitalității stejarului. Odată aduși în starea maladivă, curentul de sevă s'a incetinit. In momentul când cantitatea de

apă din alburn a scăzut și a sporit procentul de aer din vase, ciuperca s'a desvoltat în acestea, le-au astupat și le-a scos din funcțiune. Cum la stejar circulația sevei brute se face numai prin 2—3 inele periferice ale alburnului, după obturarea lor de ciupercă arborele se uscuă. Uscarea a fost grăbită de starea de luminare a arborilor din masivele rărite, care au o transpirație puternică.

O problemă de interes biologic ne pune, mecanismul de răspândire a ciupercei de la arbore la arbore. Se pare că la arborii cu vegetație lâncedă și care sunt invadați de Cerambicide, aceștia ar putea fi agenții de transmisiune. In rest, ciuperca probabil că se introduce prin rănile rămurelelor uscate, sub formă saprofitică și care uscături sunt în număr mare la extremitatea coroanei arborilor. Asupra acestei probleme urmează a se face cercetări.

Uscarea stejarului pune probleme grave silviculturei române. Va trebui să se revizuiască cultura stejarului în solurile compacte, astfel ca să amelioreze condițiunile sale de desvoltare. Cultura sa în regiunile cu soluri aluvionare nu trebue părăsită; în schimb, el va trebui să fie exclus din stațiunile, în care nu află condițiuni proprii de aprovizionare cu apă din sol în tot cursul sezonului vegetativ, cum ar fi în antestepă pe soluri de cerete.

Massenabsterben der Eiche.

Le dépérissement en masse du chêne.

En Valachie, dans la région de divagation des rivières Prahova, Ialomița, Argeș et Neajlov, sur les sols alluvionnaires compactes des lits majeurs et des terrasses de ces rivières, on a observé, depuis quelque temps, le dépérissement en masse du chêne pédonculé.

L'auteur a remarqué dans l'aubier des arbres dépérissants un champignon dont il croit être une éspèce de Ceratostomella. Il montre l'aspect offert par le bois des arbres attaqués par ce champignon.

Enfin, l'auteur tâche de montrer les conditions stationales qui ont facilité le phénomène mentionné.

ATACUL ŞOARECILOR ASUPRA UNOR ARBORI EXOTICI [1])

de Ing. S. PAŞCOVSCHI

In vara 1935, când am vizitat pentru prima dată Parcul Dendrologic Bazoş din apropierea Timişoarei, am văzut acolo câteva exemplare de Ginkgo biloba L. şi Liriodendron tulipifera L., a căror scoarţă la baza trunchiurilor a fost roasă de şoareci în iarna precedentă. Arborii vătămaţi erau groşi până la 20—25 cm la bază. La unele exemplare şoarecii au distrus scoarţa chiar de jur împrejurul trunchiului, la altele au mai lăsat ceva. Majoritatea arborilor vătămaţi s'au uscat la urma urmei. In felul acesta G. biloba era cât pe aci să dispară cu totul din acest parc; dar unul din exemplarele roase, după ce a fost tăiat de jos, a lăstărit; s'a desvoltat un singur lăstar, care până acum a ajuns la cca 3 m înălţime; pare să vegeteze frumos şi a format un trunchiu drept.

In fotografia din planşă se poate vedea un L. tulipifera, care a scăpat după acest atac, dar ici în 7 ani de zile n'a reuşit să-şi acopere rana (fotografiat în Iunie 1942); diametrul la bază al acestui exemplar este cca 15 cm.

In iarna 1941—42, când peste tot în împrejurimile Timişoarei s'a observat o înmulţire extraordinară de şoareci de toate speciile, atacul s'a repetat. In Parcul Bazoş au fost roase din nou câteva exemplare de L. tulipifera. Cel mai puternic vătămat se poate vedea în aceiaşi planşă; diametrul lui la bază este de cca 30 cm; partea roasă are până la 35 cm lăţime şi 25 cm înălţime. Afară de aceasta au fost atacate două exemplare de Cladrastis lutea K. Koch (=C. tinctoria Raf.). Unul, gros de cca 25 cm diametru la bază, a fost ros foarte puternic; nu se ştie dacă va scăpa. Celălalt, crescut sub formă de tufă, a fost ros mai puţin, dar nu numai la bază, ci şi într'o înfurcire a tulpinii, cam la 1 m deasupra pământului.

---

1) Lucrare prezentată la Icef.

In pepiniera Şcolii Silvice Casa Verde şoarecii au atacat tarlalele cu puieţii de Ginkgo biloba; vârsta puieţilor era de 3 ani, înălţimea de 40—55 cm, diametrul la colet de 1—1,5 cm. Cca 300 exemplare (jumătate din numărul total) au fost roşi complet; rosătura se întindea de obiceiu din regiunea coletului în jos pe rădăcină, ajungând la unele exemplare la 25 cm lungime; unii puieţi au avut rădăcinile cu totul distruse; mai rar era roasă şi tulpina deasupra coletului. In general nu era ros totul continuu, ci în petece. La majoritatea exemplarelor şoarecii au distrus scoarţa şi cambiul, la unele însă şi stratul superficial de lemn.

Un al doilea atac asupra puieţilor de G. biloba mi s'a semnalat din Grădina Botanică a Timişoarei, actualmente în plantaţie. 19 puieţi selecţionaţi, de 9 ani, înalţi de 1,5—2 m şi groşi la colet de 1,5—3 cm în diametru, au fost roşi şi au pierit toţi. S'a ros deasemenea coaja de pe colet şi rădăcină. Intr'o plantaţie apropiată au mai fost roşi doi puieţi de Fraxinus americana L.

Este interesant a se sublinia că la Casa Verde şoarecii nu s'au atins chiar de nici o altă specie, în Grădina Botanică numai de cei doi frasini, deşi în ambele locuri se găsiau în apropiere mulţi puieţi de cei mai diferiţi arbori şi arbuşti (inclusiv L. tulipifera). In 1935 la Bazoş au atacat toate exemplarele de G. biloba (relativ puţine) şi probabil mai târziu au trecut la L. tulipifera; tot acolo în 1942 au atacat de preferinţă L. tulipifera, căci nu mai exista G. biloba.

Concluzie: Ginkgo biloba este o specie foarte expusă atacurilor de şoareci, care par să-l prefere oricărei alte specii. In literatura forestieră găsim descris la C. A. Schenck un caz, când o plantaţie de cca 100 exemplare a fost complet distrusă („Fremdländische Wald- und Parkbäume", vol. II, pag. 155): acelaş autor menţionează atacul de şoareci la frasin american (vol. III, pag. 237).

L. tulipifera şi C. lutea sunt de asemenea expuşi, dar într'o măsură mult mai mică. In literatura, care îmi stă la îndemână, nici n'am găsit menţionat vre-un atac asemănător. Cred că numai o mare lipsă sileşte şoarecii să atingă scoarţa lor. Din contra scoarţa de G. biloba pare a fi o delicatesă pentru ei, preferată faţă de altă hrană.

In ce priveşte specia de şoareci, care au produs aceste vătămări, pot spune numai că în 1941/42 la Bazoş şi la Casa

Verde am prins în apropierea locurilor cu pricina şoareci obişnuiţi de pădure (Apodemus silvaticus L.). Desigur nu este exclus să fi operat şi alte specii.

L'attaque des souris (rats) sur quelques uns des arbres exotiques.

Mäusenangriff über einige exotische Bäume.

Der Verfasser beschreibt einige Fälle der Beschädigungen durch Mäusen der folgenden Baumarten: Ginkgo biloba L., Liriodendron tulipifera L., Fraxinus americana L. und Cladrastis lutea K. Koch. Diese Beschädigungen fanden sich in den Wintern 1934/35 und 1941/42 in Timişoara und deren Umgebung statt. Von G. biloba und L. tulipifera wurden mehrere Stämme bis 30 cm Durchmesser am Basis entrindet; die meiste davon ertrockneten. Auch die jungen Pflanzen von G. biloba wurden in einer Baumschule und in einer Pflanzung stark beschädigt: hier aber nagten die Mäusen vorläufig die Rinde und selbst die jungeren Hollzschichten der Wurzeln. Von C. lutea wurden nur zwei starke Exemplare am Basis genagt, von F. americana — zwei junge Pflanzen vollkommen am Basis entrindet.

CONTRIBUŢIUNI LA CUNOAŞTEREA FLOREI [1]) FÂNEŢELOR DE MUNTE

[V. AZUGA (JUDEŢUL PRAHOVA)].

de Ing. AT. HARALAMB

Comuna Azuga este situată la confluenţa râului Azuga cu râul Prahova; primul având o direcţie generală Est-Vest, este perpendicular pe valea Prahovei a cărei direcţie este Nord-Sud. Valea Azugei fiind mai largă la confluenţa ei decât Prahova, a făcut ca aşezările omeneşti să se întindă în special şi în primul rând dealungul acestei văi. Localitate situată în plină regiune de munte, este dominată din spre Vest de impunătorul masiv al Bucegilor, iar din spre Est de şirurile de munţi ale căror înălţimi sunt de 1500—1800 m. Regiunea se bucură de precipitaţiuni abundente, repartizate pe tot timpul anului. Se găseşte în plină regiune forestieră, fagul fiind arborele dominant în părţile joase ale munţilor, căruia i se adaogă bradul şi molidul pe măsură ce se capătă înălţime.

Materialul, care constitue obiectul acestei lucrări, a fost recoltat în zilele de 19 şi 20 Iulie 1942, din două fâneţe situate în locuri distincte.

Prima este situată pe valea râului Azuga, în partea din amonte unde se sfârşeşte satul şi anume în dreptul cimitirului. Este proprietate regală. Situată pe dreapta şi pe malul râului Azuga, terenul ei este aproape plan, solul fiind constituit din aluviuni bogate şi fresce. Altitudinea locului este de 960 m. Valea fiind orientată Est-Vest, fâneaţa este umbrită, parte din zi, de versantul stâng muntos şi păduros al văii. Materialul s'a recoltat străbătând circa 4 ha fâneaţă.

Cea de a doua fâneaţă este situată pe valea râului Prahova, între partea satului ce se întinde pe această vale şi Pre-

1) Lucrare prezentată la Icef.

deal, şi anume la circa 2 km depărtare de ultima casă din Azuga. Aci valea Prahovei este îngustă. Fâneaţa se găseşte între râu şi şoseaua naţională. La data când am recoltat materialul, fâneaţa era în curs de cosire, nerămânând în picioare decât o fâşie îngustă de 4—5 m spre şi pe taluzul şoselei care în acest punct domină firul apei cu 3—4 m. Materialul s'a luat de pe această fâşie străbătând circa 500 m. Solul este bogat şi fresc. Altitudinea locului este de 950 m. Direcţia văii fiind Nord-Sud, fâneaţa se bucură de o bună insolaţie.

Dăm mai jos lista plantelor aflate de noi la acea dată, notând cu (I) pe cele recoltate de pe valea Azugei şi cu (II) pe cele recoltate de pe valea Prahovei.

Fam. Gramineae Juss.

Anthoxanthum odoratum L. . . . I—II
Agrostis vulvaris With. I
Arrhenatherum elatius (L.) M. et K. . II
Briza media L. . . . . I—II
Dactylis glomerata L. . . . . I—II
Cynosurus cristatus L. . . . . I—II
Trisetum flavescens (L.) R. et Sch. . . I—II
Poa pratensis L. . . . . I—II
Festuca rubra L. II
Festuca pratensis Huds. . . . . I—II
Bromus commutatus Schrad. . . . I—II
Agropyron intermedium (Host) P. B. . I—II

Fam. Liliaceae D. C.

Colchicum autumnale L. II

Fam. Orhidaceae Juss.

Listera ovata (L.) R. Br. II

Fam. Polygonaceae Juss.

Rumex obtusifolius L. II

Fam. Caryophyllaceae Juss.

Silene vulgaris (Mnch.) Garcke . . . I—II
Silene dubia Herbich. I
Dianthus Carthusianorum L. . . . I
Stellaria graminaea L. I

Fam. Ranunculaceae Juss.

Trollius europaeus L. II
Aconitum lasianthum Rchb. . . . I
Ranunculus nemorosus D. C. . . . I

Fam. Cruciferae Juss.

Bunias orientalis L. . . . . I—II

Fam. Leguminosae Juss.

Trifolium hybridum L. . . . . I—II
Trifolium ochroleucum Huds. . . . I
Trifolium pratense L. . . . . I—II
Anthyllis vulneraria L. I
Lotus corniculatus L. . . . . I—II
Lathyrus pratensis L. II

Fam. Geraniaceae D. C.

Geranium pratense L. II

Fam. Polygalaceae Juss.

Polygala comosa W. K. II

Fam. Cistaceae Dun.

Helianthemum nummularium (L.) Dun. . I

Fam. Guttiferae Juss.

Hypericum perforatum L. I
Hypericum maculatum Cr. . . . . I—II

Fam. Violaceae D. C.

Viola arvensis Murr. . . . . I—II

Fam. Umbeliferae Juss.

Astrantia major L. . . . . I—II
Pimpinella major (L.) Huds. f. rosea (Koch.) Hay. . . . . I—II
Heracleum sphondylium L. . . . . I—II

Fam. Umbelliferae Juss.

Gentiana cruciata L. I
Gentiana praecox A. et J. Kern. . . I

Fam. Borraginaceae Desv.

Myosotis arvensis L. I

Fam. Labiatae Juss.

Prunella vulgaris L. . . . . I—II
Thymus montanus W. K. . . . . I—II
Origanum vulgare L. I
Mentha longifolia Huds. II

Fam. Scrophulariceae R. Br.

Euphrasia montana Jord. I
Alectorolophus major (Ehrh.) Reichb. . I—II

Fam. Plantaginaceae Juss.

Plantago media L. . . . . I—II

Fam. Rubiaceae Juss.

Galium verrum L. II
Galium mollugo L. var. tyrolense Wild. II

Fam. Dipsacaceae Lindl.

Knautia arvensis (L.) Coult. . . . I—II

Fam. Campanulaceae Juss.

Campanula cervicaria L. II
Campanula glomerata L. I
Campanula abietina Griseb. . . . II
Campanula latifolia L. I
Campanula napuligera Schur. . . . I

Fam. Composaceae Adans.

Achillea stricta Schleich. II
Achillea setacea W. et K. I
Chrysanthemum leucanthemum L. . . II
Chrisanthemum corymbosum L. . . I
Carduus personata (L.) Jacq. . . . I
Cirsium oleraceum (L.) Scop. . . . II
Centaurea austriaca Wild. I
Centaurea pseudophrygia C. A. Mey. . II
Crepis biennis L. II
Leontodon autumnalis L. I
Tragopogon orientalis L. I

* * *

Din lectura acestei liste se poate vedea că compunerea ambelor fâneţe este asemănătoare în ce priveşte ierburile dominante.

Datorită solului şi regiunii, care se bucură de precipitaţiuni abundente pe tot timpul anului, ambele fâneţe au crescut bine.

In ambele fâneţe, dominante, atât ca număr, cât şi ca frecvenţă, sunt gramineele bune furajere. Acestea au crescut mult mai înalte decât restul plantelor ce compun fâneţele şi în special în cea de pe valea Prahovei. Ca număr şi ca frecvenţă gramineele sunt urmate de leguminoase, plante la fel de bune fu-

rajere. In fâneața de pe valea Azugei, Alectorolophus se bucură deosemenea de o frecvență deosebit de mare.

Intr'un cuvânt, ambele fânețe sunt de bună calitate, dând în același timp și o mare cantitate de fân.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen.

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne.

L'auteur continue à donner deux autres listes de plantes qui entrent dans la composition des prairies naturelles de la région montagneuse des Carpathes Méridionales. Les deux relevées sont prises sur le territoire de la commune de Azuga, située à 950 m d'altitude sur la vallée de Prahova en bordure du grand massif montagneux de Bucegi.

CRONICA

INTERNĂ

● Expoziţia Regională a Bucovinei.

Unul din cele mai reuşite compartimente din Expoziţia Regională a Bucovinei, ce s'a deschis la 1 Noembrie 1942, este cel prezentat de către CAPS. prin Direcţia XII Regională Silvică Cernăuţi.

Situat într'o sală impunătoare, expune împreună cu Fondul Bisericesc şi Regimul Silvic, cu care formează, în cadrul Expoziţiei, Secţia Pădurilor şi Vânătoarei.

Dela intrarea în compartimentul CAPS-ului, vizitatorul este surprins de impunătoarea troiţă de lemn, aşezată pe un fundal în formă de altar; deoparte şi de alta a troiţei, cu litere albe, decupate, stând scrisă maxima neuitată a Regelui Ferdinand I.

„Cel ce pune toporul la rădăcina unui arbore, să nu uite că pregăteşte sicriul agriculturii";

precum şi cea recentă a Mareşalului Conducător:

....„Nu văd necesară acordarea păşunatului în păduri", —

....Nu se pot distruge pădurile la infinit".

Troiţa, de o execuţie impecabilă, luminată de două lumini în formă de făclii şi de o candelă discretă, este închinată eroilor, cari şi-au vărsat sângele pentru neam şi pentru cruce în luptele pentru desrobirea Bucovinei.

Deasupra troiţei, ocupând toată partea superioară a fundalului, este aşezată o mare hartă forestieră a României Mari, pictată pe o pânză, frumos luminată, care domină aproape întreaga sală. Văzând-o, vizitatorii au o clipă de tresărire căci, pe partea Ardealului de Nord, străjuit de zăbranic negru, este scris pe o planchetă îndoliată: Române! Nici o brazdă românească nu se uită!".

Despărţit de sala Fondului Bisericesc printr'o mare arcadă cu emblema CAPS susţinută de doi pilaştri de marmură roşie, compartimentul CAPS-ului ocupă două încăperi, în care s'au despărţit şase încăperi mai mici pentru obiectele expuse.

Construite din placaj lustruit, aceste încăperi au o înfăţişare elegantă, notă care iese şi mai evidentă, prin admirabilele diapozitive cu subiect pur silvic, care străjuesc fiecare boxă în parte, completând în imagini luminoase şi colorate lucrările expuse în ele.

Nota predominantă şi caracteristică a acestui compartiment, pe lângă realizările unui an de activitate românească, arătate prin frumoasele panouri cu montaje în relief, este posibilitatea atât de multiplă şi variaată a întrebuinţării lemnului: dela coada de topor, până la fineţea foilor de furnir şi placaje a mobilei lustruite.

Astfel, în boxa intitulată: „Lemnul în căruţărie“ se poate vedea un car în miniatură, executat în mod ireproşabil din lemn, iar în mărime naturală, ornând boxa, toate părţile componente ale unui car şi anume: butuci, spiţe, roate, obezi, leucă, orciucuri, tec, confecţionate din esenţele lemnoase specifice acestei întrebuinţări.

Tot în această boxă este expusă şi o splendidă şea (tarniţă) sculptată în lemn de frasin cu o artă neîntrecută caracteristică regiunei de munte a Putilei.

Arta populară în sculptura în lemn este deasemenea reprezentată prin obiectele expuse în boxa intitulată: „Lemnul în gospodărie“, unde se poate vedea diferite modele de doniţi, ciubăre, cofiţe — dantelate cu fierul, dar mai ales nenumăratele modele de linguri migălos şi artistic sculptate în lemn din diferite regiuni ale Bucovinei.

Pe lângă alte obiecte de lemn ca: găvane pentru sare, piperniţe, străchini, căuşe, sfeşnice, furci de tors, torcătoare cu roate, butoiaşe de stejar, putini, etc., toate din lemn, boxa cuprinde în mijlocul ei — în miniatură — un război de ţesut (stative) complect, din Jud. Hotin, având până şi urzeala şi pânza ţesută într'însul.

„Lemnul în construcţiile de ţară“ cuprinde încăperea vecină. Sunt expuse materialele de brad şi stejar, întrebuinţate în construcţii săteşti ca: grinzi, căpriori, leaţuri, tocuri, pari de gard, ulucă, podele, precum şi diferitele modele de acoperiş de draniţă. Acestea din urmă împodobesc estetic fundul încăperii, purtând numiri oarecum poetice în limbajul popular: solz de peşte, coadă de rândunică, cioc de raţă, vârf de săgeată, ochi de buhă, etc.

Pe laturile acestei boxe, sunt expuse uneltele uzuale de lemn din gospodăria săteanului: grapa şi jugul de lemn şi diferite cozi de unelte: topor, sapă, coasă, lopată, furcă, greblă, etc.

In această boxă domină însă, admirabila miniatură executată ireproşabil, reprezentând o gospodărie ţărănească, compusă dintr'o casă de lemn din regiunile Hotinului, cu împrejmuirea caracteristică, cu şurile şi grajdurile respective, cu fântâna de lemn cu cumpănă, etc. din care nu lipseşte nici cuşca câinelui, nici cocina porcului.

Casa ţărănească minuţios şi artistic lucrată, cu pridvor şi prispă şi cu acoperiş de draniţă, este luminată pe dinăuntru, unde se văd mobilele ţărăneşti.

Alături de această miniatură este şi o stână dela munte, executată tot din lemn, din regiunea Putilei.

Deasupra boxei, sunt expuse miniaturi, reprezentând diferitele întrebuinţări ale lemnului în împletituri: şi anume garduri de nuele, coşare, pătule, coşuri, mobile împletite, etc.

Trecând la boxa intitulată „Exploatarea şi comercializarea lemnului“, se poate ceti pe panoul fundal realizările Direcţiei Silvice CAPS, reprezentate în mod sugestiv prin figuri decupate.

1. Producţia anuală a pădurilor Statului din Bucovina, în suprafaţă de cca 65.000 ha, este după cum urmează:

a) Lemn de foc . . . . . 15.000 vag.
b) Lemn de lucru . . . . . 25.000 mc.
c) Traverse de fag penrtu C. F. R. . . . . 15.000 buc.
Traverse de stejar pentru C. F. R. . . . . 20.000 buc.
Traverse speciale şi grinzi de poduri pentru C. F. R. . . 2.000 mc.
d) Stâlpi de telefon pentru C. F. R. . . . . 2.000 buc.
Stâlpi de telefon pentru P. T. T. . . . . 4.500 buc.

Toată această producţie se încadrează într'un buget anual de 300 milioane lei.

2. Comercializarea lemnului de foc, s'a repartizat în următoarele sectoare:

— Loco pădure . . . . . 9.000 vagoane
— Loco depozite intermediare . . . . . 1.000 „
— Franco vagon staţii C. F. R. de expediţie . . . . 1.000 „
— Loco depozitul CAPS Cernăuţi . . . . . 1.800 „
— Livrări la domiciliu pentru autorităţile cu care CAPS are convenţie prin Ministerul Finanţelor . . . . 1.200 „
Total . . . 15.000 vagoane

Cu această ocazie, ţinem să subliniem faptul că înţelegând să răspundă necesităţilor timpului, Capsul a înfiinţat un depozit de lemne de foc în Cernăuţi — singurul din acest oraş — pentru aprovizionarea autorităţilor şi populaţiei locale, şi mai ales pentru a combate specula prin menţinerea preţurilor maximale.

Boxa este complectată cu o interesantă miniatură a unui parchet exploatat, unde se vede modul de exploatare a lemnului de foc, de lucru, construcţii rurale, traverse, etc. precum şi o colibă a lucrătorilor de pădure.

Deoparte şi de alta a acesteia sunt alte două miniaturi reprezentând: una, un opust pe Ceremuş, cu căşiţe pentru consolidarea malurilor şi o plută din această regiune; şi alta reprezentând un pod de lemn din stejar construit după originalul ce se află în Ocolul silvic Adâncata.

Industrializarea lemnului este foarte instructiv realizată în boxa cu acelaş nume, unde se poate vedea lemnul din pădurile CAPS-ului din cuprinsul Bucovinei, în industria doagelor, a traverselor pentru C. F. R., a grinzilor de poduri pentru C. F. R., a stâlpilor de telegraf şi telefon, în industria chibriturilor, în furnire şi placaje, în cea a mobilelor lustruite, apoi în industria periilor, în industria parchetelor şi frizelor de stejar, pentru acestea două din urmă fiind produse provenite din fabricile Capsului (Areva şi Furnica). Lemnul de cherestea industrializat în fabricele CAPS-ului era reprezentat prin produsele fabricilor Capsului de la P. Neamţ şi Bocancea.

Boxa mai cuprinde şi o reuşită miniatură a unui joagăr de apă din regiunea de munte a Putilei, dotat cu toate amănuntele de construcţie şi utilaj.

Partea cea mai interesantă a acestei boxe o formează însă panoul ce ocupă partea din fund a boxei întitulată „Studiul Lemnului Românesc", în care sunt concretizate, în mod intuitiv, modul de comportare a diferitelor eforturi a principalelor esenţe forestiere din România. Astfel, se arată: rezistenţa lemnului la tensiune, la izbire, la încovoere, la despicare, la forfecare şi la compresiune. Datele acestui studiu sunt furnizate de încercările mecanice făcute în laboratoarele I. C. E. F.-ului.

Un panou, deasemenea interesant în acest stand, este cel unde se arată realizările Direcţiei Silvice CAPS Cernăuţi, în indentificarea, inventarierea şi gestionarea bunurilor C. N. R., de către CAPS-Cernăuţi, dela 5 Iulie 1941 (reocuparea Bucovinei) până la 31 Martie 1942. In această privinţă, CAPS-ul, prin modul de organizare şi specialiştii technici de care dispune, a fost singura instituţie de Stat, care a putut face faţă momentelor de atunci, achitându-se de o sarcină unde bunurile forestiere ale Statului trebuiau cu foarte multă grijă adunate, conservate şi administrate. Realizările în acest domeniu sunt demne de relevat:

1. S'au identificat şi inventariat materiale lemnoase exploatate de sovietici şi răspândite în păduri, în depozite, prin comune, oraşe, gări, precum şi în fabrici:

a) Lemn de lucru	176.500 m. c.
b) Lemn de foc	65.500 st.
c) Cherestea	38.400 m. c.
d) Cărbuni	14.000 tone

2. S'au valorificat şi comercializat:

a) Lemn de lucru	2.500 m. c.
b) Lemn de foc	15.000 st.
c) Cherestea	11.500 m. c.
d) Cărbuni	4.500 tone
e) Diverse	71.500 buc.

In valoare totală de 41.000.000 lei.

La ieşirea din stand, atenţia ne este reţinută de boxa întitulată „Impăduriri, lucrări culturale şi statistice", unde într'un aranjament cu mult gust, printre conuri şi cetină de brad, sunt expuse seminţele şi toate esenţele forestiere ce cresc în pădurile CAPS din Bucovina. Remarcăm cele trei cutii frumos decorate în care se expune floare de tei, jir şi ghindă.

Boxa este completată cu harta pădurilor CAPS-ului din Bucovina; un frumos panou cuprinzând suprafeţele păduroase repartizate pe regiuni, esenţe, clase de vârste, precum şi panoul cu realizările în pepiniere, împăduriri, culegere de seminţe, etc.

Tot aci sunt arătate şi acţiunea dusă de Ocoalele Silvice ale

CAPS-ului în combaterea ciorilor şi a omizilor de Lymantria dispar, cu rezultatele obţinute.

Ieşind din acest frumos şi reuşit stand, rămâi cu impresia de eleganţă şi fineţe a modului de reprezentare a obiectelor expuse, care pot să instruiască, să distreze şi să însufleţească în acelaş timp.

Atmosfera ce se degajează, mângâie ochiul, dar în acelaş timp face să tresalte sufletul prin ambianţa de pădure, subliniată de brâul de verdeaţă şi de puieţii ce înconjoară standul, precum şi prin obiectele şi miniaturile cu subiect pădurăresc expuse.

In acest colţ al Expoziţiei, simţi cu emoţie afinitatea firească dintre om şi natură, precum şi legătura cu glia strămoşească, din care produsele expuse le vezi cum răsar şi cresc din rodnicia acestei glii.

Sentimentul de măreţie al arborelui şi pădurii, întărit de suflul eroic şi evocator al războiului nostru sfânt pentru cruce şi dreptate, este mereu prezent în acest stand.

Pleci de acolo cu regretul că spaţiul restrâns al standului nu-ţi îngăduie să-ţi mai prelungeşti acest sentiment. Rămâi însă cu dragostea de pădure şi cu dorinţa vie de a fi un mare admirator şi apărător al ei.

Ing. Const. N. Marinescu

● Călătorind prin văzduh.

In ziarul Curentul, unde d-l Al. Lascarov-Moldovanu cunoscut scriitor, îşi publică impresiile d-sale din numeroase şi lungi călătorii de inspecţii făcute pentru cercetarea căminelor culturale în Basarabia, am aflat şi un articol intitulat ca mai sus.

Această călătorie aeriană a prilejuit autorului şi grele mâhniri. Redăm textual. „Prin ea, am putut *să văd* realitatea foarte tristă a două mari probleme româneşti.

„Auzisem — şi ştiam, ca să zic aşa, din birou, de situaţia terenurilor degradate în genere şi mai ales cele stricate de cursurile noastre de apă. Dar una e să ceteşti sau să auzi şi alta-i să vezi cu ochii şi anume, din avion. M'am spăimântat, pur şi simplu de ceeace-am văzut. Toate cursurile de apă pe care le-am văzut sunt nişte hulpave mâncătoare de pământ. Am văzut mai ales ravagiile făcute de capriciosul şi lacomul Siret. Nu-şi poate nimeni închipui mâncăturile lui dacă nu se urcă în avion. Iar dacă se urcă în avion, va avea aceiaşi impresie pe care am avut-o eu, devenind un aprig duşman al acestor şuvoaie de apă care ne fură din pământul hranei neamului nostru. Dar mai mult decât apei însăşi, devii duşman celor care an şi an au stătut cu mâinile în sân şi n'au făcut nimic cu privire la preîntâmpinarea acestui flagel. Vorbesc nu numai de degradările aduse de ape, dar de tot felul de degradări provenite mai ales din totala noastră lipsă de gospodărie a pământului nostru. Ne-am mărginit a zice: Lasă, este de unde să dăm şi prăpădului.

„Vedeam de sus din avion, toate greşelile unei politici economice dezastroase".

A doua realitate tristă, văzută de d-l Lascarov-Moldovanu din avion, despre care a scris în amintitul articol, este aceea a fărămiţării proprietăţii agricole. La fel de interesantă ar fi şi redarea acestui pasaj, dar spaţiul nu ne îngăduie să ne întindem prea mult. Citäm doar fraza următoare care exprimă situaţia tristă: „Te înspăimânţi de halul de fărămiţire în care a ajuns bietul pământ românesc".

● Inspecţiile d-lui ministru al domeniilor.

In cursul lunei Octombrie, câteva zile înşir, d-l Aurel Pană ministrul agriculturii şi domeniilor, însoţit de şefii instituţiilor noastre silvice, a inspectat lucrările de îmbunătăţirea terenurilor degradate, care s'au executat în judeţele Putna, Tecuci, Tutova, Fălciu, Vaslui şi Covurlui, despre care se ştie că în ultimul timp au luat o extensiune din ce în ce mai mare.

Noi şi apreciabile întinderi aşteaptă să le vie rândul. In acest scop, s'au dat dispoziţiuni pentru strângerea seminţelor şi înfiinţare de noi pepiniere.

● Conferinţa d-lui Ing. P. Casini.

In cursul lunei Octombrie ne-a vizitat ţara o delegaţie de tehnicieni italieni: senatorul Ing. Natale Pranpolini, Ing. Pierro Casini, prof. Ugo Todaro şi prof. Attilio Todeschini.

Profitând de şederea la Bucureşti, d-l Ing. Casini, un preţuit tehnician în Italia, a ţinut în Sala Dalles, la 23 Octombrie a. c., o conferinţă, în limba italiană, tratând despre: „Asanările de terenuri în Italia".

In introducere, conferenţiarul arată că pentru Italia problema ameliorării terenurilor este foarte complexă, necesitând soluţiuni diverse dela caz la caz, determinate de condiţiunile geografice şi geologice ale ei. Italia, a spus conferenţiarul, are de la natură puţine resurse de exploatat şi mult mai multe probleme de rezolvat şi situaţii de apărat.

Deaceea, omul a intrat de mult în luptă cu natura pentru a câştiga şi menţine buna stare. Regimul fascist, cu largheţă de concepţii şi continuitate în lucru, a reluat munca pentru învingerea şi stăpânirea forţelor naturii.

Intrând în tratarea subiectului, d-sa distinge mai întâiu trei mari categorii de lucrări, determinate de natura terenului: asanări în munţi, la şes şi pe coastele mării.

Mişcările de terenuri la munte şi în regiunea dealurilor prezintă în Italia o gravitate deosebită, datorită caracterului lor progresiv în timp (mai ales atunci când este vorba de terenuri argiloase), care pot să ducă la fenomene de mare întindere.

Conferenţiarul arată că ar fi eronat să se creadă că problema ar avea numai o latură forestieră. Mai normal crede că este o problemă idraulico-forestieră şi uneori idraulico-agrară.

Măsurile de stăpânirea coastelor şi de înfrânarea acţiunii erozive a apei sunt cunoscute, conferenţiarul ne aducând nimic nou.

O sistematizare în munţi, a conchis conferenţiarul oricât de modestă ar apărea faţă de alte lucrări de asanare, este mult mai delicată şi mai complexă, aceasta mai ales din motivul că pe când alte lucrări pot fi definitive, în munţi nu este niciodată desăvârşită, ea cerând o supraveghere şi o intervenţie continuă.

Grosul conferinţei d-lui Casini îl constitue asanările la şes (mai puţin cele de pe malul mărilor) şi problema irigaţiilor.

Termină conferinţa cu o serie de date privind rezultatele lucrărilor efectuate aplicând timp de 10 ani legea Mussolini referitoare la asanarea integrală. Iată cifrele date de conferenţiar, care sunt într'adevăr impresionante:

1. Sistematizări în munţi (terminate sau în curs de executare) 6.113.445 ha
2. Asanări (gata sau în curs). . . . . 5.700.103 ha

Total 11.813.548 ha

Lucrările principale terminate:

1. Sistematizarea cursurilor de apă în basinele de munte . . 1.310 km
2. Canale de scurgeri şi de irigaţie . . . . . 24.996 km
3. Intărituri de maluri . . . . . 5.521 km
4. Şosele . . . . . 11.519 km
5. Instalaţii mecanice de ridicarea apei în vederea secării ei sau pentru irigaţiuni . . . . . 117.730 HP.

● Ajutorarea crescătorilor de vite.

In numărul din Iulie—August al acestei reviste, la aceiaşi rubrică (pag. 314—315) ne arătam îngrijorarea în legătură cu un îndemn care se dădea prin ziare de a se face frunzare pentru hrana vitelor în timpul iernii.

De ceea ce ne-a fost teamă n'am scăpat, căci a devenit realitate.

Un ordin al Ministerului de resort îngăduie facerea frunzarelor, măsură, zice-se, justificată de puţinătatea furajelor din acest an, determinată de seceta prelungită ce-a dăinuit în cursul verii.

Se înţelege, se arată că această măsură este excepţională numai pentru acest an. In plus se stabilesc anumite norme, pentru ca numai anumite porţiuni de pădure să poată fi supuse acestei operaţiuni şi anume:

Frunzarele se vor recolta din pădurile de foioase destinate a se exploata în anii 1942—44, din cele destinate a se transforma în păşuni comunale pentru care s'au întocmit şi aprobat studiile de transformare, precum şi din pădurile de foioase şi de amestec pe suprafeţele ce urmează a fi parcurse cu operaţii culturale.

Ordinea descrescândă a speciilor forestiere din punctul de vedere alvalorii nutritive ar fi, după instrucţiunile Ministerului, frasinul, plopul (de Canada în deosebi), salcia, teiul, castanul, paltinul, stejarul, ulmul, fagul, carpenul, jugastrul.

Tăerea ramurilor trebue să se facă cu foarfeca.

La sfârşit, instrucţiunile arată cum trebue păstrate frunzarele pentru a nu mucezi, atrăgându-se atenţia că teiul, plopul şi salcia se păstrează greu.

● Bunuri forestiere foste evreeşti.

In Revista Pădurilor din anul 1940 la pag. 724—725 făceam menţiune despre decretul prin care se hotăra trecerea în proprietatea Statului a bunurilor forestiere evreeşti.

Din ziarul Curentul Nr. 5318 cu data din 4 Decembrie 1942, aflăm că până azi au intrat în patrimoniul Statului: 32.414 ha păduri de la Evrei, 1143,17 ha de la germanii repatriaţi şi 730 ha de la absenteişti. Deci, în total, 34.292 ha. In plus s'au mai expropriat de la Evrei şi 34 fabrici de cherestea.

Două zile mai târziu, la 6 Decembrie 1942, luând cunoştinţă, tot din ziarul Curentul, de bunurile din Bucovina intrate în patrimoniul Statului, aflăm că întreaga suprafaţă păduroasă, amintită mai sus, se găseşte în Bucovina, fiind estimată la suma de 1.372.811.636 lei, revenind la 40.083 lei ha. Cele 34 fabrici, deasemenea, sunt tot din Bucovina, valoarea lor fiind stabilită la 104.612.000 lei.

● Agricultura şi creşterea vitelor.

De nenumărate ori am arătat în coloanele acestei reviste poziţia luată de Corpul medicilor veterinari în legătură cu creşterea vitelor.

Dăm mai jos ideile expuse succint, în această privinţă de d-l Gh. Ionescu-Brăila, unul din exponenţii de marcă ai acestui Corp, în şedinţa consiliului C.A.P.I.R., care a avut loc la 3 Mai 1942. (A se vedea Bul. inf. Capir, Sept. 1940—Dec. 1942).

„Agricultura noastră este lipsită de numărul de vite ce-i este necesar, din cauza suprafeţei insuficiente cultivată cu nutreţuri semănate... Pentru cele 13 milioane ha semănate cu cereale, nu avem decât 800.000 ha semănate cu nutreţuri, adică 6% din întinderea cerealelor; în vreme ce Italia la 8 milioane ha cereale are peste 3 milioane ha nutreţuri semănate, adică aproape 40%".

In continuare, d-l Ionescu-Brăila arată ceea ce a spus un economist străin despre această situaţie: „Asupra Romăniei apasă o grea primejdie, dat fiind felul cum se fac culturile principale, grâul şi porumbul de către cei 85% din populaţia totală. Primul lucru ce trebue făcut este o cultură variată, cu produse cât mai numeroase. România trebue să urmărească desvoltarea creşterii vitelor".

D-l Ionescu-Brăila arată şi calea. O tehnică agricolă mai bună, care să aducă la cereale o producţie mai mare la ha, mărind în acelaşi timp proporţia de nutreţuri semănate până la 15%—20%, pentru a putea creşte un număr mai mare de vite.

In acelaşi timp, cele 4 milioane ha islaz care se folosesc numai 2—3 luni din an, cu un slab rezultat, trebuesc exploatate raţional cu plante de nutreţ.

At. Haralamb

Dela Centrul internațional de Silvicultură.

Comitetul Centrului a ținut cea de a VI seziune la Viena în zilele de 8—12 Sept. a. c. Au fost reprezentate 15 dintre statele membre prin unul sau mai mulți delegați, personalități de seamă ale vieții forestiere: Bulgaria (1), Croația (1), Danemarca (1), Elveția (2), Finlanda (1), Franța (4), Germania (4), Italia (4), Olanda (1), România (1), Slovacia (2), Spania (2), Suedia (1), Turcia (1) și Ungaria (2).

Ședința de deschidere a avut loc în Gauhaus (fostul Parlament austriac), sub președinția Baronului Kelemen de Waldbott, Președintele C. I. S.-ului și delegat al Ungariei. D-l Generalforstmeister Alpers, Secretar de Stat al Reich-ului și Vice-Președinte al C. I. S.-ului a rostit cuvântul de bun venit delegaților străini, în numele Guvernului Reich-ului. In cea dintâi parte a seziunii, au fost cercetate întrebări privitoare la tehnica lucrului și la organizarea C. I. S.-ului. D-l Profesor D. Dr. Köstler, Directorul C. I. S.-ului, a înfățișat raportul de lucru al Centrului pentru perioada trecută. Dintre lucrările mai de seamă ale Comitetului este de remarcat deciziunea unanimă de a se întemeia un Comitet internațional pentru utilizarea lemnului. Ca președinte a fost desemnat D-l Prof. Martti Devon, Rectorul Politehnicei din Helsinki, iar vice-președinte d-l prof. Dr. Kollmann, Directorul Institutului pentru cercetarea lemnului dela Eberswalde. Rostul acestui Comitet este studiul chestiunilor privitoare la folosirea lemnului și schimbul rezultatelor obținute în administrație, economie și știință. Sediul său este la Berlin, având să lucreze, în cadrul C. I. S.-ului, ca organ consultativ. O seamă de țări, precum: Croația, Danemarca, Elveția, Germania, Finlanda, Franța, Italia, Suedia și Ungaria și-au și desemnat membrii în Comitet. O altă deciziune însemnată privește statornicirea temeiurilor științifice ale bilanțului lemnului pentru țările și marile spații forestiere. C. I. S.-ul se va înțelege cu guvernele feluritelor țări asupra strângerii și prelucrării materialului de documentare privind această întrebare.

După deliberări, au avut loc două excursii de studii, în zilele de 10 și 11 Septembrie. Prima, condusă de D-l Oberforstmeister Ing. Hofinger, s'a făcut în pădurea de protecție din regiunea izvoarelor ce alimentează conducta principală de apă a Vienei. Cu acest prilej, s'a tratat despre o exploatare forestieră sub aspectul protecției pe care trebuie să o reprezinte pentru izvoare. Cea de a doua excursie, pusă sub conducerea D-lor Oberlandforstmeister Güde și Schmid, a privit economia forestieră a pădurii vieneze (Wienerwald).

In timpul sesiunii, au avut loc mai multe manifestaţiuni oficiale şi de societate (invitaţii, recepţii, reprezentaţii de Operă ş. a.), care au avut darul să strângă şi mai mult raporturile personale dintre delegaţi, într'un spirit de înţelegere şi colaborare.

(După comunicări oficiale). (238)

● Ultimul câştig de păduri al Ungariei.

De pe urma desfacerii Statului Iugoslav, au revenit Ungariei cca 82.500 ha pădure. Acest câştig, mic în aparenţă, este deosebit de însemnat„ prin aceea că ţinuturile de Sud ale Ungariei, la care s'au adăugat sunt sărace în păduri. Alcătuirea acelor păduri este următoarea:

1. Răşinoase curate	11.600
2. Răşinoase amestecate	3.500
3. Foioase curate	22.000
4. Foiase amestecate	31.000
5. Amestec de foioase şi răşinoase . .	4.200
6. Goluri	10.300

Răşinoasele provin, în cea mai mare parte din plantaţiuni (82% pin comun). Dintre foioase, vin, în primul rând, speciile moi de zăvoi, apoi stejarul, salcâmul şi altele. Cu acest câştig, zestrea pădurărească a Ungariei se urcă la rotund 3.400.000 ha.

(După Z. f. Wfw., IX/180). (239)

● Germania împădureşte în răsărit.

Cu tot războiul, Germania a şi păşit la lucru pentru creşterea puterii forestiere în ţinuturile anexate din răsărit. Intre altele, s'au şi luat măsurile de principiu pentru o întinsă operă de împădurire. Lucrarea aceasta ar cuprinde toate locurile a căror folosire forestieră, din consideraţiuni de interes general, ar fi mai la locul ei decât pe cale agricolă. Deaseamenea, urmează să fie luate în seamă cerinţele climatice şi culturale (locuri de recreare, înfrumuseţarea peisagistă ş. a.), precum şi cele strict economice (împlinirea nevoilor de produse forestiere). La această operă conlucrează mai multe ministere: M. Pădurilor, Internelor, Agriculturii, şi Oficiul pentru ordonarea teritorială).

(După Z. f. Wfw., IX/175). (240)

● Noi legi forestiere în Bulgaria.

Ministerul Agriculturii a supus Parlamentului două proecte de legi forestiere.

Prima are drept obiect principal înlesnirea împăduririi terenurilor degradate (rupturi, surpături, ş. a. a.). Păduile rezultate se supun unui anumit regim forestier, ori care ar fi felul proprietăţii. Legea mai pune îndatorire comunelor de a-şi constitui, în răstimp de un an, păduri

comunale. Intinderile minimale ale pădurilor acestora sunt: 30 ha pentru comunele cu peste 10.000 locuitori şi 10 ha pentru pentru celelalte. Acolo unde nu se află păduri, comunele au îndatorirea de a împăduri locuri netrebnice. In fiecare comună urmează a se alcătui un comitet al pădurilor care să se ocupe şi cu întărirea ideii forestiere. In legătură cu aceste lucruri se aminteşte că se lucrează la un plan general pentru împădurirea ţării. Pentru înlesnirea mişcării, Statul şi Comunele pun la îndemâna doritorilor pueţi de pădure în chip gratuit. Particularii şi cooperativele pot primi credite fără dobândă până la 50% din costul lucrărilor.

A doua lege priveşte regimul forestier de aplicat pădurilor particulare şi celor cooperative. Intre altele, legea prevede gospodărirea unitară a complexelor de păduri aparţinând la mai mulţi proprietari şi anume pe temeiuri cooperatiste sau de asociaţie. Constituirea unor astfel de unităţi de gospodărie se va face progresiv, potrivit avizului Consiliului forestier permanent şi deciziei Ministrului Agriculturii.

(După Z. f. Wfw., IX/174). (241)

● Pădurea în viaţa economică a Finlandei.

Este izvorul de venituri cel mai însemnat. 40% din valoarea producţiunii brute naţionale revine industriei bazată pe materia primă lemn (1938). In comerţul cu străinătatea, mărfurile lemnoase deţin 81%, ca valoare. Suprafaţa pădurilor (24,8 milioane ha) deţine 71,3% din suprafaţa ţării, ceea ce revine la 6,4 ha pe cap de locuitor. Creşterea lemnoasă anuală este preţuită la 1,84 m^3 pe ha, ceea ce face pentru toată ţara 54,7 milioane m^3 lemn cu coaje, anual (2 m^3 în Suedia şi 1,3 în Norvegia). In ce priveşte proprietatea forestieră, categoria de căpătenie este aceia a particularilor (53%), urmată fiind de Stat (37%), apoi de societăţi industriale (7,5%). Täerile anuale s'au mişcat cam în jurul creşterii anuale (în mijlociu, între 42—47 milioane m^3).

(După Z. f. Wfw., IX/176). (242)

● Gazogenele cu lemn câştigă teren în tracţiune.

Orientarea tracţiunii automotoare către folosirea gazogenelor cu lemn sau cărbune de lemn face paşi mari în Danemarca. La sfârşitul anului 1940, funcţionau deja 50 de fabrici pentru construirea de generatoare. Circa 10.000 de vehicule automotoare erau înzestrate cu gazogene. Erau preocupări pentru introducerea acestora şi la vasele de apă cu motor.

In legătură cu aceste generatoare, se desvoltă pretutindenea industria cărbunelui de lemn. Astfel, în Italia un consorţiu de firme a constituit o societate pentru pregătirea raţională a mangalului după metode moderne. In Suedia, deasemenea se vorbeşte astăzi de probelma cărbunelui de lemn, ca despre una dintre cele mai presante probleme ale economiei naţionale. Motoarele cu generatori pentru gaz de lemn, care consumă aproape 3.000.000 m^3 mangal, au un concurent de frunte

în topitorile de fier. Cercurile guvernamentale sunt în căutarea unor mijloace pentru creşterea rapidă a producţiunii de mangal.

In Spania, industria gazogenelor a fost pusă sub controdul Statului. Automotoarele folosite de diferitele ministere trebuie să fie înzestrate cu gazogene.

(După Z. f. Wfw., IX/199, 203, 209). (243)

● **Impăduriri în compensare.**

Potrivit principiilor legii forestiere elveţiene, ideia de defrişare a pădurii (despădurirea) este legată în chip trebuitor de aceia a împăduririi în compensaţie. Impădurirea corespunzătoare a defrişerilor obişnuite cade în grija cantoanelor; iar împădurirea pentru compensarea defrişerilor de păduri de protecţie revine Confederaţiei. Astfel, decretul federal din 21 Martie 1941 se ocupă cu defrişarea a 2.000 ha pădure pentru extinderea culturii agricole. In acelaş timp, el conţine dispoziţiuni pentru acoperirea imediată a acestei pierderi de păduri prin împăduriri. Pentru o a doua etapă, s'a plănuit o nouă extindere a domeniului agricol prin defrişarea a încă 10.000 ha de păduri. Date fiind împrejurările grele ale timpului Inspectoratul federal al pădurilor — fără a renunţa la principiul compensării prin noui împăduriri, — a căzut de acord cu Departamentul federal al Internelor să amâne efectuarea lucrărilor pentru împrejurări mai prielnice. Ori cum, întrebarea aceasta va fi deslegată cu privire la întreaga Elveţie, urmând ca lucrările să fie îndreptate în deosebi către împădurirea în Alpi şi îmbunătăţirea pădurilor rărite de munte.

(După acte oficiale). (244)

Ilie C. Demetrescu

NOU:

D. A. SBURLAN, I. C. DEMETRESCU, AT. HARALAMB:

PĂDUREA ŞI OMUL

Scoasă de Fundaţia Culturală regală „Regele Mihai I"
în colecţia Cartea Satului (Nr. 41)

1942; 172 pagini, cu numeroase figuri şi planşe.
(A se adresa la Fundaţie în Str. Latină Nr. 8 Bucureşti).

● Măsuri preventive pentru combaterea braconajului la cerbi şi capre negre.

Direcţiunea Economiei vânatului cu ordinul circular Nr. 12.070 din 23 Iulie 1942, a trimis Inspectoratelor de vânătoare judeţene publicaţiuni care urmează a fi afişate la Primării, Ocoale silvice, Posturi de jandarmi, cabane de turism etc.

Din textul publicaţiunilor rezultă că potrivit Deciz. Minist. Nr. 12.908/1937 publicată în Monit. Of. Nr. 85 din 12 Apr. 1938 şi Deciz. Minist. Nr. 22.858/1940 publicată în M. Of. 290 din 9 Dec. 1940, — proprietarul pe al cărui teren de vânătoare s'a împuşcat ilegal cerb sau capră neagră, poate cere, pe cale de judecată, o despăgubire de 25.000 lei pentru fiecare cerb şi 20.000 lei pentru fiecare ţap sau capră neagră.

Deosebit de aceasta, conform Deciz. Minist. 7356/942 descoperitorul împuşcării ilegale a unui cerb primeşte un premiu de 15.000 lei, iar al unui ţap sau capră neagră 10.000 lei *dacă înaintează Direcţ. Econ. Vân. copii certificate de judecătoria la care a depus actele, arătând şi numărul de înregistrare.* (41)

● Restrângerea vânătoarei de potârnichi pe anul 1942.

Cu ord. Nr. 12.070/942 Direcţiunea Economiei vânatului autorizează inspectoratele de vânătoare judeţene să restrângă — dacă găsesc necesar — vânătoarea de potârnichi în sezonul 1942.

Măsura restrângerii poate fi luată numai pentru întregul judeţ şi numai cu avizul Comisiunii de vânătoare judeţene. (42)

● Majorarea numărului de paznici speciali pentru paza vânatului şi pescuitului în apele de munte.

In continuarea operei ce a întreprins pentru aşezarea pe temelie solidă a organizării noastre vânătoreşti, Direcţiunea Economiei vânatului a hotărît să înfiinţeze în acest an încă 12 posturi de paza vânatului şi pescuitului în apele de munte. Fiecare post se va compune dintr'un şef plătit cu 6.400 lei şi doi vânători plătiţi cu câte 5.400 lei lunar. Angajarea se face în calitate de diurnişti.

Condiţiunile pe care candidaţii trebue să le îndeplinească sunt publicate la pagina 16 a broşurei care însoţeşte permisul de vânătoare din acest an. Având însă în vedere greutatea de a putea găsi în starea de război de azi paznici în vârstă de 21—30 ani, robuşti şi cu serviciul mi-

litar satisfăcut, — Dir. Ec. Vân. a comunicat Inspectoratelor de vânătoare judeţene că deocamdată probabil va fi necesar a se face oarecari concesiuni în privinţa limitei de vârstă. (43)

● Inspectori de îndrumare şi control la Direcţiunea Economiei vânatului.

Am semnalat şi în alte cronici hotărîrea pe care a luat-o Direcţiunea Economiei Vânatului de a trece la descentralizarea serviciului. Această schimbare administrativă însă presupune existenţa unui organ de îndrumare şi control, cu deosebire acum la început. De aceea, prin ord. circ. 12.556 din 31 Iulie 1942 Dir. Ec. Vân. face cunoscut Inspectoratelor de Vân. Jud. crearea unui „Biurou al inspectorilor de îndrumare şi control" cu sediul în Bucureşti, supus direct conducerii domnului director al Economiei vânatului.

In prezent ţara (afară de Bucovina şi Basarabia care au administraţie aparte) este împărţită în şase „regiuni", fiecare având 6—10 judeţe. Corespunzător regiunilor, avem şase inspectori de control şi îndrumare.

In conformitate cu ordinul circular primit, inspectorul este obligat a inspecta fiecare judeţ de trei ori pe an, adică la patru luni odată, — şi de fiecare dată inspecţia trebue să dureze cel puţin patru zile, în care nu intră timpul reclamat de călătoria la ducere şi întoarcere.

Inspectorul de îndrumare şi control „inspectează" activitatea Inspectoratelor regionale judeţene şi de plasă şi are „întrevederi" cu: Comandantul Legiunii de jandarmi, comandantul unităţii de grăniceri, Şeful Serv. Silvic judeţean, Directorul camerei de agricultură, şi şefii de Ocoale silvice. Aceste întrevederi au drept scop realizarea unei cât mai rodnice colaborări între organele înşirate şi cele vânătoreşti. (44)

● Autorizaţiile de vânătoare în Delta Dunării şi în bălţile nearendate.

Ie Delta Dunării precum şi în bălţile nearendate din judeţele Tulcea, Brăila, Covurlui şi Ismail se poate vâna numai pe baza unei autorizaţii speciale, eliberată fie de Direcţiunea Economiei Vânatului, fie de Inspectoratele de vânătoare din judeţele amintite mai sus.

Pentru a obţine o astfel de autorizaţie, solicitatorul plăteşte în prealabil la Administraţia Financiară, art. 81/942 o taxă de 150 lei dacă are permis de vânătoare cu preţul de 1.200 lei şi 300 lei dacă posedă un permis de 5.000 sau de 10.000 (cetăţenii străini). In schimbul acestei taxe poate vâna o singură zi. Recipisa de plata taxei o prezintă apoi Direc. Ec. Vân. sau Inspectoratului de vânătoare care eliberează autorizaţia. (Ord. Dir. Ec. Vân. Nr. 13.509/1942). (45)

● „Arendarea terenurilor pentru vânat".

Sub acest titlul, marele ziar „Universul" publică un articol semnat cu iniţialele E. S. Autorul critică procedeul arendării prin licitaţie pu-

blică a fondurilor de vânat, susținând că pe această cale, societățile de vânătoare pierd terenurile pe care le-au avut, neputând plăti arenzile urcate din cauza concurenței pe care le-o fac „negustorii de vânat". In concluzie, cere să se renunțe la arendarea prin licitație și să se prelungească contractele societăților.

Trebue să recunoaștem dela început că ne găsim în fața unei probleme deosebit de spinoasă. Proprietarul fondului are tot dreptul la o arendă care rezultă din libera concurență, iar vânătorii au interesul să obțină terenuri cu arendă cât mai redusă, spre a nu se spori cheltuelile, și astfel destul de mari ale practicării vânătoarei în zilele de azi. Stau, deci, față în față două interese contrarii Economiei Vânatului chemată pe deoparte să se conformeze legii contabilității publice, și legii pentru apărarea patrimoniului public, iar pe de altă parte să mulțumească lumea vânătorească, adeseori prea exigentă.

Chestiunea aceasta este mult prea complicată pentru a putea fi tratată în cadrul unei cronici. Vom pune, totuși câteva întrebări celor porniți a critica oficialitatea vânătorească:

1. Are, oare, Direcțiunea Economiei Vânatului dreptul să arendeze terenurile de vânătoare pe prețuri mai mici de cât s'ar putea obține prin libera concurență, privind astfel pe proprietarul fondului de venit? Are sau nu dreptul proprietarul (comuna, composesoratul, obștea, Statul) să protesteze împotriva reducerii venitului său pentru a se favoriza vânătorimea?

2. Cum rămânem cu dispozițiunile art. 100 din L. V. care spune clar: „Dreptul de vânat depe proprietățile Statului se poate arenda, în genere, numai prin licitație publică"; apoi: „In caz excepțional se poate arenda dreptul de vânat prin bună învoială"....

Cel puțin în ce privește proprietățile Statului, legiuitorul a înțeles, ca în materie de arendare, regula să fie licitiația și numai în mod excepțional să se admită buna învoială. De ce, atunci, să formulăm pretențiuni exagerate față de Direcțiunea Economiei vânatului?

3. Se pledează în favoarea prelungirii vechilor contracte. Dar cum rămânem cu societățile de curând înființate și cu vânătorii tineri care au și ei dreptul la existență și nu cer decât liberă concurență?

4. Oare garanția morală (capacitatea, priceperea și corectitudinea arendașului) nu poate fi înlocuită cu o garanție materială, urmată — la nevoe — de sancțiunea rezilierii contractului?

Desigur, trebue să se urmărească sporirea patrimoniului nostru vânătoresc. Societățile și arendașii particulari care s'au dovedit buni gospodari în materie de vânătoare, ameliorând fondurile pe care le-au deținut, trebuesc încurajați. Nu este ușor să te desparți de un teren în care alături de bani și osteneală ai pus și o bucată din sufletul tău. Ințelegem, deci, necesitatea prelungirii unor contracte. Nu suntem pentru arenzi mari, cu orice preț. Dar de aci și până a încerca să transformi excepția în regulă și să ceri Direcțiunii Economiei vânatului să calce legea, este o mare distanță.

Socotim drept exagerare când se afirmă că: „Numai acolo unde s'au înființat societăți de vânătoare, s'a făcut educația vânătorilor din regiunea respectivă. S'au adus îmbunătățiri și s'au făcut vânători ra-

ţionale; s'au realizat adăposturi pentru ocrotirea vânatului; s'au făcut investiţiuni; s'a dat hrană în timpul iernilor grele". Ştim, doar, cu toţii câte asemenea societăţi conştincioase avem şi cu cât este mai mare numărul arendaşilor persoane particulare care au ridicat valoarea fondului lor de vânat.

Nu cunoaştem nici aşa zişi „negustori de vânat" care să arendeze un teren ca să-l exploateze în sens comercial.

Fără să încercăm a trata în amănunt această chestiune am ţinut să scoatem în evidenţă exagerările care nu servesc la soluţionarea problemei. (46)

● „Duşmanii ţării".

Intr'o altă cronică am semnalat articolul D-lui Pamfil Şeicaru, directorul ziarului „Curentul", în care arătând pagubele pe care iepurii le-au făcut în iarna trecută în livezile de pomi fructiferi, cerea o campanie drastică de nimicire a urechiaţilor noştri. Am arătat cu acea ocaziune cât de puţin întemeiată erau acuzaţiunile aduse.

Se pare, însă, că aderenţii ideilor de acest fel sunt mulţi, deoarece D-l Dr. N. Lupu într'un articol publicat în acelaşi ziar sub titlul „Duşmanii ţării" susţine cam aceeaş teză: alături de ciori şi guzgani, simpaticii noştri iepuri sunt declaraţi duşmani ai ţării şi se cere, pur şi simplu, nimicirea lor prin orice mijloace.

D-l E. Sinu într'un articol publicat în ziarul „Universul" combate afirmaţiunile D-lui Dr. N. Lupu, susţinând că dacă iepurii cauzează pagube în livezile de pomi, vina este a proprietarilor care nu iau o măsură de protecţie, deşi înfăşurarea pomilor tineri cu paie constitue un mijloc eftin şi eficace. Mai arată, că hrana pe care o consumă câinii supra numerari din gospodăriile ţărăneşti depăşeşte cu mult grăunţele pe care le consumă ciorile. Cu drept cuvânt, D-l E. Sinu susţine că dacă e vorba de un duşman al agriculturii şi al sănătăţii cetăţenilor atunci acesta este câinele. (47)

● Măsuri pentru recoltarea intensivă a iepurilor.

Conducerea Ţării a luat dispoziţiunea ca în acest an să se recolteze intensiv iepurii, cu scopul de a se contribui la soluţionarea crizei de alimente, de a se procura piei pentru nevoile armatei şi de a se reduce pagubele pe care iepurii le-ar face în livezi. Fără să discutăm necesitatea acestei măsuri, vom examina urmările ei.

Direcţiunea Economiei Vânatului prin ordinul Nr. 59223 din 4 Noembrie 1942 trimis inspectoratelor de vânătoare judeţene a dat următoarele dispoziţiuni:

1. In fiecare judeţ se înfiinţează un „centru de dirijare" a acestei operaţiuni compus din 5 persoane în frunte cu inspectorul de vânătoare judeţean.

2. Fiecare vânător va da, în mod gratuit, doi iepuri organului Subsecretariatului de Stat al aprovizionării, fapt care va fi menţionat pe permisul de vânătoare. Vânătorii care nu-şi vor putea îndeplini această

obligaţiune, vor vărsa o sumă de 300 lei pentru fiecare iepure, — adică în total 600 lei.

3. In afară de cei doi iepuri daţi de fiecare vânător, se vor mai preda: 30% din totalul iepurilor împuşcaţi la vânătorile aranjate în grup pe terenurile arendate şi 50% din iepurii împuşcaţi pe terenurile nearendate.

4. Carnea iepurilor predaţi în aceste condiţiuni va fi distribuită: văduvelor, orfanilor şi invalizilor de război, magistraţilor, ofiţerilor, profesorilor etc., iar blănurile vor fi colectate de O. R. A. P.

5. Pe terenurile nearendate, vânătoarea va fi organizată de către inspectorul de vânătoare al plăşii. In ce priveşte pădurile Statului al căror drept de vânătoare nu este arendat, socotim că ar fi fost mult mai indicat şeful de ocol silvic să organizeze vânătoarea decât inspectorul de vânătoare al plăşei. Constatăm, că la această operaţiune de recoltare care interesează deaproape şi gospodărirea vânatului din păduri, nu s'a rezervat nici o atribuţiune organelor silvice. (48)

• Modificarea formalităţilor de îndeplinit pentru combaterea răpitoarelor prin otravă.

Printr'o deciziune ministerială au fost modificate condiţiunile în care se pot combate răpitoarele prin otrăvire. Schimbările mai importante sunt următoarele:

1. Otrăvirea este permisă numai în intervalul 1 Decembrie—28 Februarie.

2. Otrava poate fi pusă numai în hapuri nu şi în hoitul care serveşte drept momeală.

3. In regiunile de munte, otrăvirea este permisă numai la poalele munţilor, fiind strict interzisă în zona urşilor şi a jderilor.

Otrava ca mijloc de combaterea răpitoarelor este un cuţit cu două tăişuri: bine întrebuinţată aduce foloase; rău folosită poate să cauzeze pagube ireparabile. Mulţi vulturi şi corbi au căzut victime otrăvirii puse, fără raţiune; în unele regiuni, încercând să se otrăvească lupii, au distrus, până la ultimul exemplar, ursul. De aceea, socotim folositoare măsurile de restrângere de care am făcut amintire.

Nu se vorbeşte nimic despre otrăvirea ciorilor şi coţofenelor atât prin metode de iarnă, cât şi prin metode de primăvară (ouă otrăvite), cu toate că împuţinarea acestor păsări dăunătoare prezintă cel puţin aceeaşi însemnătate, ca şi a vulpilor. (49)

Vasile Cotta

RECENZII

CĂRȚI

EM. PROTOPOPESCU-PACHE și CONST. D. CHIRIȚĂ: *Elemente de știința solului.* Vol. I Formarea solului. Tipurile genetice de soluri Edit. Soc. „Progresul Silvic", 1941, 360 pagini cu 95 figuri în text.

In seria tratatelor și manualelor didactice, Societatea „Progresul Silvic" a dat la iveală de curând o nouă lucrare, cu titlul de mai sus, despre știința solurilor, datorită d-lor Em. Protopopescu-Pache și C. D. Chiriță. Era și aceasta o carte, pe care literatura noastră silvică și agronomică o aștepta de multă vreme. „In limba românească lipsea până acum un tratat complect și special despre soluri", cum mărturisește însuși d-l Protopopescu-Pache în prefața lucrării.

Cartea de față, care tratează despre formarea solului și tipurilor genetice de soluri, reprezintă volumul întâiu al operei mai cuprinzătoare „Elemente de știința solului". Volumul al doilea, ce urmează să apară, va cuprinde, după cum se anunță în prefață, cunoștințe asupra însușirilor fizice și chimice ale solurilor și asupra biologiei lor.

Volumul întâiu conține cinci părți și anume:

Partea I-a — Fundamente generale ale științei solului.

Partea II-a — Dinamica formării solului.

Partea III-a — Solul și clima. Sistematica solurilor.

Partea IV-a — Studiul tipurilor genetice de soluri.

Partea V-a — Solurile României și condițiunile lor naturale de formare.

Este o expunere sistematică a științei solului în întregul ei, care pune la curent pe cititor cu progresele realizate în acest domeniu prin cercetările ce s'au făcut în ultimele decenii în diferite țări, cu teoriile cele mai noi în privința formării solului, cu întreaga serie a tipurilor de sol din România. Lucrarea având o factură științifică se adresează în primul rând specialiștilor. Și o recenzie competentă și complectă nu ar putea să-i vină decât tot dela un specialist. In aceste rânduri, noi voim numai să semnalăm apariția ei și să-i subliniem importanța și utilitatea pentru meseria noastră. Inginerul silvic, în a cărui preocupare intră cunoașterea pământului din care crește și se hrănește pădurea, va avea des nevoie de consultarea unui tratat de soluri. De aceea cartea „Elemente de știința solului" nu trebue să lipsească din biblioteca nici unuia dintre noi.

G. T. T.

DAMIAN, Prof. DALILA: *Mătasea artificială.* 150 pag., 19 fig. București, 1941.

Mătasea artificială a devenit în ultimul timp o materie textilă de deosebită importanță. Fabricarea ei se bazează pe materii prime de na-

tură vegetală, animală și minerală. Cea mai importantă din punct de vedere industrial rămâne mătasea artificială de natură vegetală, care se fabrică din celuloză obținută în special din lemn.

Această ramură a industriei constitue un debușeu însemnat pentru lemn, mai ales pentru lemnul de fag. De aceea desvoltarea industriei mătasei vegetale în țara noastră poate aduce o valorificare mai bună lemnului de fag. In același timp se poate afirma că industria mătasei vegetale găsește la noi materiile prime necesare unei desvoltări de proporții mari.

Literatura noastră asupra fabricării mătasei artificiale este puțină și răspândită prin reviste. Cartea prof. Dalila Damian prezintă sintetic procedeele de fabricare a mătasei artificiale, insistând asupra procedeului viscozei, care este acum cel mai întrebuințat în industrie. Proprietățile mătasei artificiale și întrebuințările ei sunt capitole care interesează nu numai pe specialiști.

Câteva date asupra industriei mătasei artificiale în țara noastră întregesc cartea.

Cartea poate fi folositoare tuturor celor ce, în vreun fel, au interes să cunoască această importantă ramură a industriei textile.

N. Ghelmeziu

F. W. BAUER: *Furnierpappeln im deutschen Wald.* 40 pag., 12 fig. Berlin, Paul Pary, 1938.

Cultura plopului, ca specie repede crescătoare și cu lemn bun pentru industria hârtie, chibriturilor și furnirelor în special, este cerută de nevoile născute prin împuținarea pădurilor, mai ales a celor de foioase. Prin acuta necesitate a lemnului cu însușirile celui de plop, prin realizările strălucite ce s'au obținut în cultura plopului, în selecționarea unor specii repede crescătoare cu lemn bun, se poate spune fără a exagera că în silvicultură se trece printr'un moment al plopului, că acest arbore se impune singur.

In Italia și Germania succesele de până acum în cultura plopului au dus la programe mari de împăduriri cu specii de plop. In țara noastră s'au obținut deasemenea rezultate excelente și nu se așteaptă decât campania de lucru, care să valorifice experiența de până acum.

Literatura de specialitate a început să se îmbogățească din ce în ce cu contribuțiuni la cunoașterea culturii plopului, a însușirilor și întrebuințării lemnului său. Ea se prezintă mai mult ca articole în diverse reviste și câteva broșuri. Intre acestea este broșura Dr. Fr. W. Bauer, care deși apărută în 1938, merită și azi a fi prezentată, ea fiind o expunere a rezultatelor culturilor făcute cu succes în pădurile din jurul orașului Karlsruhe, culturi de plop din cele mai bine reușite în Germania.

După ce arată importanța economică și industrială a lemnului de plop și fixează însușirile necesare ale unui trunchi de plop pentru furnir — grosimi mai mari de 80 cm diam. terier, lemn sănătos, fără noduri, cu inele uniforme, fibră dreaptă, creștere centrică — autorul expune condițiunile de creiare și creștere a plopului pentru furnir.

Plopul trebue să fie plantat la distanță mare, astfel ca încă de mic și în orice moment al creșterii sale, să fie ferit de acoperire de sus sau laterală, deci să aibă un coronament bine desvoltat, să formeze arboretul dominant sub care să fie un arboret des și umbros din alte specii. Prin aceasta se asigură o creștere vigu-

roasă, trunchiuri drepte şi fără noduri.

Arboretul nu trebue să fie de vârste amestecate, deci în nici un caz nu se poate aplica tratamentul codrului grădinărit. Nici arboretele echiene pure de plop, cu un singur etaj, nu pot asigura producţia de exemplare bune pentru furnir, deoarece concurenţa coronamentelor, deci deformarea lor, este inevitabilă. Cele mai bune rezultate le-au dat arboretele cu două sau mai multe etaje, dominant fiind plopul. Subarboretul poate fi format din fag, tei, arţar, anin în locuri umede şi salcie în locuri inundabile.

Tratamentul ce trebue aplicat acestor arborete este acela al tăierilor rase. La aşezarea tăierilor trebue să se ţină seama în mod deosebit de direcţia şi tăria vânturilor, mai ales dacă arboretele se situiază pe terenuri inundabile.

Din cercetările ce s'au făcut în ceeace priveşte: influenţa mărimii coronamentului (proiecţia pe pământ) asupra creşterii în diametru şi suprafaţa terieră şi asupra volumului diverselor sortimente, s'a dedus că pentru a avea exemplare de plop pentru furnir, un arbore are nevoie de minimum 100 m^2 la 60 ani, vârstă la care trebuesc crescute arboretele.

Pentru a se obţine material mai mult, în ipoteza că şi materialul subţire îşi găseşte plasament, arboretul poate fi creiat mai des decât 100 ex. la ha, urmând ca prin rărituri să se ajungă la numărul de arbori care se cresc pentru furnir. Evident că aceste lucrări trebuesc conduse astfel ca tot timpul să se asigure arborilor destinaţi pentru furnir condiţiunile stabilite mai înainte.

In urma a numeroase încercări s'a stabilit că la 20 ani numărul arborilor la ha poate fi de 400, la 40 ani 200 iar la 60 ani 100. Deci la început se poate planta plopul la 5/5 m, pentru ca să se ajungă la 10/10 m la vârsta de 60 ani. Subarboretul din alte specii trebue creiat odată cu plantarea plopului sau un an mai târziu.

Broşura cuprinde şi câteva tabele de sortimente şi creşteri.

Nu putem insista prea mult în spaţiul unei recenzii asupra celor expuse în această broşură relativ la cultura plopului pentru furnir. Sunt foarte interesante date pe bază de încercări şi observaţiuni ale arboretelor naturale de plop, care pun cultura acestui arbore pe baze sigure.

Pentru noi, care ne găsim în pragul unei extinderi a culturii plopului, cu o experienţă proprie în acest domeniu, cunoştinţele cuprinse în broşura lui F. Bauer au deosebit de mare valoare.

N. Ghelmeziu

PĂDUREA NU ESTE OGOR.

ECONOMIA FORESTIERĂ NU ESTE AGRICULTURĂ.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 5 (1942), Caietul 7 (Iulie).

A. Ugrenovic:

Untersuchungen über die Abhängigkeit der Spaltfestigkeit von der Spaltebene und vom Feuchtigkeitsgehalt

Cercetări asupra legăturii dintre rezistența la despicare, planul de despicare și umiditate.

Articolul este în continuarea celor apărute în anii 1940 și 1941, în aceeași revistă, tot despre rezistența la despicare.

Se arată rezultatele încercărilor cu probe având planul de despicare radial, tangențial sau diagonal (45°) față de inelele anuale și se stabilește legătura între greutatea specifică, umiditatea probelor, rezistența la compresiune și rezistența la despicare.

La sfârșit se dă următoarea scară a speciilor după rezistența la despicare în planul radial (ordinea crescândă): molift, brad, castan, pin comun, pin negru, carpin, gorun, ulm de câmp, stejar, fag, frasin.

H. Lutz.

Der Einheitsgenerator für Ackerschlepper.

Generatorul tip de gaz de lemn pentru tractoare agricole.

Se descrie generatorul tip de gaz de lemn, care s'a adaptat pentru tractoarele agricole. El are marele avantaj de a nu fi sensibil la schimbarea speciei lemnului și la diferitele umidități ale acestuia. Se poate întrebuința lemn cu umiditate până la 40%.

W. Overbeck:

Über die Eigenschaften des Lignits im Hinblick auf die Verarbeitung in der Holzverzuckerung.

Asupra însușirilor lignitului din punctul de vedere al prelucrării sale în zahăr de lemn.

Până acum s'a încercat să se facă hârtie din lignit. Rezistența acesteia este însă mică. S'a încercat apoi să se zaharifice celuloza din lignit. Randamentul este cu cca 40% mai redus decât la lemne, astfel că fabricația nu poate fi rentabilă. Prelucrarea soluțiilor zaharoase obținute în alcool pare a da bune rezultate.

B. Schulze și G. Theden:

Das Eindringen aufgestrichener Holbschutzmittel in Kiefernsplintholz.

Pătrunderea în alburnul de pin a substanțelor prezervative aplicate prin spoire.

Studiul pătrunderii în lemn a substanțelor prezervative aplicate

prin spoire are importanţă practică, deoarece acesta este procedeul cel mai întrebuinţat pentru întreţinerea construcţiilor.

Se arată rezultatele obţinute cu substanţe uleioase, carbolineum în special şi cu substanţe dizolvabile în apă, determinându-se condiţiunile unei cât mai mari pătrunderi în lemn.

Mici comunicări:

Pădurile Italiei.

Coeficientul de calculare a volumului lemnului subţire (diam. până la 7 cm la capul gros).

Valorificarea deşeurilor de lemn în Norvegia.

Fabricarea celulozei pentru alimente şi a spirtului în Finlanda.

Montarea generatoarelor de gaz de lemn la tractoare în Finlanda.

Lipsa lemnului pentru hârtie în Suedia.

Fabricarea alcoolului şi zahărului din lemn în Finlanda.

Unificarea dimensiunilor uneltelor de găurit dela maşinile de prelucrat lemnul.

Ambalaje din Zellglas.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 108 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

Verl. d. Dtsch. Arbeitsfront: Jahrbuch Wald und Holz.

Walter de Gruyter & Co.: Das Übermikroskop als Forschungsmittel.

H. Hesmer: Der Wald im Weichsel- und Wartheraum.

G. Hahn: Messmittel und Prüfverfahren in der mechanisch-technologischen Metallprüfung.

P. A. Thiessen: Stoffe, Kräfte und Gedanken als Träger chemischer Gestaltung.

AWF.: Anwendung und Behandlung von Glutinleim in holzverarbeitenden Betrieben.

F. Fonrobert: Grundzüge des Holzbaues im Hochbau.

H. Wagner: Tachenbuch des chemischen Bautenschutzes.

*

Anul 5 (1942), Caietul 8 (August).

A. Frey-Wyssling şi H. Aeberli: Der Anteil von Fasern, Gefässen und Parenchym verschiedener Holzarten in Dreiecksdarstellung.

Proporţia de fibre, vase şi parechim a diferitelor specii de lemn în reprezentare triunghiulară.

Intrucât simpla exprimare procentuală a proporţiei de fibre nu dă o indicaţie suficientă pentru o clasificare tehnică a lemnului, autorii încearcă să reprezinte în sistemul triunghiular proporţia de fibre, vase şi celule de parenchim. Acest mod de reprezentare dă posibilitatea de a se considera deodată cele trei elemente anatomice ale lemnului.

Reprezentarea s'a făcut pentru 4 lemne răşinoase şi 40 foioase. S'a constatat că şi această reprezentare dă prea puţine indicaţiuni asupra însuşirilor tehnice ale lemnului.

A. Niethammer: Wachstumsmöglichkeiten mikroskopischer Pilze auf Sulfitzellulose und Holzschliff sowie Sulfitablauge.

Posibilităţile de creştere a ciupercilor microscopice pe celuloza-sul-

fit şi pasta mecanică, precum şi pe leşiile rămase dela procedeul cu sulfit.

Posibilităţile de creştere a ciupercilor microscopice pe celuloza obţinută prin procedeul cu sulfit, pe leşiile rămase din această fabricaţie şi pe pasta mecanică, în special modul de desvoltare şi schimbările ce se produc în aceste substrate, sunt prea puţin cunoscute.

Autoarea aduce noi contribuţiuni în această chestiune studiind modul de creştere a o seamă de ciuperci pe mediile de mai sus.

H. Esser:
Prägung von Holzfaserplatten.
Imprimarea plăcilor de fibră din lemn.

Plăcile de fibră întrebuinţate până acum au feţele netede, fără vreun desen. Cum aceste plăci se folosesc în cazuri în care aspectul exterior nu este indiferent, s'au căutat procedee de imprimare a lor. Articolul cuprinde o expunere a acestor procedee şi a câtorva rezultate obţinute.

O. Biermann:
Blockbandsäge oder Gattersäge.
Fierăstrae cu panglică sau gatere verticale.

Se studiază comparativ modul cum se face tăierea cu gatere verticale şi cu fierăstrae cu panglică, arătându-se avantajele şi desavantajele fiecărui gen de maşini, precum şi domeniul în care îşi găsesc cea mai bună întrebuinţare.

Mici comunicări:

Tablele de lemn ale tablourilor pictorului Hans Baldung (1517).

Prescripţiuni pentru scările de lemn din magazine.

Economia forestieră în Ucraina

Biroul central al generatorilor de gaz de lemn.

Substanţe pentru apărarea contra focului a lemnului.

Apărarea lemnului contra putrezirii în construcţii.

Firmele care pot face construcţii din lemn încleiat.

Distanţele între axe şi înclinările acoperişurilor la construcţiile în lemn.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 86 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

Mitt. d. Fachauss. f. Holzîragen: Verbesserte Ausnutzung und Gütesteigerung des Baustoffes Holz.

H. H. Hilf: Die Erforschung und Verbesserung der Waldarbeit.

O. Krischer: Neue Wege bei der Wärmebedarfsrechnung für Gebäude.

A. Bourquin: Die Holzverkohlung in Meileröfen.

W. Kinberg: Jahresbericht 1940 über Holzschutz gegen Holzpilze, tierische Schädlinge und Feuer.

F. Kollmann: Künstliche Holztrocknung und Holzlagerung.

H. Herklotz: Sägetechnische Prüfungsfragen für den Sägewerken.

O. Graf şi K. Egner: Untersuchungen mit Sparbalken, insbesondere für den Wohnungsbau.

O tabelă cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de salcie.

N. Ghelmeziu

INTERSYLVA.

II-ème Année. No. 3 (Juillet 1942).

Walter Wittich:
Sur la possibilité d'une afforestation des sols de formation Old-Red-Sandstone en Irland.
Despre putința unei împăduriri a solurilor de formație Old-Red-Sandstone în Irlanda.

Formațiunile respective s'au arătat protivnice, până acuma, la încercările de împădurire ce s'au făcut. Un strat de ortstain gros de 7-10 cm, format la o adâncime relativ mare, pricinuește suprasaturări periodice de apă, foarte nepotrivite pentru vegetația arborescentă. Lucrările de ameliorare urmează a fi îndreptate în direcția aceasta de a face solul mai permeabil, prin diferite măsuri: mobilizare cu plugul, îngrășare cu calcar.

Karl Orth:
L instruction des agents du Service forestier dans le Reich allemand.
Pregătirea agenților din Serviciul forestier german.

Ni se arată liniile mari ale chipului cum se va desvolta, în viitor pregătirea profesională a agenților respectivi. De astă dată, e vorba de reguli generale pentru întreg Reich-ul. O caracteristică a noii reforme constă dintr'o puternică interpenetrație a carierii forestiere și militare.

Richard Immel:
La protection de la nature et l'idée du paysage dans la sylviculture.
Protecția naturii și ideia peisajului în silvicultură.

Concepția timpului nostru în materie de protecție a naturii și de peisagiu impune anumite forme de gospodărie și cultura pădurii. Acestea privesc regiunile de cultură, arboretele, speciile alcătuitoare, chipul de regenerare. Codrul grădinărit reprezintă cea mai corespunzătoare formă de pădure. De acesta se apropie acele chipuri de cultură în care solul rămâne neîntrerupt acoperit, cu regenerare domoală și tăeri moderate.

Otto Fischer:
L'arbre dans la civilisation chinoise.
Copacul în civilizația chineză.

China este dată adesea ca pildă, în ce privește dușmănia locuitorilor față de păduri și urmările nenorocite ale nimicirii acestora. Și cu toate acestea, arborele și natura, în general, au jucat și joacă un rol deosebit în sensibilitatea acestui popor de veche civilizație. Autorul se oprește și examinează pentru a ilustra acest lucru, la pictura chineză, care n'are egal în redarea atât de profundă și concludentă a vieții și arborelui.

Georges Golay:
Les origines, les buts et les formes de la collaboration internationale en matière forestière.
Obârșiile, țelurile și formele conlucrării internaționale în materie forestieră.

Autorul aruncă o privire retrospectivă asupra înfăptuirilor din a-

cești primi trei ani de funcționare ai C. I. S.-ului. Individualizarea chestiunilor forestiere și pe plan internațional, decurge din firea deosebită a producțiunii forestiere față de alte chipuri de producțiune.

Activité forestière.
Activitate forestieră.

Cuprinde știri asupra întâmplărilor și măsurilor forestiere luate în diferite țări.

Littérature forestière.
Literatura forestieră.

Această parte reprezintă un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra unora dintre publicații.

Ilie C. Dem.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 10/1942.

Eric Badoux:
Voyage d'étude dans les peupleraies Vaudoises. (Suite et fin). (10 pag. cu 6 figuri în text).

Se arată, în continuare ,sumar, constatările făcute cu prilejul vizitării diferitelor plantațiuni executate, cu rase diverse de plop, pe terenuri asanate.

Sam. Aubert:
A propos des terres arides et de leur boisement. (2 pag.).

La origina terenurilor azi aride din Jura, platoul elvețian și etajul inferior al Alpilor, stă reaua folosință a omului. „Despăduririle masive executate în cursul secolilor, făcute pentru creearea de pășuni, sau pentru obținere de cărbune destinat industriei metalurgice și de sticlărie, au contribuit într'o foarte largă măsură să se transforme în terenuri aride importante suprafețe".

Circulara Nr. 12.

Dată Departamentelor Cantonale privitoare la reîmpăduririle de compensație ca urmare a desfrișărilor făcute pentru a se extinde suprafețele agricole.

*

Nr. 11/1942.

H.-G. Winkelmann:
Au sujet de la classification des grumes résineuses suivant la qualité. (8 pag.).

In Nr. 7/942 al acestei reviste s'a publicat un articol al d-lui prof. Ch. Gonet tratând despre clasificarea lemnului rășinos de lucru în Cantonul Vaud.

Ne fiind în totul de acord cu cele susținute, d-l Winkelmann, își propune în articolul de față, să discute ideile expuse de d-l Gonet.

La rândul său, d-l Gonet dă, în același număr de revistă, un scurt răspuns ideilor emise de preopinentul său.

P. Meyer:
Quelques observations sur les conditions forestières du Bas-Languedoc. (6 paf. cu 3 fig.).

Autorul a făcut un stagiu de studii la stațiunea internațională de geobotanică mediteraneană și alpină de la Montpellier (în Franța). Cu această ocazie a putut să facă unele observațiuni privitoare la flora din

împrejurimile acestui oraş. Aceste observaţiuni sunt redate pe scurt în articolul de faţă.

Se tratează: 1) Vegetaţia naturală şi degradarea sa în mărăcinişuri tipice (garigues). 2) Despre pinul de Alep şi reconstituirea naturală a pădurilor de Quercus ilex L. 3) Importanţa forestieră a pădurilor de Q. ilex.

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 10/942.

S'a scurs mult timp de când la bibliotecile noastre de specialitate nu am mai primit revistele franceze.

De curând ne-a sosit numărul pe Octombrie al cunoscutei Revue des Eaux et forêts.

Fără ca să-şi fi suspendat apariţia, împrejurările de răsboiu au făcut totuşi ca ea să apară în număr de pagini redus.

Numărul pe Octombrie cuprinde o parte dintr'un studiu al d-lui Ch. Guinaudeau despre pinul strobus în Vosgi.

Se găsesc aici interesante date despre felul îmbucurător cum creşte această specie în nişte terenuri umede, unde alte specii locale au dat greş. Articolul va fi în continuare.

In afară de tablourile (pe 19 pagini) cuprinzând vânzările de material lemnos din cuprinsul ţării, revista mai dă şi unele referinţe bibliografice. Astfel, aflăm că în Buletinul Comitetului pădurilor Nr. 79/942, s'au publicat pe 86 pagini diferite date privitoare la cultura plopului în Franţa.

At. Har.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

1942, Nr. 6, Juni.

L. Siegwart:
Über die Holzflösserei im Napfgebiet.
Asupra plutitului în regiunea Napf.

Plutitul lemnului a constituit şi în Elveţia din cele mai vechi timpuri şi până la sfârşitul secolului trecut unul din principalele mijloace de transport al lemnului dela pădure. Astăzi este pe cale de dispariţie. Autorul face un scurt istoric al plutitului în Elveţia şi o descriere plină de interes a acestui mijloc de transport al lemnului.

E. Blummer:
Neuartige Lavinenverbauungen.
Noui procedee de fixare a lavinelor.

Autorul descrie un nou procedeu de a fixa lavinele mici, cu ajutorul diferitelor construcţii de capre, de pari legaţi cu sârmă, garduri de sârmă, etc., arătând influenţa acestora asupra formării lavinelor. Paralel este expus şi un proiect de împădurire având acelaşi scop.

Rüedi K.:
Wald und Wild.
Pădurea şi vânatul.

In urma iernii de lungă durată de anul trecut, pagubele cauzate de vânat au fost din nou foarte mult simţite în pădure. Aceasta a făcut ca din nou această chestiune să constitue o preocupare a silvicultorilor. Autorul expune în funcţie de speciile forestiere, natura vânatului şi condiţiunile specifice ale pădurilor

elveţiene, modul cum s'ar evita sau micşora aceste pagube.

1942, No. 7/8 Iulie-August.

Über das Schweizerisch Holzsindikat.

Asupra sindicatului elveţian de lemn.

Articolul cuprinde conferinţa rostită de Dr. Walter Moser cu prilejul Congresului general al asoc. „Lignum" la Zürich, din 9 Mai 1942 (puţin prescurtat).

După o lungă expunere asupra doctrinelor economice din ultimul secol şi a situaţiei excepţionale din ultima vreme, autorul înfăţişează rolul pe care-l are de îndeplinit sindicatul lemnului în Elveţia. Sindicatul lemnului a luat naştere din nevoile economice ale epocii războiului. In epoca care va veni după încheierea războiului va avea desigur alte probleme de rezolvat. Sindicatul cuprinde toate grupele de prelucrări ale lemnului şi are de scop să armonizeze producţia cu nevoile de lemn, să distribue munca aşa fel ca să se producă în mod raţional.

Ea Krebs:

Die Anbauschlacht in der Forstwirtschaft.

Bătălia împăduririi în cultura forestieră.

Consumul din ce în ce mai sporit al lemnului în această epocă de război, face ca şi în Elveţia să se pună problema intensificării culturii forestiere. Măsurile cari trebuesc luate sunt pe scurt următoarele: dublarea măsurilor culturale (împăduririea tuturor suprafeţelor goale, etc.), furnizarea sigură a seminţelor forestiere, conversiunea crângurilor compuse, mărirea procentului de specii foioase nobile şi de pin şi larice, micşorarea pădurilor destinate vânatului şi în fine o serie de măsuri ce privesc pădurile proprietatea particulară.

Jungo I.:

Zur Frage der Waldrodungen.

Problema defrişărilor.

Problema defrişărilor preocupă azi în cel mai înalt grad pe forestierii elveţieni.

Nevoile acestei epoci de război face ca noui suprafeţe să fie defrişate. Acoperindu-se cu materialul rezultat multe nevoi de lemn se cruţă restul pădurilor cari şi aşa sunt prea rărite sau nu pot fi exploatate din alte motive.

Autorul expune din toate punctele de vedere situaţia acestor păduri şi a defrişărilor ce au fost practicate în terenurile forestiere.

Knuckel:

Vom Heizen mit Holz.

Despre încăzitul cu lemn.

Incălzitul cu lemn în iarna trecută a fost practicat şi în Elveţia pe o scară destul de mare. Autorul înfăţişează pe scurt această problemă şi perfecţionările aduse sobelor de teracotă pentru încălzitul cu lemn Totodată sunt înfăţişate frumoase modele de asemenea sobe.

Ca încheiere urmează o povestire plină de haz a lui Brunner asupra unei sobe care a încălzit o familie în timpul iernii.

Knuchel:

Reise in der Westschweiz 1942 zum Studium der Pappel-Kultur und der Verwendung des Pappelholzes.

Călătorie în Elveţia de vest în 1942, pentru studiul culturii plopului şi al întrebuinţării lemnului de plop.

Dare de seamă asupra unei excursii forestiere în care sunt expuse date interesante asupra culturii plopului şi întrebuinţărilor lemnului de plop. Acest material, datorită densităţii lui mici, este întrebuinţat la fabricarea lăzilor, cutiilor şi beţelor de chibrituri, pantofilor de lemn, sau la placaje.

E. Vintilă

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 1—2, Ianuarie—Februarie 1941.

I. Studii.

Dr. E. Hausendorff:
Wirtschaftsgeschichtliche und pflanzensoziologische Untersuchungen als Grundlage für den Waldbau im ostdeutschen Kieferngebiet.

Cercetări economico-istorice şi de sociologia plantelor ca bază a silviculturii în regiunea de pin din răsăritul Germaniei.

Este o foarte interesantă monografie a ocolului silvic Grimnitz din apropierea oraşului Uberswalde, pe care autorul, care este şi profesor universitar, îl conduce de douăzeci de ani. Aflăm, între altele, că dela 1555 şi până în prezent, adică în timp de 387 ani s'au perindat la conducerea acestui ocol 19 silvicultori. Revine aşa dar o medie de douăzeci de ani pentru fiecare. Recordul l-a bătut în această privinţă Balduin von Hövel, care a stat la conducerea ocolului timp de 40 ani (1879—1919).

In caietul de faţă al revistei se publică numai prima parte a lucrării, care cuprinde două capitole:

I. O privire istorică generală ca introducere.

II. Schimbări în starea pădurii intervenite prin gospodărire dela 1550.

Dr. E. Wagenknecht:
Untersuchungen über die Schäden des Kiefern-Triebwicklers Evetria (Tortrix) buoliana auf Kiefernkulturen.

Cercetări asupra vătămărilor pricinuite de Evetria (Tortrix) buoliana la culturile de pin.

Voss:
Erste Ergebnisse eines Versuches, der Wasserreiserbildung bei Eiche vorzubengen.

Primele rezultate ale unei încercări de a preveni formarea de crăci lacome la stejar.

Se descrie un procedeu folosit de autor în ocolul silvic Marburg. Procedeul constă în identificarea stejarilor cari prezintă muguri dormitori (ceea ce se face cu ajutorul unei scări) şi curăţirea lor de ritidom cu ajutorul unei cuţitoaie până la o înălţime de 5—8 m. Prin aceasta mugurii dormitori sunt retezaţi şi ei şi nu mai sunt în stare să producă ramuri lacome. Inconvenientul procedeului este însă că prin desbrăcarea arborilor de ritidom se expune trunchiul gerului, care la aceşti arbori poate produce mai uşor gelivuri decât la cei nesupuşi acestui tratament.

II. Comunicări:

Friedrich Kügler:
Beobachtungen über die Massenerträge der Fichte in Lettland.
Observaţiuni asupra producţiei în volum a molidului în Letonia.

Cercetările autorului arată că în Letonia arboretele de pin dau aceeaşi producţie în volum la hectar ca şi molidul, în timp ce tablele de producţie din Germania arată pentru arboretele bătrâne cu aceeaşi înălţime medie o producţie mult mai mare la molid decât la pin. Explicaţia constă probabil în faptul că în Sud-Vestul Europei avem o rasă de molid deosebită de cea din Nord-Estul Europei. Ipoteza este confirmată şi de cercetările savantului rus *Vargas de Bedemar*, care a întocmit table de producţie pentru guvernământul Petrogradului, din cari se vede că pinul şi molidul au aceeaşi producţie, cu excepţia claselor de fertilitate cele mai bune, unde molidul are o producţie în volum cu 8—10% mai mare decât pinul.

Interpretări importante de drept.

III. Recenzii.

Artur Wagner: Klimaänderungen und Klimaschwankungen. [Schimbări şi oscilaţii de climă]. „Die Wissenschaft", vol. 92. VI+221 pag., 34 fig. Preţul: legat 14,60 RM. Editura Fr. Wieweg & Sohn, Braunschweig 1940.

Recenzent *Rudolf Geiger.*

Bieger W.: Handbuch der Deutschen Jagd. [Manualul vânătoarei germane]. 2 vol. în 8 fascicule. Edit. P. Parey, Berlin 1940. Preţ de subscriere 4,80 RM. fascicula. Fascic. 2—4.

Recenzent *Olberg.*

Becker-Dillingen J.: Die Ernährung des Waldes. [Hrana pădurii]. Manual de îngrăşăminte forestiere. 589 pag., 120 fig. în text şi 6 planşe colorate. Berlin. Verlagsgeseleschaft für Ackerbau. 1939. Preţul: leg. pânză 22 RM.

Recenzent *Wittich.*

L. Hufnagl: Die Waldschönheit und ihre Pflege. [Frumuseţea pădurii şi îngrijirea ei]. Viena 1939. Edit. Julius Springer. Preţul: broşat 2,40 RM.

Recenzent *Dengler.*

Schuhmacher von Marienfrid S.: Jagd und Biologie. [Vânătoare şi biologie]. Cu 94 fig. Berlin. Edit. J. Springer 1939. Preţul: leg. 4,80 RM.

Recenzent *Dengler.*

*

Caietul 3, Martie 1941.

I. Studii.

Willi Selle:
Der Bestockungsanetil der Buche, Hainbuche, Eiche und Birke in Nordwestdeutschland auf Grund von pollenanalytischen Untersuchungen.
Proporţia de fag, carpen, stejar şi mesteacăn în Germania de Nord-Vest, pe baza cercetărilor făcute cu ajutorul analizei polenului.

Cercetări istorice asupra răspândirii în trecut a pădurilor în Nord-Vestul Germaniei, prin analiza polenului aflat în straturile de turbării până la 1,65 m adâncime şi mai mult, s'au făcut încă din anul

1928, întâiu de profesorul *Hesmer* dela Eberswalde şi de către alţii, astfel încât astăzi se cunosc rezultatele din multe părţi ale acestei regiuni. Totuşi reţeaua cercetărilor de până acum prezenta discontinuitate între Ems şi Weser, în regiunea numită „Lüneburger Heide" şi la Nord de Hanovra. Autorul studiului de faţă caută să împlinească acest gol. El dă rezultatul cercetărilor făcute asupra a 40 profile luate tocmai din aceste regiuni, astfel că discontinuitatea amintită mai sus nu mai există.

III. Recenzii.

Ginzberger A. şi *Stadlmann J.:* Pflanzengeographisches Hilfsbuch. [Carte ajutătoare pentru geografia plantelor]. Edit. J. Springer. Viena 1939. Preţul: broş. 15 RM.

Recenzent *Dengler.*

Prof. Dr. Dieterich: Forstliche Betriebswirtschaftslehre. [Economie politică forestieră]. Edit. Paul Parey, Berlin. Preţul leg. 22,80 RM.

Recenzent *Dr. Kohl.*

*

Caietul 4—5, Aprilie—Mai 1941.

I. Studii

Prof. Dr. Max Wolff şi Otto Jenss: Zur Megastismus-Frage.

In chestiunea lui Megastimus.

Lucrarea tratează despre biologia şi vătămările pricinuite de viespile din genul Megastismus semînţelor de răşinoase. Ea cuprinde patru capitole:

I. Viespile semînţelor de răşinoase din manualele silvice şi vătămările pricinuite de ele.

II. Gazdele lui Megastismus.

III. Biologia şi combaterea lui Megastimus.

IV. In chestiunea viespei Plemeliella.

Dr. E. Hausendorff: Wirtschaftsgeschichtliche und pflanzensoziologische Untersuchungen als Grundlage für den Waldbau im ostdeutschen Kieferngebiet.

Cercetări economico-istorice şi de sociologia plantelor ca bază a silviculturii în regiunea de pin din răsăritul Germaniei.

Este continuarea studiului început în n-rul 1—2 al revistei.

III. Recenzii.

Meding şi *Kleist:* Bestandswertkurventafeln für Kiefer und Fichte. [Planşe cu curbe despre valoarea arboretului pentru pin şi molid]. Edit. M. şi H. Schaper, Hanovra. Preţul 15 RM. o planşă.

Recenzent *von Laer.*

Bieger W.: Handbuch der deutschen Jagd. [Manualul vânătoarei germane]. Fascicola 5 şi 6. Berlin, P. Parey, 1940. Preţul 4,80 RM. fascicola.

Recenzent *Olberg.*

Prof. Dr. Dieterich: Forstliche Betriebswirtschaftslehre. II. Band: Waldwertschätzung. [Economie politică forestieră. Vol. II: Estimaţie forestieră]. Berlin: Paul Parey.

Recenzent *Kohl.*

Steffen H.: Flora von Ostpreussen. [Flora Prusiei Orietale]. Königsberg (Pr.): Gräfe und Unzer, 1940. 19 pag. Preţul 4,80 RM.

Recenzent *Liese.*

Caietul 6, Iunie 1941.

I. Studii.

Dr. E. Hausendorff:
Wirtschaftsgeschichtliche und pflanzensoziologische Untersuchungen als Grundlage für den Waldbau im ostdeutschen Kieferngebiet.
Cercetări economico-istorice şi de sociologia plantelor ca bază a silviculturii în regiunea de pin din răsăritul Germaniei.

Este continuarea studiului, a cărui primă parte a fost publicată în caietele 1—2 şi 4—5 ale revistei. In caietul de faţă se publică capitolul III, întitulat „Condiţiunile staţionale şi de sociologia plantelor ale ocolului [Grimnitz].

II. Comunicări.

Decizii de drept importante.

III. Recenzii.

Das neue Jahrbuch für die Gewesserkunde des Deutschen Reiches [Noul anuar al apelor Germaniei].
Recenzent *J. Schubert.*

Escherich K.: Die Forstinsekten Mitteleuropas. [Insectele forestiere ale Europei Centrale]. Vol. V: Hymenoptere şi Diptere. Fascicola 1-a (pag. 1—208). Cu 198 figuri şi 3 planşe colorate. Berlin: Paul Parey, 1940. Preţul 20,60 RM.
Recenzent *Dr. Max Wolff.*

G. T. Toma

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-WIRTSCHAFT.

Vol. IX, Caetul 3/4 (Decembrie 1941, apărută în Mai 1942).

W. Koch:
Die Forstgesetzgebung Ibero-Amerikas.
Legislaţia forestieră în ţările Americei latine.

Se deosebesc trei perioade: 1. Perioada colonială, în decursul căreia au fost adoptate legile din metropole (Spania şi Portugalia). Calea aceasta n'a dus la un rezultat bun, împrejurările coloniilor fiind altele. 2 Perioada de independenţă a ţărilor, în care legile introduse au fost înlăturate. S'au produs cele mai întinse distrugeri de păduri. 3. Perioada legislaţiilor naţionale, care se începe după primul războiu mondial şi e în curs de desovltare. Autorul analizează legile respective în vigoare.

Franz Heske:
Wald und Bewölkerung in Afrika.
Păduri şi populaţie în Africa.

Intrebarea aceasta este examinată din două puncte de vedere: 1. Al potenţialului de lucru (densitatea populaţiei) şi 2. Al influenţii pe care populaţia a avut-o şi o are asupra resurselor de origină vegetală. Africa este, în general, slab populată. Prin aceasta lipseşte unul din elementele principale pentru întemeierea unei economii forestiere în înţeles modern.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.
Cronica forestieră internaţională.

Ni se înfăţişează multe date şi ştiri privitoare la stările şi faptele forestiere din feluritele ţări ale lumii.

Ilie C. Dem.

FORST-WISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Anul 64, Caet No. 1—2, 1 Ianuarie 1942.

Prof. Dr. V. Dieterich:
Leitziele und Grundzüge der forstlichen Erfolgsrechnung.
Ţelurile şi principiile determinării efectului gospodăriilor forestiere.

In acest articol autorul importantului tratat Forstliche Betriebwirtschaftlehre „Ştiinţa gosopodăriilor forestiere" (Vol. I, recenzat în No. 1/941 al acestei reviste) expune principiile, după care trebuiesc judecate rezultatele gospodăriilor forestiere, despre care tratează în mod amănunţit volumul 3 din opera de mai sus.

Pentru judecarea rezultatului unei gospodării forestiere nu este suficient de a se face balanţa între venituri şi cheltuieli anuale sau periodice, ci este necesar de a se urmării evoluarea proprietăţii forestiere şi de a se cerceta întrucât aceia proprietate este în stare de a da venituri pe viitor. Deasemenea trebuiesc avute în vedere funcţiunile sociale ale pădurii.

Sistemul judecării valorilor şi rezultatelor gospodăriei forestiere Dieterich o caracterizează prin combinarea amenajamentului cu serviciul de ţinerea registrelor gospodăriei şi de colectarea rezultatelor, şi examinează pe rând:

1. Inregistrarea rezultatelor anuale;

2. Stabilirea periodică (şi comparativă) a situaţiei şi valorii proprietăţii precum şi posibilitatea proprietăţii de a produce venituri.

3. Combinaţia celor două grupe de înregistrarea rezultatelor spre a determina adevăratul efect al proprietăţii.

Pentru contabilizarea rezultatelor anuale autorul admite atât o contabilitate comercială cât şi una cameralistă, insistă asupra necesităţii de a se deschide atât la venituri cât şi la cheltuieli destule conturi pentru a se putea încadra în ele toate veniturile şi cheltuielile şi pentru ca la contul diverse să apară sume cât mai puţine. Deasemenea este necesar ca să apară absolut toate veniturile şi cheltuielile, chiar şi acele cari nu apar în mod direct, cum este la venituri spre exemplu contravaloarea diferitelor servituţii iar la cheltuieli pensiile şi eventual valoarea muncii depusă de proprietarul pădurii personal.

Trebuie evitat pe de altă parte de a se trece în contul pădurii venituri şi cheltueli ce nu-i mai aparţin, cum sunt veniturile din pepiniere mari, ce lucrează în vederea comercializării puieţilor, venituri din fabrici de cherestea precum şi cheltuielile ce se fac, spre exemplu, pentru a satisface interesele sportive şi pentru a mări confortul proprietarului vânătoarei şi a musafirilor săi.

Salariile personalului silvic ce mai are şi altele obligaţiuni trebuesc trecute numai cu o cotă parte.

La stabilirea periodică a situaţiei proprietăţii este necesar ca evaluarea proprietăţii să fie făcută în cantităţi grupate pe preţuri unitare şi nu numai în valori după cum propun acuma mulţi autori.

Amenajamentul va trebui deasemenea să conţină posibilităţile pe preţuri unitare.

Deasemenea urmează să se prevadă în el cheltuielile, tot în cantităţi nu şi în bani.

Combinarea celor 2 feluri de înregistrări se face prin mai multe evidenţe, din care prima grupă conţine o evidenţă a suprafeţelor, a claselor de vârstă, a volumelor şi a creşterilor, iar a doua înregistrează rezultatele anuale în cadrul datelor din prima grupă.

Rezultatele anuale trebuiesc totdeauna înşirate una după cealaltă pentru întreaga perioadă sau subperioadă amenajistică respectivă Astfel se evită rezultate greşite datorite unor venituri sau cheltuieli excepţional de mari sau de mici.

Având la îndemână aceste evidenţe, cari trebuiesc să conţină atât cantităţi cât şi valori exacte, se procedează la determinarea efectului gospodăriei nu printr'un calcul pur matematic, ci prin balansarea diferietlor cifre, ţinându-se seama de situaţia întregei gospodării. Detalii în această privinţă şi un sistem complect de evaluarea efectului unei gospodării forestiere autorul le dă în volumul III din opera mai sus citată la pag. 98—140.

Fr. Hanner

A APĂRUT
în
Editura Soc. „Progresul Silvic“

ILIE C. DEMETRESCU:

TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ

1942; 338 pagini, cu 134 figuri în text

500 lei.

INFORMAŢIUNI

— D-l prof. M. Drăcea a fost numit delegat al României în „Comisiunea internaţională pentru utilizarea lemnului" (C. I. U. B.) cu sediul la Berlin, înfiinţată în Cadrul Centrului Internaţional de Silvicultură, conform hotărîrii luată în sesiunea a XI-a la Viena a Comitetului Central. (Mon. Of. 273 din 20 XI.942).

— Prin Decretul Regal Nr. 2849 publicat în Mon. Of. Nr. 232 din 5 Oct. 1942, s'a decernat Ordinul „Meritul Agricol" următorilor ingineri silvici:

In gradul de Comandor:

1. Prof. M. Drăcea;
2. Ing. H. Lazăr.

In gradul de Ofiţer:

3. Prof. V. N. Stinghe;
4. Ing. Anastase Nedelcovici;
5. Ing. C. Bunescu;
6. Ing. Dem. Grozescu.

— D-l Ing. cons. silvic. Victor Ivănceanu a fost detaşat pe timp de 3 luni la C. N. R. pentru înventarierea şi evaluarea fabricilor de cherestea intrate în patrimoniul Statului. (Mon. Of. 269/942).

— Prin decizia Min. Agric. şi Domenii Nr. 79363 din 14.X.1942, publicată în Mon. Of. 248 din 23.X. 1942, au fost transferaţi după cerere pe ziua de 1.XI.1942, următorii ingineri silvici:

1. D-l Ing. subinsp. silvic C. Niţescu din Centrala Direcţiei Sebeş în Centrala Direcţiei Chişinău.
2. D-l Ing. şef silvic N. Imbăruş dela ocolul Niculiţel, în Centrala Direcţiei Sebeş;
3. D-l Ing. silv. stagiar Eugen Petreanu din administraţia Centrală Caps., ca şef al ocolului Niculiţel;
4. D. Ing. şef silvic Titus Petrescu de la ocolul silvic Coşava, ca şef al ocolului Făget (Jud. Severin).
5. D-l Ing. silv. stagiar D. Carpov, repartizat la ocolul Coşava (jud. Severin).

— Următorii Ingineri silvici au fost primiţi în Corpul tehnic silvic. cu gradul de ing. silvic stagiar;

1. Proorocu D. din serviciul Direcţiei Silvice, pe ziua de 28.III.942;
2. Brejan Sergiu, pe ziua de 4 Iulie 1942;
3. Dinescu St. Gh., pe ziua de 8 Iulie 1942;
4. Ana Marin S. Modâlcă, pe ziua de 18 Iulie 1942.

— D-l Ing. silvic stagiar Brejan Sergiu a fost numit în Serviciul silvic judeţean Soroca. (Mon. Of. 227/942).

— D-l Ing. Nistor D. Constantin dela Direcţia Românizării Cernăuţi, a fost primit în Corpul tehnic silvic pe data de 6 Iulie 1942 cu gradul de Ing. silvic stagiar. (Mon. Of. 240 din 14.X.942).

— Au fost numiţi pe data de 1 Sept. 1942 la Casa Pădurilor Statului, cu gradul de ing. silvici stagiari, următorii diplomaţi ai Fac. de Silvicultură: Pocoi Eugen, Temelie Lucia Maria, Carpov Dumitru, Modâlca Ana Maria, Panaitescu Marin şi Rafael Stana. (Mon. Of. 222 din 32.IX.942).

— D-l Ing. insp. g-l silvic Gheorghe Avram de la Dir. Silvică a fost repartizat la Biroul inspectorilor de control din Direcţia geniului rural, pentru partea silvică, încetându-i detaşarea la C. A. P. S. (Mon. Of. 213/942).

— D-l Ing. subinsp. silv. Nestorică Iosif, a fost delegat cu girarea ocolului silvic Iara-Turda, până la numirea unui titular (Mon. Of. 262/942).

— Eforia spitalelor civile din Bucureşti, angajează imediat pentru lucrările de exploatare în regie, specialişti „şefi de exploatare".

Doritorii se vor adresa direct Eforiei Bucureşti, Bul. Elisabeta Nr. 5.

— Prin ordinul Marelui Stat Major Nr. 912432/942, s'a prelungit valabilitatea vechiului permis de port-armă de vânătoare până la 31 Decembrie 1942, fără nici o altă formalitate sau viză.

Până la această dată — 31 Decembrie 1942 — urmează a se preschimba toate aceste vechi permise, cu noulle formulare de permise de port-armă de vânătoare.

Acei cari până la această dată nu vor fi schimbat vechile permise, pierd dreptul de port-armă.

Pentru cei mobilizaţi această preschimbare se va face putea face în primele 30 zile după eliberare.

Se atrage însă atenţia tuturor posesorilor de permise vechi de port-armă că, prelungirea permisului de port-armă nu înseamnă şi prelungirea vechiului permis de vânătoare, a cărui valabilitate a încetat pe ziua de 15 Iunie 1942.

— Ministerul de Interne, prin ordinul Circular Nr. 36382/942, a dat dispoziţiuni organelor poliţieneşti să elibereze, la cererea vânătorilor şi pe baza permiselor de vânătoare pe anul în curs, autorizaţii individuale permanente de călătorie pe C. F. R.

— Preţul pieilor de iepure a fost stabilit astfel:

Brute: Piei cu blană de toamnă fără degete, 40 lei bucata; piei cu blană de iarnă 60 lei bucata.

Argăsite: Piei de toamnă 83 lei bucata şi piei de iarnă 103 lei bucata.

— Au fost primiţi în corpul silvic următorii ingineri silvici:

1. Paşcovici V. Victor, din Serviciul Fondului Bisericesc din Bucovina;

2. Stana V. Rafael din serviciul Caps-ului;

3. Adam Aurel din serviciul Domeniului Coroanei;

4. Blascov Ion Boris (Mon. Of. 282 din 1. XII. 1942).

— In Mon. Of. Nr. 275 din 23. XI. 1942 s'a publicat Legea Nr. 851 privind modificarea legilor relative la înzestrarea cu păduri a Mitropoliilor, Episcopiilor, precu mşi a Mânăstirilor ortodoxe din România.

— Reşedinţa ocolului silvic Săcele din jud. Braoşv se va muta din oraşul Braşov în Comuna Săcele.

Pădurile comunale, composesorale şi ale particularilor din raza comunei Budila (jud. Braşov) în suprafaţă de 4000 ha se trec dela ocolul Intorsura Buzăului la ocolul Săcele.

DECRET-LEGE

Legea Nr. 830

Mon. Of. Nr. 269 (p. I) din 16 Noembrie 1942

Asupra raportului D-lui Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor, înreg. la Nr. 27085 din 12 Sept. 1942.

In baza dispoziţiunilor decretelor legi Nr. 3052 din 5 Sept. şi Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940.

Am decretat şi decretăm:

DECRET-LEGE

pentru complectarea art. I, al. a. din codul silvic.

Art. unic. — Sunt supuse regimului silvic şi se vor administra conform legii de faţă.

a) Pădurile ce aparţin Statului, Domeniului Coroanei, Casei Şcoalelor, Casei Bisericei, judeţelor, comunelor, Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, Epitropiei Sf. Spiridon din Iaşi şi Academiei Române.

Dat în Bucureşti la 13 Noembrie 1942.

Nr. 3293.

Raportul d-lor miniştri al agriculturâ şi domeniilor şi al economiei naţionale, către D-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Mareşal,

Pentru înlesnirea susţinerii în instanţele judecătoreşti a acţiunilor introduse spre judecarea abaterilor dela lega Codului silvic, precum şi în vederea recuperării despăgubirilor acordate de această lege, pentru delictele comise în anumite păduri, se prevede o procedură specială pentru pădurile proprietatea instituţiunilor prevăzute de art. 1 alin. a din această lege.

Intre instituţiunile publice enumerate în acest articol, care sunt: Statul, Domeniul Coroanei, Casa Şcoalelor, Casa Bisericii, judeţele, comunele, Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti şi Epitropia Sf. Spiridon din Iaşi, nu se prevede şi Academia Română care se află în aceiaşi situaţie.

Pentru ca şi Academia Română, proprietara unei suprafeţe păduroasă de 5931,94 ha să poată beneficia de aceiaşi procedură, s'a întocmit alăturatul proiect de Decret-Lege pentru complectarea art. 1 alin. a. din Codul silvic, pe care în baza dispoziţiunilor decretelor legi Nr. 3052 din 5 Septembrie şi Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940 îl supunem spre aprobarea şi semnarea lui de către Domnia-Voastră.

Nr. 27085.

GEORGESCU C. ROMULUS

Inginer silvic

Sublocotenent de rezervă.

Incununat de glorie, a căzut luptându-se pentru țară,
pe îndepărtatele întinsuri ale Rusiei.

BAIU CRĂCIUN

Inginer silvic

Mort după o lungă și grea suferință, la 6 Aprilie 1942,
în comuna Zărnești (Jud. Brașov).

TĂMĂȘANU T.

Inginer silvic, pensionar

Mort în comuna Călinești, jud. Muscel.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL Nr. 8.
Şedinţa din ziua de 23 Mai 1942.

Prezenţi d-nii: Butoi Al., Comşia Aurel, Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Minescu Gh., Năstăsescu Gh., Rădulescu Marin, Rodoteatu Stere, Stinghe V. N. şi Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Pregătiri în vederea adunării generale din 1942.

Şedinţa se deschide la orele 19, sub preşidenţia d-lui V. N. Stinghe, Vice-preşedinte.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 7, al şedinţei Consiliului, din ziua de 12 Mai 1942 şi se aprobă.

D-l Preşedinte citeşte telegrama de răspuns a d-lui Mihail Antonescu, Vice-Preşedinte al Consiliului de Miniştri, la invitaţia Societăţii noastre, de-a onora cu prezenţa D-sale, Adunarea Generală de anul acesta:

„Lipsind din Bucureşti nu pot fi de faţă la adunarea generală a Societăţii „Progresul Silvic". Cu inima legată de amintirea părintelui meu, care a muncit pentru silvicultură şi a respectat Societatea „Progresul Silvic"; cu respectul sincer şi statornic pentru misiunea naţională a silvicultorilor şi cu voinţa hotărîtă de a sprijini opera forestieră din ţara noastră, unde pădurile sunt un adevărat razem al bogăţiei naţionale, asigur pe toţi silvicultorii de deplina mea credinţă în viitorul pădurilor noastre, care ne-au străjuit în Carpaţi veşnicia neamului şi cred în marele rol la corpului silvic şi al Societăţii „Progresul Silvic".

(ss) *Mihai Antonescu.*

Se citeşte apoi copia adresei Nr. 6235 S. C. a Preşidenţiei Consiliului de Miniştri, prin care se aduce la cunoştinţă rezoluţia *Conducătorului Statului, Mareşal Ioan Antonescu,* în legătură cu alunecările de terenuri şi păşunatul în pădurile Statului:

„Se va discuta în Consiliul Economic. Nu văd necesară acordarea păşunatului în pădurile Statului. Este o încercare care se face de toţi, ori de câte ori se iveşte un moment greu".

„Nu se pot strica pădurile la infinit. De aceia avem mare parte din

alunecări. S'au degradat terenurile. S'a procedat demagogic sau uşuratec. Nu trebuie să continuăm această operă nefastă. Trebuie propagandă prin presă de Ministerul Agriculturii, care să arate prin articole susţinute unde am ajuns cu inundaţiile, despăduririle şi alunecările, cât şi cauzele şi să înfiereze pe acei cari au prădat".

„Ţăranii trebuie să vadă că nu este în interesul lor să le satisfacem aceste cereri".

(ss) *Mareşal Antonescu*

D-l Emanoil C., propune şi se aprobă să se facă un album cu islazurile din ţară în care să se vadă situaţia lor deplorabilă. Aceasta pentru a răspunde inginerilor agronomi, când se dovedesc că se ocupă de probleme silvice, fără a-şi rezolva problemele agricole.

D-sa mai propune să se caute a se lămuri Comisia pentru organizarea administrativă, asupra rolului şi organizării Casei Pădurilor.

D-l Emanoil C. dă amănunte asupra organizării excursiei la Ţigăneşti. Costul participării va fi de circa 500 lei de persoană. Inscrierile trebuiesc făcute până Duminică seara.

Şedinţa se ridică la orele 20.

Vice-Preşedinte, V. N. STINGHE

Secretar General, *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 9.

Şedinţa din 16 Iunie 1942.

Prezenţi d-nii: Butoi Al., Comşia Aurel, Demetrescu Ilie, Drăcea Marin, Heroiu Traian, Lazăr Horia, Nedelcovici At., Stinghe V. N. şi Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Priviri asupra adunării generale 1942.
2. Inaugurarea troiţei ridicată inginerului silvic Sublocotent Filip Vespasian, pe muntele Zboina.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 19,45, sub preşidenţia d-lui Profesor M. Drăcea, Preşedinte.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 8, al şedinţei din 23 Mai a. c., care se aprobă. Se ratifică procesul-verbal din 23 Mai a. c. al Comitetului de Direcţie.

Se citesc telegramele primite ca răspuns, la urările şi invitaţiile făcute, cu ocazia adunării generale, din anul acesta, dela:

M. S. Regele Mihai I şi M. S. Regina Mamă Elena;

Domnul Mareşal Ioan Antonescu, Conducătorul Statului;

Domnul Prof. Mihai Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri;

Domnul Profesor Simeon Mehedinţi, Membru al Academiei Române.

Se subliniază cuvintele măgulitoare, în care sunt redactate aceste răspunsuri şi se menţionează că ele ar putea fi determinate de creditul

din ce în ce mai larg, pe care pădurile şi slujitorii lor îl găsesc în cercurile înalte conducătoare ale ţării, iar din discursurile rostite de delegaţii societăţilor invitate şi din scrisoarea d-lui Profesor S. Mehedinţi, se poate vedea că importanţa economiei forestiere şi aportul Corpului Silvic, în această economie îşi au bine definite rosturile lor în desvoltarea ţării.

1. D-l Preşedinte M. Drăcea arată că deşi vremurile au fost vitrege, iar o parte din membrii Societăţii au fost şi sunt mobilizaţi, totuşi a cincizeci şi şasea adunare generală a Soc. „Progresul Silvic“ s'a bucurat de participarea a numeroşi membrii.

Deasemenea adunarea generală a fost onorată cu prezenţa d-lui Ioan Simionescu, Preşedintele Academiei Române, a d-lui Inginer Ioan Bujoiu, fost Ministru, care a reprezentat „Colegiul Inginerilor“, a d-lui Inginer Ştefan Mihăescu, preşedintele A. G. I. R.-ului, a d-lui Inginer Balş, din partea Soc. „Politechnica“ şi alte personalităţi marcante, cari au reprezentat diferite societăţi.

D-l Preşedinte mai arată că dacă a fost reales pentru a treia oară, preşedintele Societăţii „Progresul Silvic“, aceasta este şi meritul membrilor din Consiliu, dar şi al simţului de răspundere al membrilor societăţii, cari au putut să descifreze realităţile în care trăim, să cântărească oamenii şi să identifice pe aceia cari n'au trăit şi n'au activat, decât spre a turbura bunele raporturi dintre membrii societăţii, cari în marile lupte pe care le are de dat, are nevoie mai mult decât oricând de linişte şi de solidaritate.

Din problemele discutate în adunarea generală, s'au difuzat în presă problema perdelelor de protecţie, care au avut un mare rol în războiul actual, problema românizării întreprinderilor, precum şi problema lipsei lemnelor de foc.

Adunarea generală şi problemele care s'au discutat au avut în presă, un răsunet mai mare decât în anii trecuţi. S'au publicat articole documentate în ziarele: „Universul“, „Curentul“, „Timpul“ şi „Excelsior“. D-sa evidenţiază faptul că problemele silvice încep să fie înţelese de marele public. Rămâne numai ca Societatea să găsească o formulă cât mai bună şi mai eficientă, pentru a duce la bine şi pe drumuri bune destinele silviculturii şi ale corpului.

D. Preşedinte îşi ia angajamentul de-a scrie un articol despre „Ecouri din presă“ dela adunarea generală a Soc. „Progresul Silvic“.

Moţiunile votate de adunarea generală au fost presentate d-lui Ministru A. Pană, dela Ministerul Agriculturii şi Domenii şi d-lui Ministru I. Marinescu, dela Ministerul Economiei Naţionale, de d-l Preşedinte, împreună cu o delegaţie din partea societăţii.

D-sa mai arată că d-l Ministru Aurelian Pană a făcut un sacrificiu venind la adunarea generală, întrucât d-sa abia sosise în Bucureşti, după mai multe zile de inspecţii făcute în ţară. Cuvântarea ţinută de d-l Ministru Pană a fost obiectivă şi a precizat punctul de vedere al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, în ceea ce priveşte economia forestieră.

D-l Preşedinte arată că în ziua de 1 Iunie a. c. în cadrul excursiei Facultăţii de Silvicultură din Şcoala Politechnică, se va inaugura troiţa

ridicată de Societatea A. V. I. S.. pe muntele Sboina, în amintirea eroului Inginer silvic Filip Vespasian, Sublocotenent, mort în acele locuri, în războiul pentru întregirea neamului.

Consiliul deleagă pe d-l Președinte să reprezinte Societatea la această inaugurare, la care va invita toate persoanele oficiale din regiune.

Se acordă suma de 15.000 lei pentru această inaugurare.

3. Se aprobă cererea Societății A. V. I. S., în sensul ca sediul acesteia să fie la Societatea „Progresul Silvic", într'o cameră, care se va destina de d-l Secretar General al Societății, de comun acord cu Președintele Societății A. V. I. S.

4. Consiliul hotărăște să se publice în Revista Pădurilor un extras din scrisoarea d-lui General Nicolau, Prefectul județului Mușcel, relativă la plantațiunile făcute de d-sa, în județul Constanța.

Deasemeni, scrisoarea se va trimite în copie Ministerului Agriculturii și Domeniilor, cu rugămintea de a urmări aceste plantațiuni și a luat măsuri de întreținerea lor.

Se va ruga d-l Inginer Alexe Chiriţescu să informeze Societatea asupra rezultatului acestor plantațiuni.

5. Consiliul hotărăște ca proiectul relativ la Organizarea generală a aparatului de Stat, întocmit de CAPIR., să fie trimis d-lui Inginer Traian Heroiu, cu rugămintea de a referi, în scris Consiliului.

6. Cererile Căminului Cultural Regele Mihai și Ajutorarea copiilor săraci, de a li se acorda subvenții, nu pot fi satisfăcute, pentrucă Societatea noastră este o societate culturală, care are fonduri restrânse, adunate prin cotizații dela membrii ei.

7. Pentruca Societatea „Progresul Silvic" să activeze în cadrul „Asociației Proprietarilor de Păduri" Consiliul roagă pe d-l consilier Dem. Grozescu, ca atunci când se fac cereri pentru exercitarea dreptului de preemțiune al Statului, la cumpărarea unei păduri, să caute și să recomande Soc. „Progresul Silvic" pentru cumpărarea unei păduri.

Fiind proprietari de păduri, Soc. „Progresul Silvic" poate fi membră în asociație și poate activa în sensul de a da îndrumări proprietarilor de păduri, pentru o cultură rațională și sistematică a pădurilor.

8. Se aprobă ca membrii ai Societății, d-nii: Inginer Băluță Ștefan și Inginer Ivanov Nicolaie, având recomandările necesare și îndeplinind condițiunile statutare.

Ședința se ridică la orele 22.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Al. Butoi*

PROCES-VERBAL Nr. 10.

Ședința din 18 August 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Demetrescu C. Ilie, Emanoil C., Florescu M. P., Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Traian, Popescu Ioan, Nedelcovici At., Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Nouile atribuții pentru organele silvice din Basarabia.

2. Diverse — **Administrative.**

Şedinţa se deschide la orele 18 sub preşedenţia d-lui Profesor V. N. Stinghe, Vice-Preşedinte.

Inainte de-a intra în ordinea de zi, se face constatarea de o parte din membrii prezenţi, că un procent apreciabil dintre membrii aleşi, ai Consiliului, care ar avea obligaţia morală, să vină fără întrerupere la şedinţe, lipseşte foarte des, iar din verificarea condicii de prezenţă, s'ar putea chiar spune, că se lipseşte sistematic.

Consiliul făcând această constatare desagreabilă, evidenţiază lipsa de interes pe care aceşti membrii o arată pentru nevoile societăţii, tocmai acum când sunt de discutat şi de luat hotărîri în chestiuni vitale pentru păduri şi corpul silvic.

Faţă de această atitudine Consiliul hotărăşte să facă încă odată apel la spiritul de conştiinciositate şi de solidaritate pe care crede că fiecare membru ales îl are cel puţin faţă de cei ce i-au dat mandatul de a-i representa, rugându-i să vină la şedinţe. După aceea d-l Secretar General va face aplicarea art. 30 din Statute, D-sa urmând a aduce la cunoştinţa Consiliului membrii care absentează, spre a se lua măsuri conform statutului.

Se intră în *Ordinea de zi:*

I. Nouile atribuţiuni pentru organele silvice din Basarabia.

D-l D. Grozescu expune evoluţia încadrării serviciului silvic din Basarabia şi Bucovina, începând dela reocuparea acestor provincii şi arată dificultăţile cu care administraţia silvică s'a luptat, până a obţinut acele subdirectorate independente, în Directoratul Agriculturii.

Se pare însă că în ultima vreme s'a repus în discuţie înglobarea serviciilor silvice, în Directoratul Agriculturii, cu alte cuvinte desfiinţarea independenţii de până acum, deoarece a apărut ordonanţa prin care se desfiinţează subdirectoratele existente ale Regimului silvic şi Zootechnic din Basarabia.

Ca urmare firească a acestor noui fapte este necesar să reîncepem intervenţiile pe care le-am mai făcut, la începutul administraţiei româneşti, în Bucovina şi Basarabia, în anul reocupării.

Această mişcare a noastră a reînceput, având la bază un memoriu întocmit în acest senz, de colegul Eugen Răuţă.

Intr'o consfătuire, în cadrul secţiei, la Colegiul Inginerilor, s'a hotărît redactarea unui memoriu, care să fie presentat Decanatului Colegiului şi în care să se ceară convocarea unei şedinţe comune a secţiilor silvică şi agronomică, prin care să se poată preciza atitudinea celor două secţii, asupra cadrului de activitate pentru aceste două specialităţi.

D-l D. Grozescu mai arată în amănunte desele neînţelegeri survenite ca urmare a faptului că se urmăreşte cu orice prilej, de a se subordona silvicultura agriculturii.

In majoritatea legilor şi dispoziţiilor oficiale ce s'au întocmit la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor s'a putut vedea această tendinţă.

D-l D. Grozescu exemplifică această tendinţă cu dispoziţia prin care Direcţia Producţiunii Vegetale a dat ordin Camerilor Agricole să împădurească terenurile degradate şi să facă perdele de protecţie, luând ca anexă, numai pentru lucru, organele silvice.

De aceea am fost nevoiţi să ajungem la hotărîrea de-a se seziza Colegiul Inginerilor, al cărui rol este printre altele şi acela de-a stabili separaţia între specialităţile care constituesc colegiul.

In discuţiile avute s'a găsit necesar ca şi Societatea „Progresul Silvic" să ia parte la această acţiune, aceasta cu atât mai mult, cu cât normele experimentale în Basarabia, urmează a se extinde în toată ţara, în cadrul nouei legi administrative.

D-l V. N. Stinghe, preşedinte, în convingerea că acţiunile dela Colegiu şi aceea a Societăţii trebuiesc să meargă paralele cere ca d-l Tr. Heroiu să citească proiectul de memoriu, ce urmează a fi depus la Colegiu.

D-l Traian Heroiu arată, că mai înainte de-a citi memoriul, crede că e necesar ca acţiunea să fie dusă cu energie, pentrucă se cristalizează tot mai mult hotărîrea de a se încălca integral domeniul de activitate silvică şi dă drept pildă un articol apărul în Timpul şi Argus semnat Al. Carabella, care pe lângă neexactităţi şi lipsă de competenţă, exprimă un sistem ce se găseşte pe linia de gândire a parte din corpul agronomic.

Memoriul se găseşte bine întocmit şi se propune să se introducă confuzia ce se va arunca în rândurile studenţilor dela Facultatea de Silvicultură, care, cu drept cuvânt, nu vor putea primi, ca inginerii silvici să fie subordonaţi inginerilor agronomi, în a căror pregătire nu intră nici una din disciplinele care constituesc baza tehnicei forestiere. Deasemeni este necesar să se arate că în afară de învăţământul superior administraţia silvică are tot ciclul de şcoli necesare să producă personalul mediu şi inferior, în a căror pregătire nu intră ca cunoştinţe agricole, nici ceea ce este necesar unui sătean muncitor de pământ, pentrucă nu aceasta este scopul instruirii lui, ci acela al practicelor forestiere.

Se mai propune ca memoriul să se încheie cu sugestii ca în cazul când nu se va putea ajunge la un acord, Colegiul să facă intervenţie directă la forurile conducătoare.

In ceea ce priveşte acţiunea Societăţii „Progresul Silvic", d-nii Nedelcovici At. şi Emanoil C. cer ca să se ia contact cu Societatea Agronomilor, aşa cum se face la Colegiu, spre a se provoca un răspuns oficial al acesteia, în chestiunea imixtiunilor ce se fac în domeniul de activitate forestieră.

Se admite această propunere şi se stabileşte ca în prealabil să se adune material documentar, spre a se evidenţia tendinţa, care se manifestă de cercurile agronomice, fie oficial, fie pe cale particulară..

D-l Ilie C. Demetrescu socoteşte că este necesar să se arate lipsa de pregătire a inginerilor agronomi, în problemele forestiere, fapt ce se poate evidenţia prin lipsa unui curs, cât de sumar, în Facultatea de Agronomie, pentrucă s'a desfiinţat şi cele câteva ore ce constituiau conferenţa de Silvicultură, la Facultatea din Bucureşti.

Spre a se fixa punctul nostru de vedere unitar se deleagă d-l Ilie C. Demetrescu să prezinte, pentru şedinţa dela 25 August, a. c. un referat în legătură cu stabilirea domeniului de activitate al celor două profesiuni.

In legătură cu această problemă se remarcă căldura cu care d-l Pamfil Şeicaru apără pădurile şi se relevă în special editorialele din

ultima vreme, în care documentat şi viguros, d-l Pamfil Şeicaru susţine:

— Nevoia individualizării conducerii forestiere şi în care arată opiniei publice :

— tenacitatea şi temeinica pregătire a corpului silvic, singurul în măsură să poată avea grija bunei stări a pădurilor şi economiei forestiere naţionale.

Pentru interesul ce arată pădurilor, Consiliul hotărăşte ca o delegaţei formată din: D. Grozescu, At. Nedelcovici şi Secretarul General al Societăţii să se prezinte d-lui Pamfil Şeicaru o scrisoare cu arătarea gratitudinei noastre.

Şedinţa se ridică la orele 22.

Vice-Preşedinte, V. N. STINGHE

Secretar General, *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL No. 11

Şedinţa din 25 August 1942

Prezenţi D-nii: Butoiu Al., Demetrescu C. Ilie, Emanoil C. Florescu, M. R., Haralamb Ath., Heroiu T., Năstăsescu Gh., Nedelcovici Ath., Popescu I., Stinghe V. N. şi Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Continuarea lucrărilor referitoare la încadrarea Serviciului silvic, în administraţia de Stat, din Basarabia şi Bucovina.

2. Comisiunea pentru redactarea Legii de organizarea Corpurilor tehnice, de ingineri şi arhitecţi, depe lângă M. L. P.

3. Diverse administrative.

Şedinţa se deschide la orele 19,45, sub preşedinţia D-lui profesor V. N. Stinghe, vice-preşedinte.

Se citeşte procesul verbal No. 9 din 16 Iunie 1942, care se aprobă. Se ia în discuţie procesul verbal Nr. 10, din 18 August a. c., care urmează a fi completat şi refăcut şi supus discuţiei, în şedinţa viitoare.

La discuţia procesului verbal No. 10, D-l C. Năstăsescu, preşedintele Secţiei silvice, din „Colegiul Inginerilor", arată că în chestiunea administraţiei silvice din Basarabia, nu s'a înregistrat nicio întâmpinare din partea vreunei instituţii silvice sau organizaţiuni profesionale silvice, ci acea chestiune s'a discutat în afara şedinţei şi într'o formă neoficială, Colegiul nefiind sezizat formal.

D-l Ilie C. Demetrescu arată că persoanele ce urmează a seziza Colegiul, despre situaţia din Basarabia, să facă cereri ori în numele lor propriu, ori în numele organizaţiunilor profesionale existente, spre a nu întâmpina greutăţi în rezolvarea chestiunilor ce susţinem.

Se intră în ordinea de zi.

D-l Ilie C. Demetrescu citeşte punctul D-sale de vedere asupra sferei de activitate dintre inginerii silvici şi agronomi. D-sa arată că dela 1894 şi până azi, s'a făcut separaţia între învăţământul silvic şi cel agronomic. Cel silvic s'a încadrat încă de mult în Politehnică, pe când învăţământul agronomic a fost alipit la această şcoală numai de un an şi jumătate.

Singurul contact între învățământul agronomic și cel silvic, erau conferințele de silvicultură dela Facultățile de Agronomie din București și Cluj.

Azi însă, numai Facultatea de Agronomie dela Cluj-Timișoara o mai păstrează pentrucă acea dela Politehnica din București, după ce a fost treptat redusă ca număr de ore, s'a desființat. D-sa arată că, încă de acum 90 ani Ioan Ionescu dela Brad a arătat că e nevoe de separarea profesiunei silvice de acea agronomică.

Nici în lucrări mici, profesiunea de agronom și silvicultor nu se pot suprapune sau subordona una alteia.

Domnii: Profesor V. N. Stinghe și At. Nedelcovici arată că în chestiuni de principiu, deci în acțiuni de Stat, nu se poate face nimic forestier, decât numai de Inginerul forestier.

Angajându-se o discuție cu privire la atitudinea Corpului silvic, față de unele probleme ce privesc și pe agricultori și luându-se ca exemplu pădurile mici, creiate benevol de proprietari pe moșiile lor, D-l Ilie C. Demetrescu arată că din punct de vedere al rentabilității, este nevoe ca aceste păduri mici, creiate benevol de proprietari, să nu mai fie supuse regimului silvic.

D-l C. Emanoil propune ca pentru ședințele viitoare să se arate cazurile concrete de încălcare a Sectorului silvic de către inginerii agronomi și anume: articolele de legi, decizii în Administrații, publicații în ziare, etc spre a se putea combate temeinic imixtiunea ce se produce mereu în treburile silvice.

Un asemenea exemplu este arătat de D-l Traian Heroiu în art. I al Legii de organizarea Minsiterului Agriculturii și Domeniilor.

Ca urmare, D-l Ioan Zeicu este rugat a aduce date din Deciziile și legile respective ale acestui Minister, cerând în acest scop și concursul Direcției silvice.

Se delegă D-nii: profesor V. N. Stinghe și Traian Heroiu a întocmi și supune Consiliului, în ședința următoare, un referat în chestiunea menținerii separării dintre cele două sectoare: silvic și agronomic, iar D-l Ilie C. Demetrescu a completa și continua expunerea începută.

Discuția la punctul I al ordinei de zi rămâne în continuare.

La punctul 2 din ordinea de zi, D-l C. Emanoil arată că s'a primit invitația dela Ministerul Lucrărilor Publice, pentruca Soc. „Progresul Silvic" să trimeată un delegat, care să ia parte la discuția Legii pentru Organizarea Corpurilor Tehnice, de ingineri și arhitecți, ce urmează să se elaboreze. La delegația ce a primit din partea D-lui Președinte al Societății, d-sa a fost la ședința dela M. L. P. Joi 20 August a. c., însă nevenind D-l Ministru, nu s'a intrat în discuția problemei. S'a discutat un ante-proect care urmează a fi discutat în ședințele următoare.

D-l C. Emanoil arată că D-l Secretar General al M. L. P., D-l I. Andriescu-Cale a menționat că legea de organizare a Corpului silvic, va putea constitui un cadru general pentru noua Lege, ce se proectează.

S'a fixat ședința următoare pentru Marți 1 Sept. 1942.

Ședința s'a ridicat la orele 21 și 45.

Vice-Președinte, V. N. STINGHE

Secretar General, C. *Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 12

Şedinţa din 1 Septembrie 1942.

Prezenţi d-nii: Butoi Al., Comşia Aurel, Drăcea Marin, Emanoil I. C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Heroiu Traian, Popescu Ioan, Sburlan D. A., Stinghe V. N., Zeicu Ioan şi ca invitat M. Burculeţ.

Şedinţa se deschide la orele 19 şi 30 sub preşedinţia d-lui Prof. V. N. Stinghe, Vice-Preşedinte.

Se citeşte procesul verbal Nr. 11, al şedinţei din 25 August 1942 şi se aprobă.

Ordinea de zi:

1. Continuarea discuţiilor asupra încadrării Serviciului Silvic din Basarabia şi Bucovina.
2. Legea de organizare a Corpului Technic
3. Diverse-Administrative.

1. D-l Traian Heroiu expune pe scurt problemele principale de studiat, înainte de a se discuta la Colegiul Inginerilor, delimitarea sectoarelor de preocupări ale inginerilor silvici şi agronomi. Se face o repartizare pe persoane a tratării acestor chestiuni.

D-l N. Ghelmeziu propune să se studieze, pe o perioadă de circa 10 ani, din ce sectoare de activitate provin veniturile Ministerului Agriculturii şi Domeniilor şi câţi din aceşti bani s'au resfrânt asupra sectorului silvic. Cifrele date, în această privinţă, pe anul 1941—1942, de D-l Tr. Heroiu în lucrarea sa „Conducere şi responsabilitatea proprie în sectorul silvic" constituesc unul din cele mai puternice argumente, în discuţia ce va avea loc. Ele ar trebui însă completate pe mai mulţi ani.

D-l Ioan Zeicu propune să se cerceteze în special această distribuţie a fondurilor la Camerile Agricole, unde sumele alocate pentru sectorul silvic nu depăşesc cifrele de 1—2%. D-sa citeşte referatul asupra legilor şi regulamentelor care definesc categoric sectorul de activitate silvică, cu toate acestea este încălcat de către unii reprezentanţi ai Corpului agronomic, dovadă avisul Consiliului Technic Nr. 383/1940, asupra păşunilor împădurite pe care le revendică sectorul agricol pentru sfera lui de activitate, prin avisul Nr. 537/1938, al Consiliului Technic Agricol. Ca un corolar al acestor divergenţe, d-l Zeicu relevă situaţia critică în care se găseşte colectivităţile (obştii şi composesorate) proprietare de pădure şi păşuni, care fiind constituite în sensul legiuirilor silvice ca entitate unică, noi nu avem nimic de zis în ce priveşte islazul propriu zis, a cărui administraţie technică poate intra în sectorul agricol, ca un capitol aparte de preocupare economică, dar nu putem admite divizarea fondului proprietăţii câtă vreme constitue o colectivitate unică cu o singură evidenţă de proprietate, un singur inventar, un singur buget, care poate fi executat pe capitole separate, dar în nici un caz nu poate fi divizat ca entitate şi temei juridic.

Consiliul îşi asumă punctul de vedere al d-lui Zeicu relativ la regimul păşunilor din golurile de munte.

D-l M. Drăcea spune că ar trebui căutată şi o altă cale în afară de aceea a discuţiilor cu agronomii, prin care să se câştige un credit cât mai larg activităţii forestiere. O discuţie directă cu agronomii nu

poate avea succes, fără o atmosferă generală pregătită, pentru înțelegerea problemelor noastre.

D-l Traian Heroiu spune că azi nu mai putem spune că avem în sânul nostru elemente care ne contracarează activitatea. Cere să se facă un program de lucru și șefii de autorități silvice să activeze de acord pentru realizarea lui.

D-l N. Ghelmeziu arată că odată cu întocmirea programului trebuiesc fixate și etape de realizare: precum și persoanele care se ocupă cu realizarea lui. Altfel și acest program va fi unul din multele programe care s'au făcut și prea puțin s'au realizat, din cauza lipsei concursului necesar, în cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Din mulțimea punctelor ce avem de realizat trebuiesc scoase pentru o primă etapă, bine determinată ca timp, cele mai presante.

II. D-l C. Emanoil dă relațiuni asupra stadiului în care se găsește redactarea Legii de organizare a Corpului Technic, insistând asupra articolelor privitoare la clasificarea domeniilor de activitate inginerească, definirea lor, gradele inginerilor și cadrele.

D-l M. Burculeț arată situația Corpului Silvic față de gradele și cadrele propuse prin proiectul de lege.

Se deleagă mai departe d-l C. Emanoil a discuta la Ministerul Lucrărilor Publice, legea în baza celor discutate la Consiliu.

Ședința se închide la ora 22.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 13.

Ședința din 9 Septembrie 1942.

Prezenți d-nii Butoi Al., Emanoil C., Florescu M. P., Grozescu D., Ghelmeziu N., Haralamb At., Popescu Ioan, Rădulescu Marin, Stinghe V. N., Suhățeanu M., Nedelcovici At., Zeicu Ioan și ca invitat d-l M. Burculeț.

Ordinea de zi:

1. Administrative și Comunicări diverse.

2. Continuarea discuțiilor asupra încadrării serviciilor silvice din Basarabia și Bucovina.

3. Legea de organizare a Corpului Technic.

Ședința se deschide la ora 19 și 30, sub președenția d-lui Profesor V. N. Stinghe, Vice-Președinte.

Se intră în ordinea de zi:

1. Administrative — Diverse.

Se cetesc procesele-verbale Nr. 10 din 12 August și 12 din 1 Septembrie și se aprobă.

Se ratifică procesele-verbale ale Comitetului de Direcție din 29 Iunie și 7 August a. c.

Se aprobă 10.000 (zece mii) lei ca subvenție revistei „SATUL", din fondul de propagandă.

In urma adresei Asociației proprietarilor de păduri, prin care se

cere societății să intervină în sensul memoriului făcut de Asociație, de a se numi în Consiliul superior al Agriculturii și reprezentanți ai proprietarilor de păduri, se hotărăște ca această chestiune să fie pusă la ordinea de zi a unei ședințe viitoare. Asupra acestei chestiuni va referi d-l Al. Butoiu.

Se va pune deasemenea la ordinea de zi în o ședință viitoare discutarea „Planului de organizare economică-socială" trimis de C. A. P. I. R.

Se aprobă ca membrii noui d-nii ingineri silvici: Elpidifor Petcu și Paul Belinschi.

2. Chestiunea încadrării serviciului silvic din Basarabia și Bucovina în Administrația de Stat.

In ce privește chestiunea încadrării Serviciilor silvice se constată că până azi nu s'au primit răspunsuri la subiectele date în studiu. Chestiunea se va menține la ordinea de zi. Pentru ședința viitoare se vor invita toți colegii cari au în studiu diverse subiecte, precum și d-nii: C. Nettea și M. Florescu, care vor fi rugați a expune diferitele legiuiri și norme date de Minister.

3. Legea de organizare a Corpului Technic.

D-l C. Emanoil informează Consiliul asupra stadiului în care se găsește pregătirea Legii Corpului Technic și cu date din ante-proiectul ce s'a distribuit de M. L. P.

Se discută chestiunea cadrelor, stagiilor și vârstei de pensionare, stabilindu-se punctul de vedere, pentru delegatul Societății în comisiunea de pe lângă M. L. P.

Ședința se închide la ora 22.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 14.

Ședința din 15 Septembrie 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Chiriță C., Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Traian, Popescu Ioan, Rădulescu Marin, Stinghe V. N., Zeicu I. Ca invitați d-nii: Burculeț M., Florescu Ioan, Nettea C.

Ordinea de zi:

1. Chestiunea încadrării serviciului silvic în organizația Statului.
2. Legea pentru organizarea Corpului Technic.
3. Administrative — Diverse.

Ședința se deschide la orele 19. sub președenția d-lui Profesor V. N. Stinghe, Vice-Președinte.

Se intră în ordinea de zi.

1. Incadrarea Serviciului silvic în organizația administrativă a Statului.

D-l C. Nettea referă asupra stadiului în care se găsește legiferarea relativă la organizarea și administrarea pășunilor împădurite. Legile de până cum sunt confuze, astfel că se ivesc încălcări de atribuții de către inginerii agronomi, în domeniul de competență silvică.

Deasemenea D-sa informează consiliul că din veniturile Camerilor de Agricultură, la care pădurile contribuie foarte mult, pentru lucrările silvice nu s'au dat decât zero până la maximum 4%. Se prezintă tablouri cu date în această chestiune.

După discuţiuni la care au luat parte d-nii: V. N. Stinghe, M. Burculeţ, C. Emanoil, Al. Butoi, M. Rădulescu şi N. Ghelmeziu asupra activităţii Camerilor de Agricultură şi consumarea bugetelor lor, d-nii: C. Nettea şi M. Burculeţ sunt rugaţi a colabora împreună cu d-l I. Marinescu, pentru a face un referat asupra acestei chestiuni.

D-l I. Zeicu prezintă referatul d-sale asupra diferendului ivit între sectorul silvic şi sectorul agricol pe chestia atribuţiunilor de îndrumarea gospodăriei păşunilor împădurite şi golurilor de munte.

D-l I. Florescu dă relaţiuni asupra proiectului de lege de preempţiune, în care pădurile sunt considerate ca bunuri agricole.

D-l I. Florescu este rugat a întocmi un referat asupra încălcărilor agronomice în sectorul silvic prin diverse legi, regulamente şi decizii.

Se vor învita pentru şedinţa viitoare d-nii: I. Marinescu şi Em. Niculescu.

D-l Em. Niculescu va fi rugat a referi în privinţa mobilizării agricole.

2. Legea de organizarea Corpului Technic.

D-l M. Burculeţ dă relaţiuni asupra celor spuse de d-l Ministru Buşilă, la conferinţa avută la M. L. P., privitor la Legea Corpului Technic.

D-l C. Emanoil completează relaţiunile asupra discuţiunilor de mai sus.

Se discută principiile legii, fixate de d-l Ministru Buşilă.

D-l D Grozescu spune că proiectul de lege a Corpului Silvic corespunde perfect principiilor fixate de d-l Ministru Buşilă. Se impune a se preciza de noi măsurile tranzitorii, pentru a se ajunge la normalizarea cadrelor. Deasemenea să se găsească modalităţile de a se face practic promovările celor merituoşi şi pedepsirea celor vinovaţi.

D-nii C. Emanoil şi M. Burculeţ vor întocmi un memoriu în această chestiune.

3. Administrative.

D-l Traian Heroiu a înaintat o listă de persoanele cărora ar fi bine să se trimită broşura d-sale: „Conducere şi responsabilitate proprie în Sectorul Silvic“.

Se hotărăşte să se expedieze imediat cele 100 exemplare pe care le are Societatea. Se vor cumpăra, deocamdată încă, 200 exemplare, care se vor exepedia imediat.

Asupra persoanelor cărora se va trimite broşura d-lui Traian Heroiu, vor aviza d-nii: At. Haralamb, C. Emanoil şi Tr. Heroiu.

Şedinţa se închide la orele 21 şi 30.

p. *Preşedinte*, V. N. STINGHE

Secretar General, C. *Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 15.
Şedinţa din 22 Septembrie 1942.

Prezenţi d-nii: Butoiu Al., Chiriţă C., Demetrescu C. Ilie, Drăcea M., Emanoil C., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Traian, Minescu Gh., Nedelcovici At., Popescu Ioan, Rodoteatu Stere, Sabău V., Stinghe V. N., Zeicu Ioan şi ca invitaţi d-nii: Inginer Emil Niculescu din C. A. P. S., Inginer Mihail Burculeţ din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

1. Legea pentru organizarea Corpului Technic.
2. Incadrarea Sreviciului Silvic în organizaţia administrativă a ţării.
3. Scrisoarea Asociaţiei proprietarilor de păduri, în legătură cu constituirea Consiliului Superior al Agriculturii.
4. Planul de organizare economică-socială a Statului, propus de CAPIR.
5. Administrative — Diverse.

Şedinţa se deschide la ora 19 şi 15, sub preşidenţia d-lui Profesor M. Drăcea, Preşedinte.

Se citesc şi se aprobă procesele-verbale Nr. 12 din 1 Septembrie 1942, 13 din 9 Septembrie 1942 şi 14 din 15 Septembrie 1942.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Ilie C. Demetrescu dă scurte relaţiuni asupra expoziţiei agricole ce s'a deschis la Atheneu, atrăgând atenţia asupra faptului că pădurea este înglobată iarăşi în ramura agricolă.

D-nii: M. Drăcea şi Traian Heroiu arată că cele două panouri cu date asupra pădurii s'au întocmit după normele date de I. C. E. F. şi după multe insistenţe, pentrucă expoziţia fiind agricolă s'a înţeles că nu este cazul a participa şi ramura forestieră.

Cele două panouri referitoare la păduri sunt cu date din sectoarele unde economia forestieră este în atingere cu cea agricolă.

Se intră în discuţia primului punct dela ordinea de zi:

Legea pentru organizarea Corpului Technic.

D-l Profesor M. Drăcea informează Consiliul asupra discuţiei ce-a avut loc, în acelaş scop la Colegiul Inginerilor.

D-l C. Emanoil citeşte raportul întocmit, ca urmare a discuţiunilor din şedinţele anterioare, cu punctul de vedere al Societăţii noastre, în chestiunile puse de Comisiunea întocmită pentru redactarea Legii Corpurilor Technice.

După ce se ascultă şi explicaţiile date de d-l M. Burculeţ, Consiliul aprobă referatul care urmează a fi depus la Comisiunea de pe lângă M. L. P.

Celelalte chestiuni dela ordinea de zi se amână pentru şedinţa viitoare şi desbaterile se închid la ora 22.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 16.
Şedinţa din 29 Septembrie 1942.

Prezenţi d-nii: Butoiu Al., Chiriţă Constantin, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P. Ghelmeziu N., Rădulescu Marin şi Zeicu Ioan.

Neîntrunindu-se numărul legal de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. *Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 17.
Şedinţa din 6 Octombrei 1942.

Prezenţi d-nii: C. Chiriţă, A. Comşia, M. P. Florescu, Tr. Heroiu, St. Rodoteatu.

Neîntrunindu-se numărul legal de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. *Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 18.
Şedinţa din 13 Octombrie 1942.

Prezenţi d-nii: Butoi Al., Chiriţă Constantin, Comşia Aurel, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C.. Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Heroiu Traian, Nedelcovici At., Rădulescu M., Stinghe V. N. şi Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea Serviciului Silvic, în organizaţia administrativă a ţării.
2. Scrisoarea Asociaţiei proprietarilor de păduri, în legătură cu constituirea Consiliului Superior al Agriculturii.
3. Planul de organizare economică-socială al Statului, propus de C. A. P. I. R.
4. Diverse — Administrative.
5. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 19 şi 30 sub preşedinţia d-lui Profesor M. Drăcea, Preşedinte.

Se citesc procesele-verbale Nr. 15 din 22 Septembrie şi Nr. 16 din 29 Septembrie 1942, care se aprobă.

Se intră în ordinea de zi.

Se ia act că nu s'au primit încă referate dela d-nii: Demetrescu C. Ilie, Haralamb At., Stinghe V. N., D. Sburlan şi I. Florescu.

Domnii referenţi vor fi rugaţi din nou, în scris, să depună referatele.

Domnii: Zeicu I. şi Grozescu D., informează Consiliul asupra stadiului în care se află elaborarea Legii de organizare administrativă şi poziţia administraţiei silvice, în cadrul acestei legi.

D-l Traian Heroiu spune că nici una din problemele care vin şi trec în legătură cu sectorul silvic, nu se vor soluţiona atât timp cât nu vom avea în minister pe cineva care să coordoneze problemele generale şi care să ia atitudine în toate chestiunile forestiere.

Postul de Secretar General pe care l-am avut a răspuns unei necesităţi şi de aceea să fie solicitat din nou cu stăruinţă.

D-l D. Grozescu arată poziţia dificilă în care se găsesc problemele silvice. Situaţia este mai grea decât se ştie în afară şi s'ar putea crede, deoarece problemele silvice cer condiţiuni speciale de desvoltare care cu foarte mare greutate se pot înţelege, de cei ce nu sunt în specialitate. Este necesar să se strângă rândurile tuturor inginerilor silvici, — atât la exterior, cât şi la centru, — spre a fi puşi toţi în măsură de a înţelege greutăţile de azi şi a şti cum să se comporte atunci când sunt puşi în situaţia de a lucra.

D-l Ioan Zeicu informează Consiliul de alte cazuri de încălcare a domeniului de activitate silvică, de către serviciile agricole.

In aceeaşi ordine de idei, d-l Marin Drăcea informează Consiliul asupra lucrărilor dela ultima adunare a C. I. S.-ului, care a avut loc la Viena.

D-l N. Ghelmeziu propune ca Societatea noastră să ceară reînfiinţarea postului de Secretar general.

Se hotărăşte a se face un memoriu către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor pentru reînfiinţarea Secretariatului General. Memoriul se va face de către d-l Traian Heroiu, iar d-nii: D. Grozescu şi C. Emanoil vor preda materialul documentar.

2. D-l Butoiu Al. citeşte referatul său, în chestiunea dela punctul 2 al ordinei de zi.

După discuţiuni făcute asupra acestei chestiuni s'a stabilit ca d-l Preşedinte să ia contact cu d-l Preşedinte al Asociaţiei proprietarilor de păduri, căruia să i se explice punctul de vedere al Societăţii „Progresul Silvic", asupra participării noastre într'un Consiliu Agricol.

Se pune în discuţie necesitatea reînfiinţării Consiliului Superior Silvic, care s'ar putea solicita de acord cu Asociaţia proprietarilor de păduri, chestiune care de asemeni urmează a fi discutată de d-l Preşedinte cu d-l Preşedinte al Asociaţiei proprietarilor de păduri.

Se pune în discuţie necesitatea ţinerii unui contact mai strâns între Societatea „Progresul Silvic" şi Asociaţia Proprietarilor de păduri, azi când aceştia s'au constituit în Asociaţie.

Consiliul stabilind că această colaborare este de mult în intenţia sa, hotărăşte ca la şedinţele la care vor fi discutate probleme ce vor privi interesele, în general ale pădurii, să fie rugaţi a participa şi delegaţii Asociaţiei.

Se aprobă înscrierea ca membru al Societăţii, pe ziua de 1 Ianuarie 1942, a inginerului silvic, d-l Moraru Ştefan, şeful ocolului silvic Răchitoasa-Tecuci.

Restul chestiunilor de la ordinea de zi, se amână.

Şedinţa se ridică la ora 22.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 19.

Şedinţa din 20 Octombrie 1942.

Prezenţi d-nii: Butoiu Al., Chiriţă Constantin, Comşia Aurel, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Haralamb At., Heroiu Traian, Nedelcovici At., Stinghe V. N., Ca invitat d-l Ionel Marinescu, Ing. inspector general silvic.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea Serviciului Silvic în organizaţia administrativă a ţării.

2. Planul de organizare economică-socială a Statului, propus de C. A. P. I. R.

3. Diverse — Administrative.

4. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 19 şi 45 sub preşidenţia d-lui Profesor M. Drăcea, Preşedinte.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 18 din 13 Octombrie 1942 şi se aprobă.

Se dă cetire memoriului întocmit de d-l Traian Heroiu, în legătură cu necesitatea numirii unui Secretar General, pentru sectorul pădurilor, din Ministerul Agriculturii şi Domenilor.

Consiliul aprobă proiectul de memoriu. O comisiune compusă din d-l Preşedinte al Societăţii, capii de autorităţi silvice membrii în Consiliu şi Secretarul General al Societăţii, vor prezenta acest memoriu d-lui Ministru al Agriculturii şi Domeniilor.

Se interverteşte ordinea de zi, pentru rezolvarea chestiunilor administrative, adusă în şedinţă.

Se ia cunoştinţă de cuprinsul adresei Nr. 31048/942 a Eforiei Spitalelor Civile, prin care se cere a i se recomanda specialişti în lucrările de exploatare în regie. Se va da în acest sens o informaţie în „Revista Pădurilor".

Se aprobă Societăţii A. V. I. S. din Lugoj o subvenţie de 10.000 (zece mii) lei pentru a putea să-şi refacă clocitoarea de păstrăvi, distrusă de inundaţiile din primăvară. Se va cere societăţii un memoriu, cu ceea ce a realizat de când primeşte subvenţie dela societatea noastră.

La cererea Consiliului de Patronaj al Operilor sociale, se aprobă 2.000 (două mii) lei pentru ajutorul de iarnă.

Se aprobă ajutoare următorilor:

a) Doamnei Elena Teodorescu, lei 2.000.

b) Doamnei Margareta M. Mateescu, lei 3.000.

c) Domnul V. Gh. Ivănescu, lei 4.000.

Se ia act de scrisoarea d-lui Inspector silvic N. Mateescu.

Se ia act de activitatea de susţinerea Societăţii, de către d-l Inginer Inspector General N. Caragea, Directorul Direcţiei silvice din Constanţa, căruia i se va trimite o scrisoare de mulţumire.

Se citeşte referatul d-lui Traian Heroiu, provocat de instrucţiunile şi îndrumările Fundaţiei Culturale Regale, „Regele Mihai I", date Că-

minelor Culturaale, în legătură cu acţiunea de sprijinire a pădurii şi economiei forestiere.

Consiliul ia act cu plăcere. Se va trimite Fundaţiei o adresă de mulţumire şi i se va exprima dorinţa societăţii noastre de o cât mai strânsă colaborare.

Se citeşte textul adresei biuroului societăţii, către toţi membrii din Consiliu, pentru o cât mai regulată participare la şedinţele Consiliului.

Se aprobă textul.

II. *Planul de organizare economică-socială al Statului propus de C. A. P. I. R.*

D-l Traian Heroiu este rugat să ia informaţiuni complimentare, în legătură cu oportunitatea discutării chestiunii de mai sus, ridicată de C. A. P. I. R.

III. D-l I. Marinescu, inginer inspector general silvic, invitat de Consiliu, citeşte referatul ce i s'a solicitat, privitor la veniturile Camerilor de Agricultură.

Consiliul mulţumeşte d-lui Inginer I. Marinescu pentru contribuţia d-sale, rugându-l, în acelaşi timp, să completeze lucrarea şi s'o extindă, pentru cunoaşterea evoluţiei structurii Camerilor de Agricultură, arătându-se poziţia creiată economiei forestiere înăuntrul acestor camere.

D-l Aurel Comşia semnalează modificările aduse în Aprilie 1940, legii agriculturii, prin care se luau anumite venituri rezultate din arenzile terenurilor comune de vânătoare, pentru a fi date Camerilor de Agricultură.

D-l At. Haralamb arată că a semnalat şi D-sa această chestiune într'una din cronicele publicate de D-sa în „Revista Pădurilor", Nr. 11/1940.

Şedinţa se ridică la orele 22.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *C. Emanoil*

A V I Z

Biblioteca noastră urmăreşte să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară de tot ce s'a scris în româneşte în materie forestieră, ca şi în ori şi care altă limbă despre economia forestieră românească.

Rugăm să ni se semnaleze şi mai ales să ni se ofere spre cumpărare asemenea lucrări rare.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PUBLICAȚII

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Sărdăreasa, județul Vâlcea, proprietatea Obștei moșnenilor Sărdăreasa, în suprafață de 515 ha 6000 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

b) Amenajamentul pădurii Halaliș, județul Arad, proprietatea Comunei Halaliș, în suprafață de 109 ha 3400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Andreești, județul Gorj, proprietatea Alexandru Scrădeanu, în suprafață de 23 ha 2800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 August 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 25625/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Poiana Târgului, județul Alba, proprietatea Composesoratului Stremț, în suprafață de 222 ha 9900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani, revizuirea după 10 ani. — anulându-se regulamentul de exploatare parțial întocmit pentru trupul Poiana Târgului și aprobat prin D. M. No. 126.728/936, publicat în M. Of. No. 172 p. II/1936.

b) Amenajamentul pădurii Mălina ș. a., județul Muscel, proprietatea Dem. și Al. Vlădescu, în suprafață de 94 ha 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ludești, județul Dâmbovița, proprietatea Elisabeta Cernăescu Paplica, în suprafață de 66 ha 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 52410/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Sebiş-Moneasa, judeţul Arad, proprietatea Statului, în suprafaţă de 8843 ha 3500 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri progresive şi revoluţia 100 ani; o serie de agrement şi o serie de protecţie, cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Cladova, judeţul Arad, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2368 ha 6800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea în anul 1953.

c) Amenajamentul pădurii Slănic, judeţul Bacău, proprietatea Statului formând Seria I-a din ocolul silvic Tg. Ocna, în suprafaţă de 2019 ha 7200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri progesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea în anul 1954 — iar după 7 ani, adică în 1947 se va face revizuirea posibilităţii, întocmindu-se noi planuri speciale de exploatare, operaţiuni culturale şi împăduriri.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 52408/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Cărăşăuşi Ciunteşti, judeţul Bihor, proprietatea comunei Hodişel, în suprafaţă de 216 ha 3800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 52405/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Chera ş. a., judeţele Gorj şi Dolj, proprietatea Primăriei Municipiului Craiova, în suprafaţă de 279 ha 5330 mp., tratate în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 30 şi 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Surdui, judeţul Olt, proprietatea Joseta Luca Lazăr, în suprafaţă de 79 ha 600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cacova, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Constanţa Iliescu, în suprafaţă de 14 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 52442/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii şi Zăvoaelor Isbiceni, din judeţele Teleorman şi Romanaţi, proprietatea Grigore Rioşanu, în suprafaţă de 592 ha 2300 mp., tratată în o serie de crâng compus cu revoluţia 25 ani pentru crâng şi 100 ani pentru elementul codru; una serie de crâng simplu cu revoluţia 10 ani şi una serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Boereasca, judeţul Vlaşca, proprietatea Aritina Ghica, în suprafaţă de 58 ha 4200 mp. Regim şi tratament crând simplu. Revoluţia după 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 52409/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Valea Sasului, judeţul Alba, proprietatea Comunei Ciugudul de sus, în suprafaţă de 162 ha 2000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii „Fundul Racoviţei", judeţul Vaslui, proprietatea Maria Nedelcu, în suprafaţă de 45 ha. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 52411/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Călineşti, judeţul Vâlcea, proprietatea Obştei moşnenilor Călineşti, în suprafaţă de 1803 ha., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Băbuşa, judeţul Roman, proprietatea P. Andronic, în suprafaţă de 22 ha 9500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Seţu Chiruleşti, lotul No. 1, judeţul Buzău, proprietatea Emiliaa St. Jitianu, în suprafaţă de 15 ha 8400 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 25 şi 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, judeţul Argeş, proprietatea N. Iordache ş. a., în suprafaţă de 16 ha 2875 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 52404/942.

---

a) Amenajamentul Silvico-pastoral al păşunii împădurite Valea, din judeţul Hunedoara, proprietatea oraşului Orăştie, în întindere de 498 ha 5800 mp., prevăzând operaţiuni culturale pentru pădurea păşunabilă, perdelele de protecţie şi pâlcurile de umbrire precum şi planul de exploatare şi îmbunătăţirea păşunei. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul Silvico-pastoral al pădurei împădurite Ceret Stupina, judeţul Hunedoara, proprietataea Comunei Bobâlna, în suprafaţă de 86 ha 3200 mp., cuprinzând dispoziţiuni pentru conservarea pădurii şi exploataarea şi îmbunătăţirea păşunei. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii „Din Deal", judeţul Dolj, proprietatea Irina Al. Lăzeanu, în suprafaţă de 46 ha 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Păuneşti, judeţul Putna, proprietatea Statului, cedată în folosinţa Schitului Trotuşanu, în suprafaţă de 30 ha. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 35 ani. Revizuirea după 35 ani.

e) Amenajamentul silvico-pastoral al păşunei împădurite Zăpodia, judeţul Hunedoara, proprietatea Comunei Geoagiu-Băi, în suprafaţă de 28 ha 5400 mp., prevăzând măsuri de îngrijirea şi conservarea păşunei şi a pâlcurilor de pădure. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul silvico-pastoral al păşunii împădurite Zăpodia, judeţul Hunedoara, proprietatea Comunei Cigmău, în suprafaţă de 17 ha 1300 mp., prevăzând măsuri de îngrijirea şi conservarea păşunii şi a pâlcurilor de pădure. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 52406/942.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Mărului Piscul Lung, Judeţul Roman, proprietatea Maria I. Cocea, în suprafaţă de 49 ha 4700 mp, Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, Judeţul Gorj, proprietatea Gh. I. Dobrescu, în suprafaţă de 40 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Seţu Chiruleşti, lotul 2, judeţul Buzău, proprietatea Marieta St. Jitianu, în suprafaţă de 17 ha 3600 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 25 şi 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Seţu Chiruleşti lotul 3, judeţul Buzău, proprietatea Corneliu Jitianu, în suprafaţă de 14 ha, tratate în 2 serii de crâng cu revoluţia 25 şi 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pârâul Sântoaia, judeţul Alba, proprietatea Victor Fodor, în suprafaţă de 11 ha 9400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 52407/942.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menţionate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor pentru protecţia monumentelor naturii, pădurile necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

A V I Z

Vreţi ca serviciul de bibliotecă să funcţioneze normal, restituiţi imediat şi din proprie iniţiativă cărţile şi revistele împrumutate.

Cine ţine o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite un abuz.

Dispensaţi-ne de corespondenţa costisitoare şi îngreuitoare a administraţiei.

SOC. „PROGRESUL SILVIC“

BIBLIOTECA „ASTRA“
SIBIU

I 24953

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1942

ARTICOLE

		Pag.
Ciurileanu Dem.:	Abacul coordinatometric „Ciurileanu" —	180
Cota V.:	Câteva lipsuri ale legii pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei	49
Cota V.:	Contribuţiuni la cunoaşterea exigenţelor vânatului mare faţă de gospodăria din păduri — — — — — — — —	374
Cretzoiu P.:	Distribuţia geografică generală a plantelor lemnoase din România (IV) — —	17
Cretzoiu P., Georgescu C. C. şi Morariu I.:	Contribuţiuni la studiul speciilor de Quercus din România. Quercus Virgiliana Ten. — — — — — — — —	97
Cretzoiu P. şi Petcuţ M.:	A treia contribuţie la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici — — — — — — — —	288
Cretzoiu P., Georgescu C. C. şi Morariu I.:	Contribuţiuni la cunoaşterea speciilor de Quercus din România. Quercus robur L.	349
Dan C.:	Cum trebue doborît vânatul mare — —	216
Demetrescu Ilie:	Intervenţionismul de stat în materie de combaterea insectelor vătămătoare pădurilor — — — — — — — —	206
Fedorovici C.:	Curăţirea rapidă a zăpezii de pe liniile ferate silvice — — — — — — —	34
Georgescu C. C., Morariu I. şi P. Cretzoiu:	Contribuţiuni la studiul speciilor de Quercus din România. Quercus Virgiliana Ten. — — — — — — — — —	97
Georgescu C. C., Morariu I.:	Un interesant stejar de cultură. Quercus polycarpa var. sublobata — — — —	301
Georgescu C. C. şi Morariu I., Cretzoiu P.:	Contribuţiuni la cunoaşterea speciilor de Quercus din România. Quercus robur L.	349
Georgescu C. C.:	Uscarea în masă a stejarului — — —	460
Georgescu Silviu:	Amenajarea pădurilor destinate culturii fazanului — — — — — — —	12[illegible]
Haralamb At.:	Insemnări din Transnistria — — — —	45
„	Contribuţiuni la cunoaşterea răspândirii cerului în basinul Mureşului — —	109
„	Perdele de protecţie în Sud-Vestul Transnistriei — — — — — — —	187
„	Contribuţiuni la cunoaşterea florei fâneţelor de munte, IV. Corbeni (Argeş) —	304

		Pag.
Haralamb At.:	Contribuţiuni la cunoaşterea florei fâneţelor de munte. V. Azuga (Prahova) —	469
H. Tr.:	Zece porunci pentru protecţia ta — —	119
Lisievici V.:	Transnistria forestieră — — — — —	196
Lupe I.:	Perdelele agro-silvice şi importanţa lor din punct de vedere militar — — — —	37
Morariu I., Georgescu C. şi Cretzoiu P.:	Contribuţiuni la studiul speciilor de Quercus din România. Quercus Virgiliana Ten. — — — — — — — — —	97
Morariu I. şi Georgescu C. C.:	Un interesant stejar de cultură. Quercus polycarpa var. sublobata — — — —	301
Morariu I., Georgescu C. C. şi Cretzoiu P.:	Contribuţiuni la cunoaşterea speciilor de Quercus din România. Quercus robur L.	349
Paşcovschi S.:	Din efectele gerurilor asupra plantelor lemnoase — — — — — — — —	1
„	Inmulţirea prin drajonare la unele specii lemnoase în condiţii grele de vegetaţie	105
„	Quercus Virgiliana Ten. în pădurea Runceni — — — — — — — — — —	360
„	Atacul şoarecilor asupra unor arbori exotici — — — — — — — — — —	466
Petcuţ M. şi Cretzoiu P.:	A treia contribuţie la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici — — — — — — — — — —	288
Rădulescu Marin:	Ameliorarea pădurilor Statului — — —	19
„	Delta Dunării din punct de vedere silvic—	450
Roşu Dănilă:	Grebla opritoare de la Câmpeni — — —	437
Silian S.:	Administratorii obştiilor de moşneni şi ai Composesoratelor — — — — —	115
Stănei I.:	Greutăţi întâmpinate în rezolvarea problemelor tehnice forestiere — — — —	298
Vintilă Eugen:	Cercetări cu privire la însuşirile tehnologice ale lemnului de anin negru — —	273
Vlad I.:	Contribuţiuni la sistematica tratamentelor din regimul codrului — — — — —	26
„	Câteva aspecte ale problemei conversiunei	165
„	Proprietăţile morfologice şi biologice ale răşinoaselor, privite din punctul de vedere al culturii pădurilor. Laricele —	367
Witting Otto:	Proprietarul solului şi vânătorul — — —	308

CRONICA INTERNĂ

Cota V.:	Un an de activitate a Direcţiei silvice Cluj-Alba Iulia — — — — — —	127
Crivăţ T. H.:	Elogiul salcâmului — — — — — —	62
„	Şcoala de brigadieri silvici şi de pădurari de la Chişinău — — — — — —	62

		Pag.
Crivăţ T. H.:	Adunarea generală AGIR. — — — —	63
„	Administrarea islazurilor comunale — —	63
„	Adunarea generală a Societăţii Progresul Silvic — — — — — — — —	222
„	La universitatea populară de la Văleni —	394
„	Tehnica în progresele agriculturii — —	395
Diaconescu I.:	Conferinţă cu caracter silvic la Arad —	59
Haralamb At.:	Un arbust de sărături — — — — —	130
„	Greşeli care se răsbună — — — — —	130
„	Mărirea patrimoniului Caps.— — — —	131
„	Expoziţia cooperaţiei — — — — —	131
„	Sprijinirea economiei forestiere — — —	232
„	Majorarea preţurilor la traversele pentru C. F. R. — — — — — — — —	232
„	Asociaţia proprietarilor de păduri — —	233
„	Creşterea vitelor şi nutreţul — — — —	235
„	Reînfiinţarea Consiliului permanent al agriculturii — — — — — — —	235
„	Imbunătăţiri funciare în regiunea Iaşului	236
„	Serbarea sădirii arborilor în Basarabia —	236
„	Inundaţii şi alunecări de teren — — —	237
„	O problemă vitală: torenţii — — — —	238
„	O problemă naţională: pădurile — — —	238
„	Raţionalizarea consumului de lemne de foc	239
„	Păşunatul în păduri — — — — — —	312
„	Aprovizionările cu lemne — — — —	312
„	Alte ecouri provocate de Adunarea noastră generală— — — — — — — —	313
„	Fixarea dunelor de nisip dela Jibrieni —	314
„	Frunzare pentru vite — — — — —	314
„	Regimul silvic în Basarabia — — — —	315
„	Conferinţa prof. Dr. G. Gassner — — —	315
„	Căminele culturale la lucru forestier —	317
„	Sutor, ne supra crepidam — — — —	388
„	Intr'un colţ al Dunării — — — — —	390
„	Staţiune experimentală forestieră în Bărăgan — — — — — — — —	391
„	Comisiuni de studiu — — — — — —	391
„	Guvernul şi împăduririle — — — —	392
„	In sprijinul pădurilor — — — — —	393
„	Călătorie prin văzduh — — — — —	479
„	Inspecţiile d-lui ministru al domeniilor —	480
„	Conferinţa d-lui Ing. P. Casini — — —	480
„	Ajutorarea crescătorilor de vite — — —	481
„	Agricultura şi creşterea vitelor — — —	482
„	Bunuri forestiere foste evreeşti — — —	482
Marinescu C.:	Expoziţia regională a Bucovinei — — —	475

		Pag.
P. V.:	Un mare şi entuziast prieten al pădurilor	126
Sburlan D. A.:	Anul forestier 1941 — — — — — —	55
	CRONICA EXTERNĂ	
Demetrescu Ilie C.:	Dela Centrul internaţional de silvicultură Berlin — — — — — — — —	64
„	Schimbări în învăţământul forestier elveţian — — — — — — — —	64
„	Dela vecinii Bulgari — — — — — —	65
„	Spania se îngrijeşte serios de păduri —	65
„	Vizite forestiere de specialişti germani în Slovacia — — — — — — — —	66
„	Elveţia strânge fructele de pădure — —	66
	Dela Centrul internaţional de Silvicultură Berlin — — — — — — — —	133
„	Înţelegere forestieră între Reich şi ţările nordice — — — — — — — —	133
„	Monopolul produselor forestiere în Guvernământul general — — — — —	134
„	Unificarea tipurilor de gatere în Germania	134
„	Dela Japonezi — — — — — — —	134
„	Cătină în loc de răsuri — — — — —	135
„	Centralizarea întrebărilor privitoare la lemn în Slovacia — — — — — —	135
„	Economia lemnului italiană s'a îmbunătăţit — — — — — — — —	240
„	Croaţia intervine viguros în economia forestieră a ţării — — — — — —	240
„	Elveţia institue fondul de rezervă la pădurile publice— — — — — — —	240
„	Interesul economiei sovietice pentru lemnul de plop tremurător — — — —	241
„	Industria de lemn nordică întâmpină greutăţi — — — — — — — — —	241
„	Intre Finlanda şi Germania — — — —	241
„	Finlanda are nevoie de mult cărbune de lemn — — — — — — — —	242
„	Şi Suedia are nevoe de mai mult cărbune de lemn — — — — — — — —	242
„	Virtuţile dudului — — — — — —	242
„	A doua sesiune a Academiei Germane de ştiinţe forestiere Hermann Göring +	243
„	Dela Unguri — — — — — — —	318
„	Economia forestieră în Turcia nouă — —	318
„	Despre economia forestieră croată — —	319
„	Virtuţile cătinei de râu — — — — —	319

		Pag.
Demetrescu Ilie C.:	Pinus strobus din nou la ordinea zilei —	396
„	Congres franco-german al lemnului —	396
„	Dela vecinii Bulgari — — — — — —	397
„	Institutul de cercetări forestiere München	397
„	Impăduririle capătă un nou avânt în Franţa — — — — — — — —	397
„	Cercetarea forestieră în Croaţia — — —	397
„	Dela Centrul internaţional de silvicultură	483
„	Ultimul câştig de păduri al Ungariei —	484
„	Germania împădureşte în Răsărit — —	484
„	Noi legi forestiere în Bulgaria — — —	484
„	Pădurea în viaţa economică a Finlandei —	485
„	Gazogenele cu lemn câştigă teren în tracţiune — — — — — — — —	485
Sburlan D.:	Pădurile şi industria lemnului în Slovacia	320
„	Situaţia industriei lemnului în Suedia —	398
„	Economia forestieră a Serbiei în 1941/42	399

CRONICA TEHNICĂ

Sburlan D.:	Celuloză din trestie şi papură — — —	229

CRONICA MERCURIALĂ

Filip V.:	Evoluţia pieţii internaţionale a lemnului în noua conjunctură de războiu — —	70
Sburlan D.:	Citind săptămânalul „Bursa“ — — —	402

CRONICA CINEGETICĂ

Cota V.:	Carne de vânat pe piaţa Capitalei — —	67
„	Terenuri de vânătoare pentru propagandă naţională — — — — — — —	67
„	Vizita unor oaspeţi germani la Societatea Progresul Silvic — — — — — —	68
„	Cadre vânătoreşti în serviciul exterior al Casei Pădurilor Statului — — — —	68
„	Modificarea legii asupra portului şi vânzării armelor — — — — — —	69
„	O nouă campanie pentru distrugerea ciorilor şi coţofenelor — — — — —	136
„	Ocrotirea coloniei de stârci cenuşii de lângă Timişoara — — — — — — —	136
„	Situaţia arendărilor dreptului de vânătoare din pădurile Statului — — — —	137
„	Controlul executării contractelor de arendarea dreptului de vânătoare din pădurile Statului — — — — — —	137
„	Cooperativa vânătorilor a trecut la fapte	138

		Pag.
Cota V.:	Regulamentul de serviciu al organelor onorifice de vânătoare şi pescuit în apele de munte — — — — — —	138
„	Apelul Direcţiei economiei vânatului către vânători pentru a contribui la opera ajutorului de iarnă — — — — —	139
„	Regulamentul legii asupra portului şi vânzării armelor — — — — — —	139
	Scăderea stocului de fazani în Banat şi Crişana — — — — — — — —	244
„	Actualităţi, nedumeriri, păreri — — —	246
„	Pagubele cauzate de iepuri pomilor fructiferi — — — — — — — —	248
„	Prelungirea epocei de vânătoare a raţelor	248
„	A. v. i. s. Bacău — — — — — —	249
„	Modificarea statutelor Uniunii generale a vânătorilor din România — — — —	249
„	Braconierii cu permis — — — — —	250
„	Permisele de vânătoare pe anul 1942/43	250
„	Expoziţia românească volantă de vânătoare în Germania — — — — — —	321
„	A. v. i. s. Iaşi — — — — — — —	321
„	Premii pentru studenţii Facultăţii de Silvicultură din Bucureşti — — — —	322
„	O frumoasă monografie a ursului Carpatin	322
„	Administrarea vânătoarei în Basarabia —	323
„	Primenire în rândul inspectorilor judeţeni	323
„	Direcţia Economiei Vânatului caută ingineri silvici pentru a fi trimişi în străinătate pentru specializare — — —	324
„	Bugetul „Fondului de vânătoare“ — —	324
„	Instrucţiuni de serviciu pentru inspectorii de vânătoare judeţeni — — — —	325
„	Acţiunea pentru salvarea lostriţei — —	325
„	Vizitarea terenului de vânătoare Soveja-Caşin de către absolvenţii Facultăţii de silvicultură — — — — — — —	326
„	Acordarea permiselor de vânătoare studenţilor Facultăţii de Silvicultură —	326
„	Situaţia vânatului mic în Banat — —	404
„	Impuşcarea urşilor stricători — — —	408
„	Reorganizarea societăţilor de vânătoare —	408
„	Consfătuirea chinofililor din România —	409
„	Măsuri preventive pentru combaterea braconajului la cerbi şi capre negre —	487
„	Restrângerea vânătoarei de potârnichi —	487
„	Majorarea numărului paznicilor speciali —	487
„	Inspectori de îndrumare şi control la Di-	

		Pag.
	recţia Economiei Vânatului — — —	488
Cota V.:	Autorizaţiile de vânătoare în Delta Dunării şi în bălţile nearendate — — —	488
„	Arendarea terenurilor pentru vânat — —	488
„	Duşmanii ţării — — — — — — — —	489
„	Măsuri pentru recoltarea intensivă a iepurilor — — — — — — — —	489
„	Modificarea formalităţilor de îndeplinit pentru combaterea răpitoarelor prin otravă — — — — — — — —	491
Oprişiu Remus:	O excursie de studii în Vrancea şi Caşin	326

C ă r ţ i

F. W. Bauer: Furnierpappeln im deutschen Wald. (Recenzent: *N. Ghermeziu)* — — — — — — — — — — — — — 493

R. Călinescu: Noi povestiri din viaţa animalelor. (Recenzent: *V. Cota)* — — — — — — — — — — — — — — 252

Damian D.: Mătasea artificială. (Recenzent: *N. Ghemeziu)* — — 492

Escherich K.: Die Forstinsekten Mitteleuropa. Ein Lehr- und Handbuch. 5. Hymenoptera und Diptera. (Recenzent: *Gr. Eliescu)* 410

Otto Graf: Die Prüfung nichtmetallischer Baustoffe. vol. III. (Recenzent: *N. Ghelmeziu)* — — — — — — — — — 75

Grottian Walter: Die Umsatzmengen im Weltholzhandel 1025—1938. (Recenzent: *Ilie C. Demetrescu)* — — — — — — — 411

W. Meyer zur Capellen: Mathematischen Instrumente. (Recenzent: *N. Ghelmeziu)* — — — — — — — — — — — — 252

Knuchel H.: Holzfehler (Defectele lemnului). (Recenzent: *N. Ghelmeziu)* — — — — — — — — — — — — — 140

Em. Propopopescu-Pache şi C. Chiriţă: Elemente de ştiinţa solului. Tipuri geometrice de sol. (Recenzent: *G. T. T.)* — — — 492

Schmidt E.: Mikrophotographischer Atlas der Mitteleuropäischen Hölzer. (Recenzent: *N. Ghelmeziu)* — — — — — — — 330

Stoy W.: Der Holzbau. (Construcţia în lemn). (Recenzent: *N. Ghelmeziu)* — — — — — — — — — — — — — — 140

Wasenlow K.: Einführung in die forstliche Zuwachs- und Ertragslehre. (Introducere în ştiinţa creşterilor şi producţiei lemnoase). (Recenzent: *I. Vlad)* — — — — — — — — — 329

R e v i s t e

Forst- Wissenschaftliches Centralblatt. (Recenzent: Fr. Hanner) — 506

Holz als Roh- und Werkstoff. (Recenzent: N. Ghelmeziu) 142, 77, 253, 335, 413, 495

Intersylva. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — 333, 416, 498

Journal forestier suisse. (Recenzent: At. Haralamb) 143, 78, 254, 335, 417, 499

Revue des Eaux et Forêts. (Recenzent: At. Har.) — — — — — 500

Pag.

Schweizerische zeitschrift fur Forstwesen. (Recenzent: E. Vintilă) 146, 338, 500
Zeitschrift für Organisation. (Recenzent: Tr. Heroiu) — — 255, 332, 418
Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen. (Recenzent: G. T. Toma) — 502
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) 257, 334, 505

INFORMAȚIUNI

Informațiuni — — — — — — — — — 148, 83, 258, 339, 421, 508

LEGI-DECRETE

Legea nr. 222 pentru completarea art. VII din legea nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecție — — — — — — — — 153
Decizie (Mon. Of. 14 din 17.I.1942) — — — — — — — — — 85
Decizie (Mon. Of. 16 din 20.I.1942) — — — — — — — — — 86
Decret lege privitor la modificarea unor dispoziţiuni din legea pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina (Mon. Of. 41 din 17.II.1942) — — — — — — — — 87
Decret lege privitor la deschiderea unui credit extraordinar special în sumă de 17.000.000 lei pe seama Minist. Agr. şi Dom. — 261
Decret lege pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor — 262
Decret lege pentru combaterea art. 1 al. a. din Codul silvic — — 510

NECROLOGIE

Bucur Dionisie — — — — — — — — — — — — — — 151
Negoescu Emanoil — — — — — — — — — — — — — — 346
Dancu N. Gh. — — — — — — — — — — — — — — 347
Moldovan Ion — — — — — — — — — — — — — — 423
Georgescu C. Romulus — — — — — — — — — — — — — 511
Baiu Crăciun — — — — — — — — — — — — — — 511
Tămășanu T. — — — — — — — — — — — — — — 511

SOCIETATEA PROGRESUL SILVIC

Convocare pentru Adunarea generală — — — — — — 89, 154
Şedinţele Consiliului de administraţie — — — — — 156, 425, 512
Moţiunea Adunării generale — — — — — — — — — — 344

PUBLICAȚIUNI

Deciziuni Ministeriale — — — — — — — — — 91, 266, 430, 529

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1942

BIBLIOTECA CENTRALĂ ... SIBIU

ARTICOLE

		Pag.
Ciurileanu Dem.:	Abacul coordinatometric „Ciurileanu" —	180
Cota V.:	Câteva lipsuri ale legii pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei	49
Cota V.:	Contribuţiuni la cunoaşterea exigenţelor vânatului mare faţă de gospodăria din păduri — — — — — — — — —	374
Cretzoiu P.:	Distribuţia geografică generală a plantelor lemnoase din România (IV) — —	17
Cretzoiu P., Georgescu C. C. şi Morariu I.:	Contribuţiuni la studiul speciilor de Quercus din România. Quercus Virgiliana Ten. — — — — — — — — — —	97
Cretzoiu P. şi Petcuţ M.:	A treia contribuţie la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici — — — — — — — — — —	288
Cretzoiu P., Georgescu C. C. şi Morariu I.:	Contribuţiuni la cunoaşterea speciilor de Quercus din România. Quercus robur L.	349
Dan C.:	Cum trebue doborît vânatul mare — —	216
Demetrescu Ilie:	Intervenţionismul de stat în materie de combaterea insectelor vătămătoare pădurilor — — — — — — — — —	206
Fedorovici C.:	Curăţirea rapidă a zăpezii de pe liniile ferate silvice — — — — — — — —	34
Georgescu C. C., Morariu I. şi P. Cretzoiu:	Contribuţiuni la studiul speciilor de Quercus din România. Quercus Virgiliana Ten. — — — — — — — — — —	97
Georgescu C. C., Morariu I.:	Un interesant stejar de cultură. Quercus polycarpa var. sublobata — — — —	301
Georgescu C. C. şi Morariu I., Cretzoiu P.:	Contribuţiuni la cunoaşterea speciilor de Quercus din România. Quercus robur L.	349
Georgescu C. C.:	Uscarea în masă a stejarului — — —	460
Georgescu Silviu:	Amenajarea pădurilor destinate culturii fazanului — — — — — — — —	12[illegible]
Haralamb At.:	Însemnări din Transnistria — — — —	45
„	Contribuţiuni la cunoaşterea răspândirii cerului în basinul Mureşului — —	109
„	Perdele de protecţie în Sud-Vestul Transnistriei — — — — — — — —	187
„	Contribuţiuni la cunoaşterea florei fânețelor de munte, IV. Corbeni (Argeş) —	304

		Pag.
Haralamb At.:	Contribuţiuni la cunoaşterea florei fâneţelor de munte. V. Azuga (Prahova) —	469
H. Tr.:	Zece porunci pentru protecţia ta — —	119
Lisievici V.:	Transnistria forestieră — — — — —	196
Lupe I.:	Perdelele agro-silvice şi importanţa lor din punct de vedere militar — — — —	37
Morariu I., Georgescu C. C. şi Cretzoiu P.:	Contribuţiuni la studiul speciilor de Quercus din România. Quercus Virgiliana Ten. — — — — — — — — —	97
Morariu I. şi Georgescu C. C.:	Un interesant stejar de cultură. Quercus polycarpa var. sublobata — — — —	301
Morariu I., Georgescu C. C. şi Cretzoiu P.:	Contribuţiuni la cunoaşterea speciilor de Quercus din România. Quercus robur L.	349
Paşcovschi S.:	Din efectele gerurilor asupra plantelor lemnoase — — — — — — — —	1
„	Inmulţirea prin drajonare la unele specii lemnoase în condiţii grele de vegetaţie	105
„	Quercus Virgiliana Ten. în pădurea Runceni — — — — — — — — — —	360
„	Atacul şoarecilor asupra unor arbori exotici — — — — — — — — — —	466
Petcuţ M. şi Cretzoiu P.:	A treia contribuţie la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici — — — — — — — — — —	288
Rădulescu Marin:	Ameliorarea pădurilor Statului — — —	19
„	Delta Dunării din punct de vedere silvic—	450
Roşu Dănilă:	Grebla opritoare de la Câmpeni — — —	437
Silian S.:	Administratorii obştiilor de moşneni şi ai Composesoratelor — — — — —	115
Stănei I.:	Greutăţi întâmpinate în rezolvarea problemelor tehnice forestiere — — — —	298
Vintilă Eugen:	Cercetări cu privire la însuşirile tehnologice ale lemnului de anin negru — —	273
Vlad I.:	Contribuţiuni la sistematica tratamentelor din regimul codrului — — — — —	26
„	Câteva aspecte ale problemei conversiunei	165
„	Proprietăţile morfologice şi biologice ale răşinoaselor, privite din punctul de vedere al culturii pădurilor. Laricele —	367
Witting Otto:	Proprietarul solului şi vânătorul — — —	308

CRONICA INTERNĂ

Cota V.:	Un an de activitate a Direcţiei silvice Cluj-Alba Iulia — — — — — —	127
Crivăţ T. H.:	Elogiul salcâmului — — — — — —	62
„	Şcoala de brigadieri silvici şi de pădurari de la Chişinău — — — — — —	62

		Pag.
Crivăț T. H.:	Adunarea generală AGIR. — — — —	63
„	Administrarea islazurilor comunale — —	63
„	Adunarea generală a Societății Progresul Silvic — — — — — — — — —	222
„	La universitatea populară de la Văleni —	394
„	Tehnica în progresele agriculturii — —	395
Diaconescu I.:	Conferință cu caracter silvic la Arad —	59
Haralamb At.:	Un arbust de sărături — — — — —	130
„	Greșeli care se răsbună — — — — —	130
„	Mărirea patrimoniului Caps.— — — —	131
„	Expoziția cooperației — — — — —	131
„	Sprijinirea economiei forestiere — — —	232
„	Majorarea prețurilor la traversele pentru C. F. R. — — — — — — — — —	232
„	Asociația proprietarilor de păduri — —	233
„	Creșterea vitelor și nutrețul — — — —	235
„	Reînființarea Consiliului permanent al agriculturii — — — — — — — —	235
„	Imbunătățiri funciare în regiunea Iașului	236
„	Serbarea sădirii arborilor în Basarabia —	236
„	Inundații și alunecări de teren — — —	237
„	O problemă vitală: torenții — — — —	238
„	O problemă națională: pădurile — — —	238
„	Raționalizarea consumului de lemne de foc	239
„	Păşunatul în păduri — — — — — —	312
„	Aprovizionările cu lemne — — — —	312
„	Alte ecouri provocate de Adunarea noastră generală— — — — — — —	313
„	Fixarea dunelor de nisip dela Jibrieni —	314
„	Frunzare pentru vite — — — — —	314
„	Regimul silvic în Basarabia — — — —	315
„	Conferința prof. Dr. G. Gassner — — —	315
„	Căminele culturale la lucru forestier —	317
„	Sutor, ne supra crepidam — — — —	388
„	Intr'un colț al Dunării — — — — —	390
„	Stațiune experimentală forestieră în Bărăgan — — — — — — — — —	391
„	Comisiuni de studiu — — — — — —	391
„	Guvernul și împăduririle — — — —	392
„	In sprijinul pădurilor — — — — —	393
„	Călătorie prin văzduh — — — — —	479
„	Inspecțiile d-lui ministru al domeniilor —	480
„	Conferința d-lui Ing. P. Casini — — —	480
„	Ajutorarea crescătorilor de vite — — —	481
„	Agricultura și creșterea vitelor — — —	482
„	Bunuri forestiere foste evreești — — —	482
Marinescu C.:	Expoziția regională a Bucovinei — — —	475

		Pag.
P. V.:	Un mare şi entuziast prieten al pădurilor	126
Sburlan D. A.:	Anul forestier 1941 — — — — — —	55

CRONICA EXTERNĂ

Demetrescu Ilie C.:	Dela Centrul internaţional de silvicultură Berlin — — — — — — — —	64
„	Schimbări în învăţământul forestier elveţian — — — — — — — — —	64
„	Dela vecinii Bulgari — — — — — —	65
„	Spania se îngrijeşte serios de păduri —	65
„	Vizite forestiere de specialişti germani în Slovacia — — — — — — — —	66
„	Elveţia strânge fructele de pădure — —	66
	Dela Centrul internaţional de Silvicultură Berlin — — — — — — — —	133
„	Inţelegere forestieră între Reich şi ţările nordice — — — — — — — —	133
„	Monopolul produselor forestiere în Guvernământul general — — — — —	134
„	Unificarea tipurilor de gatere în Germania	134
„	Dela Japonezi — — — — — — —	134
„	Cătină în loc de răsuri — — — — —	135
„	Centralizarea întrebărilor privitoare la lemn în Slovacia — — — — — —	135
„	Economia lemnului italiană s'a îmbunătăţit — — — — — — — — —	240
„	Croaţia intervine viguros în economia forestieră a ţării — — — — — —	240
„	Elveţia institue fondul de rezervă la pădurile publice— — — — — — —	240
„	Interesul economiei sovietice pentru lemnul de plop tremurător — — — —	241
„	Industria de lemn nordică întâmpină greutăţi — — — — — — — — —	241
„	Intre Finlanda şi Germania — — — —	241
„	Finlanda are nevoie de mult cărbune de lemn — — — — — — — —	242
„	Şi Suedia are nevoe de mai mult cărbune de lemn — — — — — — — —	242
„	Virtuţile dudului — — — — — —	242
„	A doua sesiune a Academiei Germane de ştiinţe forestiere Hermann Göring —	243
„	Dela Unguri — — — — — — —	318
„	Economia forestieră în Turcia nouă — —	318
„	Despre economia forestieră croată — —	319
„	Virtuţile cătinei de râu — — — — —	319

		Pag.
Demetrescu Ilie C.:	Pinus strobus din nou la ordinea zilei —	396
„	Congres franco-german al lemnului —	396
„	Dela vecinii Bulgari — — — — — —	397
„	Institutul de cercetări forestiere München	397
„	Impăduririle capătă un nou avânt în Franţa — — — — — — — —	397
„	Cercetarea forestieră în Croaţia — — —	397
„	Dela Centrul internaţional de silvicultură	483
„	Ultimul câştig de păduri al Ungariei —	484
„	Germania împădureşte în Răsărit — —	484
„	Noi legi forestiere în Bulgaria — — —	484
„	Pădurea în viaţa economică a Finlandei —	485
„	Gazogenele cu lemn câştigă teren în tracţiune — — — — — — — —	485
Sburlan D.:	Pădurile şi industria lemnului în Slovacia	320
„	Situaţia industriei lemnului în Suedia —	398
„	Economia forestieră a Serbiei în 1941/42	399

CRONICA TEHNICĂ

Sburlan D.:	Celuloză din trestie şi papură — — —	229

CRONICA MERCURIALĂ

Filip V.:	Evoluţia pieţii internaţionale a lemnului în noua conjunctură de războiu — —	70
Sburlan D.:	Citind săptămânalul „Bursa“ — — —	402

CRONICA CINEGETICĂ

Cota V.:	Carne de vânat pe piaţa Capitalei — —	67
„	Terenuri de vânătoare pentru propagandă naţională — — — — — — —	67
„	Vizita unor oaspeţi germani la Societatea Progresul Silvic — — — — — —	68
„	Cadre vânătoreşti în serviciul exterior al Casei Pădurilor Statului — — — —	68
„	Modificarea legii asupra portului şi vânzării armelor — — — — — —	69
„	O nouă campanie pentru distrugerea ciorilor şi coţofenelor — — — — —	136
„	Ocrotirea coloniei de stârci cenuşii de lângă Timişoara — — — — — — —	136
„	Situaţia arendărilor dreptului de vânătoare din pădurile Statului — — — —	137
„	Controlul executării contractelor de arendarea dreptului de vânătoare din pădurile Statului — — — — — —	137
„	Cooperativa vânătorilor a trecut la fapte	138

		Pag.
Cota V.:	Regulamentul de serviciu al organelor onorifice de vânătoare şi pescuit în apele de munte — — — — — —	138
„	Apelul Direcţiei economiei vânatului către vânători pentru a contribui la opera ajutorului de iarnă — — — — —	139
„	Regulamentul legii asupra portului şi vânzării armelor — — — — — —	139
	Scăderea stocului de fazani în Banat şi Crişana — — — — — — — —	244
„	Actualităţi, nedumeriri, păreri — — —	246
„	Pagubele cauzate de iepuri pomilor fructiferi — — — — — — — —	248
„	Prelungirea epocei de vânătoare a raţelor	248
„	A. v. i. s. Bacău — — — — — —	249
„	Modificarea statutelor Uniunii generale a vânătorilor din România — — — —	249
„	Braconierii cu permis — — — — —	250
„	Permisele de vânătoare pe anul 1942/43	250
„	Expoziţia românească volantă de vânătoare în Germania — — — — — —	321
„	A. v. i. s. Iaşi — — — — — —	321
„	Premii pentru studenţii Facultăţii de Silvicultură din Bucureşti — — — —	322
„	O frumoasă monografie a ursului Carpatin	322
„	Administrarea vânătoarei în Basarabia —	323
„	Primenire în rândul inspectorilor judeţeni	323
„	Direcţia Economiei Vânatului caută ingineri silvici pentru a fi trimişi în străinătate pentru specializare — — —	324
„	Bugetul „Fondului de vânătoare“ — —	324
„	Instrucţiuni de serviciu pentru inspectorii de vânătoare judeţeni — — — —	325
„	Acţiunea pentru salvarea lostriţei — —	325
„	Vizitarea terenului de vânătoare Soveja-Caşin de către absolvenţii Facultăţii de silvicultură — — — — — — —	326
„	Acordarea permiselor de vânătoare studenţilor Facultăţii de Silvicultură —	326
„	Situaţia vânatului mic în Banat — —	404
„	Impuşcarea urşilor stricători — — —	408
„	Reorganizarea societăţilor de vânătoare —	408
„	Consfătuirea chinofililor din România —	409
„	Măsuri preventive pentru combaterea braconajului la cerbi şi capre negre —	487
„	Restrângerea vânătoarei de potârnichi —	487
„	Majorarea numărului paznicilor speciali —	487
„	Inspectori de îndrumare şi control la Di-	

		Pag.
	recția Economiei Vânatului — — —	488
Cota V.:	Autorizațiile de vânătoare în Delta Dunării și în bălțile nearendate — — —	488
„	Arendarea terenurilor pentru vânat — —	488
„	Dușmanii țării — — — — — — —	489
„	Măsuri pentru recoltarea intensivă a iepurilor — — — — — — — —	489
„	Modificarea formalităților de îndeplinit pentru combaterea răpitoarelor prin otravă — — — — — — — —	491
Oprișiu Remus:	O excursie de studii în Vrancea și Cașin	326

C ă r ț i

F. W. Bauer: Furnierpappeln im deutschen Wald. (Recenzent: *N. Ghermeziu)* — — — — — — — — — — — — — 493

R. Călinescu: Noi povestiri din viața animalelor. (Recenzent: *V. Cota)* — — — — — — — — — — — — — — 252

Damian D.: Mătasea artificială. (Recenzent: *N. Ghemeziu)* — — 492

Eschêrich K.: Die Forstinsekten Mitteleuropa. Ein Lehr- und Handbuch. 5. Hymenoptera und Diptera. (Recenzent: *Gr. Eliescu)* 410

Otto Graf: Die Prüfung nichtmetallischer Baustoffe. vol. III. (Recenzent: *N. Ghelmeziu)* — — — — — — — — — 75

Grottian Walter: Die Umsatzmengen im Weltholzhandel 1025—1938. (Recenzent: *Ilie C. Demetrescu)* — — — — — — — 411

W. Meyer zur Capellen: Mathematischen Instrumente. (Recenzent: *N. Ghelmeziu)* — — — — — — — — — — — 252

Knuchel H.: Holzfehler (Defectele lemnului). (Recenzent: *N. Ghelmeziu)* — — — — — — — — — — — — — 140

Em. Propopopescu-Pache și C. Chiriță: Elemente de știința solului. Tipuri geometrice de sol. (Recenzent: *G. T. T.)* — — — 492

Schmidt E.: Mikrophotographischer Atlas der Mitteleuropäischen Hölzer. (Recenzent: *N. Ghelmeziu)* — — — — — — — 330

Stoy W.: Der Holzbau. (Construcția în lemn). (Recenzent: *N. Ghelmeziu)* — — — — — — — — — — — — — 140

Wasenlow K.: Einführung in die forstliche Zuwachs- und Ertragslehre. (Introducere în știința creșterilor și producției lemnoase). (Recenzent: *I. Vlad)* — — — — — — — — — 329

R e v i s t e

Forst- Wissenschaftliches Centralblatt. (Recenzent: Fr. Hanner) — 506

Holz als Roh- und Werkstoff. (Recenzent: N. Ghelmeziu) 142, 77, 253, 335, 413, 495

Intersylva. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — 333, 416, 498

Journal forestier suisse. (Recenzent: At. Haralamb) 143, 78, 254, 335, 417, 499

Revue des Eaux et Forêts. (Recenzent: At. Har.) — — — — — 500

Pag.

Schweizerische zeitschrift fur Forstwesen. (Recenzent: E. Vintilă) 146, 338, 500
Zeitschrift für Organisation. (Recenzent: Tr. Heroiu) — — 255, 332, 418
Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen. (Recenzent: G. T. Toma) — 502
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) 257, 334, 505

INFORMAŢIUNI

Informaţiuni — — — — — — — — — 148, 83, 258, 339, 421, 508

LEGI-DECRETE

Legea nr. 222 pentru completarea art. VII din legea nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecţie — — — — — — — 153
Decizie (Mon. Of. 14 din 17.I.1942) — — — — — — — — 85
Decizie (Mon. Of. 16 din 20.I.1942) — — — — — — — — 86
Decret lege privitor la modificarea unor dispoziţiuni din legea pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina (Mon. Of. 41 din 17.II.1942) — — — — — — — 87
Decret lege privitor la deschiderea unui credit extraordinar special în sumă de 17.000.000 lei pe seama Minist. Agr. şi Dom. — 261
Decret lege pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor — 262
Decret lege pentru combaterea art. 1 al. a. din Codul silvic — — 510

NECROLOGIE

Bucur Dionisie — — — — — — — — — — — — — 151
Negoescu Emanoil — — — — — — — — — — — — 346
Dancu N. Gh. — — — — — — — — — — — — — 347
Moldovan Ion — — — — — — — — — — — — — 423
Georgescu C. Romulus — — — — — — — — — — — 511
Baiu Crăciun — — — — — — — — — — — — — 511
Tămăşanu T. — — — — — — — — — — — — — 511

SOCIETATEA PROGRESUL SILVIC

Convocare pentru Adunarea generală — — — — — — 89, 154
Şedinţele Consiliului de administraţie — — — — — 156, 425, 512
Moţiunea Adunării generale — — — — — — — — — — 344

PUBLICAŢIUNI

Deciziuni Ministeriale — — — — — — — — 91, 266, 430, 529

„BUCOVINA" I. E. TOROUŢIU, BUCUREŞTI

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **C. Emanoil**

Secretari : **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **Pană Vasile, Georgescu Stelian** şi **Dragu Const.**
Cenzori supleanţi: **Niţescu I., Bădescu G.** şi **Focşăneanu I.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru	instituţii	500 lei
„ „ „ „	particulari	300 „
„ „ „ „	membrii Societăţii	200 „
„ „ „ „	conductori şi brigadieri	100 „
Numărul		40 „

Manuscrisele nepublicate se inapoiază

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:

AMENAJAREA PĂDURILOR

un volum de 255 pagini

D. A. SBURLAN:

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

un volum de 304 pagini

GR. ELIESCU:

PROTECȚIA PĂDURILOR

un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:

TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ

un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOPESCU-PACHE și C. CHIRIȚĂ

ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri

un volum de 360 pagini

BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI